CONSTANTINI LASCARIS BYZANTINI GRAMMATICAE COMPENDIVM,

Græcæ Linguæ studiosis aptissimum. Adiectis ad finem quibusdam Opusculis, quorum Indicem uersa pagina repies. Atq; hæc omnia cum Latina interpretatione, summaq; diligentia castigata.

Hebraicæ præterea Linguæ perutilis institutio.

Venetijs apud Hieronymum Scotum.

1546.

IN HOC LIBRO HAEC HABENTVR.

Omnia hæc cum interpretatione latina.

TYPOGRAPHVS ADOLESCENTIBVS, ΤΟΙ͂Σ ΦΙΛΕΛΛΗΣΙ, S.

CVM multi apud græcos hodie extent, qui de Grammatice plurima conscripserint, eamq; prioribus seculis abditā paucisq; bene exploratam ad summū euexerint, omnibusq; proposuerint, nullus iudicio meo hactenus fuit, qui nō doctius dico ac subtilius, sed magis clare atq; accommodate hanc partem tractauerit, atq; unus hic Cōstantinus. Neq; id profecto iniuria. Nam cum omnium ferme aliorum (inter recentiores.n.fuit) scripta legerit, tum antiquorum illorum, cum horum iuniorum, quorum principatum Theodorus tenet, & se totum ad instituendos Latinos Adolescentes accommodarit, ἐπιτομὴν hanc, ut ipse inscribit, composuit, in qua omnia, quæ ad grammatices scientiam pertinent, adeo feliciter executus est, ut omnes alios longe post se reliquerit. Quandoquidem ipse Theodorus Gaza, qui doctissimam grammaticen scripsit, plerunq; tam obscurus est, adeo concisus, ut non immerito Delio Natatore opus habere a nostro Constantino dicatur. Quo factum est, ut non pueri modo, quorum captui hæc scribuntur, sed eruditissimi uiri ac consummatissimi non sine sudore eius dicta assequantur. Quod quam uitiosum sit, aliis iudicandum relinquo. Hic noster tantum abest ab illa obscuritate, ut quiuis etiam indoctus, facile eius sensa assequatur. Tanta præterea in nominibus &

uerbis diligentia, quæ duæ partes in grammatica præcipuæ sunt, ut nec breuitas reprehendi, nec copia desiderari possit. Damus itaq; uobis Adolescentes studiosissimi Constantinum multo labore, cura, ad diligentia castigatum, & a mendis amplius sexcentis repurgatum, quæ in superiores aliorum impressiones incuria ne an imperitia irrepserint nescio. Mendosissimæ certe sunt, & auribus doctis intolerabiles. Quantum per nos effectum sit, uos eritis iudices, si alias cum hac nostra conferre libuerit. Hæc igitur prima linguæ græcæ elementa hilari fronte accipite, ut iactis grãmaticæ fundamentis pulcherrimum ædificium extruere possitis. Nam propediem alia maiora uobis elaborabimus, ne studiis uestris, quæ ardentissima uidemus, aliqua ex parte deesse uideamur. Aesopum in præsentia cudimus, quem uobis gratissimũ fore, tum amœnitate materiæ, tum sermonis elegantia confidimus. Hunc itaq; interim hospitio uestro excipite, lauteq; accipite. εὐτυχεῖτε.

Ὁ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΟΣ ΝΕΟΙΣ ΤΟΙΣ φιλολόγοις εὖ πράττειν.

Ἐτυπώσαμεν ὑμῖν Νέοι φιλομαθέστατοι Κωνσταντῖνον τὸν Λάσκαριν, ὃν ἀπαιδεύτων τινῶν ἀμελείᾳ ὅλως διαφθαρέντα καὶ λυμανθέντα, νῦν πολλῇ ἀκριβείᾳ ἐπανορθωθέντα καὶ ὡσανεὶ ἀναβιώσαντα εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωφέλειαν ἐκδίδομεν, ὥστε μηδὲν ταῖς ἡμετέραις σπουδαῖς ἐμποδὼν εἶναι δύνασθαι. Οὑτοσὶ γὰρ πάντα ὑμῖν τὰ τῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν χαλεπά, τὰ ὑμᾶς λυποῦντα καὶ ἴσχοντα διασαφηνιεῖ. Παρὰ ταῦτα δὲ πρὸς τῇ Κωνσταντίνου γραμματικῇ ἄλλ᾽ ἄττα προσεθήκαμεν, ἐν οἷς τὰ ὡς ἀληθῶς χρυσᾶ πυθαγόρου ἔπη καὶ φωκυλίδου εὑρήσετε, Κέβητός τε τὸν σοφώτατον πίνακα, ἐν ᾧ ὅλον τῶν ἀνθρώπων βίον κάλλιστα γέγραφε. ταῦτα τοίνυν ἐν τῷ παρόντι δέχεσθε, ἄλλα μετ᾽ οὐ πολὺν χρόνον προσδοκῶντες. οὐδὲν γὰρ ἂν ἡμῖν γε χαριέστερον συμβήσειεν, ἢ τοῖς ἡμετέροις ἐπιτηδεύμασιν ἀρέσκειν, καὶ εἰς τοῦτο πάντες οἱ ἡμέτεροι πόνοι καὶ ἀναλώματα συντείνουσιν. Εὐτυχεῖτε Νέοι Φιλέλληνες. Ἐνετίῃσι. Μηνὸς ἑκατομβαιῶνος α΄ ἐπὶ δέκα, Ἄρχοντος Φραγκίσκου τοῦ Δωνάτου.

b

ENDIVM OCTO ORATIONIS
TIVM, ET ALIORVM QVO-
NDAM NECESSARIO-
RVM, EDITVM A' CON-
STANTINO LASCA
RE CONSTATINO
POLITANO.

De diuiſione literarum.
Liber primus.

LITERA eſt pars minima uocis indiuidua. Sunt autẽ literę uigintiquatuor. α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω. Harum uocales quidem, ſeptem. α, ε, η, ι, ο, υ, & ω. Cõſonãtes aũt ſeptẽdecim. β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ. Sed uocalium, longæ quidẽ duæ. η, & ω. Breues aũt duæ. ε, & ο. Ancipites uero, tres. α, ι, υ. Ex quibus diphthongi proprie quidem ſex fiunt. αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Abuſiue aũt quatuor. ᾳ, ῃ ῳ, υι Sed conſonantium, ſemiuocales quidem octo. ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Quarum duplices, tres. ζ, ξ, ψ. Liquidæ aũt, quatuor. λ, μ, ν, ρ. Mutæ uero, nouẽ. β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. Quarũ tenues, tres. κ, π, τ. Aſpiratæ, tres. θ, φ, χ. Mediæ uero, tres. β, γ, δ. Ex diuiſis autem his literis, ſyllabæ fiunt, ut pe. unde dictiones, ut petrus. ex quibus oratio, ut petrus legit.

ἘΠΙΤΟΜῊ ΤΩ͂Ν ὈΚΤῺ ΤΟΥ͂ ΛΌΓΟΥ ΜΕΡΩ͂Ν, ΚΑῚ ἌΛΛΩΝ ΤΙΝΩ͂Ν ἈΝΑΓΚΑΙ͂ΩΝ, ΣΥΝΤΕΘΕΙ͂ΣΑ ΠΑΡᾺ ΚΩΝΣΤΑΝΤΊΝΟΥ ΛΑΣΚΆΡΕΩΣ ΤΟΥ͂ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ.

Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων. βιβλίον πρῶτον.

Γ ΡΆΜΜΑ ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον. εἰσὶ δὲ γράμματα εἰκοσιτέσσαρα. α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω. Τούτων φωνήεντα μὲν, ἑπτά. α, ε, η, ι, ο μικρὸν, υ ψιλὸν, καὶ ω μέγα. Σύμφωνα δὲ, δεκαεπτά. β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν, δύο. η. καὶ ω μέγα. Βραχέα δὲ, δύο. ε ψιλὸν, καὶ ο μικρόν. Δίχρονα δὲ, τρία. α, ι, υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, ἓξ γίνονται. αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Καταχρηστικῶς δὲ, τέσσαρες. ᾳ, ῃ, ῳ, υι. Τῶν δὲ συμφώνων, ἡμίφωνα μὲν, ὀκτώ. ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Ὧν διπλᾶ μὲν τρία. ζ, ξ, ψ. Ἀμετάβολα δὲ. τέσσαρα. λ, μ, ν, ρ. Ἄφωνα δὲ, ἐννέα. β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. Ὧν ψιλὰ μὲν, τρία. κ, π, τ. Δασέα δὲ, τρία. θ, φ, χ. Μέσα δὲ, τρία. β, γ, δ. Ἐκ τῶν διῃρημένων δὲ τῶνδε γραμμάτων, αἱ συλλαβαὶ γίνονται, οἷον, πε. ὅθεν αἱ λέξεις, οἷον, Πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος, οἷον, ὁ πέτρος ἀναγινώσκει.

De syllaba.

Syllaba est comprehensio ad minimum duarum literarum. Abusiue uero & uocales syllabæ dicuntur. Diuiduntur autem syllaba in tria. in longam, ut heros. in breuem, ut oratio. in communem, ut mars.

De dictione.

Dictio est pars minima constructæ orationis diuisibilis.

De Oratione.

Oratio est dictionum compositio, sententiam perfectam declarans. huius autem partes, octo. nomen, uerbum. participium. articulus. pronomen. præpositio. aduerbium. coniunctio. Harum declinabiles quidem, quinque. nomen. uerbum. participium. articulus. pronomen. Indeclinabiles autem, tres. præpositio. aduerbium. coniunctio.

De nomine.

Nomē est pars orōnis declinabilis, substantiā, propriā, uel cōem significans. Accidunt aūt ipsi, quinque, genus. species. figura. numerus. casus.

De generibus.

Genera quidē, sunt quinque. masculinū, ut hic bonus. fœminini. ut hæc bona. neutrum, ut hoc bonum. cōe, ut hic & hęc homo. promiscuum, ut hæc aquila, & hæc hirundo. quod una uoce, & uno articulo, masculino, uel fæminino declarat duo genera.

De speciebus.

Species autem, duæ. primitiua, ut magnus. deriuatiua, ut magnanimus.

Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβὴ ἐστὶ σύλληψις τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλαβαὶ λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ, εἰς τρία. εἰς μακρὰν, οἷον, ἥρως. εἰς βραχεῖαν, οἷον, λόγος. εἰς κοινὴν, οἷον, ἄρης.

Περὶ λέξεως.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συντακτικοῦ λόγου διαιρετικόν.

Περὶ λόγου.

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα. τούτου δὲ μέρη, ὀκτώ. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις. ἐπίρρημα. σύνδεσμος. Τούτων κλιτὰ μὲν, πέντε. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. Ἄκλιτα δὲ, τρία. πρόθεσις. ἐπίρρημα. σύνδεσμος.

Περὶ ὀνόματος.

Ὄνομά ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν σημαῖνον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ, πέντε. γένος. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πτῶσις.

Περὶ γενῶν.

Γένη μὲν, εἰσὶ πέντε, ἀρσενικὸν, οἷον ὁ ἀγαθός. θηλυκὸν, οἷον ἡ ἀγαθή. οὐδέτερον, οἷον τὸ ἀγαθόν. κοινὸν, οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ἐπίκοινον, οἷον ὁ ἀετὸς, καὶ ἡ χελιδών. ὅπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἑνὶ ἄρθρῳ ἀρσενικῷ ἢ θηλυκῷ δηλοῖ τὰ δύο γένη.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ, δύο. πρωτότυπον, οἷον μέγας. παράγωγον, οἷον μεγαλόψυχος.

De figuris.

Figuræ autem.tres.simplex,ut equus. composita, ut philippus.decomposita,ut philippides.

De numeris.

Numeri autem,tres. singularis,ut bonus.dualis, ut boni,bonos. pluralis,ut boni.

De casibus.

Casus autē,quinq;. nominatiuus.genitiuus.dtūs. accusatiuus.& uocatiuus. quorū recti & directi duo uocantur.nominatiuus,& uocatiuuus.recte.n.stātes rectam substantiam significant.alij autem,obliqui.

De accentibus.

Accentus est extensio uocis literatæ. Sunt autem accentus decem. acutus. ′ grauis. ‵ circunflexus. ˜ longus. ¯ breuis. ˘ aspiratus. ‘ tenuis. ’ inuersio. ˚ subunio. ‿ & subdistinctio. ,

De articulo.

Articulus est pars oratiōis declinabilis. præposita declinationi nominum, & postposita.huius autē aliqui præpositiui. ut hic.hæc,hoc. aliqui, suppositiui. ut qui,quæ,quod.Accidunt autem ei,tria.genus. numerus.casus.

Articuli præpositiui masculini.

Nominatiuus,hic.gtūs,huius.datiuus,huic. accusatiuus.hunc. Nominatiuus,& accusatiuus, hi,hos. gtūs & datiuus,horū,his.Ntūs,hi.gtūs,horū.datiuus his.accusatiuus,hos. Articuli fœminini. Hæc,huius.huic.hanc.hæ,has.harū,his. hæ.harum. his.has. Articuli neutri. Hoc.huius.huic.hoc.hec. horum. his. hæc. horum.his.hæc. Articuli suppositiui,

Περὶ σχημάτων.

Σχήματα δὲ, τρία. ἁπλοῦν, οἷον, ἵππος. σύνθετον, οἷον Φίλιππος. παρασύνθετον, οἷον Φιλιππίδης.

Περὶ ἀριθμῶν

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς. ἑνικὸς, οἷον ὁ ἀγαθός. δυϊκὸς, οἷον τὼ ἀγαθώ. πληθυντικὸς, οἷον οἱ ἀγαθοί.

Περὶ πτώσεων.

Πτώσεις δὲ, πέντε. ὀνομαστική. γενική. δοτική. αἰτιατική. καὶ κλητική. ὧν ὀρθαὶ καὶ εὐθεῖαι δύο καλοῦνται. ὀνομαστικὴ, καὶ κλητική. ὀρθῶς γὰρ ἱστάμεναι, ὀρθὴν τὴν οὐσίαν σημαίνουσιν. αἱ ἄλλαι δὲ, πλάγιαι.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα. ὀξεῖα.´ βαρεῖα.` περισπωμένη.῀ μακρά.¯ βραχεῖα.˘ δασεῖα.῾ ψιλή.᾿ ἀπόστροφος.᾿ ὑφέν.‿ καὶ ὑποδιαστολή. ,

Περὶ ἄρθρου.

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν, προτακτικά. οἷον, ὁ. ἡ. τό. τὰ δὲ, ὑποτακτικά. οἷον, ὅς. ἥ. ὅ. Παρέπονται δὲ αὐτῷ, τρία. γένος. ἀριθμός. πτῶσις.

Ἄρθρα προτακτικὰ, ἀρσενικά.

Ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ. ἡ γενικὴ, τοῦ. ἡ δοτικὴ, τῷ. ἡ αἰτιατικὴ, τόν. Ἡ ὀνομαστικὴ, καὶ αἰτιατικὴ, τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, τοῖν. Ἡ ὀνομαστικὴ, οἱ. ἡ γενικὴ, τῶν. ἡ δοτικὴ, τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ, τούς. Ἄρθρα θηλυκά. Ἡ. τῆς. τῇ. τήν. τά. ταῖν. αἱ. τῶν. ταῖς. τάς. Ἄρθρα οὐδέτερα. Τό. τοῦ. τῷ. τό. τώ. τοῖν. τά. τῶν. τοῖς. τά. Ἄρθρα ὑποτακτικὰ,

masculini. Qui. cuius. cui. quẽ. qui. quos. quorũ. qbus. quos. Fœminini. Quæ. cuius. cui. quam. quæ. quas. quæ. quarum. quibus. quas. Neutri. Quod. cuius. cui. quod. quæ. quæ. quæ. quorum. quibus. quæ.

Vocatiuus autem nullus articulum habet. o enim aduerbium est uocandi.

De diuisione nominum.

Nominum aliqua quidem flectuntur æquisyllabice, ut, æneas, æneæ. aliqua uero, inæquisyllabice, ut aiax, aiacis. & æquisyllaba declinantur quadrifariã. sed inæquisyllaba, unice. quapropter & quinq; declinationes sunt. quarum alia, prima uocatur, alia secunda. alia, tertia. alia, quarta. sed quinta inæqualiũ syllabarum.

Prima declinatio.

Prima declinatio æquisyllabicorũ, est masculinorum nominum in as desinentium, & in is masculinorũ, & cõium. quorũ gtũs, in u, desinit. dtũs, in alpha, uel in ita secundũ uocalem nominatiui. accusatiuus, in n, cum uocali nominatiui.

Nominatiuus, hic Aeneas. gtũs, huius Aeneæ. datiuus, huic Aeneæ. actũs, hunc Aeneã. uocatiuus, o Aenea cõiter, & o Aeneas attice. Ntũs, & accusatiuus, Aeneæ, Aeneas, genitiuus, et datiuus, Aenearũ, Aeneis. uocatiuus, o Aeneæ. Ntũs, hi Aeneæ. genitiuus, horum Aeneorum. datiuus his Aeneis. accusatiuus, hos Aeneas. uocatiuus, o Aeneæ.

Hic chryses. huius chrysæ, huic chrysæ. hunc chrysen. o chrysæ cõiter, & o chryses attice. hi chrysæ, & hos chrysas. horum chrysarũ, & his chrysis. o chrysæ.

ἀρσενικά. Ὁ͂ς. οὖ. ᾧ. ὄν. ὦ. οἶν. οἳ. ὧν. οἷς. οὓς. Θηλυκά. Ἧ, ἧς. ᾗ. ἥν. ἇ. αἷν. αἳ. ὧν. αἷς. ἃς. Οὐδέτερα. Ὁ. οὖ. ᾧ. ὃ. ὦ. οἷν. ἃ. ὧν. οἷς. ἃ.

Κλητικὴ δὲ οὐδεμία ἄρθρον ἔχει. τὸ γὰρ ὦ, ἐπίρῥημά ἐστι κλητικόν.

Περὶ διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, κλίνονται ἰσοσυλλάβως, οἷον, αἰνείας, αἰνείου. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως, οἷον, αἴας, αἴαντος. καὶ τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα, κλίνονται τετραχῶς. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα μοναχῶς. διὸ καὶ πέντε κλίσεις εἰσίν. ὧν ἡ μὲν, πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ δευτέρα. ἡ δὲ, τρίτη. ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη περιττοσύλλαβος.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων, ἐστὶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς α ληγόντων, καὶ εἰς η, ἀρσενικῶν, καὶ κοινῶν. ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ου λήγει. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ ἢ εἰς ῃ κατὰ τὸ φωνῆεν τῆς ὀνομαστικῆς. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ αἰνείας. ἡ γενικὴ, τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ, τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία. κοινῶς, καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ, τὼ αἰνεία. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία. Ἡ ὀνομαστικὴ, οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ, τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ, τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ. τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεῖαι.

Ὁ χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην. ὦ χρύση κοινῶς, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα.

Hi chrysæ. horum chrysarū. his chrysis. hos chrysas. o chrysæ.

Hic & hæc latro.huius latronis. huic & huic latroni.hunc & hāc latronem.o latro. hi & hæ, hos & has latrones.horum & harū.num. his & his nibus. o nes. Hi & hæ nes.horū & harum onum.his & his onibus. hos & has latrones.o latrones.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio æquisyllaborum est fœmininorū nominum in alpha & in ita desinentium, quorum genitiuus,in is. datiuus in ita.accusatiuus,in n, cum uocali nominatiui.

Hæc musa.huius musæ.huic musæ. hanc,sam.o musa.musæ,musas.musarū,musis.o musæ.hę musę. harum musarum.his musis.has musas.o musæ.

Hic honor.huius honris.huic nori.hunc norem.o honor. hi hos, honores.horum honorum. his noribus.o honores. hi honores.horum norum.his honoribus.hos honores. o honores.

Nota ꝙ sola in alpha lōgum, & in alpha purum, & in ra,& in da,& in tha.desinentia nomina fœminina,seruant alpha in genitiuo & datiuo.ut,Minerua, mineruæ,mineruæ. Maia, maiæ.maiæ. Dies,diei, diei. Læda.ledæ.ledæ. Martha.marthæ.marthæ. alia autem omnia mutant alpha in ita in genitiuo,& datiuo. ut musa,musæ,musæ. sitis,sitis,siti. fames,famis,fami.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio æquisyllaborū,est masculinorū & fœmininorum,cōium, & promiscuorū nominum

Οἱ χρύσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρύσαι.

Ὁ καὶ ἡ ληστής. τοῦ καὶ τῆς ληστοῦ. τῷ καὶ τῇ ληστῇ. τὸν καὶ τὴν ληστήν. ὦ ληστά. τὼ καὶ τὰ ληστά. τοῖν καὶ ταῖν λησταῖν. ὦ ληστά.

Οἱ καὶ αἱ λησταί. τῶν ληστῶν. τοῖς καὶ ταῖς λησταῖς. τοὺς καὶ τὰς ληστάς. ὦ λησταί.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων ἐστὶ θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς α καὶ εἰς η ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ης. ἡ δοτικὴ. εἰς η. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦσα. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα. Αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις, τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.

Ἡ τιμή. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμήν. ὦ τιμή. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά. Αἱ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί.

Σημείωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρὸν, καὶ εἰ α καθαρὸν, καὶ εἰς ρα, καὶ εἰς δα, καὶ εἰς θα λήγοντα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον, ἀθηνᾶ, ἀθηνᾶς, ἀθηνᾷ. μαῖα, μαίας, μαίᾳ. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. λῆδα, λήδας, λήδᾳ. μάρθα, μάρθας, μάρθᾳ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τρέπουσι τὸ α εἰς η ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον μοῦσα, μούσης, μούσῃ. δίψα, δίψης, δίψῃ. πεῖνα, πείνης, πείνῃ.

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων, ἐστὶν ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων,

antiquorum desinẽtiuum in os, & neutrorum, in on. Quorum genitiuus & datiuus in o. accusatiuus in n, cum uocali nominatiui.

Hic menelaus, huius menelai. huic menelao. hunc menelaum. o menelae. hi menelai. hos menelaos. o menelai. Hi menelai. horum menelaorum. his menelais. hos menelaos. o menelai.

Hæc area. huius areæ. huic areæ. hanc aream. o area. hæ areæ. has areas. o areæ. hæ areæ. harum arearum. his areis. has areas. o areæ.

Hic & hæc ferax. huius, & huius feracis.

Hoc ferax. huius feracis. huic feraci. hoc ferax. o ferax. hæc & hæc feracia. o feracia. Hæc feracia. horum feracium. his feracibus. hæc feracia. o feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio æqsyllaborũ, est masculinorũ, & fœmininorũ, cõium, & promiscuorũ nominũ desinentiũ in os, & neutrorũ in on. quorũ gtũs in u, dtũs in o, accusatiuus in n, cum uocali nominatiui.

Hic sermo. huius nis. huic ni. hunc nẽ. o sermo, cõiter, & o sermo attice. hi hos sermones. o sermones. Hi sermones. horũ onum. his onibus. hos nes. o nes.

Hæc uia, huius uiæ, huic uiæ, hanc uiã, o uia communiter, & uia attice, hæ uiæ, has uias, o uiæ, hæ uiæ, harum uiarum, his uijs, has uias, o uiæ.

Hic & hæc homo, huius & huius hominis, huic & huic homini, hunc & hanc hominem, o homo, & o homo.

Hæc aquila. huius aquilę, huic aquilę, hãc aquilã.

Hoc lignũ, huius gni, huic gno, hoc gnũ, o gnũ,

ἀττικῶν λη/όντων εἰς ως, καὶ οὐδετέρων, εἰς ων. ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ εἰς ω. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεῳν. ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως. τῆς ἅλω. τῇ ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅλως. τὰ ἅλω. ταῖν ἅλῳν. ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ. τῶν ἅλων. ταῖς ἅλῳς. τὰς ἅλως. ὦ ἅλῳ.

Ὁ καὶ ἡ ἔυγεως. τοῦ καὶ τῆς ἔυγεω.

Τὸ ἔυγεων. τοῦ ἔυγεω. τῷ ἔυγεῳ. τὸ ἔυγεων. ὦ ἔυγεων. Τὼ ἔυγεω. τοῖν ἔυγεῳν. ὦ ἔυγεω. τὰ ἔυγεω. τῶν ἔυγεων. τοῖς ἔυγεῳς. τὰ ἔυγεω. ὦ ἔυγεω.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων ἐστὶν ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ληγόντων εἰς ος, καὶ οὐδετέρων, εἰς ον. ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ου. ἡ δοτικὴ, εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ λόγος. τοῦ λόγου. τῷ λόγῳ. τὸν λόγον. ὦ λόγε κοινῶς, καὶ ὦ λόγος ἀττικῶς. τὼ λόγω. τοῖν λόγοιν. ὦ λόγω. Οἱ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖς λόγοις. τοὺς λόγους. ὦ λόγοι.

Ἡ ὁδὸς. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδὲ κοινῶς, καὶ ὦ ὁδὸς ἀττικῶς. τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί.

Ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου. τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ. τὸν καὶ τὴν ἄνθρωπον. ὦ ἄνθρωπε, καὶ ὦ ἄνθρωπος.

Ὁ ἀετός. τοῦ ἀετοῦ. τῷ ἀετῷ. τὸν ἀετόν.

Τὸ ξύλον. τοῦ ξύλου. τῷ ξύλῳ. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον.

hæc ligna, horum lignorum, o ligna, hæc ligna, horum lignorum, his lignis, hæc ligna. o ligna.

Nota autẽ ꝙ in neutris nominibus tres casus sunt similes in omni numero, nominatiuus, accusatiuus, & uocatiuus.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est omnium inæqualium nominum masculinorum, & fœmininorum, & neutrorũ, cõium, & promisc. diuersas terminationes hñtium, quorũ genitiuus in os, dtũs in iota, actũs in alpha.

Hic aiax, huius aiacis. huic aiaci. hunc aiacem. o aiax communiter, & o aiax attice, hi hos aiaces, o aiaces, hi aiaces, horum aiacum, his aiacibus, hos aiaces, o aiaces.

Hæc turtur, huius turis, huic turi, hanc turẽ, o tur, hæ has turtures, o tures, harũ turũ, his ribus, hæ tures, harũ turturum, his turturibus, has turtures, o tures.

Hic gradus, huius gradus, huic gradui, hunc gradum, o gradus, hi gradus, horum duum, o gradus. hi gradus, horum graduum, his gradibus, hos gradus, o gradus. Hic & hæc amans urbis, huius & huius amantis urbis. Hic coruus, huius corui.

Terminationes diuersæ nominum quintæ declinationis masculina.

Hic thoas, huius thoantis, huic thoanti, hunc thoantem, o thas, & o thoas.

Hic laches, huius lachetis, huic lacheti, hunc lachetem, o laches.

τὼ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλα. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις. τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασι τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀριθμῷ, ὀνομαστικὴ, αἰτιατικὴ, καὶ κλητική.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, κοινῶν καὶ ἐπικοίνων, διαφόρους καταλήξεις ἐχόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ, εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ, εἰς α.

Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἴαν κοινῶς, καὶ ὦ αἴας ἀττικῶς. τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Ἡ τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών. τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόσι. τὰς τρυγόνας. ὦ τρυγόνες.

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα. Τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματα. Τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα. Ὁ καὶ ἡ φιλόπολις. τοῦ καὶ τῆς φιλοπόλιδος. Ὁ κόραξ. τοῦ κόρακος.

Καταλήξεις διάφοροι τῶν ὀνομάτων τῆς πέμπτης κλίσεως.

ἀρσενικά.

Ὁ θόας. τοῦ θόαντος. τῷ θόαντι. τὸν θόαντα. ὦ θόαν, καὶ ὦ θόας.

Ὁ λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχητα. ὦ λάχης.

Hic paris, huius paridis, huic paridi, hunc paridem, & parin, o pari, & o paris.

ratiosus, huius gratiosi, huic gratioso, hũc gra ſum, o gratioſe, & o gratioſe, & o gratioſe.

lox, huius uelocis, huic ueloci, & ueloci, hunc em, & uelocem, o uelox, & uelox.

emus, huius racemi, huic racemo, hũc mum.

, huius bouis, huic ui, hunc uem, & uẽ, o bos.

or, huius ſudoris, huic ſudori, hunc ſudorem.

os, huius herois, huic heroi, hunc roẽ, o ros.

huius ſalis, huic ſali, hunc ſalem, o ſal,

ns, huius tirynthis, huic tirinthi, hunc them.

an, huius pæanis, huic pæani, hunc pæanem.

ſtor, huius paſtoris, huic paſtori, hunc ſtorẽ.

æcus, huius græci, huic græco, hunc grecum.

phin, huius phinis, huic phini, hunc phinem.

rcyn, huius cynis, huic cyni, hunc cynem.

on, huius theonis, huic oni, hunc nẽ, o theon.

nophon, huius xenophontis, huic xenophõti.

orax, huius thoracis, huic raci, hunc thoracẽ.

pax, huius rapacis.

rmica, huius formicæ.

nulus, huius ſtimuli, huic ſtimulo.

rdix, huius perdicis.

cocleare, huius coclearis, huic cocleari.

c lepus, huius leporis, huic lepori, hunc leporem.

Hæc peluis, huius peluis, huic pelui, hanc peluim.

Hic æther, huius ætheris.

Hic iber, huius iberis, huic iberi.

Hic neſtor, huius neſtoris, huic neſtori, hũc ſtorem.

ὁ πάρις. τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι, τὸν πάριδα. καὶ πάριν. ὦ πάρι, καὶ ὦ πάρις.
ὁ χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίεν, καὶ ὦ χαρίεις, καὶ ὦ χαρίεν.
ὁ ὠκὺς, τοῦ ὠκέως. τῷ ὠκεῖ, καὶ ὠκεῖ. τὸν ὠκέα, καὶ ὠκύν. ὦ ὠκὺ, καὶ ὦ ὠκύς.
ὁ βότρυς. τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυα.
ὁ βοῦς. τοῦ βοός. τῷ βοΐ. τὸν βόα, καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.
ὁ ἱδρώς. τοῦ ἱδρῶτος. τῷ ἱδρῶτι. τὸν ἱδρῶτα.
ὁ ἥρως. τοῦ ἥρωος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως.
ὁ ἅλς. τοῦ ἁλός. τῷ ἁλί. τὸν ἅλα. ὦ ἅλς.
ὁ πείρυνς. τοῦ πείρυνθος. τῷ πείρυνθι. τὸν πείρυνθα.
ὁ παιάν. τοῦ παιᾶνος. τῷ παιᾶνι. τὸν παιᾶνα.
ὁ ποιμήν. τοῦ ποιμένος. τῷ ποιμένι. τὸν ποιμένα.
ὁ ἕλλην. τοῦ ἕλληνος. τῷ ἕλληνι. τὸν ἕλληνα.
ὁ δελφίν. τοῦ δελφῖνος. τῷ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα.
ὁ φόρκυν. τοῦ φόρκυνος. τῷ φόρκυνι. τὸν φόρκυνα.
ὁ θίων. τοῦ θίωνος. τῷ θίωνι τὸν θίωνα. ὦ θίων.
ὁ ξενοφῶν. τοῦ ξενοφῶντος. τῷ ξενοφῶντι.
ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τὸν θώρακα.
ὁ ἅρπαξ. τοῦ ἅρπαγος. ὁ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος.
ὁ βουπλήξ. τοῦ βουπλῆγος. τῷ βουπλῆγι.
ὁ πέρδιξ. τοῦ πέρδικος.
ὁ δοίδυξ. τοῦ δοίδυκος. τῷ δοίδυκι.
ὁ πτώξ. τοῦ πτωκός. τῷ πτωκί. τὸν πτῶκα.
ὁ λουτήρ. τοῦ λουτῆρος. τῷ λουτῆρι. τὸν λουτῆρα.
ὁ αἰθήρ. τοῦ αἰθέρος.
ὁ ἴβηρ. τοῦ ἴβηρος. τῷ ἴβηρι.
ὁ νέστωρ. τοῦ νέστορος. τῷ νέστορι. τὸν νέστορα.

Hic arabs,huius arabis.
Hic aphricus,huius aphrici,huic aphrico.
Hic homo,huius hominis,huic homini.
Hic cyclops,huius cyclopis,huic cyclopi,hunc cyclopem, o cyclops.

Fœminina.

Hæc agragas, huius agragantis, huic agraganti. hanc agragantem.
Hæc trœzen,huius trœzenis,huic trœzeni.
Hæc salamin, huius salaminis, huic salamini.
Hæc gortyn, huius gortynis, huic gortyni, hanc gortynem.
Hæc columba,huius columbæ,huic columbæ.
Hæc philomela, huius philomelæ, huic melæ, hanc philomelam.
Hic sulcus,huius sulci,huic sulco,hunc sulcum.
Hæc calx,huius calcis,huic calci,hanc calcem.
Hæc uulpes,huius uulpis,huic uulpi.
Hoc poculum,huius poculi,huic poculo.
Hoc flagellum, huius flagelli, huic flagello.
Hæc flamma,huius flammæ,huic flammæ.
Hic currus,huius currus,huic currui.
Hæc uxor, huius uxoris, huic uxori.
Hęc manus,huius manus,huic manui,hanc manum.
Hæc mater, huius matris, & matris, huic matri, & matri, hanc matrem, o mater.
Hæc lampas,huius lampadis, huic lampadi.
Hoc conuiuium,huius conuiuij.
Hic puer,hæc puella,huius pueri,huius puellæ.

Ὁ ἄραψ. τοῦ ἄραβος.
Ὁ λίψ. τοῦ λιβός. τῷ λιβί.
Ὁ μέροψ. τοῦ μέροπος. τῷ μέροπι.
Ὁ κύκλωψ. τοῦ κύκλωπος, τῷ κύκλωπι. τὸν κύκλωπα.
ὦ κύκλωψ.

ΘΗΛΥΚΑ.

Ἡ ἀκράγας. τῆς ἀκράγαντος. τῇ ἀκράγαντι.
τὴν ἀκράγαντα.
Ἡ τροιζήν. τῆς τροιζῆνος. τῇ τροιζῆνι.
Ἡ σαλαμίν. τῆς σαλαμῖνος. τῇ σαλαμῖνι.
Ἡ γόρτυν. τῆς γόρτυνος. τῇ γόρτυνι. τὴν γόρτυνα.
Ἡ τρήρων. τῆς τρήρωνος. τῇ τρήρωνι.
Ἡ ἀηδών. τῆς ἀηδόνος. τῇ ἀηδόνι. τὴν ἀηδόνα.
Ἡ αὖλαξ. τῆς αὔλακος. τῇ αὔλακι. τὴν αὔλακα.
Ἡ χάληξ. τῆς χάληκος. τῇ χάληκι.
Ἡ ἀλώπηξ. τῆς ἀλώπεκος. τῇ ἀλώπεκι.
Ἡ κύλιξ. τῆς κύλικος. τῇ κύλικι.
Ἡ μάστιξ. τῆς μάστιγος. τῇ μάστιγι.
Ἡ φλόξ. τῆς φλογός. τῇ φλογί.
Ἡ ἄντυξ. τῆς ἄντυγος. τῇ ἄντυγι.
Ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρτος. τῇ δάμαρτι.
Ἡ χείρ. τῆς χειρός. τῇ χειρί. τὴν χεῖρα.
Ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος, καὶ μητρός. τῇ μητέρι. καὶ μητρί.
τὴν μητέρα. ὦ μῆτερ.
Ἡ λαμπάς. τῆς λαμπάδος. τῇ λαμπάδι.
Ἡ δαΐς. τῆς δαιτός.
Ὁ καὶ ἡ παῖς. τοῦ καὶ τῆς παιδός.

Hic amor,huius amoris,huic amori.
Hæc ira,huius iræ, huic iræ, hanc iram, & iram.
Hic puluis,huius pulueris,huic pulueri.
Hæc clauis,huius clauis, huic claui, hanc clauim. & clauim.
Hæc clamys,huius clamydis,huic clamydi.
Hæc erinnys,huius erinnyis, huic erinnyi.
Hæc gena,huius genæ,huic genæ.
Hæc uxor,huius uxoris,huic uxori.
Hoc mare,huius maris.
Hæc tiryns,huius tirynthis. Hæc uox,huius uocis.
Hæc uena,huius uenæ.

Neutra.

Hic gradus,huius gradus, huic dui, hunc gradū.
Hoc mel,huius mellis, huic melli.
Hic grex,huius gregis,huic gregi.
Hæc hasta,huius hastæ,& hastæ.
Hoc omne,huius omnis. Hoc atrum,huius atri.
Hoc gratiosū,huius gratiosi.hoc positū, huius positi.
Hoc uerberaturum,huius uerberaturi.
Hoc iungens,huius iungentis.
Hoc maius,huius maioris. Hoc felix, huius felicis.
Hæc esca.huius escę. Hoc hepar,huius hepatis.
Hoc nectar,huius ct aris. Hoc cor,huius cordis.
Hic ignis,huius ignis.
Hic tractus,huius tractus.hęc aqua,huius aquę.
Hic animus,huius animi.hic sal,huius salis.
Hæc massa,huius massæ. hic murus,huius muri.
Hoc uerberans,huius uerberantis.

Ἡ φιλότης. τῆς φιλότητος. τῇ φιλότητι.
Ἡ μῆνις. τῆς μήνιδος. τῇ μήνιδι. τὴν μήνιδα, καὶ μῆνιν.
Ἡ κόνις. τῆς κόνιος. τῇ κόνιι.
Ἡ κλείς. τῆς κλειδὸς. τῇ κλειδί. τὴν κλεῖδα. καὶ κλεῖν.
Ἡ χλαμύς. τῆς χλαμύδος. τῇ χλαμύδι.
Ἡ ἐριννύς. τῆς ἐριννύος. τῇ ἐριννύι.
Ἡ γένυς. τῆς γένυος. τῇ γένυι.
Ἡ δάμαρ. τῆς δάμαρτος. τῇ δάμαρτι.
Ἡ ἅλς. τῆς ἁλός.
Ἡ πέρνις. τῆς πέρνυθος. Ἡ ὄψ. τῆς ὀπός.
Ἡ φλέψ. τῆς φλεβός. τῇ φλεβί.

Οὐδέτερα.

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα.
Τὸ μέλι. τοῦ μέλιτος. τῷ μέλιτι.
Τὸ πῶυ. τοῦ πώεος. τῷ πώεϊ.
Τὸ δόρυ. τοῦ δόρυος, καὶ δουρός.
Τὸ πᾶν. τοῦ παντός.
Τὸ μέλαν. τοῦ μέλανος.
Τὸ χαρίεν. τοῦ χαρίεντος. Τὸ τιθέν. τοῦ τιθέντος.
Τὸ τυποῦν. τοῦ τυποῦντος.
Τὸ ζευγνύν. τοῦ ζευγνύντος.
Τὸ μεῖζον. τοῦ μείζονος. Τὸ εὔδαιμον. τοῦ εὐδαίμονος.
Τὸ δέλεαρ. τοῦ δελέατος. Τὸ ἧπαρ. τοῦ ἥπατος.
Τὸ νέκταρ. τοῦ νέκταρος. Τὸ κῆρ. τοῦ κηρός.
Τὸ πῦρ. τοῦ πυρός.
Τὸ ἔλωρ. τοῦ ἔλωρος. Τὸ ὕδωρ. τοῦ ὕδατος.
Τὸ ἦτορ. τοῦ ἦτορος. Τὸ ἄλας. τοῦ ἄλατος.
Τὸ στέαρ. τοῦ στέατος. Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος.
Τὸ τετυφός. τοῦ τετυφότος.

Hoc lumen, huius luminis.
Et hæc quidem de simplicibus declinationibus. nunc autem de contractis dicamus.

De contractis declinationibus.

Sunt & aliæ quinque declinationes cõtractæ appellatæ a qnta declinatione per synæresin & crasin factæ. Synæresis quidem est duarum uocaliũ seruatarum coniunctio. ut demostheni, ni. Crasis autem est duarum uocalium mutatarum coniunctio. ut demosthenem, nem. uel unius. ut demosthenis n.s.

Prima flexio.

Prima declinatio cõtractorum est masculinorum & fœmininorum & cõmunium nominum desinentium in is. & neutrorum in es. & in eos. Quorum genitiuus, per eos, existens ionice in us, communiter contrahitur.

Hic demosthenes, huius sthenis, nis. huic stheni, ni. hunc sthenem, nem. o demosthenes, & o nes.
Hi demosthenes, horũ demosthenum, num. o demostenes, nes. Hi demosthenes, nes. horum demosthenum, num. his demosthenibus. hos demosthenes, nes. o demosthenes, nes.

Hæc triremis. huius triremis, is. huic triremi, i. hant triremem, mem.

Hic & hæc uerax, huius & huius racis, cis. huic & huic ueraci, ci. hunc ueracem, cem. o uerax, & o uerax. hi & hæ ueraces. horum & harum, ueracium. o ueraces, ueraces. hi & hæ ueraces, horum & harum ueracium. his & his ueracibus. hos & has ueraces, ces. o ueraces, ces.

Τὸ φῶς. τοῦ φωτός.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἁπλῶν κλίσεων. νῦν δὲ περὶ τῶν συνῃρημένων λέγωμεν.

Περὶ τῶν συνῃρημένων κλίσεων.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσεις συνῃρημέναι καλούμεναι, ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι. Συναίρεσις μέν ἐστι δύο φωνηέντων φυλαττομένων συναλοιφή. οἷον, δημοσθένεϊ, ει. Κρᾶσις δὲ, δύο φωνηέντων ἀλλοιουμένων συναλοιφή. οἷον, δημοσθένεα, η. ἢ τοῦ ἐνός. οἷον, δημοσθένεος, ους.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν ὀνομάτων, λῃγόντων εἰς ης. καὶ οὐδετέρων, εἰς ες, καὶ εἰς ος. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τὴν εος οὖσα ἰωνικῶς, εἰς ους κοινῶς κιρνᾶται.

Ὁ δημοσθένης. τοῦ δημοσθένεος, ους. τῷ δημοσθένεϊ, ει. τὸν δημοσθένεα, η. ὦ δημόσθενες, καὶ ὦ δημοσθένης. Τὼ δημοσθένεε, η. τοῖν δημοσθενέοιν, οῖν. ὦ δημοσθένεε, η. Οἱ δημοσθένεες, εις. τῶν δημοσθενέων, ῶν. τοῖς δημοσθένεσι. τοὺς δημοσθένεας, εις. ὦ δημοσθένεες, εις.

Ἡ τριήρης. τῆς τριήρεος, ους. τῇ τριήρεϊ, ει. τὴν τριήρεα, η.

Ὁ καὶ ἡ ἀληθής. τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, οῦς. τῷ καὶ τῇ ἀληθέϊ, εῖ. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ. ὦ ἀληθὲς, καὶ ὦ ἀληθής. Τὼ καὶ τὰ ἀληθέε, ῆ. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθέοιν, οῖν. ὦ ἀληθέε, ῆ. Οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, εῖς. τῶν ἀληθέων, ῶν. τοῖς καὶ ταῖς ἀληθέσι. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας, εῖς. ὦ ἀληθέες. εῖς.

Hoc uerax.huius ueracis,cis. huic ueraci,ci. hoc ueràx. o uerax.Hæc ueracia.horum ueracium. o ueracia.Hæc ueracia. horum ueracium.his ueracibus.his ueracibus.hæc ueracia.o ueracia.

Hic murus,huius muri,ri.huic muro,ro.hunc murum. o mure. Hi muri, horum murorum.o muri.Hi muri. horum murorum. his muris. hos muros. o muri.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio cõtractorum eſt maſculinorũ & fœmininorum & communium & promiſcuorum nominum in is deſinentium,& neutrorũ,in i. quorũ genitiuus per ios cõiter,& eos ionice,& cos attice fit.

Hic ſerpens.huius tis cõmuniter, & ſerpentis ionice, & ſerpentis attice.huic ſerpenti. hunc ſerpentem ſolum. o ſerpens communiter.& o ſerpens attice. Hi ſerpẽtes horum ſerpentũ,& tum,& tum.o ſerpentes. & ſerpentes.Hi ſerpentes.horum ſerpentum, & pentum,& pentum.his ſerpentibus,& bus.hos pentes,& ſerpentes.o ſerpentes,& o ſerpentes.

Hæc ciuitas , huius ciuitatis communiter , & tatis ionice,et tatis attice. huic ciuitati, & tati.hãc ciuitatẽ ſolum.o ciuitas,& o ciuitas. Hæ ciuitates,harum ciuitàtum,& tatum,& tatum.o ciuitates & ciuitates.Hæ ciuitates,& ciuitates, harum ciuitatum , & tàtum, & tàtum.his ciuitatibus,& tatibus.has ciuitates,tes.& ciuitates,tes.o ciuitates,tes.& ciuitates,tes.

Hoc ſinapi, huius ſinapis communiter , & ſinapis

Τὸ ἀληθές. τοῦ ἀληθέος, οῦς. τῷ ἀληθέϊ, εῖ. τὸ ἀληθές. ὦ ἀληθές. Τὼ ἀληθέε, ῆ. τοῖν ἀληθέοιν, οῖν. ὦ ἀληθέε, ῆ. Τὰ ἀληθέα, ῆ. τῶν ἀληθέων, ῶν. τοῖς ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα, ῆ. ὦ ἀληθέα, ῆ.

Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος, ους. τῷ τείχεϊ, ει. τὸ τεῖχος. ὦ τεῖχος. Τὼ τείχεε, η. τοῖν τειχέοιν, οῖν. ὦ τείχεε, η. Τὰ τείχεα, η. τῶν τειχέων, ῶν. τοῖς τείχεσι. τὰ τείχεα, η. ὦ τείχεα, η.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων εἰς ις ληγόντων, καὶ οὐδετέρων, εἰς ι. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ιος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ ὄφις, τοῦ ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς. τῷ ὄφιϊ, ι. καὶ ὄφεϊ, ει. τὸν ὄφιν μόνως. ὦ ὄφι κοινῶς, καὶ ὦ ὄφις ἀττικῶς. Τὼ ὄφιε, καὶ ὄφεε, η. τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέοιν, καὶ ὄφεων. ὦ ὄφιε, καὶ ὄφεε, η. Οἱ ὄφιες, ις. καὶ ὄφεες, εις. τῶν ὀφίων, καὶ ὀφέων, καὶ ὄφεων. τοῖς ὄφισι, καὶ ὄφεσι. τοὺς ὄφιας, ις. καὶ ὄφεας, εις. ὦ ὄφιες, ις. καὶ ὦ ὄφεες, εις.

Ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶς. τῇ πόλιϊ, ι. καὶ πόλεϊ, ει, τὴν πόλιν μόνως. ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Τὰ πόλιε, καὶ πόλεε, η. ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πόλεων, ὦ πόλιε, καὶ ὦ πόλεε, πόλη. Αἱ πόλιες, ις. καὶ πόλεες, εις. τῶν πολίων, καὶ πολέων, καὶ πόλεων. ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι. τὰς πόλιας, πόλις. καὶ πόλεας, πόλεις. ὦ πόλιες, ις. καὶ ὦ πόλεες, εις.

Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπεος ἰωνικῶς,

& sinapis attice, huic sinapi, sinapi. & sinapi, sinapi. hoc sinapi, o sinapi, hæc sinapia, & sinapia, pia. horum sinapium. his sinapibus, & sinapibus. o sinapia, & o sinapia, pia. hæc sinapia, pia. & sinapia, pia. horum sinapium, & sinapium, & pium. his sinapibus, & sinapibus. hæc sinapia, pia. & sinapia, pia. o sinapia, pia, & o sinapia, pia.

Nota autem q contracto singulari genitiuo ut in prima declinatione, contrahitur & genitiuus, dualis, & pluralis, illo autem non contracto sicut in secunda declinatione. neq ipsi contrahuntur.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est cõtractorum masculinorum nominum in eus desinentium, quorum nominatiuus per eos cõmuniter. & ios ionice. & eos attice fit.

Hic rex, huius regis communiter, & regis ionice. & regis attice, huic regi regi, & regi. hunc regem, & regem. o rex, & o rex. hi reges, & reges reges. horum regum, & regum. o reges, & reges reges. hi reges reges, & reges. horum regum & regum. his regibus, & regibus. hos reges reges, & reges. o reges reges, & reges.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est contractorum fœmininorum nominum in ω & in os. desinentium quorum genitiuus per eos cum sit, in us, per crasin fit.

Hæc latona, huius latonę, huic latonæ. hãc latonã.

καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπϊ, ι. καὶ σινήπει̃, ει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. τὼ σινήπε, καὶ σινήπεε, η. τοῖν σιναπίοιν, καὶ σινηπέοιν, καὶ σινήπεῳν, ὦ σινήπε, καὶ ὦ σινήπεε, η. τὰ σινήπια, ι. καὶ σινήπεα, η. τῶν σιναπίων, καὶ σινηπέων, καὶ σινήπεων. τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια, ι. καὶ σινήπεα, η. ὦ σινήπια, ι. καὶ ὦ σινήπεα, η.

Σημείωσαι δὲ ὅτι συναιρουμένης τῆς ἑνικῆς γενικῆς ὥσπερ ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως, συναιρεῖται καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ, καὶ πληθυντική. ἐκείνης δὲ μὴ συναιρουμένης ὥσπερ ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως, οὐδὲ αὗται συναιροῦνται.

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ευς ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος κοινῶς, καὶ ηος ἰωνικῶς. καὶ εως. ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ βασιλεύς. τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς. τῷ βασιλέϊ, ει, καὶ βασιλῆϊ, τὸν βασιλέα, καὶ βασιλῆα. ὦ βασιλεῦ, καὶ ὦ βασιλεύς. τὼ βασιλέε, καὶ βασιλῆε, η. τοῖν βασιλέοιν, καὶ βασιλήοιν. ὦ βασιλέε, καὶ ὦ βασιλῆε, η. οἱ βασιλέες, εῖς, καὶ βασιλῆες. τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων. τοῖς βασιλεῦσι, καὶ βασιλῆσι. τοὺς βασιλέας, εῖς, καὶ βασιλῆας. ὦ βασιλέες, εῖς, καὶ βασιλῆες.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς ω καὶ εἰς ως ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος οὖσα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν γίνεται.

Ἡ λητώ. τῆς λητόος, λητοῦς. τῇ λητόϊ, οι. τὴν λητόα ω.

o latona, hę latonæ, harum narum, o latonæ. hæ latonæ, harum narum, his latonis, has nas, o tonæ.

Hic pudor, huius pudoris. huic dori. hunc dorem. o pudor. hi pudores, horum dorum, o dores. hi res. horum dorum. his doribus. hos dores. o dores.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio contractorum est neutrorũ nominum in as, & in ras desinentium. quorum genetiuus per atos cõmuniter & aos ionice, & os attice fit.

Hæc caro, huius carnis communiter, & carnis ionice, & carnis attice, huic carni, & carni, & carni, hanc carnem, o caro. hæ carnes, & carnes, & carnes, harum carnium, his carnibus, o carnes, & carnes, & carnes. hę carnes, & carnes, & carnes. harum carnium, & nium, & nium. his carnibus, has carnes, & nes, & nes. o carnes, & o carnes, & o carnes.

Hoc cornu. huius cornu communiter, & cornu ionice, & cornu attice. huic cornu, & cornu, & rnu. hoc cornu, o cornu. & reliqua similiter carni.

Nota ꝙ in oos nomina contrahuntur in omnibus casibus.

Hæc mens, huius mentis, huic menti, hanc ntem. o mens, hę mentes, harum mentium, o mentes. hę mentes. harum mentiũ. his mẽtibus, has mẽteis, o mentes. Sic & nauigatio, & fluxus, & color, & simplex, & duplex, & triplex, quorum & neutra cõtrahuntur.

Hoc simplex simplex, huius simplicis, huic simplici, hoc simplex. hæc simplicia, horum simplicium, his simplicibus, hæc simplicia, o simplicia.

ὦ λητοῖ. Τὰ λητώ. τοῖν λητοῖν. ὦ λητώ. Αἱ λητοί. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητούς. ὦ λητοί.

Ἡ αἰδώς. τῆς αἰδέος, οῦς. τῇ αἰδόϊ, οῖ. τὴν αἰδόα, ώ. ὦ αἰδοῖ. Τὰ αἰδώ. τοῖν αἰδοῖν. ὦ αἰδώ. Αἱ αἰδοί. τῶν αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰδούς. ὦ αἰδοί.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν οὐδετέρων ὀνομάτων εἰς ας καὶ εἰς ρας ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ατος κοινῶς, καὶ αος ἰωνικῶς, καὶ ως ἀττικῶς γίνεται.

Τὸ κρέας. τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς, καὶ κρέως ἀττικῶς. τῷ κρέατι, καὶ κρέαϊ, καὶ κρέᾳ. τὸ κρέας. ὦ κρέας. Τὼ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα. τοῖν κρεάτοιν, καὶ κρεάοιν, καὶ κρεῷν. ὦ κρέατε, καὶ ὦ κρέαε, καὶ ὦ κρέα. Τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. τῶν κρεάτων, καὶ κρεάων, καὶ κρεῶν. τοῖς κρέασι. τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέατα, καὶ ὦ κρέαα, καὶ ὦ κρέα.

Τὸ κέρας. τοῦ κέρατος κοινῶς, καὶ κέραος ἰωνικῶς, καὶ κέρως ἀττικῶς. τῷ κέρατι, καὶ κέραϊ, καὶ κέρᾳ. τὸ κέρας, ὦ κέρας. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τῷ κρέατι.

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς οος ὀνόματα, συναιροῦνται ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν.

Ὁ νόος, οῦς. τοῦ νόου, οῦ. τῷ νόῳ, ῷ. τὸν νόον, οῦν. ὦ νόε, οῦ. Τὼ νόω, ῶ. τοῖν νόοιν, οῖν. ὦ νόω, ῶ. Οἱ νόοι, οῖ. τῶν νόων, ῶν. τοῖς νόοις, οῖς. τοὺς νόους, οῦς. ὦ νόοι, οῖ. Οὕτω καὶ ὁ πλόος, οῦς. καὶ ῥόος, οῦς. καὶ χρόος, οῦς. καὶ ἁπλόος, οῦς. καὶ διπλόος, οῦς. καὶ τριπλόος, οῦς. ὧν καὶ τὰ οὐδέτερα συναιροῦνται.

Τὸ ἁπλόον, οῦν. τοῦ ἁπλόου, οῦ. τῷ ἁπλόῳ, ῷ. τὸ ἁπλόον, οῦν. Τὰ ἁπλόα, ᾶ. τῶν ἁπλόων, ῶν. τοῖς ἁπλόοις, οῖς. τὰ ἁπλόα, ᾶ. ὦ ἁπλόα, ᾶ.

Item contrahuntur & in ys.acutiſona, & grauiſo-na.acutiſona hic ſuauis,huius ſuauis, huic aui,& aui. hunc ſuauē,& uem.o uis,&uis.hi ſuaues.horū uium. his ıbus.o aues.hi aues,& ues.horum auium.his ibus-hos ues,& ues.o aues,& o ues.grauiſona uero hic ra-cemus, huius mi.huic mo.hūc mum,& mū.o raceme & ceme.hi racemi.hos mos. o mi.hi racemi mi. horū racemorum.his mis.hos mos,mos.o mi,mi.

Hæc nauis.huius nauis, & nauis,& uis.huic naui, & ui.hanc nauem, & uem,& uem.o nauis, & uis.hæ naues,& ues.& ues.harū nauium, & nauiū,& uium. his nauibus, & uibus, & uibus.has naues, & ues, & naues,& naues.o naues,& naues,& naues.

Hęc anus.huius anus, & anus.huic anui, & anui. hanc anum,& anū .o anus,& anus.hæ anus,& anus. harum anuum, & anuum, & anuum. his anibus, & anibus,& anibus.has anus,& anus.o anus, & anus.

De contractionibus & miſtionibus.

E & o in u diphth.miſcentur ut Demoſthenis,nis. longum o & e in u miſcentur.ut boues,e & i in e iota contrahuntur ut Demoſtheni, ni. e & a in ſingulari accuſatiuo in ita uertuntur ut Demoſthenē, nem.in plurali uero in e iota dipht.ut demoſthenes,nes.Duo ee,in nominatiuo duali.in ita uertuntur,ut demoſthe nes,nes.in plurali uero,in e iota,ut demoſthenes,nes. e & o iota, in o iota uertunt̄.ut demoſthenū, nū.e & omega in ω uertunt̄.ut demoſthenum, num.e & a in nominatiuo & accuſatiuo & uocatiuo contracto-rum neutrorum in ita commiſcentur, ut hi muri, ri.

ἔπι συναιροῦνται καὶ τὰ εἰς υς ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα ὀξύτονα μὲν, ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδέι, καὶ ἡδεῖ. τὸν ἡδέα, καὶ ἡδύν. ὦ ἡδὺ, καὶ ὦ ἡδύς. τὼ ἡδέε, τοῖν ἡδέοιν ὦ ἡδέε. οἱ ἡδέες, καὶ ἡδεῖς τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδεῖς. ὦ ἡδέες, καὶ ὦ ἡδεῖς. βαρύτονα, δὲ ὁ βότρυς. τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ, τὸν βότρυα, υν. ὦ βότρυ, καὶ ὦ βότρυς. τὼ βότρυε, τοῖν υοιν, ὦ τρυε. οἱ βότρυες, υς. τῶν βοτρύων. τοῖς βότρυσι. τοὺς τρυας, υς. ὦ βότρυες, υς.

Ἡ ναῦς. τῆς ναὸς, καὶ νηὸς, καὶ νεώς. τῇ ναΐ, καὶ νηΐ. τὴν ναῦν, καὶ νηῦν, καὶ νῆα. ὦ ναῦς, καὶ νηῦς. αἱ νᾶες, καὶ νῆες, καὶ νέες. τῶν ναῶν, καὶ νηῶν, καὶ νεῶν ταῖς ναυσὶ, καὶ νηυσὶ, καὶ νήεσσι. τὰς νῆας, καὶ ναῦς, καὶ νηῦς, καὶ νέας. ὦ νᾶες, καὶ νῆες, καὶ νέες.

Ἡ γραῦς. τῆς γραὸς, καὶ γρηός. τῇ γραΐ, καὶ γρηΐ. τὴν γραῦν καὶ γρηῦν. ὦ γραῦς, καὶ γρηῦς. αἱ γρᾶες, καὶ γρῆες. τῶν γραῶν καὶ γρηῶν καὶ γρεῶν. ταῖς γραυσὶ, καὶ γρηυσὶ, καὶ γρήεσσι. τὰς γραῦς, καὶ γρηῦς. ὦ γρᾶες, καὶ γρῆες.

Περὶ τῶν συναιρέσεων καὶ κράσεων.

Τὸ ε καὶ ο, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον, δημοσθένεος, ους. τὸ ο καὶ ε, εἰς ου κιρνᾶται. οἷον. βόες, βοῦς. τὸ ε καὶ ι, εἰς ει συναιρεῖται. οἷον, δημοσθένεϊ, ει. τὸ ε καὶ α, ἐν μὲν τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ, εἰς η κιρνᾶται. οἷον, δημοσθένεα, η. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ, εἰς ει δίφθογγον οἷον, δημοσθένεας, εις. τὰ δύο εε. ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ δυϊκῇ, εἰς η κιρνᾶται. οἷον, δημοσθένεε, η. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ, εἰς ει. οἷον, δημοσθένεες, εις. τὸ ε καὶ οι, εἰς οι κιρνᾶται. οἷον, δημοσθένεοιν, οῖν. τὸ ε καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον, δημοσθενέων, ῶν. τὸ ε καὶ α ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ τῶν συνῃρημένων οὐδετέρων, εἰς η κιρνᾶται. οἷον, τὰ τείχεα, η.

hæc uera,ra. Duo breuia iota.in unũ lõgum cõuertũ tur.ut huic serpenti,ti. I & e in iota longũ uertuntur. ut serpentes,tes.iota & alpha.in iota longum contra hunt.ut serpentes,tes.Duo oo in u cõtrahunt.ut lato næ,nę.O & iota,in o iota contrahunt. ut latonę,næ. O & a,in o miscẽt,ut latonã,nã. A & o,in o miscent. ut carnis. Iota & alpha in alpha longum miscentur, ut carni,ni. A et e in a lõgũ cõmiscent,ut carnes,nes. A & o, o iota diphtongi in omega conuertuntur. sed iota adscribitur,ut carnium. A & o in omega conuer tũtur.ut carnũ,um. Y & e in y lõgũ uertunt,ut race mi,racemi. Itẽ ypsilon & alpha.ut racemos,racemos.

De numeralibus nominibus.

His sic dictis scire oportet ꝙ unum significantia numeralia nomina,singulariter solum flectũtur,quæ uero duo, dualiter. quæ autem plura, pluraliter. sic. Vnus,unius, uni, unum. Vna, unius, uni, unam. Vnum,unius,uni,unũ. Duo,duorum,& duarum.in fœminino,& duo,non solum dualiter dicitur, sed & pluraliter,sic.

Hi duo,hæ duæ, hæc duo, duorum, duobus, duos, duas,duo.

Tres,trium,tribus,tres. Tria,trium,tribus,tria.

Quatuor,quatuor,quatuor,quatuor.

Quatuor,quatuor,quatuor,quatuor.

A quatuor autem usq; & ad centum omnis nume rus indeclinabilis est. ab articulis uero discernimus genera & casus, ut. Hi quinq;, horum quinque, his quinque,hos quinque. Hæ quinq;,harum quinq;,his

τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ. τὰ δύο βραχέα ι ι, εἰς ἓν μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, τῷ ὄφιϊ, ι. Τὸ ι καὶ ε, εἰς ι. μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, ὄφιες, ις. Τὸ ι καὶ α, εἰς ι μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, ὄφιας, ις. Τὰ δύο οο, εἰς ου κιρνᾶται. οἷον, λιτόος, οῦς. Τὸ ο καὶ ι, εἰς οι συναιρεῖται. οἷον, λιτοΐ, οῖ. Τὸ ο καὶ α, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον, λιτόα, ώ. Τὸ α καὶ ο, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον, κρέαος, έως. Τὸ ι καὶ α, εἰς α μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, κρέαϊ, κρέα. Τὸ α καὶ ε, εἰς α μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, κρέαε, έα. Τὸ α καὶ ο τῆς οι διφθόγγου, εἰς ῳ κιρνᾶται. τὸ δὲ ι, προσγράφεται. οἷον κρεάοιν, κρεῷν. τὸ α καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. οἷον κρεάων, ῶν. Τὸ υ καὶ ε εἰς υ μακρὸν κιρνᾶται. οἷον, βότρυες, βότρυς. Ἔτι τὸ υ καὶ α. οἷον, βότρυας, βότρυς.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ ἓν σημαίνοντα ἀριθμητικὰ ὀνόματα, ἑνικῶς μόνον κλίνονται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς. ὧδε. Εἷς. ἑνός. ἑνί. ἕνα. Μία. μιᾶς. μιᾷ. μίαν. Ἕν. ἕνος. ἑνί. ἕν. Δύο δυοῖν. καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ. καὶ τὸ δύο, οὐ μόνον δυϊκῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς. οὕτως.

Οἱ δύο. αἱ δύο. τὰ δύο. τῶν δύο. τοῖς δυσὶ. τοὺς δύο. τὰς δύο. τὰ δύο.

Τρεῖς. τριῶν. τρισὶ. τρεῖς. Τρία. τριῶν. τρισί. τρία.

Τέσσαρες. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρας.

Τέσσαρα. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι καὶ ἑκατὸν, πᾶς ἀριθμὸς ἄκλιτος τυγχάνει. ἀπὸ τῶν ἄρθρων δὲ διακρίνομεν τὰ γένη, καὶ τὰς πτώσεις. οἷον. Οἱ πέντε. τῶν πέντε. τοῖς πέντε. τοὺς πέντε. Αἱ πέντε. τῶν πέντε. ταῖς

quinque, has quinq;. hæc quinq;, horum quinq;, his quinq;, hæc quinq;. Similiter & sex, & septẽ, & octo, & nouẽ, & decem, & reliqua. A ducẽtis autẽ declinatur omnis numerus pluralis trigeneriter, ut hi ducẽti, horũ ducentorũ, his ducẽtis, hos ducẽtos. hæ ducẽtæ, harum ducentarum, his ducentis, has ducentas. hæc ducenta, horũ ducẽto rũ, his ducẽtis, hæc ducenta. Similiter & trecẽti, quadringenti, quingẽti, sexcenti, septingẽti, octingẽti, noningenti, mille, duo millia, tria milla, quatuor millia, quinq; millia, & reliqua.

De terminationibus adiectiuorũ.

Adiectiuorum aliqua quidem in as, ut hic omnis, huius omnis, hæc omnis, huius omnis, hoc omne, huius omnis. Aliqua autem in is, & hic & hæc uerax, huius ueracis, & hoc uerax, huius ueracis. Aliqua autem in in, hic & hæc mollis, huius mollis, & hoc molle, huius mollis. Aliqua autem in is, ut hic gratiosus, huius gratiosi, hæc gratiosa, huius gratiosæ, hoc tiosum, huius osi. Aliqua autẽ in is, ut hic & hæc amans patriæ, huius amãtis p̃riæ, & hoc amãs patriæ, huius amantis patriæ. Aliqua autem in os, ut hic fortis, huius fortis, hæc fortis, huius fortis, hoc forte, huius fortis. Hic sapiens, hæc sapiens hoc sapiens, & attice, Hic & hæc philosophus, & hoc philosophum. Hic & hæc elegans, & hoc elegans. Oportet autem scire ꝙ in os purum adiectiua faciunt fœmininum in a, ut fortis, fortis, eloquens, eloquens, præter octauus, octaua. Quæ autem nõ in os purum,

πέντε, τὰς πέντε. τὰ πέντε, τῶν πέντε, τοῖς πέντε, τὰ πέντε. Ο'μοίως καὶ ἕξ, καὶ ἑπτὰ. καὶ ὀκτὼ. καὶ ἐννέα. καὶ δέκα. καὶ τὰ λοιπά. Α'πὸ δὲ τῶν διακοσίων κλίνεται πᾶς ἀριθμὸς πληθυντικὸς τριγενῶς. οἷον, Οἱ διακόσιοι. τῶν διακοσίων. τοῖς διακοσίοις. τοὺς διακοσίους. Αἱ διακόσιαι. τῶν διακοσίων. ταῖς διακοσίαις. τὰς διακοσίας. Τὰ διακόσια. τῶν διακοσίων. τοῖς διακοσίοις. τὰ διακόσια. ὁμοίως καὶ τριακόσιοι. τετρακόσιοι. πεντακόσιοι. ἑξακόσιοι. ἑπτακόσιοι. ὀκτακόσιοι. ἐννεακόσιοι. χίλιοι. δισχίλιοι. τρισχίλιοι. τετρακισχίλιοι. πεντακισχίλιοι. καὶ τὰ λοιπά.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν ἐπιθέτων.

Τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν, εἰς ας. οἷον, ὁ πᾶς, τοῦ παντός. Ἡ πᾶσα τῆς πάσης. Τὸ πᾶν, τοῦ παντός. Τὰ δὲ, εἰς ης, οἷον, Ο' καὶ ἡ ἀληθὴς, τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, ους. καὶ τὸ ἀληθὲς, τοῦ ἀληθέος, οῦς. Τὰ δὲ, εἰς ην. οἷον, ὁ καὶ ἡ τέρην, τοῦ καὶ τῆς τέρενος. καὶ τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος. Τὰ δὲ, εἰς εις. οἷον, ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος. Ἡ χαρίεσσα, τῆς χαριέσσης. Τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος. Τὰ δὲ, εἰς ις, οἷον, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τοῦ καὶ τῆς φιλοπάτριδος. καὶ τὸ φιλόπατρι, τοῦ φιλοπάτριδος. Τὰ δὲ εἰς ος. οἷον, ὁ ἀνδρεῖος, τοῦ ἀνδρείου. ἡ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας. τὸ ἀνδρεῖον, τοῦ ἀνδρείου. Ο' σοφὸς, ἡ σοφὴ, τὸν σοφόν. καὶ ἀτ[ι]κῶς, Ο' καὶ ἡ φιλόσοφος, καὶ τὸ φιλόσοφον. Ο' καὶ ἡ φιλόκαλος, καὶ τὸ φιλόκαλον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ἐπίθετα, ποιοῦσι θηλυκὸν εἰς α. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεία. λόγιος, λογία. πλὴν τοῦ ὄγδοος, ὀγδόη. Τὰ δὲ μὴ εἰς ος καθαρὸν,

in ita,vt sapiēs,bonus bōa.pter hñtia rho.ut terribilis, terribilis.Aliq̃ uero in us,ut hic & hęc multipes,huius multipedis,et hoc multipes,huius multipedis.simplex aũt simplex sic declinať. Hic simplex,huius simplicis, huic simplici,hũc simplicē,et reliq̃ ut dictũ est.hęc simplex,huius simplicis.hoc simplex,huius simplicis.similiter et aureus, aurea,aureũ.argēteus, argētea, teum. æneus,ænea,æneũ.plumbeus,plũbea,plumbeũ. quæ, ionice.aureus,aurea,aureũ dñr,& argenteus, tea, teũ. Aliqua uero in ys. ut hic dulcis, hæc cis.hoc cę. hic & hæc illacrymis. Aliqua aũt in on.ut hic & hæc felix, huius & huius felicis. & hoc felix, huius felicis. Aliqua aũt in os.ut hic & hæc ferax,huius & huius feracis, & hoc ferax, huius feracis. Solũ uero quidã tres suscipit articulos.quidã, cuiusdã,cuidã,quēdã,quędã cuiusdã.quoddã,cuiusdã. Sed de declinatione nominũ satis.nunc autem de uerbo dicamus.

DE VERBO.

Verbũ est pars orōnis declinabilis cũ diuersis temporibus actionē uel passionē uel neutrum quiddam significãs. Accidunt aũt ipsi octo.modus, genus siue affectus,species,figura,numerus,persona,tempus,& coniugatio.

De modis.

Modi sunt quinq;.Indicatiuus ut uerbero. Imperatiuus ut uerbera. Optatiuus ut utinã uerberē. Subiũctiuus ut si uerberē.Infinitiuus ut uerberare.

De generibus.

Genera sunt quinq;.Actiuũ ut uerbero.passiuũ ut

εἰς η. οἷον, σοφὸς σοφή. ἀγαθὸς, ἀγαθή. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. οἷον φοβερὸς, φοβερά. Τὰ δὲ, εἰς ους. οἷον, ὁ καὶ ἡ πολύπους, τοῦ καὶ τῆς πολύποδος. καὶ τὸ πολύπουν, τοῦ πολύποδος. ἁπλοῦς δὲ, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, οὕτω κλίνεται. Ὁ ἁπλόος, οῦς. τοῦ ἁπλόου, οῦ. τῷ ἁπλόῳ, ῷ. τὸν ἁπλόον, οῦν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται. Ἡ ἁπλῆ, τῆς ἁπλῆς. Τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν. τοῦ ἁπλόου, οῦ. ὁμοίως καὶ χρυσοῦς, χρυσῆ, χρυσοῦν. ἀργυροῦς, ἀργυρᾶ, ἀργυροῦν. χαλκοῦς, χαλκῆ, χαλκοῦν. μολιβδοῦς, μολιβδῆ, μολιβδοῦν. Α' τινα ἰωνικῶς, χρύσεος, χρυσέα, χρύσεον λέγεται. καὶ ἀργύρεος, ἀργυρέα, ἀργύρεον. Τὰ δὲ, εἰς υς. οἷον, ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ. καὶ ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ. Τὰ δὲ, εἰς ων. οἷον ἡ καὶ ἡ εὐδαίμων, τοῦ καὶ τῆς εὐδαίμονος. καὶ τὸ εὔδαιμον, τοῦ εὐδαίμονος. Τὰ δὲ, εἰς ως, οἷον, ὁ καὶ ἡ εὔγεως τοῦ καὶ τῆς εὔγεω, καὶ τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω. μόνον δὲ ὁ δεῖνα τρία ἐπιδέχεται ἄρθρα. Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος. Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τοῦ ῥήματος λέγωμεν.

ΠΕΡΙ' ῬΗ'ΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, μετὰ διαφόρων χρόνων ἐνέργειαν, ἢ πάθος, ἢ οὐδέτερόν τι σημαῖνον. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, ὀκτώ. ἔγκλισις. γένος, εἴτε διάθεσις. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πρόσωπον. χρόνος. καὶ συζυγία.

Περὶ ἐγκλίσεων.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε. ὁριστικὴ, οἷον τύπτω. προστακτικὴ, οἷον τύπτε. εὐκτικὴ, οἷον εἴθε τύπτοιμι. ὑποτακτικὴ, οἷον ἐὰν τύπτω. ἀπαρέμφατος, οἷον τύπτειν.

Περὶ γενῶν.

Γένη εἰσὶ, πέντε. ἐνεργητικὸν, οἷον τύπτω. παθητικὸν, οἷον

uerberor. Neutrum ut ſanus ſum, commune uel medium ut uiolo uiolor. deponens, ut pugno.

De ſpeciebus.

Species autem duæ, primitiua, ut rigo, deriuatiua, ut irrigo.

De figuris.

Figuræ autem tres, ſimplex ut fero, cõpoſita ut infero, decompoſita ut adinfero.

De numeris.

Numeri autem tres, ſingularis ut uerbero, dualis ut uerberatis, pluralis ut uerberamus.

De perſonis.

Perſonæ aũt tres, prima ut uerbero, ſecũda ut uerberas, tertia ut uerberat.

De temporibus.

Tempora autem ſex. Præſens ut uerbero, Præteritum imperfectum, ut uerberabam. Præteritum perfectum, ut uerberaui. Præteritum pluſquam perfectum, ut uerberaueram. Indefinitum, ut uerberaui. Futurum ut uerberabo.

De coniugationibus.

Coniugationes autem tredecim, ſex grauiſonorum uerborum, tres circunflexorum, & quatuor uerborum in mi.

Grauiſonorum prima.

Prima cõiugatio eſt grauiſonorũ uerborũ desinẽtiũ in uita, pi, phi, pi taſ. ut libo, delecto, ſcribo, uerbero. quorũ futurũ in pſi, ut libabo, delectabo, ſcribam, uerberabo. Præteritum perfectum. in phi, ut libaui, delectaui, ſcripſi, uerberaui.

τύπτομαι. οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. κοινὸν, ἢ μέσον, οἷον βιάζομαι. ἀποθετικὸν, οἷον μάχομαι.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ, δύο. πρωτότυπον, οἷον ἄρδω. παράγωγον, οἷον ἀρδεύω.

Περὶ σχημάτων.

Σχήματα δὲ, τρία. ἁπλοῦν, οἷον φέρω. σύνθετον, οἷον ἐπιφέρω. παρασύνθετον, οἷον προσεπιφέρω.

Περὶ ἀριθμῶν.

Ἀριθμοὶ δὲ, τρεῖς. ἑνικὸς, οἷον τύπτω. δυϊκὸς, οἷον τύπτετον. πληθυντικὸς, οἷον τύπτομεν.

Περὶ προσώπων.

Πρόσωπα δὲ, τρία. πρῶτον, οἷον, τύπτω. δεύτερον, οἷον, τύπτεις. τρίτον, οἷον, τύπτει.

Περὶ χρόνων.

Χρόνοι δὲ, ἕξ. Ἐνεστὼς, οἷον, τύπτω.
παρατατικὸς, οἷον, ἔτυπτον. Παρακείμενος, οἷον, τέτυφα. Ὑπερσυντελικὸς, οἷον, ἐτετύφειν.
Ἀόριστος, οἷον. ἔτυψα.
Μέλλων, οἷον, τύψω.

Περὶ συζυγιῶν.

Συζυγίαι δὲ, δεκατρεῖς. ἓξ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων· τρεῖς τῶν περισπωμένων. καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.

Τῶν βαρυτόνων πρώτη.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, τῶν ληγόντων εἰς β. π. φ. πτ. οἷον, λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς ψ. οἷον, λείψω. τέρψω. γράψω. τύψω. ὁ παρακείμενος, εἰς φ. οἷον, λέλειφα. τέτερφα. γέγραφα. τέτυφα.

Secunda.

Secunda est desinētium in gāma,cappa,chi,cappa taf.ut dico,plico,curro,pario.quorum futurum in xi. ut dicā, plicabo, currā,pariā. Ptūm pfectum in chi ut dixi,plicui,cucurri, peperi.

Tertia.

Tertia est desinētiun in,d,th,t:ut cāto,impleo per/ficio. quorum futurū, in ſ, ut cātabo,implebo, pficiā. Præteritū pfectum in c,ut cecini,impleui,perfeci.

Quarta.

Quarta est in z,& duo ſſ,cōmuniter & duo tt, atti/ce ut dico,fodio & fodio. & uerba in zo,interdū qui/dē xi.in futuro habent.ut ludo,ludā.clamo,clamabo. iugulo,labo.pugno,pugnā.gemo,gemā.ploro plora bo.ſuſpiro,ſuſpirabo. firmo firmabo. lamētor,tabor. populor,populabor.ululo,ululabo,quorum præteri/tum pfectum. chi,habet, interdū aūt ſigma,in futuro habent.ut dico,dicā.cōdo,cōdā.porto,portabo.uado uadā.certo,certabo.græciſſo, græciſſabo. philipiſſo, philippiſſabo.quorum ptūm perfectū, cappa habet. ſed in ſſo,uel in tto,ut plurimum in xo, futurū faciūt. ut fodio,& fodio,fodiā.percutio, & pcutio,pcutiam. quorum pteritum pfectum chi habet, ut fodi, pcuſſi. Excipiunt hæc in ſo, futurū faciētia. ut loro uerbero loro uerberabo.do fortitudinē, dabo fortitudinē. ſin/go,gā.ſpargo,gā.uideo,uidebo. remigo, remigabo. quorum præteritum perfectum cappa habet.

Quinta.

Quinta ē quatuor immutabiliū lābda,mi.gni,rho, ut cāto,paſco,tribuo,iudico,ſemino. quorū futurum

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς γ. κ. χ. κτ. οἷον. λέγω. πλέκω. τρέχω. τίκτω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς ξ. οἷον, λέξω, πλέξω, τρέξω, τέξω. ὁ παρακείμενος, εἰς χ. οἷον, λέλεχα. πέπλεχα. τέτρεχα. τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς δ. θ. τ. οἷον. ᾄδω. πλήθω. ἀνύτω. ὧν ὁ μέλλων εἰς σ. οἷον, ᾄσω, πλήσω, ἀνύσω. ὁ παρακείμενος, εἰς κ. οἷον. ᾖκα. πέπληκα. ἤνυκα.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶ τῶν εἰς ζ, καὶ δύο σσ κοινῶς, καὶ δύο ττ ἀττικῶς. οἷον, φράζω ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω. καὶ τὰ μὲν εἰς ζω. ποτὲ μὲν τὸ ξ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν. οἷον, παίζω, παίξω. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. στίζω, στίξω. τρύζω, τρύξω. οἰμώζω, οἰμώξω. στενάζω, στενάξω. στηρίζω, στηρίξω. αἰάζω, αἰάξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ χ ἔχει. ποτὲ δὲ τὸ σ, ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν. οἷον, φράζω, φράσω. κτίζω, κτίσω. κομίζω, κομίσω. βαδίζω, βαδίσω. ἀγωνίζω, ἀγωνίσω. ἑλληνίζω, ἑλληνίσω. φιλιππίζω, φιλιππίσω. ὧν ὁ παρακείμενος τὸ κ ἔχει. τὰ δὲ εἰς σσω, ἢ εἰς ττω, ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. πλήσσω, καὶ πλήττω, πλήξω. ὧν ὁ παρακείμενος τὸ χ. ἔχει. οἷον, ὤρυχα. πέπληχα. ἐξαιρεῖται τὰ εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦντα. οἷον, ἱμάσσω, ἱμάσω. ἱνάσσω, ἱνάσω. πλάσσω, πλάσω. πάσσω, πάσω. λεύσσω, λεύσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ὧν ὁ παρακείμενος, τὸ κ ἔχει.

Πέμπτη.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον, ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μέλλων,

per eandē immutabilē circūflexum eſt, penultimam breuē habens, immutabilē,uel iota diph. abijciens.ut cantabo,paſcā.iudicabo,ſeminabo.ptūm pfectum in cappa.ut cecini,paui,iudicaui,ſeminaui.

Sexta.

Sexta eſt in omega purum,ut equito, nauigo,regno,audio.quorū futurū in ſigma,ut equitabo,nauigabo,regnabo,audiā.ptūm pfectum in cappa ut equitaui,regnaui,audiui,communiter & audiui attice.

His ſic habentibus ſcire oportet ꝙ omne uerbum uel in o grauiſonum deſinit,ut uerbero,ſcribo,uel in o circūflexum. ut facio,clamo uel in mi.ut pono,ſto, de quibus dicendum, & primum de declinatione barytonorum.

VERBVM INDICATIVVM ACTIVVM CONIVGATIONIS PRIMAE VARYTONORVM.

Præſens.	Verbero,uerberas, uerberat.
	uerberatis, uerberant.
	uerberamus,uerberatis,uerberant.
Præteritum imperfectū.	Verberabā,uerberabas, uerberabat.
	uerberabatis,uerberabant.
	uerberabamus,uerberabatis,rabant.
Præteritum perfectum.	Verberaui, uerberaſti, uerberauit.
	uerberauiſtis,uerberauerunt.
	uerberauimus, uerberauiſtis,rarunt.

λα. τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενός ἐστι τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων, ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων. οἷον, ψαλῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ. ὁ παρακείμενος, εἰς κ. οἷον, ἔψαλκα. νενέμηκα. κέκρικα. ἔσπαρκα.

Ἕκτη.

Ἕκτη ἐστὶ τῶν εἰς ω καθαρόν. οἷον, ἱππεύω. πλέω. βασιλεύω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων, εἰς σ. οἷον, ἱππεύω. πλεύσω. βασιλεύσω. ἀκούσω. ὁ παρακείμενος, εἰς κ. οἷον, ἵππευκα. βεβασίλευκα. ἤκουα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶν ῥῆμα ἢ εἰς ω βαρύτονον λήγει. οἷον, τύπτω, γράφω. ἢ εἰς ω περισπώμενον. οἷον, ποιῶ, βοῶ. ἢ εἰς μι. οἷον, τίθημι, ἵστημι. περὶ ὧν λεκτέον. καὶ πρῶτον περὶ τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων.

ῬΗ͂ΜΑ ὉΡΙΣΤΙΚῸΝ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚῸΝ ΣΥΖΥΓΊΑΣ ΠΡΏΤΗΣ ΤΩ͂Ν ΒΑΡΥΤΌΝΩΝ.

Ἐνεστώς.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
	τύπτετον, τύπτετον.
	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.
Παρατατικός.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.
Παρακείμενος.	τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
	τετύφατον, τετύφατον.
	τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Et mediũ ꝑpi.	Verberaui, uerberauiſti, uerberauit.
	uerberauiſtis, rarunt.
	uerberauimus, uerberauiſtis, runt.
Præteritũ pluſ	Verberaueram, uerberaueras, uerat.
quã perfectũ.	uerberaueratis, rauerant.
	uerberaueramus, uerberaueratis, rãt.
Et mediũ ꝑpi.	Verberaueram, uerberaueras, uerat.
	uerberaueratis, rant.
	uerberaueramus, ueratis, rauerant.
Indefinitum primum	Verberaui, uerberauiſti, uerberauit.
	uerberauiſtis, runt.
	uerberauimus, uerberauiſtis, uerunt.
Indefinitum ſecundum	Verberaui, uerberauiſti, uerberauit.
	uerberauiſtis, uerberarunt.
	uerberauimus, uerberauiſtis, uerunt.
Futurum primum.	Verberabo, uerberabis, uerberabit.
	uerberabitis, rabunt.
	uerberabimus, uerberabitis, rabunt.
Futurum ſecundũ.	Verberabo, uerberabis, uerberabit.
	uerberabitis, bunt.
	uerberabimus, uerberabitis, rabunt.

Imperatiua actiua.

Præſens & ptm̃ imperfectum.	Verbera, uerberet.
	uerberate, uerberent.
	uerberate, uerberent.
Ptũm p̃fectum & pluſꝗ̃p̃fectũ	Verberato tu, uerberato ille.
	uerberatote, uerberanto.
	uerberatote, uerberanto.

Καὶ μέσος διὰ π.	τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
	τετύπατον, τετύπατον.
	τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασιν.
Ὑπερσυντελικός.	Ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
	ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
	ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.
Καὶ μέσος διὰ π.	Ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
	ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
	ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.
Ἀόριστος α.	Ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.
	ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.
Ἀόριστος β.	Ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
	ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
	ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.
Μέλλων α.	Τύψω, τύψεις, τύψει.
	τύψετον, τύψετον.
	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.
Μέλλον β.	Τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.
	τυπεῖτον, τυπεῖτον.
	τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ	Τύπτε, τυπτέτω.
παρατατικός.	τύπτετον, τυπτέτων.
	τύπτετε, τυπτέτωσαν.
Παρακείμενος καὶ	Τέτυφε, τετυφέτω.
ὑπερσυντελικός.	τετύφετον, τετυφέτων.
	τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Et medium per pi.	Verberato tu,uerberato ille. uerberatote,uerberanto. uerberatote,uerberanto.
Indefinitum primum.	Verberato tu,uerberato ille. uerberatote, uerberanto. uerberatote,uerberanto.
Indefinitum ſecundum.	Verberato tu,uerberato ille. uerberatote. uerberatote,uerberanto.

Optatiua actiua.

Præſens & præteritum imperfectum.	Verberarē,uerberares,uerberaret. uerberaretis, uerberarent. uerberaremus, uerberaretis, rarent.
Præteritum pfectũ & plusquã pfectum.	Verberauiſſem,uerberauiſſes, uiſſet. uerberauiſſetis,uerberauiſſent. uerberauiſſemus, rauiſſetis, uiſſent.
Et mediũ p pi.	Verberauiſſem,uerberauiſſes,uiſſet. uerberauiſſetis,uiſſent. uerberauiſſemus,uiſſetis,uiſſent.
Indefinitum primum.	Verberauiſſem,uiſſes,uiſſet. uerberauiſſetis,uerberauiſſent. uerberauiſſemus,uiſſetis,uiſſent.
Aeolice.	Verberauiſſem, uerberauiſſes,ſet. uerberauiſſetis,uerberauiſſent. uerberauiſſemus,uiſſetis,ſent.
Indefinitũ.2.	Verberauiſſem, uerberauiſſes, ſet.
Futurũ primũ.	Verberem, uerberes, uerberet.
Futurũ ſecũdũ.	Verberem,uerberes,uerberet.

Καὶ μέσος διὰ π.	Τέτυπε, τετυπέτω.
	τετύπετον, τετυπέτων.
	τετύπετε, τετυπέτωσαν.
Ἀόριστος α.	τύψον, τυψάτω.
	τύψατον, τυψάτων.
	τύψατε, τυψάτωσαν.
Ἀόριστος β.	τύπε, τυπέτω.
	τύπετον, τυπέτων.
	τύπετε, τυπέτωσαν.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.	τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
	τύπτοιτον, τυπτοίτην.
	τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.
Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικός.	τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
	τετύφοιτον, τετυφοίτην.
	τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν
Καὶ μέσος διὰ π.	τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
	τετύποιτον, τετυποίτην.
	τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.
Ἀόριστος α.	τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.
	τύψαιτον, τυψαίτην.
	τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.
Αἰολικῶς.	τύψεια, τύψειας, τύψειε.
	τυψείατον, τυψειάτην.
	τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.
Ἀόριστος β.	τύποιμι, τύποις, τύποι.
Μέλλων α.	τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.
Μέλλων β.	τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.

Subiunctiua actiua.

Præſens,& præteritum imperfectũ	Si uerberem,uerberes,uerberet. ſi uerberetis,uerberent. ſi uerberemus,uerberetis,rent.
Præteritũ pfectum & pluſq̃ perfectum	Si uerberauerim,uerberaueris,rit. ſi uerberaueritis, rauerint. ſi uerberauerimus,ueritis,uerint.
Et mediũ p pi.	Si uerberauerim, ueris, uerit. ſi uerberaueritis duo.rint duo. ſi uerberauerimus, ueritis, uerint.
Indefinitum.1.	Si uerberauero,uerberaueris,uerit.
Indefinitum.2.	Si uerberauero, ueris, uerit.

Infinitiua actiua.

Præſens,&præteritum imperfectum.	Verberare.
Præteritũ perfectũ & pluſq̃ pfectũ.	Verberauiſſe.
Et medium per pi.	Verberauiſſe.
Indefinitum primum.	Verberare.
Indefinitum ſecundum.	Verberare.
Futurum primum.	Verberaturum eſſe.
Futurum ſecundum.	Verberatum ire.

Nota q̧ plurali prima perſona actiuorum & neutrorum uerborum in men deſinente, deficit dualis prima perſona. Inſuper plurali tertia perſona deſinẽte in iota, uel in alpha iota, duales ſecundæ & tertiæ perſonæ ſimiles ſunt. quando autem aliter habent, diſsimiles ſunt. Inſuper futura in imperatiuis & ſubiunctiuis non ſunt: indefinita autem futurorum ſignificationem habent.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός. Ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ.
ἐὰν τύπτητον, τύπτητον.
ἐὰν τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσιν.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός. ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.
ἐὰν τετύφητον, τετύφητον.
ἐὰν τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσιν.
Καὶ μέσος διὰ π. Ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.
ἐὰν τετύπητον, τετύπητον.
ἐὰν τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσιν.
Ἀόριστος α. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ.
Ἀόριστος β. Ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός. Τύπτειν.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός. Τετυφέναι.
Καὶ μέσος διὰ π. Τετυπέναι.
Ἀόριστος α. Τύψαι.
Ἀόριστος β. Τυπεῖν.
Μέλλων α. Τύψειν.
Μέλλων β. Τυπεῖν.

Σημείωσαι ὅτι τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων εἰς μὲν λήγοντος, ἀπολείπει τὸ δυϊκὸν πρῶτον πρόσωπον. Ἔτι τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προσώπου λήγοντος εἰς ῖ ἢ εἰς αῖ, τὰ δυϊκὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὅμοια εἰσίν. ὅτε δὲ ἄλλως ἔχει, ἀνόμοια διατελοῦσιν. Ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς οὐκ εἰσίν· οἱ ἀόριστοι δὲ, τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσιν.

De participio.

Participiũ eſt pars orationis declinabilis proprietatis nominis & uerbi particeps.

Accidunt autem ei octo, genus, ſpecies, figura, numerus, caſus, tempus, affectus, & coniugatio.

Participia actiua.

Præſens, &	Hic uerberans, huius uerberantis.
præteritum	hæc uerberans, huius rantis.
impfectũ.	hoc uerberans, huius uerberantis.
Ptũm perfectũ	Qui uerberauit, eius qui berauit.
& pluſq̃pfectũ.	quæ uerberauit, eius quæ uit.
	quod uerberauit, eius quod auit.
Et mediũ ppi.	Qui uerberauit, eius q̃ uerberauit.
	ea quæ uerberauit, eius q̃ uit.
	quod uerberauit, eius quod auit.
Indefinitum	Qui uerberauit, eius qui uerberauit.
primum.	quæ uerberauit, eius quæ auit.
	quod uerberauit, eius quod auit.
Indefinitum	Qui uerberauit, eius qui uerberauit.
ſecundum.	quæ uerberauit, eius quę uerberauit.
	quod uerberauit, eius qđ ueberauit.
Futurum	Hic uerberaturus, huius raturi.
primum.	hæc uerberatura, huius aturæ.
	hoc uerberaturum, huius turi.
Futurum	Hic uerberaturus, huius raturi.
ſecundum.	hæc uerberatura, huius turæ.
	hoc uerberaturum, huius raturi.

Oportet aũt ſcire ꝙ participia actiua & neutra in maſculino & neutro genere ſecundũ qntã ſimplicẽ declinantur declinationẽ, ſed fœminina ſecundũ ſecundã.

Περὶ μετοχῆς.

Μετοχή ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν, τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος μετέχον. Παρέπεται δὲ αὐτῇ ὀκτὼ, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸς, πτῶσις, χρόνος, διάθεσις, καὶ συζυγία.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.	ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος.
	ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
	τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός.	ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος.
	ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
	τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.
Καὶ μέσος διὰ π.	ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος.
	ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας.
	τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.
Ἀόριστο α.	ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
	ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
	τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.
Ἀόριστος β.	ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος.
	ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
	τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.
Μέλλων α.	ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.
	ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
	τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.
Μέλλων β.	ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος.
	ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
	τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ καὶ οὐδέτεραι ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει, κατὰ τὴν πέμπτην ἁπλῆν κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ, κατὰ τὴν δευτέραν.

Indicatiua passiua.

Præsens,	Verberor, uerberaris,uerberatur.
	uerberamur,uerberamini,rantur.
	uerberamur,uerberamini,rantur.
Præteritum	Verberabar,uerberabaris,batur.
imperfectum.	uerberabamur,bamini,bantur.
	uerberabamur, uerberamini, bātur.
Præteritum	Vapulaui,uapulauisti uapulauit.
perfectum.	uapulauimus,uapulauistis,uerūt.
	uapulauimus,stis, uerberati sunt.
	& ionice uapulauerunt.
Postpaulo futurū.	Verberabor, uerberaberis, bitur.
Præteritū plusq̄	Vapulaueram,uapulaueras,rat.
perfectum.	uapulaueramus,aueratis,rant.
	uapulaueramus,uapulaueratis.
	uerberati,erant. & ionice auerant.

Nota autem quod singulari tertia persona passiui præteriti perfecti, & plusq̄ perfecti ante taf cōsonantem habēte propter inconcinitatē non fit tertia persona pluralis, usus autē eam supplet per participium & substantiuum uerbum.

Indefinitum	Vapulaui,uapulauisti,uapulauit.
primum.	uapulauistis,uapulauerūt.
	uapulauimus,uistis.erunt.
Et secūdū p pi.	Vapulaui, uapulauisti, uapulauit.
	uapulauistis,uapulauerunt.
	uapulauimus, uapulauistis, runt.
Futurum primū.	Verberabor,uerberaberis,bitur.
Et secūdū p pi.	Verberabor,uerberaberis,bitur.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	Τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
	τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
	τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.
Παρατατικός.	Ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
	ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
	ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.
Παρακείμενος.	τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.
	τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον,
	τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσὶ, καὶ ἰωνικῶς, τετύφατε.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται.
Ὑπερσυντελικός.	Ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.
	ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
	ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο.

Σημειώσῃ δὲ ὅτι τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ, πρὸ τοῦ τ σύμφωνον ἔχοντος, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν οὐ γίνεται τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος.

Ἀόριστος α.	Ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.
	ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
	ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.
Καὶ δεύτερος διὰ π.	Ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.
	ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.
Μέλλων α.	Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
Καὶ δεύτερος διὰ π.	Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.

Medium inde-	Verberaui, uerberauisti, auit.
finitum primū.	uerberauimus, erauistis, erunt.
	uerberauimus, uerberauistis, uerūt.
Medium inde-	Verberaui, uerberauisti, rauit.
finitum secun-	uerberauimus, auistis, erunt.
dum.	uerberauimus, uerberauistis, runt.
Mediū futurū. 1.	Verberabo, uerberabis, uerberabit.
Mediū futurū. 2.	Verberabo, uerberabis, uerberabit.

Imperatiua passiua.

Præsens &	Verberare, uerberetur.
præteritum	uerberamini, uerberentur.
imperfectū.	uerberamini uerberentur.
Ptūm pfectum	Verberator tu, uerberator ille.
& plusquam-	uerberaminor, uerberantor.
perfectū.	uerberaminor, uerberantor.
Indefinitū	Verberator tu, uerberator ille.
primum.	uerberaminor, uerberantor.
	uerberaminor, uerberantor.
Et secundū	Verberator tu, uerberator ille.
per pi.	uerberaminor, uerberantor.
	uerberaminor, uerberantor.
Medium inde-	Verbera, uerberet.
finitum primū.	uerberate, uerberent.
	uerberate, uerberent.
Medium inde-	Verbera, uerberet.
finitum secun-	uerberate, uerberent.
dum.	uerberate, uerberent.

Μέσος ἀόριστος α. Ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.
Μέσος ἀόριστος β. Ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.
Μέσος μέλλων α. Τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
Μέσος μέλλων β. Τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Προστακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός. Τύπτου, τυπτέσθω.
τύπτεσθον, τυπτέσθων.
τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν,
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός. Τέτυψο, τετύφθω.
τέτυφθον, τετύφθων.
τέτυφθε, τετύφθωσαν.
Ἀόριστος α. Τύφθητι, τυφθήτω.
τύφθητον, τυφθήτων.
τύφθητε, τυφθήτωσαν.
Καὶ δεύτερος διὰ π. τύπηθι, τυπήτω.
τύπητον, τυπήτων.
τύπητε, τυπήτωσαν.
Μέσος ἀόριστος α. Τύψαι, τυψάσθω.
τύψασθον, τυψάσθων.
τύψασθε, τυψάσθωσαν.
Μέσος ἀόριστος β. Τυποῦ, τυπέσθω.
τύπεσθων, τυπέσθων.
τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Optatiua paſsiua.

Præſens & præ	Verberarer, uerberareris, eraretur.
teritum imper-	uerberaremur, remini, rentur.
fectum.	uerberaremur, remini, rentur.
Præteritum p-	Verberatus eſſem, eſſes, eſſet.
fectū & pluſqꝫ	uerberati eſſetis, eſſent.
perfectum.	uerberati eſſemus, eſſetis, eſſent.
Poſtpaulo futurū.	Verberer, uerbereris, uerberetur.
Indefinitum	Vapulauiſſem, uapulauiſſes, ſet.
primum.	uapulauiſſetis, uapulauiſſent.
	uapulauiſſemus, uiſſetis, uiſſent.
Et ſecundum	Verberer, uerbereris, uerberetur.
per pi.	uerberemini, uerberentur.
	uerberemur, uerberemini, rentur.
Futurū primū.	Verberer, uerbereris, uerberetur.
Futurum ſcd̃m.	Verberer, uerbereris, uerberetur.
Medium indefi	Verberauiſſem, uerberauiſſes, ſet.
nitum primum.	uerberauiſſemus, uiſſetis, ſent.
	uerberauiſſemus, uiſſetis, uiſſent.
Mediū indefinitū ſecūdum.	Verberauiſſem, ſes, ſet.
Medium futurū primum.	Verberem, uerberes, ret.
Mediū futurum ſecūdum.	Verberem, uerberes, ret.

Subiunctiua paſsiua.

Præſens & præ	Si uerberer, uerbereris, uerberetur.
teritum imper-	ſi uerberemur, remini, rentur.
fectum.	ſi uerberemur, remini, rentur.
Præteritū per-	Verberatus ſi fuerim, fueris, fuerit.
fectū & pluſqꝫ	ſi fueritis, fuerint.
perfectum.	uerberati ſi fuerimus, eritis erint.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ πα-	τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
ρατατικός.	τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
	τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.
Παρακείμενος, καὶ	Τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη.
ὑπερσυντελικός.	τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
	τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
Ἀόριστος α.	Τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη.
	τυφθείητον, τυφθειήτην.
	τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.
Καὶ β. διὰ π.	Τυπείην, τυπείης, τυπείη.
	τυπείητον, τυπειήτην.
	τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.
Μέλλων α.	Τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.
Μέλλων β.	Τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
Μέσος ἀόριστος α.	Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.
	τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.
	τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.
Μέσος ἀόριστος β.	Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
Μέσος μέλλων α.	Τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
Μέσος μέλλων β.	τυποῖμην, τυποῖο, τυποῖτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ	Ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται.
παρατατικός.	ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
	ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.
Παρακείμενος, καὶ	τετυμμένος ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.
ὑπερσυντελικός.	τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον.
	τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Indefinitum primum.	Si uapulauero, uapulaueris, rit. si uapulaueritis, uapulauerint. si uapulauerimus, ueritis, rint.
Et secundum per pi.	Si uapulauero, uapulaueris, rit. si uapulaueritis, uapulauerint. si uapulauerimus, ueritis, uerint.

Medium indefinitũ primum. Si uerberauero, ris, rit.
Med. ũ indefinitũ secundum. Si uerberauero, ris, rit.

Infinitiua passiua.

Præsens & præteritũ imperfectum.	Verberari.
Præteritũ pfectũ, & plusq pfectũ.	Vapulauisse.
Postpaulo futurum.	Vapulatum ire.
Indefinitum primum.	Vapulauisse.
Et secundum per pi.	Vapulauisse.
Futurum primum.	Verberatum iri.
Futurum secundum.	Verberatum iri.
Medium indefinitum primum.	Verberare.
Medium indefinitum secundum.	Verberare.
Medium futurum primum.	Verberatum ire.
Medium futurum secundum.	Verberatum ire.

Participia passiua.

Pręsens & præteritum imperfectum.	Hic uapulans, huius uapulantis, hæc uapulans, huius uapulantis. hoc uapulans, huius uapulantis.
Ptm̃ perfectũ, & plusquam perfectum.	Hic uerberatus, huius uerberati. hæc uerberata, huius uerberatæ, hoc uerberatum, huius uerberati.

Postpaulo futurũ. Hic uerberandus, hæc uerberãda. hoc uerberandum.

Ἀόριστος α. Ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.
ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον.
ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.
Καὶ β. διὰ π. Ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον.
ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.
Μέσος ἀόριστος α. Ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
Μέσος ἀόριστος β. Ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.	Τύπτεσθαι.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός.	Τετύφθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Τετύψεσθαι.
Ἀόριστος α.	Τυφθῆναι.
Καὶ δεύτερος διὰ π.	Τυπῆναι.
Μέλλων πρῶτος.	Τυφθήσεσθαι.
Μέλλων δεύτερος.	τυπήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος α.	τύψασθαι.
Μέσος ἀόριστος β.	τυπέσθαι.
Μέσος μέλλων πρῶτος.	τύψεσθαι.
Μέσος μέλλων δεύτερος.	τυπεῖσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.	Ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντελικός.	Ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. Ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης. Τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον.

Indefinitum. I. Hic uerberatus, huius uerberati. hæc uerberata, huius uerberatę. hoc uerberatum huius uerberati.

Et secundũ per pi. Hic uerberatus, huius uerberati. hæc uerberata, huius uerberatæ. hoc uerberatum huius uerberati.

Futurum primum. Hic uerberandus, hęc uerberanda, hoc uerberandum.

Et secundum per pi. Hic uerberandus, hæc uerberanda, hoc uerberandum.

Medium indefinitum primũ. Qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.

Medium indefinitum secundum. Qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.

Medium futurum primum. Hic uerberaturus, hęc uerberatura, hoc uerberaturum.

Medium futurum secundum. Hic uerberaturus, hæc uerberatura, hoc uerberaturum.

Nota ꝙ participia passiua, & communia, & deponentia in masculino, & neutro genere declinantur secundum quartam simplicẽ declinationem, præter primum & secundum aoristum inæqualiter declinatos in masculino & neutro genere. fœminina, secũdũ secundam simplicem. Et de declinatione barytonorum satis. Nunc autem de circunflexis dicamus.

De circunflexis uerbis.

Circunflexa uerba a sexta coniugatione barytonorum per synæresim fiunt, ut a facio, facio. Sunt autem horum coniugationes tres. quarum prima per eo profertur, ut facio, facio, & in penultima

Ἀόριστος α. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

καὶ δεύτερος διὰ π. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Μέλλων α. ὁ τυφθησόμενος. ἡ τυφθησομένη.
τὸ τυφθησόμενον.

Καὶ δεύτερος διὰ π. ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη,
τὸ τυπησόμενον.

Μέσος ἀόριστος α. ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη,
τὸ τυψάμενον.

Μέσος ἀόριστος β. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον.

Μέσος μέλλων α. ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη,
τὸ τυψόμενον.

Μέσος μέλλων β. ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη,
τὸ τυπούμενον.

Σημείωσαι ὅτι αἱ μετοχαὶ παθητικαὶ, καὶ κοιναὶ, καὶ ἀποθετικαὶ, ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κλίνονται, κατὰ τὴν τετάρτην ἁπλῆν κλίσιν, χωρὶς τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, περιττοσυλλάβως κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. αἱ θηλυκαὶ δὲ, κατὰ τὴν δευτέραν ἁπλῆν. Καὶ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν.

Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. οἷον, ἀπὸ τοῦ ποιέω, ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι, τρεῖς. ὧν ἡ πρώτη, διὰ τοῦ εω προφέρεται. οἷον, ποιέω, ποιῶ. καὶ ἐν τῇ παρακλητικῇ

futuri, & omnium præteritorum, præter præteritum imperfectũ, ita habet, ut feci, fecerã, feci, faciã, præter quędã per eſo futurum facientia. uelut perficio, perficiam. perdo, perdã. ſapio, ſapiam, & piam. laudo, laudabo, & laudabo. ſuffcio, ſufficiam. uoco, uocabo. induor, induar, et induar. laboro, laborabo, et laborabo.

Indicatiua actiua.

Præſens. Facio, facis facit. facitis duo, faciũt duo. facimus, facitis, faciunt.

Ptm̃ impfectũ. Faciebã, faciebas, ebat faciebatis duo, faciebãt duo. faciebamus, faciebatis, faciebãt.

Præteritum perfectum. Feci, feciſti, fecit. Præteritũ pluſq̃ pfectũ. Fecerã, feceras, fecerat. Indefinitũ primum. Feci, feciſti, fecit. Futurũ. Faciã, facies, faciet.

Imperatiua actiua.

Prẽſẽs. Fac, faciat. facite duo, faciãt duo. facite, faciãt. Ptm̃ perfectũ. Facito tu, facito ille. Indefinitũ. Facito tu, facito ille.

Optatiua actiua.

Præſens. Facerẽ, faceres, faceret. faceretis, facerẽt. faceremus, faceretis, facerẽt. Ptm̃ perfectũ. Feciſſem, feciſſes, feciſſet. Indefinitũ. Feciſſem, feciſſes, feciſſet. Et æolice. Feciſſem, feciſſes, feciſſet. Futurũ. Faciã, facias, faciat.

Subiunctiua actiua.

Præſens. Si faciã, facias, faciat. Si faciatis, faciant. Si faciamus, faciatis, faciant. Præteritum perfectum. cum fecerim, feceris, erit. Indefinium primum. Si fecero, feceris, fecerit.

Infinitiua actiua.

Præſens. Facere. Præteritum perfectũ. Feciſſe. Indefinitum primum. feciſſe.

τοῦ μέλλοντος καὶ πάντων τῶν παρῳχημένων, πλὴν τοῦ παρατατικοῦ, τὸ η ἔχει. οἷον, πεποίηκα, ἐπεποιήκειν. ἐποίησα, ποιήσω. πλὴν τινῶν διὰ τοῦ εσω τὸν μέλλοντα ποιούντων. οἷον τελῶ, τελέσω, ὀλῶ, ὀλέσω. φρονῶ, φρονέσω, καὶ φρονήσω. κινῶ, κινέσω, καὶ κινήσω. ἀρκῶ, ἀρκέσω. καλῶ, καλέσω. φορῶ, φορέσω, καὶ φορήσω. πονῶ, πονέσω, καὶ πονήσω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέει, εῖ. ποιέετον, εῖτον. ποιέετον, εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέετε, εῖτε. ποιέουσι, ποιοῦσι. Παρατατικός. Ἐποίεον, ουν. ἐποίεες, εις. ἐποίεε, ει. ἐποιέετον, εῖτον. ἐποιεέτην, είτην. ἐποιέομεν, οῦμεν. ἐποιέετε, εῖτε. ἐποίεον, ουν. Παρακείμενος. Πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε. Ὑπερσυντελικός. ἐπεποιήκειν ἐπεποιήκεις, ἐπεποιήκει. Ἀόριστος α. Ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε. Μέλλων. Ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποίεε, ει. ποιεέτω, είτω. ποιέετον, εῖτον. ποιεέτων, είτων. ποιέετε, εῖτε. ποιεέτωσαν, είτωσαν. Παρακείμενος. Πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ἀόριστος. Ποίησον, ποιησάτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Ποιέοιμι, οῖμι. ποιέοις, οῖς. ποιέοι, οῖ. ποιέοιτον, οῖτον. ποιεοίτην, οίτην. ποιέοιμεν, οῖμεν. ποιέοιτε, οῖτε. ποιέοιεν, οῖεν. Παρακείμενος. Πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι. Ἀόριστος. Ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι. Καὶ Αἰολικῶς. Ποιήσεια, ποιήσειας, ποιήσειε. Μέλλων. Ποιήσοιμι, ποιήσοις, ποιήσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν ποιέω, ῶ. ποιέῃς, ῇς. ποιέῃ, ῇ. ἐὰν ποιέητον, ῆτον, ποιέητον, ῆτον, ἐὰν ποιέωμεν, ῶμεν. ποιέητε, ῆτε. ποιέωσι, ῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιήκω, πεποιήκῃς, πεποιήκῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ποιέειν, εῖν. Παρακείμενος. Πεποιηκέναι. Ἀόριστος α. Ποιῆσαι.

Futurum. Factum ire.

Participia actiua.

Pręsens. Hic faciens, huius facientis. hæc faciens, huius faciẽtis. hoc faciens, huius faciẽtis.

Præteritum perfectum. Qui fecit, eius qui fecit. quæ fecit, eius quæ fecit. qđ fecit, eius qđ fecit.

Indefinitũ primũ. Qui fecit. quæ fecit. quod fecit.

Futurum. Hic facturus, hęc factura, hoc facturum.

Indicatiua passiua.

Præsens. Fio, fis, fit.
fimus duo, fitis duo, fiunt duo.
fimus, fitis, fiunt.

Præteritum imperfectum. Fiebam, fiebas, fiebat.
fiebamus, fiebatis ebant.
fiebamus, fiebatis, fiebant.

Præteritum perfectum. Factus sum, factus es, factus est.
facti sumus, facti estis, facti sunt.
facti sumus, facti estis, facti sunt.

Postpaulo futurũ. Fiam, fies, fiet.

Ptm̃ plusq̃ perfectum. Factus fueram, fueras, fuerat.

Indefinitũ primũ. Factus fui, factus fuisti. factus fuit.

Futurum primum. Fiam, fies, fiet.

Medium indefinitum primum. Feci, fecisti, fecit.

Medium futurum primum. Faciam, facies, faciet.

Imperatiua passiua.

Præsens. Fi, fiat. fite duo, fiant duo. fite, fiant.

Præteritum perfectum. Fito tu, fito ille.

Indefinitum primum. Fito tu, fito ille.

Medium indefinitum primum. Facito tu, facito ille.

Μέλλων. ποιήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. Ὁ ποιέων, ῶν. τοῦ ποιέοντος, οῦντος. ἡ ποιέουσα, οῦσα. τῆς ποιεούσης, ούσης. τὸ ποιέον, οῦν. τοῦ ποιέοντος, οῦντος.

Παρακείμενος. Ὁ πεποιηκὼς, τοῦ πεποιηκότος. ἡ πεποιηκυῖα, τῆς πεποιηκυίας. τὸ πεποιηκὸς, τοῦ πεποιηκότος.

Ἀόριστος α. Ὁ ποιήσας, ἡ ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν.

Μέλλων. Ὁ ποιήσων, ἡ ποιήσουσα, τὸ ποιῆσον.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Ποιέομαι, οῦμαι. ποιέῃ, ποιῇ, ποιέεται, εῖται. ποιεόμεθον, ούμεθον, ποιέεσθον. ποιεῖσθον, ποιέεσθον, εῖσθον. ποιεόμεθα, ούμεθα, ποιέεσθε, εῖσθε, ποιέονται, οῦνται.

Παρατατικός. Ἐποιεόμην, ούμην. ἐποιέου, οῦ. ἐποιέετο, εῖτο. ἐποιεόμεθον, ούμεθον. ἐποιέεσθον, εῖσθον. ἐποιεέσθην, είσθην. ἐποιεόμεθα, ούμεθα. ἐποιέεσθε, εῖσθε. ἐποιέοντο, οῦντο.

Παρακείμενος. Πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται. πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποίησθον. πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποίηνται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, πεποιήσεται.

Ὑπερσυντελικός. Ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο.

Ἀόριστος α. Ἐποιήθην, ἐποιήθης, ἐποιήθη.

Μέλλων α. Ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ, ποιηθήσεται.

Μέσος ἀόριστος α. Ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο.

Μέσος μέλλων α. Ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.

Προστακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Ποιέου, οῦ. ποιεέσθω, είσθω. ποιέεσθον, εῖσθον. ποιεέσθων, είσθων. ποιέεσθε, εῖσθε, ποιεέσθωσαν, είσθωσαν.

Παρακείμενος. Πεποίησο, πεποιήσθω. Ἀόριστος α. Ποιήθητι, ποιηθήτω. Μέσος ἀόριστος α. Ποίησαι, ποιησάσθω.

Optatiua pasſiua.

Preſens. Fierem, fieres, fieret.
fieremus duo. fieretis duo. fierēt duo.
fieremus, fieretis, fierent.
Præteritū perfectū. Factus eſſem, eſſes, eſſet.
Poſtpaulo futurum. Fiam, fias, fiat.
Indefinitū primum. Factus eſſem, eſſes, eſſet.
Futurum primum. Fiam, fias, fiat.
Medium indefinitū.1. Facerem, faceres, faceret.
Mediū futurū primū. Fiam; fias, fiat.

Subiunctiua pasſiua.

Præſens. Si fierem, fieres, fieret.
Si fieremus duo, fieretis duo, fierēt duo.
Si fieremus, fieretis, fierent.
Ptūm pfectū. Si factus fuerim, fueris, fuerit.
Indefinitū.1. Si factus fuero, fueris, fuerit.
Mediū indefinitū primū. Si factus fuero, fueris, rit.

Infinita pasſiua.

Præſens. Fieri.
Ptūm perfectū. Factum fuiſſe.
Poſtpaulo futurum. Factum iri.
Indefinitum primū. Fieri.
Futurum primum. Factum iri.
Medium indefinitum primum. Facere.
Medium futurum primum. Facturum eſſe.

Participia pasſiua.

Præſens. Qui fit, eius qui fit.
Quæ fit, eius quæ fit.
Quod fit, eius quod fit.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Ποιοίμην, οίμην. ποιέοιο, οῖο. ποιέοιτο, οῖτο.
ποιοίμεθον, οίμεθον. ποιέοισθον, οῖσθον. ποιεοίσθην, οίσθην.
ποιοίμεθα, οίμεθα, ποιέοισθε, οῖσθε. ποιέοιντο, οῖντο.

Παρακείμενος. Πεποιήμην, πεποιῇο, πεποιῇτο.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Πεποιησοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο.

Ἀόριστος α. Ποιηθείην, ποιηθείης, ποιηθείη.

Μέλλων πρῶτος. Ποιηθησοίμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο.

Μέσος ἀόριστος α. Ποιησαίμην, ποιήσαιο, ποιήσαιτο.

Μέσος μέλλων α. Ποιησοίμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι. ποιέῃ, ῇ. ποιέηται, ῆται.
ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον. ποιέησθον, ῆσθον. ποιέησθον, ῆσθον.
ἐὰν ποιεώμεθα, ώμεθα. ποιέησθε, ῆσθε. ποιέωνται, ῶνται.

Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται

Ἀόριστος α. Ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ποιηθῇ.

Μέσος ἀόριστος α. Ἐὰν ποιήσωμαι, ποιήσῃ, ποιήσηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά.

Ἐνεστὼς. Ποιέεσθαι, εῖσθαι.

Παρακείμενος. Πεποιῆσθαι.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Πεποιήσεσθαι.

Ἀόριστος α. Ποιηθῆναι.

Μέλλων α. Ποιηθήσεσθαι.

Μέσος ἀόριστος α. Ποιήσασθαι.

Μέσος μέλλων α. Ποιήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστὼς. Ὁ ποιεόμενος, ούμενος. τοῦ ποιεομένου, ουμένου.
ἡ ποιεομένη, ουμένη. τῆς ποιεομένης, ουμένης.
τὸ ποιεόμενον, ούμενον. τοῦ ποιεομένου, ουμένου.

ε ἤ

Præteritum perfectum. Hic factus. Hæc facta. Hoc factum.

Post paulo futurum. Hic faciendus. Hæc facienda. Hoc faciendum.

Indefinitũ primũ. Hic factus, hæc facta, hoc factũ.

Futurum primum. Hic faciendus, hæc facienda, hoc faciendum.

Medius aoristus primus. Qui fecit. Quæ fecit. Quod fecit.

Medium futurum primum. Hic facturus, hæc factura, hoc facturum.

De secunda coniugatione circunflexorum.

Secunda coniugatio circunflexorum per ao, profertur, ut clamo, facio, & in penultima futuri, ita uel alpha habet, ut clamabo. faciam.

Indicatiua actiua.

Præsens. Clamo, clamas, clamat.
Clamatis, clamant.
Clamamus, clamatis, clamant.

Præteritum imperfectum. Clamabam, clamabas, clamabat. clamabatis, clamabant. clamabamus, clamabatis, clamabant.

Præteritum perfectum. Clamaui, clamauisti, uit.

Præteritum plusquam perfectum. Clamaueram, clamaueras, clamauerat.

Indefinitum primũ. Clamaui, clamauisti, clamauit.

Futurum. Clamabo, clamabis, clamabit.

Imperatiua actiua.

Præsens. Clama, clamet. clamate, clament. clamate, clament.

Παρακείμενος.	ὁ πεποιημένος, ἡ πεποιημένη. τὸ πεποιημένον.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	ὁ πεποιησόμενος, ἡ πεποιησομένη. τὸ πεποιησόμενον.
Ἀόριστος α.	ὁ ποιηθεὶς, ἡ ποιηθεῖσα. τὸ ποιηθέν.
Μέλλων α.	ὁ ποιηθησόμενος, ἡ ποιηθησομένη. τὸ ποιηθησόμενον.
Μέσος ἀόριστος πα.	ὁ ποιησάμενος, ἡ ποιησαμένη. τὸ ποιησάμενον.
Μέσος μέλλων α.	ὁ ποιησόμενος, ἡ ποιησομένη. τὸ ποισόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ αω προφέρεται. οἷον, βοάω, ῶ. δράω, ῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η ἢ τὸ α ἔχει. οἷον, βοήσω, δράσω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς.	Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. βοάει, ᾷ. βοάετον, ᾶτον. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάετε, ᾶτε. βοάουσι, ῶσι.
Παρατατικός.	Ἐβόαον, ων. ἐβόαες, ας. ἐβόαε, α. ἐβοάετον, ᾶτον, ἐβοαέτην, άτην. ἐβοάομεν, ῶμεν. ἐβοάετε, ᾶτε. ἐβόαον, ων.
Παρακείμενος.	Βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε.
Ὑπερσυντέλικος.	Ἐβεβοήκειν, ἐβεβοήκεις, ἐβεβοήκει.
Ἀόριστος α.	Ἐβόησα, ἐβόησας, ἐβόησε.
Μέλλων.	Βοήσω, βοήσεις, βοήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς.	Βόαε, α. βοαέτω, άτω. βοάετον, ᾶτον. βοαέτων, άτων. βοάετε, ᾶτε. βοαέτωσαν, άτωσαν.

Præteritum perfectum. Clamato tu. clamato ille.
Indefinitum primum. Clamato tu, clamato ille

Optatiua actiua.

Præſens. Clamarem, clamares, clamaret.
clamaretis, clamarent.
clamaremus, clamaretis, clamarent.
Præteritnm perfectum. Clamauiſſem, uiſſes, uiſſet.
Indefinitum primum. Clamauiſſem, uiſſes, uiſſet.
Aeolicus. Clamauiſſem, uiſſes, uiſſet.
Futurum. Clamem, clames, clamet.

Subiunctiua actiua.

Præſens. Si clamem, clames, clamet.
Si clamemus, clametis, clament.
Si clamemus, clametis, ment.
Præteritum perfectum. Si clamauerim, ueris, rit.
Indefinitum primum. Si clamauero, ueris, uerit.

Infinita actiua.

Præſens. Clamare.
Præteritum perfectum. Clamauiſſe.
Indefinitum primum. Clamauiſſe.
Futurum. Clamatum ire.

Participia actiua.

Præſens. Hic clamans, huius clamantis.
hæc clamans, huius clamantis.
hoc clamans, huius clamantis.
Præteritum perfectum. Qui clamauit, quę mauit, quod clamauit.
Indefinitũ primũ. Qui clamauit, quæ uit, quod uit.
Futurum. Hic clamaturus, hæc tura. hoc turũ.

Παρακείμενος. βεβόηκε, βεβοηκέτω.
Ἀόριστος α. βόησον, βοησάτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. βοάοιμι, ῷμι. βοάοις, ῷς. βοάοι, ῷ.
βοάοιτον, ῷτον. βοαοίτην, ῴτην.
βοάοιμεν, ῷμεν. βοάοιτε, ῷτε. βοάοιεν, ῷεν.
Παρακείμενος. βεβοήκοιμι, βεβοήκοις, βεβοήκοι.
Ἀόριστος α. βοήσαιμι, βοήσαις, βοήσαι.
Αἰολικῶς. βοήσεια, βοήσειας, βοήσειε.
Μέλλων. βοήσοιμι, βοήσοις, βοήσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. ἐὰν βοάω, ῶ. βοάῃς, ᾷς. βοάῃ, ᾷ.
ἐὰν βοάητον, ᾶτον. βοάητον, ᾶτον.
ἐὰν βοάωμεν, ῶμεν. βοάητε, ᾶτε. βοάωσι, ῶσι.
Παρακείμενος. Ἐὰν βεβοήκω, ῃς. ῃ.
Ἀόριστος α. Ἐὰν βοήσω, βοήσῃς, βοήσῃ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς, βοάειν, ᾶν.
Παρακείμενος. βεβοηκέναι.
Ἀόριστος α. βοῆσαι.
Μέλλων. βοήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. Ὁ βοάων, ῶν. τοῦ βοάοντος, ῶντος.
ἡ βοάουσα, ῶσα. τῆς βοαούσης, ώσης.
τὸ βοάων, ῶν. τοῦ βοάοντος, ῶντος.
Παρακείμενος. Ὁ βεβοηκώς. ἡ βεβοηκυῖα. τὸ βεβοηκός.
Ἀόριστος α. Ὁ βοήσας, ἡ βοήσασα, τὸ βοῆσαν.
Μέλλων. Ὁ βοήσων, ἡ βοήσουσα, τὸ βοῆσον.

Indicatiua passiua.

Præsens. Clamor, clamaris, clamatur.
clamamur, clamamini, clamantur,
clamamur, clamamini, clamantur,

Præteritum imperfectum. Clamabar, clamabaris, clamabatur.
clamabamur, clamabamini, bātur.
clamabamur, clamabamini, bātur.

Præteritum perfectum. Clamatus sum, es, est.
Postpaulo futurum. Clamabor, clamaberis, bitur.
Ptm̄ plusq̄ perfectum. Clamatus fuerā, fueras, rat.
Indefinitum primum. Clamatus fui, fuisti, fuit.
Futurum primum. Clamabor, clamaberis, bitur.
Mediū indefinitū primū. Clamaui, clamauisti, auit.
Medium futurū primum. Clamabo, clamabis, bit.

Imperatiua passiua.

[P]ræsens. Clamare, clametur.
clamemini, clamentur.
clamemini, clamentur.

Præteritum perfectum. Clamator tu, clamator ille.
Indefinitum primum. Clamator tu, clamator ille.
Mediū indefinitū primū. Clamato tu, clamato ille.

Optatiua passiua.

Præsens. Clamarer, clamareris, clamaretur.
clamaremur duo, ini duo, tur duo.
clamaremur, clamaremini, rentur.

Præteritum perfectū. Clamatus essem, esses, esset.
Postpaulo futurum. Clamer, clameris, clametur.
Indefinitum primum. Clamarer, clamareris, tur.
Futurum primum. Clamer, clameris, clametur.
Mediū indefinitū primū. Clamē, clames, clamet.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. βοάεται, ᾶται.
βοαόμεθον, ώμεθον. βοάεσθον, ᾶσθον. βοάεσθον, ᾶσθον.
βοαόμεθα, ώμεθα. βοάεσθε, ᾶσθε. βοάονται, ῶνται.
Παρατατικός. ἐβοαόμην, ώμην. ἐβοάου, ῶ. ἐβοάετο, ᾶτο. ἐβοαό-
μεθον, ώμεθον. ἐβοάεσθον, ᾶσθον. ἐβοαέσθην, άσθην.
ἐβοαόμεθα, ώμεθα, ἐβοάεσθε, ᾶσθε. ἐβοάοντο, ῶντο.
Παρακείμενος. βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, βεβοήσεται.
Ὑπερσυντελικός. ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο.
Ἀόριστος α. ἐβοήθην, ἐβοήθης, ἐβοήθη.
Μέλλων α. βοηθήσομαι, βοηθήσῃ, βοηθήσεται.
Μέσος ἀόριστος α. ἐβοησάμην, ἐβοήσω, ἐβοήσατο.
Μέσος μέλλων α. βοήσομαι, βοήσῃ, βοήσεται.

Προστακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Βοάου, ῶ. βοαέσθω, άσθω. βοάεσθον, ᾶσθον.
βοαέσθων, άσθων. βοάεσθε, ᾶσθε. βοαέσθωσαν, άσθωσαν.
Παρακείμενος. βεβόησο, βεβοήσθω.
Ἀόριστος α. βοήθητι, βοηθήτω.
Μέσος ἀόριστος α. βόησαι, βοησάσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Βοαοίμην, ῴμην. βοάοιο, ῷο. βοάοιτο. ῷτο.
βοαοίμεθον, ῴμεθον. βοάοισθον, ῷσθον. βοαοίσθην, ῴσθην.
βοαοίμεθα, ῴμεθα. βοάοισθε, ῷσθε. βοάοιντο, ῷντο.
Παρακείμενος. βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. βεβοησοίμην, βεβοήσοιο, βεβοήσοιτο.
Ἀόριστος α. βοηθείην, βοηθείης, βοηθείη.
Μέλλων α. βοηθησοίμην, βοηθήσοιο, βοηθήσοιτο.
Μέσος ἀόριστος α. βοησαίμην, βοήσαιο, βοήσαιτο.

Mediũ futurũ primũ. Clamem, clames, clamet.

Subiunctiua passiua.

Præsens. Si clamarer, clamareris, clamaretur.
si clamaremur, clamaremini, entur.
si clamaremur, clamaremini, entur.

Præteritũ perfectũ. Si clamatus fuerim, fueris, rit.
Indefinitũ primũ. Si clamatus, fuero, fueris, erit.
Mediũ indefinitũ primũ. Si clamauero, eris, erit.

Infinita passiua.

Præsens. Clamari. Ptm̃ perfectũ. Clamatũ esse.
Postpaulo futurum. Clamatum iri.
Indefinitũ primum. Clamatum esse.
Futurum primum. Clamatum iri.
Medium indefinitum primum. Clamauisse.
Medium futurum primum. Clamatum iri.

Participia passiua.

Præsens. Qui clamatur, eius qui clamatur.
quæ clamatur, eius quæ clamatur.
quod clamatur, eius quod matur.
Ptm̃ perfectum. Hic clamatus, hæc ata, hoc atum.
Postpaulo futurum. Hic clamandus, hæc clamanda, hoc clamandum.
Indefinitũ primum. Hic clamatus, hęc clamata, hoc clamatum.
Futurũ primum. Hic clamandus, hæc clamanda, hoc clamandum.
Mediũ indefinitũ primum. Qui clamauit, quæ clamauit, quod clamauit.
Mediũ futurum primum. Hic clamaturus, hæc clamatura, hoc clamaturum.

Μέσος μέλλων α. βοησοίμην, βοήσοιο, βοήσοιτο.

Υποτακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. βοάηται, ᾶται.
ἐὰν βοαόμεθον, ώμεθον. βοάησθον, ᾶσθον. βοάησθον, ᾶσθον.
ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα. βοάησθε, ᾶσθε. βοάονται, ῶνται.

Παρακείμενος. ἐὰν βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.

Ἀόριστος α. ἐὰν βοηθῶ, βοηθῇς, βοηθῇ.

Μέσος ἀόριστος α. ἐὰν βοήσωμαι, βοήσῃ, βοήσηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά.

Ἐνεστώς. βοάεσθαι, ᾶσθαι.

Παρακείμενος. βεβοῆσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. βεβοήσεσθαι.

Ἀόριστος α. βοηθῆναι.

Μέλλων. α. βοηθήσεσθαι.

Μέσος ἀόριστος α. βοήσασθαι.

Μέσος μέλλων α. βοήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. Ὁ βοαόμενος, ώμενος. τοῦ βοαομένου, ωμένου.
ἡ βοαομένη, ωμένη. τῆς βοαομένης, ωμένης.
τὸ βοαόμενον, ώμενον, τοῦ βοαομένου, ωμένου.

Παρακείμενος. Ὁ βεβοημένος, ἡ βεβοημένη, τὸ βεβοημένον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. ὁ βεβοησόμενος, ἡ βεβοησομένη,
τὸ βεβοησόμενον.

Ἀόριστος α. Ὁ βοηθεὶς, ἡ βοηθεῖσα, τὸ βοηθέν.

Μέλλων α. Ὁ βοηθησόμενος, ἡ βοηθησομένη,
τὸ βοηθησόμενον.

Μέσος ἀόριστος α. Ὁ βοησάμενος. ἡ βοησαμένη. τὸ βοησάμενον.

Μέσος μέλλων α. Ὁ βοησόμενος, ἡ βοησομένη,
τὸ βοησόμενον.

De tertia coniugatione.

Tertia coniugatio circunflexorum per οο, profertur, ut inauro, & in penultima futuri omega habet, ut inaurabo, præter aro, arabo. iuro, iurabo. quatio, quatiã. pasco, pascam. cõtemno, cõtemnam.

Indicatiua pasſiua.

Præſens. Inauro, inauras, inaurat.
inauratis duo, inaurant duo.
inauramus, inauratis, inaurant.
Præteritum imperfectum. inaurabam, inaurabas, inaurabat.
inaurabatis, inaurabant.
inaurabamus, inaurabatis, bant.
Præteritum perfectum. Inauraui, inaurauiſti, uit.
Ptm̃ pluſquam perfectum. Inauraueram, ras, rat.
Indefinitum primum. Inauraui, inaurauiſti, uit.
Futurum. Inaurabo, inaurabis, inaurabit.

Imperatiua actiua.

Præſens. Inaura, inauret. inauretis, inaurent.
Inaurate, inaurent.
Præteritum perfectum. Inaurato tu, inaurato ille.
Indefinitum primum, Inaurato tu, inaurato ille.

Optatiua actiua.

Præſens Inaurarem, inaurares, inauraret.
inauraretis, inaurarent.
inauraremus, inauraretis, rent.
Præteritum perfectum. Inaurauiſſem, inaurauiſſes, inaurauiſſet.
Indefinitum primum. Inaurauiſſem, inaurauiſſes, inaurauiſſet.
Aeolice. Inaurauiſſem, inaurauiſſes, uiſſet.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας.

Η τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων, διὰ τοῦ οω προφέρεται. οἷον, χρυσόω, ῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἔχει. οἷον, χρυσώσω, πλὴν τοῦ ἀρόω, ἀρόσω. ὀμόω, ὀμόσω. ἐννόω, ἐννόσω. βόω, βόσω. ὀνόω, ὀνόσω.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά,

Ἐνεστώς. Χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόει, οῖ.
χρυσόετον, οῦτον: χρυσόετον, οῦτον.
χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόετε, οῦτε. χρυσόουσι, οῦσι.
Παρατατικός. Ἐχρύσοον, ουν. ἐχρύσοες, ους. ἐχρύσοε, ου.
ἐχρυσόετον, οῦτον. ἐχρυσοέτην, ούτην.
ἐχρυσόομεν, οῦμεν. ἐχρυσόετε, οῦτε. ἐχρύσοον, ουν.
Παρακείμενος. Κεχρύσωκα, κεχρύσωκας, κεχρύσωκε.
Ὑπερσυντελικός. Ἐκεχρυσώκειν, ἐκεχρυσώκεις, ώκει.
Ἀόριστος α. Ἐχρύσωσα, ἐχρύσωσας, ἐχρύσωσε.
Μέλλων. Χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Χρύσοε, ου. χρυσοέτω, ούτω.
χρυσόετον, οῦτον. χρυσοέτων, ούτων.
χρυσόετε. οῦτε. χρυσοέτωσαν, ούτωσαν.
Παρακείμενος. Κεχρύσωκε, κεχρυσωκέτω.
Ἀόριστος α. Χρύσωσον, χρυσωσάτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόοις, οῖς. χρυσόοι, οῖ. χρυσόοιτον, οῖτον. χρυσοοίτην, οίτην. χρυσόοιμεν, οῖμεν. χρυσόοιτε, οῖτε. χρυσόοιεν, οῖεν.
Παρακείμενος. Κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοις, κεχρυσώκοι.
Ἀόριστος α. Χρυσώσαιμι, χρυσώσαις. χρυσώσαι.
Αἰολιτῶς. Χρυσώσεια, χρυσώσειας, χρυσώσειε.

Futurum. Inaurem, inaures, inauret.

Subiunctiua actiua.

Præsens. Si inaurem, inaures, inauret.
si inaureris, inaurent.
si inauremus, inauretis, inaurent.

Præteritum perfectum. Inaurauerim, inauraueris, inaurauerit.

Indefinitum primum. Si inaurauero, inaurаueris, inaurauerit.

Infinitiua actiua.

Præsens. Inaurare.

Ptm perfectum. Inaurauisse.

Indefinitũ primũ. Inaurauisse. Futurũ. tum ire.

Participia passiua.

Præsens. Hic Inaurans, huius inaurantis.
hæc inaurans, huius inaurantis.
hoc inaurans, huius inaurantis.

Præteritum perfectum. Qui inaurauit, eius qui inaurauit.
quæ inaurauit, eius quę inaurauit.
quod inaurauit, eius quod rauit.

Indefinitum primum Qui inaurauit, eius qui inaurauit.
quæ inaurauit, eius quę inaurauit.
quod inaurauit, eius quod rauit.

Futurum. Hic inauraturus, huius auraturi.
hæc inauratura, huius inauraturę.
hoc inauraturum, huius auraturi.

Indicatiua passiua.

Præsens. Inauror, inauraris, inauratur.
inauramur, inauramini, rantur.
inauramur, inauramini, rantur.

Μέλλων. Χρυσώσοιμι, χρυσώσοις, χρυσώσοι.

Υ'ποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Ε'νεστώς. Ε'ὰν χρυσόω, ῶ. χρυσόῃς. οῖς. χρυσόῃ, οῖ.
ἐὰν χρυσόητον, ῆτον. χρυσόητον, ῆτον.
ἐὰν χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῆτε. χρυσόωσι, ῶσι.

Παρακείμενος. Ε'ὰν κεχρυσώκω, κεχρυσώκῃς, κεχρυσώκῃ.

Α'όριστος α. Ε'ὰν χρυσώσω, χρυσώσῃς, χρυσώσῃ.

Α'παρέμφατα ἐνεργητικά.

Ε'νεστώς. Χρυσόειν, οῦν.

Παρακείμενος. Κεχρυσωκέναι.

Α'όριστος α. Χρυσῶσαι.

Μέλλων. Χρυσώσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ε'νεστώς. Ο' χρυσόων, ῶν. τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
ἡ χρυσόουσα, οῦσα. τῆς χρυσοούσης, ούσης.
τὸ χρυσόον, οῦν. τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Παρακείμενος. Ο' κεχρυσωκώς, τοῦ κεχρυσωκότος.
ἡ κεχρυσωκῦια, τῆς κεχρυσωκυίας.
τὸ κεχρυσωκὸς, τοῦ κεχρυσωκότος.

Α'όριστος. α Ο' χρυσώσας, τοῦ χρυσώσαντος.
ἡ χρυσώσασα, τῆς χρυσωσάσης.
τὸ χρυσῶσαν, τοῦ χρυσώσαντος.

Μέλλων. Ο' χρυσώσων, τοῦ χρυσώσοντος.
ἡ χρυσώσουσα, τῆς χρυσωσούσης.
τὸ χρυσῶσον, τοῦ χρυσώσοντος.

Ο'ριστικὰ ἐνεργητικά.

Ε'νεστώς. Χρυσόομαι, οῦμαι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόεται, οῦται.
χρυσοόμεθον, ούμεθον. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσόεσθον, οῦσθον.
χρυσοόμεθα, ούμεθα. χρυσόεσθε, οῦσθε. χρυσόονται, οῦνται.

Præteritum imperfectũ. Inaurabar, inaurabaris, rabatur. inaurabamur, inaurabamini, tur. inaurabamur, inaurabamini, tur.
Ptm̃ pfectũ. inauratus fui, inauratus fuisti, tus fuit.
Postpaulo futurũ. inaurabor, inauraberis, rabitur.
Ptm̃ plusq̃ pfectum. Inauratus fueram, ras, rat.
Indefinitũ primũ. Inauratus fui, fuisti, fuit.
Futurum primum. Inaurabor, raberis, rabitur.
Medium indefinitum primũ. Inauraui, uisti, uit.
Medium futurum primũ. Inaurabo, aurabis, bit.

Imperatiua pasſiua.

Præsens. Inaurare, inauretur. inauraminor, inaurantor: inauraminor, inaurantor.
Ptm̃ perfectum. Inaurator tu, inaurator ille.
Indefinitum primum. Inaurator tu, inaurator ille.
Mediũ indefinitũ primũ. Inaurato tu, inaurato ille.

Optatiua pasſiua.

Præsens. Inaurarer, inaurareris, auraretur. inauraremur, inauraremini, tur. inauraremur, inauraremini, tur.
Ptm̃ perfectum. Inauratus essem, esses, esset.
Postpaulo futurum. Inaurer, inaureris, inauretur.
Indefinitum primum. Inauratus essem, esses, set.
Futurum primum. Inaurer, iuaureris, inauretur.
Mediũ indefinitũ primũ. Inaurem, inaures, auret.
Medium futurum primũ. Inaurem, inaures, ret.

Subiunctiua pasſiua.

Præsens. Si inaurer, inaureris, inauretur. si inauremur, inaurаremini, tur. si inauremur, inauremini, tur.

Παρατατικός. Ἐχρυσόμην, ούμην. ἐχρυσόου, οῦ. ἐχρυσόετο, οῦτο. ἐχρυσόμεθον, ούμεθον. ἐχρυσόεσθον, οῦσθον. ἐχρυσοέσθην οὔσθην. ἐχρυσοόμεθα, ούμεθα. ἐχρυσόεσθε, οῦσθε. ἐχρυσόοντο, οῦντο. Παρακείμενος. Κεχρύσωμαι, κεχρύσωσαι, κεχρύσωται.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. κεχρυσώσομαι, κεχρυσώσῃ, κεχρυσώσεται.
Ὑπερσυντελικός. Ἐκεχρυσώμην, ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο.
Ἀόριστος α. Ἐχρυσώθην, ἐχρυσώθης, ἐχρυσώθη.
Μέλλων. α. Χρυσωθήσομαι, χρυσωθήσῃ, θήσεται.
Μέσος ἀόριστος α. ἐχρυσωσάμην, ἐχρυσώσω, ἐχρυσώσατο.
Μέσος μέλλων α. Χρυσώσομαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Χρυσόου, οῦ. χρυσοέσθω, ούσθω. χρυσόεσθον, οῦσθον. χρυσοέσθων, ούσθων. χρυσόεσθε, οῦσθε. χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν. Παρακείμενος. Κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω. Ἀόριστος α. Χρυσώθητι, χρυσωθήτω. Μέσος ἀόριστος α. Χρύσωσαι, χρυσωσάσθω. Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Χρυσοοίμην, οίμην. χρυσόοιο, οῖο. χρυσόοιτο, οῖτο. χρυσοοίμεθον, οίμεθον. χρυσόοισθον, οῖσθον. χρυσοοίσθην, οίσθην. χρυσοοίμεθα, οίμεθα. χρυσόοισθε, οῖσθε. χρυσόοιντο, οῖντο. Παρακείμενος. Κεχρυσώμην, κεχρύσωο, κεχρύσωτο. Μετ' ὀλίγον μέλλων. κεχρυσωσοίμην, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο. Ἀόριστος α. Χρυσωθείην, χρυσωθείης, χρυσωθείη.
Μέλλων α. Χρυσωθησοίμην, χρυσωθήσοιο, χρυσωθήσοιτο.
Μέσος ἀόριστος α. Χρυσωσαίμην, χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο.
Μέσος μέλλων α. Χρυσωσοίμην, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν χρυσόομαι, ῶμαι. χρυσόῃ, οῖ, χρυσόηται, ῶται. Ἐὰν χρυσοώμεθον, ώμεθον. χρυσόησθον, ῶσθον. χρυσόησθον, ῶσθον. ἐὰν χρυσοώμεθα, ώμεθα. χρυσόησθε, ῶσθε. χρυσόωνται, ῶνται.

Ptm̃ perfectum. Si inauratus fuerim, fueris, fuerit.
Indefinitum primum. Si inauratus fuero, ris, rit.
Medium indefinitũ primũ. Si inaurauero, ris, rit.

Infinita pasſiua.

Præſens. Inaurari.
Præteritum perfectum. Inauratum eſſe.
Poſtpaulo futurum. Inauratum iri.
Indefinitum primum. Inauratum eſſe.
Futurum primum. Inauratum iri.
Medium indefinitum primum. Inauraviſſe.
Medium futurum primum. Inauratum ire.

Participia pasſiua.

Præſens. Qui inauratur, eius qui inauratur.
quæ inauratur, eius quæ ratur.
quod inauratur, eius quod ratur.
Ptm̃ perfectum. Hic inauratus, hęc rata, hoc tum.
Poſtpaulo futurũ. Hic inaurandus hæc inaurãda, hoc inaurandum.
Indefinitũ primũ. Hic inauratus, hęc rata, hoc tum.
Futurũ primũ. Hic inaurandus, hæc inauranda, hoc inaurandum.
Mediũ indefinitum primum. Qui inaurauit, quæ inaurauit, quod inaurauit.
Mediũ futurum primum. Hic inauraturus, hæc inauratura, hoc inauraturum.

Oportet autem ſcire ꝙ raro inueniuntur media præterita perfecta, & ſecundi aoriſti in prima, & ſecunda coniugatione circunflexorum, ut Pulſo, pulſaui, pulſaui. Strepo, ſtrepui, ſtrepui. Reſono, reſonui, reſonui. Iuuo iuui. Labor, lapſus ſum.

Παρακείμενος. Ε'ὰν κεχρυσῶμαι, κεχρυσῷ, κεχρυσῶται.
Α'όριστος α. Ε'ὰν χρυσωθῶ, χρυσωθῇς, χρυσωθῇ.
Μέσος ἀόριστος α. Ε'ὰν χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσηται.

Α'παρέμφατα παθητικά.

Ε'νεστώς. χρυσόεσθαι, οῦσθαι.
Παρακείμενος. κεχρυσῶσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. κεχρυσώσεσθαι.
Α'όριστος α. χρυσωθῆναι.
Μέλλων α. χρυσωθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος α. χρυσώσασθαι. Μέσος μέλλων α. χρυσώσεσθαι.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ε'νεστὼς. Ο' χρυσοόμενος, ούμενος. τοῦ χρυσοομένου, ουμένου. ἡ χρυσοομένη, ουμένη. τῆς χρυσοομένης, ουμένης. Τὸ χρυσοόμενον, ούμενον. τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.
Παρακείμενος. Ο' κεχρυσωμένος. ἡ κεχρυσωμένη. τὸ κεχρυσωμένον.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. ὁ κεχρυσωσόμενος. ἡ κεχρυσωσομένη. τὸ κεχρυσωσόμενον.
Α'όριστος α. ὁ χρυσωθεὶς. ἡ χρυσωθεῖσα. τὸ χρυσωθέν.
Μέλλων. α. ὁ χρυσωθησόμενος. ἡ χρυσωθησομένη. τὸ χρυσωθησόμενον.
Μέσος ἀόριστος α. ὁ χρυσωσάμενος. ἡ χρυσωσαμένη. τὸ χρυσωσάμενον.
Μέσος μέλλων α. ὁ χρυσωσόμενος. ἡ χρυσωσομένη. τὸ χρυσωσόμενον.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι σπανίως εὑρίσκονται μέσοι παρακείμενοι καὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐπὶ τῆς α. καὶ β. συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον, κτυπῶ, ἔκτυπα, ἔκτυπον. δουπῶ, δέδουπα, ἔδουπον. μυκῶ, μέμυκα, ἔμυκον. χραισμῶ, ἔχραισμον. ὀλισθῶ, ὤλισθον.

Pecco,peccaui. Germino, germinaui. Expello iuuãs, expuli iuuans. Sed in tertia nequaquam.

De uerbis in mi.

In mi uerba a circunflexis uerbis fiunt. Sunt autem horum coniugationes quatuor, quarum prima a prima circunflexorum fit, ut pono, pono. habet uero ita in penultima actiui, e autem in penultima pasſiui, ut pono, ponor.

Indicatiua actiua.

Præſens. Pono,ponis,ponit.
ponitis,ponunt.
ponimus,ponitis,ponunt.
Et ionice. Ponunt.

Præteritum imperfectum. Ponebam,ponebas,ponebat.
ponebatis,ponebant.
ponebamus, ponebatis, ponebant.

Ptm̃ perfectum. Poſui,poſuiſti,poſuit.

Ptm̃ pluſq̃ perfectum. Poſueram,poſueras,rat.

Scribũtur aũt per e iota diphthongũ more bœotico.

Indefinitum primum. Poſui,poſuiſti,poſuit. pro poſui extra regulam,ſimiliter et dedi,& miſi,et tuli, & dixi, hæc enim non ſeruauerunt conſonantem proprij futuri.

Indefinitum ſecundum. Poſui,poſuiſti,poſuit.
poſuiſtis,poſuerunt.
poſuimus,poſuiſtis,poſuerunt,

Futurum. Ponam,pones,ponet.

Imperatiua actiua.

Præſens. Pone,ponat.
ponite,ponant. ponite, ponant.

ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης, οὐδαμῶς.

Περὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων.

Τὰ εἰς μι ῥήματα, ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων γίνονται. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι, τέσσαρες. ὧν ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων γίνεται. οἷον, τιθέω, ῶ. τίθημι. ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ ε δὲ, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, τίθημι, τίθεμαι.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Τίθημι, τίθης, τίθησι.
τίθετον, τίθετον.
τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι. καὶ ἰωνικῶς, τιθέασι.

Παρατατικός. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Παρακείμενος. Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε.

Ὑπερσυντελικός. ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει.

γράφονται δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔθει βοιωτικῷ.

Ἀόριστος α. Ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, ἀντὶ ἔθησα ἔξω τοῦ κανόνος. ὁμοίως καὶ ἔδωκα, καὶ ἧκα, καὶ ἤνεγκα, καὶ εἶπα. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου μέλλοντος.

Ἀόριστος β. ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, ἐθέτην. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Μέλλων. Θήσω, θήσεις, θήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν.

Præteritum perfectum. Ponito tu, ponito ille.
Indefinitum secundum. Ponito, uel ponito, ponito.

Optatiua actiua.

Præsens. Ponerem, poneres, poneret.
poneretis, ponerent.
poneremus, poneretis, rent, & rent.
Præteritum perfectum. Posuissem, posuisses, set.
Indefinitum secundum. Posuissem, posuisses, set.
Futurum. Ponam, ponas, ponat.

Subiunctiua actiua.

Præsens. Si ponam, ponas, ponat.
si ponatis, ponant.
ponam, ponatis, ponant.
Ptm̃ perfectum. Si posuerim, posueris, posuerit.
Indefinitum secundum. Si posuerim, posueris, rit.

Infinitiua actiua.

Præsens. Ponere.
Præteritum perfectum. Posuisse.
Indefinitum secundum. Posuisse.
Futurum. Positurum esse.

Participia actiua.

Præsens. Qui ponit, eius qui ponit.
quæ ponit, eius quæ ponit.
quod ponit, eius quod ponit.
Ptm̃ perfectum. Qui posuit, quæ posuit, quod uit.
Indefinitum secundum. Qui posuit, quæ posuit, quod posuit.
Futurum. Hic positurus, hæc positura, hoc positurum.

Παρακείμενος.	Τέθεικε, τεθεικέτω.
Α'όριστος β.	Θέτι, ἢ θὲς, θέτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Ε'νεστώς.	Τιθείην, τιθείης, τιθείη.
	τιθείητον, τιθειήτην.
	τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθείησαν, καὶ τιθεῖεν.
Παρακείμενος.	Τεθείκοιμι, τεθείκοις, τεθείκοι.
Α'όριστος α.	Θείην, θείς, θείη.
Μέλλων.	Θήσοιμι, θήσοις, θήσοι.

Υ'ποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Ε'νεστώς.	Εὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
	ἐὰν τιθῆτον, τιθῆτον.
	ἐὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.
Παρακείμενος.	ἐὰν τεθείκω τεθείκῃς, τεθείκῃ.
Α'όριστος β.	ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ.

Α'παρέμφατα ἐνεργητικά.

Ε'νεστώς.	Τιθέναι.
Παρακείμενος.	Τεθεικέναι.
Α'όριστος β.	Θεῖναι.
Μέλλων.	Θήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ε'νεστώς.	Ο' τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
	ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
	τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.
Παρακείμενος.	Ο' τεθεικώς. ἡ τεθεικυῖα. τὸ τεθεικός.
Α'όριστος β.	Ο' θείς. ἡ θεῖσα. τὸ θέν.
Μέλλων.	Ο' θήσων. ἡ θήσουσα. τὸ θῆσον.

Indicatiua pasſiua.

Præſens. Ponor, poneris, ponitur.
ponimur, ponimini, untur.
ponimur, ponimini, ponuntur.

Præteritum imperfectum. Ponebar, ponebaris, ponebatur.
ponebamur, ponebamini, tur.
ponebamur, ponebamini, bantur.

Ptm̃ perfectum. Poſitus ſum, poſitus es, tus eſt.

Poſtpaulo futurum. Ponar, poneris, ponetur.

Ptm̃ pluſq; perfectũ. Poſitus fueram, fueras, fuerat.

Indefinitum primũ. Poſitus fui, fuiſti, fuit.

Futurum primum. Ponar, poneris, ponetur.

Mediũ indefinitũ ſecundũ. Poſui, poſuiſti, poſuit.

Medium futurum primũ. Ponam, pones, ponet.

Imperatiua pasſiua.

Præſens. Ponere, ponatur.
ponimini, ponantur.
ponimini, ponantur.

Ptm̃ perfectum. Ponitor tu, ponitor ille.

Indefinitum primũ. Ponitor, ponitor.

Mediũ indefinitũ primũ. Ponito, & ponito, ponat.

Optatiua pasſiua.

Præſens. Ponerer, ponereris, poneretur.
poneremns, poneremini, tur.
poneremur, poneremini, rentur.

Ptm̃ perfectum. Poſitus eſſem, eſſes, eſſet.

Poſtpaulo futurum. Ponar, ponaris, ponatur.

Indefinitum primũ. Poſitus eſſem, eſſes, eſſet.

Futurum primum. Ponar, ponaris, ponatur

Mediũ indefinitũ 2. Poſuiſſem, poſuiſſes, iſſet.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
	τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
	τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.
Παρατατικός.	ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο.
	ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
	ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.
Παρακείμενος.	Τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	τεθείσομαι, τεθείσῃ, τεθείσεται.
Ὑπερσυντελικός.	ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο.
Ἀόριστος α.	ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη.
Μέλλων α.	τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται.
Μέσος ἀόριστος β.	ἐθέμην, ἔθεσο, καὶ ἔθου, ἔθετο.
Μέσος μέλλων α.	θήσομαι, θήσῃ, θήσεται.

Προστακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	Τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω.
	τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν.
Παρακείμενος.	Τέθεισο, τεθείσθω.
Ἀόριστος α.	Τέθητι, τεθήτω.
Μέσος ἀόριστος β.	Θέσο, καὶ θοῦ, θέσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	Τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
	τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
	τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.
Παρακείμενος.	Τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Τεθεισοίμην, τεθείσοιο, σοιτο.
Ἀόριστος α.	Τεθείην, τεθείης, τεθείη.
Μέλλων α.	Τεθησοίμην, σοιο, σοιτο.
Μέσος ἀόριστος β.	Θείμην, θεῖο, θεῖτο.

Medium futurum primum. Ponam,ponas, ponat.

Subiunctiua passiua.

Præsens. Si ponar,ponaris,ponatur.

si ponamur,ponamini,antur.

si ponamur,ponamini,ponantur.

Præteritum perfectum. Si positus fuerim,ris,rit.

Indefinitum primum. Si positus fuero, fueris,rit.

Mediũ indefinitũ secundũ. Si posuero, eris,erit.

Infinitiua passiua.

Præsens. Poni.

Præteritum perfectũ. Positum esse.

Postpaulo futurum. Positum iri.

Indefinitum primũ. Positum esse.

Futurum primum. Positum iri.

Medium indefinitum secundum. Posuisse.

Medium futurum secundum. Positurum esse.

Participia passiua.

Presens. Qui ponitur,quæ ponitur, quod tur.

Ptũ perfectum. Hic positus,hæc posita,hoc tum.

Postpaulo futurũ. Hic ponẽdus, hæc da,hoc dum.

Indefinitũ primũ. Hic positus, hæc posita,hoc tum.

Futurum primũ. Hic ponendus,hæc da, hoc dum.

Medium indefinitum secundum. Qui posuit, quæ posuit, quod posuit.

Medium futurum primum. Hic positurus, hæc positura,hoc positurum.

De secunda coniugatione uerborum in mi.

Secunda coniugatio uerborum in mi, fit a secunda circunflexorum,ut statuo, habet autem ita in-

Μέσος μέλλων α. Θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.

Υ῾ποτακτικὰ παθητικά.

Ε᾽νεστώς. Ε᾽ὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Παρακείμενος. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.

Α᾽όριστος α. Ε᾽ὰν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ.

Μέσος ἀόριστος β. Ε᾽ὰν θῶμαι, θῇ, θῆται.

Α᾽παρέμφατα ἐνεργητικά.

Ε᾽νεστώς. Τίθεσθαι.

Παρακείμενος. Τεθεῖσθαι.

Μετ᾽ὀλίγον μέλλων. Τεθείσεσθαι.

Α᾽όριστος α. Τεθῆναι.

Μέλλων α. Τεθήσεσθαι.

Μέσος ἀόριστος β. Θέσθαι.

Μέσος μέλλων α. Θήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ε᾽νεστώς. Ο῾ τιθέμενος. ἡ τιθεμένη. τὸ τιθέμενον.

Παρακείμενος. Ο῾ τεθειμένος. ἡ τεθειμένη. τὸ τεθειμένον.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Ο῾ τεθεισόμενος. ἡ τεθεισομένη.
τὸ τεθεισόμενον.

Α᾽όριστος α. Ο῾ τεθείς. ἡ τεθεῖσα. τὸ τεθέν.

Μέλλων. ῳ. Ο῾ τεθησόμενος. ἡ τεθησομένη.
τὸ τεθησόμενον.

Μέσος ἀόριστος β. Ο῾ θέμενος. ἡ θεμένη. τὸ θέμενον.

Μέσος μέλλων α. Ο῾ θησόμενος. ἡ θησομένη. τὸ θησόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων. οἷον, ἱστάω, ῶ, ἵστημι. ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ

penultima actiui, alpha uero in penultima pasſiui, ut ſtatuo ſtatuor.

Indicatiua actiua.

Præſens. Statuo, ſtatuis, ſtatuit.
ſtatuiſtis, ſtatuunt.
ſtatuimus, ſtatuiſtis, ſtatuunt.
Præteritum imperfectum. Statuebam, ſtatuebas, ſtatuebat.
ſtatuebatis, ſtatuebant.
ſtatuebamus, ſtatuebatis, tuebant.
Præteritum perfectum. Statui, ſtatuiſti, ſtatuit. & non extiti ad differentiam extiti ab exiſto fact. ſimiliter & Præteritum pluſquam perfectum Statu-tueram, ſtatueras, ſtatuerat.
Indefinitum primum. Statui, ſtatuiſti, ſtatuit.
Indefinitum ſecundum. Statui, ſtatuiſti, ſtatuit.
ſtatuiſtis, ſtatuerunt.
ſtatuimus, ſtatuiſtis, ſtatuerunt.
Futurum. Statuam, ſtatues, ſtatuet.

Imperatiua actiua.

Præſens. Statue, ſtatuat.
ſtatuite, ſtatuant.
ſtatuite, ſtatuant.
Præteritum perfectum. Statuito tu, ſtatuito ille.
Indefiitum primum. Statuito tu, ſtatuito ille.
Indefinitum ſecundum. Statuito tu, ſtatuito ille.

Optatiua actiua.

Præſens. Statuerem, ſtatueres, ſtatueret.
ſtatueretis, ſtatuerent.
ſtatueremus, ſtatueretis, ſtatuerent.
& ſtatuerent.

παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ α δὲ ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, ἵστημι, ἵσταμαι.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
ἵστατον, ἵστατον.
ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

Παρατατικός. ἵστην, ἵστης, ἵστη.
ἵστατον, ἱστάτην.
ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

Παρακείμενος. Ἕστηκα, ἕστηκας, ἕστηκε, καὶ οὐχ ἕστηκα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα, ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γινομένου. ὁμοίως καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἑστήκειν, ἑστήκεις, ἑστήκει.

Ἀόριστος α. Ἔστησα, ἔστησας, ἔστησε.

Ἀόριστος β. Ἔστην, ἔστης, ἔστη.
ἔστητον, ἐστήτην.
ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

Μέλλων. Στήσω, στήσεις, στήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. ἵσταθι, ἱστάτω.
ἵστατον, ἱστάτων.
ἵστατε, ἱστάτωσαν.

Παρακείμενος. Ἕστηκε, ἑστηκέτω.

Ἀόριστος α. Στῆσον, στησάτω.

Ἀόριστος β. Στῆθι, στήτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, καὶ ἱσταῖεν.

Ptm̃ perfectum.	Statuiſſem, ſtatuiſſes, ſet.
Indefinitum primum.	Statuiſſem, ſtatuiſſes, ſet.
Aeolice.	Statuiſſem, ſtatuiſſes, ſtatuiſſet.
Indefinitum ſecundum.	Statuiſſem, ſtatuiſſes, ſet.
Futurum.	Statuam, ſtatuas, ſtatuat.

Subiunctiua actiua.

Præſens.	Si ſtatuam, ſtatuas, ſtatuat. ſi ſtatuatis, ſtatuant. ſi ſtatuamus, ſtatuatis, ſtatuant.
Præteritum perfectum.	Si ſtatuiſſem, iſſes, iſſet.
Indefinitum primum.	Si ſtatuero, eris, erit.
Indefinitum ſecundum.	Si ſtatuero, ſtatueris, erit.

Infinita actiua.

Præſens.	Statuere.
Præteritum perfectum.	Statuiſſe.
Indefinitum primum.	Statuiſſe.
Indefinitum ſecundum.	Statuiſſe.
Futurum.	Statutum ire.

Participia actiua.

Præſens.	Hic ſtatuens, huius ſtatuentis. hæc ſtatuens, huius ſtatuentis. hoc ſtatuens, huius ſtatuentis.
Præteritum perfectum.	Qui ſtatuit, quæ ſtatuit, quod ſtatuit.
Indefinitum primum.	Qui ſtatuit, quæ ſtatuit, quod ſtatuit,
Indefinitum ſecundum.	Qui ſtatuit, quæ ſtatuit, quod ſtatuit.
Futurum.	Hic ſtatuturus, hæc ſtatutura, hoc ſtatuturum.

Παρακείμενος.	Ἑστάκοιμι, ἑστάκοις, ἑστάκοι.
Ἀόριστος α.	Στήσαιμι, στήσαις, στήσαι.
Αἰολικῶς.	Στήσεια, στήσειας, στήσειε.
Ἀόριστος β.	Σταίην, σταίης, σταίη.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς.	Ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
	ἐὰν ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
	ἐὰν ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.
Παρακείμενος.	Ἐὰν ἑστάκω, ἑστάκῃς, ἑστάκῃ.
Ἀόριστος α.	Ἐὰν στήσω, στήσῃς, στήσῃ.
Ἀόριστος β.	Ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς.	Ἱστάναι.
Παρακείμενος.	Ἑστακέναι.
Ἀόριστος α.	Στῆσαι.
Ἀόριστος β.	Στῆναι.
Μέλλων.	Στήσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς.	Ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος.
	ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης.
	τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.
Παρακείμενος.	Ὁ ἑστακώς. ἡ ἑστακυῖα. τὸ ἑστακός.
Ἀόριστος α.	Ὁ στήσας. ἡ στήσασα. τὸ στῆσαν.
Ἀόριστος β.	Ὁ στάς. ἡ στᾶσα. τὸ στάν.
Μέλλων.	Ὁ στήσων. ἡ στήσουσα. τὸ στῆσον.

Indicatiua pasſiua.

Præſens.	Statuor, ſtatueris, ſtatuitur. ſtatuimur, ſtatuimini, ſtatuuntur. ſtatuimur, ſtatuimini, ſtatuuntur.
Præteritum imperfectū.	Stauebar, ſtatuebaris, ſtatuebatur. ſtatuebamur, ſtatuebamini, antur. ſtatuebamur, ſtatuebamini, antur.
Præteritum perfectum.	Statutus ſum, es, eſt.
Poſtpaulo futurum.	Statuar, ſtatueris, tuetur.
Ptm̄ pluſquam perfectū.	Statutus fueram, ras, rat.
Indefinitum primum.	Statutus fui, fuiſti, fuit.
Futurum primum.	Statuar, ſtatueris, tuetur.
Mediū indefinitū primū.	Statui, ſtatuiſti, ſtatuit.
Medium futurum primū.	Statuam, ſtatues, ſtatuet.

Imperatiua pasſiua.

Præſens.	Statuere, ſtatuatur. ſtatuimini, ſtatuantur. ſtatuimini, ſtatuantur.
Præteritum perfectum.	Statuitor tu, tuitor ille.
Indefinitum primum.	Statuitor tu, tuitor ille.
Mediū indefinitū primū.	Statuito tu, ſtatuito ille.

Optatiua pasſiua.

Præſens.	Statuerer, ſtatuereris, ſtatueretur. ſtatueremur, ſtatueremini, entur. ſttatueremur, ſtatueremini, entur.
Ptm̄ perfectū.	Statutus fuiſſem, fuiſſes, fuiſſet.
Poſtpaulo futurum.	Statuar, ſtatuaris, tuatur.
Indefinitum primum.	Statutus eſſem, eſſes, ſet.
Mediū indefinitū primū.	Statuiſſem, iſſes, iſſet.
Futurum primum.	Statuar, ſtatuaris, tuatur.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
	ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
	ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.
Παρατατικός.	ἱστάμην, ἵστασο, καὶ ἵστω, ἵστατο.
	ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
	ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.
Παρακείμενος.	Ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται.
Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.	Ἑστάσομαι, ἑστάσῃ, ἑστάσεται.
Ὑπερσυντελικός.	Ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο.
Ἀόριστος α.	Ἐστάθην, ἐστάθης, ἐστάθη.
Μέλλων α.	Σταθήσομαι, σταθήσῃ, σταθήσεται.
Μέσος ἀόριστος α.	Ἐστησάμην, ἐστήσω, ἐστήσατο.
Μέσος μέλλων α.	Στήσομαι, στήσῃ, στήσεται.

Προστακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	Ἵστασο, καὶ ἵστω, ἱστάσθω. ἵστασθον, ἱστάσθων. ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.
Παρακείμενος.	Ἕστασο, ἑστάσθω.
Ἀόριστος α.	Στάθητι, σταθήτω.
Μέσος ἀόριστος α.	Στῆσαι, στησάσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	ἱσταίμην, ἵσταιο, ἵσταιτο.
	ἱσταίμεθον, ἵσταισθον, ἱσταίσθην.
	ἱσταίμεθα, ἵσταισθε, ἵσταιντο.
Παρακείμενος.	Ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο.
Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.	Ἑστασοίμην, ἑστάσοιο, ἑστάσοιτο.
Ἀόριστος α.	Σταθείην, σταθείης, σταθείη.
Μέσος ἀόριστος α.	Στησαίμην, στήσαιο, στήσαιτο.
Μέλλων α.	Σταθησοίμην, σταθήσοιο, σταθήσοιτο.

Mediũ futurũ primum.	Statuam, ſtatuas, ſtatuat.

Subiunctiua paſsiua.

Præſens.	Si ſtatuar, ſtatuaris, ſtatuatur. ſi ſtatuamur, ſtatuamini, ſtatuãtur. ſi ſtatuamur, ſtatuamini, ſtatuãtur.
Ptm̃ perfectum.	Si ſtatutus fuiſſem, fuiſſes, fuiſſet.
Indefinitum primũ.	Si ſtatutus ero, eris, erit.
Mediũ indefinitũ.1.	Si ſtatuero, ſtatueris, tuerit.

Infinitiua paſsiua.

Præſens.	Statui.
Præteritũ perfectũ.	Statutum eſſe.
Poſt paulo futurum.	Statutum iri.
Indefinitũ primum.	Statutum eſſe.
Futurum primum.	Statutum iri.
Mediũ indefinitũ.1.	Statuiſſe.
Mediũ futurũ primũ.	Statutum eſſe.

Participia paſsiua.

Præſens.	Qui ſtatuitur, quæ ſtatuitur, quod ſtatuitur.
Præteritũ perfectũ.	Hic ſtatutus, hæc ſtatuta, hoc ſtatutum.
Indefinitum primũ.	Hic ſtatutus, hæc ſtatuta, hoc ſtatutum.
Futurum primum.	Hic ſtatuendus, hæc ſtatuẽda, hoc ſtatuendum.
Mediũ indefinitũ.1.	Hic ſtatutus, hæc ſtatuta, hoc ſtatutum.
Mediũ futurũ primũ.	Hic ſtatuturus, hæc ſtatutura, hoc ſtatuturum.

De tertia coniugatione uerborum in mi.

Μέσος μέλλων α. Στησοίμην, στήσοιο, στήσοιτο.

Υ'ποτακτικὰ παθητικά.

Ε'νεστώς.	Ε'ὰν ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστῆται.
	ἐὰν ἱστώμεθον, ἱστῆσθον, ἱστῆσθον.
	ἐὰν ἱστώμεθα, ἱστῆσθε, ἱστῶνται.
Παρακείμενος.	Ε'ὰν ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται.
Α'όριστος α.	Ε'ὰν σταθῶ, σταθῇς, σταθῇ.
Μέσος ἀόριστος α.	Ε'ὰν στήσωμαι, στήσῃ, στήσηται.

Α'παρέμφατα παθητικά.

Ε'νεστώς.	ἵστασθαι.
Παρακείμενος.	Ε'στάσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Ε'στάσεσθαι.
Α'όριστος α.	Σταθῆναι.
Μέλλων. α.	Σταθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος α.	Στήσασθαι.
Μέσος μέλλων α.	Στήσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ε'νεστὼς.	Ο' ἱστάμενος, ἡ ἱσταμένη,
	τὸ ἱστάμενον.
Παρακείμενος.	Ο' ἑσταμένος, ἡ ἑσταμένη,
	τὸ ἑσταμένον.
Α'όριστος α.	Ο' σταθεὶς, ἡ σταθεῖσα, τὸ σταθέν.
Μέλλων. α.	Ο' σταθησόμενος, ἡ σταθησομένη,
	τὸ σταθησόμενον.
Μέσος ἀόριστος α.	Ο' στησάμενος, ἡ στησαμένη,
	τὸ στησάμενον.
Μέσος μέλλων α.	Ο' στησόμενος, ἡ στησομένη,
	τὸ στησόμενον.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Tertia coniugatio uerborum in mi, fit a tertia circunflexorum. ut do,do. habet autem o mega, in penultima actiui, ſed o micrō, in penultima paſſiui, ut do,dor.

Indicatiua actiua.

Præſens. Do,das,dat.
datis duo,dant duo.
damus,datis,dant.
& ionice, dant.
Præteritum imperfectum. Dabam,dabas,dabat.
dabatis,dabant.
dabamus,dabatis,dabant.
Ptm̄ perfectum. Dedi,dediſti,dedit.
Ptm̄ pluſq̃ perfectū. Dederam dederas,dederat.
Indefinitum primū. Dedi,dediſti,dedit.
Indefinitum ſecundum. Dedi,dediſti,dedit.
dediſtis,dederunt.
dedimus,dediſtis,dederunt.
Futurum. Dabo,dabis,dabit.

Imperatiua actiua.

Præſens. Da,det.
date duo,dent duo.
date,dent.
Præteritū perfectū. Dato tu,dato ille.
Indefinitū ſecundū. Dato tu,uel dato,dato.

Optatiua actiua.

Præſens. Darem,dares,daret.
daretis duo,darent duo.
daremus,daretis,darent,& darent.
Præteritū perfectū. Dediſſem,dediſſes,dediſſet.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. οἷον, διδόω, ῶ, δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ δὲ ο μικρὸν, ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, δίδωμι, δίδομαι.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
δίδοτον, δίδοτον.
δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι. καὶ ἰωνικῶς, διδόασι.

Παρατατικός. Ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Παρακείμενος. Δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε.

Ὑπερσυντελικός. Ἐδεδώκειν, ἐδεδώκεις, ἐδεδώκει.

Ἀόριστος α. Ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε.

Ἀόριστος β. Ἔδων, ἔδως, ἔδω.
ἔδοτον, ἐδότην.
ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Μέλλων. δώσω, δώσεις, δώσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Δίδοθι, διδότω. δίδοτον, διδότων.
δίδοτε, διδότωσαν.

Παρακείμενος. Δέδωκε, δεδωκέτω.

Ἀόριστος β. Δόθι, ἢ δὸς, δότω.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Διδοίην, διδοίης, διδοίη.
διδοίητον, διδοιήτην.
διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, καὶ διδοῖεν.

Παρακείμενος. Δεδώκοιμι, δεδώκοις, δεδώκοι.

Indefinitũ ſecundũ.	Dediſſem, dediſſes, dediſſet.
Futurum.	Dem, des, det.
	Subiunctiua actiua.
Præſens.	Si dem, des, det.
	ſi detis duo, dent duo.
	ſi demus, detis, dent.
Præteritũ perfectũ.	Si dederim, dederis, dederit.
Indefinitũ ſecundũ.	Si dedero, dederis, dederit.
	Infinitiua actiua.
Præſens.	Dare.
Præteritũ perfectũ.	Dediſſe.
Indefinitũ ſecundũ.	Dediſſe.
Futurum.	Daturum eſſe.
	Participia actiua.
Præſens.	Hic dans, hæc dans, hoc dans.
Ptm̃ perfectũ.	Qui dedit, quæ dedit, quod dedit.
Indefinitum. 2.	Qui dedit, quæ dedit, quod dedit,
Futurum.	Hic daturus, hæc datura, hoc rum.
	Indicatiua paſſiua.
Præſens.	Dor, daris, & dare, datur,
	damur duo, damini duo, tur duo.
	damur, damini, dantur.
Præteritũm imperfectum.	Dabar, dabaris, & dabare, dabatur.
	dabamur, dabamini, dabantur.
	dabamur, dabamini, dabantur.
Ptm̃ perfectũ.	Datus ſum, datus es, datus eſt.
Poſtpaulo futurũ.	Dabor, daberis, dabitur.
Ptm̃ pluſq̃ perfectũ.	Datus fueram, fueras, fuerat.
Indefinitũ primum.	Datus fui, fuiſti, fuit.
Futurum primum.	Dabo, dabis, dabit.

Ἀόριστος β. Δοίην, δοίης, δοίη.
Μέλλων. Δώσοιμι, δώσοις, δώσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ.
ἐὰν διδῶτον, διδῶτον.
ἐὰν διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.
Παρακείμενος. Ἐὰν δεδώκω, δεδώκῃς, δεδώκῃ.
Ἀόριστος β. Ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Διδόναι.
Παρακείμενος. Δεδωκέναι.
Ἀόριστος β. Δοῦναι.
Μέλλων. Δώσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Ἐνεστώς. Ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν.
Παρακείμενος. Ὁ δεδωκὼς, ἡ δεδωκυῖα, τὸ δεδωκός.
Ἀόριστος β. Ὁ δοὺς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν.
Μέλλων. Ὁ δώσων, ἡ δώσουσα, τὸ δῶσον.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Δίδομαι, δίδοσαι, καὶ δίδου, δίδοται.
διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
Παρατατικός. Ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο.
ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.
Παρακείμενος. Δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται.
Ὑπερσυντελικός. Ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο.
Ἀόριστος α. Ἐδόθην, ἐδόθης, ἐδόθη.
Μέλλων α. Δοθήσομαι, δοθήσῃ, δοθήσεται.

Mediũ indefinitũ.2.	Dedi,dediſti,& dediſti,dedit.
Mediũ futurũ primũ.	Dabo,dabis,dabit.

Imperatiua pasſiua.

Præſens.	Dare,& dare,detur.
	demini,dentur.
	demini,dentur.
Præteritũ perfectũ.	Dator tu,dator ille.
Indefinitũ primũ.	Dator tu,dator ille.
Mediũ indefinitũ.2.	Da,& da,det.

Optatiua pasſiua.

Præſens.	Darer,dareris,daretur.
	daremur,daremini,darentur.
	daremur,daremini,darentur.
Præteritũ perfectũ.	Datus fuiſſem, fuiſſes,fuiſſet.
Poſtpaulo futurũ.	Der,deris,detur.
Indefinitũ primum.	Datus fuiſſem, fuiſſes,fuiſſet.
Futurum primum.	Der,deris,detur.
Mediũ indefinitũ.2.	Dediſſem, dediſſes,dediſſet.
Mediũ futurum.1.	Dem,des,det.

Subiunctiua pasſiua.

Præſens.	Si der,deris,detur.
	ſi demur,demini,dentur.
	ſi demur,demini,dentur.
Præteritũ perfectũ.	Si datus fuerim,fueris,fuerit.
Indefinitũ primum.	Si datus fuero,fueris,fuerit.
Mediũ indefinitũ.2.	Si dedero,dederis,dederit.

Infinita pasſiua.

Præſens.	Dari.
Præteritũ perfectũ.	Datum eſſe.
Paulopoſt futurũ.	Datum iri.

Μέσος ἀόριστος β. Ἐδόμην, ἔδοσο, καὶ ἔδου, ἔδοτο.
Μέσος μέλλων α. Δόσομαι, σῃ, σεται.

Προστακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστὼς.	Δίδοσο, καὶ δίδου, διδόσθω.
	δίδοσθον, διδόσθων.
	δίδοσθε, διδόσθωσαν.
Παρακείμενος.	Δέδοσο, δεδόσθω.
Ἀόριστος α.	Δόθητι, δοθήτω.
Μέσος ἀόριστος β.	Δόσο, καὶ δοῦ, δόσθω.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς.	Διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
	διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
	διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Δεδοσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο.
Ἀόριστος α.	Δοθείην, δοθείης, δοθείη.
Μέλλων α.	Δοθησοίμην, σοιο, σοιτο.
Μέσος ἀόριστος β.	Δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
Μέσος μέλλων α.	Δοσοίμην, δόσοιο, δόσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά.

Ἐνεστὼς.	Ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
	διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
	ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.
Παρακείμενος.	Ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
Ἀόριστος α.	Ἐὰν δοθῶ, δοθῇς, δοθῇ.
Μέσος ἀόριστος β.	Ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά.

Ἐνεστώς.	Δίδοσθαι
Παρακείμενος.	Δεδόσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.	Δεδόσεσθαι.

Indefinitũ primũ.	Datum fuisse.
Futurum primum.	Datum iri.
Mediũ indefinitũ.2.	Datum esse.
Mediũ futurum.1.	Daturum esse.

Participia passiua.

Præsens.	Qui datur, quæ datur, quod datur.
Ptm̃ perfectum.	Hic datus,hæc data,hoc tum.
Post paulo futurũ.	Hic dandus,hęc da,hoc dum.
Indefinitũ primũ.	Hic datus,hæc data,hoc tum.
Futurũ primum.	Hic dandus,hęc da,hoc dum.
Mediũ indefinitũ.2.	Qui dedit, quæ dit, quod dit.
Mediũ futurũ.1.	Hic daturus,hæc ra,hoc rum.

De quarta coniugatione uerborum in mi.

Quarta coniugatio uerborum in mi, fit a sexta coniugatione barytonorum uerborum in yo desinẽtium.ut iungo,iungo.habet autem ypsilon in penultima actiui,& passiui.ut iungo.iungor.

Indicatiua actiua.

Præsens.	Iungo,iungis,iungit.
	iungitis,iungunt.
	iungimus,iungitis,iungunt.
	& ionice. Iungunt.
Præteritum.	Iungebam,iungebas,iungebat.
imperfectum.	iungebatis,iungebant.
	iungebamus, iungebatis, gebant.

Alia autẽ tempora defecerunt. nã ea quę quartæ vsq; ad pręteritum imperfectũ inflectuntur.

Imperatiuum.	iunge,iungat.
Infinitiuum.	Iungere
Participium.	Hic iungens,hæc gens, hoc gens.

Ἀόριστος α. Δοθῆναι.
Μέλλων α. Δοθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος β. Δόσθαι.
Μέσος μέλλων α. Δώσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Ἐνεστώς. Ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον.
Παρακείμενος. Ὁ δεδομένος, ἡ δεδομένη, τὸ δεδομένον.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ δεδοσόμενος, ἡ δεδοσομένη, τὸ δεδοσόμενον.
Ἀόριστος α. Ὁ δοθεὶς, ἡ δοθεῖσα, τὸ δοθέν.
Μέλλων. α. Ὁ δοθησόμενος, ἡ δοθησομένη, τὸ δοθησόμενον.
Μέσος ἀόριστος β. Ὁ δόμενος, ἡ δομένη, τὸ δόμενον.
Μέσος μέλλων α. Ὁ δωσόμενος, ἡ δωσομένη, τὸ δωσόμενον.

Περὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι.

Ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων εἰς νω ληγόντων. οἷον, ζευγνύω, ζεύγνυμι. ἔχει δὲ τὸ υ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, καὶ παθητικοῦ. οἷον, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι. ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι, καὶ ἰωνικῶς, ζευγνύασι.
Παρατατικός. Ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην. ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι, ἐξέλιπον. τὰ γὰρ τῆς τετάρτης μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται.

Προστακτικὸν. Ζεύγνυθι, ζευγνύτω. Ἀπαρέμφατον. Ζευγνῦναι.
Μετοχή. Ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τὸ ζευγνύν.

Indicatiua pasſiua.

Præſens.	Iungor,iungeris,iungitur.
	iungimur,iungimini,iunguntur.
	iungimur,iungimini,iunguntur.
Præteritum	Iungebar,iungebaris, iungebatur.
imperfectū.	iungebamur, iungebamini, antur.
	iungebamur, iungebamini, antur.
Imperatiuū.	Iungere,iungatur.
	iungimini,iungantur.
	iungimini,iungantur.
Infinitum.	Iungi.
Participia.	Qui iungitur,quæ gitur, quod tur.

Subſtantiuum uerbum.

Præſens. Sum,es,eſt. Eſtis, ſunt.
Sumus, eſtis, ſunt.

Præteritum imperfectū, & Præteritum perfectum.
Fui, fuiſti, fuit, & fuit,
fuiſtis, fuerunt.
fuimus, fuiſtis, fuerunt.

Præteritum pluſq; perfectum. Fueram,fueras,erat.

Futurum. Ero, eris, erit, & erit.
erimus, eritis, erunt.
erimus,eritis,erunt.

Imperatiuum.
Es,eſto. eſte, ſint.
eſte, ſint, & ſint.

Optatiuum.
Eſſem,eſſes,eſſet. eſſetis,ſſent.
eſſemus,eſſetis,eſſent,& eſſent.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Ἐνεστώς. Ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Παρατατικός. Ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Προστακτικόν. Ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Ἀπαρέμφατον. ζεύγνυσθαι.

Μετοχαί. Ὁ ζευγνύμενος. ἡ ζευγνυμένη.
τὸ ζευγνύμενον.

Ὑπαρκτικὸν ῥῆμα.

Ἐνεστώς. Εἰμὶ, εἶ, ἐστὶ. ἐστὸν, ἐστόν.
ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Παρατατικὸς, καὶ παρακείμενος. ἦν, ἦς, ἦ, καὶ ἦν.
ἦτον, ἤτην.
ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Ὑπερσυντέλικος. ἤμην, ἦσο, ἦτο.

Μέλλων. Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσται.
ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
ἐσόμεθα, ἔσεσθαι, ἔσονται.

Προστακτικόν.

Ἔσο, ἔστω. ἔστον, ἔστων.
ἔστε, ἔστωσαν, καὶ ἔστων.

Εὐκτικόν.

Εἴην, εἴης, εἴη. εἴητον, εἰήτην. εἴημεν, εἴητε,
εἴησαν, καὶ εἶεν.

Futurum. Sim, sis, sit. simus, sitis, sint.
simus, sitis, sint.

Subiunctiuum.

Si fuero, fueris, fuerit.
si fueritis, fuerint.
si fuerimus, fueritis, fuerint.

Infinitiuum.

Esse.

Futurum. Fore.

Participia.

Hic ens, huius entis.
hæc ens, huius entis.
hoc ens, huius entis.

Futurum. Hic futurus, huius futuri.
hæc futura, huius futuræ.
hoc futurum, huius futuri.

Sed de declinatione uerborum satis. Nunc autem de coniugatione temporum & mutationibus uocalium & diphthongorum & formatione temporum, & quibusdam necessarijs regulis dicamus.

Μέλλων. Ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Ὑποτακτικόν.

Ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.

ἐὰν ἦτον, ἦτον.

ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.

Ἀπαρέμφατον.

Εἶναι.

Μέλλων. ἔσεσθαι.

Μετοχαί.

Ὁ ὤν, τοῦ ὄντος.

ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.

τὸ ὄν, τοῦ ὄντος.

Μέλλων. Ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.

ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.

τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ῥημάτων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων, καὶ μεταβολῶν τῶν φωνηέντων, καὶ διφθόγγων, καὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων, καί τινων ἀναγκαίων κανόνων λέγωμεν.

DE COGNATIONE TEMPORVM ET MVTABILIBVS ET IMMVTABILIBVS VOCALIBVS, ET DIPHTHONGIS, ET DE FORMATIONE TEMPORVM, ET NONNVLLIS REGVLIS NECESSARIIS.

De cognatione temporum.

CVm tria ſint principalia tēpora, uidelicet. præſens, præteritum perfectū, & futurum, a quibus fiunt alia tria, ptūm imperfectū, et præteritum pluſq; perfectum, & indeterminatū, tres cognationes ſex uidentur temporum pręſentis & pręteriti imperfecti, præteriti perfecti, & pluſquam perfecti, futuri, & indefiniti. Vnde & pręteritū imperfectum præſentis ſeruat cōſonantem. ut, ſcribo, ſcribebam. præteritum pluſquam perfectum pręteriti perfecti, ut ſcripſi, ſcripſeram. indefinitum futuri. ut ſcribam, ſcripſi.

Sunt autem finales futuri tres, pſi, xi, ſigma. præter immutabiles & tres præteritorū perfectorū phi, chi, cappa. Vnde ſi futurū pſi habet: ptm̄ perfectū phi. ut ſcribam, ſcripſi. Si uero futurum xi, præteritum perfectum chi. ut, dicam, dixi. Si autem futurum ſigma, præteritum perfectum cappa. ut, implebo, impleui, & in immutabilem, & etiam contracta, & in mi in ca faciunt præteritum perfectum.

ΠΕΡῚ ΤΗ͂Σ ΣΥΓΓΕΝΕΊΑΣ ΤΩ͂Ν ΧΡΌΝΩΝ, ΚΑῚ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩ͂Ν ΚΑῚ ἈΜΕΤΑΒΌΛΩΝ ΦΩΝΗΈΝΤΩΝ, ΚΑῚ ΔΙΦΘΌΓΓΩΝ, ΚΑῚ ΠΕΡῚ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ͂ ΤΩ͂Ν ΧΡΌΝΩΝ, ΚΑῚ ΤΙΝΩ͂Ν ΚΑΝΌΝΩΝ ἈΝΑΓΚΑΊΩΝ.

Περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων.

Τριῶν ὄντων τῶν ἀρσενικῶν χρόνων, δηλονότι ἐνεστῶτος, παρακειμένου, καὶ μέλλοντος, ἀφ᾽ ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς, παρατατικὸς, ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος, τρεῖς συγγένειαι τῶν ἓξ φαίνονται χρόνων, ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ, παρακειμένου, καὶ ὑπερσυντελίκου, μέλλοντος, καὶ ἀορίστου. ὅθεν καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοῦ ἐνεστῶτος φυλάττει σύμφωνον. οἷον, γράφω, ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικὸς, τοῦ παρακειμένου. οἷον, γέγραφα, ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος, τοῦ μέλλοντος. οἷον, γράψω, ἔγραψα. εἰσὶ δὲ τελικὰ τῶν μελλόντων τρία, ψ, ξ, σ, πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων, φ, χ, κ. ὅθεν εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. οἷον, γράψω, γέγραφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. οἷον, λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. οἷον, πλήσω, πέπληκα. καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον δὲ, καὶ ἔτι τὰ συνηρημένα, καὶ τὰ εἰς μι, εἰς κα ποιοῦσι τὸν παρακείμενον.

De omni uerbo.

Omne uerbum uel a uocali incipit,uel diphthon go,uel consonante. Si a uocali, uel mutabili uel im mutabili.

De uerbis ab immutabilibus uocalibus incipientibus.

Si ab immutabili uidelicet ita, iota, y, o magno, nulla mutatio fit in præteritis, ut resono,o.resonabam,bam.resonui , resonueram , nui. aucupor aucupabar,aucupatus sum,fueram,fui. Iniuriam facio,iniuriam faciebã,iniuriã feci, iniuriam feceram iniuriam feci.Iuuo,iuuabam,iuui,iuueram,iuui.hæ tñ & immutabiles appellatæ sunt, quoniã non mutãtur.Si uero uerbũ incipit a uocali mutabili,siue uertibili, uidelicet,a,e,o, fit mutatio in præteritis quod temporale augmentum uocamus. & si incipit ab a, mutatur cõmuniter alpha in ita.ut,perficio,perficiebam,perfeci,perfeceram,perfeci . Excipitur desuesco scebam. & abhorreo,abhorrebã.propter cõcursum duorum ita. & spiro,quod spiro,bam,ne coincidat in ibam,& audio,quod audio, audiebam,ne coincidat in ibam, quod ibam. Si autem ab e, incipit, similiter mutatur e,in ita.ut,misereor,miserebar,misertus sum.fueram,tus sum.Pręter notata.in quibus manens e psilon,assumit & iota.ut, habeo,bebam. dico,dicebam.capio,capiebam.sto,stabam.sequor, sequebar. dimitto,dimittebam,cõuiuor,cõuiuabar. serpo,serpebam. serpo,serpebam. traho, trahebam. traho,trahebam.traho,trahebam.cõsuesco,scebam. consuesco,sueui. induo,indutus sum. operor,rabar.

Περὶ παντὸς ῥήματος.

Πᾶν δὴ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώνου. εἰ μὲν ἀπὸ φωνήεντος, ἢ μεταβολικοῦ, ἢ ἀμεταβόλου.

Περὶ τῶν ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονότι, η, ι, υ, ω, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, ἠχέω, ἠχῶ. ἤχεον, ἤχουν ἤχηκα, ἠχήκειν, ἤχησα. ἰξεύω, ἴξευον, ἴξευκα, ἰξεύκειν, ἴξευσα. ὑβρίζω, ὕβριζον, ὕβρικα, ὑβρίκειν, ὕβρισα. ὠφελέω, ῶ. ὠφέλεον, ουν. ὠφέληκα, ὠφελήκειν, ὠφέλησα. ταῦτά τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευται, ὡς μὴ τρεπόμενα. εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ, εἴτουν τρεπτοῦ, δηλονότι, α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις, ἣν χρονικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. καὶ εἰ μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α, τρέπεται κοινῶς τὸ α εἰς η. οἷον, ἀνύω, ἤνυον. ἤνυκα, ἠνύκειν, ἤνυσα. ἐξαιρεῖται τὸ ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, καὶ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη. καὶ ἄω, τὸ πνέω, ἄον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον. καὶ ἀΐω, τὸ ἀκούω, ἄϊον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον, τῷ ἐπορευόμην. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται, ὁμοίως τρέπεται τὸ ε εἰς η, οἷον, ἐλεέω, ῶ. ἠλέεον, ουν. ἠλέηκα. ἠλεήκειν. ἠλέησα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων. ἐν οἷς μόνον τὸ ε, προσλαμβάνει καὶ ι. οἷον, ἔχω, εἶχον. ἔπω, εἶπον. ἕλω, εἷλον. ἑστήκω, εἱστήκειν. ἕπομαι, εἱπόμην. ἐάω, ῶ. εἴαον, ων. ἑστιῶ, εἱστίων. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἕρπω, εἷρπον. ἕλκω, εἷλκον. ἑλκύω εἵλκυον. ἐρύω, εἴρυον. ἐθίζω, εἴθιζον. ἔθω, εἴωθα, ἕω εἷμαι. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην.

Si ab o mutatur omicron in omega. ut nomino,nominabam,nominaui,nominauera,nominaui. Apud poetas aũt hæc sine augmento,siue immutabilia manent propter metrum more ionico. ut,audiuit, pro audiuit.equitabat,tabat.nominauit,pro nominauit.

De attico præterito perfecto.

Quando autem uerbum incipit a mutabilibus his uocalibus, attici faciunt proprium præteritum perfectum actiuum,& passiuum,& medium,principales duas literas p præsentis addentes communi præterito perfecto,& tertiam syllabã corripientes tetrasyllabi,si longa sit.ut audio, audiui, communiter, & audiui attice,ungo,unxi cõmuniter, & unxi attice. uenio ueni communiter, & ueni attice medium præteritum perfectũ.fero, tuli cõmuniter, & tuli attice. iuro, iuraui communiter,& iuraui attice. perdo,perdidi, & perdidi.fodio,fodi, & fodi. perdo, perdidi. medium præteritum perfectum,& attice perdidi,similiter & in passiuis ut,unctus sum.unctus sum. firmatus sum,firmatus sum.in quibusdam uero solum addunt e.ut,impulsus sum, impulsus sum.emi, emi. emebam,emebam.uidi,uidi,uidebam.apertus sum, apertus sum. Sed intellexit,& dixit poetica. inueniuntur autem quædam quorũ tertia syllaba non corripitur. ut,erraui,firmaui,a firmo. & excitaui, excitaui,ab excito.

De a diphthongis incipientibus uerbis.

Si autem a diphthongo incipit uerbũ,uel a mutabili,uel ab immutabili. Si ab immutabili, uidelicet, ευ,ει,ου, nulla mutatio fit.ut,dormio,dormiebã et bã

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ο, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα. οἷον, ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, ὠνομάκειν, ὠνόμασα. παρὰ ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦτα ἀναύξητα, εἴτε ἄτρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰωνικῷ. οἷον, ἀκούσειν, ἀντὶ ἠκούσειν. ἐλαύνειν, ἀντὶ ἤλαυνεν. ὀνόμηνεν, ἀντὶ ὠνόμηνε.

Περὶ τοῦ ἀττικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν μεταβολικῶν τούτων φωνηέντων, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐνεργητικὸν, καὶ παθητικὸν, καὶ μέσον, τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συστέλλοντες τοῦ τετρασυλλάβου, εἰ μακρὰ εἴη. οἷον, ἀκούω, ἤκουκα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς. ἀλείφω, ἤλειφα κοινῶς, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς. ἐλεύθω, ἤλυθα κοινῶς, καὶ ἐλήλυθα ἀττικῶς μέσος παρακείμενος. ἐνέγκω, ἤνοχα κοινῶς, καὶ ἐνήνοχα ἀττικῶς, ὀμῶ, ὤμοκα κοινῶς, καὶ ὀμώμοκα ἀττικῶς. ὀλέω, ῶ, ὤλεκα, καὶ ὀλώλεκα. ὀρύσσω, ὤρυχα, καὶ ὀρώρυχα. ὄλλω, ὦλα μέσος παρακείμενος, καὶ ἀττικῶς, ὤλολα. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς. οἷον, ἤλειμμαι, ἀλήλιμμαι. ἤρεισμαι, ἐρήρεμαι. ἐν ἐνίοις δὲ μόνον προστιθέασιν, ε, οἷον, ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὠνούμην, ἐωνούμην. ὥρακα, ἑώρακα. ὥρων, ἑώρων. ἄνωγα, ἀνέωγα. τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ ἔειπε, ποιητικά. εὕρηται δὲ καί τινα ὧν ἡ τρίτη συλλαβὴ οὐ συστέλλεται. οἷον, ἀλήλιμαι. ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω. καὶ ὤρηκα, ὀρώρηκα, ἀπὸ τοῦ ὁρῶ.

Περὶ τῶν ἀπὸ διφθόγγων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ διφθόγγου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ἢ ἀπὸ τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέπτου, δηλονότι, ευ, ει, ου, οὐδεμία τροπὴ γίνεται. οἷον, εὕδω, εὗδον, καὶ ηὗδον.

attice.coniector,coniectabar. mingo,mingebam. si autem a mutabili uidelidet αι,αυ,οι,fit eadē mutatio mutabilium uocaliū. & si ab αι, mutatur a in ita & i subscribitur,unde & ᾳ.diphthongus,est impropria, ut tollo,tollebam,sustuli, sustuleram. Si autē ab αυ, mutatur alpha in ita. ut, modulor, modulabar, atus sum,modulatus fuerā,latus sum. si autē ab οι,mutatur o micron in o mega,& iota subscribitur,unde & ῳ diphthōgus est impropria.ut,misereor,miserebar. misertus sum. præter excepta immutabilia . ut solus sum,solus fui.concito,concitaui.ebrio,ebriaui.uinū emo,emi.insanio,iui.auguror,auguratus sum.auguror,auguratus sum.auguror, tus sum.temonē rego, rexi.temonem dirigo,direxi.quidam uero & tumeo & domum guberno notauerunt.

De uerbis a consonantibus incipiētibus.

Si uero a consonante incipit uerbum, ptm̄ imperfectum, & aoristus primus & secundus assumunt e. quod syllabicum incrementum uocamus.ut,scribo, scribebam,scripsi,scripsi.

De præterito perfecto, & quando geminatur.

Quando autem præteritū imperfectū horū incipit a lōga natura,uel positione , ab eadem incipit & præteritū perfectū.ut emebam,emi.rumpebā, rupi. seminabam,seminaui. quādo autem incipit a breui uel cōmuni,geminatur præteritum perfectum per consonantem præsentis.ut uerberabam, uerberaui. dicebam,dixi.libabā,libaui.scribebā,scripsi.sculpebam,sculpsi. lauabam, laui. præter incipiētia a gno & gri.ut cognosco, cognoscebā, cognoui.uigilo,o.

ἀπλικῶς. εἰκάζω, εἴκαζον. οὐρέω, ῶ. οὔρεον, ουν. εἰ δὲ ἀπὸ τρέπτης δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν φωνηέντων. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι, τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῃ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον αἴρω, ἦρον, ἦρκα. ἤρκειν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται τὸ α εἰς η. οἷον αὐλέω, ῶ. ηὔλεον, ουν. ηὔληκα. ηὐλήκειν. ηὔλησα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῳ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον, οἰκτείρω, ᾤκτειρον, ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων. οἷον, οἰοῦμαι, οἰώθην. οἰμῶ, οἴμησα. οἰνῶ, οἴνησα. οἰστρῶ, οἴστρωσα. οἰωνίζομαι, οἰωνισάμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπησα. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλησα. οἰακίζω, οἰάκισα. οἰακονομῶ, οἰακονόμησα. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφησα. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω, καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο.

Περὶ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσιν ε. ὅπερ συλλαβικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. οἷον, γράφω, ἔγραφον. ἔγραψα, ἔγραφον.

Περὶ παρακειμένου, καὶ πότε ἀναδιπλασιάζεται.

Ὅτι δὲ ὁ παρατατικὸς τούτων ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. οἷον, ἠγόραζον, ἠγόρακα. ἔφθειρον, ἔφθαρκα. ἔσπειρον, ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος. οἷον, ἔτυπτον, τέτυφα. ἔλεγον, λέλεχα. ἔλειβον, λέλειφα. ἔγραφον, γέγραφα. ἔγλυφον, γέγλυφα. ἔπλυνον, πέπλυκα. πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ γνω καὶ γρη. οἷον, γνωρίζω, ἐγνώριζον, ἐγνώρικα. γρηγορέω, ῶ.

uigilabã,uigilabam, uigilaui. propter enim malum sonum non geminatur.& incipiẽtia ab rho.ut,exerceo,rhetorica,exercui.sed maculata,& alia poetica. & incipientia a duplicibus zita,xi,psi,ut uiuo, uixi. rado,rasi.cãto,cecini.Sed ab aspiratis thita, phi,chi, incipiẽtia geminantur quidẽ,sed uertuntur aspiratę in tenues.quorũ thita in taf uertitur.ut,speculor,speculatus sum.phi,in pi.ut uoco,uocaui.chi,in cappa. ut digero,digessi. Cum uero,præsens incipit a lambda uel mi, attici faciunt proprium præteritũ perfectũ abiectione primi λ.& mi,& abundantia iota.ut, capio,capiam,cepi cõmuniter,& cepi attice.fortior fortiar,fortitus sum, & tus sum. fortior,fortiar,fortitus sum,& titus sum, unde fatum. Cũ uero ptm̃ perfectũ incipit a consonãte, breuẽ habet incipientem, uel cõmunem.notãtur,extensus sum,cecidi,possedi, memini.licet enim nõ habeãt mutã ante immutabilem,tamen faciunt communem syllabam.

De præterito plusquam perfecto.

Præteritũ plusq̃ perfectũ uero assumit e augumentũ.ut,scripsi,scripserã.uerberaui,uerberaueram.

De augumeto compositorum uerborum.

Istis sic habentibus,oportet scire,q̃ cum præpositiones nil plus uerbo significãt in compositione,fit consuetum augumentũ in principio uerbi ante præpositionem. ut dico dicebam. dormio, dormiebam. purgo,purgabam. Cum uero plus eo significant,fit augumẽtum post prępositionem in principio uerbi. ut obaudio,obaudiebam.peiero, peierabam.laudo, laudabã.describo,describebã. significo, significabã,

ἐγρηγόρειον, ἐγρηγόρουν, ἐγρηγόρηκα. διὰ γὰρ κακοφωνίαν οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ρ. οἷον, ῥυτορεύω, ἐρρυτόρευκα. τὰ δὲ ῥερυπωμένα, καὶ ἄλλα, ποιητικά. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ, ξ, ψ. οἷον, ζῶ, ἔζηκα. ξέω, ἔξεκα. ψάλλω, ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων, θ, φ, χ, ἀρχόμενα, ἀναδιπλασιάζονται μὲν, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς ψιλά. ὧν τὸ θ εἰς τ τρέπεται. οἷον, θεωρέω, ῶ, τεθεώρηκα. τὸ φ, εἰς π. οἷον, φωνέω, ῶ, πεφώνηκα. τὸ χ, εἰς κ. οἷον, χωνεύω, κεχώνευκα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λ, ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον παρακείμενον, ἐκβολῇ τοῦ πρώτου λ, καὶ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οἷον, λήβω, λήψω, λέληφα κοινῶς, καὶ εἴληφα ἀττικῶς. λήχω, λήξω, λέληχα, καὶ εἴληχα. μείρομαι, μεροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι. ὅθεν εἱμαρμένη. ὅτε δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, βραχεῖαν ἔχει τὴν ἄρχουσαν, ἢ κοινήν. σεσημείωται τὸ πέπταμαι. πέπτωκα. κέκτημαι. μέμνημαι. εἰ γὰρ καὶ οὐκ ἔχουσιν ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου, πλὴν ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν.

Περὶ ὑπερσυντελικοῦ.

Ὁ ὑπερσυντέλικος δὲ λαμβάνει τὸ ε αὔξησιν. οἷον, γέγραφα, ἐγεγράφειν. τέτυφα, ἐτετύφειν.

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συνθέτων ῥημάτων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅτε αἱ προθέσεις οὐδὲν πλέον τοῦ ῥήματος σημαίνουσιν ἐν τῇ συνθέσει, γίνεται ἡ συνήθης αὔξησις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥήματος πρὸ τῆς προθέσεως. οἷον, ἐνέπω, ἤνεπον. καθεύδω, ἐκάθευδον. καθαίρω, ἐκάθαιρον. Ὅτε δὲ πλέον αὐτοῦ σημαίνουσι, γίνεται ἡ αὔξησις μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ ῥήματος. οἷον, παρακούω, παρήκουον. ἐπομνύω, ἐπώμνυον. ἐπαινῶ, ἐπῄνουν. καταγράφω, κατέγραφον. ἐπιστέλλω, ἐπέστελλον.

in his enim ingrediente augmento, abijcitur uocalis præpositionis. Sed incipiẽtia a ꝓpositionibus more attico extrinsecus faciũt augmentũ. ut supplico, supplicabam. dubito, dubitabam. Sed turbo, turbabam, & corrigo, corrigebã. & tolero tolerabam. & debacchor, debacchabar, & tus sum. et iudico ut arbiter, iudicaui ut arbiter, duplex augmẽtũ faciũt. Itẽ quædã a dys & eu incipientia, intrinsecus augent. ut facile credo, facile credebam. placeo, placebam. bene iuro, bene iurabam. beneficio afficio, afficiebam. nuntio, nunciabã. His sic dictis, formanda essent & tẽpora specialiter, & quædam regulæ maxime necessariæ manifestandæ.

De formatione temporum.

A uerbero, pmũ imperfectũ uerberabã, mutatione o in en, addito e augmẽto, uel a uerberantis abiectione tos, & additione e. seruat autem omnia præsentis.

De præterito perfecto.

Præteritũ pfectũ a futuro mutatione o in alpha, & psi in phi. Vnde quando futurum psi habet, ptũm perfectũ phi. habet autẽ eandem penultimã futuro. ut uerberabo, uerberaui. scribã, scripsi. faciam, feci. dabo, dedi. præter disyllaba uerba quintæ coniugationis e penultimãtia. hæc enim e. futuri in a uertunt in præterito perfecto. ut tondeo, tondebo, totondi. semino, seminabo, seminaui. mitto, mittam, misi. interficio, interficiam, interfeci. & præter disyllaba primæ & secundæ coniugationis, barytonorum. hæc enim mutant e in o more attico. ut dico, dicam, dixi: communiter, & dixi attice. plico, plicabo, plicui

ἐν τούτοις γὰρ εἰσερχομένης τῆς αὐξήσεως, ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς προθέσεως. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεων, ἔσθ᾽ ὅτε ἀττικῶς ἔξωθεν ποιοῦσι τὴν αὔξησιν. οἷον, ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν. ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν. τὸ δὲ ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν, καὶ ἀνορθῶ, ἠνώρθουν, καὶ ἀνέχομαι, ἠνεσχόμην, καὶ παροινῶ, ἐπαρῴνουν, καὶ πεπαρῴνηκα, καὶ διαιτῶ, δεδιῄτηκα, διπλῆν τὴν αὔξησιν ποιοῦσιν. Ἔπ᾽ ἔνια τὰ ἀπὸ τοῦ δυς καὶ ευ, ἀρχόμενα, ἔσωθεν αὐξάνουσιν. οἷον, δυσαπιστῶ, δυσηπίστουν. δυσαρεστῶ, δυσηρέστουν. εὐορκῶ, εὐώρκουν. εὐεργετῶ, εὐηργέτουν. εὐαγγελίζομαι, εὐηγγελιζόμην. Τούτων οὕτως εἰρημένων, σχηματιστέον ἂν εἴη καὶ τοὺς χρόνους εἰδικῶς, καί τινας κανόνας ἀναγκαιοτάτους ἐκδοτέον.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

Ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον, τροπῇ τοῦ ω εἰς ον, προστιθεμένου τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τοῦ τος, καὶ προσθέσει τοῦ ε. φυλάττει δὲ πάντα τοῦ ἐνεστῶτος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α. καὶ τοῦ ψ εἰς φ. ὅθεν ὅτε ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. οἷον, τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγραφα. ποιήσω, πεποίηκα. δώσω, δέδωκα. πλὴν τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν ε παραληγόντων. ταῦτα γὰρ τὸ ε τοῦ μέλλοντος εἰς α τρέπουσιν ἐν τῷ παρακειμένῳ. οἷον, κείρω, κερῶ, κέκαρκα. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα. στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα. κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα. καὶ χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς ο ἔσθ᾽ ὅτε ἀττικῶς. οἷον, λέγω, λέξω, λέλεχα

cōmuniter, & plicui attice.mitto, mittā,misi cōiter, & misi attice,irrigo, irrigabo, irrigaui communiter, & irrigaui attice. Omne aūt ptūm perfectum in ca, longa penultimans,si abijcit cappa, corripit penulti mam more Ionico,ut sto,steti.ascendi,ascendi.mortuus sum,interij.timui,timui.genui,genitus sum.

De medio.

Medium ptm̄ perfectum, uerberaui per pi.de quo sciendum ꝙ quādo præsens per unā simplicē consonantem profertur, per eandem & medium præteritum perfectum, ut dico, dixi. suadeo, fretus sum, linquo, liqui.

Quando autem præsens per duas consonantes profertur, tunc mediū ptm̄ perfectū seruat consonātem uerbalis, quod a præsenti deducitur.ut,a furor,furtum uerbale, medium ptm̄ perfectum, furatus sum. A uerbero,forma,mediū ptm̄ perfectū,uerberaui. à noceo,nocmētū, nocui medium ptm̄ perfectū quod & ab obsum nascitur.Si autem uerbale duas consonantes habet ex præsenti. seruat easdam & medium prēteritum perfectum.ut a sterto,sternutamentum, medium præteritū perfectū stertui.cū uero præsens finiens in zita,uel duo sigma,in xi futurū facit,tunc medium ptm̄ perfectū gamma habet.ut clamo,clamabo,clamaui. percutio, percutiam, percussi.Cum uero præsens in zo desinens, in sigma futurū facit, delta mediū ptm̄ perfectū habet. ut,dico, dicā, dixi. Quando autem prēsens pure profertur,& medium prēteritū perfectū similiter, ut audio, audiui cōiter, et audiui attice. Penultimā aūt eādē habet medium

κοινῶς, καὶ λέλοχα ἀττικῶς. πλέκω, πλέξω, πέπλεχα κοινῶς, καὶ πέπλοχα ἀττικῶς. πέμπω, πέμψω, πέπεμφα κοινῶς, καὶ πέπομφα ἀττικῶς. βρέχω, βρέξω, βέβρεχα κοινῶς, καὶ βέβροχα ἀττικῶς. Πᾶς δὲ παρακείμενος εἰς κα, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβάλλει τὸ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ. οἷον, ἕστακα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδια. γέγηκα, γέγαα.

Περὶ τοῦ μέσου.

Ὁ μέσος παρακείμενος, τέτυπα διὰ π. περὶ οὗ ἰστέον ὅτι ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἷον, λέγω, λέλεγα. πείθω, πέποιθα. λείπω, λέλοιπα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται. οἷον, ἀπὸ τοῦ κλέπτω, κλοπὴ τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος, μέσος παρακείμενος, τέτυπα. ἀπὸ τοῦ βλάπτω, βλάβη, βέβλαβα μέσος παρακείμενος. ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίνεται. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἷον, ἀπὸ τοῦ ῥέγχω, ῥόγχος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔῤῥογχα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς λήγων εἰς ζ, ἢ εἰς δύο σσ, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ ἔχει. οἷον, κράζω, κράξω, κέκραγα. πλήσσω, πλήξω, πέπληγα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων, εἰς σ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέσος παρακείμενος ἔχει. οἷον, φράζω, φράσω, πέφραδα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαρῶς προφέρεται καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως. οἷον, ἀκούω, ἤκουα κοινῶς, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς. Παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος

ptm̄ pfectū primo ptō pfecto.ut,uerberaui,uerberaui.pcusſi,pcusſi. neui,neui. Qn̄ aūt inuentū fuerit e in diſyllabo futuro, ſi ſolū, mutať in o in medio ptō perfecto. ut,dicā,dixi. pariam, peperi.gignā,genitus ſum.ſeminabo, ſeminaui. corrumpam, corrupi. Si autem cū iota in diphthongo e iota,ſimiliter mutatur in o,et iota aſcribitur.ut,ſuadeo,ſuadebo,ſuaſi, fretus ſum. cognoſco,cognoſcā, oui. ſcio,cedo,cedā,ceſſi,& attice uiſus ſum. Sed diſyllaba in unum I,ſeruant e etiā in medio prꝫterito perfecto.ut,curo, curabo,curaui,& curaui, conuerſione e in ita, unde curans. finiam, finiui. Quando autem præſens per duas immutabiles profertur,tunc medium præteritum perfectum alpha immutabilem habet. ut,laboro, laboraui. incido,di. Quando autem præſens ai diphthongo penultimat. conuertitur alpha in ita in medio præterito perfecto. & iota ſubſcribitur.ut,appareo,apparui.oſcito,oſcitaui.furo,inſaniui.ſcio,ſciui.Cum uero futurum ſuperat ſyllabis præſens,tunc præteritū perfectū mediū præteritū perfectū.ut,ſtrepo,ſtrepam,ſtrepui,ſtrepui.pulſo,pulſabo,pulſaui, pulſaui.impero,imperabo,impaui,imperaui. Itē ſæpe eadē ſunt. prima p̄terita & media.ut ſcripſi,unxi.

De præterito pluſquam perfecto

Ptm̄ pluſq̄ perfectū a ptō pfecto mutatiōe alpha in in adiūcto e augmēto.ut,uerberaui,uerberauerā. uerberaui, uerberaueram. ſeruat aūt oia pti pfecti.

De indefinito primo.

Primū idefinitū a pmo futuro mutatiōe o i alpha,ut uerberabo,aui.h; āt eādē penultimā futuro,et uel nā

παρακείμενος τῷ πρώτῳ παρακειμένῳ. οἷον, τέτυφα, τέτυπα. πέπληχα, πέπληγα. νένηκα, νένηθα. Ὅτε δὲ εὑρεθῇ ε ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι, εἰ μὲν μόνον, τρέπεται εἰς ο ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. οἷον, λέξω, λέλογα. τέξω, τέτοκα. γενῶ, γέγονα. σπερῶ, ἔσπορα. φθερῶ, ἔφθορα. Εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι ἐν διφθόγγῳ ει, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι προσγράφεται. οἷον, πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. εἴδω, εἴσω, εἶκα, οἶδα. εἴκω, εἴξω, εἶκα. καὶ ἀττικῶς, ἔοικα. Τὰ δὲ δισύλλαβα εἰς ἐν λ τηροῦσι τὸ ε καὶ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. οἷον, μέλω, μελῶ, μέμελα, καὶ μέμηλα, τροπῇ τοῦ ε εἰς η. ὅθεν μεμηλώς. τελῶ, τέτελα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ α. ἀμετάβολον ἔχει. οἷον, κάμνω, κέκαμα. τέμνω, τέταμα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγει, τρέπεται τὸ α εἰς η ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἷον, φαίνω, πέφηνα. χαίνω, κέχηνα. μαίνω, μέμηνα. δαίω, δέδηα. Ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ τοῦ ἐνεστῶτος, τότε ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου παρακειμένου. οἷον, δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα. ἀνωγῶ, ἀνωγήσω, ἠνώγηκα, ἤνωγα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐτοί εἰσι πρῶτοι παρακείμενοι καὶ μέσοι. οἷον, γέγραφα. ἤλειφα.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ τοῦ α εἰς ειν, προστεθέντος τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. οἷον, τέτυφα, ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. φυλάττει δὲ πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α οἷον, τύψω, ἔτυψα. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. καὶ ἢ φύσει

longa penultimat,ut,feci,uel positione,ut,plicui,uel natura et pōne,ut,retribui,uel positione apđ poetas, ut, finiui habet aūt finales semiuocales septē psi, ut, uerberaui.xi,ut,dixi.s,ut feci.lambda,ut,misi.mi,ut tribui.gni,ut,iudicaui.rho,ut, seminaui. seruat autē semper consonantē futuri. ut,dicā,dixi,faciam,feci, notantur dedi,posui,tuli,misi,dixi,extra regulā, ueniebam autē pro ueniebā,bœotiorum, mutatione ç in xi,ut,similes sunt,pro similes sunt. Notabis autē & quintæ coniugationis aoristos primos natura longa penultimantes.quādo.n.futurum eorum circunflexū habet e,aoristus assumit i.ut pascā,paui.seminabo,seminaui. mittā,misi.corumpā,corrupi.Cum uero a solum habet futurum, mutat ipsum in ita aoristus,ut cantabo,cantaui.armabo,armaui.Cum autem a ab a iota diphthōgo præsentis, similiter uertit ipm in ita,uel seruat ipsum longum.ut,appareo, apparebo,apparui.hio,hiabo,hiaui.significo,significabo,significaui,& significaui, & calefeci,& tepefeci, à longo ente.

De secundo aoristo.

Secundus aoristus in on desinit.ut,uerberaui,seruans cōsonantē medij præteriti perfecti. Quæcunq; igitur dicta sunt de eo,& de aoristo secūdo dicetur. Cum præsens per unā simplicē cōsonantē profertur per eandē,& secundum ptm̄ perfectum.et secundus aoristus. ut relinquo,reliqui,reliqui. Cū uero p̄sens per duas consonantes profertur, per quam uerbale profertur, per eandem & mediū præteritū perfectū & secundus aoristus. ut,fodio,effossio,fodi, effodi.

μακρᾷ παραλήγει. οἷον, ἐποίησα, ἢ θέσει, οἷον, ἔπλεξα, ἢ φύσει καὶ θέσει, οἷον, ἤμειψα, ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς, οἷον, ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τελικὰ ἡμίφωνα ἑπτά. ψ, οἷον, ἔτυψα. ξ, οἷον, ἔλεξα. σ, οἷον, ἐποίησα. λ, οἷον, ἔστειλα. μ, οἷον ἔνειμα. ν, οἷον, ἔκρινα. ρ, οἷον, ἔσπειρα. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. οἷον, λέξω, ἔλεξα, ποιήσω, ἐποίησα. σεσημείωται τὸ ἔδωκα, ἔθηκα, ἤνεγκα, ἧκα, εἶπα, ἔξω τοῦ κανόνος. τὸ δὲ εἶξον ἀντὶ εἶκον, Βοιωτῶν, τροπῇ τοῦ κ εἰς ξ. ὥσπερ τὸ εἴξασιν ἀντὶ εἴκασι. Σημειώσῃ δὲ καὶ τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας ἀορίστους πρώτους φύσει μακρᾷ παραλήγοντας. ὅτε γὰρ ὁ μέλλων αὐτῶν περισπώμενος ἔχει ε, ὁ ἀόριστος προσλαμβάνει ι. οἷον, νεμῶ, ἔνειμα. σπερῶ, ἔσπειρα. στελῶ, ἔστειλα. φθερῶ, ἔφθειρα. ὅτε δὲ τὸ α μόνον ἔχει ὁ μέλλων, τρέπει αὐτὸ εἰς η ὁ ἀόριστος οἷον, ψαλῶ, ἔψηλα. ἀγαλῶ, ἤγηλα. ὅτε δὲ τὸ α ἀπὸ τῆς αι διφθόγγου τοῦ ἐνεστῶτος, ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰς η, ἢ φυλάττει αὐτὸ μακρόν. οἷον, φαίνω, φανῶ, ἔφηνα. χαίνω, χανῶ, ἔχηνα. σημαίνω, σημανῶ, ἐσήμηνα, καὶ ἐσήμανα, καὶ ἐθέρμανα, καὶ ἐχλίανα τοῦ α μακροῦ ὄντος.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος εἰς ον λήγει. οἷον, ἔτυπον, φυλάττων τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου. ὅσα οὖν εἴρηται ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ῥηθήσεται. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ δεύτερος ἀόριστος. οἷον, λείπω, λέλοιπα, ἔλιπον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ δεύτερος ἀόριστος. οἷον, σκάπτω, σκαφή, ἔσκαφα, ἔσκαφον,

βλάπτω, βλάβω, βέβλαβα, ἔβλαβον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω, ἢ εἰς σσω λήγων εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος ἀόριστος τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, κράζω, κράξω, κέκραγα, ἔκραγον. ὀρύσσω, ὀρύξω, ὤρυγα, ὤρυγον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος ἀόριστος ἔχουσιν. οἷον, φράζω, φράσω. πέφραδα, ἔφραδον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος καθαρῶς προφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον, ἤκοα, ἤκοον. Ἔτι ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γινόμενος, ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ. οἷον, ἔτυψα, ἔτυπτν. ἤκουσα, ἤκουον. ἀπὸ δὲ περισπωμένου γινόμενος, ἐλαττοῦται. οἷον, δυπῶ, ἐδούπησα, ἔδουπον. μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον. χραισμῶ, ἐχραίσμησα, ἔχραισμον. ὀλισθῶ, ὠλίσθησα, ὤλισθον. κτυπῶ, ἐκτύπησα, ἔκτυπον. ἀνωγῶ, ἠνώγησα, ἤνωγον. Ἔτι ὁ δεύτερος ἀόριστος δισύλλαβος καὶ ὑπερδισύλλαβος, εἴτε ἀπὸ βαρυτόνου, εἴτε περισπωμένου θέματος γίνεται, βραχυπαραληκτεῖ δίχρόνῳ παραλήγων. οἷον, ἔτυπον. ἔγραφον. ἔλιπον. καὶ εἰ μὲν ἔστιν ἐν δίφθογγος ἐν τῷ ἐνεστῶτι, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ. οἷον, φεύγω, ἔφυγον. τεύχω, ἔτυχον. ἐλεύθω, ἤλυθον. εἰ δὲ αυ, τὸ υ. οἷον, παύω, ἔπαον. ὁμοίως εἰ ἔστιν ει, ἀποβάλλεται τὸ ε. οἷον, λείπω, ἔλιπον. πείθω, ἔπιθον. ὀφείλω, ὤφιλον. ἔτι εἰ ἔστιν αι, ἀποβάλλεται τὸ ι. οἷον, φαίνω, ἔφανον. καίω, ἔκαον. δαίω, ἔδαον. εἰ δὲ ἔστιν η, τρέπεται εἰς α. οἷον, λήβω, ἔλαβον. πήθω, ἔπαθον. λήχω, ἔλαχον. φήγω, ἔφαγον. δήκω, ἔδακον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος τὸ α ἀμετάβολον ἔχει ἀπὸ ἐνεστῶτος δύο ἀμετάβολα ἔχοντος γινόμενος, ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος τὸ α ἔχει. οἷον, κάμνω κέκαμα, ἔκαμον. δάμνω, δέδαμα, ἔδαμον. τάμνω, τέταμα,

incidi. Quādo aūt in disyllabis pręsentibus inuētum fuerit, e, uel solum, uel cum iota, immutabili præcedente uel subsequente, ut plurimum uertitur e in a in secūdo indefinito. ut, mitto, misi. incido, incidi. excorio, excoriaui. populor, pulatus sum. & latus sum. uideo, uidi. & uidi. furor, furatus sum. plico, plicui. uerto, uerti. nutrio, nutriui. irrigo, irrigaui. tondeo, totondi. corrūpo, corrupi. semino, aui. His sic habentibus, inuenta sunt indefinita secunda a circunflexis longa penultimantia. ut iuuo, iuui, labor, lapsus sum. germio, germinaui. expello expuli. pecco, peccaui. strepo, strepui. iubeo, iussi. & etiam a barytonis. ut dixi. cepi. traxi. uidi. ueni. inueni. ueni. egi. tuli uulneratus sum corporaliter, stupui autem anima. occidi.

De primo futuro.

Futurum a præsenti, & coincipit ei. ut scribo, scribam. dico, dicā. easdem syllabas habēs. Sed in unum lambda desinētia barytona, superans futurū faciunt. ut, curo, curabo. uolo, uolam. debeo, debebo. Etiam augeo, augebo facit. & elixo, elixabo. & auxilior, auxiliabor. quoniam apud antiquos circūflexa exnītia, Athenienses barytona fecerūt. retinent quidem circū flexorum declinationem. Etiam omnia circunflexa. ut, facio, faciam. clamo, clamabo. inauro, inaurabo. sed in mi contrarium patientia, abijciunt in principio geminationē in futuro. ut, sto, stabo. do, dabo. retinet uero futurum penultimam proprij præsentis ut, scribo, scribam. relinquo, relinquā. præter quintæ cōiugatiōis barytonorū huius enim futura abijciūt

ἔταμον. ὅτι δὲ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν εὑρεθῇ τὸ ε, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἀμεταβόλου προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπιτοπλεῖστον τρέπεται. τὸ ε εἰς α ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. οἷον, στέλλω, ἔσταλον. τέμνω, ἔταμον. δέρω, ἔδαρον. πέρθω, ἔπαρθον, καὶ ἔπραθον. δέρκω, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον. κλέπτω, ἔκλαπον. πλέκω, ἔπλακον. τρέπω, ἔτραπον. τρέφω, ἔτραφον. βρέχω, ἔβραχον. κείρω, ἔκαρον. φθείρω, ἔφθαρον. σπείρω, ἔσπαρον. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εὕρηνται ἀόριστοι δεύτεροι ἀπὸ περισπωμένων μακροπαραληκτοῦντες. οἷον, χραισμῶ, ἔχραισμον. ολισθῶ, ὤλισθον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. δουπῶ, ἔδουπον. ἀνωγῶ, ἤνωγον. καὶ ἔτι ἀπὸ βαρυτόνων. οἷον, εἶπον. εἷλον. εἷλκον. εἶδον. ἧκον. εὗρον. ἦλθον. ἦγον. ἤνεγκον. ἔπληγον σωματικῶς, ἔπλαγον δὲ ψυχικῶς. ἔπεφνον.

Περὶ τοῦ πρώτου μέλλοντος.

Ὁ μέλλων πρῶτος γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ συνάρχεται αὐτῷ, οἷον, γράφω, γράψω, λέγω, λέξω, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων. τὰ δὲ εἰς ἐν λ λήγοντα βαρύτονα, περιττεύοντα μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. ὀφείλω, ὀφειλήσω. ἔτι τὸ αὔξω, αὐξήσω ποιεῖ, καὶ ἕψω, ἑψήσω, καὶ ἀλέξω, ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύτονα πεποιήκασι. φυλάττουσι μέντοι τὴν τῶν περισπωμένων κλίσιν. Ἔτι πάντα τὰ περισπώμενα, οἷον, ποιῶ, ποιήσω. βοῶ, βοήσω. χρυσῶ, χρυσώσω. Τὰ εἰς μι δὲ τοὐναντίον πάσχοντα ἀποβάλλουσι τὴν κατ᾽ ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον, ἵστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω. φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος. οἷον, γράφω, γράψω. λείπω, λείψω. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταύτης γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν

ἐν ἀμετάβολον, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου, ἵνα τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν βραχεῖαν ποιήσωσιν. οἷον, ψάλλω, ψαλῶ. βάλλω, βαλῶ. φαίνω, φανῶ. σπείρω, σπερῶ. καὶ πλὴν τῶν σεσημειωμένων. οἷον, πλέω, πλεύσω. ῥέω, ῥεύσω. χέω, χεύσω. πνέω, πνεύσω. οἱ γὰρ τούτων μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώτων γινόμενοι, πλεύω, ῥεύω. χεύω, πνεύω. Ἔτι καὶ τὸ καίω, καύσω, καὶ κλαίω, κλαύσω, ἢ ἀπὸ τοῦ καύω, καὶ κλαύω γίνονται, ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι τοῦ ἐνεστῶτος, κάω καὶ κλάω λεγόντων, πλεονάζει τὸ υ ἐν τῷ μέλλοντι. ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ὑπερδισυλλάβων, βραχὺ τὸ ι ἐχόντων, ἀποβολῇ τοῦ σ περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, νομίζω, νομίσω κοινῶς, καὶ νομιῶ ἀττικῶς. κομίζω, κομίσω, κομιῶ. ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, ἀγωνιοῦμαι. βαδίζομαι, βαδίσομαι, βαδιοῦμαι.

Περὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Ὁ δεύτερος μέλλων τυπῶ περισπώμενος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ ἀεὶ φυλάττει. συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ μέλλοντι. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν παθητικῶν λέγωμεν.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ τύπτω, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ προσθέσει μαι.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ, προσθέσει μη. οἷον, ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμφώνων ε αὔξησις, οἱ ἀττικοὶ δὲ αὔξησιν ἐπ' αὐξήσει ποιοῦντες, ἠβουλόμην, ἀντὶ ἐβουλόμην, καὶ ἠδυνάμην, ἀντὶ ἐδυνάμην, καὶ ἔτι

debebam, pro debebam dicunt.

De pasſiuo præterito perfecto.

Pasſiuum præteritum perfectum, ab actiuo, mutatione pha in me. ut, uerberaui, uerberatus ſum. Cũ uero actiuum ante alpha phi habet, pasſiuum deſinens ſemper in me, ante m aſſumit aliud m. ut ſcripſi, ſcriptus ſum. uerberaui, uerberatus ſum. Cum uero actiuum habet chi, pasſiuum aſſumit gamma. ut, plicui, implicitus ſum. Cum autem actiuũ habent cappa, ſiquidẽ longa penultimat, a circũflexo, themate exiſtens, pasſiuũ nihil aſſumit. ut, facio, feci, factus ſum. clamo, clamaui, clamatus ſum. Si autem breui penultimat pasſiuum, aſſumit ſigma. ut, perficio, pfeci, perfectus ſum.

Item cũ in ca prçteritũ perfectũ a barytono themate fit tertiæ & quartæ cõiugationis, ſimiliter pasſiuũ aſſumit ſigma. ut pſuadeo, perſuaſi, perſuaſus ſum. calcitro, aui, atus ſum. qntę aũt cõiugationis ab in lo & rho facti, aũ m, ſeruãt immutabilẽ. ut, cano, cãtatus ſum. ſemino, ſeminatus ſum. Sed in no ut plurimum mutant n in g in actiuo præterito perfecto. Quoniam n ante gamma, uel cappa, uel xi, uel chi, in gamma mutatur. ut, fœdo fœdaui. inquino, inquinaui. hoc autem cõuerſum, gamma in gni uertitur: cõmuniter in mi in pasſiuo præterito perfecto. ut, fœdaui, fœdatus ſum. pollui, pollutus ſum. attici uero mi in ſigma uertentes, fœdatus ſum, & pollutus ſum dicunt. Sed ſextæ cõiugationis ptorũ pfectorũ hæc quidẽ aſſumunt σ, ut extinguo, extinctus ſum. rado, raſus ſum. iubeo, iuſſus ſum. pulſo, ſatus ſum.

ἤμελλον, ἀντὶ ἔμελλον λέγουσι.

Περὶ παθητικοῦ παρακειμένου.

Ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τρέπει τοῦ φα εἰς μαι. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς πρὸ τοῦ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων ἀεὶ εἰς μαι, πρὸ τοῦ μ λαμβάνει καὶ ἕτερον μ. οἷον, γέγραφα, γέγραμμαι. τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ. οἷον, πέπλεχα, πέπλεγμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ, εἰ μὲν μακρὰ παραλήγει, ἀπὸ περισπωμένου θέματος ὤν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει, οἷον, ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι. βοῶ, βεβόηκα, βεβόημαι. εἰ δὲ βραχεῖα παραλήγει ὁ παθητικὸς, προσλαμβάνει σ. οἷον, τελῶ, τετέλεκα, τετέλεσμαι. ἔσθ᾽ ὅτε ὁ εἰς κα παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνεται τῆς τρίτης καὶ τετάρτης συζυγίας, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. οἷον, πείθω, πέπεικα, πέπεισμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. οἱ δὲ τῆς πέμπτης συζυγίας ἀπὸ τῶν εἰς λω καὶ ρω γινόμενοι, πρὸ τοῦ μ φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον. οἷον, ψάλλω, ἔψαλμαι. σπείρω, ἔσπαρμαι. τὰ δὲ εἰς νω ὡς ἐπιτοπλεῖστον τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ τρέπεται. οἷον, μιαίνω, μεμίαγκα. μολύνω, μεμόλυγκα. τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν, τρέπεται κοινῶς εἰς μ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, μεμίαγκα, μεμίαμμαι. μεμόλυγκα μεμόλυμμαι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ μ εἰς σ τρέποντες, μεμίασμαι καὶ μεμόλυσμαι λέγουσι. Τῶν δὲ τῆς ἕκτης συζυγίας παρακειμένων, οἱ μὲν, προσλαμβάνουσι σ, οἷον, σβέω, ἔσβεσμαι. ξέω, ἔξεσμαι. κελεύω, κεκέλευσμαι: κρούω, κέκρουσμαι.

οι δὲ, ου, οἷον, βασιλεύω, βεβασίλευμαι. Ἀεὶ δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἀπὸ τῶν εἰς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. πέπεικα, πέπεισμαι. πλὴν τῶν γινομένων ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος, ἥτις τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡς εἴρηται ἔθει ἀττικῷ. οἷον, λέγω, λέλοχα, μέλεγμαι. κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, καὶ κεκλαμμαι εὕρηται. καὶ ἔτι πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου. τούτων γὰρ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι τρέπουσι τὸ ε εἰς α. οἷον, στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι. τρέφω, τέθρεφα, τέθραμμαι. τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμαι. καὶ ἔτι δέδωκα, δέδομαι.

Περὶ ὑπερσυντελικοῦ.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς μην. προσλαμβάνει δὲ τὸ ε αὔξησιν ὥσπερ καὶ ὁ ἐνεργητικὸς, φυλάττων πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου. οἷον, τέτυμμαι, ἐτετύμμην. γέγραμμαι, ἐγεγράμμην.

Περὶ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην, λήγων ἀεὶ εἰς θην. καὶ εἰ μὲν ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου καταχρηστικῆς, συνάρχεται αὐτῷ καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον, ὥπλισμαι, ὡπλίσθην. ᾕρημαι, ᾑρέθην. εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ὁ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. οἷον, πεποίημαι, ἐποιήθην. τέτυμμαι,

uerberatus fui.& inuentā consonantē ante mi, pas/ siui præteriti perfecti retinet. ut, tonsus sum,tonsus fui.cātatus sum,cātatus fui.rasus sum,rasus sum,nisi fuerit mi uel gāma.cum enim inuentum sit m a phi mutatum,uertit ipm in phi.ut,uerberaui,uerberatus sum, tus sum. scripsi, scriptus sum, scriptus sum.Cū uero gāma a chi mutatū,uertit ipsum in chi.ut,dixi, dictus sum,dictus sum . Sed ingnatus sum, & fœda/ tus sum,habet gni propter illationem thita . Eādem penultimam habet aoristus cū passiuo p̄terito perfe/ cto.ut , uerberatus sum , ratus fui.factus sum,factus fui . Præter inuentus sum, inuentus fui. unde & in/ uentor & laudatus sum,fui . & corrumpo, corrum/ ptus sum ptus fui.& memini,memini assumens.s.& saluatus sum, saluatus fui, abijciens ipm. Sed ualui, non a roboro,sed a ualeo.& præter habeo,habebo, habui,habitus sum,habitus sum. & a tollo circunfle xa.ut, destructus sum destructus sum. ablatus sum, ablatus sum.& prȩter habētia rho cū complicatione consonantium,& uertentia epsilon in alpha in passi uo prȩterito perfecto.ut,uersus sum,uersus sum,uer sus sum,uersus sum. Nota memini,memini.cuius cō trarium saluatus sum,saluatus sum.

De passiuo secundo indefinito.

Passiuum secundū indefinitum ab actiuo secūdo indefinito mutatione on in in.unde & illius retinet consonantem. ut,uerberaui.uerberatus sum.

De medio indefinito primo.

Medium primum indefinitū ab actiuo primo, ad/ ditione min.ut uerberaui,uerberaui.

τύφθην. καὶ τὸ εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ, τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον, κέκαρμαι, ἐκάρθην. ἔψαλμαι, ἐψάλθην: ἔξεσμαι, ἐξέσθην. πλὴν εἰ μὴ εἴη μ ἢ γ. ὅτε γὰρ εὑρεθῇ μ ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην. ὅτε δὲ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ χ. οἷον, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην. τὸ δὲ ἐμολύνθην, καὶ ἐμιάνθην, ἔχει ν διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ. τὴν αὐτὴν δὲ παραλήγουσαν ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, τέτυμμαι, ἐτύφθην. πεποίημαι, ἐποιήθην. πλὴν τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην, ὅθεν καὶ εὑρετὴς, καὶ ἐπήνημαι, ἐπηνέθην, καὶ ῥῶ, ἔῤῥημαι, ἐῤῥέθην, καὶ τοῦ μέμνημαι, ἐμνήσθην προσλαμβάνοντες τὸ σ, καὶ σέσωσμαι, ἐσώθην, ἀποβάλλοντες αὐτό. τὸ δὲ ἐῤῥώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ῥώζω, καὶ πλὴν τοῦ σχῶ, σχήσω, ἔσχηκα, ἔχημαι, ἐσχώθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένων. οἷον, καθήρημαι, καθηρέθην, ἀφήρημαι, ἀφηρέθην. καὶ πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου, καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην. τέτραμμαι, ἐτρέφθην. Σημείωσαι τὸ μέμνημαι, ἐμνήσθην. οὐ ἐναντίον τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀορίστου τροπῇ τοῦ ον εἰς ην. ὅθεν καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει σύμφωνον. οἷον, ἔτυπον, ἐτύπην.

Περὶ μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ πρώτου, προσθέσει μην. οἷον, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Περὶ μέσου ἀόριστου δευτέρου.

Ἔτι ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει μην. οἷον, ἔτυπον, ἐτυπόμην. ἔγραφον, ἐγραφόμην.

Περὶ μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ προσθέσει μαι. οἷον, τύψω, τύψομαι. γράψω, γράψομαι.

Περὶ μέσου μέλλοντος δευτέρου.

Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσθέσει τοῦ μαι. οἷον, τυπῶ, τυποῦμαι. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. σπερῶ, σπεροῦμαι. Ἔτι ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. οἷον, τέτυψαι, τετύψομαι. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη ἀορίστου, πρώτου, μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι, σῃ, σεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπη ἀορίστου δευτέρου, μέλλων δεύτερος τυπήσομαι, σῃ, σεται.

Περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν.

Τούτων οὕτως ἐσχηματισμένων, ῥητέον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν, ἃς ἓξ οὔσας κατὰ τοὺς παλαιοὺς, εἴ τις τέσσαρας ποιήσῃ, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. Τούτων ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, ἔχουσα. οἷον, λείβω. λείπω. γράφω. κόπτω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω, ψ ἔχει. οἷον, λείψω, λείψω. γράψω. κόψω. ὁ παρακείμενος, πρὸ τοῦ α, φ. οἷον, λέλειφα. λέλειφα. γέγραφα. κέκοφα.

Δευτέρα

Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ ἔχουσα. οἷον, λέγω. πλέκω. ἔχω. τίκτω. παίζω

fodio. Quorũ futurũ añ o magnũ xi habet.ut,dicã plicabo.habebo.pariam.ludam.fodiam.pręteritum perfectum ante alpha, chi habet. ut, dixi. plicui. habui. peperi. lusi. fodi. Oportet autem scire quod quæcunque in zo uerborum faciunt futurum in xo secundæ sint coniugationis .quęcunq; autem in so, tertiæ. discernemus uero ipsa sic.In zo superbisyllaba, in so futurum faciunt. ut,mutuo,mutuabo.fistula cano, fistula canam. uado, uadam. leuo, leuabo. spero, sperabo. calcitro, calcitrabo. præparo, rabo. dominor, dominabor. congruo, congruam. rapio, rapiam. præter ploro, plorabo. firmo, firmabo. lamentor,lamentabor suspiro,suspirabo ululo, ululabo, populor populabor. tero,teram. Sed disyllaba, aliquando quidem in xo futurum faciunt.ut, ludo, ludam, & ludam attice. clamo,clamabo.iugulo,iugulabo. Aliquãdo autem,in so.ut,ędifico,bo.dico, dicam. incido securi, incidam. sedere facio, ciam. Etiam in duo sigma,quę attice per duo taf scribuntur,in xi futurum faciunt.ut,fodio & fodio,fodiam. pungo, & pungo, pungam. pręter notata in unum sigma futurum facientia, quæ tertię sint coniugationis. ut, fingo, & fingo fingam. unde, finxi indefinitũ primũ: remigo,bo. flagris cędo cædã.fortifico,bo. spargo,spargã. uideo,uidebo.uideo,uidebo.

Tertia.

Tertia est añ o magnũ d, uel th,uel duo taf,uel z, uel duo ss,uel o magnũ,purũ hñs.ut canto.ipleo.pfi cio.dico.fingo. audio. quorũ futurũ añ o mega sigma habet. ut cantabo. implebo. perficiam dicã,

ὀρύσσω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω, ξ ἔχει. οἷον, λέξω. πλέξω. ἔξω. τέξω. παίξω. ὀρύξω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α, τὸ χ ἔχει. οἷον, λέλεχα. πέπλεχα. εἶχα. τέτεχα. πέπαιχα. ὤρυχα. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὅσα τῶν εἰς ζω ῥημάτων ποιοῦσι, τὸν μέλλοντα εἰς ξω, τῆς δευτέρας ἔστωσαν συζυγίας. ὅσα δὲ εἰς σω, τῆς τρίτης. διακρινοῦμεν δὲ αὐτὰ οὕτω. Τὰ εἰς ζω ὑπερδισύλλαβα, εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, δανείζω, δανείσω. συρίζω, συρίσω. βαδίζω, βαδίσω. κουφίζω, κουφίσω. ἐλπίζω, ἐλπίσω. λακτίζω, λακτίσω. ἑτοιμάζω, ἑτοιμάσω. δεσπόζω, δεσπόσω. ἁρμόζω, ἁρμόσω. ἁρπάζω, ἁρπάσω. χωρὶς τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω. στηρίζω, στηρίξω. αἰάζω, αἰάξω. στενάζω, στενάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δισύλλαβα, ποτὲ μὲν εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, παίζω, παίξω. καὶ παίσω ἀττικῶς. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. ποτὲ δὲ, εἰς σω. οἷον, κτίζω, κτίσω. φράζω, φράσω. πρίζω, πρίσω. ἵζω, ἵσω. Ἔτι τὰ εἰς δύο σσ, ἅπερ ἀττικῶς διὰ δύο ττ γράφονται, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. νύσσω, καὶ νύττω, νύξω. πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς ἓν σ τὸν μέλλοντα ποιούντων. ἃ τῆς τρίτης ἔστωσαν συζυγίας. οἷον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω. ὅθεν ἔπλασα ἀόριστος πρῶτος. ἐρέσσω, ἐρέσω. ἱμάσσω. ἱμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πάσσω, πάσω, λάσσω, λάσω. λεύσσω, λεύσω.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύο ττ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ω καθαρὸν ἔχουσα. οἷον, ᾄδω. πλήθω. ἀνύτω. φράζω. πλάσσω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω τὸ σ ἔχει. οἷον, ᾄσω. πλάσω. ἀνύσω. φράσω.

fingam.audiã præteritum perfectũ ante alpha cappa hẽt. ut, cecini.impleui.perfeci dixi.finxi.audiui. & circunflexa,& Item in mi,in ca præteritum perfectum faciunt. Nota autem ꝙ a perficio, factum est perficio,deinde perficio,attice.& ab haurio,haurio, & haurio. unde & in so talia futurum faciunt.

Quarta.

Quarta est ante o quatuor immutabiles lambda, mi,gni,rho,habens.ut,canto.tribuo.iudico.semino. quorum futurum circunflexum ante o mega ipsam immutabilem retinens, corripit penultimam immutabilem,uel iota diphthongi abiiciens. ut,canam.tribuam.iudicabo.seminabo. Ptm̃ perfectũ ante alpha cappa habet. & ante cappa immmtabilẽ. ut,cecini, seminaui.Nota autem,tribui,assumens ita.tribui.n. debebat esse. sed propter dissonantiam additum est ita. sic & incido,incidam,incidi. ædifico, ædificabo, ædificaui. fremo,fremam,fremui. Item notantur in no dissyllaba,non retinẽtia immutabilem,ut,iudico, iudicabo, iudicaui. lauo,lauabo, laui. in polluo autem,polluam,pollui.inquino,inquinabo,inquinaui uertitur gni,in gamma,sequente cappa.

De circunflexis.

His sic dictis, etiam de circunflexis dicamus.quibus tribus exñtibus,prima per eo prolata,in penultima futuri ita uel e psilon habet.Cum.n.præsens longa penultimat,tunc & futurum ita penultimat.ut,facio,faciam.inuenio,inueniam.habito,bo. seruo seruabo.certo,certabo.excipitur dñor,dominabor,uitupero, uituperabo. uerecũdor,uerecundabor.laudo,

πλάσω. ἀκούσω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α κ ἔχει. οἷον, ἤ-κα. πέπληκα. ἤνυκα. πέφρακα. πέπλακα. ἤκουκα. καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ ἔτι τὰ εἰς μι, εἰς κα τὸν παρακείμενον ποιοῦσι. Σημειώσῃ δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω, ἐγένετο ἀνύτω, ἔπειτα ἀνύττω, ἀττικῶς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ εἰς σω τὰ τοιαῦτα τὸν μέλλοντα ποιοῦσι.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα λ, μ, ν, ρ, ἔχουσα. οἷον, ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μέλλων περισπώμενος πρὸ τοῦ ω αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον φυλάττων, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἀμετάβολον, ἢ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων. οἷον, ψαλῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α τὸ κ ἔχει. καὶ πρὸ τοῦ κ, τὸ ἀμετάβολον. οἷον, ἔψαλκα. ἔσπαρκα. Σημειώσῃ δὲ τὸ νενέμηκα προσλαμβάνον η. νένεμκα γὰρ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον, προσετέθη η. οὕτω καὶ τέμω, τεμῶ, τετέμηκα. δέμω, δεμῶ, δεδέμηκα. βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμηκα. Ἔτι σεσημείωνται τὰ εἰς νω δισύλλαβα, μὴ φυλάττοντα τὸ ἀμετάβολον. οἷον, κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. πλύνω, πλυνῶ, πέπλυκα. ἐν δὲ τῷ μιαίνω, μιανῶ, μεμίαγκα, καὶ μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, τρέπεται τὸ ν εἰς γ, ἑπομένου κ.

Περὶ τῶν περισπωμένων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, καὶ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν. ὧν τριῶν οὐσῶν, ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η, ἢ τὸ ε ἔχει. Ὅτε μὲν ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγει, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η, παραλήγει. οἷον, ποιῶ, ποιήσω. εὑρῶ, εὑρήσω. οἰκῶ, οἰκήσω. τηρῶ, τηρήσω. ἀθλῶ, ἀθλήσω, ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω. νεικῶ, νεικέσω. αἰδῶ, αἰδέσω, αἰνῶ, αἰνέσω.

laudabo. unde & laudo, laudabo. apud autem antiquos, laudabo, & laudabo, unde & Homerus uerbũ laudantes Vlysſis diuini. Cum uero præſens breui penultimat, tunc futurum aliquando quidem ita habet. ut, amo, amabo. intelligo, intelligam. aliquando aũt e, ut ꝑficio, perficiã. uoco, uocabo. perdo, perdã. Aliqui autem vtrunqꝫ habet. ut, geſto, geſtabo, & geſtabo. laboro, laborabo, & laborabo. ſapio, ſapiã, & ſapiam. Sed penultimã futuri retinet præteritum perfectum, & pluſquam perfectum, & indefinitũ primum in omni coniugatione circunflexa.

Secunda.

Secunda per ao prolata, aliquando alpha, aliquãdo aũt ita in penultima futuri habet. ſic. In omega purum præcedente e uel iota, per aſo futurũ faciunt. ut, dimitto, dimittam. ſpecto, ſpectabo. cõtriſto, cõtriſtabo. rubeſco, rubeſcam. percutio, aũt percutiã, ionicum. Etiã penultimantia o. ut, audio, audiam. excipitur clamo, clamabo. lugeo, lugebo. tero, teram. & teram. Etiam in rho ſupra unam ſyllabam, nõ præcedente conſonante. ut, tranſeo, trãſibo. ſubigo, ſubigam. ſeneſco, ſeneſcam. rado, autem radis. Item in lo ſupra vnã ſyllabã, e penultimãtia. ut, rideo. ridebo. impello, impellã. Item q̃ in rho & lo monoſyllaba, non facientia deriuatiua in mi. ut, facio, faciam. incido, incidam. rumpo, rumpam. frãgo, frangã. Sed penultimantia y, per iſo futurum faciunt. ut, promitto, promittam. ſeditione. agito, agitabam. populor, populabor. Etiam in lo ſola, uel cum conſonante, per comprehenſionem, ſiue per diuiſionem. ut, prædor,

ὅθεν καὶ ἐπαινῶ, ἐπαινέσω. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, αἰνήσω, καὶ ἐπαινήσω. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχεῖα παραλήγει, τότε ὁ μέλλων ποτὲ μὲν, τὸ η ἔχει, οἷον, φιλῶ, φιλήσω. νοῶ, νοήσω. ποτὲ δὲ, τὸ ε, οἷον, τελῶ, τελέσω. καλῶ, καλέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. ἔνιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσιν. οἷον, φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω. πονῶ, πονήσω, καὶ πονέσω. φρονῶ, φρονήσω, καὶ φρονέσω. τὴν δὲ παραλήγουσαν τοῦ μέλλοντος φυλάττει ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος πρῶτος ἐν πάσῃ συζυγίᾳ περισπωμένῃ.

Δευτέρα.

Ἡ δευτέρα διὰ τοῦ αω προφερομένη, ποτὲ μὲν τὸ α, ποτὲ δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος ἔχει. οὕτω. τὰ εἰς ω καθαρὸν προηγουμένης ε, ἢ ι, διὰ τοῦ ασω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ἐῶ, ἐάσω. θεῶ, θεάσω. ἀνιῶ, ἀνιάσω. ἐρυθριῶ, ἐρυθριάσω. ἀλλοιῶ δὲ ἀλλοιήσω, ἰωνικόν. Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο. οἷον, ἀκροῶ, ἀκροάσω. ἐξαιρεῖται τὸ βοῶ, βοήσω. γοῶ, γοήσω. ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπερμονοσύλλαβα, μὴ προηγουμένου συμφώνου. οἷον, περῶ, περάσω. φυρῶ. φυράσω. γηρῶ, γηράσω. ξυρῶ δὲ, ξυρεῖς. ἔτι τὰ εἰ, λω ὑπερμονοσύλλαβα, τῷ ε παραληγόμενα. οἷον, γελῶ, γελάσω. ἐλῶ, ἐλάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονοσύλλαβα, μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι. οἷον, δρῶ, δράσω. κλῶ, κλάσω. φλῶ, φλάσω. θλῶ, θλάσω. Τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ υ, διὰ τοῦ ησω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω. λυῶ, λυήσω. δυῶ, δυήσω. ἔτι τὰ εἰς λω μόνα, ἢ μετὰ συμφώνου, κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ διάστασιν. οἷον, συλῶ,

prędabor.crapulor,pulabor.irasci facio,irasci faciã. irascor, irascar.exerceo, exercebo.clamo, clamabo. podagras patior,podagras patiar. Excipitur deprimo,deprimam.propitius sum,propitius ero.Item in rho,& lo,deriuatiua in mi facientia.ut,uaticinor,uaticinor,uaticinabor. emo,emo,emã.impleo,impleo, implebo. tolero. tolero,tolerabo.Item in aliam consonantem desinentia.ut,purgo,purgabo. scabo,scabam.uiuo, uiuam. uinco, uincam,guberno, gubernabo. honoro,honorabo. pubesco,pubescam. delitior,delitiabor. uindemio, uindemiabo. sitio,sitiam. taceo,tacebo. taceo,tacebo.sequor, sequar.quod sequor.euello.autem euellam,euello.

Tertia.

Tertia est per oo prolata,in penultima futuri o magnum uel o paruum habet. Quæcunq; igitur uerba habent præexistens uerbale o magno penultimat in futuro,ut,aurum,inauro,inaurabo.argentum,argento,argentabo. gypsus, gypso,gypsabo. manus, mancipo.bo.ignis,igne,examino,igne,nabo.corona,ono,bo.rectus,dirigo,dirigam, prauus, torqueo, torquebo.malus,uexo,uexabo.humilis,humilio, humiliabo.quæcunq; uero non habent,penultimant omicron.ut,iuro,iurabo.aro,arabo.uitupero,uituperabo.his sic dictis,quatuor sunt & eæ q̃ in mi. Quarum prima ita habet in penultima actiui præsentis, & futuri, & indefiniti.ut,pono, ponã,posui,sed posui, & posueram per e iota diphthongum scribitur more bœotorum. Et secunda autem, ita habet.ut,

συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. χολῶ, χολήσω, μελαγχολῶ, μελαγχολήσω. ἀσχολῶ, ἀσχολήσω. ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ, ποδαγρήσω. ἐξαιρεῖται τὸ χαλῶ, χαλάσω. ἱλῶ, ἱλάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω, παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα. οἷον, χρῶ, χρῆμι, χρήσω. πρῶ, πρῆμι, πρήσω. πλῶ, πίμπλημι, πλήσω. τλῶ, τλῆμι, τλήσω. ἔτι τὰ εἰς ἄλλο σύμφωνον λήγοντα. οἷον, σμῶ, σμήσω. κνῶ, κνήσω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ, ἡβήσω. τρυφῶ, τρυφήσω. τρυγῶ, τρυγήσω. διψῶ, διψήσω. σιγῶ, σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. σπῶ, σπήσω, τὸ ἀκολουθῶ, σπῶ δὲ σπάσω, τὸ ἀνασπῶ.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ οω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἢ ο μικρὸν ἔχει. Ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσιν προεπικείμενον ῥηματικὸν, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγουσιν ἐν τῷ μέλλοντι, οἷον, χρυσὸς, χρυσῶ, χρυσώσω. ἄργυρος, ἀργυρῶ, ἀργυρώσω. γύψος, γυψῶ, γυψώσω. χεῖς, χειρῶ, χειρώσω. πῦρ, πυρῶ, πυρώσω. στέφανος, στεφανῶ, στεφανώσω. ὀρθὸς, ὀρθῶ, ὀρθώσω. στρεβλὸς, στρεβλῶ, στρεβλώσω. κακὸς, κακῶ, κακώσω. ταπεινὸς, ταπεινῶ, ταπεινώσω. Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι, παραλήγουσι τῷ ο μικρῷ. οἷον, ὀμῶ, ὀμόσω. ἀρῶ, ἀρόσω. ὀνῶ, ὀνόσω. Τούτων οὕτως εἰρημένων, τέσσαρές εἰσι καὶ αἱ τῶν εἰς μι. ὧν ἡ πρώτη τὸ η ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορίστου. οἷον, τίθημι, θήσω, ἔθηκα. τὸ δὲ τέθεικα, ἐτεθείκειν, διὰ ει διφθόγγου γράφεται ἔθει βοιωτικῷ. Καὶ ἡ δευτέρα δὲ, τὸ η ἔχει. οἷον,

sto,stabo, steti, steti. autem præteritum perfectum; & non steti,ad differentiam extiti, ab existo facti.& amplius præteritum plusquam perfectum steteram. Tertia autem,o magnū.ut,do,dabo,dedi.dederam, dedi. Quarta uero,y psilon.ut, coniungo. Nota aūt in his duo.vnum quidem, quia in futuro prima syllaba præsentis aufertur.ut,pono,ponam. sto,stabo, do,dabo. Alterū uero quoniam in passiuis corripitur penultima.ut,pono, ponor. sto,sto. do, tribuor, iūgo, iungor,Sed de his, ut possibile fuit nobis,breuiter & utiliter introducendis dictum est. Sed in de uerbo tertio libro,latissime dicetur.

De uerbis usque ad præteritum imperfectum declinatis.

Per ano uerba barytona, usq; ad præteritum imperfectum declinātur.ut,accipio,accipiebam.disco, discebam. lateo, latebam. Item per atho,& etho,& ytho.ut,ulciscor,ulciscebar.ardeo,ardebam.minuo, minuebam. Insuper in uo,habentia ante uita consonantem,nel e.ut,circunuerto,tebam.colo, colebam, Item in sco. ut, placeo, placebā uendo,bam. præter morior,moriar.& fugio,fugiam. Sed docebo,non a doceo,sed a doceo. Item per ino supra duas syllabas ut,interrogo,interrogabā.splendeo,splendebā.Item per io deriuatiua a præsenti, uel futuro.ut, ab inuenio,consequor,consequebar.Perficio,perficiā,bam, a comedam,comedo,comedebam.bellabo,bello.uidebo,uideo.Item per.yo.supra dua s syllabas facientia in mi deriuatiua, & etiam ab ipsis deducta. ut, conglutino, conglutino. iuro, iuro. perdo, perdo,

ἵστημι, στήσω, ἔστησα. ἕστηκα δὲ ὁ παρακείμενος, καὶ οὐχ ἕστηκα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα, ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γινομένου. καὶ ἔτι ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστήκειν. Ἡ δὲ τρίτη, τὸ ω μέγα. οἷον, δίδωμι δώσω. δέδωκα. ἐδεδώκειν, ἔδωκα. Ἡ δὲ τετάρτη, τὸ υ ψιλόν. οἷον, ζεύγνυμι. Σημειώσῃ δὲ ἐν τούτοις δύο. ἓν μὲν, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἀφαιρεῖται. οἷον, τίθημι, θήσω. ἵστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω. ἕτερον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συστέλλεται ἡ παραλήγουσα. οἷον, τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν συντόμως καὶ ὠφελίμως τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἴρηται. ἐν δὲ τῷ περὶ ῥήματος τρίτῳ βιβλίῳ, διεξοδικώτατα ῥηθήσεται.

Περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικοῦ κλινομένων.

Τὰ διὰ τοῦ ανω ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. οἷον, λαμβάνω, ἐλάμβανον. μανθάνω, ἐμάνθανον. λανθάνω, ἐλάνθανον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αθω, καὶ εθω, υθω. οἷον, ἀμυνάθω, ἠμύναθον. φλεγέθω. ἐφλέγεθον. μινύθω, ἐμίνυθον. Ἔτι τὰ εἰς βω, ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον, ἢ ε, οἷον, ῥέμβω, ἔρεμβον. σέβω, ἔσεβον. Ἔτι τὰ εἰς σκω. οἷον, ἀρέσκω, ἤρεσκον. πιπράσκω, ἐπίπρασκον. χωρὶς τοῦ θνήσκω θνήξω, καὶ ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ δὲ διδάξω, οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εινω ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ἐρεείνω, ἠρέεινον. φαείνω, ἐφάεινον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ειω παράγωγα, ἀπὸ ἐνεστῶτος, ἢ μέλλοντος. οἷον, ἀπὸ τοῦ κίχω, κιχείω, ἐκίχειον. τελῶ, τελείω, ἐτέλειον. ἀπὸ τοῦ βρώσω, βρωσείω, ἐβρώσειον, πολεμήσω, πολεμησείω. ὄψω, ὀψείω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ νω ὑπερδισύλλαβα ποιοῦντα εἰς μι παράγωγα, καὶ ἔτι τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν παραγόμενα. οἷον, πηγνύω, πήγνυμι. ὀμνύω, ὄμνυμι. ὀλλύω, ὄλλυμι,

Item omnia quintæ coniugationis secundũ ueteres primam syllabam geminatã habentia. ut, luceo, lucebam, murmuro, murmurabã. Itẽ ante o mega duas consonantes habentia per cõnexionem, quarum secunda immutabilis esset. ut, curo. debeo. surgo. mordeo. Etiam in o purum ꝗ diphthongo penultimãtia, ut coeo. uio. Item in do, ante d, n, habẽtia. ut, uoluo. sacrifico.

De pronominibus.

Pronomen est pars orationis declinabilis. pro nomine assumpta. huius autem aliquod primitiuum, aliquod possessiuũ, aliquod demonstratiuũ, aliquod relatiuum, aliquod compositum. Accidunt autẽ ipsi quatuor. Genus. Numerus. Casus. Persona.

De primitiuis primæ personæ.

Ego, mei, mihi, me. nos, nostrũ. nos, nostrum, nobis, nos. Secundæ personæ. tu, tui, tibi, te. uos, uestrũ. uos. uestrum. uobis, uos. Tertię personæ ἕς, sui, sibi, se. sui, se. σφεῖς, sui, sibi, se.

De possessiuis.

Possessiua autẽ a primitiuis deriuata, octo. Meus, tuus, suus, noster, uester, noster, uester, suus. quæ trigenerice declinantur. meus, mea, meũ. tuus, tua, tuũ. & masculina quidem, et neutra, secundum quartam declinantur declinationem, Sed fœminina secundum secundam.

De demonstratiuis.

Demõstratiua autem duo, hic, ille. trigenerice & ipsa declinata. sic, hic, huius, huic, hunc, o tu. hi horum, o uos. hi, horum, his, hos, o uos. hæc

Ἔτι πάντα τὰ τῆς πέμπτης συζυγίας κατὰ παλαιοὺς τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιαζομένην ἔχοντα. οἷον, μαρμαίρω, ἐμάρμαιρον. μορμύρω, ἐμόρμυρον. Ἔτι τὰ πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ᾽ ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον εἴη. οἷον, μέμβλω. ὄφλω ἔγρω. δάκνω. Ἔτι τὰ εἰς ω καθαρὸν τῇ η διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον, ὀπύω. ἀγύω. ἔτι τὰ εἰς δω πρὸ τοῦ δ, ν ἔχοντα. οἷον, κυλίνδω. σπένδω.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.

Ἀντωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. Ταύτης, δὲ ἡ μὲν, πρωτότυπος ἡ δὲ, κτητική. ἡ δὲ, δεικτική. ἡ δὲ, ἀναφορική. ἡ δὲ, σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα. γένος. ἀριθμός. πτῶσις. πρόσωπον.

Περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐγώ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ. Νῷ. νῷν. Ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς. Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σὺ, σοῦ. σοί. σε. Σφῷ. σφῷν. Ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Τοῦ τρίτου προσώπου. Οὗ. οὗ. οἷ. ἕ. Σφὲ. σφὶν. Σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι, ὀκτώ. Ἐμός. σός. ἑός. νωΐτερος. σφωΐτερος. ἡμέτερος. ὑμέτερος. σφέτερος. αἱ τριγενῶς κλίνονται. Ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. Σὸς, σὴ, σόν. καὶ αἱ μὲν ἀρσενικαὶ, καὶ οὐδέτεραι, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ, κατὰ τὴν δευτέραν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ δύο, οὗτος, ἐκεῖνος, τριγενῶς καὶ αὗται κλινόμεναι οὕτως. Οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦτον. ὦ οὗτος. Τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Οὗτοι. τούτων. τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι. αὕτη

huius, huic, hanc, o tu. hæ, harum, o uos, hæ, harum, his, has, o uos. hoc, huius, hic, hoc, o tu. hæc horum, o uos. hæc, horum, his, hæc, o uos. ille. illius. illa, illius. illud, illius.

De relatiuo.

Relatiuũ autẽ vnum trigenerice dictum, sic. Ipse. ipsius, ipsi, ipsum. ipsi, ipsorum. ipsi, ipsorũ, ipsis, ipsos ipsa, ipsius, ipsi, ipsam. ipsæ, ipsarum. ipsæ, ipsarum, ipsis, ipsas. ipsum, ipsius, ipsi, ipsum. ipsa, ipsorum, ipsa, ipsorum, ipsis, ipsa. proprium autem huius, trium personarum significatio. ipse enim, pro ego, tu, ille.

De compositis.

Composita autẽ tria, nominatiuos non habentia.

Primæ personæ.

Meiipsius. mihiipsi. meipsum. meiipsius. mihiipsi. meipsam. meiipsius. mihiipsi. meipsum.

Secundæ personæ.

Tuiipsius. tibiipsi. teipsum. tuiipsius. tibiipsi. teipsam. tuiipsius. tibiipsi. teipsum. Et quidem primæ & secundæ personæ, usq; huc solũ flectuntur. Sed tertiæ, & pluraliter, coniunctimq; simul, & diuisim sic.

Tertiæ.

Suiipsius. sibiipsi. seipsum. suiipsius. sibiipsi. seipsam. Suiipsius. sibiipsi. seipsum. Suiipsorum. & suiipsorum. sibiipsis. & sibiipsis. seipsos. & seipsos.

De præpositionibus.

Præpositio est pars orationis indeclinabilis, præposita omnibus orationis partibus, et in compositione & constructione. Præpositionibus octo & decem existentibus, Sex sunt monosyllabæ. in. in. ex. cu-

ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη. Ταῦται. ταύταιν. ὦ ταῦτα. αὗται. τούτων. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. Τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο. Τούτω, τούτοιν. ὦ τούτω. ταῦτα. τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος, ἐκείνου. ἐκείνη, ἐκείνης. ἐκεῖνο, ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία τριγενῶς λεγομένη, ὧδε. αὐτός. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτόν. αὐτώ. αὐτοῖν. αὐτοί. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτούς. αὐτή. αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. αὐτά. αὐταῖν. αὐταί. αὐτῶν. αὐταῖς. αὐτάς. αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. αὐτώ. αὐτοῖν. αὐτά. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτά. Ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ, ἀντὶ ἐγὼ, σὺ, ἐκεῖνος.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς, ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.

Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. Σαυτῆς. σαυτῇ. σαυτήν. Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτό. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, μέχρι τούτου μόνον κλίνονται. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, καὶ πληθυντικῶς, συνθέτως τε ἅμα, καὶ διῃρημένως ὧδε.

Τοῦ τρίτου.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτό. ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ ἐ[illegible] θέσει, καὶ συντάξει. Τῶν δὴ προθέσεων ὀκτωκαίδε[illegible] ἓξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν.

Duodecim autem dissyllabæ.p.secundũ.ꝑ.cũ.apud. cõtra.in.circum. circũ.ab.sub.super. Sed de harum constructione, in fine compendij dicemus.

De aduerbio.

Aduerbiũ est pars orationis indeclinabilis, iuxta uerbum dicta, uel post dicta. Huius autẽ aliqua, uocantur temporis.ut, nunc.tunc. rursus.tunc.quãdiu. usq;.quando.deinde. postea. hodie. cras.heri. quod & heri dicitur. iam.diu.semper. Aliqua aũt loci.ut, supra. infra. extra.intra. intus.prope.longe.coram. humi.ibi.unde.ulterius.longe. Aliqua autem qualitatis.ut, bene.pulchre.iucunde.sapienter.canine.racematim.gregatim. Harum autem quæcunq; fiunt a genitiuo plurali. & medietatis appellantur.ut, sapienter, a sapientibus.bene, a bonis. Aliqua aũt, quantitatis.ut, semel.bis.ter.quater.sæpe.raro. Aliqua aũt congregationis.ut, simul.una. collectim. confertim. Aliqua autẽ exhortationis. ut, eia. age. age. agite. Aliqua autem, diuisionis.ut, sine.absq;.diuisim. Aliqua autem, exceptionis.ut, præter. Aliqua autem.ordinis.ut, deinceps.deinceps. Aliqua similitudinis.ut, sicut.sicut.sicut. sicut. Aliqua separationis.ut, Itaq;. Aliqua comparationis.ut, magis.minus. Aliqua expositiua. ut, uidelicet. uidelicet. uidelicet. ut, aliqua quãtitatis infinitę, & qualitatis.ut aliquomodo.quomodocunq;, aliquomodo.utcunq;.utcunq;. Aliqua sublationis.ut, raro.minime.uix. Aliqua, electiõis.ut quin immo. Aliqua deprecatiua.ut, hercules, apollo. Aliqua gentilia. ut, gręce.romane.hebraice.syriace. phrygie.armeniace. Aliqua difficultatis.ut.uix. uix.

πρός. πρό. δυοκαίδεκα δὲ δισύλλαβοι. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτων συντάξεως, ἐν τῷ πλεῖ τῆς ἐπιτομῆς ἐροῦμεν.

Περὶ ἐπιῤῥήματος.

Ἐπίῤῥημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, κατὰ τοῦ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ, μὲν καλοῦνται χρόνου. οἷον, νῦν. τότε. αὖθις. τόφρα. τέως. ἕως. τηνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές, ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται. ἤδη. πάλαι. ἀεί. Τὰ δὲ, τόπου. οἷον, ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔνδον. ἐγγύς. πόῤῥω. ἐναντίον. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὰ δὲ, ποιότητος. οἷον, εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. κυνηδὸν. βοτρυδὸν ἀγεληδόν. Τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς, καὶ μεσότητος προσαγορεύονται. οἷον, σοφῶς, ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶς, ἀπὸ τῶν καλῶν. Τὰ δὲ, ποσότητος. οἷον, ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. πολλάκις ὀλιγάκις. Τὰ δὲ, ἀθροίσεως. οἷον, ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. Τὰ δὲ, παρακελεύσεως. οἷον, εἶα. ἄγε. φέρε. δεῦτε. Τὰ δὲ διαιρέσεως. οἷον, ἄνευ. χωρίς. δίχα. Τὰ δὲ, ἐξαιρέσεως. οἷον, πλὴν. Τὰ δὲ, τάξεως. οἷον, ἑξῆς. ἐφεξῆς. Τὰ δὲ, ὁμοιώσεως. οἷον, ὡς. ὥσπερ. καθά. καθάπερ. Τὰ δὲ, ἀποστάσεως. οἷον, ὥστε. Τὰ δὲ, συγκρίσεως. οἷον, μᾶλλον ἧττον. Τὰ δὲ, ἐξηγηματικά. οἷον, δηλονότι. δηλαδή. ἤγουν. οἷον. Τὰ δὲ, ποσότητος ἀορίστου, καὶ ποιότητος. οἷον, ἀμηγέπως. ὁπωσοῦν. ἀμηγέπη. ὁπωσδήποτε. ὁπωσδηποτοῦν. Τὰ δὲ, ὑφαιρέσεως. οἷον, σπανίως. ἐλάχιστα. μόγις. Τὰ δὲ, ἐκλογῆς. οἷον, μὲν οὖν γε. Τὰ δὲ ἀπὸ τρεπτικὰ. οἷον, ἡράκλεις. ἄπολλον. Τὰ δὲ, ἐθνικά. οἷον, ἑλληνιστί. ῥωμαϊστί. ἑβραϊστί. συριστί. φρυγιστί. ἀρμενιστί. Τὰ δὲ, βιασμοῦ. οἷον, μόλις. μόγις.

Aliqua autem, dubitationis. ut,forsan. Aliqua organica. ut,mordicus. calcibus. Aliqua depositiua, & preconstitutiua.ut,esto.Aliqua intētionis.ut,ualde,nimis,ualde,maxime,uehementer.aliqua remissionis.ut, paulatim sensim. Aliqua confirmationis. ut uidelicet,certe,sane, equidem, profecto. Aliqua affirmationis.ut,næ.Aliqua autem adiurationis.ut, per.p.Aliqua abiurationis.ut,p.Aliqua negationis. ut,non,neq̃quaꝗ minime.Aliqua autem prohibitionis.ut,ne.neutiq;.Aliqua autē,euentus. ut, forsitan. forte,fortuitu. Aliqua Iterrogationis.ut,vñ.ubi.qñ. quomodo Aliqua demonstrationis.ut,en.ecce. Aliqua uocatiōis.ut,o. Aliqua declarationis. ut,ueluti. Aliqua positionis.ut, legendum.nauigandum.scribendũ.sciēdum. Aliqua doloris.ut,o,heu,heu,heu. Aliq̃ admiratiōis, ut,papę,papæ.Aliq̃ terroris.ut,a. Aliqua furoris .ut ,euœ, euan. Accidit ei.species, & figura,hęc quidem primitiua.uelut,nunc. hæc deriuatiua.ut,nunc & hæc quidem simplex uelut diu. sed compositum.ut.iandiu.

De coniunctionibus.

Coniunctio est pars orationis indeclinabilis coniungens alias partes orationis in sententiam cũ ordine.huius autem aliæ quidem copulatiuæ ut, quidem.autem.& sed.at.aliæ autem disiunctiuæ.ut,q̃, idest. aliquæ autē continuatiuæ.ut,si.siquidem.quidem.siquidē.Aliæ autem subcontinuatiuæ.ut,quoniam.quoniam.quoniam.quoniam.Aliæ autē causales.ut.ut,ut.ut.propter quoniam.enim. quoniam. aliæ autē dubitatiuæ.ut,forsan,postea.an.nunquid.

Τὰ δὲ, διστάσεως. οἷον, σχεδόν. Τὰ δὲ, ὀργανικά. οἷον, ὀδὰξ. λάξ. Τὰ δὲ, ἀποθετικά, καὶ προκαταστατικά. οἷον, εὖ. Τὰ δὲ, ἐπιτάσεως. οἷον, λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλιστα. σφόδρα. Τὰ δὲ, ἀνέσεως. οἷον, ἠρέμα. ἡσυχῆ. Τὰ δὲ, βεβαιώσεως. οἷον, δηλαδή. δήπουθεν. πάντως. ὄντως. ἦ. Τὰ δὲ, καταφάσεως. οἷον, ναί. Τὰ δὲ, κατομώσεως. οἷον, νή. μά. Τὰ δὲ, ἀπομώσεως. οἷον, μά. Τὰ δὲ, ἀρνήσεως. οἷον, οὐ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. Τὰ δὲ, ἀπαγορεύσεως. οἷον, μή. μηδαμῶς. Τὰ δὲ, εἰκασμοῦ. οἷον, ἴσως. τάχα. τυχόν. Τὰ δὲ, ἐρωτήσεως. οἷον, πόθεν. ποῦ. πηνίκα. πῶς. Τὰ δὲ δείξεως. οἷον, ἰδού. ἠνί. Τὰ δὲ, κλήσεως. οἷον, ὦ. Τὰ δὲ, διασαφήσεως. οἷον, οἷον. Τὰ δὲ, θέσεως. οἷον, ἀναγνωστέον. πλευστέον. γραπτέον. ἰστέον. Τὰ δὲ, σχετλιασμοῦ. οἷον, ὤ. ἰού. οἴμοι. φεῦ. Τὰ δὲ, θαυμασμοῦ. οἷον, φεῦ. βαβαί. Τὰ δὲ, ἐκπλήξεως. οἷον, ἆ. Τὰ δὲ, θειασμοῦ. οἷον, εὐοῖ εὐάν. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, εἶδος, καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον. οἷον, νῦν. τὸ δὲ, παράγωγον. οἷον, νυνί. καὶ τὸ μὲν, ἁπλοῦν, οἷον, πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον, οἷον, πρόπαλαι.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον συνδέον τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως. Τούτου δὲ οἱ μὲν, συμπλεκτικοί. οἷον, μέν. δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἀτάρ. οἱ δὲ, διαζευκτικοί. οἷον, ἤ. ἤτοι. Οἱ δὲ, συναπτικοί. οἷον, εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ. Οἱ δὲ, παρασυναπτικοί. οἷον, ἐπεί. ἐπείπερ. ἐπειδή. ἐπειδήπερ. Οἱ δὲ, αἰτιολογικοί. οἷον, ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἕνεκα. οὕνεκα. γάρ. ὅτι. διότι. Οἱ δὲ, ἀπορηματικοί. οἷον, ἆρα. εἶτα. μῶν. μή.

Aliæ autem collectiuæ. ut,igitur.ſed uerum. igitur. ergo. itaque.ergo. Aliæ autem completiuæ. ueluti, quidem.quidem.quidem.quidem.quidem.quidem. quidem.quidem.quidem.quidem. Aliæ autem potentiales.ut,utique.Aliæ autem diſcretiuæ,ſiue collectiuæ.ut q̃.Alię autē diminutiuæ.ut,certe.ſaltem. Aliæ aduerſatiuæ. ut,tamen. quanuis. quanquam. tamē.Accidit autem ei figura,hęc quidem ſimplex. ut poſtq̃,hæc autem compoſita ut,poſtquam.his ſic cognitis,conſequens eſſet & de aliis quibuſdam neceſſariis dicere, & primum de ſpēbus deductorum.

De ſpeciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorum ſeptem. Patronymicum. Poſſesſiuum.Comparatiuum.Superlatiuum.Diminutiuum. Denominatiuum,& uerbale.

De patronymico.

Patronymicum nomen proprie eſt,quod a patre formatum,filium patris ſignificat.ut,a peleus,pelei, pelides, Achilles. Abuſiue autem & ab auo dicitur. ut,æacus, æaci, æacides,idem. huius autem, aliqua quidem,maſculina,aliqua autem fœminina. Et quidem maſculinorum tres terminationes ſunt,dis cōis ut,pelides.on, ionica, ut peleon.adios ut hyrradius. Cum autē genitiuus nominis deſinit in os,uel in us, uel in os, tunc in idis cōmuniter formatur patronymicum. ut Peleus, pelei, peleides & per ſynæreſin, pelides.

Demoſthenes,demoſthenis, demoſthenides. Agamemnon agamēnonis,agamēnonides.Item ſi genitiuus deſinit in u, quartæ declinationis exñs, non

Οἱ δὲ, συλλογιστικοί. οἷον, ἄρα. ἀλλὰ. ἀλλαμὴν. οὖν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν. Οἱ δὲ, παραπληρωματικοί. οἷον, δή. πού. τοι. δῆτα. περ. πω. μήν. αὖ. οὖν. γε. Οἱ δὲ, δυνητικοί. οἷον, ἄν. Οἱ δὲ, διακριτικοὶ, εἴτ' οὖν ἐπιλεκτικοί. οἷον, ἤ. Οἱ δὲ, ἐλαττωτικοί. οἷον, γοῦν. γε. Οἱ δὲ, ἐναντιωματικοί. οἷον, ὅμως. καίτοι. καίπερ. ἔμπης. Παρέπεται δὲ αὐτῷ σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ, ἁπλοῦς. οἷον, ἐπεί. ὁ. δὲ, σύνθετος: οἷον, ἐπειδή. Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων εἰπεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Εἴδη τῶν παραγώγων ἑπτά. Πατρωνυμικόν. Κτητικόν. Συγκριτικόν. Ὑπερθετικόν. Ὑποκοριστικὸν. Παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Περὶ πατρωνυμικοῦ.

Πατρωνυμικὸν ὄνομα κυρίως ἐστὶ, τὸ ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον, υἱὸν πατρὸς σημαίνει. οἷον, ἀπὸ τοῦ πηλεὺς, πηλέως, πηλείδης, ὁ ἀχιλλεύς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πάππου λέγεται. οἷον, αἰακὸς, αἰακοῦ, αἰακίδης, ὁ αὐτός. τούτου δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά. τὰ δὲ, θηλυκά. καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, τρεῖς καταλήξεις εἰσί. δης κοινή. οἷον, πηλείδης. ων ἰωνική. οἷον, πηλείων. αδιος. οἷον, ὑῤῥάδιος. Ὅτε δὲ ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος λήγει εἰς ως, ἢ εἰς ους, ἢ εἰς ος, τότε εἰς ιδης κοινῶς σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, πηλεὺς πηλέως, πηλείδης, καὶ κατὰ συναίρεσιν πηλείδης. Δημοσθένης, δημοσθένους, δημοσθενίδης. Ἀγαμέμνων, ἀγαμέμνονος, ἀγαμεμνονίδης. Ἔτι εἰ ἡ γενικὴ λήγει εἰς ου, τῆς τετάρτης κλίσεως οὖσα, μὴ

prędabor.crapulor,pulabor.irafci facio,irafci faciã. irafcor, irafcar.exerceo, exercebo.clamo, clamabo. podagras patior,podagras patiar. Excipitur deprimo,deprimam.propitius fum,propitius ero.Item in rho,& lo,deriuatiua in mi facientia.ut,uaticinor,uaticinor,uaticinabor. emo,emo,emã.impleo,impleo, implebo.tolero. tolero,tolerabo.Item in aliam consonantem defınentia.ut,purgo,purgabo. fcabo,fcabam.uiuo,uiuam. uinco, uincam,guberno, gubernabo. honoro,honorabo. pubefco,pubefcam. delitior,delitiabor. uindemio, uindemiabo. fitio,fitiam. taceo,tacebo. taceo,tacebo.fequor, fequar.quod fequor.euello.autem euellam,euello.

Tertia.

Tertia eft per oo prolata,in penultima futuri o magnum uel o paruum habet. Quæcunq; igitur uerba habent præexiftens uerbale o magno penultimat in futuro,ut,aurum,inauro,inaurabo.argentum,argento,argentabo. gypfus, gypfo,gypfabo. manus, mancipo.bo.ignis,igne,examino,igne,nabo.corona,ono,bo.rectus,dirigo,dirigam, prauus, torqueo, torquebo.malus,uexo,uexabo.humilis,humilio, humiliabo.quæcunq; uero non habent,penultimant o micron.ut,iuro,iurabo.aro,arabo.uitupero,uituperabo.his fic dictis quatuor funt & eæ q̃ in mi. Quarum prima ita habet in penultima actiui præfentis, & futuri, & indefiniti.ut,pono, ponã,pofui,fed pofui, & pofueram per e iota diphthongum fcribitur more bœotorum. Et fecunda autem, ita habet.ut,

συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. χολῶ, χολήσω, μελαγχολῶ, μελαγχολήσω. ἀσχολῶ, ἀσχολήσω. ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω. ποδηγρῶ, ποδηγρήσω. ἐξαιρεῖται τὸ χαλῶ, χαλάσω. ἱλῶ, ἱλάσω. ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω, παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα. οἷον, χρῶ, χρῆμι, χρήσω. πρῶ, πρῆμι, πρήσω. πλῶ, πίμπλημι, πλήσω. τλῶ, τλῆμι, τλήσω. ἔτι τὰ εἰς ἄλλο σύμφωνον λήγοντα. οἷον, σμῶ, σμήσω. κνῶ, κνήσω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ, ἡβήσω. τρυφῶ, τρυφήσω. τρυγῶ, τρυγήσω. διψῶ, διψήσω. σιγῶ, σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. σπῶ, σπήσω, τὸ ἀκολουθῶ, σπῶ δὲ σπάσω, τὸ ἀνασπῶ.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ ω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἢ ο μικρὸν ἔχει. Ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσιν προσκείμενον ῥηματικὸν, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγουσιν ἐν τῷ μέλλοντι, οἷον, χρυσὸς, χρυσῶ, χρυσώσω. ἄργυρος, ἀργυρῶ, ἀργυρώσω. ψῆφος, ψηφῶ, ψηφώσω. χεῖς, χειρῶ, χειρώσω. πῦρ, πυρῶ, πυρώσω. στέφανος, στεφανῶ, στεφανώσω. ὀρθὸς, ὀρθῶ, ὀρθώσω. στρεβλὸς, στρεβλῶ, στρεβλώσω. κακὸς, κακῶ, κακώσω. ταπεινὸς, ταπεινῶ, ταπεινώσω. Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι, παραλήγουσι τῷ ο μικρῷ. οἷον, ὀμῶ, ὀμόσω. ἀρῶ, ἀρόσω. ὀνῶ, ὀνόσω. Τούτων οὕτως εἰρημένων, τέσσαρές εἰσι καὶ αἱ τῶν εἰς μι. ὧν ἡ πρώτη τὸ η ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, καὶ ἀορίστου. οἷον, τίθημι, θήσω, ἔθηκα. τὸ δὲ τέθεικα, ἐτεθείκειν, διὰ ει διφθόγγου γράφεται ἔθει βοιωτικῷ. Καὶ ἡ δευτέρα δὲ, τὸ η ἔχει. οἷον,

sto, stabo, steti, steti. autem præteritum perfectum; & non steti, ad differentiam extiti, ab existo facti. & amplius præteritum plusquam perfectum steteram. Tertia autem, o magnũ. ut, do, dabo, dedi. dederam, dedi. Quarta uero, y psilon. ut, coniungo. Nota aũt in his duo. vnum quidem, quia in futuro prima syllaba præsentis aufertur. ut, pono, ponam. sto, stabo, do, dabo. Alterũ uero quoniam in passiuis corripitur penultima. ut, pono, ponor. sto, sto. do, tribuor, iũgo, iungor, Sed de his, ut possibile fuit nobis, breuiter & utiliter introducendis dictum est. Sed in de uerbo tertio libro, latissime dicetur.

De uerbis usque ad præteritum imperfectum declinatis.

Per ano uerba barytona, usq; ad præteritum imperfectum declinãtur. ut, accipio, accipiebam. disco, discebam. lateo, latebam. Item per atho, & etho, & ytho. ut, ulciscor, ulciscebar. ardeo, ardebam. minuo, minuebam. Insuper in uo, habentia ante uita consonantem, uel e. ut, circunuerto, tebam. colo, colebam. Item in sco. ut, placeo, placebã uendo, bam. præter morior, moriar. & fugio, fugiam. Sed docebo, non a doceo, sed a doceo. Item per ino supra duas syllabas ut, interrogo, interrogabã. splendeo, splendebã. Item per io deriuatiua a præsenti, uel futuro. ut, ab inuenio, consequor, consequebar. Perficio, perficiã, bam. a comedam, comedo, comedebam. bellabo, bello. uidebo, uideo. Item per. yo. supra dua s syllabas facientia in mi deriuatiua, & etiam ab ipsis deducta. ut, conglutino, conglutino. iuro, iuro; perdo, perdo,

ἵστημι, στήσω, ἔστησα. ἕστακα δὲ ὁ παρακείμενος, καὶ οὐχ ἕστηκα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα, ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γινομένου. καὶ ἔτι ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστάκειν. Ἡ δὲ τρίτη, τὸ ω μέγα. οἷον, δίδωμι δώσω. δέδωκα. ἐδεδώκειν, ἔδωκα. Ἡ δὲ τετάρτη, τὸ υ ψιλόν. οἷον, ζεύγνυμι. Σημειώσῃ δὲ ἐν τούτοις δύο. ἓν μὲν, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἀφαιρεῖται. οἷον, τίθημι, θήσω. ἵστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω. ἕτερον δὲ, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συστέλλεται ἡ παραλήγουσα. οἷον, τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν συντόμως καὶ ὠφελίμως τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἴρηται. ἐν δὲ τῷ περὶ ῥήματος τρίτῳ βιβλίῳ, διεξοδικώτατα ῥηθήσεται.

Περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικοῦ κλινομένων.

Τὰ διὰ τοῦ ανω ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. οἷον, λαμβάνω, ἐλάμβανον. μανθάνω, ἐμάνθανον. λανθάνω, ἐλάνθανον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αθω, καὶ εθω, υθω. οἷον, ἀμυνάθω, ἠμύναθον. φλεγέθω. ἐφλέγεθον. μινύθω, ἐμίνυθον. Ἔτι τὰ εἰς βω, ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον, ἢ ε. οἷον, ῥέμβω, ἔρεμβον. σέβω, ἔσεβον. Ἔτι τὰ εἰς σκω. οἷον, ἀρέσκω, ἤρεσκον. πιπράσκω, ἐπίπρασκον. χωρὶς τοῦ θνήσκω θνήξω, καὶ ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ δὲ διδάξω, οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εινω ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ἐρεείνω, ἠρέεινον. φαείνω, ἐφάεινον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ειω παράγωγα, ἀπὸ ἐνεστῶτος, ἢ μέλλοντος. οἷον, ἀπὸ τοῦ κίχω, κιχείω, ἐκίχειον, τελῶ, τελείω, ἐτέλειον. ἀπὸ τοῦ βρώσω, βρωσείω, ἐβρώσειον, πολεμήσω, πολεμησείω. ὄψω, ὀψείω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ νω ὑπερδισύλλαβα ποιοῦντα εἰς μι παράγωγα, καὶ ἔτι τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν παραγόμενα. οἷον, πηγνύω, πήγνυμι. ὀμνύω, ὄμνυμι. ὀλλύω, ὄλλυμι,

Item omnia quintæ coniugationis secundũ ueteres primam syllabam geminatã habentia.ut,luceo,lucebam,murmuro, murmurabã. Itẽ ante o mega duas consonantes habentia per cõnexionem,quarum secunda immutabilis esset.ut,curo.debeo.surgo.mordeo. Etiam in o purum ų diphthongo penultimãtia, ut coeo.uio. Item in do,ante d,n, habẽtia.ut,uoluo. sacrifico.

De pronominibus.

Pronomen est pars orationis declinabilis.pro nomine assumpta. huius autem aliquod primitiuum, aliquod possessiuũ,aliquod demonstratiuũ,aliquod relatiuum,aliquod compositum. Accidunt autẽ ipsi quatuor. Genus. Numerus. Casus. Persona.

De primitiuis primæ personæ.

Ego,mei,mihi,me.nos,nostrũ. nos, nostrum,nobis,nos.Secundæ personæ.tu,tui,tibi,te.uos,uestrũ. uos.uestrum.uobis,uos. Tertię personæ ἕς,sui,sibi, se.sui,se.σφεῖς,sui,sibi,se.

De possessiuis.

Possessiua autẽ à primitiuis deriuata,octo.Meus, tuus,suus,noster,uester,noster,uester,suus.quæ trigenerice declinantur.meus,mea,meũ.tuus,tua,tuũ. & masculina quidem,et neutra,secundum quartam declinantur declinationem, Sed fœminina secundum secundam.

De demonstratiuis.

Demõstratiua autem duo,hic,ille. trigenerice & ipsa declinata. sic, hic, huius, huic, hunc, o tu. hi horum, o uos. hi, horum, his, hos, o uos. hæc

Ἔτι πάντα τὰ τῆς πέμπτης συζυγίας κατὰ παλαιοὺς τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιαζομένην ἔχοντα. οἷον, μαρμαίρω, ἐμάρμαιρον. μορμύρω, ἐμόρμυρον. Ἔτι τὰ πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ᾽ ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον εἴη. οἷον, μέμβλω. ὄφλω ἔργω. δάκνω. Ἔτι τὰ εἰς ω καθαρὸν τῇ η διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον, ὀπύω. ἀγύω. ἔτι τὰ εἰς δω πρὸ τοῦ δ, ν ἔχοντα. οἷον, κυλίνδω. σπένδω.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.

Ἀντωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. Ταύτης, δὲ ἡ μὲν, πρωτότυπος ἡ δὲ, κτητική. ἡ δὲ, δεικτική. ἡ δὲ, ἀναφορική. ἡ δὲ, σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα. γένος. ἀριθμός. πτῶσις. πρόσωπον.

Περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐγώ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ. Νῷ. νῷν. Ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς. Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σὺ, σοῦ. σοί. σε. Σφῷ. σφῷν. Ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Τοῦ τρίτου προσώπου. Οὗ. οὗ. οἷ. ἕ. Σφὲ. σφῖν. Σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι, ἑπτά. Ἐμός. σός. ἑός. νωίτερος. σφωίτερος. ἡμέτερος. ὑμέτερος. σφέτερος. αἳ τριγενῶς κλίνονται. Ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. Σὸς, σὴ, σόν. καὶ αἱ μὲν ἀρσενικαὶ, καὶ οὐδέτεραι, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ, κατὰ τὴν δευτέραν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ δύο, οὗτος, ἐκεῖνος, τριγενῶς καὶ αὗται κλινόμεναι οὕτως. Οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦτον. ὦ οὗτος. Τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Οὗτοι. τούτων. τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι. αὕτη

huius, huic, hanc, o tu. hæ, harum, o uos, hæ, harum, his, has, o uos. hoc, huius, hic, hoc, o tu. hæc horum, o uos. hæc, horum, his, hæc, o uos. ille. illius. illa, illius. illud, illius.

De relatiuo.

Relatiuũ autẽ vnum trigenerice dictum, sic. Ipse. ipsius, ipsi, ipsum. ipsi, ipsorum. ipsi, ipsorũ, ipsis, ipsos ipsa, ipsius, ipsi, ipsam. ipsæ, ipsarum. ipsæ, ipsarum, ipsis, ipsas. ipsum, ipsius, ipsi, ipsum. ipsa, ipsorum, ipsa, ipsorum, ipsis, ipsa. proprium autem huius, trium personarum significatio. ipse enim, pro ego, tu, ille.

De compositis.

Composita autẽ tria, nominatiuos non habentia.

Primæ personæ.

Meiipsius. mihiipsi. meipsum. meiipsius. mihiipsi. meipsam. meiipsius. mihiipsi. meipsum.

Secundæ personæ.

Tuiipsius. tibiipsi. teipsum. tuiipsius. tibiipsi. teipsam. tuiipsius. tibiipsi. teipsum. Et quidem primæ & secundæ personæ, usq; huc solũ flectuntur. Sed tertiæ, & pluraliter, coniunctimq; simul, & diuisim sic.

Tertiæ.

Suiipsius. sibiipsi. seipsum. suiipsius. sibiipsi. seipsam. Suiipsius. sibiipsi. seipsum. Suiipsorum. & suiipsorum. sibiipsis. & sibiipsis. seipsos. & seipsos.

De præpositionibus.

Præpositio est pars orationis indeclinabilis, præposita omnibus orationis partibus, et in compositione & constructione. Præpositionibus octo & decem existentibus, Sex sunt monosyllabæ. in. in. ex. cum.

-ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη. Ταῦται. ταύταιν. ὦ ταῦται. αὗται. τούτων. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. Τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο. Τούτω, τούτοιν. ὦ τούτω. ταῦτα. τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος, ἐκείνου. ἐκείνη, ἐκείνης. ἐκεῖνο, ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία τριγενῶς λεγομένη, ὧδε. αὐτός. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτόν. αὐτώ. αὐτοῖν. αὐτοί. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτούς. αὐτή. αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. αὐτά. αὐταῖν. αὐταί. αὐτῶν. αὐταῖς. αὐτάς. αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. αὐτώ. αὐτοῖν. αὐτά. αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτά. ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ, ἀντὶ ἐγὼ, σὺ, ἐκεῖνος.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς, ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.

Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. Σαυτῆς. σαυτῇ. σαυτήν. Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτό. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, μέχρι τούτου μόνον κλίνονται. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, καὶ πληθυντικῶς, συνθέτως τε ἅμα, καὶ διῃρημένως ὧδε.

Τοῦ τρίτου.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτό. ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει, καὶ συντάξει. Τῶν δὴ προθέσεων ὀκτωκαίδεκα οὐσῶν, ἓξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν.

Duodecim autem dissyllabæ.p.secundũ.ꝑ.cũ.apud. cõtra.in.circum. circũ.ab.sub.super. Sed de harum constructione,in fine compendij dicemus.

De aduerbio.

Aduerbiũ est pars orationis indeclinabilis, iuxta uerbum dicta,uel post dicta.Huius autẽ aliqua, uocantur temporis.ut,nunc.tunc. rursus.tunc.quãdiu. usq;.quando.deinde. postea. hodie. cras.heri. quod & heri dicitur. iam.diu.semper. Aliqua aũt loci.ut, supra. infra. extra.intra. intus.prope.longe.coram. humi.ibi.unde.ulterius.longe. Aliqua autem qualitatis.ut,bene.pulchre.iucunde.sapienter.canine.racematim.gregatim. Harum autem quæcunq; fiunt a genitiuo plurali. & medietatis appellantur.ut,sapienter, a sapientibus.bene,a bonis. Aliqua aũt,quantitatis.ut,semel.bis.ter.quater.sæpe.raro. Aliqua aũt congregationis.ut,simul.una. collectim. confertim. Aliqua autẽ exhortationis. ut, eia. age. age. agite. Aliqua autem,diuisionis.ut,sine.absq;.diuisim. Aliqua autem,exceptionis.ut,præter. Aliqua autem.ordinis.ut,deinceps.deinceps. Aliqua similitudinis.ut, sicut.sicut.sicut. sicut. Aliqua separationis.ut, Itaq;. Aliqua comparationis.ut,magis.minus. Aliqua expositiua. ut, uidelicet. uidelicet. uidelicet. ut,aliqua quãtitatis infinitę,& qualitatis.ut aliquomodo.quomodocunq;,aliquomodo.utcunq;.utcunq;. Aliqua sublationis.ut,raro.minime.uix. Aliqua,electiõis.ut quin immo. Aliqua deprecatiua.ut,hercules,apollo. Aliqua gentilia. ut,gręce.romane.hebraice.syriace. phrygie.armeniace. Aliqua difficultatis.ut.uix. uix.

πρὸς πρό. δυοκαίδεκα δὲ δισύλλαβοι. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτων συντάξεως, ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιτομῆς ἐροῦμεν.

Περὶ ἐπιρρήματος.

Ἐπίρρημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, κατὰ τοῦ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ, μὲν καλοῦνται χρόνου. οἷον, νῦν. τότε. αὖθις. πέρυσι. τέως. ἕως. τηνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές, ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται. ἤδη. πάλαι. ἀεί. Τὰ δὲ, τόπου. οἷον, ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔνδον. ἐγγύς. πόῤῥω. ἐναντίον. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὰ δὲ, ποιότητος. οἷον, εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. κυνηδόν. βοτρυδὸν ἀγεληδόν. Τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς, καὶ μεσότητος προσαγορεύονται. οἷον, σοφῶς, ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶς, ἀπὸ τῶν καλῶν. Τὰ δὲ, ποσότητος. οἷον, ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. πολλάκις ὀλιγάκις. Τὰ δὲ, ἀθροίσεως. οἷον, ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. Τὰ δὲ, παρακελεύσεως. οἷον, εἶα. ἄγε. φέρε. δεῦτε. Τὰ δὲ διαιρέσεως. οἷον, ἄνευ. χωρίς. δίχη. Τὰ δὲ, ἐξαιρέσεως. οἷον, πλὴν. Τὰ δὲ, τάξεως. οἷον, ἑξῆς. ἐφεξῆς. Τὰ δὲ, ὁμοιώσεως. οἷον, ὡς. ὥσπερ. καθά. καθάπερ. Τὰ δὲ, ἀποστάσεως. οἷον, ὥστε. Τὰ δὲ, συγκρίσεως. οἷον, μᾶλλον ἧττον. Τὰ δὲ, ἐξηγηματικά. οἷον, δηλονότι. δηλαδή. ἤγουν. οἷον. Τὰ δὲ, ποσότητος ἀορίστου, καὶ ποιότητος. οἷον, ἀμηγέπως. ὁπωσοῦν. ἀμηγέπη. ὁπωσδήποτε. ὁπωσδηποτοῦν. Τὰ δὲ, ὑφαιρέσεως. οἷον, σπανίως. ἐλάχιστα. μόγις. Τὰ δὲ, ἐκλογῆς. οἷον, μὲν οὖν γε. Τὰ δὲ ἀπὸ τρεπτικά. οἷον, ἡράκλεις. ἄπολλον. Τὰ δὲ, ἐθνικά. οἷον, ἑλληνιστί. ῥωμαϊστί. ἑβραϊστί. συριστί. φρυγιστί. ἀρμενιστί. Τὰ δὲ, βιασμοῦ. οἷον, μόλις. μόγις.

Aliqua autem, dubitationis. ut, forsan. Aliqua organica. ut, mordicus. calcibus. Aliqua depositiua, & præconstitutiua. ut, esto. Aliqua intẽtionis. ut, ualde, nimis, ualde, maxime, uehementer. aliqua remissionis. ut, paulatim sensim. Aliqua confirmationis. ut uidelicet, certe, sane, equidem, profecto. Aliqua affirmationis. ut, næ. Aliqua autem adiurationis. ut, per. p. Aliqua abiurationis. ut, p. Aliqua negationis. ut, non, nequaq̃ minime. Aliqua autem prohibitionis. ut, ne. neutiq̃. Aliqua autẽ, euentus. ut, forsitan. forte, fortuitu. Aliqua iterrogationis. ut, vñ. ubi. qñ. quomodo Aliqua demonstrationis. ut, en. ecce. Aliqua uocatiõis. ut, o. Aliqua declarationis. ut, ueluti. Aliqua positionis. ut, legendum. nauigandum. scribendũ. sciẽdum. Aliqua doloris. ut, o, heu, heu, heu. Aliq̃ admiratiõis, ut, papę, papæ. Aliq̃ terroris. ut, a. Aliqua furoris. ut, euœ, euan. Accidit ei. species, & figura, hęc quidem primitiua. uelut, nunc. hæc deriuatiua. ut, nunc & hæc quidem simplex uelut diu. sed compositum. ut. iandiu.

De coniunctionibus.

Coniunctio est pars orationis indeclinabilis coniungens alias partes orationis in sententiam cũ ordine. huius autem aliæ quidem copulatiuæ ut, quidem. autem. & sed. at. aliæ autem disiunctiuæ. ut, q̃, idest. aliquæ autẽ continuatiuæ. ut, si. siquidem. quidem. siquidẽ. Aliæ autem subcontinuatiuæ. ut, quoniam. quoniam. quoniam. quoniam. Aliæ autẽ causales. ut. ut, ut. ut. propter quoniam. enim. quoniam. aliæ autẽ dubitatiuæ. ut, forsan, postea. an. nunquid.

Τὰ δὲ, διστάσεως. οἷον, σχεδὸν. Τὰ δὲ, ὀργανικά. οἷον, ὀδὰξ. λάξ. Τὰ δὲ, ἀπειθητικά, καὶ προκαταστατικά. οἷον, εἶεν. Τὰ δὲ, ἐπιτάσεως. οἷον, λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλιστα. σφόδρα. Τὰ δὲ, ἀνέσεως. οἷον, ἠρέμα. ἥσυχῆ. Τὰ δὲ, βεβαιώσεως. οἷον, δηλαδή. δήπουθεν. πάντως. ὄντως. ἦ. Τὰ δὲ, καταφάσεως. οἷον, ναί. Τὰ δὲ, κατομώσεως. οἷον, νή. μά. Τὰ δὲ, ἀπομώσεως. οἷον, μά. Τὰ δὲ, ἀρνήσεως. οἷον, οὔ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. Τὰ δὲ, ἀπαγορεύσεως. οἷον, μή. μηδαμῶς. Τὰ δὲ, εἰκασμοῦ. οἷον, ἴσως. τάχα. τυχόν. Τὰ δὲ, ἐρωτήσεως. οἷον, πόθεν. ποῦ. πηνίκα. πῶς. Τὰ δὲ δείξεως. οἷον, ἰδού. ἠνί. Τὰ δὲ, κλήσεως. οἷον, ὦ. Τὰ δὲ, διασαφήσεως. οἷον, οἷον, Τὰ δὲ, θέσεως. οἷον, ἀναγνωστέον. πλευστέον. γραπτέον. ἱστέον. Τὰ δὲ, σχετλιασμοῦ. οἷον, ὦ. ἰού. οἴμοι. φεῦ. Τὰ δὲ, θαυμασμοῦ. οἷον, φεῦ. βαβαί. Τὰ δὲ, ἐκπλήξεως. οἷον, ἆ. Τὰ δὲ, θειασμοῦ. οἷον, εὐοῖ εὐάν. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, εἶδος, καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον. οἷον, νῦν. τὸ δὲ, παράγωγον. οἷον, νυνί. καὶ τὸ μὲν, ἁπλοῦν, οἷον, πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον, οἷον, πρόπαλαι.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον συνδέον τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως. Τούτου δὲ οἱ μὲν, συμπλεκτικοί. οἷον, μὲν. δὲ. τὲ. καὶ. ἀλλὰ. ἀτάρ. οἱ δὲ, διαζευκτικοί. οἷον, ἤ. ἤτοι. Οἱ δὲ, συναπτικοί. οἷον, εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ. Οἱ δὲ, παρασυναπτικοί. οἷον, ἐπεί. ἐπείπερ. ἐπειδή. ἐπειδήπερ. Οἱ δὲ, αἰτιολογικοί. οἷον, ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἕνεκα. οὕνεκα. γὰρ. ὅτι. διότι. Οἱ δὲ, ἀπορηματικοί. οἷον, ἆρα. εἶτα. μῶν. μή.

Aliæ autem collectiuæ. ut,igitur.ſed uerum. igitur. ergo. itaque.ergo. Aliæ autem completiuæ. ueluti, quidem.quidem.quidem.quidem.quidem.quidem. quidem.quidem.quidem.quidem. Aliæ autem potentiales.ut,utique.Aliæ autem diſcretiuæ,ſiue collectiuæ.ut q̃.Aliç autẽ diminutiuæ.ut,certe.ſaltem. Aliæ aduerſatiuæ. ut,tamen. quanuis. quanquam. tamẽ.Accidit autem ei figura,hçc quidem ſimplex. ut poſtq̃,hæc autem compoſita ut,poſtquam.his ſic cognitis,con ſequens eſſet & de aliis quibuſdam neceſſariis dicere, & primum de ſpẽbus deductorum.

De ſpeciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorum ſeptem. Patronymicum. Poſſesſiuum.Comparatiuum.Superlatiuum.Diminutiuum. Denominatiuum, & uerbale.

De patronymico.

Patronymicum nomen proprie eſt,quod a patre formatum,filium patris ſignificat.ut,a peleus,pelei, pelides, Achilles. Abuſiue autem & ab auo dicitur. ut,æacus, æaci, æacides,idem. huius autem, aliqua quidem,maſculina,aliqua autem fœminina. Et quidem maſculinorum tres terminationes ſunt,dis cõis ut,pelides.on, ionica, ut peleon.adios ut hyrradius. Cum autẽ genitiuus nominis deſinit in os,uel in us, uel in os, tunc in idis cõmuniter formatur patronymicum. ut Peleus, pelei, peleides & per ſynæreſin, pelides.

Demoſthenes,demoſthenis, demoſthenides. Agamemnon agamẽnonis,agamẽnonides.Item ſi genitiuus deſinit in u, quartæ declinationis exñs, non

οἱ δὲ, συλλογιστικοί. οἷον, ἄρα. ἀλλὰ. ἀλλαμήν. οὖν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν. Οἱ δὲ, παραπληρωματικοί. οἷον, δή. πού. τοι. δῆτα. περ. πω. μήν. αὖ. οὖν. γε. Οἱ δὲ, δυνητικοί. οἷον, ἄν. Οἱ δὲ, διακριτικοὶ, εἴτ' οὖν ἐπιλεκτικοί. οἷον, ἤ. Οἱ δὲ, ἐλαττωτικοί. οἷον, γοῦν. γε. Οἱ δὲ, ἐναντιωματικοί. οἷον, ὅμως. καίτοι. καίπερ. ἔμπης. Παρέπεται δὲ αὐτῷ, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ, ἁπλοῦς. οἷον, ἐπεί. ὁ. δὲ, σύνθετος: οἷον, ἐπειδή. Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων εἰπεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Εἴδη τῶν παραγώγων ἑπτὰ. Πατρωνυμικόν. Κτητικόν. Συγκριτικόν. Υπερθετικόν. Υποκοριστικὸν. Παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Περὶ πατρωνυμικοῦ.

Πατρωνυμικὸν ὄνομα κυρίως ἐστὶ, τὸ ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον, ὑὸν πατρὸς σημαίνει. οἷον, ἀπὸ τοῦ πηλεὺς, πηλέως, πηλείδης, ὁ ἀχιλλεύς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πάππου λέγεται. οἷον, αἰακὸς, αἰακοῦ, αἰακίδης, ὁ αὐτός. τούτου δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά. τὰ δὲ, θηλυκά. καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, τρεῖς καταλήξεις εἰσί. δης κοινή. οἷον, πηλείδης. ων ἰωνική. οἷον, πηλείων. αδιος. οἷον, ὑῤῥάδιος. Ὅτε δὲ ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος λήγει εἰς ως, ἢ εἰς ους, ἢ εἰς ος, τότε εἰς ιδης κοινῶς σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, πηλεὺς πηλέως, πηλείδης, καὶ κατὰ συναίρεσιν πηλείδης. Δημοσθένης, δημοσθένους, δημοσθενίδης. Ἀγαμέμνων, ἀγαμέμνονος, ἀγαμεμνονίδης. Ἔπι εἰ ἡ γενικὴ λήγει εἰς ου, τῆς τετάρτης κλίσεως οὔσα, μὴ

penultimans iota,in idis formatur patronymicũ.ut, priamus,priami,priamides. Tantalus,tantali,tantalides. Si autem ipse penultimat iota , in adis formatur patronymicum.ut,sol,solis,heliades.Item primę declinationis in adis formãt.ut,æneas,æneæ,æneades.hippotes,hippotæ,tades. Omne autem patronymicũ desinit uel in iota.ut.saturnius,uel e iota diphthongo,ut pelides per synæresin uel alpha,ut,æneades, uel o iota diphthõgo per synæresin ut pãtoides, panthœdes.Sed fœmininorũ tres terminatiões sunt. as.is.ni.& quidã in as & is a proprijs masculinis formãtur,abiectione di,ut Helias,ab heliades.priamis, a priamides.Sed in ni æolica ens,a genitiuo formaẽ. ut, adrastina,ab adrasto,Acrisione,ab acrisione.

De possessiuo.

Possessiuum nomẽ, est possessionem alicuius rei significans. Terminationes autem eius duæ, cos,ut musicus,cuius terminationes tres.iota,ut musicus,a, ut cyprianus,y,ut fœmininus. Et os.cuius terminationes sex, iota, ut eloquẽs,e,ut hectoreus, ει,ut heraclius αι,ut romanus,οι,ut uarius, φ , ut paternus.

De comparatiuo.

Comparatiuum nomẽ,est per quod comparatio fit ad eiusdem generis,& diuersi generis,terminationes autem ipsius duę.on anomala,ut,maior,melior. & eros cõmunis, ut,ditior.prudentior. formatur aũt a trium generum nominibus, quæcunq; magis intentionem suscipiunt . Sed a desinentibus in os, abiectione sigma , & additione teros forman-

παραληγομένη τῷ ι, εἰς ιδης σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον, πρίαμος, πριάμου, πριαμίδης. τάνταλος, ταντάλου, ταντανταλίδης. εἰ δὲ αὕτη παραλήγει τῷ ι, εἰς αδης σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικὸν, οἷον, ἥλιος, ἡλίου, ἡλιάδης. Ἔτι τὰ τῆς πρώτης κλίσεως εἰς αδης σχηματίζουσιν. οἷον, αἰνείας, αἰνείου, αἰνειάδης. ἱππότης, ἱππότου, ἱπποτάδης. Ἐὰν δὲ πατρωνυμικὸν παραλήγει ἢ ι, οἷον, κρονίδης, ἢ ει διφθόγγῳ, οἷον. πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, ἢ α, οἷον, αἰνειάδης, ἢ οι διφθόγγῳ κατὰ συναίρεσιν, οἷον πανθοΐδης, πανθοίδης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρεῖς καταλήξεις εἰσίν. ας. ις. νη. καὶ τὰ μὲν, εἰς ας καὶ ις, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν σχηματίζονται, ἀποβολῇ τοῦ δη. οἷον, ἡλιὰς, ἀπὸ ἡλιάδης. πριαμὶς, ἀπὸ πριαμίδης. ἡ δὲ εἰς νη αἰολικὴ οὖσα, ἀπὸ τῆς γενικῆς σχηματίζεται. οἷον, ἀδραστίνη, ἀπὸ τοῦ ἀδράστου. ἀκρισιώνη, ἀπὸ τοῦ ἀκρισίωνος.

Περὶ κτητικοῦ.

Κτητικὸν ὄνομα, ἐστὶ τὸ κτῆσίν τινος πράγματος δηλοῦν. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. κος, οἷον μουσικός. οὗ παραλήξεις τρεῖς. ι, οἷον, μουσικός. α, οἷον, κυπριακός. υ, οἷον, θηλυκός. καὶ ος. οὗ παραλήξεις ἕξ. ι, οἷον, λόγιος. ε, οἷον, ἑκτόρεος. ει, οἷον, ἡράκλειος. αι, οἷον, ῥωμαῖος. οι, οἷον, ἀλλοῖος. ῳ, οἷον, πατρῷος.

Περὶ συγκριτικοῦ.

Συγκριτικὸν ὄνομα, ἐστὶ δι᾽ οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμοφυεῖς, καὶ ἑτεροφυεῖς. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. ων ἀνώμαλος, οἷον, μείζων. βελτίων, καὶ τερος κοινός. οἷον, πλουσιώτερος. φρονιμώτερος. σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομάτων, ὅσα τὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. ἀπὸ δὲ τῶν ληγόντων εἰς ος, ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ προσθέσει τοῦ τερος σχηματί-

tur.ut,mãſuetus,mãſuetior.antiquus,antiqor.utilis, utilior,prudẽs,prudẽtior.Itẽ a neutro eorũ quę in is duum generum.ut,uerũ,uerior,diligẽs, diligentior. fortunatũ,fortunatior. Itẽ ab in on,& in is, & in us. ut,caſtus,caſti.Caſtior,gratioſus,gratioſi,gratioſior beneuolus,beneuoli,beneuolentior.& a participio. ut,robuſtior.Item ab in ys non ſeruato ſigma.ut,ſuauis. ſuauior. acutus, acutior. grauis, grauior. & a uerbis facta.ut,melior,& melior. & a præpoſitionibus,& aduerbijs.ut, ſuperior. propior, Conſtruunt autẽ genitiuo.ut, Achilles erat fortior Aiace,& idẽ erat robuſtior troianis.& datiuo exceſſum ſignificãti, ut Crœſus fuit ditior Cyro centum talentis.

De ſuperlatiuo.

Superlatiuum nomen eſt per quod ſuperlatio fit. terminationes autem ipſius duo, tatos in teros comparatiui ab ipſo formata.ut manſuetus,manſuetior, manſuetisſimus.prudens,prudẽtior, prudẽtisſimus. diligens,diligentior,diligentisſimus,gratioſisſimus. beneuolentisſimus.ſupremus.acutisſimus.Et in ſtos in on comparatiui anomalum,ut bonus,melior,optimus.malus,peior,uel peior,pesſimus.magnus, maior,maximus.bonus,melior,melior,melior,melior. optimus,optimus,optimus,multus, plus, plurimus, iucundus,iucundior,ſimus. uelox,uelocior,isſimus. paruus,minor,uel minor,minimus.inimicus,inimicior, inimicisſimus. turpis, turpior,turpisſimus. facilis,facilior,facilimus. amicus, amicior, amicisſimus.Conſtruuntur autem ſuperlatiua genitiuo. ut Homerus fuit ſapientisſimus omnium poetarum.

ζονται. οἷον, πρᾷος, πρᾳότερος. παλαιὸς παλαιότερος, ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος. φρόνιμος, φρονιμώτερος. Ἔτι ἀπὸ τοῦ εὐθετέρου τῶν εἰς ης δισυλλάβων. οἷον, ἀληθὴς, ἀληθέστερος. ἀκριβὴς, ἀκριβέστερος. εὐτυχὴς, εὐτυχέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς ων καὶ εἰς εις, καὶ εἰς ους. οἷον, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος. εὔνους, εὔνου, εὐνούστερος. καὶ ἀπὸ μετοχῆς. οἷον, ἐῤῥωμενέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς υς μὴ φυλαττομένου τοῦ σ. οἷον, ἡδὺς, ἡδύτερος. ὀξὺς, ὀξύτερος. βαρὺς, βαρύτερος. Καὶ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα. οἷον, φέρτερος, καὶ βέλτερος. καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων καὶ ἐπιῤῥημάτων. οἷον, ὑπέρτερος. ἐγγύτερος. Συντάσσονται δὲ γενικῇ. οἷον, ὁ Ἀχιλλεὺς ἦν ἀνδρειότερος τοῦ Αἴαντος. καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῶν Τρώων. καὶ τῇ δοτικῇ ὑπερβολὴν σημαινούσῃ. οἷον, ὁ Κροῖσος ἦν πλουσιώτερος Κύρου ἑκατὸν ταλάντοις.

Περὶ ὑπερθετικοῦ.

Ὑπερθετικὸν ὄνομα, ἐστὶ δι' οὗ ὑπέρθεσις γίνεται. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο, τατος τοῦ εἰς τερος συγκριτικοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχηματιζομένη. οἷον, πρᾷος, πρᾳότερος, πρᾳότατος. φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. ἀκριβὴς, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος. χαριέστατος. εὐνούστατος. ὑπέρτατος. ὀξύτατος. Καὶ εἰς στος τοῦ εἰς ων συγκριτικοῦ ἀνώμαλος. οἷον καλὸς, καλλίων, κάλλιστος. κακὸς, κακίων, ἢ χείρων, κάκιστος. μέγας, μείζων, μέγιστος. ἀγαθὸς, βελτίων, ἀρείων, κρείττων, ἀμείνων, βέλτιστος, ἄριστος, κράτιστος. πολὺς, πλείων, πλεῖστος, ἡδὺς, ἡδίων, ἥδιστος. ταχὺς, ταχίων, τάχιστος. μικρὸς, μείων, καὶ ἥττων, ἐλάττων, ἐλάχιστος. ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος. αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος. ῥᾴδιος. ῥᾴων, ῥᾷστος. φίλος, φίλτερος, φίλτατος. Συντάσσονται δὲ τὰ ὑπερθετικὰ γενικῇ. οἷον, ὁ Ὅμηρος ἐγένετο σοφώτατος πάντων τῶν ποιητῶν.

Itẽ quæ ꝑ oteros,& otatos.ſiqdẽ habeāt ante o,ſylla bā breuẽ,per o magnũ ſcribuntur.ut ſapiens,ſapien tior,ſapientisſimus,ſi uero longā natura,uel poſitio ne,per omicron. ut manſuetus,manſuetior,isſimus. glorioſus,glorioſior,glorioſisſimus.

De diminutiuo.

Diminutiuum nomẽ, eſt diminutionem primiti ui ſignficans.huius autem aliqua quidem maſculina aliqua autem fœminina,aliqua autem neutra,a pro prijs,& appellatiuis deducta. Et quidem maſculino rum terminationes ſunt quinq;, as,ut, Menas.on,ut morion ax,ut lapillus.ſcos,ut humoncio.los,ut nau ta.Sed fœmininorũ duæ.is,ut ancillula, & ſci ut an cillula. Sed neutrorum penultimationes octo in on deſinentium.ni, ut obſonium. ci, ut adoleſcentulus. dri,ut ſermunculus. li, ut adoleſcentulus.phi ut ani malculũ. chni,ut ciuitacula. pi,ut homullulus.di,ut caruncula.

De denominatiuo.

Denominatiuum, nomen eſt a nomine dedu ctum. ut, Theon, a deus. Tryphon, a delitijs. Pla to a latus.

De uerbali.

Verbale autem ſimiliter a uerbo deriuatum. ut, intelligens, ab intellectus ſum, & philemon, ab amatus ſum.

De ſubiectis ſpeciebus nomini.

Inſuper nominum aliqua quidem propria uocan tur.ut, Socrates. Plato.Alia autem appellatiua. ut, hic & hæc homo. hic & hæc uirgo. Alia autem adiectiua. ut,fortis,fortis,forte.ſapiẽs,ſapiẽs,ſapiẽs. Alia aũt ad aliquid.ut pater,filius.ſeruus, dominus.

Ἐπεὶ διὰ τοῦ οτερος, καὶ οτατος, εἰ μὲν ἔχωσι τὴν πρὸ τοῦ ο, συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οἷον, φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. εἰ δὲ μακρὰν φύσει, ἢ θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἷον, πρᾶος, πραότερος, πραότατος. ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Ὑποκοριστικὸν ὄνομα, ἐστὶ τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύπου δηλοῦν. Τούτου δὲ τὰ μὲν, ἀρσενικά. τὰ δὲ θηλικά. τὰ δὲ, οὐδέτερα, ἀπὸ κυρίων, καὶ προσηγορικῶν παραγόμενα. Καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, καταλήξεις εἰσὶ πέντε. ας, οἷον, μηνᾶς. ων, οἷον, μωρίων. αξ, οἷον, λίθαξ. σκος. οἷον, ἀνθρωπίσκος, λος οἷον. ναυτίλος. Τῶν δὲ θηλυκῶν δύο. ις, οἷον, θεραπαινίς. καὶ σκη, οἷον, παιδίσκη. Τῶν δὲ οὐδετέρων παραλήξεις ὀκτὼ εἰς ον ληγόντων. νι. οἷον, ὀψώνιον. κι, οἷον, μειράκιον. δρι, οἷον, λογύδριον, λλι, οἷον, μειρακύλλιον. φι, οἷον, ζωύφιον. χνι, οἷον, πολίχνιον. πι, οἷον, ἀνθρώπιον. δι, οἷον, κρεάδιον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρώνυμον ὄνομα, ἐστὶ τὸ ἀπὸ ὀνόματος παραγόμενον. οἷον, Θέων, ἀπὸ τοῦ θεός, τρύφων, ἀπὸ τῆς τρυφῆς. πλάτων, ἀπὸ τοῦ πλατύς.

Περὶ ῥηματικοῦ.

Ῥηματικὸν ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παραγόμενον. οἷον, νοήμων, ἀπὸ τοῦ νενόημαι, καὶ φιλήμων, ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν ὑποπεπτωκότων εἰδῶν τῷ ὀνόματι.

Ἔτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, κύρια καλοῦνται. οἷον, Σωκράτης, Πλάτων. Τὰ δὲ, προσηγορικά. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ὁ καὶ ἡ παρθένος, Τὰ δὲ, ἐπίθετα. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεία, ἀνδρεῖον. σοφός, σοφή, σοφόν. Τὰ δὲ, πρός τι. οἷον, πατήρ. υἱός. δοῦλος. δεσπότης.

Alia autem tanq̃ ad aliquid.ut,nox,dies.mors,uita. Alia aũt gentilia.ut,phryx,perses. Alia aũt interrogatiua.ut,quis,qualis,quantus,qualis. Alia autem infinita.ut quisquis,quicunque quantuſcunq̃.Alia autem collectiua. ut, populus, chorus, turba. Alia aũt partitiua. ut,alter,uterq̃,quiſq̃, alius. partiuntur autem hæc quadrifariam.unus ex duobus,ut alter.duo ad unum,ut uterq̃. unus ex multis,ut alius. & multi ad unum,ut quiſq̃.Alia autem contentiua. ut, Lauretum. Cubiculum. Oliuetum. Alia autem tanquam contentiua. ut, deceptor.potio ex melle & uino. Alia factitia. ut ſonus fluctuũ, ſtridor ſibili. Alia aũt gñalia.ut animal planta.Alia aũt ſpecialia. ut bos, equus, canis. Alia aũt ordinalia. ut, primus. ſecundus.Alia autem numeralia. ut,unus,duo,tres. Alia autem abſoluta.ut,deus,uerbum,ãgelus. Alia autẽ conſubſtãtialia. ut,triticeus,lapideus,quernus. Alia autem ęquiuoca.ut,Aiax Telamonis,& Aiax Oilei.Alia uero uniuoca,ſiue multinomina.ut,enſis mucro,ſpatha machæra,gladius. Alia autem pheronyma.ut,megapenthes.Alia autẽ binomina.ut,alexander qui & paris,ſcamander qui & xanthus.Alia aũt agnomina. ut, terram quatiens, Neptunus. & illuſtris, Apollo.

De accentibus.

Accentus eſt extenſio literatæ uocis, uel tenor ad quem cantamus.Sunt autem accentus decem.ut dictum eſt,& diuiduntur in quatuor.in tonos.in tẽpora.in ſpiritus.& in paſſiones.Toni ſunt tres.acutus

Τὰ δὲ, ὡς πρός τι. οἷον, νύξ. ἡμέρα. θάνατος, ζωή. Τὰ δὲ, ἐθνικά. οἷον, φρύξ. πέρσης. Τὰ δὲ, ἐρωτηματικά. οἷον, τίς. ποῖος. πόσος. πηλίκος. Τὰ δὲ, ἀόριστα. οἷον, ὅστις. ὁποῖος. ὁπόσος. Τὰ δὲ, περιληπτικά. οἷον, δῆμος. χορός. ὄχλος. Τὰ δὲ, ἐπιμεριζόμενα. οἷον, ἕτερος ἑκάτερος. ἕκαστος. ἄλλος. Μερίζονται δὲ ταῦτα τετραχῶς. εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ' ἕνα ὡς ἕκαστος. Τὰ δὲ, περιεκτικά. οἷον, δαφνών. κοιτών. ἐλαιών. Τὰ δὲ, ὡς περιεκτικά. οἷον, ἀπατεών. κυκεών. Τὰ δὲ, πεποιημένα. οἷον, φλοῖσβος. ῥοῖζος. Τὰ δὲ, γενικά. οἷον, ζῶον, φυτόν. Τὰ δὲ, εἰδικά. οἷον, βοῦς. ἵππος. κύων. Τὰ δὲ, τακτικά. οἷον, πρῶτος. δεύτερος. Τὰ δὲ, ἀριθμητικά. οἷον, εἷς. δύο. τρεῖς. Τὰ δὲ, ἀπολελυμένα. οἷον, θεός. λόγος. ἄγγελος. Τὰ δὲ, μετουσιαστικά. οἷον, πύρινος. λίθινος. δρύϊνος. Τὰ δὲ, ὁμώνυμα. οἷον, αἴας ὁ τοῦ τελαμῶνος, καὶ αἴας ὁ τοῦ οἰλέως. Τὰ δὲ, συνώνυμα, εἴτε πολυώνυμα. οἷον, ἄορ. ξίφος. σπάθη. μάχαιρα. φάσγανον. Τὰ δὲ, φερώνυμα. οἷον, μεγαπένθης. Τὰ δὲ, διώνυμα. οἷον, ἀλέξανδρος, ὁ καὶ πάρις. σκάμανδρος, ὁ καὶ ξάνθος. Τὰ δὲ, ἐπώνυμα. οἷον, ἐνοσίχθων ὁ ποσειδῶν, καὶ φοῖβος ἀπόλλων.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, ἢ τόνος πρὸς ὃν ᾄδομεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα, ὡς εἴρηται, καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρα. εἰς τόνους. εἰς χρόνους. εἰς πνεύματα. καὶ εἰς πάθη. Τόνοι εἰσὶ τρεῖς. ὀξεῖα.

grauis, & circunflexus. quibus utimur in dictio- bus. omnis enim dictio suscipit tonum unum, uel in ultima, uel penultima, uel antepenultima. in ulti- ma quidem, suscipit acutum, graue, & circūflexum. acutum, quando suscipiens fuerit in contractum, ut, spectator. bonus. grauem similiter, ut oliuetum, lau- retum. & maxime in consequentia. omnis enim no- minatiuus & accusatiuus in contractus per se ipsum, acuitur. in consequentia autem, pro acuto, grauem, suscipit. Circunflexum autem, cum suscipiens fuerit longum a contractione, ut a lumen, lumē. & a xeno- phon, xenophon. Omnis enim synæresis ex acuto & graui, circumflexum facit, in Penultima autem, acu tum, & circunflexum. acutum quidem, cū uel susci- piens fuerit breue, ut laches, sermo, supra enim bre- uem circunflexus non ponitur. uel cum suscipiens longum, & post ipsum longū, ut æneas, chryses. lon- ga enim ante longam penacuitur. uel cum fuerit po sitione longum. ut perses. supra enim positione lon- gum circunflexus non ponitur. Circunflexum uero cum suscipiens fuerit natura longum, & post ipsum breue. ut, maia, terra, musa omne enim natura lōgū ante breue positum, circūflectitur. Insuper & si con- tractione longum fit. ut, clamatur, fit. In antepenulti ma autem semper acutum ponimus. ut philosophus philocalus. ante duas .n. syllabas semper acutus po- nitur In tempora, longū & breue. quibus uteban- tur antiqui in bitemporeis, ut signis declarantes, lon gum & breue, ut audio, incito, incito, Mars. In spi ritus, aspiratū & tenuē, quibus utimur in uocalibus

βαρεῖα. καὶ περισπωμένη. οἷς χρώμεθα ἐπὶ ταῖς λέξεσι. πᾶσα γὰρ λέξις ἐπιδέχεται τόνον ἕνα, ἢ ἐν τῇ ληγούσῃ, ἢ παραληγούσῃ, ἢ προπαραληγούσῃ. ἐν μὲν τῇ ληγούσῃ, ἐπιδέχεται ὀξεῖαν. βαρεῖαν, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν, ὅταν τὸ λεγόμενον ᾖ ἀσυναίρετον. οἷον, θεατής. ἀγαθός. βαρεῖαν δὲ ὁμοίως, ὡς ἐλαιών. δαφνών. καὶ μάλιστα ἐν τῇ συνεπείᾳ. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσυναίρετος καθ᾽ ἑαυτὴν, ὀξύνεται. ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, ἀντὶ τῆς ὀξείας, βαρεῖαν ἐπιδέχεται. περισπωμένην δὲ ὅταν τὸ λεγόμενον ᾖ μακρὸν ἀπὸ συναιρέσεως. οἷον, ἀπὸ τοῦ φάος, φῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ξενοφάων, ξενοφῶν. πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, περισπωμένην ποιεῖ. Ἐν τῇ παραληγούσῃ δὲ, ὀξεῖαν, καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μὲν, ὅταν ἢ τὸ λεγόμενον ᾖ βραχὺ ὡς λάχης, λόγος, ἐπάνω γὰρ βραχέος περισπωμένη οὐ τίθεται, ἢ ὅταν τὸ λεγόμενον μακρὸν, καὶ τὸ μετ᾽ αὐτὸ μακρὸν, ὡς αἰνείας, χρύσης. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. ἢ ὅταν ᾖ θέσει μακρὸν, οἷον, πέρσης. ἐπάνω γὰρ θέσει μακροῦ περισπωμένη οὐ τίθεται. Περισπωμένην δὲ, ὅταν τὸ λεγόμενον ᾖ φύσει μακρὸν, καὶ τὸ μετ᾽ αὐτὸ βραχύ. οἷον, μαῖα. γαῖα. μοῦσα. πᾶν γὰρ φύσει μακρὸν πρὸ βραχέος κείμενον, περισπᾶται. ἔτι καὶ εἰ ἀπὸ συναιρέσεως μακρὸν εἴη. οἷον, βοᾶται. ποιεῖται. Ἐν τῇ προπαραληγούσῃ δὲ ἀεὶ ὀξεῖαν τίθεμεν, ὡς, φιλόσοφος. φιλόκαλος. πρὸ δύο γὰρ συλλαβῶν ἀεὶ ὀξεῖα τίθεται. Εἰς χρόνους, μακρὰν καὶ βραχεῖαν, οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς διχρόνοις, ὡς σημείοις δηλοῦντες τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ. οἷον, ἀκούω. ὀρίνω. ὀτρύνω. ἄρης. Εἰς πνεύματα, δασεῖαν καὶ ψιλὴν, οἷς χρώμεθα ἐπὶ τῶν φωνηέντων

& diphthongis. Omnis enim dictio a uocali uel diphthongo incipiens, uel attenuatur, uel aſpiratur. Quomodo autem hoc fit in de ſpiritibus libro Georgij chœroboſchi quærēdum. aſpiratur autem & r in principio dictionis. ut, rhetor, rhetorice. duobus aūt exn̄tibus, ubicunq; fuerint, primū attenuatur & ſecundum aſpiratur ſecundum ueteres. ut, ſecretum, ægrotus. In paſsiones. auerſionem. ſubunionē & ſubdiſtinctionem. utimur autem auerſione in paſſionibus dictionum in fine ſequente uocali, pro quatuor literis. pro breui alpha, ut, utiq; hic, pro utiq; hic. pro e pſilo, ut, age dic. pro age dic. pro o micron, ut, hoc meū, pro hoc meum. pro breui iota, ut, in littoribus pro in littoribus. Poetæ autem & pro alpha iota, & o iota diphthongo hęc utuntur, ut uolo ego & heu quam triſtor, ſubunione autē utimur in coniunctione duarum dictionum natura diuiſarum, & in cōpoſitis nominibus. ut, ab initio, primum philoſophus, philodorus. Subdiſtinctione autem utimur indiſtinctionibus coniunctarum dictionum ut, quodcunq;, hocq;, et in interrogationibus cum puncto. ut, tu hæc dicis;

De puncto.

Punctum eſt ſententiæ perfectæ ſignum. Diuiditur autem in perfectū punctū. mediū, & ſuppūctum. Perfectum punctū, eſt quādo ſententia perfecta eſt. Medium, cum ſententia medians, & imperfecta. Suppunctum, cum pendens, & quærit reliqua.

De locis tonorum.

Loci acuti tres. ultima, penultima, & antepenultima

διφθόγγου ἀρχομένη, ἢ ψιλοῦται, ἢ δασύνεται. πότε δὲ τοῦτο γίνεται. ἐν τῷ περὶ πνευμάτων βιβλίῳ γεωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ ζητητέον. δασύνεται δὲ καὶ τὸ ῥ ἐν ἀρχῇ λέξεως. οἷον, ῥήτωρ. ῥητορική. δυοῖν δὲ ὄντοιν, ὅπου ἂν τύχωσι, τὸ πρῶτον ψιλοῦται, καὶ τὸ δεύτερον δασύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς. οἷον, ἄῤῥητον. ἀῤῥωστεῖς. Εἰς πάθη, ἀπόστροφον, ὑφὲν, καὶ ὑποδιαστολήν. χρώμεθα δὲ τῇ ἀποστρόφῳ ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων ἐν τέλει ἑπομένου φωνήεντος, ἀντὶ τεσσάρων γραμμάτων. ἀντὶ βραχέος α, οἷον, ἄρ' οὗτος, ἀντὶ ἄρα οὗτος. ἀντὶ ε, οἷον, φέρ' εἰπὲ, ἀντὶ φέρε εἰπέ. ἀντὶ ο, οἷον, τοῦτ' ἐμὸν, ἀντὶ τοῦτο ἐμόν. ἀντὶ βραχέος ι, οἷον, ἐπ' ἀκταῖς, ἀντὶ ἐπὶ ἀκταῖς. οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ ἀντὶ αι καὶ οι διφθόγγου ταύτῃ χρῶνται. οἷον, βούλομ' ἐγώ. καὶ οἴμ' ὡς ἄχθομαι. Τῇ δὲ ὑφὲν χρώμεθα ἐν συναφείᾳ δυοῖν λέξεων φύσει διῃρημένων, καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις ὀνόμασιν. οἷον, πιναρχήν. τοπρῶτον. φιλόσοφος. φιλόδωρος. Τῇ ὑποδιαστολῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς διαστολαῖς τῶν συνημμένων λέξεων. οἷον, ὅ, τι. τέ, τε. καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι μετὰ στιγμῆς. οἷον, σὺ ταῦτα λέγεις;

Περὶ στιγμῆς.

Στιγμὴ, ἐστὶ διανοίας τελείας σημεῖον. Διαιρεῖται δὲ εἰς τελείαν στιγμὴν, μέσην, καὶ ὑποστιγμήν. τελεία στιγμὴ, ἐστὶν ὅτε ἡ διάνοια τελεία ὑπάρχει. μέση, ὅτε ἡ διάνοια μεσάζουσα, καὶ ἀτελής. ὑποστιγμὴ, ὅτε κρεμασμένη, καὶ ζητεῖ τὸ ἐπίλοιπον.

Περὶ τόπων τῶν τόνων.

Τόποι τῆς ὀξείας τρεῖς: ἡ λήγουσα. ἡ παραλήγουσα, καὶ ἡ προπαραλήγουσα.

habens acutum in ultima, uocatur acutitonum ut, spectator, habens in penultima, penacutitonum & grauitonũ. ut, aiax. habens in antepenultima penacutitonum, & grauitonum. ut, Philodemus. locus grauis unus, ultima. & omnis autem dictio ipsum suscipiens, secundum æqualitatem legitur. Est autem tonus syllabice, & non proprie. Loci circunflexi duo, ultima, & penultima. habẽs circunflexum in ultima, uocatur anflexum. ut Demophon. habens in penultima antãflexũ. ut, populus. hortus. Sed de his quidem, satis. nunc autem de constructione præpositionũ dicamus, necessaria existẽte introducẽdis. De præpositionibus quibus casibus construuntur, & quid significant.

De monosyllabis. In.

In, semper datiuo construitur, in quodam declarans ut, in domo. in agro. attice autem & genitiuo, ꝑ dfectũ datiui. ut, in inferni pro, in loco inferni. apud poetas autem dicitur in, & in. sed in, uim est habet.

In.

In, quæ attice in dicitur, acusatiuo construitur. in templum. in forum. attice autem et genitiuo per defectũ accusatiui. ut, in magistri, pro, in domũ magistri. utimur aũt hac in inanimatis. ut eo, in forum.

Ex.

Ex, quæ & ec dicitur, semper genitiuo construit. ut ex foro. ex senatu. habet autem x sequẽte uocali, cappa uero, sequente consonante.

Cum.

Cum, quæ & cum attice dicetur, datiuo soli

τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης καλεῖται ὀξύτονον. οἷον, θεατής. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης, παροξύτονον, καὶ βαρύτονον. οἷον, αἴας, τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονον, καὶ βαρύτονον. οἷον, φιλόδημος. Τόπος τῆς βαρείας εἷς, ἡ λήγουσα. καὶ πᾶσα δὲ λέξις αὐτὴν δεχομένη, καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγινώσκεται. ἔστι δὲ τόνος συλλαβικῶς, καὶ οὐ κυρίως. Τόποι τῆς περισπωμένης δύο, ἡ λήγουσα, καὶ ἡ παραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν περισπωμένην ἐπὶ τῆς ληγούσης, καλεῖται περισπώμενον. οἷον, δημοφῶν. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης, προπερισπώμενον. οἷον, δῆμος. κῆπος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων λέγωμεν, ἀναγκαίας οὔσης τοῖς εἰσαγωγικοῖς. Περὶ τῶν προθέσεων τίσι πτώσεσι συντάσσονται, καὶ τί σημαίνουσι.

Περὶ μονοσυλλάβων. Ἐν.

Ἡ ἐν, ἀεὶ δοτικῇ συντάσσεται, τὸ ἔν τινι δηλοῦσα. οἷον, ἐν οἴκῳ, ἐν ἀγρῷ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ, κατ' ἔλλειψιν τῆς δοτικῆς. οἷον, ἐν ἄδου, ἀντὶ, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἄδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνὶ, καὶ εἰν. τὸ δὲ ἔνι, δύναμιν τοῦ ἔστιν ἔχει. Εἰς.

Ἡ εἰς, ἥτις ἀττικῶς ἐς λέγεται, αἰτιατικῇ συντάσσεται. εἰς ναόν. εἰς ἀγοράν. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς οἷον, εἰς διδασκάλου, ἀντὶ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου. χρώμεθα δὲ ταύτῃ ἐπὶ ἀψύχων: οἷον, πορεύομαι εἰς ἀγοράν. Ἐξ.

Ἡ ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἐξ ἀγορᾶς. ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἔχει δὲ τὸ ξ ἑπόμενον φωνήεντος. τὸ κ δὲ, ἑπόμενον σύμφωνον. Σύν.

Ἡ σὺν, ἥτις καὶ ξὺν ἀττικῶς λέγεται, δοτικῇ μόνῃ

construitur, consensum significans. ut, cũ Deo. cum Ioanne.

Ad.

Ad genitiuo, & datiuo, & accusatiuo construitur. genitiuo, quãdo a persona significet motũ. ut, a deo bona. pro a. uel quando in iuramẽto ponitur. ut, fac per deum. uel coram significat. ut coramq; deis immortalibus, coramq; mortalibus hominibus. uel officium, ut, non est medici sapientis. datiuo autem, quando prope. ut, prope pedes. ad hoc. accusatiuo uero, quando motum ad aliquod animatum ut plurimum significet. ut, ad Ioãnem. uel unionem. ut, ad deum, pro cum deo. uel rationem quandam. ut, sicut duo ad quatuor, sic quatuor ad octo. uel exẽplum. ut ad tibiam canit.

Ante.

Ante, semper genitiuo construitur, locum et tempus significans. ut, ante ianuam, ante persicum bellum fuit troianum.

De disyllabis. Per.

Per, Accusatiuo communiter construitur. ut, per uiam. per exercitũ. per ciuitatẽ. pro in uia. per exercitum. in ciuitatem. Sed auro cum sceptro, poeticum, pro cum.

Secundum.

Secundum, genitiuo, & accusatiuo construitur. genitiuo quidem cum inuectionẽ, & accusationem significet. ut, impius Nestorius contra omnes bonos & sapiẽtes & dicit & scribit. uel super, & circa quid, ut, super terra sedeo, sed ab olympi cacuminibus iratus, pro ab. accusatiuo autem, cum similitudinem

συντάσσεται, ὁμόνοιαν σημαίνουσα. οἷον, σὺν θεῷ. σὺν τῷ ἰωάννῃ.

Πρός.

Ἡ πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γενικῇ, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. οἷον, πρὸς θεοῦ τ' ἀγαθὰ, ἀντὶ παρὰ. ἢ ὅτ' ἐπὶ ὅρκου κεῖται. οἷον, ποίησον πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐνώπιον δηλοῖ.. οἷον, Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οἷον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ. δοτικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλησίον. οἷον, πρὸς τοῖς ποσί. πρὸς τῷδε. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς τὸ ἔμψυχον ὡς ἐπιτοπλεῖστον σημαίνῃ. οἷον, πρὸς τὸν Ἰωάννην. ἢ ἕνωσιν, ὡς πρὸς τὸν θεὸν, ἀντὶ μετὰ θεοῦ. ἢ λόγον τινά. οἷον, ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. οἷον, πρὸς αὐλὸν ᾄδει.

Πρό.

Ἡ πρὸ, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται, τόπον καὶ χρόνον σημαίνουσα. οἷον, πρὸ τῆς θύρας. πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ τρωϊκός.

Περὶ δισυλλάβων. ἀνά.

Ἡ ἀνὰ, αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. οἷον, ἀνὰ τὴν ὁδόν. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον. ἀνὰ τὴν πόλιν. ἀντὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. διὰ τοῦ στρατοπέδου. εἰς τὴν πόλιν. τὸ δὲ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, ποιητικὸν, ἀντὶ σύν.

Κατά.

Ἡ κατὰ, γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅταν ἐπιφορὰν, καὶ κατηγορίαν σημαίνῃ. οἷον, ὁ ἄθεος Νεστόριος κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει. ἢ τὸ ἐπάνω, καὶ περί τι. οἷον, κατὰ τῆς γῆς κάθημαι. τὸ δὲ Κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος, ἀντὶ ἀπό. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτι ὁμοιότητα.

ut, secundum Demosthenem scribit. secundum Homerum. uel tp̄s. ut, nostro tempore fuit homo sapiēs uel motum. ut, secundum naues achiuorum.

Per.

Per, genitiuo, & accusatiuo cōstruitur. genitiuo quidem, actionem, uel medium significās. ut, per te hoc fiat. per forum ibat. accusatiuo autem, causam. ut, propter pecunias omnia fiūt. & medium raro. ut, perq; arma & nigrum sanguinem.

Cum.

Cum, genitiuo, & datiuo, & accusatiuo cōstruit̄. genitiuo quidem, cum unionem significat. ut, tecum datiuo autem, idem poetice. ut, cum hominibus tertiæ ætatis regnabat. accusatiuo aūt, cum postea. ut, post te ego ueni.

Apud.

Apud, genitiuo, & datiuo, & accusatiuo cōstruit̄. & genitiuo quidem, cum ab aliquo motū significat. ut, apud regem iustitia. datiuo aūt, cum iuxta cum animato. ut, apud regem sedet. apud te uersor. accusatiuo autem, cum uel prope cum inanimato, ut, apud mare, uel motum ad aliquid, ut, apud te uenio. uel propter quid, ut, propter iniuriā ultio. uel extra. ut, præter iustum facit. & præter sententiam contingit.

Pro.

Pro, genitiuo construitur. ut, pro te. pro illo. pro multis. In compositione autē. interdum æquū significat. ut, æquideum polyphemum, pro æquideum. Interdum autē contrariū. ut, antichristus. antideum dogma, quod contrarium deo.

οἷον, κατὰ Δημοσθένη γράφει. καθ' Ὅμηρον. ἢ χρόνον. οἷον, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς, κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Διά.

Ἡ διὰ, γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ἐνέργειαν ἢ το μέσον σημαίνουσα. ὡς, διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάδιζον. αἰτιατικῇ δὲ, αἰτίαν. οἷον, διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται. καὶ τὸ μέσον σπανίως. ὡς, διάτ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετὰ.

Ἡ μετὰ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε ἕνωσιν δηλοῖ. ὡς μετὰ σοῦ. δοτικῇ δὲ, το αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον, μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσεν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ ὕστερον. οἷον, μετὰ σὲ ἐγὼ ἦλθεν.

Παρὰ.

Ἡ παρὰ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, συντάσσεται. καὶ γενικῇ μὲν, ὅτε τὴν ἀπό τινος κίνησιν δηλοῖ. οἷον, παρὰ τοῦ βασιλέως ἡ δικαιοσύνη. δοτικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλησίον μετ' ἐμψύχου. οἷον, παρὰ τῷ βασιλεῖ κάθηται. παρὰ σοὶ διατρίβω. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε ἡ τὸ ἐγγὺς μετὰ ἀψύχου, ὡς παρὰ τὴν θάλατταν, ἢ κίνησιν ἐπί τι, οἷον, παρὰ σὲ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι, ὡς, παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω. οἷον, παρὰ τὸ δίκαιον πράττει. καὶ παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Ἀντὶ.

Ἡ ἀντὶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀντὶ σοῦ. ἀντὶ ἐκείνου. ἀντὶ πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δὲ, ποτὲ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει. ὡς, ἀντίθεον πολύφημον, ἀντὶ ἰσόθεον. ποτὲ δὲ τοὐναντίον. ὡς, ἀντίχριστος. καὶ ἀντίθεον δόγμα, τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.

In.

In, genitiuo, & datiuo, & accusatiuo construitur. genitiuo quidem, cum supra significat. ut animalia in terra. uel tempus. ut, principe Pythocle. uel circa quid. & in aliquo. ut, in multis uel motum attice. ut, in regionem. Datiuo autem, cum causam. ut, causa boni concionabatur. uel supra. ut, in carina nauis. uel post. ut, post hæc & alia narrabat. uel potestatem quandam. ut, in pontifice ecclesiæ negotia. uel insidias. ut, in populũ, pro contra populum. Accusatiuo autem, quando motum significat. ut, ad atticam ibat. uel dolum. ut, in nos impetum fecit.

De.

De, genitiuo, & datiuo, & accusatiuo cõstruitur. Genitiuo quidem quando causam significat. ut, pugno pro te. datiuo autẽ quasi idem poetice. ut, timui de flauo Menelao. etiam & fluet de hasta, pro in. & de turri, pro circa. Accusatiuo autẽ, quando circum & defensiuum, & congregatiuum. ut, circum ciuitatem exercitus. quid ad me negotium?

Circum.

Circum, idem significans, & similiter constructa est huic de. Vsitatior quidem, de, sæpe autem apud poetas simul ponuntur, ut, Hector autem circũuertebat pulchripilos equos.

Ab.

Ab, semper genitiuo construitur, a loco motum significans. ut, ab urbe, a iusto.

Sub.

Sub, genitiuo, & datiuo, et accusatiuo construitur.

Ἐπὶ.

Ἡ ἐπὶ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἷον, τὰ ζῶα ἐπὶ γῆς. ἢ χρόνον. οἷον, ἐπὶ ἄρχοντος Πυθοκλέους. ἢ τὸ περί τι. καὶ ἔνπινι. οἷον, ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν ἀτελικῶς. οἷον, ἐπὶ τῆς χώρας. δοτικῇ δὲ, ὅτε αἰτίαν. οἷον, ἐπ' ἀγαθῷ ἐδημηγόρει. ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον, ἐπὶ τρόπιδι ἡ ναῦς. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς, ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγεῖτο. ἢ αὐτεξουσιότητά τινα. ὡς, ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπιβουλήν. οἷον, ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἀντὶ κατὰ τοῦ δήμου. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε κίνησιν δηλοῖ. οἷον, ἐπὶ τὴν ἀτελικὴν ἐπορεύετο. ἢ δόλον. οἷον, ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησε.

Περὶ.

Ἡ περὶ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. οἷον, μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικῇ δὲ, σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον, δέδοικα περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. ἔτι καὶ τὸ ἐρωήσει περὶ δουρὶ, ἀντὶ ἐν. καὶ, περὶ πύργῳ, ἀντὶ κύκλῳ. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ κύκλῳ, καὶ περιποιητικὸν, καὶ συστατικόν. οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τί τὸ περὶ ἐμὲ πρᾶγμα;

Ἀμφὶ.

Ἡ ἀμφὶ, ὁμοιόσημος, καὶ ὁμοιοσύντακτός ἐστι τῇ περὶ. συνηθεστέρα μέντοι ἡ περὶ. πολλάκις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ κεῖνται, ὡς Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρέφα καλλίτριχας ἵππους.

Ἀπὸ.

Ἡ ἀπὸ, ἀεὶ τῇ γενικῇ συντάσσεται, τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν σημαίνουσα. οἷον, ἀπὸ τῆς πόλεως. ἀπὸ τοῦ δικαίου.

Ἡ ὑπὸ.

Ἡ ὑπὸ, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

genitiuo quidem, cum uel causam significat, ut, propter morbum non ambulat. uel sub. ut, sub ueste. datiuo autem et accusatiuo, idem. ut, sub arbore, & sub arborem. & miles sub imperatorem.

Super.

Super, genitiuo, & accusatiuo construitur. genitiuo quidem, cum uel auxilium significat. ut, pro Ctesiphonte oratio. uel causam, ut, de quibus dixi, iterũ dicam. uel supra, ut, supra fumum ponit clauum. Accusatiuo autem, cum plus uel ulterius significat. ut, supra hominem sapit. super Thraciam Macedonia. Accidunt autẽ præpositionibus quinq;. acui. in breuem desinere, præter in, & ex. usq; ad duas syllabas augeri. per leuem consonantem proferri, prçter circum. attenuari, prçter sub, & super. Nã ẏ psilon prçcedens dictionem, aspiratur. Sunt autem & multa aduerbia genitiuo cõstructa. ut, extra, sine, sine, prçter, satis, intus, intro. Sed congregatiua, datiuo. positiua. aũt datiuo, & accusatiuo. et quibuscũq; casibus sua construũtur uerba, sed per, & per, accusatiuo. & quidem per, ut plurimum negat. sed per, affirmat. Et hæc quidem introducendis satis ut in compendij specie. Sed in secundo latissime de nomine, & uerbo tractabimus.

Finis compendij.

γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνει, οἷον ὑπὸ νόσου οὐ περιπατεῖ, ἢ τὸ ὑποκάτω. οἷον, ὑφ' εἵματος. δοτικῇ δὲ καὶ αἰτιατικῇ, τὸ αὐτό. οἷον. ὑπὸ δένδρῳ, καὶ ὑπὸ δένδρον. καὶ ὁ στρατιώτης ὑπὸ τὸν στρατηγόν.

Ὑπὲρ.

Ἡ ὑπὲρ, γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅτε ἢ βοήθειαν σημαίνει, οἷον, ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος, ἢ αἰτίαν, οἷον, ὑπὲρ ὧν ἔλεξα, πάλιν λέξω. ἢ τὸ ἐπάνω, οἷον, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε τὸ πλέον ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ. οἷον, ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ. ὑπὲρ τὴν θρᾴκην ἡ μακεδονία. Παρέπονται δὲ ταῖς προθέσεσι πέντε. τὸ ὀξύνεσθαι. τὸ βραχυκαταληκτεῖν, πλὴν τῆς εἰς. καὶ ἐξ. τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὔξεσθαι. τὸ διὰ ψιλοῦ συμφώνου ἐκφέρεσθαι, πλὴν τῆς ἀμφί. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπὲρ. τὸ γὰρ υ προηγούμενον τῆς λέξεως, δασύνεται. Εἰσὶ δὲ καὶ πολλὰ ἐπιρρήματα γενικῇ συντασσόμενα. οἷον, ἔξω, χωρὶς. ἄνευ. πλήν. ἅλις. ἔνδον. εἴσω. τὰ δὲ ἄθροιστικὰ, δοτικῇ. τὰ δὲ θετικὰ, δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ, καὶ αἷς ἂν πτώσεσι τὰ αὐτῶν συντάσσονται ῥήματα. τὰ δὲ μὰ, καὶ νὴ, αἰτιατικῇ. καὶ τὸ μὲν μὰ, ὡς τὰ πολλὰ ἀποφάσκει. τὸ δὲ νὴ, καταφάσκει. Καὶ ταῦτα μὲν τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῆς εἴδει. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος διαληψόμεθα.

Τέλος τῆς ἐπιτομῆς.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM, EX SCRIPTIS GRAMMATICI TRYPHONIS.

Dictionum paſſiones in duo generaliſſima diuiduntur, quantitatēq; & qualitatem. ac quantitatis quidem ſpecies, defectus, & ſuperabundantia. qualitatis autem, tranſpoſitio, & trāſumptio. Ambobus autem ſimul conuenientibus, ſectio fit. Sunt autem ut ſummatim dicam, paſſiones quinq;. Superabundantia, defectus, tranſpoſitio, tranſumptio, ſectio. Superabundantia igitur, eſt ſuperfluitas temporum, uel temporis elementorum, uel elementi.

Defectus.

Defectus autem, contra, tēporis, uel temporum elementi, uel elementorum diminutio.

Tranſpoſitio.

Tranſpoſitio autem, eſt elementi mutatio ex proprio ordine in alterum ordinem. ut, excoriata, pro excoriata. et cor, pro cor. fortitudo, pro fortitudo. uocatur autem & immutatio, & ſuperpoſitio.

Tranſumptio.

Tranſumptio autem, eſt elementi mutatio. ut, debilis, pro debilis. ſanguipotor, pro ſanguipotor.

Sectio.

Sectio autem, eſt compoſiti ſermonis reſolutio in duas dictiones. ut, ars, pro arx. Harum

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩ͂Ν ΤΩ͂Ν ΛΕΞΕΩΝ, ἘΚ ΤΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ͂ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόν τε, καὶ ποιόν. καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ εἴδη, ἔνδεια, καὶ πλεονασμὸς. τοῦ δὲ ποιοῦ, μετάθεσις, καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, πάθη πέντε. πλεονασμὸς. ἔνδεια. μετάθεσις. μετάληψις. τμῆσις. Πλεονασμὸς μὲν οὖν, ἐστὶ περισσότης χρόνων, ἢ χρόνου. στοιχείων, ἢ στοιχείου.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια δὲ, τοὐναντίον, χρόνου, ἢ χρόνων. στοιχείου, ἢ στοιχείων ἐλάττωσις.

Μετάθεσις.

Μετάθεσις δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ᾽ ἑτέρας. οἷον δρατὰ, ἀντὶ δαρτά. καὶ κραδία, ἀντὶ καρδία. κάρτος, ἀντὶ κράτος. καλεῖται δὲ καὶ ἐνάλλαξις, καὶ ὑπέρθεσις.

Μετάληψις.

Μετάληψις δὲ, ἐστὶ στοιχείου μετακίνησις. οἷον, ἠπεδανὸς, ἀντὶ ἀπεδανός. αἱμαπότης, ἀντὶ αἱμοπότης.

Τμῆσις.

Τμῆσις δὲ, ἐστὶ συνθέτου λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις. οἷον, ἄκρα πόλις, ἀντὶ ἀκρόπολις. Τούτων

autem quinque passionum aliquæ quidem, in species secantur, & superabundantia, & defectus. aliquæ uero sunt insecabiles, Sed superabūdantię species sunt nouem. Additio. Geminatio. Productio. Porrectio. Diuisio. Interpositio. Duplicatio. Insertio. & Adfiguratio. Sed indigentiæ species sunt nouem. Ablatio. Ademptio. Correptio. Concisio. Collisio. Defectus. Pretermissio. Elisio. Amputatio. Opposita. igitur sunt inter se. Additio, ablationi. Geminatio, ademptioni. Productio, correptioni. Porrectio, cōcisioni. Diuisio, collisioni. Interpositio, defectioni. Duplicatio prætermissioni. Insertio, elisioni. Adfiguratio, amputationi.

Additio.

Additio igitur, est additio elementi in principio syllabæ. ut, uua passa, pro uua passa. spica, pro spica. simul, pro simul.

Geminatio.

Geminatio autem, est primarum uel secūdarum syllabarum per easdē consonātes, uel similes alterna prolatio. fit autem in aduerbijs, & participijs, & nominibus. abundat autem apudque ionas. & æoles. ut, laborauerint, pro laborauerint. sortiti fuerint, pro sortiti fuerint. conuitiatorius, pro conuitiatorius. uerum, pro uerum.

Productio.

Productio, est quādo correptæ bitemporeæ producuntur, uel breues in longas similes earū mutantur. ut, bonus, bonus. puella, puella.

δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν, εἰς εἴδη τέμνεται, ὅ, τε, πλεονασμὸς, καὶ ἡ ἔνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ, εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Πρόσθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἔκτασις. Ἐπέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμός. Παρέμπτωσις, Καὶ προσχηματισμός. Τῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἐννέα, Ἀφαίρεσις, Ἄρσις. Συστολή. Συγκοπή. Συναλοιφή. Ἔλλειψις. Παρέλλειψις. Ἔκθλιψις, καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται οὖν πρόσθεσις μὲν, ἀφαιρέσει. Ἀναδίπλωσις δὲ, ἄρσει. Ἔκτασις, συστολῇ. Ἐπέκτασις, συγκοπῇ. Διαίρεσις, συναλοιφῇ. Παρένθεσις, ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς, παρελλείψει. Παρέμπτωσις, ἐκθλίψει. Προσχηματισμὸς, ἀποκοπῇ.

Πρόσθεσις.

Πρόσθεσις μὲν οὖν, ἐστὶ προσθήκη στοιχείου κατ᾽ ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς. οἷον, ἀσταφὶς, ἀντὶ σταφίς. ἄσταχυς, ἀντὶ στάχυς. θαμὰ, ἀντὶ ἅμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις δὲ, ἐστὶν ἡ τῶν πρώτων, ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων, ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μετοχῶν, καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρά τε ἴωσι καὶ κιολεῦσιν. οἷον, κεκάμωσιν, ἀντὶ κάμωσι. λελάχωσιν, ἀντὶ λάχωσιν. ἀταρτηρὸς, ἀντὶ ἀτηρός. ἐτήτυμον, ἀντὶ ἔτυμον.

Ἔκτασις.

Ἔκτασις, ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μετατεθῇ. οἷον, καλὸς, καλός. κόρη κώρη.

Porrectio.

Porrectio, eſt ſuperabundantia ſyllabæ in medio eiuſdem accentus, cũ non generalis obſeruatio prohibeat. ut, munitum, pro munitũ. frater, pro frater. bellica, pro bellica.

Diuiſio.

Diuiſio, eſt ſyllabę reſolutio, uel diſiũctio in duo. Sed paſſio ionum, et theſſalorũ. ut, puer, pro puer. cauum, pro cauum. ſagitta, pro ſagitta.

Interpoſitio.

Interpoſitio, eſt additio uocalis in medio, non facientis ſyllabã. ut, ſpirantes, pro ſpirantes. uacua, pro uacua. morbus pro morbus. hoſpes, pro hoſpes. profectus, pro profectus. ſed paſſio ionum.

Duplicatio.

Duplicatio, eſt eiuſdẽ conſonantis additio in medio, non efficientis ſyllabam. ut, quoniam, pro quoniam. ſatis, pro ſatis. medium, pro medium. dic, pro dic. quando, pro quando. ſed paſſio ionum.

Inſertio.

Inſertio, eſt additio conſonantium in medio, non perficientiũ ſyllabam. ut, ciuitas, pro ciuitas. bellum, pro bellum.

Adfiguratio.

Adfiguratio, eſt additio ſyllabę in fine. Eſt autem quatuor linguarum propria. ut, uerbis, pro uerbis. muſis, pro muſis. perſonę, pro perſonę. ego, pro ego. Dicendum autem & de defectu.

Ἐπέκτασις.

Ἐπέκτασις, ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοφώνου, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον, εὐτύχιον, ἀντὶ ἔυτυχον. ἀδελφεὸς, ἀντὶ ἀδελφός. πολεμήϊα, ἀντὶ πολέμια.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις, ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ διάστασις, εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος ἰώνων, καὶ θετταλῶν. οἷον, πάϊς, ἀντὶ παῖς. κόϊλον, ἀντὶ κοῖλον. βέλεος, ἀντὶ βέλους.

Παρένθεσις.

Παρένθεσις, ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον, πνείοντες. ἀντὶ πνέοντες. κεινὴ, ἀντὶ κενή. νοῦσος, ἀντὶ νόσος. ξεῖνος, ἀντὶ ξένος. εἰληλυθὼς, ἀντὶ ἐληλυθώς. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Διπλασιασμὸς.

Διπλασιασμὸς, ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον, ὅττι, ἀντὶ ὅτι. ἄδδην, ἀντὶ ἄδην. μέσσον, ἀντὶ μέσον, ἔννεπε, ἀντὶ ἔνεπε, ὁππότε, ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις, ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον, πτόλις, ἀντὶ πόλις. πτόλεμος, ἀντὶ πόλεμος.

Προσχηματισμός.

Προσχηματισμὸς, ἐστὶ προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον, λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις. μούσαισιν, ἀντὶ μούσαις. προσώπατα, ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν, ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ καὶ περὶ ἐνδείας.

Ἔνδεια

Ἔνδεια, ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου. οἷον, ὀρτὴ, ἀντὶ ἑορτή. αἶα, ἀντὶ γαῖα. κεῖνος, ἀντὶ ἐκεῖνος. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Ἄρσις.

Ἄρσις, ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἷον, βλῆσθαι, ἀντὶ βεβλῆσθαι. δέχθαι, ἀντὶ δεδέχθαι. βλήμενος, ἀντὶ βεβλημένος.

Συστολή.

Συστολὴ, ἐστὶν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ ἢ τὰ μακρὰ εἰς τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μετατεθῇ. οἷον, φυσίζοος, ἀντὶ φυσίζωος. ξερὸν, ἀντὶ ξηρόν.

Συγκοπή.

Συγκοπὴ, ἐστὶν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον, κάμμορος, ἀντὶ κακόμορος. δάσκιον, ἀντὶ δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφὴ, ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἕνωσις καταβολῇ τόνου. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτά. ἁπλοῦς μὲν, τρεῖς. κατὰ θλίψιν. κατὰ κρᾶσιν. κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ, τέσσαρας. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν. κατὰ θλίψιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν, ἐπ' ἐμὲ, ἀντὶ ἐπὶ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν, τἀμὰ, ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν, νηρῆδες, ἀντὶ νηρηΐδες. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν. κἀγὼ, ἀντὶ καὶ ἐγώ. κατὰ θλίψιν, καὶ συναίρεσιν, ἐμοὐποδύνει, ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύνει. κατὰ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν, ᾡπόλος, ἀντὶ ὁ αἰπόλος. κατὰ θλίψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν, ἐν τᾀθιοπίᾳ, ἀντὶ ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ.

Defectus.

Defectus, est abiectio uocalis in medio, non facientis syllabã. cruentare, pro cruentare. senem pro senẽ.

Prætermissio.

Prætermissio, est quando una aliqua geminatarum cõsonantiũ omittitur. pulchrius, pro pulchrius. citius, pro citius.

Elisio.

Elisio, est abiectio unius consonantis inter primã & ultimam syllabam, non facientis syllabam. sceptrum, pro sceptrum.

Amputatio.

Amputatio, est ablatio syllabæ in fine. ut, domus, pro domus. apollinem, pro apollinem. neptunum, pro neptunum.

Ε'λλειψις.

Ε'λλειψις, ἐστὶν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν. ἀμύξαι, ἀντὶ αἰμύξαι, γεραὸν, ἀντὶ γεραιόν.

Παρέλλειψις.

Παρέλλειψις, ἐστὶν ὅταν ἕν τι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπεται. κάλιον, ἀντὶ κάλλιον. θᾶττον, ἀντὶ θᾶττον.

Ε'κθλιψις.

Ε'κθλιψις, ἐστὶν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. σκῆπον, ἀντὶ σκῆπτρον.

Α'ποκοπή.

Α'ποκοπὴ, ἐστὶν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, δῶ, ἀντὶ δῶμα. ἀπόλλω, ἀντὶ ἀπόλλωνα. ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα.

DE ANOMALIS VERBIS PER ORDINEM LITERARUM.

Principium alpha.

Sicco unde aorist. pri. ſiccatus fui, & ſiccatus fui.

Miror. Futurum, mirabor. Indefinitum miratus fui. Medium, indefinitum, miratus fui a miror.

Ago. Futurum, agam. Indefinitum ſecundum, egi & attice egi. Præteritum perfectũ, egi, & attice egi.

Dico, Futurum dicam. Indefinitum dixi.

Cano. Futurum, canam. Indefinitum pri. cecini.

Eligo. Futurum, eligam. Præteritum perfectum, elegi. Indeſinitum primum, elegi. Medium indefinitum ſecundum, elegi, ab eligo, inuſitato.

Capio, capio. Futurum, capiam.

Sentio. Medium futurum, ſentiam. Ptm̃ pfectum, ſenſi. Medium indefi. ſenſi, a ſentio, ſentio, inuſitato.

Pecco. Ptm̃ imperfe, peccabam. & plus minime. Futurum peccabo. Ptm̃ perfectũ peccaui. Aoriſtus ſecundus, peccaui, a pecco, pecco, inuſitato.

Aperio. Futurum, aperiam. Indefi. 1. aperui attice.

Odio ſum. Futurum, odio ero. Præteritum perfectum, odio fui. Medium indefinitum primum, odio fui, ab odio ſum, odio ſum, inuſitato.

Augeo, & augeo. Futurum augebo, tanquam ab antiquo themate augeo, augeo, Indefinitum primũ. auxi, & augeo. Præteritum imperfectum, augebam.

Capio, capio. Futurum capiam. Indefinitum ſecũdum, cepi, à capio. Participium hic captus, capti.

Induo, & induo. Futurum, induam.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Ἄζω. ὅθεν ἀόριστος πρῶτος, ἆσθην, καὶ ἀάσθην.

Ἄγαμαι. μέλλων, ἀγάσομαι. Ἀόριστος πρῶτος, ἠγάσθην. Μέσος ἀόριστος α. ἠγασάμην.

Ἄγω. Μέλλων, ἄξω, ἀόριστος β. ἦγον, καὶ ἀττικῶς, ἤγαγον. Παρακείμενος, ἦχα, καὶ ἀττικῶς, ἀγήοχα.

Ἀγορεύω. Μέλλων ἀγορεύσω. Ἀόριστος α, ἠγόρευσα.

Ἄιδω. Μέλλων, ἄσω. Ἀόριστος πρῶτος, ᾖσα.

Αἱροῦμαι. Μέλλων αἱρήσομαι. παρακείμενος, ᾕρημαι. Ἀόριστος α. ᾑρέθην. Μέσος ἀορ. β, εἱλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλωμαι.

Αἱρέω, ῶ. Μέλλων αἱρήσω.

Αἰσθάνομαι. Μέσος μέλλων, αἰσθήσομαι. Παρακεί. ᾔσθημαι, Μέσος ἀόριστος β. ᾐσθόμην, ἀπὸ τοῦ αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι.

Ἁμαρτάνω. Παρατατικὸς, ἡμάρτανον. καὶ πλέον οὐ. Μέλλων, ἁμαρτήσω. Παρακείμενος ἡμάρτηκα. Ἀόριστος δεύτερος, ἥμαρτον, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ, ἀχρήστου.

Ἀνοίγω. Μέλλων, ἀνοίξω. Ἀόριστος α. ἀνέῳξα ἀττικῶς.

Ἀπεχθάνομαι. Μέλλων, ἀπεχθήσομαι. Παρακείμενος, ἀπήχθημαι. Μέσος ἀόριστος, ἀπηχθόμην. ἀπὸ τοῦ ἀπεχθέομαι, οῦμαι, ἀχρήστου.

Αὐξάνω, καὶ αὔξω. Μέλλων, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος τοῦ αὐξέω, ῶ. Ἀόριστος πρῶτος, ηὔξησα, καὶ ηὖξα γω. Παρατατικὸς, ηὔξανον.

Ἁλόω, ῶ. Μέλλων, ἁλώσω. Ἀόριστος δεύτερος, ἥλων, ἀπὸ τοῦ ἅλωμι. Ἡ μετοχὴ, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.

Ἀμφίημι, καὶ ἀμφιέννυμι. Μέλλων, ἀμφιέσω.

Lego. Præteritũ imperfectum, legebã ſolum. Medium futurum, legam. Præteritum perfectum legi. Indefinitum ſecundum, legi, a lego, & lego, lego.

Moueo caſtra. futurum mouebo caſtra.

Exclamo. futurum exclamabo. Medium ptm̃ perfectum, exclamaui. Indefinitũ ſecundũ, exclamaui.

Reſpiro. futurum, reſpirabo. Aoriſtus, reſpiraui, a reſpiro antiquo.

Reſcindo, & reſcindo. futurũ, reſcindã, a reſcindo

Euello. futurum, euellam.

Capior. futurum primum, capiar, a capior. futurum capiar. Indefinitum primum, captus fui. Indefinitum ſecundum, captus ſum, a capio capio.

Renuo. Indeſinitum primum renui.

Sufficit. futurum, ſufficiet. Indefinitum, ſuffecit.

Dimitto. futurum, dimittam. Indefinitum, dimiſi.

Conuerto. futurum, conuertam. Medium præteritum perfectum, conuerti.

Explico, & explico. futurum, explicabo, ab explico, explico.

Abſtineo. futurum, abſtinebo. quoniam habebo aſpiratur, mutatur pi in phi. Præteritum perfectum abſtinui. Indefinitum ſecundum, abſtinui, ab abſtineo, abſtineo.

Aufugio. futurum, aufugiam. Indefinitum primum, aufugi.

Oſtendo, & oſtendo. futurum, oſtendã ab oſtẽdo.

Perdo, perdo. futurum, perdam. Præteritum perfectum, perdidi. & attice, perdidi, & perdo, perdam, perdidi. & attice, perdidi. & perdo, & perdo.

Ἀναγνώσκω. Παρατατικὸς, ἀνεγίνωσκον μόνον. Μέσος μέλλων, ἀναγνώσομαι. Παρακείμενος, ἀνέγνωκα. Ἀόριστος δ'. ἀνέγνων, ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι. καὶ ἀναγνόω, ῶ.

Ἀναζευγνύω. μέλλων, ἀναζεύξω.

Ἀνακράζω. μέλλων, ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος, ἀνακέκραγα. ἀόριστος δεύτερος, ἀνέκραγον.

Ἀναπνέω, μέλλων, ἀναπνεύσω. ἀόριστος, ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.

Ἀναῤῥηγνύω, καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μέλλων, ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω.

Ἀνασπάω, ῶ. μέλλων, ἀνασπάσω.

Ἁλίσκομαι. μέλλων πρῶτος, ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι. μέλλων, λήψομαι. ἀόριστος α'. ἐλήφθην. ἀόριστος δεύτερος ἑάλων, ἀπὸ τοῦ ἁλόω, ῶ.

Ἀπαναίνομαι. ἀόριστος πρῶτος ἀπηνηνάμην.

Ἀπόχρη. μέλλων, ἀποχρήσει. ἀόριστος, ἀπέχρησε.

Ἀφίημι. μέλλων, ἀφήσω. ἀόριστος, ἀφῆκα.

Ἀνπστρέφω. μέλλ. ἀνπστρέψω. μέσος παρακ. ἀντέστροφα.

Ἀναπεταννύω, καὶ ἀναπετάννυμι. μέλλων, ἀναπετάσω, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ἀναπετῶ.

Ἀπέχω. μέλλων, ἀφέξω. διότι τὸ ἔξω δασύνεται, τρέπεται τὸ π εἰς φ. Παρακείμενος, ἀπέσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω, ἀποσχῶ.

Ἀποδιδράσκω. μέλλων, ἀποδράσω· ἀόριστος α'. ἀπέδρα.

Ἀποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι. μέλλων, ἀποδείξω. ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Ἀπολέω, ῶ. μέλλων, ἀπολέσω. Παρακείμενος, ἀπώλεκα. καὶ ἀττικῶς, ἀπολώλεκα, καὶ ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα. καὶ ἀττικῶς, ἀπόλωλα. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.

Extinguo,& extinguo. Futurum extinguam. Indefinitum secundum, extinctus sum.

Abscindo. Futurum, abscindam, & abscindam. Indefinitum secundum, abscidi.

Extendo. Futurum, extendam.

Fruor. Indefinitum primum, fruitus sum.

Amoueo. Futurum, amouebo.

Deploro. Futurum deplorabo. a ploro, antiquo.

Contentus sum. Futurum, cōtentus ero, & impersonale, placet. Præteritum imperfectum, placebat.

Inhonoro. Futurum, inhonorabo.

Peruenio. Futurum, perueniam. Præteritum perfectum, perueni, Medius aoristus, perueni.

Euolo. Indefinitum secundū, euolaui. Medium indefinitum primum euolaui.

Tristor. Futurum, tristabor. Indefinitum primū, tristatus sum.

Principium uita.

Mitto. Futurum mittam. Indefinitum secundum, misi. Ptm perfectum, misi, a mitto, futurum, mittam.

Germino, & germino. Indefinitum, germinaui.

Clamo. Futurum, clamabo.

Volo. Futurum, uolam. Præteritum perfectum, uolui. uolueram. uolui.

Principium Gamma.

Duco uxorem. Futurum ducam uxorem. Indefinitum primum, duxi uxorem.

Gigno, Futurum, gignā. Medius aori. pri. genui.

Lætor, Futurum, lætabor, Medium præteritum perfectum. lætatus sum. & lætor, lætabor.

Senesco, & senesco. Futurum, senescam.

Ἀποσβεννύω, καὶ ἀπόσβημι. Μέλλων, ἀποσβήσω. Ἀόριστος δεύτερος, ἀπέσβην.

Ἀποτέμνω. Μέλλων, ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω. Ἀόριστος δεύτερος, ἀπέτεμον.

Ἀποτάννω. Μέλλων, ἀποτάσω.

Ἀπαυράω, ῶ. Ἀόριστος πρῶτος, ἀπηῦρα.

Ἀποστυφελίζω. μέλλων, ἀποστυφελίξω.

Ἀποκλαίω. Μέλλων, ἀποκλαύσω, ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ.

Ἀρέσκομαι. Μέλλων, ἀρέσομαι. καὶ τὸ ἀπρόσωπον, ἀρέσκει. Παρατατικὸς, ἤρεσκε.

Ἀπίζω. Μέλλων, ἀπίξω.

Ἀφικνοῦμαι. Μέλλων, ἀφίξομαι. Παρακείμενος, ἀφῖγμαι. Μέσος ἀόριστος, ἀφικόμην.

Ἀφίπταμαι. Ἀόρι. β΄. ἀπέπτην. Μέσος ἀόρι. α΄. ἀπεπτάμην.

Ἄχθομαι. Μέλλων ἀχθήσομαι. Ἀόριστος πρῶτος, ἠχθέσθην.

Ἀρχὴ τοῦ β.

Βάλλω. Μέλλων, βαλῶ. Ἀόριστος δεύτερος ἔβαλον. Παρακείμενος βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ. Μέλλων, βλήσω.

Βλαστάνω, καὶ βλαστέω, ῶ. Ἀόριστος β΄. ἔβλαστον.

Βόω, ῶ. Μέλλων, βόσω.

Βούλομαι. Μέλλων, βουλήσομαι. Παρακείμενος, βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην. ἐβουλήθην.

Ἀρχὴ τοῦ γ.

Γαμέω, ῶ. Μέλλων γαμήσω. Ἀόριστος πρῶτος, ἔγημα.

Γείνομαι. Μέλλων γενοῦμαι. Μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐγεινάμην.

Γήθω. Μέλλων, γήσω. Μέσος παρακείμενος, γέγηθα. καὶ γηθέω, ῶ. γηθήσω.

Γηράσκω, καὶ γηράω, ῶ. Μέλλων γηράσω.

Vigilo. futurum, uigilabo. Medium præteritum perfectum, uigilaui. Præteritum plusquam perfectum, uigilaueram.

Fio, & fio. futurum, fiam, a fio. Præteritum perfectum, factum sum. Medius aoristus primus, feci. Medius aoristus secundus, factus sum. Medium præteritum perfectum, factus sum. a gigno gignam.

Cognosco, cognoscebam, & amplius non. Mediū futurum, cognoscam. Ptm̄ perfectum, cognoui. Aoristus secun. cognoui, a cognosco, sco, & cognosco.

Principium Delta.

Diuido. futurum, diuidā. & scio, sciam. Diuidor.

Mordeo, mordebam. futurum mordebo. Aoristus secundus, momordi, a mordeo.

Domo. futurum, domabo.

Scio. futurum sciam. Indefinitum, sciui.

Oportet. futurum, oportebit. Aoristus, oportuit. Ptm̄ imperfectum oportebat. Infinitum, oportere.

Timeo. futurum timebo. Præteritum perfectum, timui. Præteritum plusquam perfectum, timueram. Medium præteritum perfectum, timui. Mediū præteritum plusquam perfectum, timueram.

Ligo. futurum, ligabo, & ligabo.

Rogo. futurum, rogabo. Præteritum perfectū, rogaui, a rogo, rogo.

Suscipio. futurum, suscipiam. Præteritum perfectum, suscepi. Medius aoristus primus, suscepi.

Combussi, a comburo, medium præteritum perfectum.

Discingo, & discingo. futurum, discingā, a discin-

Γρηγορέω, ῶ. μέλλων, γρηγορήσω. μέσος παρακείμενος, ἐγρήγορα. Ὑπερσυντέλικος, ἐγρηγόρειν.

Γίνομαι, καὶ γίγνομαι. μέλλων, γενήσομαι, ἀπὸ τοῦ γενάομαι, ῶμαι. παρακείμενος, γεγένημαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγενησάμην. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐγενόμην. μέσος παρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τοῦ γείνω, γενῶ.

Γινώσκω, ἐγίνωσκον. καὶ πλέον οὔ. μέσος μέλλων, γνώσομαι. Παρακείμενος, ἔγνωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, καὶ γνῶμι.

Ἀρχὴ τοῦ δ.

Δαΐζω. μέλλων, δαΐξω, καὶ δαΐω, δαΐσω, δαΐζομαι.

Δάκνω, ἔδακνον. μέλλων, δήξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔδακον, ἀπὸ τοῦ δήκω, ἀχρήστου.

Δαμάζω. μέλλων, δαμάσω.

Δαίω. μέλλων, δαίσω. ἀόριστος, ἐδάην.

Δεῖ. Παρατατικὸς, ἔδει. μέλλων, δεήσει. ἀόριστος, ἐδέησε. ἀπαρέμφατοι, δεῖν.

Δείδω. μέλλων, δείσω. Παρακείμενος, δέδοικα. Ὑπερσυντέλικος, ἐδεδοίκειν. μέσος παρακείμενος, δέδια. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν.

Δέω. μέλλων, δέσω, καὶ δήσω.

Δέομαι. μέλλων, δεήσομαι. Παρακείμενος, δεδέημαι, ἀπὸ τοῦ δεέομαι, οῦμαι.

Δέχομαι. μέλλων, δέξομαι. Παρακείμενος, δέδεγμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐδεξάμην.

Δέδηα, ἀπὸ τοῦ δαίω, μέσος παρακείμενος.

Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. μέλλων, διαζώσω, ἀπὸ τοῦ δια

go, discingo.

Sortior. Aoristus secundus, sortitus sum, a sortior;

Doceo. docebam. & plus nequaquam. Futurum, docebo, a doceo. Aoristus primus, docui.

Aufugio, & aufugio. Aoristus primus, aufugi.

Corrumpo. Futurum, corrumpã. medium præteritum perfectum, corrupi.

Existimo, existimo. futurum, existimabo, ab existimo. Aoristus primus, existimaui. Sed existimaui, ab existimo, existimo.

Facio. Futurum, faciam. Præteritum perfectum, feci. Aoristus primus, feci.

Subeo, & subeo, & subeo. Futurum, subibo. Aoristus secundus, subiui, a subeo.

Principium e.

Sino, sino. Futurum, sinam. Aoristus primus, siui.

Cucurri, a curro, currã. aoristus. 2. cucurri, a curro

Criminor, criminor. Futurum, criminabor, præteritum perfectum, criminatus sum.

Erigo. Futurum, erigam. Aoristus primus, erexi.

Infundo. Futurum, infundam, ab infundo. Aoristus primus, infudi, & infudi, æolice:

Scio. Futurũ, sciã. Medium ptm̃ perfectum, sciui. Ptm̃ plusquam pfectum, scieueram. debebat aũt esse scieueram. uertitur autẽ e in ita, & iota subscribitur.

Dixi aoristus primus, & dixi aoristus secundus, a dico non in usu.

Annauigo. Futurum annauigabo, a nauigo.

Venio. Futurum, ueniam. Medium præteritum pfectum, ueni. & attice, ueni. Aoristus secun. ueni, et

ζόω, διαζῶ.

Διαλαγχάνω. ἀόριστος β΄. διέλαχον, ἀπὸ τοῦ διαλήχω.

Διδάσκω. ἐδίδασκον, καὶ πλέον οὔ. μέλλων, διδάξω, ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀόριστος α΄. ἐδίδαξα.

Διδράσκω, καὶ διαδιδράσκω. ἀόριστος α΄. διέδρα, καὶ ἀπέδρα.

Διαφθείρω. μέλλων, διαφθερῶ. μέσος παρακείμενος, διέφθορα.

Δοκέω, ῶ, μέλλων, δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. ἀόριστος πρῶτος, ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.

Δράω, ῶ. μέλλων, δράσω. παρακείμενος, δέδρακα. ἀόριστος πρῶτος, ἔδρασα.

Δύνω, καὶ δύω, καὶ δῦμι. μέλλων, δύσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔδυν, ἀπὸ τοῦ δῦμι.

Ἀρχὴ τοῦ ε.

Εάω, ῶ. μέλλων, ἐάσω. ἀόριστος πρῶτος, εἴασα.

Ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ τρέχω. δραμοῦμαι. ἀόριστος β΄. ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω.

Ἐγκαλέω, ῶ. μέλλων ἐγκαλέσω. παρακείμενος, ἐγκέκληκα.

Ἐγείρω. μέλλων, ἐγερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἤγειρα.

Ἐγχέω. μέλλων, ἐγχεύσω, ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. ἀόριστος πρῶτος, ἐνέχεα, καὶ ἐνέχευα αἰολικῶς.

Εἴδω. μέλλων, εἴσω. μέσος παρακείμενος, οἶδα. ὑπερσυντέλικος, ᾔδειν. ὤφειλε δὲ εἶναι εἴδειν. τρέπεται δὲ τὸ ε εἰς η, καὶ τὸ ι, ὑπογράφεται.

Εἶπα. ἀόριστος πρῶτος, καὶ εἶπον. ἀόριστος β΄. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀχρήστου.

Εἰσπλέω. μέλλων, εἰσπλεύσω. ἀπὸ τοῦ πλεύω.

Ἐλεύθω. μέλλων ἐλεύσομαι. μέσος παρακείμενος, ἤλυθα. καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. ἀόριστος δεύτερος, ἤλυθον, καὶ

ueni,uenisti,uenit.

Interrogo. futurum, interrogabo. Medius aoristus,interrogaui.

Sedeo. futurum,sedebo. Aoristus primus,sedi.

Exuro,& exuro attice. futurum,exuram.

Teneo,unde aoristus secundus,tenui.

Sortitus sum. medium præteritum perfec. a sortior, sortior, sortitus sum, & sortitus sum, uel a sortior,sortiar,sortitus sum,& sortitus sum.

Incido. futurum,incidam. Præteritum perfectū, incidi. Aoristus secundus,incidi.

Incendo. futurum,incendam.

Curo. futurum,curabo.

Speraui,a spero. medium præteritum perfectū, speraui,& speraui.

Laudo. futurum,laudabo. Præteritum perfectū, laudaui. Aoristus,laudaui.

Dico. futurum,dicam. Ptm̄ perfectum, dixi.

Inuenio. futurum,inueniā. Ptm̄ perfectum,inueni. Aoristus secundus,inueni,ab inuenio,inuenio.

Vado. futurum uadam. Præteritum perfectum, iui. medium præteritum perfectum,iui. Præteritum plusquam perfectum,iueram.

Habeo. futurum,habebo. Præteritū perfe.habui. Aoristus secundus, habui,ab habeo,beo, & quidem habeo,attenuatur,sed habeo aspiratur, ad differentiam extra aduerbij attenuati.

Principium Zeta.

Iungo,& iungo. futurum iungam,a iungo.

Cingo,& cingo futurum,cingam.

ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε.

Ἔρομαι. μέλλων ἐρήσομαι. μέσος ἀόριστος, ἠρόμην.

Ἕζω. μέλλων, ἕσω. ἀόριστος πρῶτος, εἷσα.

Ἐκκαίω, καὶ ἐκκάω ἀττικῶς. μέλλων, ἐκκαύσω.

Ἕλω, ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, εἷλον.

Ἔμμορα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μορέω, μορῶ μέμορα, καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω, μερῶ, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

Ἐμπίπτω. μέλλων, ἐμπεσοῦμαι. Παρακείμενος, ἐμπέπτωκα. Ἀόριστος δεύτερος, ἐνέπεσον.

Ἐμπίμπρημι. μέλλων, ἐμπρήσω.

Ἐμπάζω. μέλλων, ἐμπάξω.

Ἔολπα, ἀπὸ τοῦ ἔλπω. μέσος παρακείμενος, ἤλπα, καὶ ἔολπα.

Ἐπαινέω, ῶ. μέλλων ἐπαινέσω. Παρακείμενος, ἐπῄνεκα. ἀόριστος, ἐπῄνεσα.

Εἴρω. μέλλων, ἐρῶ. Παρακείμενος, εἴρηκα.

Εὑρίσκω. μέλλων, εὑρήσω. Παρακείμενος εὕρηκα. ἀόριστος δεύτερος, εὗρον, ἀπὸ τοῦ εὑρέω, ῶ.

Εἴω. μέλλων, εἴσω. Παρακείμενος, εἶκα. μέσος παρακείμενος, εἶα. Ὑπερσυντέλικος, ἤειν.

Ἔχω. μέλλων, ἕξω. Παρακείμενος, ἔσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω, ῶ. καὶ τὸ μὲν ἔχω, ψιλοῦται. τὸ δὲ ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιρρήματος ψιλουμένου.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

Ζεύγνυμι, καὶ ζευγνύω. μέλλων, ζεύξω, ἀπὸ τοῦ ζεύγω.

Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. μέλλων, ζώσω.

Principium Ita.

Iueram ptm̄ plusq̄perfectum, iueras, iuerat ab eo.
Tristauit, a tristo.
Inclino. Futurum, inclinabo.

Principium Thita.

Sepelio. Futurum, sepeliam. Aoristus, sepeliui.
Volo. Futurum, uolam. Aoristus, uolui. & uolo, uolam. Aoristus, uolui.
Morior, moriebar. Futurum, moriar. Ptm̄ perfectū, mortuus sum. Aoristus secundus, mortuus sum. Optatiuum, moriar. Infinitum, mori.

Principium Iota.

Peruenio. Futurum, perueniā. Aoristus secūdus, perueni. Præteritum perfectum, perueni, a puenio.
Placo. Futurum, placabo. Medius aoristus primus, placaui.
Volo. Medius aoristus primus, uolaui, uolauisti, uolauit.
Vidi aoristus secundus poeticus, a uideo, & a uideo, uidi purus.

Principium Cappa.

Incendo, & incendo. Futurum, incendam
Sedeo, & sedeo. Futurum, sedebo.
Sedeo. Futurum, sedebo.
Subuerto, subuertam. Aoristus secundus, subuerti, a subuerto.
Purgo. Aoristus secundus, purgaui.
Demitto. Aoristus primus, demisi.
Clango. Futurum, clangā. Aoristus primas, clanxi. Præteritum perfectum, clanxi.

Ἀρχὴ τοῦ η.

Ἥκειν ὑπερσυντέλικος, ἥκεις, ἧκε, ἀπὸ τοῦ ἥκω.

Ἤκαχον, ἀπὸ τοῦ ἄχω.

Ἡμύω. Μέλλων, ἡμύσω.

Ἀρχὴ τοῦ θ.

Θάπτω. Μέλλων, θάψω. Ἀόριστος, ἔθαψα.

Θέλω. Μέλλων, θελήσω. ἀόριστος, ἐθέλησα. καὶ ἐθέλω, ἐθελήσω. ἀόριστος, ἠθέλησα.

Θνήσκω, ἔθνησκον. Μέλλων, θανοῦμαι. Παρακείμενος, τέθνηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔθανον. Εὐκτικὸν, τεθναίην. Ἀπαρέμφατον, τεθνάναι.

Ἀρχὴ τοῦ ι.

Ἱκνοῦμαι. Μέλλων, ἵξομαι. ἀόριστος δεύτερος, ἱκόμην. Παρακείμενος, ἶγμαι, ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.

Ἱλάσκομαι. Μέλλων, ἱλάσομαι. Μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἱλασάμην.

Ἵπταμαι. Μέσος ἀόριστος α. ἱπτάμην, ἵπτω, ἵπτατο.

Ἴδον ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς, ἀπὸ τοῦ εἴδω. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω, εἶδον καθαρός.

Ἀρχὴ τοῦ κ.

Καίω, καὶ κάω. Μέλλων, καύσω.

Καθέζω, καθέζομαι. Μέλλων, καθεδοῦμαι.

Κάθημαι. Μέλλων, καθήσομαι.

Καθαιρέω, καθαιρῶ. Ἀόριστος δεύτερος καθεῖλον, ἀπὸ τοῦ καθέλω.

Καθαίρω. Ἀόριστος πρῶτος, ἐκάθηρα.

Καθίημι. Ἀόριστος πρῶτος, καθῆκα.

Κλάγγω. Μέλλων. κλάγξω. Ἀόριστος α. ἔκλαγξα. Παρακείμενος, κέκληγα.

Laboro,& laboro.Indefinitũ ſecundũ, laboraui.
Præteritum perfectum,laboraui,a laboro futurum,
laborabo.

Tõdeo.Futurũ,tõdebo.Indefinitũ primũ,totõdi.
Præterrtum perfectum,totondi.

Satio,ſatio,& ſatio,ſatio. Futurum,ſatiabo.

Clamo.futurum,clamabo.Præteritũ perfectum
medium,clamaui. Indefinitum ſecundum,clamaui.

Suſpendo, & ſupendo, ſuſpendo, & ſuſpendo.
Futurum,ſuſpendam.

Abſconditus ſum.et abſcõditus fui,ab abſcõdor,
uel abſcondor,antiquo.

Principium Lambda.

Sortior.Futurum,ſortiar,a ſortior,ſortior.Indefi-
nitum ſecundum,ſortitus ſum. Medium prȩteritum
perfectum ſortitus ſum, a ſortior. Futurum, ſortiar.
Indefinitum ſecundum,ſortitus ſum.

Capio, capiebam. Futurũ, capiam,a capio. unde
indefinitum ſecundum,cepi.Prȩteritum perfectum,
cepi, & attice cepi.Præteritum pluſquã perfectum,
ceperam.

Lateo,latebam.Futurũ,latebo, a lateo. Medium
prȩteritum perfectum,latui.Indefinitum ſecundum,
latui.Præteritũ perfectũ,abſconditus ſum.Medium
indefinitum ſecundum,latui.

Relinquo.Futurum,relinquam.Indefinitum pri-
mum,reliqui.Indefinitum ſecundum,reliqui.

Principium mi.

Inſanio. Medium præteritum perfectũ,inſaniui.
Diſco,diſcebam.Futurum,diſcam,a diſco,diſco.

Κάμνω, καὶ κάμω. Ἀόριστος δεύτερος, ἔκαμον. Παρακεί-
μενος, κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ κμῶ. μέλλων, κμήσω.
Κείρω. μέλλων, κερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔκειρα, Παρα-
κείμενος, κέκαρκα.
Κορέω, κορῶ, καὶ κορέννυμι, καὶ κορεννύω. Μέλλων,
κορέσω.
Κράζω. μέλλων, κράξω. Παρακείμενος μέσος, κέκραγα.
ἀόριστος δεύτερος, ἔκραγον.
Κρεμάζω, καὶ κρεμάω, ῶ. καὶ κρέμαμαι. μέλλων, κρε-
μάσω.
Κρυβεὶς, καὶ ἐκρύβην, ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι
παλαιοῦ.

Ἀρχὴ τοῦ λ.

Λαγχάνω. Μέλλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τοῦ κληρόω, ῶ.
ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον. Μέσος παρακείμενος, λέλογ-
χα, ἀπὸ τοῦ λήχω. μέλλων, λήξω. ἀόριστος δεύτε-
ρος, ἔλαχον.
Λαμβάνω, ἐλάμβανον. μέλλων, λήψομαι, ἀπὸ τοῦ λήβω.
ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, ἔλαβον. Παρακείμενος, λέλη-
φα. καὶ ἀττικῶς, εἴληφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, εἰλήφειν.
Λανθάνω, ἐλάνθανον. μέλλων, λήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήθω.
μέσος παρακείμενος, λέληθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαθον.
Παρακείμενος, λέλησμαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος,
ἐλαθόμην.
Λείπω. μέλλων, λείψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔλειψα. ἀό-
ριστος δεύτερος, ἔλιπον.

Ἀρχὴ τοῦ μ.

Μαίνομαι. μέσος παρακείμενος, μέμηνα. Μαν-
θάνω, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι, ἀπὸ τοῦ μαθέω, μαθῶ.

Præteritum perfectum, didici. Indefinitum secundū didici, a disco.

Pugno. Futurum, pugnabo, a pugno. Medium indefinitum primum, pugnaui.

Partior, Medium prçteritum perfectum, partitus sum, & partitus sum.

Curo. Futurum, curabo, a curæ est, Prçteritū perfectum, curæ fuit. Futurum, curæ erit.

Recordor, a recordor. Prçteritum plusquam perfectum memineram. Indefinitum primum, memini. Futurum primum, recordabor.

Maneo. Futurum, manebo. Indefinitum primū, mansi. Præteritum perfectum, mansi.

Curaui medium præteritum perfectum, a curo.

Promptus fui medium præteritum perfectum, a promptus sum.

Misceo, & misceo. Futurum, miscebo.

Abstergo. Futurum, abstergam.

Principium Ni.

Nuo. Futurum nuam.

Pasco. Præteritum perfectum, paui. Indefinitum primum, paui.

Principium Xi.

Intelligo. Futurum, intelligam. Indefinitum, intellexi, & intellexi.

Principium o.

Oleo. Futurum, olebo. Medium præteritū perfectū, olui, & attice, olui.

Eo. Futurum, ibo. Medium indefinitum. iui.

Puto, & crasi puto. putas. putat. Futurum, putabit.

Παρακείμενος μεμαθήκα. ἀόριστος δεύτερος ἔμαθον, ἀπὸ τοῦ μάθω.

Μάχομαι. Μέλλων, μαχέσομαι, ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. Μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐμαχεσάμην.

Μείρω. μέσος παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

Μέλω. Μέλλων, μελήσω, ἀπὸ τοῦ μελέω. Παρακείμενος, ἔμελε. Μέλλων, μελήσει.

Μέμνημαι, ἀπὸ τοῦ μνάομαι. Ὑπερσυντέλικος, ἐμεμνήμην. ἀόριστος πρῶτος, ἐμνήσθην. μέλλων, πρῶτος, μνησθήσομαι.

Μένω. Μέλλων, μενῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔμεινα. Παρακείμενος, μεμένηκα.

Μέμηλα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μέλω.

Μέμαα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μάω, ῶ.

Μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλλων, μίξω.

Μοργνύω. μέλλων, μόρξω.

Ἀρχὴ τοῦ ν.

Νέω. Μέλλων, νεύσω.

Νέμω. Παρακείμενος, νενέμηκα. ἀόριστος πρῶτος ἔνειμα.

Ἀρχὴ τοῦ ξ.

Ξυνίημι. μέλλων, ξυνήσω. ἀόριστος, ξυνῆκα, καὶ ξυνέηκα.

Ἀρχὴ τοῦ ο.

Ὄζω. μέλλων, ὄσω. μέσος παρακείμενος, ὦδα, καὶ ἀττικῶς, ὄδωδα.

Οἴχομαι. μέλλων, οἰχήσομαι. μέσος ἀόριστος, ᾠχόμην.

Οἴομαι, καὶ κράσει οἶμαι. οἴει. οἴεται. μέλλων, οἰήσεται.

Indefinitum primum,putaui.
Scio,a ſcio,medium præteritum perfectum,
Lamentor.Futurum, lamentabor. Indefinitum primum, lamentatus ſum.
Iuro,& iuro,& iuro,iuro.Futurum,iurabo, & iurabo.Præteritum perfectũ, iuraui. & attice iuraui.
Vlulo. Futurum,ululabo.
Abſtergo. Futurum,abſtergam.
Inquino. Futurum,inquinabo.
Debeo. Futurum, debebo, & debebo, debebo. Pręteritum perfectum,debui,Indefinitum,debui.
Video. Futurũ,uidebo. Indefinitũ primũ,uidi. Vidco,uideo.Præteritum imperfectem, uidebã.
bam attice. Præteritum perfectum,uidi.Pręteritum plusquam perfectum,uideram.

Principium P.

Prætereo. Præteritum imperfectum,præteribam.
Adſum. ades.adeſt.
Patior,patiebar.futurũ,patiar,a patior. præteritum perfectum,paſſus ſum. indefinitum ſecundũ paſſus ſum,a patior.
Mitto. futurũ, mittam.præteritum perfectum,miſi. Indefinitum primum,miſi.
Extendo.futurum,extẽdam.pręteritum perfectum, extendi.
Digero,& digero,et digero poetice.futurũ,digerã.
Acquiro,acquiro. futurum, acquiram. præteritum perfectum acquiſiui.
Penetro. futurum penetrabo. indefinitũ primum, penetraui.

Ἀόριστος πρῶτος ὤφθην.

Οἶδα ἀπὸ τοῦ εἴδω, μέσος παρακείμενος.

Οἰμώζω. μέλλων, οἰμώξω. ἀόριστος πρῶτος, ᾤμωξα.

Ὀμνύω, καὶ ὄμνυμι, καὶ ὀμόω, ῶ. μέλλων, ὀμόσω, καὶ ὀμοῦμαι. Παρακείμενος, ὤμοκα, καὶ ἀττικῶς, ὀμώμοκα.

Ὀλολύζω. μέλλων, ὀλολύξω.

Ὀμόργνυμι. μέλλων, ὀμόρξω.

Ὀνόω, ῶ. μέλλων, ὀνόσω.

Ὀφείλω. μέλλων, ὀφειλήσω, καὶ ὄφλω, ὀφλήσω. Παρακείμενος, ὤφληκα. ἀόριστος ὤφλησα.

Ὄπτομαι. μέλλων, ὄψομαι. ἀόριστος πρῶτος, ὤφθην.

Ὁράω, ῶ. Παρατατικὸς, ἑώραον, ων ἀττικῶς. Παρακείμενος. ἑώρακα. Ὑπερσυντέλικος, ἑωράκειν.

Ἀρχὴ τοῦ π.

Παρίημι. Παρατατικὸς, παρῆν.

Πάρειμι. πάρει. πάρεστι.

Πάσχω, ἔπασχον. μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. Παρακείμενος, πέπονθα. ἀόριστος δεύτερος ἔπαθεν, ἀπὸ τοῦ πήθω.

Πέμπω. μέλλων, πέμψω. Παρακείμενος, πέπομφα. ἀόριστος πρῶτος, ἔπεμψα.

Πετάννυω. μέλλων, πετάσω. Παρακείμενος, πέπτακα.

Πέπτω, καὶ πέσσω, καὶ πέμπτω ποιητικῶς. μέλλων, πέμψω.

Πάομαι, ῶμαι. μέλλων, πάσομαι. Παρακείμενος, πέπαμαι.

Πείρω. μέλλων, περῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔπειρα.

Horrui,ab horreo.futurum,horrebo.præteritũ perfectum per errorem,horrui.
Figo,& figo.futurum,figam.indefinitũ,fixi, a figo.
Bibo,bibebam. futurum,bibam. præteritum perfectum bibi.indefinitum secundum,bibi.
Cado.futurum, cadam. præteritum perfetũ, cecidi. indefinitum secundum,cecidi.
Incendo.futurum,incendam.
Fingo, fingam. futurum, fingã.indefinitũ primum, finxi.
Nauigo.futurum, nauigabo, a nauigo. sic & spiro. futurum,spirabo.
Vendo,quod uendo.futurum,uendam.præteritum perfectum,uendidi.
Præmitto. præmisi medium indefinitum primum.
Extendo. Futurum,extendam.
Accurro. Futurum,accurram. Indefinitũ secundum,accurri,ab accurro.
Populor. Indefinitum secundum,populatus sum.
Volo, uolo. Medium indefinitum primum, uolaui.
Timeo. Futurum,timebo.
Interrogo. Futurum, interrogabo, ab interrogo.
Præteritum perfectum,interrogaui.Indefinitum secundum,interrogaui.

Principium Ro.

Facio. Futurum,faciam.
Rumpo,& rumpo. Futurum,rumpam.
Roboro,& roboro. Futurum,roborabo.
Valeo. Futurum, ualebo. Præteritum perfectum, ualui,ualuisti,ualuit. Imperatiuum, uale, ualeat.

Πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίττω. μέλλων, φρίξω. παρακείμενος ἡμαρτημένως, πέφρικα.

Πηγνύω, καὶ πήγνυμι. μέλλων, πήξω. ἀόριστος, ἐπάγην, ἀπὸ τοῦ πήγω.

Πίνω, ἔπινον. μέλλων, πώσω. Παρακείμενος, πέπωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπιον.

Πίπτω. μέλλων, πεσοῦμαι. Παρακείμενος, πέπτωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπεσον.

Πίμπρημι. μέλλων, πρήσω.

Πλάττω, σσω. μέλλων, πλάσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔπλασα.

Πλέω. μέλλων, πλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλεύω. οὕτω καὶ πνέω. μέλλων, πνεύσω.

Πράττω, τὸ πολῶ. μέλλων, πράσω. Παρακείμενος, πέπρακα.

Προΐεμαι, προηκάμην μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Πετάω, ῶ. Μέλλων, πετάσω.

Προστρέχω. Μέλλων, προσδραμοῦμαι. Ἀόριστος δεύτερος. προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδρέμω.

Πέρθω. ἀόριστος δεύτερος, ἔπραθον.

Πτάω, ῶ. Μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐπτάμην.

Πτήσσω. Μέλλων, πτήξω.

Πυνθάνομαι. Μέλλων, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι. παρακείμενος, πέπυσμαι. Ἀόριστος β. ἐπυθόμην.

Ἀρχὴ τοῦ ρ.

Ῥέζω. Μέλλων, ῥέξω.

Ῥηγνύω, καὶ ῥήγνυμι. Μέλλων, ῥήξω.

Ῥωννύω, καὶ ῥώννυμι. Μέλλων, ῥώσω.

Ῥωννύομαι. Μέλλων, ῥώσομαι. Παρακείμενος, ἔρρωμαι, ἔρρωσαι, ἔρρωται. Προστακτικὸν, ἔρρωσο, ἐρρώσθω.

ualete, ualento.

Principium Sigma.

Extinguo. Futurum, extinguam, & extinguã. Indefinitum secundum, extinxi, ab extinguo.
Concitor. Indefinitum primum, concitatus sum. Indefinitum secundum, concitaui.
Putresco. Futurum, putrescam. Indefinitum, putrui.
Libo. Futurum, libabo. Indefinitum primum, libaui.
Stillo, & stillo. Futurum, stillabo.
Gemo, & gemo. Futurum, gemam.
Pungo. Futurum, pungam.
Sterno. Futurum, sternam. Indefinitũ primũ, straui.
Sterno. Futurum, sternam. Indefinitũ primũ, straui.
Misceo. Futurum, miscebo. Præteritum perfectum, miscui.
Contingo. Futurum, contingam. Præteritum perfectum, contigi. Indefinitum primum, contigi.
Cohibeo, cohibeo. Futurum, bebo. Indefinitũ secũdũ, cohibui. Vnde imperatiuũ, cohibe, cohibeto.

Principium Taf.

Præteritum perfectum, mortuus sum, & mortuus sum. a morior.
Seco. Futurum, secabo. Indefinitum secundũ, secui.
Fabrico. Indefinitum secundum, fabricaui.
Extendo. Futurum, extendam. Indefinitum secundum, extendi. Vnde hic extendens.
Liquefacio. Futurum, liquefaciam. præteritum perfectum, liquefeci.
Pario. Futurum, pariam. Indefinitũ secũdũ, peperi.
Vulnero, uulnerabam. Futurum, uulnerabo.

ἐῤῥώσθε. ἐῤῥώσθωσαν.

Α'ρχὴ τοῦ σ.

Σβεννύω. μέλλων, σβέσω, καὶ σβήσομαι. ἀόριστος δεύτερος, ἔσβην, ἀπὸ τοῦ σβῆμι.

Σεύομαι. Α'όριστος πρῶτος, ἐσύθην. Α'όριστος δεύτερος, ἔσυα.

Σήπομαι. μέλλων, σήψομαι. Α'όριστος, ἐσάπην.

Σπένδω. μέλλων, σπείσω. Α'όριστος πρῶτος, ἔσπεισα.

Στάζω, καὶ σταλάζω. μέλλων, στάξω.

Στένω, στενάζω. μέλλων, στενάξω.

Στίζω. μέλλων, στίξω.

Στορέννυμι. μέλλων, στορέσω. Α'όριστος α. ἐστόρεσα.

Στρώννύω. μέλλων, στρώσω. Α'όριστος α. ἔστρωσα.

Συγκεραννύω. μέλλων, συγκεράσω. Παρακείμενος, συγκέκρακα.

Συμβαίνω. μέλλων, συμβήσομαι. Παρακείμενος, συμβέβηκα. ἀόριστος δεύτερος, συνέβην.

Σχέω, ῶ. μέλλων, σχήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔσχον. ὅθεν τὸ προστακτικὸν, σχὲς, σχέτω.

Α'ρχὴ τοῦ τ.

Παρακείμενος, τέθνηκα, καὶ τέθναα, ἀπὸ τοῦ θνήσκω.

Τέμνω. μέλλων, τμήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔταμον.

Τεύχω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον.

Τάζω. μέλλων, τάξω. ἀόριστος δεύτερος. ἔταγον. ὅθεν ὁ ταγών.

Τήκω. μέλλων, τήξω. Παρακείμενος, τέτηκα.

Τίκτω. μέλλων, τέξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτεκον.

Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον. Μέλλων, τρώσω.

Indefinitum primũ, uulneraui. Præteritũ perfe-ctum, nulneratus ſum, a uulnero, uulnero.
Soluo, & ſoluo. Futurum, ſoluam.
Tolero, a tolero. Futurum, tolerabo. Indefinitum ſe-cundum, toleraui, a tolero.
Nutrio. Futurum, nutriam. Indefinitum primũ, nu-triui. Medium præteritum perfectum, nutriui.
Timeo. Futurum, timebo.
Sum, eram. Futurum, ero, a fabrico. Præteritũ perfe ctum, fui, a conſequor, conſequor. Indefinitum ſecundum, fui.

Principium y pſilu.

Suſtineo. Futurum, ſuſtinebo. Præteritũ perfectum, ſuſtinui. Indefinitum ſecundum, ſuſtinui.
Promitto. Futurum, promittam. Præteritum perfe-ctum, promiſi. Medius aoriſtus ſecũdus, promiſi.
Subeo. Futurum, ſubibo. Aoriſtus ſubij, a ſubeo.
Priuo. Futurum, priuabo.
Dormito. Futurum, dormitabo.
Pluit. Futurum, pluet. Aoriſtus primus, pluit.

Principium Phi.

Dico. Prçteritũ imperfectũ dicebã. & amplius non.
Fugio. Futurũ, fugiam. Mediũ præteritũ perfectũ, fugi. Aoriſtus ſecũdus, fugi.
Fero. Futurum, feram, a fero. præteriũ perfectum, tuli. Aoriſtus primus, tuli. Aoriſtus ſecundus, tuli, a fero.
Dico, cis, cit. dicitis duo, dicunt duo. dicimus, dicitis, dicunt. Futuro, dicam. Aoriſtus primus, dixi. Aoriſtus ſecundus, dixi. Infinitum, dicere.

Α'όριστος πρῶτος, ἔτρωσα. Γαρακείμενος, τέτρωκα, ἀπὸ τοῦ τρόω, ῶ.

Τίνω, καὶ τίω. Μέλλων, τίσω.

Τλάω, ῶ. Μέλλων, τλήσω. ἀόριστος β. ἔτλην, ἀπὸ τοῦ τλῆμι.

Τρέφω. Μέλλων, θρέψω. ἀόριστος α. ἔθρεψα. Μέσος παρακείμενος, τέτροφα.

Τρέω. Μέλλων, τρέσω.

Τυγχάνω, ἐτύγχανον. Μέλλων, τεύξομαι, ἀπὸ τοῦ τεύχω. Γαρακείμενος, τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυχέω, ῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον. Α'ρχὴ τοῦ υ.

Υ'πέχω. Μέλλων, ὑφέξω. Γαρακείμενος, ὑπέσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ὕπεσχον.

Υ'πισχνοῦμαι. μέλλων, ὑποστήσομαι. Γαρακείμενος, ὑπέσχημαι. Μέσος ἀόριστος δεύτερος, ὑπεσχόμην.

Υ'ποδύω. μέλλων, ὑποδύσω. ἀόριστος ὑπέδυν, ἀπὸ τοῦ ὑπόδυμι.

Υ'ποστερίσκω. μέλλων, ὑποστερίσω.

Υ'πνώττω. μέλλων, ὑπνώσω.

Υ'ει. μέλλων, ὕσει. ἀόριστος πρῶτος, ὗσεν.

Α'ρχὴ τοῦ φ.

Φάσκω. Γαρατατικὸς, ἔφασκον. καὶ πλέον οὔ.

Φεύγω. μέλλων, φευξοῦμαι. μέσος παρακείμενος. πέφευγα. Α'όριστος δεύτερος, ἔφυγον.

Φέρω. μέλλων, οἴσω, ἀπὸ τοῦ οἴω. Γαρακείμενος, ἐνήνοχα. Α'όριστος πρῶτος, ἤνεγκα. Α'όριστος δεύτερος ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.

Φημί. φῄς. φησί. φατὸν, φατόν. φαμέν. φατέ. φασί. Μέλλων, φήσω. Α'όριστος πρῶτος, ἔφησα. Α'όριστος δεύτερος, ἔφην. Α'παρέμφατον, φάναι.

Præuenio, præueniebam. Futurum, præueniam, a præuenio. Præteritũ perfectũ, præueni. Aoristus primus, præueni. Aoristus secundus præueni, a præuenio. Participium, hic præueniens.

Corrumpo. Futurum, corrumpam. Præteritũ perfectum, corrupi. Medium præteritum perfectum, corrupi.

Tabesco. Futurum, tabescam.

Cruento, & curento. Futurum, cruentabo.

Produco. Futurum, producam. Præteritum perfectum, produxi. Indefinitum secundum, pruduxi, a pruduco.

Principium chi.

Gaudeo. Futurum, gaudebo. Aoristus, gauisus sum.

Sæuio. futurum, sæuiam. Aoristus, sæuii.

Fundo. futurum, fundam, a fundo. Aoristus, fudi.

Coloro. futurum, colorabo.

Principium psi.

Cano. futurum, canam. Præteritũ perfectũ, cecini. Aoristus primus, cecini.

Principium o mega.

Pello, & pello. futurum, pellam, & pellam.

Emo, emo. futurum, emam. Præteritum perfectum, emi, & emi attice. unde emptus.

Concitaui, a concito. futurum, concitabo. Aoristus primus, concitaui, & per syncopen, concitaui. uel concito, concitabo, concitaui æolice.

Finis anomalorum uerborum.

Φθάνω, ἔφθανον. μέλλων, φθάσω. ἀπὸ τοῦ φθάνω, ῶ. Παρακείμενος, ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος, ἔφθασα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφθην, ἀπὸ τοῦ φθῆμι. Ἡ μετοχὴ, ὁ φθάς.

Φθείρω. μέλλων, φθερῶ. Παρακείμενος, ἔφθαρκα. μέσος παρακείμενος, ἔφθορα.

Φθίνω. μέλλων, φθίσω.

Φοινίκω, καὶ φοινίζω. μέλλων, φοινίξω.

Φύω. μέλλων, φύσω. Παρακείμενος, πέφυκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φῦμι.

Ἀρχὴ τοῦ χ.

Χαίρω. μέλλων, χαιρήσομαι. ἀόριστος, ἐχάρην.
Χαλεπαίνω. μέλλων, χαλεπανῶ. ἀόριστος, ἐχαλέπηνα.
Χέω, μέλλων, χύσω, ἀπὸ τοῦ χύω. ἀόριστος, ἔχεα.
Χρωννύω. μέλλων, χρώσω.

Ἀρχὴ τοῦ ψ.

Ψάλλω. μέλλων, ψαλῶ. Παρακείμενος, ἔψαλκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔψηλα.

Ἀρχὴ τοῦ ω.

Ὤθω, καὶ ὠθέω, ῶ. μέλλων, ὤσω, καὶ ὠθήσω.
Ὠνέομαι, οῦμαι. μέλλων ὠνήσομαι. Παρακείμενος, ὤνημαι, καὶ ἐώνημαι ἀττικῶς. ὅθεν ἐωνημένος.
Ὦρσα, ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλλων, ὀρούσω. ἀόριστος πρῶτος, ὤρουσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὦρσα. ἢ ὄρω, ὄρσω, ὦρσα αἰολικῶς.

Τέλος τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων.

DE SPIRITIBVS.

QVOT spiritus? duo densus, & lenis. Omnis dictio a uocali uel diphthongo incipiēs, aspiratur, uel attenuatur. Sed a consonantibus, solū rho in principio dictionis exñs, aspirat. ut, rhetor. Quando autem sunt duo, primum quidem, attenuatur, secundum autem, aspiratur apud antiquos. ut, aduerbium. Nota uniuersaliter, ꝙ nominatiui spiritus retinetur & in reliquis casibus. & in uerbis uero spiritus thematis seruatur. et in ijs quæ ab illo inflectuntur. ut, pecco, peccabā. traho, trahebā. præter habeo, habebo, quod in præsenti quidem, attenuatur, in futuro uero, aspiratur, ad differentiam extra, quod est aduerbiū. In uerbis in præteritis e psilon præcedens & excedens, attenuatur. sicut, scripsi, scripsi. si præcedit quidem, nō decidit autem, & spiritum præsentis habet. ut, sto, stabo, steti, qui stetit. Omnis articulus a uocali incipiens. aspiratur. ut, hic, hæc, hi, hæ. Omne pronomen ab e psilo incipiens, attenuatur. ut, ego, præter se & quæ ex eo, ut seipsum. ab alia autem uocali incipiens, aspirat. ut, hic. hæc. præter ipse, & quę ab eo. ut, homicida fui, per se quid faciens. Omnis præpositio a uocali incipiens attenuatur. ut, ab, per, præter, sub, & super. Omnis Coniunctio a uocali incipiens, attenuatur. ut, sed. si. quoniam. præter causales. nam causales omnes aspirantur ut, ut. propter. ut pręter ut. Deriuatiua si retinet principium, spiritum proprij primitiui habēt. ut, amo, amor. ulcero, ulcus. pręter sudor, a laboro quod est laboro. simul, a simul

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ΠΟΣΑ πνεύματα; δύο. ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλή. πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη. δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων, μόνον τὸ ρ ἐν ἀρχῇ λέξεως ὄν, δασύνεται. οἷον, ῥήτωρ. ὅτε δὲ ἐστὶ δύο, τὸ μὲν πρῶτον, ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον, δασύνεται κατὰ παλαιούς. οἷον, ἐπίρρημα. Σημείωσαι καθόλου, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάσσεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάσσεται. καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκείνου κλινομένοις. οἷον, ἁμαρτάνω. ἡμάρτανον, ἕλκω, εἷλκον. πλὴν τοῦ ἔχω, ἕξω. ὅπερ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ψιλοῦται, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, δασύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔξω, ὅπερ ἐστὶν ἐπίρρημα. Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρωχημένοις ε προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον, ψιλοῦται. οἷον, ἔγραψα, γράψον. Εἰ δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. οἷον, ἵστημι, στήσω, ἕστηκα, ἑστηκώς. Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύνεται. οἷον, ὁ. ἡ. οἱ. αἱ. Πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένη, ψιλοῦται. οἷον, ἐγώ. πλὴν τῆς ἕ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. οἷον, ἑαυτόν. ἀπὸ τοῦ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη, δασύνεται. οἷον, οὗτος. αὕτη. πλὴν τοῦ αὐτὸς, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς. οἷον, αὐτόχειρ, καὶ αὐτόματος. πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, ψιλοῦται. οἷον, ἀπό. ἀνά. πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ. Πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ψιλοῦται. οἷον, ἀλλά. εἰ. ἐπεί. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται. οἷον, ἵνα. ἕνεκα. ὅπως. πλὴν τοῦ ὄφρα. τὰ παράγωγα εἰ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει. οἷον, ἀγαπῶ, ἀγάπη. ἕλκω, ἕλκος. πλὴν τοῦ ἱδρὼς, ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ. ἄμυδις, ἀπὸ τοῦ ἅμα.

ſeries,a necto.carcer, a prohibeo. Per aphæreſin tenuis conſonantis facta relatiua, aſpirantur.ut,tãtus, quantus, tunc,quando, præter,tunc,quando, tunc, quando.Aeolica omnia attenuantur.nã æoles ignorant aſpirationem.Numeralia omnia aſpirantur.ut, unus.ſex.ſeptem. præter octo,& nouem, & quæ ex ipſis.ut, octoginta. nonaginta. a ſiue intenſionem, ſignificat,ſiue priuationem, ſiue ſimul, ſiue malum, ſiue modicum ſiue abundat,attenuatur. præter catena,ex priuatiuo alpha.& ſoluo. & infernus, ex priuatiuo alpha & uideo. Sed congregatiuum alpha, aſpiratur.ſimul.uniuerſus.

Principium Alpha.

Alpha ante alpha,attenuatur.ut,Aaron.intãgibilis.

Alpha ante uita attenuatur,ut, innocuus.niſi rho inferatur.ut,ancilla.

Alpha ante gamma attenuatur. ut,agon.præter caſtus,& ſanctus,& ab his deducta.ut,ſanctitas.

Alpha ante delta attenuatur.ut,canto.præter infernus,& adultus.

Alpha ante e pſilon attenuatur. ut,aquila,aerem.

Alpha ante zita pſilen habet. ut,in æmulus.præter ueneror quod eſt ueneror.

Alpha ante thita,iota,cappa,attenuatur.ut,plus,moueor,incitor,arx.

Alpha ante lambda attenuatur. ut,alius,unguo,niſi mi inferatur. ut,ſalſus.& præter ſal, ſalis,capio, quod eſt capio.ſatis.ſalio.area. catena. halicarnaſus.ſalio.

εἱργμὸς, ἀπὸ τοῦ εἴργω. εἱρκτὴ, ἀπὸ τοῦ εἴργω. τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα ἀναφορικὰ, δασύνονται. οἷον, τόσος, ὅσος. τηνίκα. ἡνίκα. πλὴν τοῦ τόφρα, ὄφρα. τῆμος, ἧμος. τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν. τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνεται. οἷον, εἷς. ἕξ. ἑπτά. πλὴν τῶν ὀκτὼ, καὶ ἐννέα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. οἷον, ὀγδοήκοντα. ἐνενήκοντα. τὸ α εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε στέρησιν, εἴτε ὁμοῦ, εἴτε κακὸν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅλυσις, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ λύω. καὶ τοῦ ᾅδης, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ ἴδω. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α, δασύνεται.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α, ψιλοῦται. οἷον, ἀαρών. ἄαπτος.

Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἀβλαβής. εἰμὴ τὸ ρ ἐπιφέροιτο. οἷον ἅβρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἀγών. πλὴν τοῦ ἁγνὸς, καὶ ἅγιος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παραγομένων. οἷον, ἁγιότης.

Τὸ α πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ᾄδω. πλὴν τοῦ ᾅδης, καὶ ἁδρός.

Τὸ α πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἀετός. ἀέρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται, οἷον, ἄζηλος. πλὴν τοῦ ἅζομαι, τὸ σέβομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ θ, ι, κ, ψιλοῦται. οἷον, ἀθάρα. ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ. ἄκρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἄλλος. ἀλείφω. εἰμὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον, ἁλμυρός. καὶ πλὴν τοῦ ἅλς, ἁλῶ, τὸ κρατῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως. ἅλυσις. ἁλικαρνασὸς. ἁλλομαι.

Alpha ante mi.attenuatur.ut,plauſtrũ,prçter ſimul, pecco, concertatio, funis, quod eſt funis.placẽta. matula. conſonante autem illata cum mi, ſemper attenuatur.ut,circum ambroſia. indumentum.

Alpha ante gni attenuatur. ut, per. præter placeo, quod eſt placeo.

Alpha ante xi & o micron attenuatur. ut, dignus, enſis.quod eſt enſis.

Alpha ante pi pſilen habet. ut,ab,præter ſemel,ſim-plex,uniuerſus.tener.tango.

Alpha ante rho attenuatur. ut,arabs, niſi mi ſequa-tur,uel pi.ut,currus.rapio.præter mollem.

Alpha ante ſigma attenuatur ſemper. ut, exerceo. urbs.

Alpha ante taf.attenuatur.ut,ſine, præter quæ.pro quæ,& alter,pro alter.

Alpha ante chi,phi,cappa attenuat̃.ut,ſpuma,achi-uus,altus.

Alpha ante pſi attenuat̃.ut,poſt,præter hapſis.mem bra,quæ membra.

Alpha ante o mega attenuatur.ut.flos.

Regulæ E pſilu.

Epſilon abundans in principio dictionis, præſentis, ſpiritum aſſumit.ut,uideo,uidebam,bam,uiginti, viginti.

Epſilon ante alpha aſpirat̃. ut, ſeipſum, præter uer. bonorum.ſi.

Epſilõ ante uitá attenuatur.ut,ieci.præter ſeptimus. ſeptuaginta.hebræus.

Epſilon ante gamma attenuatur.ut,excito.

Τὸ α πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἄμαξα. πλὴν τοῦ ἅμα. ἁμαρτάνω. ἅμιλλα. ἅμμα, τὸ σχοινίον. ἅμης. ἁμίς. συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, ἀεὶ ψιλοῦται. οἷον, ἀμφί. ἀμβροσία. ἀμπεχόνη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἀνά. πλὴν τοῦ ἁνδάνω, τὸ ἀρέσκω.

Τὸ α πρὸ τοῦ ξ καὶ ο ψιλοῦται. οἷον, ἄξιος. ἄορ. τὸ ξίφος:

Τὸ α πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἀπό. πλὴν τοῦ ἅπαξ. ἁπλοῦς. ἅπας. ἁπαλός. ἅπτομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἄρα, εἰμὴ τὸ μ ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π. οἷον, ἅρμα. ἁρπάζω. πλὴν τοῦ ἀραιόν.

Τὸ α πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται ἀεί. οἷον, ἀσκῶ, ἄστυ.

Τὸ α πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἄτερ. πλὴν τοῦ ἅτ(τ)α, ἀντὶ ἄτινα. καὶ ἅτερος, ἀντὶ ἕτερος.

Τὸ α πρὸ τοῦ χ, φ, κ, ψιλοῦται: οἷον, ἀφροδίτη. ἀχαιός. ἄκρος.

Τὸ α πρὸ τοῦ ψ ψιλοῦται. οἷον. ἄψ. πλὴν τοῦ ἁψίς. ἅψεα, τὰ μέλη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἄωτος.

Κανόνες τοῦ ε.

Τὸ ε πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος πνεῦμα λαμβάνει. οἷον, ὁράω, ὥρων, ἑώρων. εἴκοσιν, ἐείκοσι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ α δασύνεται. οἷον, ἑαυτόν. πλὴν τοῦ ἔαρ. ἐάων. ἐάν.

Τὸ ε πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἔβαλον. πλὴν τοῦ ἕβδομος, ἑβδομήκοντα. ἑβραῖος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἐγείρω,

Epſilon ante d attenuatur.ut, edo. pręter pauimen-tum,quod pauimētum, ſedebit, ꝓ ſedebit,ſedes.
Epſilon ante epſilon attenuatur.ut, facile pro faci-le.præter deſiderium,quod deſiderium.
Epſilon ante zita aſpiratur.ut,ſedeo.
Epſilon ante ita non inuenitur, niſi a declinatione. ut,bonus,pro bono,a bonus.
Epſilon ante thita attenuatur.ut,conſuetudo.
Epſilon ante iota attenuatur.ut,ſimilis
Epſilon ante cappa aſpiratur.ut,hecuba, præter ſo-cer.induciæ.
Epſilon ante lambda,uel unū uel duplex.tenuē hēt. ut,arguo.eloquens,niſi cappa inferatur.ut,traho, & præter græcus.caliditas.helleſpontus.helenus. helene.palus.capio.uerto.helicon.uermis.
Epſilon ante mi attenuatur.ut,empedocles.
Epſilon ante gni attenuatur. propter autē, & unius excipitur.
Epſilon ante xi attenuat̄.ut licet.præter ſex,habebo habebis.habitus. deinceps.
Epſilon ante omicrō aſpiratur.ut,feſtum.
Epſilon ante. pi. attenuatur. ut, uerbum, præter ſequor.
Epſilon ante rho tenuē habet. ut, contendo, præter ſeptum.mercurius.ros.facio.
Epſilon ante ſigma attenuatur.ut,ultimus.præter ha-bentia ipſum cum taf.ut,conuiuor.
Epſilō ante taf.attenuatur.ut,annus.præter paratus. alter.ſocius.
Epſilon ante y pſilon attenuatur.ut,bonus.

Τὸ ε πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἕδω. πλὴν τοῦ ἕδος, τὸ ἔδαφος. ἑδῆται, ἀντὶ καθεδῆται. ἕδρα.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἑετῶς, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. πλὴν τοῦ ἑέλδωρ, ἡ ἐπιθυμία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἕζομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ η οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἑῆος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐΰς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ θ ψιλοῦται. οἷον, ἔθος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ι ψιλοῦται. οἷον, ἐϊκτός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἑκάβη. πλὴν τοῦ ἐκυρὸς, καὶ ἐκεχειρία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ, ψιλοῦται. οἷον, ἐλέγχω. ἐλλόγιμος. εἰμὴ τὸ κ ἐπάγοιτο. οἷον, ἕλκω. καὶ πλὴν τοῦ ἕλλην. ἑλη. ἑλλήσποντος. ἕλενος. ἑλένη. ἕλος. ἕλω. ἑλίσσω, ἑλικών, ἕλμινς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἐμπεδοκλῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. ἕνεκα δὲ, καὶ ἑνὸς, ἐξαιρεῖται.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται. οἷον, ἔξεστι. πλὴν τοῦ ἕξ. ἕξω. ἕξεις. ἕξις. ἑξῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ο δασύνεται. οἷον, ἑορτή.

Τὸ ε πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἔπος. πλὴν τοῦ ἕπομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἐρίζω. πλὴν τοῦ ἕρκος. ἑρμῆς. ἕρση. ἕρδω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. οἷον, ἔσχατος. πλὴν τῶν ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ τ. οἷον, ἑστιάω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἔτος. πλὴν ἕτοιμος. ἕτερος. ἑταῖρος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, εὖς.

Epsilon ante chi & phi attenuatur. ut, ephesus. habeo. præter solidus.
Epsilon ante psi aspiratur. ut, coquo.
Epsilon ante o mega aspiratur. ut, mane. prępter sum quod est sum, & permitto.

Regulæ, de Ita.

Ita ante alpha a declinatione solum inuenitur. ut, iu i, pro iui.
Ita añ uita aspiratur. ut, hebe. præter paululum, pro paululum. quod a pleonasmo fit. nã ita abundat.
Ita ante gamma aspiratur. ut, puto, præter diuinus.
Ita ante delta psilen habet. ut, iam. præter lætor. uoluptas. suauis.
Ita ante e psilõ, zita, ita, thita, iota, attenuatur. ut, sol, mos, iuuenis.
Ita ante cappa aspiratur. ut minime, præter quiete, pro quiete.
Ita ante lambda attenuatur. ut, fatus, p̃ter clauus, sol.
Ita ante mi attenuatur. ut, dies. præter dies domesticus. dimidium, iaculator, quod est iaculator.
Ita ante gni attenuatur. ut, si, quando.
Ita ante xi non inuenitur, nisi a declinatione. ut, ago, egi.
Ita ante o micron attenuatur.
Ita ante pi attenuatur. ut, epirus. præter iecur.
Ita añ rho attenuatur. ut, paulatim. præter herodes. iuno, herodianus. heron. hercules. herodotus. heros. herophilus.

Τὸ ε πρὸ τοῦ χ, καὶ φ, ψιλοῦται. οἷον, ἔφεσος. ἔχω. πλὴν τοῦ ἐφθός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ψ δασύνεται. οἷον, ἕψω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ω δασύνεται. οἷον, ἕωθεν. πλὴν τοῦ ἐῶ, τὸ ὑπάρχω. καὶ ἐῶ,

Κανόνες περὶ τοῦ η.

Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεως μόνον εὑρίσκεται. οἷον, ἦα, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην.

Τὸ η πρὸ τοῦ β δασύνεται. οἷον, ἥβη. πλὴν τοῦ ἠβαιόν, ἀντὶ τοῦ βαιόν. ὅπερ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνεται. τὸ γὰρ η πλεονάζει.

Τὸ η πρὸ τοῦ γ δασύνεται, οἷον, ἡγοῦμαι. πλὴν ἠγάθεος.

Τὸ η πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἦδη. πλὴν ἥδομαι. ἡδονή. ἡδύς.

Τὸ η πρὸ τοῦ ε, ζ, η, θ, ι, ψιλοῦται. οἷον, ἠέλιος. ἦθος. ἤϊθεος.

Τὸ η πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἥκιστα. πλὴν τοῦ ἦκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως.

Τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἠλίθιος. πλὴν τοῦ ἧλος. ἥλιος.

Τὸ η πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἦμαρ. πλὴν ἡμέρα. ἥμερος. ἥμισυ. ἧμων, ὁ ἀκοντιστής.

Τὸ η πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἦν, ἡνίκα.

Τὸ η πρὸ τοῦ ξ οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως, οἷον, ἄγω, ἦξα.

Τὸ η πρὸ τοῦ ο ψιλοῦται.

Τὸ η πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἤπειρος. πλὴν ἧπαρ.

Τὸ η πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἠρέμα. πλὴν ἡρώδης. ἥρα. ἡρωδιανός. ἥρων, ἡρακλῆς. ἡρόδοτος. ἥρως. ἡρόφιλος.

Ita ante ſigma aſpiratur.ut,Heſiodus, qes, emiſſio. letatus ſum,p̄ter dicit,pro dicit, & quę a declinatione.ut,comedi.fuiſti.

Ita ante taf attenuatur.ut,cor,præter uinco,uinco.

Ita ante y pſilon attenuatur.ut,bonus,bonus.

Ita ante phi attenuatur.ut, ſpuma, quod eſt ſpuma, præter Vulcanus.Hephæſtion.

Ita ante pſi non inuenitur. niſi a declinatione. ut,incendo.incendi.

Ita ante chi attenuatur.ut,ſono.ſono.

Ita ante o mega attenuatur.ut,aurora.

Regulæ de Iota,

Iota ante alpha,uita,gamma,attenuatur.

Iota ante delta attenuatur.ut,uideo.niſi rho inferat. ut,firmo.præter ſciens.

Iota ante e pſilon attenuatur. ut, ire, præter ſacer, accipiter.

Iota ante zita attenuatur.ut, ſedeo.

Iota ante ita attenuatur.ut,medicus.medicus præter mitto.

Iota ante thita attenuatur.ut,ithaca.

Iota ante iota non inuenitur.

Iota ante cappa attenuatur.ut,icarus. præter ſufficiens,ſupplico.peruenio.peruenio.

Iota ante lambda attenuatur . ut,iliū.p̄ter propitius.

Iota ante mi ſiquidem inferatur uocalis, aſpiratur. ut,deſiderium, ſi autem conſonans, attenuatur.

Iota ante gni attenuatur.ut,indus.

Iota ante xi, & o micron, attenuatur. ut, uiſcum, iolaus.

Τὸ η πρὸ τοῦ σ δασύνεται. οἷον, ἡσίοδος. ἡσυχία. ἧσις. ἥσθην. πλὴν τοῦ ἠσὶ, ἀντὶ φησὶ, καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως. ἥσθιον, ἦσθα.

Τὸ η πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἦτορ. πλὴν τοῦ ἡττάω, ῶ.

Τὸ η πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, ἠΰς, ὁ ἀγαθός.

Τὸ η πρὸ τοῦ φ ψιλοῦται. οἷον, ἠφλοισμὸς, ὁ ἀφρός. πλὴν τοῦ ἥφαιστος. ἡφαιστίων.

Τὸ η πρὸ τοῦ ψ οὐχ εὑρίσκεται εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἅπτω. ἧψα.

Τὸ η πρὸ τοῦ χ ψιλοῦται. οἷον, ἠχέω. ἠχῶ.

Τὸ η πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἠώς.

Κανόνες περὶ τοῦ ι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ α, β, γ, ψιλοῦται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται, οἷον, ἴδω. εἰ μὴ τὸ ρ ἐπάγοιτο. οἷον, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἰέναι. πλὴν τοῦ ἱερός. ἱέραξ.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἱζάνω.

Τὸ ι πρὸ τοῦ η ψιλοῦται. οἷον, ἰητὴρ, ὁ ἰατρὸς. πλὴν τοῦ ἵημι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ θ, ψιλοῦται. οἷον, ἰθάκη.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ι οὐχ εὑρίσκεται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται. οἷον, ἴκαρος. πλὴν τοῦ ἱκανός. ἱκετεύω. ἱκάνω. ἱκνοῦμαι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἴλιον. πλὴν τοῦ ἵλεως.

Τὸ ι πρὸ τοῦ μ εἰ μὲν ἐπιφέρεται φωνῆεν, δασύνεται. οἷον, ἵμερος. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἰνδὸς.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, ψιλοῦται. οἷον, ἰξὸς, ἰόλαος.

Omicron ante phi, chi, psi, attenuatur. ut, serpens, uehiculum, fero.

Omicron ante o micron, y psilon, o mega, non inuenitur.

Regulæ de y psilo.

Ypsilon aspiratur semper, siue ante uocalem, siue ante consonantem, præter æolica. nã æoles ignorant aspirationem.

Regulæ de o megalo.

Omega attenuat̃ semper. ut, pello, humerus, & reliqua. præter hora, & quæ ab eo. ut, formosus, sic, morior De diphthongis.

Alpha iota diphthongus in ultra unam syllabam dictionibus attenuatur, ut, æuum. ærũnę. nisi mi inferatur. ut, sanguis. præter capio, eligo.

Alpha y psilon diphthógus attenuatur, ut tibia. pręter hæc. sui ipsius, pro sui ipsius.

E iota diphthongus attenuatur. ut, in, præpositio. temere. pręter uoluo. fatum. uestis. uestis. indutus. unus. usq;. series. carcer.

E ypsilon diphthongus attenuatur. ut, bene, præter illumino, illumino, & inflãmo. inuenio, inuenio.

O iota diphthongus in ultra unam syllabam dictionibus attenuatur. ut, uinum, præter uia. ouis, autẽ ex ouis, attenuatur.

O ypsilon diphthongus attenuatur. ut, nequaquam. præter quoniam, causalem coniunctionem. & cuius, pro cuius. & sic, aduerbiũ. & hic, pronomẽ.

Finis cum Deo sancto de Spiritibus.

Τὸ ο πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ψιλοῦται. οἷον, ὄφις. ὄχημα. ὀψέ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ο, υ, ω, οὐχ εὑρίσκεται.

Κανόνες περὶ τοῦ υ.

Τὸ υ δασύνεται ἀεὶ, εἴτε πρὸ φωνήεντος, εἴτε πρὸ συμφώνου. πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀμοιροῦσι τὴν δασεῖαν.

Κανόνες περὶ τοῦ ω.

Τὸ ω ψιλοῦται ἀεί. οἷον, ὠθέω. ὦμος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ὥρα, καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ. οἷον, ὡραῖος. ᾠδή. ὡραΐζω.

Περὶ διφθόγγων.

Ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον, αἰών. αἰκίαι. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον, αἷμα. πλὴν τοῦ αἱρέω. αἱροῦμαι.

Ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται, οἷον αὐλός. πλὴν αὕτη, αὑτοῦ ἀντὶ ἑαυτοῦ.

Ἡ ει δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, εἰς, πρόθεσις. εἰκῇ. πλὴν τοῦ εἱλύω. εἱμαρμένη. εἷμα, τὸ ἔνδυμα. εἱμένος. εἷς. εἵως. εἱρμός. εἱρκτή.

Ἡ ευ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, εὖ. πλὴν τοῦ εὕω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. εὕρω. εὑρίσκω.

Ἡ οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον, οἶνος. πλὴν τοῦ οἷμος. οἷς δὲ ἐκ τοῦ ὅς, ψιλοῦται.

Ἡ ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, οὐδαμῶς. πλὴν τοῦ οὕνεκα αἰτιολογικοῦ συνδέσμου. καὶ οὗ, ἀντὶ τοῦ οὗτινος. καὶ οὕτως, ἐπίρρημα. καὶ οὗτος, ἀντωνυμία.

Τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ περὶ πνευμάτων.

DE SPIRITIBVS.

QVOT spiritus? duo densus, & lenis. Omnis dictio a uocali uel diphthongo incipiẽs, aspiratur, uel attenuatur. Sed a consonantibus, solũ rho in principio dictionis exñs, aspirat̃. ut, rhetor. Quando autem sunt duo, primum quidem, attenuatur, secundum autem, aspiratur apud antiquos. ut, aduerbium. Nota uniuersaliter, ꝙ nominatiui spiritus retinetur & in reliquis casibus. & in uerbis uero spiritus thematis seruatur. et in ijs quæ ab illo inflectuntur. ut, pecco, peccabã. traho, trahebã. præter habeo, habebo, quod in præsenti quidem, attenuatur, in futuro uero, aspiratur, ad differentiam extra, quod est aduerbiũ. In uerbis in præteritis e psilon præcedens & excedens, attenuatur. sicut, scripsi, scripsi. si pręcedit quidem, nõ decidit autem, & spiritum præsentis habet. ut, sto, stabo, steti, qui stetit. Omnis articulus a uocali incipiens. aspiratur. ut, hic, hæc, hi, hæ. Omne pronomen ab e psilo incipiens, attenuatur. ut, ego, præter se & quæ ex eo, ut seipsum. ab alia autem uocali incipiens, aspirat̃. ut, hic. hæc. præter ipse, & quę ab eo. ut, homicida sui, per se quid faciens. Omnis præpositio a uocali incipiens attenuatur. ut, ab, per, præter, sub, & super. Omnis Coniunctio a uocali incipiens, attenuatur. ut, sed. si. quoniam. præter causales. nam causales omnes aspirantur ut, ut. propter. ut pręter ut. Deriuatiua si retinet principium, spiritum proprij primitiui habet. ut, amo, amor. ulcero, ulcus. pręter sudor, a laboro quod est laboro. simul, a simul

ΠΕΡΙ' ΠΝΕΥΜΑ'ΤΩΝ.

ΠΟ'ΣΑ πνεύματα; δύο. ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλή. πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη. δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων, μόνον τὸ ρ ἐν ἀρχῇ λέξεως ὂν, δασύνεται. οἷον, ῥήτωρ. ὅτε δὲ ἐστι δύο, τὸ μὲν πρῶτον, ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον, δασύνεται κατὰ παλαιούς. οἷον, ἐπίῤῥημα. Σημείωσαι καθόλου, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάσσεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάσσεται. καὶ ἐν τοῖς ἀπ' ἐκείνου κλινομένοις. οἷον, ἁμαρτάνω. ἡμάρτανον, ἕλκω, εἷλκον. πλὴν τοῦ ἔχω, ἕξω. ὅπερ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ψιλοῦται, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, δασύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔξω, ὅπερ ἐστὶν ἐπίῤῥημα. Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ε προεῤχόμενον καὶ ἀποπίπτον, ψιλοῦται. οἷον, ἔγραψα, γράψον. Εἰ δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. οἷον, ἵστημι, στήσω, ἕστακα, ἑστακώς. Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύνεται. οἷον, ὁ. ἡ. οἱ. αἱ. Πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένη, ψιλοῦται. οἷον, ἐγώ. πλὴν τῆς ἕ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. οἷον, ἑαυτόν. ἀπὸ τοῦ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη, δασύνεται. οἷον, οὗτος. αὕτη. πλὴν τοῦ αὐτὸς, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς. οἷον, αὐτόχειρ, καὶ αὐτόματος. πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, ψιλοῦται. οἷον, ἀπό. ἀνά. πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπὲρ. Πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ψιλοῦται. οἷον, ἀλλὰ. εἰ. ἐπεί. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται. οἷον, ἵνα. ἕνεκα. ὅπως. πλὴν τοῦ ὄφρα. τὰ παράγωγα εἰ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει. οἷον, ἀγαπῶ, ἀγάπη. ἕλκω, ἕλκος. πλὴν τοῦ ἱδρὼς, ἀπὸ τοῦ ἴδιω τὸ κοπιῶ. ἅμυδις, ἀπὸ τοῦ ἅμα.

ſeries,a necto.carcer, a prohibeo. Per aphæreſin te-nuis conſonantis facta relatiua, aſpirantur.ut,tãtus, quantus, tunc,quando, præter,tunc,quando, tunc, quando.Aeolica omnia attenuantur.nã æoles igno rant aſpirationem.Numeralia omnia aſpirantur.ut, unus.ſex.ſeptem. præter octo,& nouem, & quæ ex ipſis.ut, octoginta. nonaginta. a ſiue intenſionem, ſignificat,ſiue priuationem, ſiue ſimul, ſiue malum, ſiue modicum ſiue abundat,attenuatur. præter cate na,ex priuatiuo alpha.& ſoluo. & infernus, ex pri-uatiuo alpha & uideo. Sed congregatiuum alpha, aſpiratur.ſimul.uniuerſus.

Principium Alpha.

Alpha ante alpha,attenuatur.ut,Aaron.intãgibilis.
Alpha ante uita attenuatur,ut, innocuus.niſi rho in feratur.ut,ancilla.
Alpha ante gamma attenuatur. ut,agon.præter ca-ſtus,& ſanctus,& ab his deducta.ut,ſanctitas.
Alpha ante delta attenuatur.ut,canto.præter infer-nus,& adultus.
Alpha ante e pſilon attenuatur. ut,aquila,aerem.
Alpha ante zita pſilen habet. ut,in æmulus.præter ueneror quod eſt ueneror.
Alpha ante thita,iota,cappa,attenuatur.ut,plus,mo ueor,incitor,arx.
Alpha ante lambda attenuatur. ut,alius,unguo,niſi mi inferatur. ut,ſalſus.& præter ſal, ſalis,capio, quod eſt capio.ſatis.ſalio.area. catena. halicarna-ſus.ſalio.

εἱρμὸς, ἀπὸ τοῦ εἴρω. εἱρκτὴ, ἀπὸ τοῦ εἴργω. τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα ἀναφορικὰ, δασύνονται. οἷον, τόσος, ὅσος. τηνίκα. ἡνίκα. πλὴν τοῦ τόφρα, ὄφρα. τῆμος, ἦμος. τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν. τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνεται. οἷον, εἷς. ἕξ. ἑπτά. πλὴν τῶν ὀκτὼ, καὶ ἐννέα, καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτῶν. οἷον, ὀγδοήκοντα. ἐνενήκοντα. τὸ α εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε στέρησιν, εἴτε ὁμοῦ, εἴτε κακὸν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅλυσις, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ λύω. καὶ τοῦ ᾅδης, ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ ἴδω. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α, δασύνεται.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α, ψιλοῦται. οἷον, ἀαρών. ἄαπτος.

Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἀβλαβής. εἰμὴ τὸ ῥέπι φέροιτο. οἷον ἅβρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἀγών. πλὴν τοῦ ἁγνὸς, καὶ ἅγιος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παραγομένων. οἷον, ἁγιότης.

Τὸ α πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ᾄδω. πλὴν τοῦ ᾅδης, καὶ ἁδρός.

Τὸ α πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἀετός. ἀέρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται, οἷον, ἄζηλος. πλὴν τοῦ ἅζομαι, τὸ σέβομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ θ, ι, κ, ψιλοῦται. οἷον, ἀθάρα. ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ. ἄκρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἄλλος. ἀλείφω. εἰμὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον, ἁλμυρός. καὶ πλὴν τοῦ ἅλς, ἁλῶ, τὸ κρατῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως. ἅλυσις. ἁλικαρνασὸς. ἅλλομαι.

Alpha ante mi.attenuatur.ut,plauſtrũ,prҿter ſimul, pecco, concertatio, funis, quod eſt funis.placẽta. matula. conſonante autem illata cum mi, ſemper attenuatur.ut,circum ambroſia. indumentum.

Alpha ante gni attenuatur. ut, per. præter placeo, quod eſt placeo.

Alpha ante xi & o micron attenuatur. ut, dignus, enſis.quod eſt enſis.

Alpha ante pi pſilen habet. ut,ab,præter ſemel,ſimplex,uniuerſus.tener.tango.

Alpha ante rho attenuatur. ut,arabs, niſi mi ſequatur,uel pi.ut,currus.rapio.præter mollem.

Alpha ante ſigma attenuatur ſemper. ut, exerceo. urbs.

Alpha ante taf.attenuatur.ut,ſine, præter quæ.pro quæ,& alter,pro alter.

Alpha ante chi,phi,cappa attenuať.ut,ſpuma,achiuus,altus.

Alpha ante pſi attenuať.ut,poſt,præter hapſis.membra,quæ membra.

Alpha ante o mega attenuatur.ut.flos.

Regulæ E pſilu.

Epſilon abundans in principio dictionis, præſentis, ſpiritum aſſumit.ut,uideo,uidebam,bam,uiginti, viginti.

Epſilon ante alpha aſpirať. ut,ſeipſum, præter uer. bonorum.ſi.

Epſilõ ante uitá attenuatur.ut,ieci.præter ſeptimus. ſeptuaginta.hebræus.

Epſilon ante gamma attenuatur.ut,excito.

Τὸ α πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἅμαξα. πλὴν τοῦ ἅμα. ἁμαρτάνω. ἅμιλλα. ἅμμα, τὸ σχοινίον. ἅμις. ἀμίς. συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, ἀεὶ ψιλοῦται. οἷον, ἀμφί. ἀμβροσία. ἀμπεχόνη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἀνά. πλὴν τοῦ ἁνδάνω, τὸ ἀρέσκω.

Τὸ α πρὸ τοῦ ξ καὶ ο ψιλοῦται. οἷον, ἄξιος. ἄορ. τὸ ξίφος.

Τὸ α πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἀπό. πλὴν τοῦ ἅπαξ. ἁπλοῦς. ἅπας. ἁπαλός. ἅπτομαι.

Τὸ α πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἄρα, εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π. οἷον, ἅρμα. ἁρπάζω. πλὴν τοῦ ἁραιόν.

Τὸ α πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται ἀεί. οἷον, ἀσκῶ, ἄστυ.

Τὸ α πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἄτερ. πλὴν τοῦ ἅτλα, ἀντὶ ἄτινα. καὶ ἅτερος, ἀντὶ ἕτερος.

Τὸ α πρὸ τοῦ χ, φ, κ, ψιλοῦται: οἷον, ἀφροδίτη. ἀχαιός. ἄκρος.

Τὸ α πρὸ τοῦ ψ ψιλοῦται. οἷον. ἄψ. πλὴν τοῦ ἁψίς. ἅψεα, τὰ μέλη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἄωτος.

Κανόνες τοῦ ε.

Τὸ ε πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως, τὸ τοῦ ἐνεστῶτος πνεῦμα λαμβάνει. οἷον, ὁράω, ἑώρων, ἑώρων. εἴκοσιν, ἐείκοσι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ α δασύνεται. οἷον, ἑαυτόν. πλὴν τοῦ ἔαρ. ἐάων. ἐάν.

Τὸ ε πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. οἷον, ἔβαλον. πλὴν τοῦ ἕβδομος. ἑβδομήκοντα. ἑβραῖος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται. οἷον, ἐγείρω.

Epſilon ante d attenuatur.ut, edo. pręter pauimentum,quod pauimētum, ſedebit, ꝑ ſedebit,ſedes.

Epſilon ante epſilon attenuatur.ut, facile pro facile.præter deſiderium,quod deſiderium.

Epſilon ante zita aſpiratur.ut,ſedeo.

Epſilon ante ita non inuenitur, niſi a declinatione. ut,bonus,pro bono,a bonus.

Epſilon ante thita attenuatur.ut,conſuetudo.

Epſilon ante iota attenuatur.ut,ſimilis

Epſilon ante cappa aſpiratur.ut,hecuba, præter ſocer.induciæ.

Epſilon ante lambda,uel unū uel duplex.tenuē hēt. ut,arguo.eloquens,niſi cappa inferatur.ut,traho, & præter græcus.caliditas.helleſpontus.helenus. helene.palus.capio.uerto.helicon.uermis.

Epſilon ante mi attenuatur.ut,empedocles.

Epſilon ante gni attenuatur. propter autē, & unius excipitur.

Epſilon ante xi attenuat̄.ut licet.præter ſex,habebo habebis.habitus. deinceps.

Epſilon ante omicron aſpiratur.ut,feſtum.

Epſilon ante. pi. attenuatur. ut, uerbum, præter ſequor.

Epſilon ante rho tenuē habet. ut, contendo, præter ſeptum.mercurius.ros.facio.

Epſilon ante ſigma attenuatur.ut,ultimus.præter habentia ipſum cum taf.ut,conuiuor.

Epſilō ante taf.attenuatur.ut,annus.præter paratus. alter.ſocius.

Epſilon ante y pſilon attenuatur.ut,bonus.

Τὸ ε πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἕδω. πλὴν τοῦ ἕδος, τὸ ἔδαφος. ἑδεῖται, ἀντὶ καθεδεῖται. ἕδρα.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἐετῶς, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. πλὴν τοῦ ἑέλδωρ, ἡ ἐπιθυμία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἕζομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ η οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἔηος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐΰς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ θ ψιλοῦται. οἷον, ἔθος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ι ψιλοῦται. οἷον, ἐϊκτός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἑκάβη. πλὴν τοῦ ἐκυρὸς, καὶ ἐκεχειρία.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ, ψιλοῦται. οἷον, ἐλέγχω. ἐλλόγιμος. εἰμὴ τὸ κ ἐπάγοιτο. οἷον, ἕλκω. καὶ πλὴν τοῦ ἕλλην. ἑλη. ἑλλήσποντος. ἕλιος. ἑλένη. ἕλος. ἕλω. ἑλίσσω, ἑλικών, ἕλμινς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἐμπεδοκλῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. ἕνεκα δὲ, καὶ ἑνὸς, ἐξαιρεῖται.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται. οἷον, ἔξεστι. πλὴν τοῦ ἕξ. ἕξω. ἕξεις. ἕξις. ἑξῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ο δασύνεται. οἷον, ἑορτή.

Τὸ ε πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἔπος. πλὴν τοῦ ἕπομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἐρίζω. πλὴν τοῦ ἕρκος. ἑρμῆς. ἕρση. ἕρδω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. οἷον, ἔσχατος. πλὴν τῶν ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ τ. οἷον, ἑστιάω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἔτος. πλὴν ἕτοιμος. ἕτερος. ἑταῖρος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, εὖς.

Epsilon ante chi & phi attenuatur. ut, ephesus. habeo. præter solidus.

Epsilon ante psi aspiratur. ut, coquo.

Epsilon ante o mega aspiratur. ut, mane. pręter sum quod est sum, & permitto.

Regulæ, de Ita.

Ita ante alpha a declinatione solum inuenitur. ut, iu i, pro iui.

Ita añ uita aspiratur. ut, hebe. præter paululum, pro paululum, quod a pleonasmo fit. nã ita abundat.

Ita ante gamma aspiratur. ut, puto, præter diuinus.

Ita ante delta psilen habet. ut, iam. præter lætor. uoluptas. suauis.

Ita ante e psilō, zita, ita, thita, iota, attenuatur. ut, sol, mos, iuuenis.

Ita ante cappa aspiratur. ut minime, præter quiete, pro quiete.

Ita ante lambda attenuatur. ut, fatus, pter clauus, sol.

Ita ante mi attenuatur. ut, dies. præter dies domesticus. dimidium, iaculator, quod est iaculator.

Ita ante gni attenuatur. ut, si, quando.

Ita ante xi non inuenitur, nisi a declinatione. ut, ago, egi.

Ita ante o micron attenuatur.

Ita ante pi attenuatur. ut, epirus. præter iecur.

Ita añ rho attenuatur. ut, paulatim. præter herodes. iuno, herodianus. heron. hercules. herodotus. heros. herophilus.

Τὸ ε πρὸ τοῦ χ, καὶ φ, ψιλοῦται. οἷον, ἔφεσος. ἔχω. πλὴν τοῦ ἑφθός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ψ δασύνεται. οἷον, ἕψω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ω δασύνεται. οἷον, ἕωθεν. πλὴν τοῦ ἔω, τὸ ὑπάρχω. καὶ ἐῶ,

Κανόνες περὶ τοῦ η.

Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεως μόνον εὑρίσκεται. οἷον, ἦα, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην.

Τὸ η πρὸ τοῦ β δασύνεται. οἷον, ἥβη. πλὴν τοῦ ἠβαιόν, ἀντὶ τοῦ βαιόν. ὅπερ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνεται. τὸ γὰρ η πλεονάζει.

Τὸ η πρὸ τοῦ γ δασύνεται, οἷον, ἡγοῦμαι. πλὴν ἠγάθεος.

Τὸ η πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ἤδη. πλὴν ἥδομαι. ἡδονή. ἡδύς.

Τὸ η πρὸ τοῦ ε, ζ, η, θ, ι, ψιλοῦται. οἷον, ἠέλιος. ἦθος. ἤϊθεος.

Τὸ η πρὸ τοῦ κ δασύνεται. οἷον, ἥκιστα. πλὴν τοῦ ἦκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως.

Τὸ η πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἠλίθιος. πλὴν τοῦ ἧλος. ἥλιος.

Τὸ η πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ἦμαρ. πλὴν ἡμέρα. ἥμερος. ἥμισυ. ἧμων, ὁ ἀκοντιστής.

Τὸ η πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἦν, ἡνίκα.

Τὸ η πρὸ τοῦ ξ οὐχ εὑρίσκεται, πλὴν ἀπὸ κλίσεως, οἷον, ἄγω, ἦξα.

Τὸ η πρὸ τοῦ ο ψιλοῦται.

Τὸ η πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ἤπειρος. πλὴν ἧπαρ.

Τὸ η πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ἠρέμα. πλὴν ἡρώδης. ἥρα. ἡρωδικός. ἥρων, ἡρακλῆς. ἡρόδοτος. ἥρως. ἡρόφιλος.

Ita ante ſigma aſpiratur.ut,Heſiodus, ges, emiſsio.
letatus ſum,pter dicit,pro dicit, & quę a declina-
tione.ut,comedi.fuiſti.
Ita ante taf attenuatur.ut,cor,præter uinco,uinco.
Ita ante y pſilon attenuatur.ut,bonus,bonus.
Ita ante phi attenuatur.ut, ſpuma, quod eſt ſpuma,
præter Vulcanus.Hephæſtion.
Ita ante pſi non inuenitur. niſi a declinatione. ut,in-
cendo.incendi.
Ita ante chi attenuatur.ut,ſono.ſono.
Ita ante o mega attenuatur.ut,aurora.

Regulæ de Iota,

Iota ante alpha,uita,gamma,attenuatur.
Iota ante delta attenuatur.ut,uideo.niſi rho inferat.
ut,firmo.præter ſciens.
Iota ante e pſilon attenuatur. ut, ire, præter ſacer,
accipiter.
Iota ante zita attenuatur.ut, ſedeo.
Iota ante ita attenuatur.ut,medicus.medicus præter
mitto.
Iota ante thita attenuatur.ut,ithaca.
Iota ante iota non inuenitur.
Iota ante cappa attenuatur.ut,icarus. præter ſuffici-
ens,ſupplico.peruenio.peruenio.
Iota ante lambda attenuatur. ut,iliũ.pter propitius.
Iota ante mi ſiquidem inferatur uocalis, aſpiratur.
ut,deſiderium, ſi autem conſonans, attenuatur.
Iota ante gni attenuatur.ut,indus.
Iota ante xi, & o micron, attenuatur. ut, uiſcum,
iolaus.

Τὸ η πρὸ τοῦ σ δασύνεται. οἷον, ἡσίοδος. ἡσυχία. ἧσις. ἧσθην. πλὴν τοῦ ἠσὶ, ἀντὶ φησὶ, καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως. ἤσθιον, ἦσθα.

Τὸ η πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ἦτορ. πλὴν τοῦ ἡττάω, ῶ.

Τὸ η πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον, ἠΰς, ὁ ἀγαθός.

Τὸ η πρὸ τοῦ φ ψιλοῦται. οἷον, ἠφλοισμὸς, ὁ ἀφρός. πλὴν τοῦ ἥφαιστος. ἡφαιστίων.

Τὸ η πρὸ τοῦ ψ οὐχ εὑρίσκεται εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως. οἷον, ἅπτω. ἧψα.

Τὸ η πρὸ τοῦ χ ψιλοῦται. οἷον, ἠχέω. ἠχῶ.

Τὸ η πρὸ τοῦ ω ψιλοῦται. οἷον, ἠώς.

Κανόνες περὶ τοῦ ι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ α, β, γ, ψιλοῦται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται, οἷον, ἴδω. εἰ μὴ τὸ ρ ἐπάγοιτο. οἷον, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται. οἷον, ἰέναι. πλὴν τοῦ ἱερός. ἱέραξ.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ζ δασύνεται. οἷον, ἱζάνω.

Τὸ ι πρὸ τοῦ η ψιλοῦται. οἷον, ἰητὴρ, ὁ ἰατρός. πλὴν τοῦ ἵημι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ θ, ψιλοῦται. οἷον, ἰθάκη.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ι οὐχ εὑρίσκεται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται. οἷον, ἴκαρος. πλὴν τοῦ ἱκανός. ἱκετεύω. ἱκάνω. ἱκνοῦμαι.

Τὸ ι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ἴλιον. πλὴν τοῦ ἵλεως.

Τὸ ι πρὸ τοῦ μ εἰ μὲν ἐπιφέρεται φωνῆεν, δασύνεται. οἷον, ἵμερος. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ἰνδός.

Τὸ ι πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, ψιλοῦται. οἷον, ἰξὸς, ἰόλαος.

Iota ante pi unum quidem, attenuatur. per duo uero aspiratur.

Iota ante sigma attenuatur. ut, æqualis, nisi taf inferatur. ut, sto. præter ister.

Iota ante taf, ypsilon, phi, chi, psi, omega, attenuatur. ut, italia, iynx, fortiter, piscis, ips, eo.

Regula de o micro.

Omicron per superabũdantiam additum, aspiratur. quomodocunq;. uter.

Omicron ante alpha, uita, gamma, attenuatur. ut, mulier, uerulum, tumor.

Omicron ante delta attenuatur. ut, Vlysses. p̃ter uia.

Omicron ante zita, thita, attenuatur. ut, oleo, uelum.

Omicron ante cappa attenuatur. ut, ocium. præter qualis, quantus.

Omicron ante lambda attenuatur. ut, perdo. præter totus, pila, pondus nauis.

Omicron ante mi attenuatur. ut, iuro, præter simul, simulis. tamen. clamor. cœtus.

Omicron ante gni attenuatur. ut, asinus.

Omicron ante xi attenuatur. ut, acutus.

O ante pi attenuatur. ut, fructus. præter scutum.

O ante rho atenuatur. ut mons. præter uideo, terminus, & præter, in quibus cappa, uel mi cum rho sequitur, ut series, impetum facio, iuro, ordo.

Omicron ante sigma, siquidem uocalis sequatur, aspiratur. ut, sanctus. præter osiris si aũt consonãs, attenuatur. ut, legumen.

Omicron ante taf attenuatur. ut, sonitus, p̃ter quod, quando, quando.

Τὸ ι πρὸ τοῦ π ἑνὸς μὲν, ψιλοῦται. διὰ δύο δὲ, δασύνεται.

Τὸ ι πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. οἷον, ἴσος, εἰ μὴ τὸ τ ἐπάγοιτο. οἷον, ἵστημι. πλὴν τοῦ ἴστρος.

Τὸ ι πρὸ τοῦ τ, υ, φ, χ, ψ, ω, ψιλοῦται. οἷον. ἰταλία, ἴυγξ. ἶφι. ἰχθύς. ἴψ. ἰώ.

Κανόνες περὶ τοῦ ο.

Τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον, δασύνεται. ὁπωσοῦν. ὁπότερος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ α, ϐ, γ, ψιλοῦται. οἷον, ὄαρος. ὀϐελίσκος. ὄγμος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. οἷον, ὀδυσσεύς. πλὴν τοῦ ὁδός.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ζ, θ, ψιλοῦται. οἷον, ὄζω. ὀθόνη.

Τὸ ο πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται. οἷον, ὄκνος. πλὴν τοῦ ὁκοῖος, ὁκόσος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. οἷον, ὀλλύω. πλὴν τοῦ ὅλος. ὅλμος. ὁλκή. ὁλκάς.

Τὸ ο πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον, ὀμνύω. πλὴν τοῦ ὁμοῦ. ὅμοιος. ὅμως. ὁμοκλή. ὅμιλος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. οἷον, ὄνος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται. οἷον, ὀξύς.

Τὸ ο πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. οἷον, ὀπώρα. πλὴν τοῦ ὅπλον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. οἷον, ὄρος. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος. καὶ πλὴν ἐφ' ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ μετὰ τοῦ ρ ἐπάγοιτο, οἷον, εἱρμός. ὁρμῶ. ὁρκίζω. ὁρμαθός.

Τὸ ο πρὸ τοῦ σ εἰ μὲν φωνῆεν ἐπάγοιτο, δασύνεται οἷον, ὅσιος. πλὴν ὄσιρις. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται. οἷον, ὄσπριον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. οἷον, ὄτοϐος. πλὴν τοῦ ὅ, τι. ὅταν. ὅτε.

Omicron ante phi, chi, psi, attenuatur. ut, serpens, uehiculum, fero.

Omicron ante o micron, y psilon, o mega, non inuenitur.

Regulæ de y psilo.

Ypsilon aspiratur semper, siue ante uocalem, siue ante consonantem, præter æolica. nã æoles ignorant aspirationem.

Regulæ de o megalo.

Omega attenuat̃ semper. ut, pello, humerus, & reliqua. præter hora, & quæ ab eo. ut, formosus, sic, morior

De diphthongis.

Alpha iota diphthongus in ultra unam syllabam dictionibus attenuatur, ut, æuum. ærũnę. nisi mi inferatur. ut, sanguis. præter capio, eligo.

Alpha y psilon diphthõgus attenuatur, ut tibia. pręter hæc. sui ipsius, pro sui ipsius.

E iota diphthongus attenuatur. ut, in, præpositio. temere. pręter uoluo. fatum. uestis. uestis. indutus. unus. usq;. series. carcer.

E ypsilon diphthongus attenuatur. ut, bene, præter illumino, illumino, & inflãmo. inuenio, inuenio.

O iota diphthongus in ultra unam syllabam dictionibus attenuatur. ut, uinum, præter uia. ouis, autẽ ex ouis, attenuatur.

O ypsilon diphthongus attenuatur. ut, nequaquam. præter quoniam, causalem coniunctionem. & cuius, pro cuius. & sic, aduerbiũ. & hic, pronomẽ.

Finis cum Deo sancto de Spiritibus.

Τὸ ο πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ψιλοῦται. οἷον, ὄφις. ὄχημα. ὀψέ.
Τὸ ο πρὸ τοῦ ο, υ, ω, οὐχ εὑρίσκεται.

Κανόνες περὶ τοῦ υ.

Τὸ υ δασύνεται ἀεὶ, εἴτε πρὸ φωνήεντες, εἴτε πρὸ συμφώνων. πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

Κανόνες περὶ τοῦ ω.

Τὸ ω ψιλοῦται ἀεὶ. οἷον, ὠθέω. ὦμος. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ὥρα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. οἷον, ὡραῖος. ᾠδή. ὡραιζω.

Περὶ διφθόγγων.

Ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον, αἰών. αἰκίαι. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. οἷον, αἷμα. πλὴν τοῦ αἱρέω. αἱροῦμαι.

Ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται, οἷον αὐλός. πλὴν αὕτη, αὑτοῦ ἀντὶ ἑαυτοῦ.

Ἡ ει δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, εἷς, πρόθεσις. εἰκῶ. πλὴν τοῦ εἱλύω. εἱμαρμένη. εἷμα, τὸ ἔνδυμα. εἱμένος. εἷς. εἵως. εἱρμός. εἱρκτή.

Ἡ ευ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, εὖ. πλὴν τοῦ εὕω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. εὕρω. εὑρίσκω.

Ἡ οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον, οἶνος. πλὴν τοῦ οἷμος. οἷς δὲ ἐκ τοῦ ὄϊς, ψιλοῦται.

Ἡ ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον, οὐδαμῶς. πλὴν τοῦ οὕνεκα αἰτιολογικοῦ συνδέσμου. καὶ οὗ, ἀντὶ τοῦ οὗτινος. καὶ οὕτως, ἐπίρρημα. καὶ οὗτος, ἀντωνυμία.

Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ περὶ πνευμάτων.

Procemium secundi.

Post cognitionem octo partium orationis, consequens esset de cõstructione quorundam uerborũ tractanti, quæ ex ipsis actiua, quæ passiua dicere, quæ neutra, communia, & deponentia, quotq; modis horũ transitio sit, ut statim introductitij naturam uerborum edocti, themata scribere incipiant, et græcam uocem degustent, antequam poetas audiant. Sed huiusmodi materia ab Apollonio difficili, & Syngelo studioso generaliter tractata est. a Maximo autem Planude, & alijs specialiter. non per genera, sed per literarum ordinẽ, ad quos, cum tp̃s fuerit. recurrere discipulos oportet, dilligentius omnia scituros. hic enim non multitudo uerborũ, sed paucorum quorundam per genera transitio tradita est, quibus reliqua uolenti conferre licebit.

Προοίμιον τοῦ δευτέρου.

ΜΕΤΑ' τὴν γνῶσιν τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, ἐχόμενον ἂν εἴη περὶ συντάξεως τινῶν ῥημάτων διαλαβόντι, τίνα μὲν αὐτῶν ἐνεργητικὰ, τίνα δὲ παθητικὰ εἰπεῖν, τίνα δ' οὐδέτερα, κοινὰ καὶ ἀποθετικὰ, ποσαχῶς τε ἡ τούτων μετάβασις γίνεται, ἵν' εὐθὺς οἱ εἰσαγωγικοὶ τὴν φύσιν τῶν ῥημάτων μαθόντες, θεματογραφεῖν ἄρξωνται, καὶ τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἀπογεύσωνται πρὶν ἂν τῶν ποιητῶν ἀκροάσασθαι. ἡ δὲ τοιαύτη ὑπόθεσις Ἀπολλωνίῳ μὲν τῷ δυσκόλῳ, καὶ Συγγέλῳ τῷ σπουδαίῳ γενικῶς πεπραγμάτευται. Μαξίμῳ δὲ τῷ πλανούδῃ καὶ ἄλλοις, εἰδικῶς. οὐ κατὰ γένη, ἀλλὰ κατὰ στοιχεῖον. πρὸς οὓς, ὅτε καιρὸς, ἀνατρέχειν τοὺς μαθητὰς δεῖ, ἀκριβέστερον περὶ πάντων εἰσομένους. ἐνταῦθα γὰρ οὐ πλῆθος ῥημάτων, ἀλλ' ὀλίγων τινῶν κατὰ γένη μετάβασις ἐξέδετο. οἷς τὰ λοιπὰ τῷ βουλομένῳ παραβάλλειν ἔξεσται.

CONSTANTINI LASCARIS Byzantini de conſtructione quorundam uerborum per genera.

Liber ſecundus.

QVONIAM nobis ſermo de uerbo, definiendum eſt primum ipſum, deinde diuidendū. Verbum igitur eſt pars orationis declinabilis in propriis tranſfigurationibus, diuerſornm temporum demonſtratiua, cum actione, uel paſſione, uel neutralitate perſonarum ſignificatiua. Huius autem aliquod perſonale. ut dico, ſcribo. aliquod imperſonale. ut, oportet, oportet, & aliquod uoluntatem, & rem ſignificat. ut, ſcribo, lego. aliquod uoluntatē, ſolū. ut, uolo, uolo. aliquod rē ſolum, ut infinita, uerberare, uerberari. Itē uerborum quædam cum ntō conſtructa per ſe perfectionē ſignificant, ut Ariſtoteles deambulat, Theon uiuit q̄ appellantur incōpoſitæ p̄dicationes. quædam uero cum eo cō ſtructa, non ſignificant per ſe perfectionem. ut, Socrates amat. deeſt quem, quæ uocantur minores prædicationes. Quædam uero cum obliquo poſita, obliquā perfectam orationem perficiunt. ut, Socratem pœnitet, quæ uocantur incongruentiæ. Quædam autem cum obliquo conſtructa, obliquam perfectam orationem non perficiunt. ut, Socrati curæ eſt. deeſt enim, cuius, quæ uocantur minores incongruentiæ. Item genera, ſiue diſpoſitiones uerbi, quinq;.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ'ΝΟΥ ΛΑΣΚΑ'ΡΕΩΣ

τοῦ βυζαντίου περὶ συντάξεως τινῶν ῥημάτων κατὰ γένη.

Βιβλίον δεύτερον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ῥήματος, διοριστέον ἂν πρῶτον αὐτὸ, ἔπειτα διαιρετέον. Ῥῆμα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς, διαφόρων χρόνων δηλωτικὸν, μετ᾽ ἐνεργείας, ἢ πάθους, ἢ οὐδετερότητος προσώπων σημαντικόν.

Τούτου δὲ τὸ μὲν, προσωπικόν. οἷον, λέγω. γράφω. τὸ δὲ, ἀπρόσωπον. οἷον, δεῖ. χρή. καὶ τὸ μὲν, βούλησιν καὶ πρᾶγμα σημαίνει. οἷον, γράφω. ἀναγινώσκω. τὸ δὲ, βούλησιν μόνον. οἷον, θέλω. βούλομαι. τὸ δὲ, πρᾶγμα μόνον ὡς τὰ ἀπαρέμφατα, τύπτειν, τύπτεσθαι.

Ἔτι τῶν ῥημάτων τινὰ μὲν μετὰ ὀνομαστικῆς συντασσόμενα αὐτοτέλειαν δηλοῖ. οἷον, Ἀριστοτέλης περιπατεῖ. θέων ζῇ. ἅτινα καλεῖται ἀσύνθετα κατηγορήματα. τινὰ δὲ μετ᾽ αὐτῆς συντασσόμενα. οὐ δηλοῖ αὐτοτέλειαν. οἷον, Σωκράτης φιλεῖ, λείπει τινα. ἅτινα καλεῖται ἐλάττονα κατηγορήματα. τινὰ δὲ μετὰ πλαγίας τιθέμενα, πλάγιον τέλειον λόγον ἀποτελεῖ. οἷον, Σωκράτει μεταμέλει. ἅπερ καλεῖται παρασυμβάματα. τινὰ δὲ μετὰ πλαγίας τασσόμενα, πλάγιον τέλειον λόγον οὐκ ἀποτελεῖ. οἷον, Σωκράτει μέλει. λείπει γὰρ, τινος. ἅπερ καλοῦνται ἐλάττονα παρασυμβάματα. Ἔτι γένη εἴτε διαθέσεις τοῦ ῥήματος πέντε.

ἐνεργητικόν. παθητικόν. οὐδέτερον, κοινὸν, εἴτε μέσον, καὶ ἀποθετικόν. καὶ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν λῆγον ἀεὶ εἰς ω, σχηματίζει παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, φιλῶ, φιλοῦμαι. ὅπερ καὶ μεταβατικὸν, καὶ ὀρθὸν, καὶ δραστήριον καλεῖται. Τὸ δὲ παθητικὸν λῆγον εἰς μαι, πάθος σημαίνει ἀπὸ ἐνεργητικοῦ γινόμενον. ὅπερ ὡς ταπολλὰ μέσον γίνεται. καλεῖται δὲ καὶ ὕπτιον. Τὸ δὲ οὐδέτερον κυρίως λῆγον εἰς ω, οὐ σχηματίζει παθητικὸν, οὔτε δὲ ἐνέργειαν, οὔτε πάθος σημαίνει. ὅθεν καὶ ἀμετάβατον καὶ ἀπολελυμένον προσηγόρευται. Διαιρεῖται δὲ εἰς ὑπαρκτικόν. οἷον εἰμί. ὑπάρχω. τυγχάνω. εἰς αὐτοουδέτερον. οἷον, ζῶ. πλουτῶ. εἰς ὁλοενεργητικὸν, εἴτ' αὐτενέργητον. οἷον, ἀναβαίνω. καταβαίνω. εἰς αὐτοπαθητικὸν, εἴτ' αὐτοπαθὲς, εἴτε ἰδιοπαθητικὸν, ἢ ὁλοπαθητικόν. οἷον, ἀλγῶ. πάσχω. Τὸ δὲ κοινὸν εἴτε μέσον, λῆγον εἰς μαι, ὁτὲ μὲν, ἐνέργειαν, ὁτὲ δὲ πάθος σημαίνει. οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἀποθετικὸν κυρίως λῆγον εἰς μαι, οὐ σχηματίζεται ἀπὸ ἐνεργητικοῦ. ὡς ταπολλὰ δὲ ἐνέργειαν σημαίνει. ὅπερ παθητικῶς μὲν γραφόμενον λέγεται, σημαῖνον δὲ ἐνέργειαν. διὸ καὶ αὐτενέργητον καλεῖται. οἷον, μάχομαι. ἀνθίσταμαι. ἐναντιοῦμαι. σπανίως δὲ καὶ πάθος σημαίνει. διὸ καὶ αὐτοπαθὲς καλεῖται. οἷον, γίνομαι. οἴχομαι, τὸ φθείρομαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ἐροῦμεν, ὅτε τὰς εἰδικὰς αὐτῶν συντάξεις διασαφήσομεν. νῦν δὲ πρῶτον περὶ τῆς τῶν ὀνομασιῶν τῶν ῥημάτων, καὶ τῆς γενικῆς αὐτῶν συντάξεως κατὰ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον λέγωμεν.

DE DENOMINATIONE uerborũ, & generali constructione secundum antiquos.

Quæ cum accusatiuo.

Verborum quæ ad corporalem affectionem referuntur, cum accusatiuo construuntur. ut, exerceo, tero. remitto. lauo. traho. uiolo. irrigo. uerbero. soluo. ligo. percutio. interficio. uro, comburo. meto. offendo. multo. noceo, quod animæ, & corpori commune. Item quæ in animalem, & moralem affectionẽ. amo. diligo. amo. iustifico. iniurior. prosum. contumelior. tristifico. dolorifico. conuitior. maledico. Itẽ demõstratiua, siue laudatiua appellata, celebro. laudo. laudo. benedico. magnifico. canto. cano. glorifico. benedico. Item adoratiua, honoro. colo. adoro. acclamo. adulor. blandior. ueneror. uerecundor. ueneror. Item delusiua, deludo. decipio. seduco. cauillor. fraudo. lacto. ludo. derideo. Item obtentiua. habeo. custodio. seruo. teneo. cogo. prohibeo. impello. uinco. Item excogitatiua, & opinatiua, & cognitiua. puto, & existimo. deprehendo. suspicor. opinor. autumo. Item interrogatiua, & percontatiua, & quæsitiua, ut, scrutor. percontor. exquiro. interrogo. interrogo. inuenio. Item miseratiua. lugeo. ploro. fleo. lamentor. ululo. miseresco. misereor. Item uocatiua, uoco. uoco. appello. nomino. Item scitiua. ædifico. coriicido. aurifundo. medicor. Item hortatiua, siue impulsiua. ut, consolor. irrito. hortor. impello. incito.

ΠΕΡῚ ΤΗ͂Σ ὈΝΟΜΑΣΊΑΣ τῶν ῥημάτων, καὶ γενικῆς συντάξεως κατὰ παλαιούς.

Τὰ εἰς αἰτιατικήν.

Τῶν ῥημάτων τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀναφερόμενα, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, γυμνάζω. τρίβω. χαλῶ. νίπτω. ἕλκω. βιάζομαι. βρέχω. τύπτω. λύω. δεσμεύω. πλήττω, φονεύω. καίω. φλέγω. θερίζω. ζημιῶ. βλάπτω. ὅπερ ψυχῇ καὶ σώματι κοινόν. Ἔτι τὰ εἰς ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν διάθεσιν. φιλῶ. ἀγαπῶ. στέργω. δικαιῶ. ἀδικῶ. ὠφελῶ. ὑβρίζω. ἀνιῶ. λυπῶ. λοιδορῶ. κακολογῶ. Ἔτι τὰ ἐπιδεικτικὰ εἴτ' ἐγκωμιαστικὰ καλούμενα, ὑμνῶ. ἐπαινῶ. ἐγκωμιάζω. εὐφημίζω. μεγαλύνω. ᾄδω. μέλπω. δοξάζω. εὐλέγω. Ἔτι τὰ σεπτικά, τιμῶ. σέβομαι. προσκυνῶ. προσβοῶ. κολακεύω. θωπεύω. αἰδοῦμαι. αἰσχύνομαι. ἅζομαι. Ἔτι τὰ διακρουστικὰ, κλέπτω. πλανῶ. παραλογίζομαι. σοφίζομαι. ἐξαπατῶ. φενακίζω. παίζω. περιγελῶ. Ἔτι τὰ ἐπικρατητικά, ἔχω. φυλάσσω. τηρῶ. κρατῶ. ἀναγκάζω. εἴργω. ἐλαύνω. νικῶ. Ἔτι τὰ ἐπινοητικά, καὶ δοξαστικά, καὶ γνωστικά. οἴομαι, καὶ οἶμαι. ὑπολαμβάνω. ὑφορῶμαι. δοξάζω. νομίζω. Ἔτι τὰ ἀνακριτικά, καὶ ἐρωτηματικά, καὶ ζητητικά. οἷον, ἐξετάζω. ἀνακρίνω. ἐρευνῶ. ἐρωτῶ. ἔρομαι. εὑρίσκω. Ἔτι τὰ οἰκτικά, μύρομαι. ὀδύρομαι. κλαίω. θρηνῶ. γοῶ. οἰκτίζω. ἐλεῶ. Ἔτι τὰ κλητικά. κλῶ. καλῶ. φωνῶ. προσαγορεύω. ὀνομάζω. Ἔτι τὰ ἐπιστημονικά, οἰκοδομῶ. σκυτοτομῶ. χρυσοχοῶ. ἰατρεύω. Ἔτι τὰ προτρεπτικά, εἴτε παρορμητικά. οἷον παρακαλῶ. ἐρεθίζω. προτρέπω. παρορμῶ. παροξύνω.

Ἔτι τὰ διδασκαλικὰ καὶ διαθετικά. διδάσκω, παιδεύω. σωφρονίζω. πείθω. ψύχω. θερμαίνω. ξηραίνω. ὑγραίνω. διατίθημι. Ἔτι τὰ ἱκετικά, λιτανεύω. ἱκετεύω. ἐκλιπαρῶ. ἀντιβολῶ. Ἔτι τὰ συμβολαίων σημαντικά, πωλῶ. πιπράσκω. ἀποδίδομαι. ἀγοράζω. πρίαμαι. ὠνοῦμαι. συμβάλλω. Ἔτι τὰ φυσικά, φύω. αὐξάνω. γεννῶ.

Τὰ εἰς γενικήν.

Τὰ δὲ αἰσθητικὰ εἴτε κατ᾽ αἴσθησιν ἀναληπτικὰ καλούμενα, γενικῇ συντάσσεται, αἴσθομαι, καὶ αἰσθάνομαι. ἀκούω. γεύομαι. ὀσφραίνομαι, ἅπτομαι. ἅπερ πολλάκις καὶ αἰτιατικῇ. τὰ δὲ τῆς ὁράσεως μόνα. αἰτιατικῇ. ὁρῶ. βλέπω. σκοπῶ. εἶδον. κατὰ γὰρ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον, αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις κατ᾽ εἰσπομπὴν γινόμεναι, τουτέστιν ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς ἑαυτὰς λαμβάνουσαι, ἐνεργοῦσιν. ἡ δὲ ὅρασις κατ᾽ ἐκπομπήν, τουτέστιν ἀφ᾽ ἑαυτῆς εἰς τὰ ὁρώμενα τὴν ἐνέργειαν πέμπει. Ἔτι τὰ μετοχικὰ πάθους. οἷον, ἐρῶ. ἐπιθυμῶ, μεριμνῶ. κήδομαι. φείδομαι. Ἔτι τὰ φροντιστικά τε καὶ κτητικά. φροντίζω. ἐπιμέλομαι, ἐπιμελοῦμαι. ἀπολαύω. μετέχω, κοινωνῶ. μέμνημαι. Ἔτι τὰ ἀρχικά, εἴτε κτητικά. βασιλεύω. δεσπόζω. ἄρχω. τυραννῶ. ἐξουσιάζω. κυριεύω. ἡγεμονεύω. δυναστεύω. κρατῶ, τὸ ἄρχω.. Ἔτι τὰ διαφορικά, διαφέρω. χωρίζομαι. Ἔτι τὰ ἀποστηματικά, ἀπέχω, διΐστημι.

Τὰ εἰς δοτικήν.

Τὰ δὲ περιποιητικὰ καλούμενα, δοτικῇ συντάσσεται. δίδωμι. λέγω. πέμπω. φέρω. κομίζω. χαρίζομαι. δωροῦμαι. Ἔτι τὰ ἀντιπεριποιητικά. οἷον, ἀντιλέγω. ἀμφισβητῶ. Ἔτι τὰ ἀντιπειστικά. οἷον, φιλονεικῶ. ἐρίζω παλαίω. πολεμῶ. ἀγωνίζομαι. ἐναντιοῦμαι. μάχομαι. Τὰ δὲ προαιρετικά, καὶ βουλητικά, ὡς πραγμάτων δηλωτικά, τοῖς ἀπαρεμφάτοις ὡς πραγμάτων

significatiuis construuntur.ut,præeligo legere.uolo scribere·uolo docere. Item & desyderatiua cum assumptione articuli.desydero legere.cupio discere. his sic denominatis,& constructis generaliter ab antiquis,Iuniores plurimas species constructionis uerborũ fecerũt, quas cum nos collegerimus in sex species contraximus, quarum prima in accusatiuum, Secunda,in datiuum transit. Tertia, in genitiuum. Quarta post accusatiuum. in alium accusatiuum. Quinta,post accusatiuum in datiuum. Sexta,post accusatiuum in geniuum. de quibus dicendum est in compendii specie, & primum de ijs, quæ in accusatiuum transeunt.

Quæ in accusatiuum primæ speciei.

Verbum actiuum proprie desinens in o mega, & formãs passiuum in mæ, ut,diligo,diligor.hoc autẽ sexifariam constructo. Prima species actiuorum postulat ante se nominatiuum personæ agentis, qui natura in omni uerbo præintelligitur, & post se accusatiuum personæ patientis. ut, præceptor diligit discipulum. Amo. Præteritum imperfectum amabam.Præteritum perfectum amaui. Indefinitũ,amaui. Futurum amabo.construitur etiam cum datiuo, quando aliquid sufficere significat.ut,stat factis, pro cõtentus est. Diligo. Præteritum perfectum dilexi. Indefinitum, dilexi. Futurum diligam. construitur etiam cum infinitiuo,cum solet significat.ut,solet legere,pro solet. Amo. Indefinitum,amaui. Futurum,amabo,pro amo,cum accusatiuo. Amo autẽ, id quod permaneo,& acquiesco cum datiuo.

δηλωτικοῖς συντάσσονται. οἷον, προαιροῦμαι ἀναγνώσκειν, βούλομαι γράφειν, θέλω διδάσκειν. Ἔτι καὶ τὰ ἐφετικὰ μετὰ τῆς προσλήψεως τοῦ ἄρθρου. ἐφίεμαι τοῦ ἀναγνώσκειν. ἐπιθυμῶ τοῦ μανθάνειν. Τούτων οὕτως ὀνομαζομένων, καὶ συντασσομένων γενικῶς ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οἱ νεώτεροι πλεῖστα εἴδη τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων πεποιήκασιν. ἃ ἡμεῖς συναγαγόντες, εἰς ἓξ εἴδη συνεστείλαμεν. ὧν τὸ πρῶτον εἰς αἰτιατικὴν, τὸ δεύτερον εἰς δοτικὴν μεταβαίνει. τὸ τρίτον, εἰς γενικήν. τὸ τέταρτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ἑτέραν αἰτιατικήν. τὸ πέμπτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς δοτικήν. τὸ ἕκτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς γενικήν. περὶ ὧν λεκτέον ἐν ἐπιτομῆς εἴδει. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αἰτιατικὴν μεταβαινόντων.

Τὰ εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἴδους.

Ῥῆμα ἐνεργητικὸν κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι, οἷον, φιλῶ, φιλοῦμαι. τούτου δ' ἑξαχῶς συντασσομένου, τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, ἥτις φύσει παντὶ ῥήματι προεπινοεῖται. καὶ μεθ' αὑτὸ αἰτιατικὴν προσώπου πάσχοντος. οἷον, ὁ καθηγητὴς φιλεῖ τὸν μαθητήν. Ἀγαπάω, ῶ. ὁ παρατατικὸς, ἠγάπαον, ων. ὁ παρακείμενος, ἠγάπηκα. ὁ ἀόριστος, ἠγάπησα. ὁ μέλλων, ἀγαπήσω. συντάσσεται δὲ καὶ δοτικῇ, ὅτε τὸ ἀρκεῖσθαι σημαίνει. οἷον, ἀγαπᾷ τοῖς πεπραγμένοις, ἀντὶ ἀρκεῖσθαι. φιλέω, φιλῶ. ὁ παρακείμενος, πεφίληκα. ὁ ἀόριστος, ἐφίλησα. ὁ μέλλων, φιλήσω. συντάσσεται δὲ καὶ ἀπαρεμφάτῳ, ὅτε τὸ εἰωθέναι σημαίνει. οἷον, φιλεῖ ἀναγινώσκειν, ἀντὶ εἴωθε. Στέργω. ὁ ἀόριστος, ἔστερξα. ὁ μέλλων, στέρξω, ἀντὶ ἀγαπῶ, αἰτιατικῇ. στέργω δὲ τὸ ἐμμένω, καὶ πρόσκειμαι, δοτικῇ.

Ποθέω, ποθῶ. ὁ παρακείμενος, πεπόθηκα. ὁ ἀόριστος, ἐπόθησα. ὁ μέλλων, ποθήσω. τὸ δὲ ἀγαπῶ πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει. καὶ φιλῶ μὲν παρόντα, ποθῶ δὲ ἀπόντα. τὸ δὲ ἐρῶ συνώνυμον ὄν, ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ διαβολῆς λαμβάνεται. καὶ διὰ τοῦτο γενικῇ συντάσσεσθαι φησὶν ὁ ἀπολλώνιος. ὅτε δ' ἐπ' ἀγαθῷ κεῖται, πλέον τοῦ φιλεῖν σημαίνει. ὅθεν καὶ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα φασὶ μὴ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων φιλεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐρᾶσθαι. Μισέω, μισῶ. ὁ παρακείμενος, μεμίσηκα. ὁ ἀόριστος, ἐμίσησα. ὁ μέλλων, μισήσω. Βλάπτω. ὁ ἀόριστος, ἔβλαψα. ὁ μέλλων, βλάψω. Τύπτω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ μέλλων, τύψω. Καταλύω. ὁ παρακείμενος, καταλέλυκα. ὁ ἀόριστος, κατέλυσα. ὁ μέλλων, καταλύσω, ἀντὶ ἀφανίζω. καταλύω δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ καταλύω παρὰ τῷ ξένῳ, ἀντὶ τοῦ ξενίζομαι. ὅθεν καὶ κατάλυμα ἡ πρόσκαιρος κατοικία. Ἔχω, ἀνώμαλον. οὗ ὁ μέλλων ἕξω. ὁ παρακείμενος, ἔσχηκα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω, σχῶ. οὗ ὁ μέλλων, σχήσω. ἔχω δὲ τὸ κέκτημαι, τὸ κρατῶ, τὸ οἰκῶ, τὸ φορῶ, τὸ ἐλαύνω. αἰτιατικῇ. ἔχω τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτῳ. ἔχω ποιεῖν, ἀντὶ δύναμαι. ἔχω τὸ διάκειμαι, ἐπιρρήματι καὶ γενικῇ. εὖ ἔχω καὶ οὕτω γνώμης ἔχω. καὶ καλῶς ἔχω τοῦ σώματος. καὶ καλῶς ἔχω τὸ σῶμα. καὶ καλῶς ἔχει μοι ὁ δεῖνα, ἀντὶ ἐπιτήδειός μου ἐστιν. ἔχομαι δὲ σου ἀντὶ ἅπτομαι, κοινὸν μετὰ γενικῆς. Θαυμάζω. ὁ παρακείμενος, τεθαύμακα. ὁ ἀόριστος, ἐθαύμασα. ὁ μέλλων, θαυμάσω, ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. θαυμάζω δὲ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπὶ κατηγορίας. καὶ ἔτι θαυμάζω τὸν ἄνδρα σπανίως. Ὑμνῶ, ἐπὶ θεοῦ. ὁ ἀόριστος, ὕμνησα. ὁ μέλλων, ὑμνήσω,

Laudo uerbis.Indefinitum laudaui.Futurum lauda bo. Laudo scripto.Indefinitum laudaui.Futurum laudabo. Aemulor,quod laudo, & imitor, & inuideo. Indefinitum,æmulatus sum. Futurum, æmulabor.Cognosco inæquale.Præteritum imperfectum, cognoscebam,& amplius nō.Sed a cognosco,& cognosco.Præteritum perfectum,cognoui. Secundū indefinitum.cognoui. Futurum cognoscam. & etiā lego libellum. & discerno. & cognosco. ignosco uero tibi peccatum. & condemno tuā ineruditionē. & pœnitet factorum. despero autem aliquando quidem cum gtō,aliquando uero cum accusatiuo. Video.Ptm̄ imperfectum,uidebam.Præteritum perfectum,uidi. item uideo,& uidi.Indefinitum secundū. Decipio.Indefinitum,decepi.Futuro decipiam. Inhonoro.Indefinitum,inhonoraui. Futurum,inhonorabo.Mitto.Præteritum imperfectum,mittebam. Futurum,mittam. Indefinitū secundum.misi.Præteritum perfectum,misi,a percutio, cuius futurum percutiam.codē modo,& destruo,& criminor. committo autem, & appono, cum datiuo.Impono uero tibi hoc. similiter & tingo. mergo.iudico,& diiudico,& adiudico, & recenseo. & adiudico. porto. exquiro. congrego.suffoco.iaculor.mœstifico.dolorifico. piscor.ungo. accedo, & accendo ignem. lauo manus ante prandium. abluo uero post prandium. scalpo. mordeo.domo.inesco.iudico.iustum facio.iniurior. probo,& reprobo,& alia permulta, de quibus dicere non præsentis considerationis. sufficienter enim ab aliis dictum est per alphabetum, & a Maximo

Ἐπαινῶ λόγοις. ὁ ἀόριστος, ἐπῄνεσα. ὁ μέλλων, ἐπαινέσω. ἐγκωμιάζω γραφῇ. ὁ ἀόριστος, ἐνεκωμίασα. ὁ μέλλων, ἐγκωμιάσω. Ζηλόω, ζηλῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμοῦμαι, καὶ φθονῶ. ὁ ἀόριστος, ἐζήλωσα. ὁ μέλλων, ζηλώσω. Γινώσκω, ἀνώμαλον. ὁ παρατατικὸς, ἐγίνωσκον. καὶ πλέον οὔ. ἀπὸ δὲ τοῦ γνόω, ῶ. καὶ γνῶμι. ὁ παρακείμενος, ἔγνωκα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων. ὁ μέλλων, γνώσομαι. καὶ ἔτι ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον, καὶ διαγνώσκω, καὶ ἐπιγνώσκω. συγγινώσκω δέ σοι τῆς ἁμαρτίας. καὶ καταγνώσκω σου ἁμαρτίαν. καὶ μεταγνώσκω ἐπὶ τῆς πεπραγμένοις. τὸ δὲ ἀπογνώσκω, ποτὲ μὲν γενικῇ, ποτὲ δὲ αἰτιατικῇ.

Ὁράω, ῶ. ὁ παρατατικὸς, ἑώραον, ων, ὁ παρακείμενος, ἑώρακα. ἔτι τὸ βλέπω καὶ εἶδον, ἀόριστος δεύτερος. Ἀπατάω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἠπάτησα. ὁ μέλλων, ἀπατήσω. ἀτιμάζω, ὁ ἀόριστος, ἠτίμασα. ὁ μέλλων, ἀτιμάσω. Βάλλω. ὁ παρατατικὸς, ἔβαλλον, ὁ μέλλων, βαλῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔβαλον. παρακείμενος, βέβληκα, ἀπὸ τοῦ βλῶ. οὗ ὁ μέλλων, βλήσω. ὡσαύτως καὶ καταβάλλω, καὶ διαβάλλω. συμβάλλω δὲ καὶ προσβάλλω, δοτικῇ. ὑποβάλλω δέ σοι τόδε. ὁμοίως καὶ τὸ βάπτω, βαπτίζω. κρίνω, καὶ διακρίνω, καὶ ἐκκρίνω, καὶ ἀνακρίνω, καὶ ἐπικρίνω. βαστάζω, βασανίζω. ἀγείρω. ἄγχω. ἀκοντίζω. λυπῶ. ἀνιῶ. ἀλύω. ἀλείφω. ἅπτω, καὶ ἀνάπτω πῦρ. νίπτω, τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ ἀρίστου. ἀπονίπτω δὲ μετὰ τὸ ἄριστον. γλύπτω. δάκνω. δαμάζω. δελεάζω. δικάζω. δικαιῶ. ἀδικῶ. δοκιμάζω, καὶ ἀποδοκιμάζω. καὶ ἄλλα πάμπολλα, περὶ ὧν εἰπεῖν οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ. ἱκανῶς γὰρ ἄλλοις εἴρηται κατὰ στοιχεῖον, καὶ μαξίμῳ

τῷ πλανούδῃ ἐν τῷ περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων. Ἰστέον ὅτι τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τίθεται δοτικὴ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, χάριν ἢ περιποίησιν δηλοῦσα. οἷον, φιλῶ σοι τὸν υἱὸν. τύπτω σοι τὸν παῖδα, ἤτοι σοὶ χαριζόμενος. καὶ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς, φιλῶ σε ὅλῃ ψυχῇ. βάλλω σε μήλοις. πολλάκις δὲ καὶ γενικὴ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκα. φιλῶ σε τῆς ἀρετῆς. μισῶ σε τῆς κακίας. θαυμάζω σε τοῦ νοῦ.

Τὰ εἰς δοτικὴν τοῦ δευτέρου εἴδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ' αὐτὸ δοτικὴν προσώπου πάσχοντος. οἷον, ὁ σοφὸς Ἄλδος τὰ μέγιστα βοηθεῖ τοῖς φιλέλλησιν ἐντυπῶν τὰ βιβλία. Βοηθέω, ῶ. ὁ παρακείμενος, βεβοήθηκα. ὁ ἀόριστος, ἐβοήθησα. ὁ μέλλων, βοηθήσω. Πολεμέω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἐπολέμησα. ὁ μέλλων, πολεμήσω. ὅπερ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. τὸ δὲ καταπολεμῶ, αἰτιατικῇ. καὶ ἐκπολεμῶ ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ πολέμιον ποιῶ. Βασκαίνω. ὁ ἀόριστος, ἐβάσκηνα. ὁ μέλλων, βασκανῶ, ἀντὶ τοῦ φθονῶ. Βασκαίνω δέ σε, ἀντὶ τοῦ διαβάλλω, καὶ αἰτιῶμαι. Φθονέω, φθονῶ. ὁ ἀόριστος, ἐφθόνησα. ὁ μέλλων, φθονήσω. Πιστεύω. πεπίστευκα. πιστεύσω. Ἀπιστέω, ῶ. ἠπίστησα. ἀπιστήσω. Λειτουργέω, ῶ. ἐλειτούργησα. λειτουργήσω. ὡσαύτως καὶ διακονέω, ῶ. καὶ ὑπουργέω, ῶ. καὶ ὑπηρετέω, ῶ. Ἐνοχλέω, ῶ. καὶ διοχλέω, ῶ. ὁ ἀόριστος, ἠνώχλησα διπλῶς αὐξανόμενος. ὁ μέλλων, ἐνοχλήσω. καὶ ἐνοχλῶ σε. Ἐμπαίζω σοι. ὁ ἀόριστος, ἐνέπαιξα. ὁ μέλλων, ἐμπαίξω. Ἐγκαλέω, ῶ. ὁ μέλλων, ἐγκαλέσω. καὶ ἐγκαλῶ σοι φόνου. Ἐμβλέπω. Ἐπιβουλεύω. Χρηματίζω τὸ ὁμιλῶ. Χρηματίζομαι δὲ τὸ συλλέγω χρήματα, αἰτιατικῇ. Τιμωρῶ,

quod punio.punio.pro punio,cum accusatiuo.ulciscor, & ulciscor. quod iuuo & punio. obuio. & alia plurima. Sciendum in his poni datiuum instrumentaliter,ut iuuo te armis,& gtũm defectiue,ut dictum est.Iuuo te ob uirtutem.bello te ob malitiã. Inuideo tibi felicitate,pro causa.

Quæ in genitiuum tertiæ speciei.

Tertia species actiuorum exigit ante se nominatiuum personæ agentis,& post se genitiuũ personæ patientis, ut illustrissimum imperium Venetorum imperat & Cretæ.Impero. Indefinitum, imperaui. Futurum,imperabo.quod regno et imperium facio. & incipio librum,medium.Regno.Indefinitum,regnaui. Futurum,regnabo .Regnifico uero te apud diuinam scripturam, pro regem te facio. pari modo & herifico te, & dominifico te, pro herũ & dominũ te constituo.dominor. Indefinitum dominatus sum. Futurum,dominabor.duco.duxi.ducam.
Possum.potui.Futurum,potero. Dominor. pro dominor.uinco autẽ te,pro uinco. Accuso te, pro contra te concionor. & accuso te cæde, & etiam cædis. Negligo.neglexi.negligam. Cogito & excogito te, & te sæpe. Paruifacio te, pro paruifacio. paruifeci. Futurum, despiciam. ponitur autem & in his datiuus instrumentaliter. dominatur populo armis. & genitiuus defectiue, dominatur illis crudelitate & ingratitudine.

Quæ post accusatiuum in accusatiuum.

Quarta species.

Quarta species actiuorũ postulat ante se noiatiuũ

τὸ ἐκδικῶ. τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω, αἰτιατικῇ. Ἀμύνω καὶ ἐπαμύνω, τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδικῶ. προσκρούω, καὶ ἄλλα πλεῖστα. Ἰστέον ὅτι καὶ ἐν τούτοις τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς. οἷον, βοηθῶ σοι ὅπλοις. καὶ γενικῇ ἐλλειπτικῶς, ὡς εἴρηται, βοηθῶ σοι τῆς ἀρετῆς. πολεμῶ σοι τῆς κακίας. φθονῶ σοι τῆς εὐτυχίας, ἀντὶ ἕνεκα.

Τὰ εἰς γενικὴν τοῦ τρίτου εἴδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ γενικὴν προσώπου πάσχοντος. οἷον, ἡ ἐκλαμπροτάτη ἀρχὴ τῶν ἐνετῶν ἄρχει καὶ τῆς κρήτης. Ἄρχω. ὁ ἀόριστος, ἦρξα. ὁ μέλλων, ἄρξω, τὸ βασιλεύω καὶ τὸ ἀρχὴν ποιῶ. ὁ ἀόριστος, ἐβασίλευσα. ὁ μέλλων, βασιλεύσω. βασιλεύω δέ σε παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἀντὶ τοῦ βασιλέα σε ποιῶ. ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε, καὶ κυριεύω σε, ἀντὶ δεσπότην καὶ κύριόν σε καθιστῶ. Κυριεύω. ὁ ἀόριστος, ἐκυρίευσα. ὁ μέλλων κυριεύσω. Ἡγεμονεύω. ἡγεμόνευσα. ἡγεμονεύσω. Δυναστεύω, ἐδυνάστευσα. ὁ μέλλων, δυναστεύσω. Κρατέω, ῶ. τὸ κυριεύω. κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ. Κατηγορῶ σου, ἀντὶ κατὰ σοῦ ἀγορεύω. καὶ κατηγορῶ σου φόνον, καὶ ἐπὶ φόνου. Ἀμελέω, ῶ. ἠμέλησα. ἀμελήσω. Φροντίζω, καὶ ἐκφροντίζω σου, καί σε πολλάκις. Ὀλιγωρέω, ῶ σου, ἀντὶ καταφρονῶ. ὠλιγώρησα. ὁ μέλλον, ὀλιγωρήσω. Τίθεται δὲ καὶ τούτοις δοτικὴ ὀργανικῶς, τυραννεῖ τοῦ δήμου ὅπλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, τυραννεῖ ἐκείνων τῆν ὠμότητος, καὶ ἀχαριστίας,

Τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς αἰτιατικήν.

Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τ' ἐνεργητικ' ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν

δρῶσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν. μεθ᾽ ἣν ἑτέραν αἰτιατικήν. οἷον, ὁ Κωνσταντῖνος ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας διδάσκει τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ποιητικὰ, καὶ ῥητορικὰ μαθήματα. Διδάσκω σε γραμματικὴν, καὶ διδάσκω σοι λόγους. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδασκον. καὶ πλέον οὔ. τὰ γὰρ εἰς σκω, μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται. ἀπὸ δὲ τοῦ διδάχω ἀχρήστου, ἐδίδαξα, καὶ διδάξω. Παιδεύω σε παιδείαν. ὁ ἀόριστος, ἐπαίδευσα. ὁ μέλλων, παιδεύσω. Νουθετῶ σε νουθεσίαν. ὁ ἀόριστος, ἐνουθέτησα. ὁ μέλλων, νουθετήσω. Ζημιόω, ῶ σε χρυσίον, καὶ ἔτι χρυσίῳ. ἐζημίωσα. ζημιώσω. Κλέπτω σε τοὔνδυμα. ὁ παρακείμενος, κέκλοφα. ὁ μέλλων, κλέψω. Κρύπτω σε τὰ ἐμά. Ἀποστερῶ σε χρήματα, καὶ ἔτι τῶν χρημάτων. ἀπεστέρησα. ἀποστερήσω. Ἀφαιρέω, ῶ. καὶ ἀφαιρέομαι οὖμαί σε τὰ βιβλία, καὶ ἔτι τῶν βιβλίων. καὶ ἀφαιρῶ σου τόδε, καὶ ἀφαιρῶ σοι τόδε. ὁ παρακείμενος, ἀφήρηκα. ὁ μέλλων, ἀφαιρήσω ἔτι ἐνδύω σε τὸ ἱμάτιον, καὶ περιδύω σε. καὶ ἐκδύω, καὶ ἀποδύω. Μυέω, ῶ σε τὰ μυστήρια. Εἰσπράττω σε χρήματα. ἀπαιτῶ σε τὸ χρέος, καὶ ἄλλα πάμπολλα.

Πέμπτον εἶδος. τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν δοτικήν.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ αἰτιατικήν. μεθ᾽ ἣν δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. οἷον, Δίδωμί σοι βιβλίον. Ἀγγέλλω σοι τόδε. ἤγγειλα, ἀγγελῶ. Μηνύω σοι καινά. ἐμήνυσα. μηνύσω. Δίδωμί σοι χρήματα. δέδωκα. δώσω. Λέγω σοι λόγον. καὶ λέγω σε περὶ λόγους σπουδάζειν. ἔλεξα. λέξω. Ποιῶ σοι ἀγαθὸν κοινῶς, καὶ ποιῶ σε ἀγαθὸν ἀττικῶς. πεποίηκα. ἐποίησα. ποιήσω. Δράω, ῶ σοι τόδε, καὶ δρῶ σε τόδε ἀττικῶς. δέδρακα. δράσω. Κομίζω σοι χρυσίον,

& porto te in agrum. accipio autem te cōmune, pro accipio. portaui. portabo. Fero tibi canam, & fero ipsum in tuā domū. intuli. tuli. feram, futurū, a fero. Duco tibi hominem, & duco te in ciuitatem. secundus aoristus, duxi, & attice duxi, futurum, ducam. Nota autem fero, de inanimatis, Sed duco, de animatis. porto autē, de utrisq;. Remitto tibi depositum & remitto te simpliciter. et remitto tibi debitum. pro absoluo. remisi. remittam. Mitto tibi literas, & mitto te ad Romam. Præteritum perfectum, misi, mittam futurū. Scribo tibi Epistolā. & ex contrario, scribo te Ciuibus, & scribo te, pro accuso, unde & scripsit hominem impietate uel transgressionibus. Mitto tibi literas, & res, & mitto te in hortum. Sacrifico deo sacrificiū exangue, sacrificaui. sacrificaui. sacrificabo.

Sexta species. quæ post accusatiuum, genitiuum.

Sexta species, & ultima actiuorum petit ante se nominatiuum agentem. & post se accusatiuum. post quem genitiuum, uel ex ipsa natura uerbi resoluti in nomen, a quo genitiuus fit, ut dignor te honore, pro dignum puto te honore, Denudo te bonis, pro nudum te statuo, uel intellecta extra pręposítione defectiue. ut, soluo te uinculis, uidelicet a uinculis. expello te domo, pro e domo. Dignor te honore, pro dignum te iudico honore. & dignor te, pro rogo. rego te imprimere libellū, rogaui. rogabo. Nudo te principatu, pro nudum te constituo. nudaui. nudabo. Minuo te socio, pro minorē ostendo, minui. minuā. Expertem facio te cædis. pro innocentem te facio.

καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρόν. κομίζομαι δὲ σε κοινὸν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. ἐκόμισα. κομίσω. Φέρω σοι τὸν κύνα, καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἐνήνοχα. ἤνεγκον. οἴσω μέλλων, ἀπὸ τοῦ οἴω. Ἄγω σοι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγω σε εἰς τὴν πόλιν. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦγον. καὶ ἀττικῶς ἤγαγον. μέλλων, ἄξω. Σημείωσαι δὲ τὸ μὲν φέρω, ἐπὶ ἀψύχων. τὸ δὲ ἄγω, ἐπὶ ἐμψύχων. τὸ δὲ κομίζω, ἐπ᾽ ἀμφοτέρων. Ἀφίημί σοι παρακαταθήκην, καὶ ἀφίημί σε ἁπλῶς. καὶ ἀφίημί σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω. ἀφῆκα. ἀφήσω. Πέμπω σοι γράμματα, καὶ πέμπω σε εἰς τὴν ῥώμην. παρακείμενος, πέπομφα. πέμψω μέλλων. Γράφω σοι ἐπιστολήν. καὶ ἀντιστρόφως, γράφω σε τοῖς πολίταις. καὶ γράφομαί σε, ἀντὶ τοῦ αἰτιῶμαι. ὅθεν καὶ τὸ ἐγράψατο τὸν ἄνθρωπον ἀσεβείας ἢ παρανόμων. Ἐπιστέλλω σοι γράμματα, καὶ πράγματα. καὶ ἐπιστέλλω σε εἰς τὸν κῆπον. Θύω τῷ θεῷ θυσίαν ἀναίμακτον. τέθυκα. ἔθυσα. θύσω.

Ἕκτον εἶδος. τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν, γενικήν.

Τὸ ἕκτον εἶδος, καὶ τελευταῖον τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ αἰτιατικήν. ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος δηλουμένου εἰς ὄνομα, ἀφ᾽ οὗ ἡ γενικὴ ποιεῖται. οἷον, ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ ἄξιον ἡγοῦμαί σε τιμῆς. γυμνῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ γυμνόν σε καθιστῶ. ἢ νοουμένης ἔξωθεν τῆς προθέσεως ἐλλειπτικῶς. οἷον, λύω σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ τῶν δεσμῶν. διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐκ τῆς οἰκίας. Ἀξιόω, ῶ σε τιμῆς, ἀντὶ ἄξιόν σε κρίνω τιμῆς. καὶ ἀξιῶ σε, ἀντὶ παρακαλῶ. καὶ ἀξιῶ σε ἐντυπῶσαι τὸ βιβλίον. ἠξίωσα. ἀξιώσω. Γυμνόω ῶ σε τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ γυμνόν σε καθιστῶ. ἐγύμνωσα. γυμνώσω. Ἐλαττόω ῶ σε τοῦ ἑτέρου, ἀντὶ ἐλάττω δείκνυμι. ἠλάττωσα. ἐλαττώσω. Ἀθωόω ῶ σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθῶον σε ποιῶ.

Κενόω κενῶ σε τῶν χρημάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν σε ποιῶ. Πληρόω πληρῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ πλήρη σε ποιῶ. Γεμίζω τὴν φιάλην ὕδατος. Κορέννυμί σε τροφῆς. ἐν τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις γίνεται τοῦ ῥήματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα, ὡς εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἑπομένοις, ἐνδεῖ προθέσεως. Παύω σε τῶν κακῶν. καὶ παύω σε παίζειν, καὶ ἔπι τοῦ παίζειν. ὁ ἀόριστος, ἔπαυσα. ὁ μέλλων, παύσω. Διώκω σε, ἀντὶ τοῦ ζητῶ. καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ ἐλαύνω. καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ κατηγορῶ. ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται. Ἐλαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βωμοῦ. Ἐκκλείω σε τοῦ οἰκήματος. Ἐλαφρύνω σε τοῦ βάρους. Κουφίζω σε τοῦ χρέους. Ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω. ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. ὅθεν τὸ ὦ τὰν ἀπαλλάχθητι ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄπιτε. Ἐλευθερῶ σε τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν. Μακρύνω σε τῆς ὁδοῦ. Ἁρπάζω σε τοῦ πυρός. Ἐγείρω σε, καὶ ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου. Καθαίρω σε τοῦ ῥύπου. Κρεμῶ σε τοῦ ποδός. Καὶ τὰ συμβολαίων δὲ σημαντικά, δηλαδὴ τὸ πωλῶ τὸν ἵππον δέκα χρυσίων, καὶ ἀποδίδομαι βοῦν σίτου, καὶ πιπράσκω τὴν οἰκίαν ἑκατὸν ταλάντων, καὶ πρίαμαι μάχαιρον τριάκοντα στατήρων, καὶ ὠνοῦμαι, καὶ ἀγοράζω, ἢ καθ' ὁμοιότητα τῶν προτέρων, ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ γενικῆς. καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἔστιν, ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως ἀτίκως, ὥς τισιν ἔδοξεν. ὅπερ οὐκ ἀρέσκει. Καὶ τὰ μὲν ἀρκτικὰ εἴδη τῆς συντάξεως, ταῦτα. εἰς ἃ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν, μὴ ὄντα δὲ ἀνάγονται. τὸ γὰρ ἀκούω σοῦ τοὺς λόγους, ἀποδέχομαί σου τὸν τρόπον. ταυτόν ἐστι τῷ πρώτῳ τῷ εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντι. τὸ γὰρ ῥῆμα εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνει. ἡ δὲ γενικὴ, ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐπί τισιν, ἢ ἐλλειπτικῶς. Ἔτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστι κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἕνεκα. ἄγαμαί σε

ob prudentiam. laudo te ob mentem admiror te sapientia. haec autem & conuersiue ponuntur. admiror tuam prudentiam. laudo tuam mentem, Miror tuam sapientiam. Itē quod ab accusatiuo in datiuū idem est primae. uel instrumentaliter. ut, retribuo te muneribus. accipio te mēsa. uel resolutorie, exaequo te Herculi, assimilo te Achilli, pro similem te illis iudico. Etiam in accusatiuū solū transiens, post quem ponimus genitiuum cū praepositione. ut, audio poetas a Constantino. hoc autem & cū accusatiuo aliter, secerno lolium a tritico. traho furem ab asylo. Quae uero a datiuo in genitiuū, eadē est secūdae in datiuū trāseūti. ut dubito de tuo principatu, et de prīcipatu. Ignosco tibi ob demētiā ɗfectiue. Sed opus est mihi pecuniis resolutorie, pro indigentia mihi est pecuniarū particeps sum tecū glorię, pro particeps tibi fio glorię. participio tecū passionis, pro particeps tibi fio passionis. & ēt participio tuā passionē. vñ et illud comici, non. n. participabas pares plagas mecū. His sic dictis, cōsequēs esset eodē mō & de passiuis tractare.

De passiuis prima species.

Verbum passiuum proprie est, quod desinens in mae, ab actiuo formatum, passionē significat. amor, quia amo. uincor, quia uinco. plurima autē passiua communiter accipiuntur actionē & passionē significantia, more attico. & maxime quę uocantur media tempora eorum, & si pleraq; in actiuum uergunt. Passiuo autem sexquifariam constructo ut & actiua. prima species ipsorum exigit ante se nominatiuum personae patientis, & post se genitiuū psonae agētis

τοῦ φρονήματος. ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ. θαυμάζω σε τῆς σοφίας. ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρόφως τίθενται. ἄγαμαί σου τὸ φρόνημα. ἐπαινῶ σου τὸν νοῦν. θαυμάζω σου τὴν σοφίαν. Ἔτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ταυτόν ἐστι τῷ πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς. οἷον, ἀμείβομαί σε δώροις. δεξιοῦμαί σε τραπέζῃ. ἢ διαλυτικῶς, ἐξισῶ σε τῷ ἡρακλεῖ. ὁμοιῶ σε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀντὶ τοῦ ὅμοιόν σε ἐκείνοις κρίνω. Ἔτι τὸ εἰς αἰτιατικὴν μόνον μεταβαῖνον, μεθ' ἣν τίθεμεν γενικὴν μετὰ προθέσεως. οἷον, ἀκούω τοὺς ποιητὰς παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου. τοῦτο δὲ καὶ αἰτιατικῇ ἄλλως. μερίζω τὴν αἷραν ἀπὸ τοῦ σίτου. ἕλκω τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ἀσύλου. Τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν, ταυτόν ἐστι τῷ δευτέρῳ τῷ εἰς δοτικὴν μεταβαίνοντι. οἷον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς. συγγνώσκω σοι τῆς ἀνοίας ἐλλειπτικῶς. δεῖ δέ μοι χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων. κοινωνῶ σοι τῆς δόξης, ἀντὶ τοῦ κοινωνός σοι γίνομαι τὸν δόξης. μετέχω σοι τοῦ πάθους ἀντὶ μέτοχός σοι γίνομαι τοῦ πάθους. καὶ ἔτι μετέχω σοι τὸ πάθος. ὅθεν καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ, οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί. τούτων οὕτως εἰρημένων, ἐχόμενον ἂν εἴη τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν διαλαβεῖν.

Περὶ τῶν παθητικῶν. πρῶτον εἶδος.

Ῥῆμα παθητικὸν κυρίως ἐστὶν ὅπερ λῆγον εἰς μαι ἀπὸ ἐνεργητικοῦ σχηματιζόμενον, πάθος σημαίνει. φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ. νικῶμαι, ὅτι νικῶ. πλεῖστα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται ἐνέργειαν καὶ πάθος σημαίνοντα ἔθει ἀττικῷ. καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλέον εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ῥέπουσι. Τοῦ δὲ παθητικοῦ ἐξαρχῆς συντασσομένου ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος

μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως τῆς ὑπὸ, ἢ παρὰ, ἢ πρὸς. οἷον, ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς προεπινοεῖται ὀνομαστικὴ δρῶσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς πάσχουσα. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἡ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δρᾷ μετὰ προθέσεως. καὶ συμβαίνει ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητήν. ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὠφελεῖται παρ' αὐτοῦ.

Ἀγαπάομαι, ῶμαι. ἠγάπημαι, ἀγαπήσομαι.
Φιλέομαι, οῦμαι. πεφίλημαι. φιλήσομαι.
Στέργομαι. ἐστερξάμην. στέρξομαι.
Ποθέομαι, οῦμαι. πεπόθημαι. ποθήσομαι.
Μισέομαι, οῦμαι. μεμίσημαι. μισήσομαι.
Βλάπτομαι. βέβλαμμαι. βλάψομαι.
Τύπτομαι. τέτυμμαι. τύψομαι.
Καταλύομαι. καταλέλυμαι. καταλύσομαι.
Ἔχομαι. ἔσχημαι. ἕξομαι.
Θαυμάζομαι. τεθαύμασμαι. θαυμάσομαι.
Ὑμνέομαι, οῦμαι. ὕμνημαι. ὑμνήσομαι.
Ἐπαινέομαι, οῦμαι. ἐπήνεμαι. ἐπαινέσομαι.
Ἐγκωμιάζομαι. ἐνεκωμιασάμην. ἐγκωμιάσομαι.
Ζηλόομαι, οῦμαι. ἐζήλωμαι. ζηλώσομαι.
Γινώσκομαι. ἔγνωσμαι. γνώσομαι.
Ὁρῶμαι. ἑώραμαι. ὡράθην.
Ἀπατάομαι, ῶμαι. ἠπάτημαι. ἀπατήσομαι.
Ἀτιμάζομαι. ἠτίμασμαι. ἀτιμάσομαι.
Βάλλομαι. βέβλημαι. βλήσομαι. ὁμοίως καὶ τὸ βαπτίζομαι. κρίνομαι. βαστάζομαι. βασανίζομαι. λυποῦμαι. ἀνιῶμαι, καὶ τἄλλα ὡσαύτως κατὰ τῶν παθητικῶν τύπον. Δεῖ δὲ εἰδέναι

in pasſiuis poni datiuum idem ſignificantem, quod genitiuus cum præpoſitione. ut amor tibi, pro a te. Item inſtrumẽtaliter, petor malis, & genitiuum defe ctiue. ſicut in actiuis, Amor a te uirtute, uel ob uirtutem odio habeor prauitate, pro cauſa. Itẽ proprium pasſiuorum conceptiue aſſumere accuſatiuum, cum patientem locum ſignificant. ut, uulneror pedem. delector mentem.

Secunda ſpecies.

Secunda ſpecies pasſiuorũ poſtulat ante ſe nominatiuum perſonæ patientis, & poſt ſe genitiuũ perſonæ agentis cum conueniente præpoſitione.

Iuuor.	iutus	ſum.	iuuabor.
Bellor.	bellatus	ſum.	bellabor.
Faſcinor.	faſcinatus	ſum.	faſcinabor.
Inuideor.	inuiſus	ſum.	inuidebor.
Credor.	creditus	ſum.	credar.
Nõ credor.	nõ creditus	ſum.	non credar.
Miniſtror.	miniſtratus	ſum.	miniſtrabor.
Miniſtror.	miniſtratus	ſum.	miniſtrabor.
Perturbor.	perturbatus	ſum.	perturbabor.

Illudor. incuſor inſidijs afficior. offendor, & alia. Similiter & hæc ſequuntur, q̃ ſunt primæ. adiuuor tibi, pro a te. bellor armis. credor bonus. non credor malus. Inuideor felicitate.

Tertia ſpecies.

Tertia ſpecies pasſiuorũ poſtulat añ ſe cõſuetum nominatiuum patientem, & poſt ſe genitiuũ cũ præ poſitione. ut, Sicilia dominatur a rege Aragoniæ.

Dominor. dominatus ſum. dominabor.

ἔτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται δοτικὴ τὸ αὐτὸ σημαίνουσα ὅπερ ἡ γενικὴ μετὰ προθέσεως. οἷον, φιλοῦμαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. ἔτι ὀργανικῶς, βάλλομαι μήλοις. καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, φιλοῦμαι ὑπὸ σοῦ τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν ἀρετήν. μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ ἕνεκα. ἔτι ἴδιον τῶν παθητικῶν συνεκδοχικῶς λαμβάνειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δηλοῦσιν. οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα. τέρπομαι τὴν φρένα.

Δεύτερον εἶδος.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως.

Βοηθέομαι, οῦμαι. βεβοήθημαι. βοηθήσομαι.

Πολεμέομαι, οῦμαι. πεπολέμημαι. πολεμήσομαι.

Βασκαίνομαι. ἐβασκηνάμην. βασκανοῦμαι.

Φθονέομαι, οῦμαι. ἐφθόνημαι. φθονήσομαι.

Πιστεύομαι. πεπίστευμαι. πιστεύσομαι.

Ἀπιστέομαι, οῦμαι. ἠπίστημαι. ἀπιστήσομαι.

Λειτουργέομαι, οῦμαι. λελειτούργημαι. λειτουργήσομαι.

Ὑπηρετέομαι, οῦμαι. ὑπηρέτημαι. ὑπηρετήσομαι.

Ἐνοχλοῦμαι. ἠνώχλημαι. ἐνοχλήσομαι.

Ἐμπαίζομαι. ἐγκαλοῦμαι. ἐπιβουλεύομαι. προσκρούομαι, καὶ τἄλλα. ὁμοίως καὶ τούτοις ἕπεται, τὰ τοῦ πρώτου. βοηθοῦμαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. πολεμοῦμαι ὅπλοις. πιστεύομαι τῆς καλοκαγαθίας. ἀπιστοῦμαι τῆς κακίας. φθονοῦμαι τῆς εὐτυχίας.

Τρίτον εἶδος.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συνήθη ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ γενικὴν μετὰ προθέσεως. οἷον, ἡ σικελία ἄρχεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς ἀραγονίας.

Ἄρχομαι. ἠρξάμην, ἄρξομαι.

Βασιλεύομαι. βεβασίλευμαι. βασιλεύσομαι.
Κυριεύομαι. κεκυρίευμαι. κυριεύσομαι.
Ἡγεμονεύομαι. ἡγεμόνευμαι. ἡγεμονεύσομαι.
Δυναστεύομαι. δεδυνάστευμαι. δυναστεύσομαι.
Κρατοῦμαι. κεκράτημαι. κρατήσομαι.
Κατηγοροῦμαι. κατηγόρημαι. κατηγορήσομαι.
Ἀμελοῦμαι. ἠμέλημαι. ἀμελήσομαι.
Φροντίζομαι. πεφρόντισμαι. φροντίσομαι.
Ὀλιγωροῦμαι. ὠλιγώρημαι. ὀλιγωρήσομαι.

Τίθεται καὶ τούτοις τὰ αὐτά. βασιλεύομαί σοι, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ. τυραννοῦμαι ὑπὸ σοῦ ὅπλοις, καὶ ἐλλειπτικῶς, ὀλιγωροῦμαι τῆς ἀχαριστίας. ἀμελοῦμαι τῆς φειδωλίας. Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ γενικὴν ἐνεργοῦσαν. μεθ᾽ ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. οἷον, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ Κωνσταντίνου γραμματικήν. Διδάσκομαι παρὰ σοῦ λόγους. δεδίδαγμαι. ἐδιδάχθην. διδάξομαι. ἐδιδαξάμην. καὶ διδάσκομαί σοι ῥητορικήν, ἀντὶ ὑπὸ σοῦ καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ. Ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ δί᾽ ὦ μέλε, ἀντὶ εἰς διδάσκαλον ἔπεμψα διδαχθῆναι. Παιδεύομαι ὑπὸ σοῦ παιδείαν. πεπαίδευμαι. παιδεύσομαι. Νουθετοῦμαι πρὸς σοῦ νουθεσίαν σεμνῶς ζῆν. Ζημιοῦμαι παρὰ σοῦ χρυσίον, ἤ, σίῳ. Κλέπτομαι παρὰ σοῦ τὰ χρήματα. ἀποστεροῦμαι, παρὰ σοῦ τὰς βίβλους, ἢ τῶν βίβλων. ἀπεστέρημαι. ἀποστερήσομαι. Ἀφεροῦμαι ὑπὸ σοῦ τὴν ἐσθῆτα. ἢ τῆς ἐσθῆτος. ἀφῄρημαι. ἀφαιρήσομαι. ἀφῄρημαι παιδείας καὶ λόγων, οὓς κτήσασθαι ἠδυνάμην καὶ ἠμέλησα. ἀπεστέρημαι δὲ τῶν ἐμῶν ἀκῶν. Ἐνδύομαι ὑπὸ σοῦ χιτῶνα, καὶ περιδύομαι, καὶ ἐκδύομαι. Μυοῦμαι ὑπὸ σοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα. Εἰσπράττομαι παρὰ σοῦ χρήματα. Ἀπαιτοῦμαι παρὰ σοῦ τὸ χρέος.

Quinta ſpecies.

Quinta ſpecies pasſiuorum poſtulat ante ſe nominatiuum patientē,& poſt ſe conſuetū genituum, & qui erat in actiui s datiuum, ut libellus miſſus eſt, mihi a te. Nuntior.nuntiatus ſum.nuntiabor.Nuntior.nunciatus ſum,nunciatus ſum,nunciabor. Tribuor.datus ſum.datus ſum.dabor. Dicor.dictus ſum dicar. Fio.factus ſum. & facta eſt ab illo oratio,pro ab illo compoſita eſt.fiam. Fio.fiam. Portor.portatus ſum.portabor.Feror.latus ſum.ferar. Ducor ductus ſum.ductus ſum.ducar. Deſideror.deſideratus ſum.cupitus ſum. cupiar. Mittor.miſſus ſum.mittar.Scribor.ſcriptus ſum.ſcribar.Mittor.miſſus ſum. mittar.Sacrificor.ſacrificatus ſum.ſacrificabor.

Sexta ſpecies.

Sexta ſpecies poſtulat ante ſe nominatiuum patientem,& poſt ſe conſuetum genitiuum,poſt quem exiſtentem accuſatiuum in actiuis. Quidam dignus exiſtimatur a rege honore . dignum putor honore. pro dignus iudicor honore. dignus putatus ſum.putatus ſum.putabor.Nudor principatu.nudatus ſum. nudabor. Minuor ſocio. diminutus ſum. diminuar. Abſoluor accuſatione. Vacuor pecunia. impleor bonis. impletur phiala aqua. Satior cibo.in omnibus reſolutorie.ut dictum eſt.Sedor malis Expellor domo. Expellor ab urbe. Excludor domo. Leuor onere . leuor debito. Liberor ſeruitute, & liberor a te, pro diſcedo. Liberor malis. Producor uia.Eripior ab igni. Suſpendor pede. purgor ſorde,

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ τὴν συνήθη γενικὴν, καὶ τὴν οὖσαν δοτικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. οἷον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ σοῦ. Ἀγγέλομαι, ἤγγελμαι. ἀγγελοῦμαι. Μηνύομαι. μεμήνυμαι. ἐμηνύθην. μηνύσομαι. Δίδομαι. δέδομαι. ἐδόθην. δώσομαι. Λέγομαι. ἐλέχθην. λέξομαι. Ποιοῦμαι, πεποίημαι. καὶ πεποίηται τῷ δεῖνι λόγος, ἀντὶ ὑπ᾽ ἐκείνου συνετέθη. ποιήσομαι. Δρῶμαι. δράσομαι. Κομίζομαι. κεκόμισμαι. κομίσομαι. Φέρομαι. ἐνήνεγμαι. οἴσομαι. Ἄγομαι. ἦγμαι. ἤχθην. ἄξομαι. Ἀφίεμαι. ἀφεῖμαι. ἀφέθην. ἀφήσομαι. Πέμπομαι. ἐπέμφθην. πέμψομαι. Γράφομαι. γέγραμμαι. γράψομαι. Ἐπιστέλλομαι. ἐπέσταλμαι. ἐπιστελοῦμαι. Θύομαι. τέθυμαι. θύσομαι.

Ἕκτον εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ τὴν συνήθη γενικήν. μεθ᾽ ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. ὁ δεῖνα ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς. Ἀξιοῦμαι τιμῆς, ἀντὶ ἄξιος κρίνομαι τιμῆς. ἠξίωμαι. ἠξιώθην. ἀξιώσομαι. Γυμνοῦμαι τῆς ἀρχῆς. γεγύμνωμαι. γυμνώσομαι. Ἐλαττοῦμαι τοῦ ἑταίρου. ἠλάττωμαι. ἐλαττώσομαι. Ἀθωοῦμαι τοῦ ἐγκλήματος. Κενοῦμαι τῶν χρημάτων. Πληροῦμαι τῶν ἀγαθῶν. Γεμίζεται ἡ φιάλη ὕδατος. Κορέννυμαι τροφῆς. ἐν πᾶσι δηλαντικῶς, ὡς εἴρηται. Παύομαι τῶν κακῶν. Διώκομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαύνομαι τῆς πόλεως. Ἐκκλείομαι τῆς οἰκίας. Ἐλαφρύνομαι τοῦ βάρους. κουφίζομαι τοῦ χρέους. Ἀπαλλάττομαι τῆς δουλείας. καὶ ἀπαλλάττομαι ἀπὸ σοῦ, ἀντὶ ἀπέρχομαι. Ἐλευθεροῦμαι τῶν δεινῶν. Μακρύνομαι τῆς ὁδοῦ. Ἁρπάζομαι τοῦ πυρός. Κρεμῶμαι τοῦ ποδός. καθαίρομαι τοῦ ῥύπου.

& de pasſiuis hæc. Sunt autem & quædam uerba quæ in actiuis, in tribus perſonis flectuntur. in pasſiuis autem, in tertia ſolum. ut, ſemino terram, terra ſeminatur ab agricolis. Aro agrum. ager aratur a ſolitis. meto ſegetes. ſegetes metuntur a meſſoribus. fodio uites. uites fodiuntur a foſſoribus. ſuo ueſtem. ueſtis ſuitur a ſutoribus. nauigo mare. mare nauigaт̃ a nautis. habitamus urbem. urbs habitatur a nobis. habitare facio locum. locus ad habitandum datur a nobis. Item ſunt quædam uerba, quorum tertia ſolũ perſona inuenitur in deo intellecta. ningit. tẽpeſtat. irrorat. pluit. tonat. & tonãt nebulæ comicus inquit. fulgurat. fulget. fulminat.

De neutris uerbis. Subſtantiua.

Neutrum uerbũ eſt proprie deſinens in o mega, & non formans paſſiuum in mæ. ut, uiuo. diteſco. ſanus ſum. patior. erubeſco. huius autem quædam, ſubſtantiua uocantur, quæ & ante ſe, & poſt ſe nominatiuum poſtulant, ut ego ſum indoctus, tu es doctus. ille eſt iuſtus. atq; etiam attice cum genitiuo. ille eſt ex iuſtis, ex bonis. Sum, es, eſt. eram, eras, erat. fuerã, fueras, fuerat. ero, eris, erit, & erit. ſuperſtes ſum, pro adhuc uiuo. ineſt uero mihi, & licet mihi hoc. & ſimul eſt, & adeſt, & adeſt mihi quidam. participat autem mecum diuitiarum, pro participatio mihi eſt diuitiarum, imperſonaliter. Sum. Indefinitum, fui. Futurum, ero. a quo & exiſtentium inuenitur pasſiue. Sum, pro ſum. & aſſequor hoc, pro aſſequor. Etiam extiti, pro ſum. & perficio ſimiliter. Sed ſum, & ſum, & ſum, poetica. Sed talia ſubſtantiua, & participia

καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν, ταῦτα. Εἰσὶ δὲ καί τινα ῥήματα ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, τριπροσώπως κλίνονται. ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον μόνον. οἷον σπείρω τὴν γῆν. ἡ γῆ σπείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. ἀροτριῶ τὸν ἀγρόν. ὁ ἀγρὸς ἀροτριᾶται ὑπὸ τῶν συνήθων. θερίζω τὸ λήϊον. τὸ λήϊον θερίζεται ὑπὸ τῶν θεριστῶν. σκάπτω τὰς ἀμπέλους. αἱ ἄμπελοι σκάπτονται ὑπὸ τῶν σκαφέων. ῥάπτω τὸ ἱμάτιον. τὸ ἱμάτιον ῥάπτεται ὑπὸ τῶν ῥαπτῶν. πλέω τὴν θάλατταν. ἡ θάλαττα πλεῖται ὑπὸ τῶν ναυτῶν. οἰκοῦμεν πόλιν. ἡ πόλις οἰκεῖται ὑφ᾽ ἡμῶν. οἰκίζομεν τόπον. ὁ τόπος οἰκίζεται ὑφ᾽ ἡμῶν. Ἔτι εἰσὶν ἔνια ῥήματα, ὧν τρίτον μόνον πρόσωπον ἐνεργεῖται ἐπὶ θεοῦ νοούμενον, νίφει. χειμάζει. βρέχει. ὕει. βροντᾷ. βροντῶσιν αἱ νεφέλαι ὁ κωμικός φησιν. ἀστράπτει. λάμπει. κεραυνοῖ.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων. Ὑπαρκτικά.

Οὐδέτερον ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ μὴ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι. οἷον, ζῶ. πλουτῶ. ὑγιαίνω. πάσχω. ἐρυθριῶ. Τούτων δὲ τὰ μὲν, ὑπαρκτικὰ καλοῦνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσιν. οἷον ἐγὼ εἰμὶ ἀμαθής. σὺ εἶ σοφός. ἐκεῖνος ὑπάρχει δίκαιος. καὶ ἔτι ἀττικῶς μετὰ γενικῆς. ἐκεῖνος ὑπάρχει τῶν δικαίων, τῶν ἀγαθῶν. Εἰμί. εἶ. ἐστί. ἦν, ἦς. ἦν. ἤμην. ἦσο. ἦτο. ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται, καὶ ἔσται. περίειμι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔτι ζῶ. ἔνεστι δέ μοι, καὶ ἔξεστί μοι τόδε, καὶ σύνεστι, καὶ πρόσεστι, καὶ πάρεστί μοι ὁ δεῖνα. μέτεστι δέ μοι πλούτου, ἀντὶ μετουσία μοι ἐστὶ πλούτου, ἀπροσώπως. Ὑπάρχω. ὁ ἀόριστος, ὑπῆρξα. ὁ μέλλων, ὑπάρξω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑπηργμένον εὕρηται παθητικῶς. Τυγχάνω, ἀντὶ τοῦ εἰμί. καὶ τυγχάνω τοῦδε, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπιτυγχάνω. ἔτι καθέστηκα, ἀντὶ τοῦ εἰμὶ καὶ διατελῶ ὁμοίως. τὸ δὲ κυρῶ, καὶ πέλω, καὶ τελέθω, ποιητικά. τὰ δὲ τοιαῦτα ὑπαρκτικὰ καὶ μετοχὰς

assumunt attice. Si fueris præsens, scribe. Sin uero absens fueris, redi.

Per se neutra.

Per se neutra autem uocantur, quæ ante se nominatiuum per se neutralitatis postulant, uiuo. & uiuo uitam, attice, uixi, uiuam. sed uiuificabis me transitiuum, diuinæ est scripturæ. ditesco ego. pro diues sum. dito uero alium, pro diuitem facio, transitiuum. sanus sum ego. & sanus sum corpore. & corpus conceptiue. Sano uero alium, transitiuum. Prudens sum ego, pro prudens sum. prudentifico uero alium. Purus sum, pro purus sum. purifico uero alium. Virgo sum. Verus sum. Felix sum. Felix sum. Felix sum. Pius sum. Impius sum in deum.

Neutra transitiua.

Quædam uero, uocantur neutra transitiua, quæ ante se nominatiuum postulant, & post se accusatiuum cum præpositione. Ascendo in montem, descendo in campum. conscendo in nauim, & etiam conscendo nauem. ueni in urbem. ueni in forum. Vado in studium. Inueniuntur autem & proficiscor, & proficiscerer deponentia. Accedo ad opus. Deambulo in hortum. Eo præceptori. & eo in præceptorium. Curro, quod simpliciter curro. & curro ad præceptorem, similiter & curro. & curro ad præmiũ. & adeo periculum capitis. uio in ciuitatẽ, occurro in iudicium. transfugio ad hostes. Frequento forum, eo ad hoc, pro discedo.

προσλαμβάνει ἀπλικῶς. εἰ μὲν ἔτυχες παρὼν, γράφον. εἰ δὲ ἀπὼν τυγχάνεις, ἐπάνηκε.

Αὐτοουδέτερα.

Τὰ δὲ, αὐτοουδέτερα καλοῦνται, ἃ πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν αὐτοουδετερότητος ἀπαιτοῦσι. ζῶ. καὶ ζῶ ζωὴν ἀπλικῶς. ἔζηκα. ζήσω. τὸ δὲ ζήσεις με μεταβατικὸν, τῆς θείας ἐστὶ γραφῆς. Πλουτῶ ἐγὼ, ἀντὶ πλούσιός εἰμι. πλουτίζω δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ πλούσιον ποιῶ, μεταβατικόν. Ὑγιαίνω ἐγώ. καὶ ὑγιαίνω τῷ σώματι, καὶ τὸ σῶμα συνεκδοχικῶς. Ὑγιάζω, δὲ ἕτερον, μεταβατικόν. Σωφρονῶ ἐγὼ, ἀντὶ σώφρων εἰμί. σωφρονίζω δὲ ἕτερον. Ἁγνεύω, ἀντὶ ἁγνός εἰμι. ἁγνίζω δὲ ἕτερον. Παρθενεύω. Ἀληθεύω. Εὐτυχῶ. Εὐδαιμονῶ. Εὐημερῶ. Εὐσεβῶ. Ἀσεβῶ εἰς θεόν.

Οὐδέτερα μεταβατικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μετ᾽ αὐτὰ αἰτιατικὴν μετὰ προθέσεως. ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος. καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον. ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν. καὶ ἐπὶ ἐπιβαίνω νεώς. ἧκον εἰς τὴν πόλιν. ἦλθον εἰς τὴν ἀγοράν. βαδίζω εἰς τὸ φροντιστήριον. εὕρηται δὲ καὶ βαδιοῦμαι καὶ βαδιοίμην ἀποθετικά. Χωρῶ πρὸς ἔργον. Περιπατῶ εἰς τὸν κῆπον. φοιτῶ τῷ διδασκάλῳ, καὶ φοιτῶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον. Θέω, τὸ ἁπλῶς τρέχω καὶ θέω πρὸς τὸν διδάσκαλον. ὁμοίως καὶ τὸ τρέχω. καὶ τρέχω ἐπὶ τὸ βραβεῖον. καὶ τρέχω τὴν περὶ ψυχῆς. ὁδεύω εἰς τὴν πόλιν. ἀπαντῶ πρὸς τὸ δικαστήριον. αὐτομολῶ πρὸς τοὺς πολεμίους. Θαμίζω περὶ τὴν ἀγοράν, εἶμι πρὸς τόδε, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι.

Neutra acquiſitiua.

Quædam autē, uocantur neutra acquiſitiua, quæ ante ſe nominatiuum poſtulant, & poſt ſe datiuum acquiſitionē ſignificantē. Seruio tibi. ſeruiui. ſeruiā, cedo, & decedo, pro decedo. Placeo tibi. & diſpliceo tibi. & placeo inuenitur. Iuuo, pro iuuo. auxilior. ſequor. gratificor cōmune, habeo tibi gratiā. habeo tibi gratiam. ago tibi gratiam, græcum. conuerſor. pareo. conſentio. occurro. occurro. occurro.

Neutra poſſesſiua.

Quædam autem, uocātur neutra poſſesſiua, quæ ante ſe nominatiuum poſtulant, & poſt ſe genitiuū. Indigeo libris, pro indigentiā habeo, & uolo lucrari, pro uolo. Expers ſum cibi. Abundo amicis. Indigeo ueſtibus, pro priuor. & dubito hāc quæſtionem, pro in dubitationē propono. Careo pecunijs. Aſſequor propoſitum, & aſſequor. Fruſtor ſpe. Aberro uia, pro aberro. & pecco peccatum. Fruor bonis. & præterfruor. & ſuperfruor. quæ raro, & cum accuſatiuo, fruar, fruebar, & fruebar attice.

Neutropasſiua.

Quædam autem uocantur neutropasſiua, ſiue ſui pasſiua, & per ſe paſſa, quæ ante ſe nominatiuū poſtulant, & ſignificant ſui pasſionem, & poſt ſe uarios caſus. Patior ab inimicis. Doleo, pro triſtor. & doleo malis amicorum, uel ſuper malis. & doleo caput, conceptiue. doleo caput, tibi uero non eſt curæ. Lætor, pro lætor. & gaudeo felicitate amici, uel ſuper felicitate, uel ob felicitatem. & gaudeo lectione, pro incumbo. Gaudeo dices, non gaudeo, ſicut

Οὐδέτερα περιποιητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ δοτικὴν περιποίησιν σημαίνουσαν. Δουλεύω σοι. δεδούλευκα. δουλεύσω. εἴκω καὶ ὑπείκω, τὸ ὑποχωρῶ. Ἀρέσκω σοι, καὶ ἀπαρέσκω σοι. καὶ ἀρέσκομαι εὐρηται. Ἀρήγω, τὸ βοηθῶ. ἐπικουρῶ. ἀκολουθῶ. εὐχαριστῶ κοινόν. ἔχω σοι χάριν. οἶδά σοι χάριν. ὁμολογῶ σοι χάριν, ἑλληνικόν. ὁμιλῶ. πειθαρχῶ. ὁμοφρονῶ. ὑπαντῶ. ξυναντῶ. ἐντυγχάνω.

Οὐδέτερα κτητικά.

Τὰ δὲ, καλοῦνται οὐδέτερα κτητικὰ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ γενικήν. Χρήζω βιβλίων, ἀντὶ χρείαν ἔχω. καὶ χρήζω κερδαίνειν, ἀντὶ θέλω. Ἀμοιρῶ τροφῆς. Εὐπορῶ φίλων. Ἀπορῶ ἱματίων, ἀντὶ στεροῦμαι. καὶ ἀπορῶ τό δε τὸ πρόβλημα, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπορίαν προτίθεμαι. Σπανίζω χρημάτων. Τυγχάνω τοῦ σκοποῦ, καὶ ἐπιτυγχάνω. Ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. Ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω. καὶ ἁμαρτάνω ἁμαρτίαν. Ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, καὶ παραπολαύω, καὶ ἐπαπολαύω. ἅπερ σπανίως καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. ἀπολαύσω, ἀπέλαυον, καὶ ἀπήλαυον ἀττικῶς.

Οὐδετεροπαθητικά,

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδετεροπαθητικὰ, εἴτε ἰδιοπαθητικὰ, καὶ αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὰ διαφόρους πτώσεις. Πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἀλγῶ, τὸ λυποῦμαι. καὶ ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τοῖς κακοῖς. καὶ ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, συνεκδοχικῶς. Ἀλγέω τὰν κεφαλὰν, τὴν δ᾽ οὐ μέλει. Χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρω τῇ εὐτυχίᾳ τοῦ φίλου, ἢ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ, ἢ διὰ τὴν εὐτυχίαν. καὶ χαίρω τῇ ἀναγνώσει, ἀντὶ τοῦ πρόσκειμαι. Χαίρω ἐρεῖς, οὐχὶ χαίρομαι, ὥσπερ

Datis Persa existimans atticissare. a quo datismus error. quoniam primus dixit gaudeo. Aegroto, & ægroto, ægritudine. ægroto, ægritudine. debilitor, debilitate. conceptiue. lippio lippitudinibus. esurio. sitio. inebrior. inebrio alium. famesco. esurio. lippio. mœreo. quod mœreo. erubeo. palleo. senesco. & senesco. morior. fleo. & fleo mortuum. eodẽ modo & lugeo, & lachrymo conceptiue. horreo. tremo. fugio. & reus sum cædis, pro accusor. fugio autẽ latrones, & timeo mortem, & timeo inimicos, siue propter latrones, & inimicos, intellecta extrinsecus, per, præpositione conceptiue. Sic enim uidetur dicere, docto Apollonio. Notandum in huiusmodi etiam uariam constructionẽ inueniri, & passiuas uoces, licentia diuinæ scripturæ. & poetarum, quibus licet cõem consuetudinẽ immutare. De medijs uerbis.

Cõmune uerbum siue mediũ est definens in mar, interdum quidem actum, interdum uero passionem significat. & actum quidem significans, actiue construes secundum species actiuorum. & passionem uero passiue, ut uiolo amicum, & uiolor ab amico. ago hominem, & agor ab homine. porto uirum. & portor ab eo. Oportet autem scire pura communia pauca esse. Sed plurima passiua communiter accipi more attico. & quæ appellantur media tempora ipsorum. ut, uerbero, pro uerbero, & uerberor. uerberaui. pro uerberaui, & uerberatus sum. uerberabo pro uerberabo, & uerberabor, & alia similiter, ut usus postulauerit. Peto, petam, petij. Mercede conduco. mercede conducam, conduxi. Curo, curaui,

Δάτις ὁ Πέρσης οἰόμενος ἀττικίζειν. ἀφ' οὗ δατισμὸς ἁμάρτημα, διότι πρῶτος εἶπε χαίρομαι. Νοσῶ καὶ νοσῶ νόσον. ἀρρωστῶ ἀρρωστίαν, ἀσθενῶ ἀσθένειαν συνεκδοχικῶς. λημῶ λήμαις. πεινῶ. διψῶ. μεθύω. μεθύσκω δὲ ἕτερον. λιμώττω. βουλιμιῶ. ὀφθαλμιῶ. ἀλύω, τὸ ἀδημονῶ. ἐρυθριῶ. ὠχριῶ. γηρῶ, καὶ γηράσκω. θνήσκω. κλαίω. καὶ κλαίω τὸν ἀποθανόντα. ὡσαύτως καὶ τὸ θρηνῶ, καὶ δακρύω συνεκδοχικῶς. φρίττω. τρέμω. φεύγω. καὶ φεύγω φόνον, ἀντὶ κατηγοροῦμαι. τὸ δὲ φεύγω τοὺς λῃστὰς, καὶ τρέμω τὸν θάνατον, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθροὺς, ἤτοι διὰ τοὺς λῃστὰς, καὶ ἐχθροὺς, νοουμένης ἔξωθεν τῆς διὰ προθέσεως, συνεκδοχικῶς. οὕτω γὰρ δοκεῖ λέγειν τῷ δεινῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἰστέον ὅτι ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ διάφορος σύνταξις εὑρίσκεται, καὶ παθητικαὶ φωναὶ, ἀδείᾳ τῆς θείας γραφῆς, καὶ τῶν ποιητῶν, οἷς ἔξεστι τὸ κοινὸν ἔθος μεταβάλλειν.

Περὶ μέσων ῥημάτων.

Κοινὸν ῥῆμα εἴτε μέσον ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς μαι, καὶ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν. ποτὲ δὲ πάθος σημαίνει. καὶ τὸ μὲν ἐνέργειαν σημαῖνον, ἐνεργητικῶς συντάξεις κατὰ τὰ εἴδη τῶν ἐνεργητικῶν. τὸ δὲ πάθος, παθητικῶς. οἷον, βιάζομαι τὸν φίλον, καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου. ἄγομαι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἄγομαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. κομίζομαι τὸν ἄνδρα, καὶ κομίζομαι ὑπ' αὐτοῦ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι καθαρὰ κοινὰ ὀλίγα εἰσί. τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται ἔθει ἀττικῷ. καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν. οἷον, τύπτομαι, ἀντὶ δαίρω, καὶ δαίρομαι. ἐτυψάμην, ἀντὶ ἔτυψα, καὶ ἐτύφθην. τύψομαι, ἀντὶ τύψω, καὶ τυφθήσομαι, καὶ τἄλλα ὡσαύτως, ὡσὰν ἡ χρῆσις ἀπαιτεῖ. Αἰτοῦμαι. αἰτήσομαι. ᾐτησάμην. Μισθοῦμαι. μισθώσομαι. ἐμισθωσάμην. Ἐπιστρέφομαι. ἐπεστρεψάμην.

curabo. Fingo,finxi,fingam. Laudo.laudaui.laudabo. Facio.feci.faciam. Amo.amaui.amabo. Gigno.genui.gignam. & alia permulta existentia, que construes ut sensus orationis postulauerit. Sciendum etiam & hoc, ꝙ ex ijs quæ uocātur media tempora, aliqua quidem actiue scribūtur. ut,uerberaui,& uerberaueram, ideo & in actiuis ordinata sunt. aliqua uero passiue, & in passiuis ordinata, ut uerberaui. uerberaui.uerberabo.& uerberabo. de quibus uarię opiniones nostrorum grammaticorum. alij enim dicunt media uerba semper actum,& passionem significare. alij uero,& si media dicuntur,attamen aliqua quidem,actum,aliqua uero passionem.ut, uerberaui,& uerberabam,actum. sed liquefactus fui, & fueram,passionem, & feceram, actionē. sed lotus sum, passionem. alij autem hac fuerunt opinione, quod duo media tempora quæ actiue scribuntur.plerunq; uergunt in passiuum, ut liquefactus sum, fueram. insaniui, insanieram. sed quæ scribuntur passiue quatuor,plerunq; uergunt in actiuum. feci. faciam. laudaui. laudabo. inueniuntur autem passiue accepta. opus est autem magis diligentia in his,ꝙ̄ arte.

De deponentibus actiuis.

Deponens uerbum proprie est, quod passiue scribitur, actum autem significat, ut pleraq;. raro uero & passionem. & actum significans per se actiuum appellatur, passionem uero,per se passiuum. Hoc autem sexquifariam constructo,sicut & actiua. Prima species postulat ante se nominatiuum agentem, & post se accusatiuum patientem.

ἐπιστρέψομαι. Πλάττομαι. ἐπλασάμην. πλάσομαι. Ἐπαινοῦμαι. ἐπῃνεσάμην. ἐπαινέσομαι. Ποιοῦμαι. ἐποιησάμην. ποιήσομαι. Φιλοῦμαι. ἐφιλησάμην. φιλήσομαι. Γεννῶμαι. ἐγεννησάμην. γεννήσομαι. καὶ τἄλλα παμπολλα ὄντα. ἃ συντάξεις καθὰ ἡ ἔννοια τοῦ λόγου ἀπαιτεῖ. Ἰστέον καὶ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων μέσων χρόνων οἱ μὲν, ἐνεργητικῶς γράφονται. οἷον, ὁ τέτυπα καὶ ὁ ἐτετύπειν. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τετάχαται. οἱ δὲ, παθητικῶς, καὶ ἐν παθητικοῖς τεταγμένοι, οἷον ὁ ἐτυψάμην. ὁ ἐτυπόμην. ὁ τύψομαι, καὶ ὁ τυποῦμαι. περὶ ὧν διάφοροι αἱ δόξαι τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν. οἱ μὲν γάρ φασι τὰ μέσα ῥήματα ἀεὶ ἐνέργειαν, καὶ πάθος σημαίνειν. οἱ δὲ, εἰ καὶ μέσα λέγονται, ἀλλ' ὅμως τινὰ μὲν, ἐνέργειαν, τινὰ δὲ πάθος. ὡς ὁ τέτυπα, καὶ ὁ ἐτετύπειν ἐνέργειαν. ὁ δὲ τέτηκα, καὶ ἐτετήκειν, πάθος. καὶ τὸ μὲν ἐποιησάμην, ἐνέργειαν· τὸ δὲ, ἐλουσάμην, πάθος. ἄλλοι δὲ ταύτης ἐγένοντο τῆς δόξης, ὅτι οἱ δύο μέσοι χρόνοι οἱ ἐνεργητικῶς γραφόμενοι, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ παθητικὸν, ὡς τέτηκα, ἐτετήκειν. μέμηνα, ἐμεμήνειν. οἱ δὲ γραφόμενοι παθητικῶς τέσσαρες, πλεῖον ῥέπουσιν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν, ἐποιησάμην, ποιήσομαι. ἐπῃνεσάμην, ἐπαινέσομαι. εὕρηνται δὲ καὶ παθητικῶς λαμβανόμενοι. δεῖ δὲ μᾶλλον περιεργείας ἐν τούτοις, ἢ τέχνης.

Περὶ ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν.

Ἀποθετικὸν ῥῆμα κυρίως ἐστὶ, τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον ὡς τὰ πολλὰ. σπανίως δὲ καὶ πάθος. καὶ τὸ μὲν σημαῖνον ἐνέργειαν, αὐτενέργητον καλεῖται, τὸ δὲ πάθος, αὐτοπαθές. Τοῦτο δὲ ἐξαχῶς συντασσόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ, τὸ πρῶτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὑτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν.

Prima ſpecies deponentium.

Cauſor te,& cauſor te malitiæ. & cauſor hoc huius,pro cauſam puto.Accuſo,& accuſo te ingratitudine.& accuſo te accuſatione iuſta,illud comici . Increpo autẽ te . Animaduerto.Poſsideo.Amplector, quod amo,& ſaluto. Accipio,& ſuſcipio tuum morem. Specto.Coniecto.Prædor.Vlciſcor,quod punio,Exiſtimo, id quod puto . & puto te bonum eſſe. dux ſum aũt,id quod dominor,cum gtõ. & dux ſum tibi uiæ,pro præeo. Enarro ſcripta,& ſubenarro,& introduco tibi hoc,pro admoneo.Scio,idẽ quod cognoſco.Cogito.Cõſidero,idem quod cogito. expurgo,idẽ quod excuſo. Paſco. Affirmo. Fructũ capio. Medeor.Renuo. Inficior. Lædo te,& te. Deterreo, idem quod terreo. Machinor.Aſtute facio.Imitor. Interrogo,idẽ quod intelligo,& audio. Interrogo, idem quod interrogo,cum gtõ.Interrogo,pro interrogo.Obſcure loquor.Vaticinor. Interficio,pro occido.

Secunda ſpecies.

Secunda ſpecies deponentium poſtulat ante ſe nominatiuum , & poſt ſe datiuum . Pugno tibi. Aduerſor tibi, & tueor , & adſiſto . Contendo tibi. Aduerſor ſermonibus tuis . Incumbo , & incumbo ſapientiæ. Precor,& deprecor deum.& precor, pro homine, pro quo precem facio. contra precor autem te,& deprecor te.Imprecor autem te. Iraſcor tibi. Iraſcor tibi. Sequor te, & ſequere me puelle,illud Comici. Congregor tibi. Concilior tibi. Vtor tuis, & tua. Illud autem uſis ſæpenumero pasſiue. Tolero te. Reſpondeo tibi interrogatus.

Πρῶτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν.

Αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας. καὶ αἰτιῶμαι τόδε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ αἴτιον ἡγοῦμαι. Μέμφομαι, καὶ διαμέμφομαί σε τῆς ἀχαριστίας, καὶ μέμφομαι σοι μέμψιν δικαίαν, τὸ τοῦ κωμικοῦ. καταμέμφομαι δὲ σου. Ἐνθυμοῦμαι, Κτῶμαι. Ἀσπάζομαι, τὸ φιλῶ, καὶ προσαγορεύω. Δέχομαι καὶ ἀποδέχομαί σου τὸν τρόπον. Θεῶμαι. Τεκμαίρομαι. Ἀκκίζομαι. Τιμωροῦμαι, τὸ κολάζω. ἡγοῦμαι, τὸ νομίζω. καὶ ἡγοῦμαί σε ἀγαθὸν εἶναι. ἡγοῦμαι δὲ τὸ ἄρχω, γενικῇ. καὶ ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ προηγοῦμαι. Ἐξηγοῦμαι τὰ γεγραμμένα, καὶ ὑφηγοῦμαι. καὶ εἰσηγοῦμαί σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ παραινῶ. Ἐπίσταμαι, τὸ γινώσκω. Λογίζομαι. Σκέπτομαι, τὸ φροντίζω. Σκήπτομαι, τὸ προφασίζομαι. Σιτοῦμαι. Δυσχερίζομαι. Καρποῦμαι. Ἰῶμαι. Ἀναίνομαι. Ἀρνοῦμαι. Λυμαίνομαί σε, καί σοι. Δεδίττομαι, τὸ ἐκφοβῶ. Μηχανῶμαι. Παλαμῶμαι. Μιμοῦμαι. Πυνθάνομαι, τὸ νοῶ καὶ ἀκούω. πυνθάνομαι τὸ ἐρωτῶ, μετὰ γενικῆς. Ἔρομαι τὸ ἐρωτῶ. Αἰνίττομαι. Μαντεύομαι. Διαχειρίζομαι, τὸ φονεύω.

Δεύτερον εἶδος.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὑτὸ, δοτικήν. Μάχομαί σοι. Ἀνθίσταμαί σοι. καὶ προσίσταμαι, καὶ παρίσταμαι. Ἁμιλλῶμαί σοι. Ἐναντιοῦμαι τοῖς λόγοις. Ἀσχολοῦμαι, καὶ ἐνασχολοῦμαι τῇ σοφίᾳ. Εὔχομαι, καὶ προσεύχομαι τῷ θεῷ. καὶ εὔχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ οὗ τὴν εὐχὴν ποιῶ. κατεύχομαι δέ σου, καὶ ὑπερεύχομαί σου. ἐπεύχομαι δέ σε. Θυμοῦμαί σοι. Ὀργίζομαί σοι. Ἕπομαί σοι. καὶ ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον τὸ τοῦ κωμικοῦ. Συγκαγχλάζομαί σοι. Φιλιοῦμαί σοι. Χρῶμαι τοῖς σοῖς, καὶ τὰ σά. τὸ δὲ κεχρημένοις, πολλάκις παθητικῶς. Ἀνέχομαί σοι. Ἀποκρίνομαί σοι ἐρωτηθείς.

Respondeo tibi accusatus. Conuitior tibi,& te ra‑to. Componor tecum, & oppono tibi; & impono tibi,& suppono tibi hoc.

Tertia species.

Tertia species deponentium postulat ante se nominatiuum,& post se genitiuum. Cupio te. Dimitto te. Cupio. Opto, hoc est cupio. Adsto,& supersto, & disto. Curo,& curo tuas res. Memini rei,& etiam rem raro utilitatem. Assecutus,& assecutus disciplinas. Sentio,& sentio. Odoro. Gusto. Tango, quæ autem sunt sensus sæpe & cũ accusatiuo. Sentio, hoc est cognosco, cum participio. cognosco latus extra tempus,& si ad alteram personam fertur cum accusatiuo. cognosco te facientem hoc. Sentio, hoc est sensum habeo cum genitiuo. sentio sermonum suauitatem. pari modo,& gusto. odoro. appeto. præuideo. præcognosco. coniecto. curo, hoc est curam habeo. parco, hoc est accurate ago,& miseror. Audio res naturales. Abstineo carnibus. Obliuiscor tui, & te. Experior te. Assero, & uendico tua. Indigeo tui,& indigeo tui iustis, idest propter iusta.

Quarta species.

Quarta species deponentium requirit ante se nominatiuum,& post se accusatiuum. post quem, aliũ. Exigo a te pecunias. Hoc uero & medium esset. redimo te a tributo. Aufero autem eruditionem, uel sermones, quos ualens possidere, paruifeci. Priuatus autem sum meis inuitus. Aufero a te pecunias, uel pecunias. Facio tibi malum attice; & facio tibi malum communiter.

Ἀπολογοῦμαί σοι αἰτιαθείς. Λοιδοροῦμαί σοι, καί σε σπανίως. Συντίθεμαί σοι, καὶ προστίθεμαί σοι, καὶ ἐπιτίθεμαί σοι, καὶ ὑποτίθεμαί σοι τόδε.

Τρίτον εἶδος.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν. ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικήν. Ἐφίεμαί σου. Μεθίεμαί σου. Γλίχομαι. Ἱμείρομαι, τὸ ἐπιθυμῶ. Προΐσταμαι, καὶ ὑπερίσταμαι, καὶ δίσταμαι. Ἐπιμελοῦμαι καὶ ἐπιμέλομαι τῶν σῶν πραγμάτων. Μέμνημαι τοῦ πράγματος καὶ ἔτι τὸ πρᾶγμα σπανίως. Ὠνάμην. καὶ ἀπωνάμην τῶν μαθημάτων. Αἰσθάνομαι, καὶ αἴσθομαι. Ὀσφραίνομαι. Γεύομαι. Ἅπτομαι. τὰ δὲ τῶν αἰσθήσεων πολλάκις καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. Αἰσθάνομαι τὸ νοῶ μετὰ μετοχῆς. αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω τοῦ καιροῦ. εἰ δὲ πρὸς ἕτερον πρόσωπον φέρεται, μετὰ αἰτιατικῆς. αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε. αἰσθάνομαι τὸ αἴσθησιν ἔχω, μετὰ γενικῆς. αἰσθάνομαι τῆς τῶν λόγων ἡδύτητος. ὡσαύτως καὶ τὸ γεύομαι, ὀσφραίνομαι. ὀρέγομαι. προμηθοῦμαι. προνοοῦμαι. στοχάζομαι. κήδομαι, τὸ φροντίζω. φείδομαι, τὸ ἀκριβολογοῦμαι, καὶ τὸ ἐλεῶ. Ἀκροῶμαι τῶν φυσικῶν. Ἀπέχομαι κρεῶν. Ἐπιλανθάνομαί σου, καί σε. Πειρῶμαί σου. Μεταποιοῦμαι καὶ ἀντιποιοῦμαι τῶν σῶν. Δέομαί σου. καὶ δέομαί σου τὰ δίκαια, ἤτοι διὰ τὰ δίκαια.

Τέταρτον εἶδος.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν. μεθ' ἣν, ἑτέραν. Πράττομαί σε χρήματα. τοῦτο δὲ καὶ μέσον ἂν εἴη. εἰσπράττομαί σε φόρον. Ἀφῄρημαι δὲ παιδείας ἢ λόγων, οὓς δυνάμενος κτήσασθαι, ὀλιγωρήσας. Ἐστερήθην δὲ τῶν ἐμῶν ἄκων. Ἀφαιροῦμαί σε χρήματα, ἢ χρημάτων. Ἐργάζομαί σε κακὸν ἀτίμως, ἐργάζομαι δέ σοι κακὸν κοινῶς.

Quinta species.

Quinta species deponentium postulat ante se nominatiuum, & post se accusatiuum. post quem datiuum. uel conuersiue. Dono tibi librum, & dono te libro. Dono tibi equum. Remitto tibi debitum. Annuntio tibi uictoriam. Duco te uia. Accuso te accusatione. Polliceor tibi pecunias sine rogatu. Promitto uero tibi hoc, & promitto non rogatus. Efficio tibi hoc. communico tibi, & impertio tibi mea.

Sexta species.

Sexta species deponentium postulat ante se nominatuum, & post se accusatiuum. post quem, genitiuum. Eligo, & præeligo uitam morte. Eripio te a periculo. Remoueo te a calumnia. Libero te debito. Remedio te a pena. Commuto uinum tritico. Emo seruum uiginti minis. Emo librum decem ducatis. Emo uestem multo.

De deponentibus passiuis.

Deponens passiuum est significans per se passionem, & postulans ante se nominatiuum patientem, & post se, genitiuum, & alios casus. Fio a quodam. Conuersor uero cum quodam, & supero hunc. Consumor quod corrumpor. Venio ad hoc. pro eo. Doleo, et doleo malis amicorũ. Delector, et delector bonis. Exulto tibi gratia mali, & gratulor tibi boni gratia. Exulto. Superbio. Iaceo. Pauper sum. Lętor. Dormio. Sedeo. Doleo. Ocior. Mentior. ego, & decipio te, pro decipio. Mentior uero contra te. timeo & timeo inimicos, siue propter inimicos, cõceptiue, ut in neutro passiuis. similiter & reuereor. & caueo,

Πέμπτον εἶδος.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ, αἰτιατικὴν. μεθ᾽ ἣν, δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Δωροῦμαί σοι βίβλον, καὶ δωροῦμαί σε βίβλῳ. Χαρίζομαί σοι ἵππον. Ἀφοσιοῦμαί σοι τὸ χρέος. Εὐαγγελίζομαί σοι νίκην. Ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδόν. Μέμφομαί σοι μέμψιν. Ἐπαγγέλλομαί σοι χρήματα δίχα ἀξιώσεως. Ὑπισχνοῦμαί σοι τόδε, καὶ ὑπόσχομαι ἀξιωθεὶς. Ἀπεργάζομαί σοι τόδε. κοινωνοῦμαί σοι, καὶ ἀνακοινωνοῦμαί σοι τὰ ἐμά. Ἕκτον εἶδος.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ, αἰτιατικὴν. μεθ᾽ ἣν, γενικὴν. Αἱροῦμαι καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου. Ἐξαιροῦμαί σε τοῦ κινδύνου. Παραιτοῦμαί σε τῆς διαβολῆς. Ῥύομαί σε τοῦ χρέους, λυτροῦμαί σε τῆς ποινῆς. Ἀλλάττομαι οἶνον σίτου. Πρίαμαι δοῦλον εἴκοσι μνῶν. Ὠνοῦμαι βίβλον δέκα χρυσῶν. Ἀποδίδομαι τὸ ἱμάτιον πολλοῦ.

Περὶ ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικόν ἐστι τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ᾽ αὐτὸ, γενικὴν. καὶ ἄλλας πτώσεις. Γίνομαι ὑπὸ τοῦ δεῖνος. Συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι, καὶ περιγίνομαι τοῦδε. Οἴχομαι, τὸ φθείρομαι. Οἴχομαι πρὸς τόδε, ἀντὶ πορεύομαι. Ἄχθομαι, καὶ ἄχθομαι τοῖς κακοῖς τῶν φίλων. Ἥδομαι, καὶ ἥδομαι τοῖς ἀγαθοῖς. Ἐφήδομαί σοι, ἐπὶ κακοῦ. καὶ συνήδομαί σοι, ἐπὶ ἀγαθοῦ. Ἀγαλλιῶμαι. Βρενθύομαι. Κεῖμαι. Γένομαι. Θρύπτομαι. Κοιμῶμαι. Κάθημαι. Ὀδυνῶμαι. Ῥαστωνεύομαι. ψεύδομαι ἐγώ. καὶ ψεύδομαί σε, ἀντὶ ἀπατῶ. Καταψεύδομαι δέ σου. Φοβοῦμαι. καὶ φοβοῦμαι τοὺς ἐχθροὺς, ἤτοι διὰ τοὺς ἐχθροὺς συνεκδοχικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς οὐδετεροπαθητικοῖς, ὡσαύτως καὶ αἰδοῦμαι, καὶ εὐλαβοῦμαι,

& erubesco,& quęcunq; construũtur cũ accusatiuo. Sciendum multa cõmunia uerba habere etiã actiua & plurima pasſiua communia fieri. Item deponentium actiuorum, quædam actiua habere illud quid significantia cum uero actum significant, nequaquã significare pasſionem, niſi ſolum in indefinitis. ſuſceptus ſum, tutatus ſum, & in pręteritis perfectis raro. his autem maxime accedunt quæcunque media indefinita habent. Item multa uerba ad infinitum reddunt conſtructionem. Impotens ſum ſcribere ob ſenectutẽ. erubeſco quęrere iuuenis exiſtens. Poſſum currere. Cupio diſcere. uideris bonus eſſe. Periclitor mori. & periclitatur, pro uidetur. Cogito meos ipſius nutrire filios. Item multa uerba in nomen, & infinitum tranſeunt. Præpono uitam morti. & præeligo magis uiuere, quam mori. recuſo expeditionem, & recuſo bellare. Noui literas, & noui ſcribere. Item multa uerba in nomina tranſeũt nõ ſine ꝓpoſitione. Accedo ad urbem. proficiſcor ad hoc. Venio ad te eo ad Ioãnẽ. debacchor in cõuiuias. & alia plurima. Sed de perſonalibus hæc, nunc dicendum eſt pauca & de imperſonalibus.

De imperſonalibus uerbis.

Imperſonale uerbũ eſt quod caret triperſonatu. & una terminatione hunc complet. Oportet me legere. oportet te audire. oportet illum ſtudere. Poſtulant autem imperſonalia diuerſos caſus poſt ſe, & duos accuſatiuos ſæpe poſt infinitũ. unum ex uerbi natura, alterum uero ex natura infinitiui. ut, oportet præceptorem diligenter docere ſuos diſcipulos, &

καὶ αἰσχύνομαι, καὶ ὅσα συντάσσονται αἰτιατικῇ. Ἰστέον ὅτι πολλὰ τῶν κοινῶν ῥημάτων ἔχουσι καὶ ἐνεργητικά. καὶ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινὰ γίνονται. Ἔτι τῶν ἀπαθητικῶν ἐνεργητικῶν ἔνια ἐνεργητικὰ ἔχουσιν ἄλλο τι σημαίνοντα. ὅτι δὲ ἐνέργειαν σημαίνουσιν, οὐδαμῶς σημαίνουσι πάθος, εἰ μὴ μόνον ἐν τοῖς παθητικοῖς ἀορίστοις. ἐδέχθην. ἠσφαλίσθην. καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις σπανίως. τούτοις δὲ μάλιστα προσγίνεται ὅσα μέσους ἀορίστους ἔχουσιν. Ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ἀπαρέμφατον ἀποδιδοῦσι τὴν σύνταξιν. Ἀδυνατῶ γράφειν διὰ τὸ γῆρας. αἰδοῦμαι ζητεῖν νέος ὤν. Δύναμαι τρέχειν. Ἐπιθυμῶ μανθάνειν. ἔοικας τῶν ἀγαθῶν εἶναι. Κινδυνεύω ἀποθανεῖν. καὶ κινδυνεύει, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ. μεριμνῶ τοὺς ἐμαυτοῦ θρέψαι παῖδας. Ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ὄνομα καὶ ἀπαρέμφατον μεταβαίνουσι. Προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου. καὶ προαιροῦμαι μᾶλλον ζῆν ἢ θανεῖν. ἀρνοῦμαι τὴν στρατείαν, καὶ ἀρνοῦμαι στρατεύειν. Γινώσκω γράμματα, καὶ γινώσκω γράφειν. Ἔτι πολλὰ τῶν ῥημάτων εἰς ὄνομα μεταβαίνουσιν οὐκ ἄνευ προθέσεως. παραγίνομαι εἰς τὴν πόλιν. καταγίνομαι εἰς τόδε. ἔρχομαι πρός σε. πορεύομαι πρὸς τὸν Ἰωάννην, παροινῶ εἰς τοὺς συμπότας. καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν προσωπικῶν, ταῦτα, νῦν δὲ λεκτέον ὀλίγα καὶ περὶ τῶν ἀπροσώπων.

Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων.

Ἀπρόσωπον ῥῆμά ἐστι τὸ σπανίζον τριπροσωπίας, καὶ μιᾷ καταλήξει ταύτην ἀποπληροῦν. Δεῖ ἐμὲ ἀναγινώσκειν. δεῖ σε ἀκούειν. δεῖ ἐκεῖνον σπουδάζειν. ἀπαιτοῦσι δὲ τὰ ἀπρόσωπα διαφόρους πτώσεις μεθ' ἑαυτά, καὶ δύο αἰτιατικὰς πολλάκις μετὰ ἀπαρεμφάτου. μίαν μὲν ἐκ τῆς τοῦ ῥήματος φύσεως, ἑτέραν δὲ ἐκ τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου. οἷον, δεῖ τὸν καθηγητὴν ἐπιμελῶς διδάσκειν τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. καὶ

oportet discipulos amare, & honorare magistrum. oportet me amare te. & oportet te redamare me, & in similibus eodem modo, cum maxime uerbum in accusatiuum fertur.

Præsens, oportet. Ptm̃ imperfectum, oportebat. Infinitiuũ, oportere pro decere. Opus est mihi pecuniis, resolutiue, pro opus est mihi pecunia. Præsens, oportet. ptm̃ imperfectum. oportebat. & oportebat. Infinitiuum oportere, pro decere. Quid uero opus est amicis? pro quis usus amicorum? decet filios honorare parentes, & decet me hoc, pro conuenit. decebat decere. Curæ est mihi homo. & cura est mihi hominis. & curæ est mihi scribere. curæ erat, curæ esse. Conuenit mihi hoc. & conuenit mihi dormire. conueniebat. conuenire similiter & contingit. Placet mihi bonum, & displicet mihi malum. & placet mihi studere. & displicet mihi ludere. Confert mihi hoc. & confert mihi sanum esse. similiter & sufficit, & sufficit, & sufficit, & sufficit. & congruit. & licet. contingit mihi hoc. & contingit mihi dormire die. uidetur mihi hoc, & uidetur mihi optimum philosophari. & in aliis multis. licet mihi hoc. adest. pars est autem mihi huius, pro participatio est. eodem modo & in passiua uoce. contingit cras pluere. Potest hodie hoc fieri. dicitur hoc, & dicitur amicum uenire. dictum est mihi hoc. & acquisitiua. auditum est mihi cognitum est mihi, & auditum est ab illis. & hæc satis ut in breuitatis specie. Apud alios aũt latissime hæc inuenietis. Valete qui

δεῖ τοὺς μαθητὰς φιλεῖν. καὶ τιμᾶν τὸν διδάσκαλον. χρή με φιλεῖν σε, καὶ χρή σε ἀντιφιλεῖν ἐμέ. καὶ ἐμέ. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως, ὅτε μάλιστα τὸ ῥῆμα ἐπ᾽ αἰτιατικὴν φέρεται.

Ὁ ἐνεστὼς, δεῖ. ὁ παρατατικὸς, ἔδει. τὸ ἀπαρέμφατον δεῖν, ἀντὶ τοῦ πρέπειν. Δεῖ δέ μοι χρημάτων διαλυτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔνδειά μοι ἐστὶ χρημάτων. Ὁ ἐνεστὼς, χρή. ὁ παρατατικὸς, χρῆν, καὶ ἐχρῆν. τὸ ἀπαρέμφατον χρῆναι, ἀντὶ τοῦ πρέπειν. τί δὲ χρὴ φίλων, ἀντὶ τίς χρεία φίλων; Πρέπει τοὺς παῖδας τιμᾶν τοὺς γονεῖς. καὶ πρέπει μοι τόδε, ἀντὶ ἁρμόζει. ἔπρεπε πρέπειν. Μέλει μοι ἄνθρωπος, καὶ μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μέλει μοι γράφειν. ἔμελε, μέλειν. Προσήκει μοι τόδε, καὶ προσήκει μοι καθεύδειν. προσῆκε. προσήκειν. ὁμοίως καὶ ἀνήκει. Ἀρέσκει μοι τὸ καλὸν, καὶ ἀπαρέσκει μοι τὸ κακὸν. καὶ ἀρέσκει μοι σπουδάζειν, καὶ ἀπαρέσκει μοι παίζειν. Συμφέρει μοι τόδε, καὶ συμφέρει μοι ὑγιαίνειν. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀρκεῖ, καὶ ἐξαρκεῖ, καὶ διαρκεῖ, καὶ καταρκεῖ. καὶ τὸ ἁρμόζει, καὶ τὸ ἔξεστι. συμβαίνει μοι τόδε, καὶ συμβαίνει μοι καθεύδειν ἡμέρας, δοκεῖ μοι τόδε, καὶ δοκεῖ μοι ἄριστον φιλοσοφεῖν. καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν. ἔξεστί μοι τόδε. πάρεστι, μέτεστι δέ μοι τοῦδε, ἀντὶ μετουσία ἐστὶν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ παθητικῆς φωνῆς. ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι. δύναται σήμερον τόδε γενέσθαι. λέγεται τοῦτο, καὶ λέγεται τὸν φίλον ἐλθεῖν. εἴρηταί μοι τόδε. καὶ τὰ περιποιητικά. ἤκουσταί μοι. ἔγνωσταί μοι. καὶ ἤκουσται ὑπ᾽ ἐκείνων. καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῆς εἴδει. παρ᾽ ἄλλοις δὲ δεξιωδικώτατα ταῦτα εὑρήσετε. Ἐῤῥῶσθε οἱ

legeritis,et mementote in Messana Siciliæ editũ est, Anno a natiuitate dei M. CCCCLXVI.

De per se subiunctiuis, & insubiunctiuis uerbis.

Verborum aliqua per se subiunctiua uocantur, aliqua uero insubiunctiua, & per se subiunctiuorum aliqua quidem actiue, aliqua uero passiue proferuntur. pari modo & subiunctiua. Sunt autem per se subiunctiua, actiua, quorum uerbum grauatur, & participium acuitur, & infinitiuum circunflectitur. Horum singulares secundæ, & tertiæ personæ, & plurales primæ per se subiunctiuæ dicuntur. ut mordeo, qui momordit, mordere. si ris, rit, si momorderimus. cucurrero, qui cucurrit currere, Si ris, rit. si cucurrerimus. latuero, qui latuit, latere. Si latueris, rit. si latuerimus. bibero qui bibit, bibere. Si ris, rit. si rimus. eleuauero. qui eleuauit. eleuare. Si eleuaueritis eleuauerit. Si eleuauerimus. Sic & alia plurima. Passiue autem prolata, hæc, retentus fuero pro tẽtus fuero. abstinuero. peruenero. factus fuero. oblitus fuero. p ræmissus fuero. & huiusmodi, Insubiunctiua actiua uocantur, quorum indefinita non seruant futuri consonantem. non habentes autem, neq; subiunctiua faciunt. dabo. dabis. dabit. dabimus. Inueniã. peccabo. dimittã. ponã. trãsibo. Itẽ in subiũctiua & habebo. habebis. habebit. ueniã. nies. ueniet. feram. feres. feret. sic neq; passiua media indefinita prima neq; futura. eligã. perueniã. accendã. volã. fiam. neq; attica futura quę ab in zo, subiũgũt. delebo. portabo. cognoscã. certabo. uadã & cætera.

ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας ἐξέδοτο, ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ ἕκτῳ.

Περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων ῥημάτων.

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, αὐθυπότακτα καλεῖται. τὰ δὲ, ἀνυπότακτα. καὶ τῶν αὐθυποτάκτων, τὰ μὲν, ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ, παθητικῶς προφέρονται. ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ αὐθυπότακτα ἐνεργητικὰ, ὧν τὸ ῥῆμα βαρύνεται, καὶ ἡ μετοχὴ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον περισπᾶται. τούτων τὰ ἑνικὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα, καὶ τὰ πληθυντικὰ πρῶτα αὐθυπότακτα λέγονται. οἷον, δάκω, δακὼν, δακεῖν, ἐὰν δάκῃς, δάκῃ, ἐὰν δάκωμεν. δράμω, δραμὼν, δραμεῖν, ἐὰν δράμῃς, δράμῃ, ἐὰν δράμωμεν. λάθω, λαθὼν, λαθεῖν, ἐὰν λάθῃς, λάθῃ, ἐὰν λάθωμεν. πίω, πιὼν, πιεῖν, ἐὰν πίῃς, πίῃ, ἐὰν πίωμεν. ἀνάσχω, ἀνασχὼν, ἀνασχεῖν, ἐὰν ἀνάσχῃς, ἀνάσχῃ, ἐὰν ἀνάσχωμεν. ὡσαύτως καὶ ἄλλα πλεῖστα. τὰ δὲ παθητικῶς προφερόμενα, ταῦτα. ἀνάσχωμαι. ἀπόσχωμαι. ἀπόσχωμαι. ἀφίκωμαι. γένωμαι. ἐπιλάθωμαι. πρόωμαι. καὶ τὰ ὅμοια, ἀνυπότακτα ἐνεργητικὰ καλοῦνται, ὧν οἱ ἀόριστοι οὐ φυλάττουσι τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον. μὴ ἔχοντες δὲ, οὐδὲ ὑποτακτικὰ ποιοῦσι. δώσω. δώσεις. δώσει. δώσομαι. εὑρήσω. ἁμαρτήσω. ἀφήσω. θήσω. παρήσω. ἔτι ἀνυπότακτα καὶ τὸ ἕξω, ἕξεις, ἕξει. ἥξω, ἥξεις, ἥξει, οἴσω, οἴσεις, οἴσει. ὡσαύτως οὐδὲ οἱ παθητικοὶ μέσοι ἀόριστοι πρῶτοι, οὐδὲ οἱ μέλλοντες. αἱρήσομαι. ἀφίξομαι. βήσομαι. βουλήσομαι. γενήσομαι. οὐδὲ οἱ ἀττικοὶ μέλλοντες τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ζω ὑποτάσσονται. ἀφανιῶ. κομιῶ. γνωριῶ. ἀγωνιοῦμαι. βαδιοῦμαι. καὶ τἄλλα.

CONSTANTINI LASCARIS Constantinopolitani procemium de nomine, & uerbo. Liber tertius.

IN prægditis a nobis duobus libris, & octo partium orationis traditio edita est, & uerborum in casus transitio, & alia necessaria introductitijs græcis, & latinis, hæc autem omnia breuissime composita sunt, & propter latinorum alienã uocem, & quoniam qui in ætate sunt, uersantur cum suis & non possunt facile nostra discere. Quoniam autem ab umbratili ad ueram picturam peruenerunt, per uiuam uocem, & diligentiam, & linguæ elegantia demulcti, optãt diligẽter scire profunditatem, oportere existimaui pcursis omnibus reliquijs antiquorum grammaticorum, & nouorum, & omnibus poetis, & tertium componere de nomine, & uerbo in quo latissime orationis artem quandam faciam de declinatione omnium nominum, generũ, generũq; & terminationum & formationum casuũ, nõ solum secũdum communem linguam, sed & alias linguas, & poeticũ usum. simili modo & de uerbo. puto aũt hoc utilissimũ itroductitijs in actiuã grãmaticã, et factiuã permulta dispersa cõtinens. opus est aũt discipulis, nõ solũ grãmatices principijs, sed & poeticę, & metricæ artis, ut diligẽter intelligãt. multas enim cõtinet dignitates poetarũ ad cõfirmationẽ ueritatis nullus aũt admiret. neq; detractet, añq; librũ legerit.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ'ΝΟΥ ΛΑΣΚΑ'ΡΕΩΣ ΤΟΥ βυζαντίου προοίμιον τοῦ περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος. βιβλίον τρίτον.

ΕΝ τοῖς προεκδοθεῖσιν ἡμῖν δυσὶ βιβλίοις, ἥ, τε τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου παράδοσις ἐξέδοτο, ἥ τε τῶν ῥημάτων εἰς τὰς πτώσεις μετάβασις, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἕλλησι καὶ λατίνοις. ταῦτα δὲ πάντα βραχύτατα συνετέθειτο, διά τε τὸ τῶν λατίνων ἀλλόφωνον, καὶ διὰ τὸ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας συζῆν τοῖς οἰκείοις, καὶ μὴ δύνασθαι εὐχερῶς τὰ ἡμέτερα μανθάνειν. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς σκιαγραφίας εἰς ἀληθῆ ζωγραφίαν ἀνῆλθον, διὰ ζώσης φωνῆς καὶ ἐπιμελείας, καὶ τῇ τῆς γλώττης εὐμουσίᾳ κατακηληθέντες, γλίχονται ἐπιμελῶς εἰδέναι τὸ βάθος, δεῖν ᾠήθην διεξιὼν πάντα τὰ λείψανα τῶν παλαιῶν γραμματικῶν, καὶ νέων, καὶ πάντα τοὺς ποιητὰς, καὶ τρίτον συνθεῖναι περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος. ἐν ᾧ διεξοδικώτατα τεχνολογίαν τινὰ ποιήσομαι περὶ τῆς κλίσεως πάντων τῶν ὀνομάτων, γενῶν τε, καὶ καταλήξεων, καὶ σχηματισμῶν τῶν πτώσεων, οὐ μόνον κατὰ τὴν κοινὴν γλῶτταν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας διαλέκτους, καὶ ποιητικὴν χρῆσιν. ὁμοιοτρόπως καὶ περὶ τοῦ ῥήματος. οἶμαι δὲ τουτὶ πολυωφελέστατον τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἰς πρακτικὴν γραμματικὴν καὶ ποιητικὴν, πάμπολλα διεσπαρμένα περιέχον. δεῖ δὲ ὅμως τοῖς μαθηταῖς, οὐ μόνον γραμματικῆς ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ποιητικῆς, καὶ μετρικῆς τέχνης, ἵν' ἀκριβῶς ἐπαΐωσι. πολλὰ γὰρ περιέχει ἀξιώματα τῶν ποιητῶν εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας. μηδεὶς δὲ θαυμαζέτω, μή τε διασυρέτω, πρὶν ἂν τὸ βιβλίον ἀναγνῷ.

non enim gloria uana, neque pecuniarum spe, neque laudis tãtum suscepi laborem, sed utilitatis gratia studiosorum, quos siquis potẽs iuuare, torpeat, inuidus, & proditor iudicari posset, talentum occultãs. quid enim lucrati fuerimus alijs non impertientes quę didicimus? uel quõo non mali, & paucisq; iudicemur, si quę cum labore cognouimus cõmunia facere nolimus oratione, uel scriptura, & maxime hoc tempore, quo & præceptorum, & librorũ defectus, propter infelicitatem generis. Si qua autem utilitas latinis, aut grecis ex hoc libro fiat, grauibus quidem, & in his iudicibus, hoc relinquo mihi autem ut uisum est, ita etiam dictum est, Studendum, & continue legendum est, multorum utilium, & necessariorum actiuæ grammaticę causa. post quã in speculatiuam deduci opus est, quam continẽt quatuor libri docti, & difficilis Apollonij. qui licet difficiles intellectu sint, tamen ualde necessarij. Etiam liber de constructione octo partium orationis Michaelis Syngeli hierosolymitani, paruus, clarus, & utilis. & alij multi doctorum hominũ a quibus hauriens doctus Theodorus, optime, & elegantiss. quartũ suę grãmaticæ composuit. breuem quidem, & Delio natatore indigentem, sed laudabilem scientibus, & perutilẽ, umbras antiquorum continentem. Post actiua utiq;, in speculatiuam deducendum est. & cõcinnitatem. & sonoritatem, & congruitatem grææ elegantiæ degustandũ est. quam nescio quopacto heu mala fortuna cum alijs bonis græcorum extinguens, quasi in nõ ens cõmutauit. sed nõ sunt negligẽda bona in

οὔτε γὰρ δόξη κενῇ, οὔτε χρημάτων ἐλπίδι, οὔτε ἐπαίνου τοσοῦτον ἀνέλαβον πόνον, ἀλλ᾽ ὠφελείας χάριν τῶν φιλολόγων. οὓς εἴτις δυνάμενος ὠφελεῖν, ἀποκνοίη, φθονερὸς ἂν καὶ προδότης κριθείη, τὸ τάλαντον ἀποκρύψας. τί γὰρ ἂν κερδαίνοιμεν, ἄλλοις μὴ κοινωνοῦντες ἃ μεμαθήκαμεν, ἢ πῶς οὐ κακοὶ καὶ ὀλιγομαθεῖς κριθείημεν, τὰ μετὰ πόνου ἐγνωσμένα κοινὰ μὴ ποιεῖν ἐθέλειν λόγῳ, ἢ γραφῇ; καὶ μάλιστα ἐν τῷ παρόντι, ἐν ᾧ καὶ διδασκάλων, καὶ βιβλίων ἔλλειψις, διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ γένους, εἴτις δ᾽ ὄνησις λατίνοις, ἢ γραικοῖς ἐκ τοῦ παρόντος γένοιτο, τοῖς δεινοῖς μὲν περὶ ταῦτα κριταῖς, τοῦτο ἀφίημι. ἐμοὶ δὲ ὡς δέδοκται, οὕτω καὶ εἴρηται. σπουδαστέον δὴ, καὶ συνεχῶς ἀναγνωστέον, τῶν πολλῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς χάριν. μεθ᾽ ἣν εἰς τὴν θεωρητικὴν ἀναχθῆναι χρεὼν, ἣν περιέχει τὰ τέσσαρα βιβλία τοῦ σοφοῦ, καὶ δυσκόλου Ἀπολλωνίου. ἃ εἰ καὶ δυσνόητα τυγχάνει γε ὄντα, ὅμως ἀναγκαιότατα. Ἔτι τὸ περὶ συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου Μιχαήλου συγγέλου τοῦ ἱεροσολυμίτου, μικρὸν, σαφὲς, καὶ ὠφέλιμον. καὶ ἄλλα πολλὰ λογίων ἀνδρῶν. ἀφ᾽ ὧν ἀρυσάμενος ὁ σοφὸς Θεόδωρος, κάλλιστα, καὶ ἐλλογιμώτατα τὸ τέταρτον τῆς ἑαυτοῦ γραμματικῆς συνέταξε. βραχὺ μὲν, καὶ δηλίου κολυμβητοῦ δεόμενον, ἐπαινετὸν δὲ τοῖς εἰδέσι, καὶ ἐπωφελὲς, τὰς σκιὰς τῶν παλαιῶν περιέχον. μετὰ τὰ πρακτικὰ δὴ, εἰς τὰ θεωρητικὰ ἀνακτέον. τῆς τε εὐρυθμίας, καὶ ἁρμονίας, καὶ καταλληλότητος τῆς ἑλληνικῆς εὐγλωττίας ἀπογευστέον. ἣν οὐκ οἶδ᾽ ὅπως φεῦ κακὴ τύχη σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς τῶν ἑλλήνων ἀποσβέσασα, σχεδὸν εἰς τὸ μὴ ὂν μετέβαλεν. ἀλλ᾽ οὐκ ἀποκνητέα τὰ καλὰ ἐν τοῖς

infortunijs. nam bonum iuxta qui dixit, non est, quando nō bonum. præsertimq; cum docti rari sint ob infortunium generis, quanto pauciores tanto laudabiliores.

Liber tertius de nomine & uerbo.

Sectio prima.

Quoniam aūt nobis oratio de nomine, definiendum est primum ipsum, hinc diuidendum. Nomen igitur est pars orationis casualis, significans substantiam communem, & propriam subiectorum corporumq; & rerum. Huius autem aliqua quidē, simplicia & impassa, aliqua autem, contracta & passa, ac simpliciū aliqua parisyllaba. aliqua, plurisyllaba. ac parisyllaborū, quatuor sunt declinationes, plurisyllaborum uero, una. ideo & quinque declinationes sunt. quæ prima, secunda, tertia, quarta, quinta, uocantur. de quibus dicemus incepturi a prima.

De prima declinatione.

Prima declinatio, duas terminationes. hēt in as tantum masculinorum parisyllaborum nominum, & in is masculinorum, & cōmunium. ut, hic æneas, papias. Chryses, persa. hic & hæc latro, hic & hæc uolens. sed communia, antiqui diuisim declinabant, hic uolens, & hæc uolens dicentes, Inuenies autē apud poetas nominatiuos in as, & in is nominum primæ declinationis similes suis uocatiuis, desinentes in a breuem, more æolico, & bœotico, & thessalico. ut, hybragora, pro hybragoras. Thyesta, pro Thyestes. nubicega, pro nubicongrega. consiliarius, pro consiliarius. resonans, pro resonans. eques, pro eques.

δυσπραγίαις. τὸ γὰρ καλὸν κατὰ τὸν εἰπόντα, οὐκ ἔσθ' ὅτου καλόν. ἄλλως τε καὶ τῶν εἰδότων σπανίων ὄντων διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ γένους ὅσον ὀλίγοι, τοσοῦτον ἐπαινετώτεροι.

Βιβλίον τρίτον περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος.

Τμῆμα πρῶτον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ ὀνόματος, διοριστέον ἂν εἴη πρῶτον αὐτὸ, ἔπειτα διαιρετέον. Ὄνομα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικὸν, σημαντικὸν οὐσίας κοινῆς, καὶ ἰδίας τῶν ὑποκειμένων σωμάτων τε καὶ πραγμάτων. Τούτου δὲ τὰ μὲν ἁπλᾶ καὶ ἀπαθῆ, τὰ δὲ, συνῃρημένα καὶ ἐμπαθῆ. καὶ τῶν ἁπλῶν, τὰ μὲν, ἰσοσύλλαβα. τὰ δὲ, περιττοσύλλαβα. καὶ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, τέσσαρες εἰσὶ κλίσεις. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, μία. ταῦτά τοι καὶ πέντε κλίσεις εἰσὶν. ὧν ἡ μὲν, πρώτη, ἡ δὲ, δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ, τετάρτη, ἡ δὲ, πέμπτη καλεῖται. περὶ ὧν ἐροῦμεν ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως.

Ἡ πρώτη κλίσις, δύο καταλήξεις ἔχει. εἰς ας μόνον ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. οἷον, ὁ αἰνείας, ὁ ταμίας. ὁ χρύσης, ὁ πέρσης. ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, ὁ καὶ ἡ ἐθελοντής. τὰ δὲ κοινὰ, οἱ παλαιοὶ διῃρημένως ἔκλινον, ὁ ἐθελοντὴς, καὶ ἡ ἐθελοντὴς λέγοντες. Εὑρήσεις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὀνομαστικὰς τῶν εἰς ης ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως ὁμοίας ταῖς αὐτῶν κλητικαῖς, ληγούσας εἰς α βραχὺ, ἔθει αἰολικῷ, καὶ βοιωτικῷ, καὶ θεσσαλικῷ. οἷον, ὑβραγόρα, ἀντὶ ὑβραγόρας. θυέστα, ἀντὶ θυέστης. νεφεληγερέτα, ἀντὶ νεφεληγερέτης. μητίετα, ἀντὶ μητιέτης. ἱππότα, ἀντὶ ἱππότης.

De in as parisyllabis nominibus. primæ declinationis.

Aeneas cuius partis orationis est? nominis. Cuius generis? masculini. Cuius speciei? deriuatiuæ. Vnde deriuatur? a laudo, æneas. & abundãtia iota, æneas. Cuius figuræ? simplicis. Cuius numeri? singularis. Cuius casus? nominatiui. qui rectus, & rectus dicitur. genitiuus autẽ, patriusq;, & possessiuus. Datiuus autẽ, missiuus, & gratificatiuus. uocatiuus autem, appellatiuus. Illud o? paruum. nam articuli nominatiui, & uocatiui singulares masculini, & neutri generis, per o paruum scribuntur. Supra o? aspirationem. omnis. n. articulus prępositiuus purus aspiratur tantum. Subiunctiuus autem aspiratur, & tonum suscipit. Illud æ? diphthōgũ. laudo, laus, ęneas, grauis, diphthōga. unio unitas, annus, tenuia. Supra æ? tenuis. nã æ diphthongus in multisyllabis dictionibus attenuatur. ut aiax, æneas. laus. lamentor. uerbero. iuuenis, nisi m. inferatur. tunc. enim. aspiratur. ut, sanguis. uarius sepes, prçter sciẽs, pro sciens. notaum est teneo pro teneo. & uolo pro uolo, & propono, aspirata. Illud ni? diphthongum, æneas enim. & superabundantia, i, æneas. Supra ni? Acutus. longa. enim ante longam penacuitur, Illud as? longũ. nam in as masculina nomina grauisona, uel parisyllaba, uel plurisyllaba. & in as participia longũ as habent. ut, æneas. aiax. qui fecit. q scripsit. excipitur magnus cum adiectiuum est, & lapis quando appellatiuum. cum autem hæc propria sunt, longũ as habent. raro autem inuenies as breue apud poetas more dorico;

Περὶ τῶν εἰς ας ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.

Ὁ αἰνείας ποίου μέρους λόγου ἐστὶν; ὀνόματος. Ποίου γένους; ἀρσενικοῦ. Ποίου εἴδους; παραγώγου. Πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ αἰνῶ, αἰνέας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνείας. Ποίου σχήματος; ἁπλοῦ. Ποίου ἀριθμοῦ; ἑνικοῦ. Ποίας πτώσεως; ὀνομαστικῆς. ἥτις ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα καλεῖται. ἡ δὲ γενικὴ, πατρική τε καὶ κτητική. ἡ δὲ δοτικὴ, ἐπισταλτικὴ, καὶ χαριστική. ἡ δὲ κλητικὴ, προσαγορευτική. Τὸ ο; μικρόν. τὰ γὰρ ἄρθρα τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γένους, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. Ἐπὶ τῷ ο; δασεῖαν. πᾶν γὰρ ἄρθρον προτακτικὸν καθαρὸν, δασύνεται μόνον. ὑποτακτικὸν δὲ δασύνεται, καὶ τόνον ἐπιδέχεται. Τὸ αι, δίφθογγον. αἰνῶ, αἶνος, αἰνείας, αἰνὸς, δίφθογγα. ἑνῶ, ἕνωσις, ἕνος, ψιλά. Ἐπὶ τῷ αι; ψιλήν. ἡ γὰρ αι δίφθογγος ἐν ταῖς πολυσυλλάβοις λέξεσι, ψιλοῦται. οἷον, αἴας, αἰνείας. αἶνος. αἰάζω. αἰακίζω. αἰζηός. εἰ μὴ τὸ μ πάγοιτο. τότε γὰρ δασύνεται. οἷον, αἷμα. αἱμύλος. αἱμασιά. πλὴν τοῦ αἵμων, ὁ ἐπιστήμων. σεσημείωται, αἱρῶ τὸ κρατῶ, καὶ αἱροῦμαι τὸ βούλομαι, καὶ προκρίνω, δασυνόμενα. Τὸ νει; δίφθογγον. αἰνέας γάρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνείας. Ἐπὶ τῷ νει; ὀξεῖαν. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. Τὸ ας; μακρόν. τὰ γὰρ εἰς ας ἀρσενικὰ ὀνόματα βαρύτονα, εἴτε ἰσοσύλλαβα, εἴτε περιττοσύλλαβα, καὶ αἱ εἰς ας μετοχαὶ, ἐκτεταμένον τὸ ας ἔχουσιν. οἷον, ὁ αἰνείας. ὁ αἴας. ὁ ποιήσας. ὁ γράψας. ἐξαιρεῖται τὸ μέγας ὅτε ἐπίθετον εἴη, καὶ τὸ λάας ὅτε προσηγορικόν. ὅτε δὲ ταῦτα κύρια εἰσὶν, ἐκτεταμένον τὸ ας ἔχουσι. σπανίως δὲ εὑρήσεις τὸ ας βραχὺ παρὰ ποιηταῖς ἔθει δωρικῷ,

ἑπομένου φωνήεντος καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ, Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι ὡς γέγραπται, Δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν αἴας αἵματά τε μίμνων.

Περὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων.

Τὰ δὲ εἰς ας ὀξύτονα, εἴτε θηλυκὰ, εἴτε κοινὰ, καὶ τὰ εἰς ας οὐδέτερα, συνεσταλμένον τὸ ας ἔχουσιν. οἷον, ἡ τριάς. ὁ καὶ ἡ ἀρκάς. ὁ καὶ ἡ φυγάς. τὸ κρέας. τὸ κέρας. ὁ δὲ ἱμάς. καὶ ἀνδριὰς, εἰ καὶ ὀξύνονται, ὅμως ἀρσενικὰ ὄντα, ἐκτείνουσι τὸ ας. καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. ἐλικράς. μελικράς. οἱ ἴωνες δὲ, τὸ α εἰς η τρέπουσιν, ἑρμείης ἀντὶ ἑρμείας, καὶ αὐγείης ἀντὶ αὐγείας λέγοντες.

Περὶ τῆς κοινῆς ἑνικῆς γενικῆς.

Ἡ γενικὴ κοινῶς, τοῦ αἰνείου. τὰ γὰρ εἰς ας καθαρὸν ἁπλᾶ, ὑπερδισύλλαβα βαρύτονα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, αἰνείας, αἰνείου. κοχλίας, κοχλίου. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἐν τῇ πρώτῃ καταλήξει ἀκριβέστερον ἐροῦμεν. Καὶ αἰνεία δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὰς εἰς ας ληγόντων γενικὰς εἰς α μακρὸν ποιοῦσι. οἷον, αἰνεία, ἀντὶ αἰνείου. κοχλία. ἀντὶ κοχλίου. Οἱ δὲ βοιωτοὶ καὶ αἰολεῖς, αἰνείας λέγουσι, τὸ α μακρὸν φυλάττοντες. καὶ οἱ ἴωνες ἀπαθῶς, αἰνείω, τὸ α εἰς ε, καὶ τὸ ο εἰς ω τρέποντες. καὶ αἰνείω ἐμπαθῶς, ὥσπερ ἑρμείω, ἀντὶ τοῦ ἑρμείεω. Τὸ του; μακρόν. αἱ δίφθογγοι γὰρ πᾶσαι φύσει μακραί εἰσι. παρὰ ποιηταῖς δὲ, πᾶσα δίφθογγος, ὁμοίως καὶ τὸ η καὶ τὸ ω μέγα ἐπὶ τέλους ἑπομένου φωνήεντος, κοινή ἐστιν. Ἐπὶ τὸ του; περισπωμένη. Πᾶσα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ παντὸς ἄρθρου, περισπᾶται. ὀνομαστικὴ δὲ καὶ αἰτιατική, ὀξύνεται.

Περὶ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς.

Ἡ δοτικὴ ἑνικὴ, τῷ αἰνείᾳ κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς.

abiectione s.unde & a lōgum habet.hic æneas. huíc æneæ.& Ionice,æneæ.Illud to :' magnum. Articuli enim datiui singularis,& genitiui pluralis,in mascu lino,& neutro genere,per o magnum scribuntur. Sub to :' iota.omni .n. articulo datiui singularis subscribitur iota.quod apud ueteres adscribebatur, quē admodū & omni diphthongo abusiue.Sub a :' iota. omni enim datiuo in a & in ita & o desinēti,subscribitur iota non prolatum. ut, huic æneæ,huic musæ. huic sermoni.Aeoles autem, & bœoti, non subscribebant.quod seruant poetæ in pasfis transformationem datiuis. ut Antimachus. Patriꝗ nigricomō Neptūo fretus. nigricomo, pro nigricomo. propter uersum dixit,ut dactylum faceret.

De accusatiuo singulari.

Accusatiuus,hunc æneam communiter,a nominatiuo mutatione s, in n, unde & an longum habet. hic æneas,hunc æneam.& Ionice,ęneam, ut mercurium,pro mercurium.& æneam similiter, ut amyntam apud Herodotum,pro Amyntam.

De uocatiuo singulari.

Vocatiuus, o ænea communiter. in as.n. parisyllaba a nominatiuo abiectione s, faciunt uocatiuum. unde & a longum est hic æneas, o ænea. Pindarus tn̄, pp cōcursum uocaliū,o indefesse pugna aiax dixit,pro o indefesse pugna,ut effugeret dissonātiam. Omnis aūt uocatiuus par tp̄s hēt ꝑprio ntō,uel minus, nūꝗ aūt maius.Et o ęnea attice.nā attici, eosdē hn̄t ntōs,& utōs.Illud o:' magnū.nā o uocatiui semper ꝑ o magnū scribiť, et attenuať, et circūflectitur.

ἐκβολῇ τοῦ σ. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχει. ὁ αἰνείας, τῷ αἰνείᾳ. καὶ ἰωνικῶς, αἰνείῃ. Τὸ τῳ; μέγα. Τὰ γὰρ ἄρθρα τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, καὶ γενικῆς πληθυντικῆς, ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. Ὑπὸ τῷ τῳ; ι. παντὶ γὰρ ἄρθρῳ δοτικῆς ἑνικῆς ὑπογράφεται ι. ὅπερ παρὰ τοῖς παλαιοῖς προσεγράφετο, ὥσπερ καὶ πάσῃ διφθόγγῳ καταχρηστικῇ. Ὑπὸ τῷ α; ι. πάσῃ γὰρ δοτικῇ εἰς α καὶ εἰς η καὶ ω ληγούσῃ, ὑπογράφεται ι ἀνεκφώνητον. οἷον, τῷ αἰνείᾳ. τῇ μούσῃ, τῷ λόγῳ. Οἱ αἰολεῖς δὲ καὶ βοιωτοὶ, οὐχ ὑπέγραφον. ὅπερ φυλάττουσιν οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς πεπονθυίαις μεταπλασμὸν δοτικαῖς. ὡς ἀντίμαχος. Πατρί τε κυανοχαῖτα Ποσειδάωνι πεποιθώς. κυανοχαῖτα, ἀντὶ κυανοχαίτῃ. διὰ τὸ μέτρον ἔλεξεν, ἵνα δάκτυλον ποιήσηται.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. ὅθεν καὶ τὸ αν μακρόν ἔχει. ὁ αἰνείας, τὸν αἰνείαν. καὶ ἰωνικῶς, αἰνείην. ὥσπερ ἑρμείην ἀντὶ ἑρμείαν. καὶ αἰνείεα ὁμοίως, ὥσπερ ἀμύντεα παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ ἀμύνταν.

Περὶ τῆς κλητικῆς ἑνικῆς.

Ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ας ἰσοσύλλαβα, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὅθεν καὶ τὸ α μακρόν ἐστιν. ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία. Πίνδαρος μέντοι, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων, ἀκαματοχάρμαν αἰὰν ἔλεξεν, ἀντὶ ἀκαματοχάρμα, ἵν' ἐκφύγῃ τὴν κακοφωνίαν. Πᾶσα δὲ κλητικὴ τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, ἢ ἐλάττονα. οὐδέποτε δὲ μείζονα. Καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς, καὶ κλητικάς. Τὸ ὦ; μέγα. τὸ γὰρ ω τῆς κλητικῆς ἀεὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, καὶ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται.

Περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς δυϊκῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ καὶ κλητική ; ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν φυλάττουσι. τῷ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία, ὦ αἰνεία. διαφέρει δὲ ἡ ὀνομαστικὴ τῆς δοτικῆς. ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ τω περισπᾶται, καὶ ὑπογραφόμενον ἔχει τὸ ι. ὁμοίως καὶ τὸ α. ταύτης δὲ οὔ.

Περὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς.

Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προσθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. Καλεῖται δὲ ἡ ὀνομαστική, καὶ αἰτιατική. καὶ ἡ γενική, καὶ δοτική. διότι συγγένειαν πρὸς ἀλλήλας αἱ τοιαῦται πτώσεις ἔχουσιν. ὅθεν καὶ μεταβαλλόμεναι, τὴν δύναμιν αὐτῶν λαμβάνουσιν. οἷον, τὼ αἰνεία, ἀντὶ οἱ αἰνεῖαι, καὶ τοὺς αἰνείας. τοῖν αἰνείαιν, ἀντὶ τῶν αἰνειῶν, καὶ τοῖς αἰνείαις. Ἡ δὲ δυϊκὴ κλητικὴ ἐν πάσῃ κλίσει ὁμοία ἐστὶ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ.

Περὶ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντική, καὶ ἡ κλητική ; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προσθέσει τοῦ ι. Τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι, ὦ αἰνεῖαι. Ἐπὶ τῷ νει ; περισπωμένη. πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας κειμένη, περισπᾶται. Τὸ αι ; βραχύ. ἡ γὰρ αι καὶ οι δίφθογγοι ἐν τέλει τούτων καὶ τῶν ὁμοίων εὑρισκόμεναι λέξεων, ἀντὶ βραχέων νομίζονται. οἷον, αἰνεῖαι, μοῦσαι, λόγοι, Ὅμηροι. πεποίημαι. πεποίησαι, πεποίηται, πεποίηνται. τύπτομαι, τύπτεται. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτηται. τύπτωνται, τύψασθαι. τύψαι. ποιῆσαι. ποίησαι. πλὴν τῶν εὐκτικῶν. οἷον, τύπτοι. τύψαι. καὶ τῶν συνῃρημένων δοτικῶν. οἷον, λητοῖ. αἰδοῖ. καὶ τῶν ἐπιρρημάτων. οἷον, οἴκοι. παπαί. βαβαί. χαμαί. ἐξαιρεῖται τὸ πάλαι, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἔκπαλαι, πρόπαλαι.

De genitiuo plurali.

Genitiuus,horum æneārum communiter.omnis enim gtūs pluralis omnis gnis,in on desinit, ut horū ęnearū.harū musarū.horū graduū.idcirco et medius appellat̃.& ab eo aduerbia medietatis.ut, bene.a bonorū.& sapiēter,a sapiētū. ęoles aūt apponūt a lōgū ænearū pro ænearū,& nympharū pro nympharū dicentes. Sed Dores. circūflexos genitiuos p an lōgū proferūt.ut,ænearū,pro ęnearū.& musarū pro musarū.Supra on ? circūflexus. omnis.n.gtūs pluralis, nominatiui dsinētis in αι,circūflectit̃.ut,ęneę,ęnearū chrysę,chrysarū,pter apri,aprorū.& debitores,debitorū.& etesię,etesiarū.Etiā si fœmininus soligena sit similiter circūflectit̃.ut,musę,musarū.linguę,linguarū.pter aphyę,aphyarū. Si uero trigeneris. similisonat genitiuo suo masculino.ut, sancti, sanctorū.sanctę,sactarū iusti,iustorū.Si uero gtūs fœmininus differet a masculino gtō secūdū uocē,circūflectit̃.ut,ueloces,uelocium,ueloces,uelocium.nigri,nigrorum, nigræ,nigrarum.

De datiuo plurali.

Datius pluralis ? a ntō plurali,appositione s.ut,hi ęneę,his ęneis. & p afformationem. ęneis.fit aūt hęc apud poetas,& rhetores ionicos in desinētibus in αις & in οις datiuis.ut,ęneis, pro æneis.sermonibus,pro sermonibus.

De accusatiuo plurali.

Accusatiuus pluralis ? a ntō plurali,mutatiōe i in s.hi æneę,hos æneas.Illud as ? lōgū.Nā parisyllaborū accusatiuorū as producit̃. ut,ęneas.persas.musas.

Περὶ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς

Ἡ γενικὴ, τῶν αἰνειῶν κοινῶς. πᾶσα γὰρ γενικὴ πληθυντικὴ παντὸς γένους, εἰς ων λήγει. οἷον, τῶν αἰνειῶν. τῶν μουσῶν. τῶν ῥημάτων. ὅθεν καὶ μέση ὀνομάζεται. καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτῆς ἐπιρρήματα μεσότητος. οἷον, καλῶς, ἀπὸ καλῶν. καὶ σοφῶς, ἀπὸ σοφῶν. οἱ αἰολεῖς δὲ προστιθέασιν α μακρὸν, αἰνειάων ἀντὶ αἰνειῶν, καὶ νυμφάων ἀντὶ νυμφῶν λέγοντες. οἱ δὲ δωριεῖς, τὰς περισπωμένας γενικὰς διὰ τοῦ αν μακροῦ προφέρουσιν. οἷον, αἰνειᾶν, ἀντὶ αἰνειῶν. καὶ μουσᾶν. ἀντὶ μουσῶν. Ἔπι τὸ ων περισπωμένη πᾶσα γὰρ γενικὴ πληθυντικὴ, ὀνομαστικῆς ληγούσης εἰς αι, περισπᾶται. οἷον, αἰνεῖαι, αἰνειῶν. χρύσαι, χρυσῶν. πλὴν τοῦ χλοῦναι, χλούνων, καὶ χρῆσται, χρήστων, καὶ ἐτήσιαι, ἐτησίων. Ἔτι εἰ μὲν θηλυκὴ μονογενὴς εἴη, ὁμοίως περισπᾶται. οἷον, μοῦσαι, μουσῶν. γλῶσσαι, γλωσσῶν. χωρὶς τῶν ἀφύαι, ἀφύων. Εἰ δὲ τριγενὴς, ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ. οἷον, ἅγιοι, ἁγίων. ἅγιαι, ἁγίων. δίκαιοι, δικαίων. εἰ δὲ ἡ γενικὴ θηλυκὴ διοίσει τῆς ἀρσενικῆς γενικῆς κατὰ τὴν φωνὴν, περισπᾶται. οἷον, ταχεῖς, ταχέων, ταχεῖαι, ταχειῶν. μέλανες, μελάνων, μέλαιναι, μελαινῶν.

Περὶ τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἷον, οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. καὶ κατὰ προσχηματισμὸν, αἰνείαισι. γίνεται δὲ οὗτος παρὰ ποιηταῖς καὶ ῥήτορσιν ἰωνικοῖς ἐν ταῖς ληγούσαις εἰς αις καὶ εἰς οις δοτικαῖς. οἷον, αἰνείαισιν, ἀντὶ αἰνείαις. λόγοισιν, ἀντὶ λόγοις.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας. Τὸ ας μακρόν. τῶν γὰρ ἰσοσυλλάβων αἰτιατικῶν τὸ ας ἐκτείνεται. οἷον, αἰνείας. πέρσας. μούσας

τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, συστέλλεται. οἷον, αἴαντας. θόαντας. οἱ δωριεῖς δὲ ἑπομένου φωνήεντος, συστέλλουσι τὸ ας τῶν ἰσοσυλλάβων αἰτιατικῶν. τούτου μάρτυς Θεόκριτος ἐν τῷ πρώτῳ εἰδυλλίῳ. Πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι. τὸ γὰρ χνας βραχύ ἐστιν, ἵνα ὁ πέμπτος, δάκτυλος γένοιτο. ἡ δὲ κλητικὴ πληθυντικὴ, ἐν πάσῃ κλίσει ὁμοία ἐστὶ τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ. ὁ αἰνείας. τοῦ αἰνείου κοινῶς, καὶ αἰνεία δωρικῶς, καὶ αἰνείαο αἰολικῶς, καὶ αἰνείεω ἰωνικῶς. τῷ αἰνείᾳ κοινῶς, καὶ αἰνείῃ ἰωνικῶς. τὸν αἰνείαν κοινῶς, καὶ αἰνείην ἰωνικῶς, καὶ αἰνείεα. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία κοινῶς, καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. τὼ αἰνεία. τοῖν αἰνείαιν. ὦ αἰνεία. οἱ αἰνεῖαι. τῶν αἰνειῶν κοινῶς, καὶ αἰνειάων αἰολικῶς, καὶ αἰνειᾶν δωρικῶς. τοῖς αἰνείαις, καὶ αἰνείαισι. τοὺς αἰνείας, ὦ αἰνεῖαι.

Περὶ τῶν εἰς ης ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως.

Ὁ χρύσης πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ χρυσός. τὸ δὲ χρυσὸς; ἀπὸ τοῦ ῥύομαι. Τὸ χρυ; ψιλόν. τὸ γὰρ ῥύομαι, μηνύω, ἐρύω, ἑλκύω, κωλύω, θύω, δακρύω, ἀνύω, κωκύω, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται. τὸ δὲ κυλίω, κονίω, μηνίω, ἐσθίω, διὰ τοῦ ι. Τὸ χρυ μακρὸν ἢ βραχύ; μακρόν. τὸ γὰρ θύω, ῥύομαι, λύω, δακρύω, κωκύω, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ υ ἔχουσιν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, μακρόν. Ἐπὶ τῷ χρυ; ὀξεῖα. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. Τὸ σης; η. τὰ γὰρ εἰς ης ὀνόματα, εἰς ου, καὶ εἰς τος, καὶ ους ποιοῦντα τὴν γενικὴν, διὰ τοῦ η γράφονται. τὰ δὲ εἰς δος καὶ ος ποιοῦντα, διὰ τοῦ ι. οἱ δωριεῖς δὲ τὸ η εἰς α μακρὸν τρέποντες, χρύσας ἀντὶ χρύσης λέγουσιν. ὥσπερ παρὰ Πινδάρῳ, ἑλλανοδίκας, καὶ ἀμφιτρυωνίδας, ἀντὶ ἑλλανοδίκης, καὶ ἀμφιτρυωνίδης.

De genitiuo singulari.

Genitiuus, huius chrysæ cōiter.nā in is grauisona spōdaica, in u faciūt genitiuū.ut, chryses, chrysę. psa, psę. & doricę, chrysæ. ut, pelidę pro pelidæ, & bœotice & ęolice, chrysę, & ionice, chrysę.

De datiuo.

Datiuus ē a nrō cōiter, abiectione s. hic chryses, huic chrysę. & dorice chrisę, a lōga ente. Illud āt apd Antimachum Patriq; nigricomo neptuno fretus, notatū est secūdū transfigurationē a nigricomo factum est propter metrum unde & a breue est.

De accusatiuo.

Accusatiuus ē similiter a nominatiuo, mutatione s in n cōiter. hic chryses, hūc chrysen. & dorice, chrysam. ut apud Pindarū herum, pro herum. & ionice, chrysen. ut apud Herodotū Xerxem, pro Xerxem.

De uocatiuo.

Vocatiuus ē o chryse communiter. Nam in is parisyllaba in ita faciūt uocatiuum. hic chryses, o chryse, & o chryse āttice. notatum est lasciuus, huius lasciui, o lasciue, & pyræchmes, pyræchmæ, o pyræchme. & illud beate o strepsiade, apud Aristophanem lusum est. & o heraclide. Sed in tis desinentia parisyllaba, in a breuem faciunt uocatiuum. ut, hic poeta huius poetæ, o poeta. hic arcitenens, huius arcitenentis, o arcitenens. hic propheta, huius prophetę, o propheta. hic latro, huius latronis, o latro. notatū est. hic ęeta, huius ęetæ, o æeta. hic callipeta, huius callipetę, o callipeta. hic ęnareta, huius ęnaretę, o ęnareta. hic philothersita, huius philothersitæ, o philothersita.

Περὶ τῆς γενικῆς ἑνικῆς.

Ἡ γενικὴ, τοῦ χρύσου κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ης βαρύτονα σπονδειακὰ, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, χρύσης, χρύσου. πέρσης, πέρσου. καὶ δωρικῶς, χρύσα. ὥσπερ πηλείδα, ἀντὶ πηλείδου, καὶ βοιωτικῶς καὶ αἰολικῶς, χρύσαο. καὶ ἰωνικῶς. χρύσεω.

Περὶ τῆς δοτικῆς.

Ἡ δοτικὴ; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς κοινῶς, ἐκβολῇ τοῦ σ. ὁ χρύσης, τῷ χρύσῃ, καὶ δωρικῶς, χρύσᾳ, τοῦ α μακροῦ ὄντος τὸ δὲ παρ᾽ Ἀντιμάχῳ σεσημειωμένον, Πατρί τε κυανοχαῖτα ποσειδάωνι πεποιθὼς, κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ κυανοχαίτῃ γέγονε διὰ τὸ μέτρον. ὅθεν καὶ τὸ α βραχύ ἐστι.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς.

Ἡ αἰτιατικὴ; ὁμοίως ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν κοινῶς. ὁ χρύσης, τὸν χρύσην. καὶ δωρικῶς, χρύσαν. ὥσπερ παρὰ Πινδάρῳ δεσπόταν, ἀντὶ δεσπότην. καὶ ἰωνικῶς, χρύσεα. ὥσπερ παρ᾽ Ἡροδότῳ ξέρξεα, ἀντὶ ξέρξην.

Περὶ τῆς κλητικῆς.

Ἡ κλητικὴ; ὦ χρύση κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ης ἰσοσύλλαβα, εἰς η ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ χρύσης, ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. σεσημείωται ὁ λάγνης, τοῦ λάγνου, ὦ λάγνα, καὶ πυράχμης, πυράχμου, ὦ πυράχμα. καὶ τὸ, μάκαρ ὦ στρεψίαδες, παρ᾽ Ἀριστοφάνει πεποίηται, καὶ Ἡρακλείδες. Τὰ δὲ εἰς της λήγοντα ἰσοσύλλαβα; εἰς α βραχὺ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ ποιητὴς, τοῦ ποιητοῦ, ὦ ποιητά. ὁ τοξότης, τοῦ τοξότου, ὦ τοξότα. ὁ προφήτης, τοῦ προφήτου, ὦ προφῆτα. ὁ λῃστὴς, τοῦ λῃστοῦ, ὦ λῃστά: σεσημείωται ὁ αἰήτης, τοῦ αἰήτου, ὦ αἰήτη. ὁ καλλιπέτης, τοῦ καλλιπέτου ὦ καλλιπέτη. ὁ αἰναρέτης, τοῦ αἰναρέτου ὦ αἰναρέτη. ὁ φιλοθερσίτης, τοῦ φιλοθερσίτου, ὦ φιλοθερσίτη.

ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, ὦ φιλοθερσίτη φιλοκέρτομε. οὐ τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ α ἔλεξεν. οἷον, Θερσῖτ᾽ ἀκριτόμυθε. Ἔτι τὰ εἰς ης ἐθνικὰ, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ σκύθης, ὦ σκύθα. ὁ καππαδόκης, ὦ καππαδόκα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα, καὶ ὦ πέρση σπανίως. ὅτε δὲ κύριον εἴη, εἰς η ποιεῖ τὴν κλητικήν. ὅθεν πολλάκις καὶ Ἡσίοδος, ὦ Πέρση εἴρηκεν. Ἔτι τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ μετρῶ καὶ πωλῶ καὶ τρίβω, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, μετρῶ, γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα. πωλῶ, βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα. τρίβω, οἷον, παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα, Ἔτι τὰ εἰς πης ποιητικὰ, οἷον, ὁ κυνώπης, ὦ κυνῶπα. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα. ὁ ἐχθροδόπης, ὦ ἐχθροδόπα. ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς, Ἐχθροδόπ᾽ ἀτρείδαις. Ἔτι τὰ εἰς της περιττοσύλλαβα, εἰ μὲν διὰ τοῦ τος κλίνεται, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν. λάχης, λάχητος, ὦ λάχης. εἰ δὲ διὰ τοῦ ντ, εἰς ν ποιεῖ τὴν κλητικήν. τιμῆς, τιμῆντος, τιμῆν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκή; ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχουσι. τῷ χρύσῃ, τὼ χρύσα, ὦ χρύσα. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὼ χρύσα· τοῖν χρύσαιν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ πληθυντική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ ι. τὼ χρύσα, οἱ χρῦσαι, ὦ χρῦσαι. Ἡ γενική; τῶν χρυσῶν κοινῶς, καὶ χρυσᾶν δωρικῶς, καὶ χρυσέων ἰωνικῶς, καὶ χρυσάων αἰολικῶς. Ἡ δοτικὴ πληθυντική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἱ χρῦσαι, τοῖς χρύσαις. καὶ προσχηματισμῷ, χρύσαισι καὶ ἰωνικῶς, χρύσῃσι, τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. οἱ χρῦσαι, τοὺς χρύσας. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης. ὧν τῷ κανόνι πάντα σχηματίσεις τῆς

primæ declinationis masculina,& communia.

Regula.

Hic chrysa,huius chrysæ communiter,& chrysæ dorice,& chrysæ æolice,& chrysæ ionice. huic chrysæ communiter,& chrysę dorice.hunc chrysen communiter,& chrysen dorice, & chrysen ionice.o chryse communiter, & chryse attice. Hi chrysæ. horum chrysarum. o chrysæ. Hi chrysæ. horum chrysarum & chrysarum,& chrysarum,& chrysarũ, his chrysis, & chrysis.hos chrysas, o chrysæ.

De secunda declinatione.

Secunda declinatio duas terminationes habet.in a & ita fœmininorum nominum. ut, musa, maia, honor,helena.

De in a fœmininis.

Musa unde deducitur ? ab inuenire. uel a simul existentes,simul existentes,& musæ,Illud ita ? nam fœminini articuli per ita scribuntur. Illud mu ? longum. diphthongi omnes. Supra mu ? circunflexis omnis enim natura longa ante breuē posita,circunflectitur. Illud sa ? breue. de quo scire oportet ꝙ oē fœminum in a desinens acutum, aut circunflexum, productũ habet illud.ut, gaudiũ mala. formidolosa. minerua.mīa.nausicaa argentea.ferrea.Etiam si penacutum per i a. ut,accentus,aluus.tragœdia.malicinũ.comœdia.Etiam si ab euo uerbo fiunt,ut,regno, regnum.optimigero.optimificium.adulor.adulatio. seruio seruitus.Etiam si supra bisyllabum sit æ diphthōgo penultimans.ut,minerua.luna. Etiam si in ra unisona penultimans. ut, pera. uenatio. regio. uel

πρώτης κλίσεως ἀρσενικά, καὶ κοινά.

Κανών.

Ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου κοινῶς, καὶ χρύσα δωρικῶς, καὶ χρύσαο αἰολικῶς, καὶ χρύσεω ἰωνικῶς. τῷ χρύσῃ κοινῶς, καὶ χρύσᾳ δωρικῶς. τὸν χρύσην κοινῶς, καὶ χρύσαν δωρικῶς, καὶ χρύσεα ἰωνικῶς. ὦ χρύση κοινῶς, καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. Τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. Οἱ χρῦσαι. τῶν χρυσῶν, καὶ χρυσᾶν, καὶ χρυσάων, καὶ χρυσέων. τοῖς χρύσαις, καὶ χρύσῃσι. τοὺς χρύσας, ὦ χρῦσαι.

Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως.

Ἡ δευτέρα κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει. εἰς α καὶ η θηλυκῶν ὀνομάτων. οἷον, ἡ μοῦσα, ἡ μαῖα. ἡ τιμὴ, ἡ ἑλένη.

Περὶ τῶν εἰς α θηλυκῶν.

Ἡ μοῦσα πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ μῶσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ οὖσαι, ὁμοοῦσαι, καὶ μοῦσαι. Τὸ η, η; τὰ γὰρ θηλυκὰ ἄρθρα διὰ τοῦ η γράφονται. Τὸ μου; μακρόν. αἱ δίφθογγοι πᾶσαι. Ἐπὶ τῷ μον; περισπωμένη. πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας κειμένη, περισπᾶται. Τὸ σα; βραχύ. περὶ οὗ εἰδέναι δεῖ, ὅτι πᾶν θηλυκὸν εἰς α λῆγον ὀξύτονον, ἢ περισπώμενον, ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό. οἷον, χαρά. πονηρά. φοβερά. ἀθηνᾶ. μνᾶ. ναυσικᾶ. ἀργυρᾶ. σιδηρᾶ. Ἔπι εἰ παροξύτονον διὰ τοῦ ια. οἷον, προσῳδία. κοιλία. τραγῳδία. κωμῳδία. κωμῳδία. Ἔπει ἀπὸ τοῦ ευω ῥήματος γίνεται. οἷον, βασιλεύω, βασιλεία. ἀριστεύω, ἀριστεία. κολακεύω, κολακεία. δουλεύω, δουλεία. Ἔπει ὑπερδισύλλαβον εἴη τῇ αι διφθόγγῳ παραλῆγον. οἷον, ἀθηναία. σεληναία. Ἔπει εἰς ρα μονοφθόγγῳ παραλῆγον. οἷον, πήρα. θήρα. ἢ

tum connexione consonantis.ut, petra. piscatio.cathedra . excepto tanagra . & centipeda. Etiam in da,& tha.ut,leda.cissætha. & in a fœminina adiectiua ab in os genitiuo proprij masculini contemporãtia, productum habent . ut, fortis,fortis, fortis. diuinus,diuini,diuina.doctus,docti,docta . excepto maturus,matura.diuus,diua.solus,sola, & unus,una. Ab in ys uero adiectiua genitiuo propriorum masculinorum contemporantia, correptum habent a. ut,dulcis,dulcis,dulcis. Iocundus, iocunda, iocundum.acutus,acuti,acuta.grauis.grauis.grauis. Etiã dissyllaba penultimantia æ diphthongo, correptum habent a.ut,maia,terra,anus,tellus.Etiam in ra diphthongo penultimantia.ut,experientia. parca. excepto phædra.lacerta,aura.laura.Etiam in aliam quãpiam consonantem.ut,musa.fames.sitis.Etiam antepenacuta.ut,hera,ægina.pietas.nobilitas.mare.

De genitiuo.

Genitiuus.huius musæ . nã in a & ita fœminina, cõmuniter in is,faciunt genitiuũ . Oportet aũt scire, quod sola in a longum, & in a purum, & in ra, & in da,& in tha nomina fœminina , seruant a in genitiuo & datiuo.ut,minerua,mineruæ,mineruæ. maia, maiæ,maiæ dies,diei,diei. leda,ledæ,ledæ. martha, marthæ,marthæ.Alia uero omnia uertunt cõmuniter a in ita. ut,musa,musæ,musæ.gloria,gloriæ,gloriæ.radix,radicis,radici. Iones uero a longum eorũ quæ in a in ita uertẽtes,historia,pro historia,& dies, pro dies dicunt . similiter & in singularibus alijs casibus. Dores uero contra ita in a longum uertentes,

μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων. οἷον, πέτρα. ἄγρα. καθέδρα. πλὴν τοῦ τάναγρα. καὶ σκολόπενδρα. Ἔτι τὰ εἰς δα, καὶ εἰς θα. οἷον, λήδα. κισσαίθα. καὶ τὰ εἰς α θηλυκὰ ἐπίθετα ἀπὸ εἰς ος τῇ γενικῇ τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ ὁμοχρονοῦντα, ἐκτεταμένον ἔχουσιν. οἷον, ἀνδρεῖος, ἀνδρείου, ἀνδρεία. θεῖος, θείου, θεία. λόγιος, λογίου, λογία. πλὴν τοῦ πέπειρος, πέπειρα. δῖος, δῖα. ἴος, ἴα. καὶ μίος, μία. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἐπίθετα τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν ὁμοχρονοῦντα, συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. οἷον, γλυκὺς, γλυκέος, γλυκεῖα. ἡδὺς, ἡδέος, ἡδεῖα. ὀξὺς, ὀξέος, ὀξεῖα. βαρὺς, βαρέος, βαρεῖα. Ἔτι τὰ δισύλλαβα παραλήγοντα τῇ αι διφθόγγῳ, συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. οἷον, μαῖα, γαῖα. γραῖα. αἶα. Ἔτι τὰ εἰς ρα διφθόγγῳ παραλήγοντα. οἷον, πεῖρα. μοῖρα. πλὴν τοῦ φαίδρα. σκύρα. αὔρα. λαύρα. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλό τι σύμφωνον λήγοντα. οἷον, μοῦσα. πεῖρα. δίψα. Ἔτι τὰ προπαροξύτονα. οἷον, δέσποινα. αἴγινα. εὐσέβεια. εὐγένεια. θάλασσα.

Περὶ τῆς γενικῆς.

Ἡ γενική· τῆς μούσης. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ, κοινῶς εἰς ης ποιοῦσι τὴν γενικήν. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρὸν, καὶ εἰς α καθαρὸν, καὶ εἰς ρα, καὶ εἰς δα, καὶ εἰς θα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον, ἀθηνᾶ, ἀθηνᾶς, ἀθηνᾷ. μαῖα, μαίας, μαίᾳ. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. λήδα, λήδας, λήδᾳ. μάρθα, μάρθας, μάρθᾳ. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τρέπουσι κοινῶς τὸ α εἰς η. οἷον, μοῦσα, μούσης, μούσῃ. δόξα, δόξης, δόξῃ. ῥίζα, ῥίζης, ῥίζῃ. Οἱ ἴωνες δὲ τὸ α μακρὸν τῶν εἰς α εἰς η τρέποντες, ἱστορίη, ἀντὶ ἱστορία, καὶ ἡμέρη, ἀντὶ ἡμέρα λέγουσιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν ἄλλων πτώσεων. Οἱ δωριεῖς δὲ, τοὐναντίον τὸ η εἰς α μακρὸν τρέποντες,

cantus, pro cantus, & honor, pro honor dicũt. Oportet autem, & hoc scire, ꝙ consonantium aliæ quidem, habent finale a. aliæ autẽ, ita, aliæ uero utraꝗ z. x. ps. unum s, & duo, & duo lambda, a habent. ut, radix. gloria. sitis. musa. mare. procella. scylla. excepto helle. & mulctra. sed b. g. d. unũ l. m. p. t. ph. ch. ita habent. ut thebe. teges. ida. aula. tribus. p̃ter quies, & requies. cantilena. penelope. uirtus. nympha. anima, similiter autem & l, in complicatione alterius cõsonãtis ita habet. ut, turdella. mulus. nebula. pars iugi. & pars iugi apud antiquos. Sed th. & c. & n. a & i habent. ut, martha. obliuio. nausicaa. pharetra. minerua. pax. thecla autem & augusta, latina. hi enim more æolico ita in a breuẽ uertentes. Thecla, pro thecla, & nympha, pro nympha, & uenus, pro uenus dicunt. Et in ra soligena, siue adiectiua, a habent. ut, dies. phalacra. podagra. terribilis. pura. præter sumitas. puella. gona. puls. collum. cyre. terpsicore. ephyre. holycre. catre. agre. antisare. hire, & hæc de soligenis. Fœminina autem in os purum adiectiuorum, a habent. ut, eloquens, eloquens. pretiosus pretiosa. notata sunt. octauus, octaua. sed quæ non purum, i. ut, sapiens pulcher, pulchra. præter in ra desinentia. ut, purus, pura. malus, mala. Similiter & uocalium, alpha quidem ita, habet finale. ut, danae. Sed e, a. ut, spectaculum. dea. Sed i, a, ut, dementia. tristitia. o autẽ a, & ita. ut, porticus auditus. y autem ita, ut, lybia. uadimonium. o autem ita. ut, uita. uox Datiuus ? huic musæ a genitiuo, abiectione s. musæ, musæ, & musæ dorice. Accusatiuus ? a nomi-

ᾠδὴ, ἀντὶ ᾠδῆ, καὶ τιμὰ, ἀντὶ τιμὴ λέγουσι. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τῶν συμφώνων τὰ μὲν, ἔχουσι τελικὸν τὸ α. τὰ δὲ, τὸ η. τὰ δὲ, ἀμφότερα. τὰ ζ, ξ, ψ, ἐν σ καὶ δύο, καὶ δύο λλ, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, ῥίζα. δόξα. δίψα. μοῦσα. θάλασσα. θύελλα. σκύλλα. πλὴν τοῦ ἔλλη. καὶ πέλλη. τὸ δὲ β, γ, δ, ἐν λ, μ, π, τ, φ, χ, τὸ η ἔχουσιν. οἷον, θήβη. στέγη. ἴδη. αὐλή. φυλή. πλὴν τοῦ παῦλα, καὶ ἀνάπαυλα. οἴμη. πηνελόπη. ἀρετή. νύμφη. ψυχή. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λ ἐν ἐπιπλοκῇ ἑτέρου συμφώνου τὸ η ἔχει. οἷον, κίχλη. τρίγλη. ὁμίχλη. ζεύγλη. καὶ ζεῦγλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. τὸ δὲ θ, καὶ κ, καὶ ν, τὸ α καὶ η ἔχουσιν. οἷον, μάρθα, λύθη. ναυσικᾶ, ἰοδόκη. ἀθηνᾶ, εἰρήνη. ἡ θήκλα δὲ καὶ αἰγοῦστα, λατινικά. αὐτοὶ γὰρ ἔθει αἰολικῷ τὸ η εἰς α βραχὺ τρέποντες, θήκλα ἀντὶ θήκλη, καὶ νύμφα, ἀντὶ νύμφη, καὶ ἀφροδίτα ἀντὶ ἀφροδίτη λέγουσι. καὶ τὰ εἰς ρα μονογενῆ, εἴτε ἐπίθετα, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, ἡμέρα. φαλάκρα, ποδάγρα, φοβερὰ, καθαρά. πλὴν τοῦ ἄκρη, κόρη, κόρη, ἀθάρη, δέρη, κύρη, τερψιχόρη, ἐφύρη, ὀλυκρή. κάτρη. ἄγρη, ἀντιστάρη, ἴρη. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν μονογενῶν. Τὰ δὲ θηλυκὰ τῶν εἰς ος καθαρὸν ἐπιθέτων, τὸ α ἔχουσιν. οἷον, λόγιος λογία. τίμιος, τιμία. σεσημείωται ὄγδοος, ὀγδόη. τὰ δὲ μὴ καθαρὸν, τὸ η. οἷον, σοφὸς, σοφή. καλὸς, καλή. χωρὶς τῶν εἰς ρα ληγόντων. οἷον, καθαρὸς, καθαρά. πονηρὸς, πονηρά. Ὁμοίως καὶ τῶν φωνηέντων τὸ μὲν α, τὸ η ἔχει τελικόν. οἷον, δανάη. τὸ δὲ ε, τὸ α. οἷον, θέα. θεά. τὸ δὲ ι, τὸ α. οἷον, μανία, ἀνία. τὸ δὲ ο, τὸ α καὶ τὸ η. οἷον, στοά. ἀκοή. τὸ δὲ υ, τὸ η. οἷον, λιβύη. ἐγγύη. τὸ δὲ ω, τὸ η, οἷον, ζωή. ἰωή. Ἡ δοτική, τῇ μούσῃ, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τοῦ σ. μούσης, μούσῃ καὶ μούσᾳ δωρικῶς. Ἡ αἰτιατική, ἀπὸ τῆς ὀνομα-

natiuo additione s, unde & a breue habet. hæc musa, hanc musam. Vocatiuus: o musa. nam in a, & in ita fœminina eundem habent nominatiuum, & uocatiuum, hæc musa, o musa. hic honor, o honor. Nominatiuus, & uocatiuus dualis: a singulari datiuo, mutatione ita in a, unde & a longum habent, nõ subscripto iota. huic musæ, hæ musæ, o musæ. Genitiuus & datiuus dualis: a nominatiuo duali additione i, & n. hæ musæ, harum musarum. Nominatiuus pluralis, & uocatiuus: a nominatiuo duali, additione iota. hæ musæ, hæ musæ, o musæ. Genitiuus pluralis: harum musarum cõmuniter, & musarum dorice, & musarum æolice, & musarum ionice. Datiuus pluralis: a nominatiuo plurali, appositione s. hæ musæ, his musis. & præfiguratione, musis. & ionice, musis, mutatione a in ita, & iota subscripto. Accusatiuus pluralis: a nominatiuo plurali, mutatione i, in s. hæ musæ, has musas.

Regula.

Hæc musa. huius musæ. huic musæ. hãc musam. o musa. Hæ musæ. harũ musarum. o musæ. Hæ musæ. harum musarum. his musis. has musas. o musæ.

De in ita finientibus.

Honor unde deducitur: ab honoro. unde & ti longũ habet. Illud ti: iota, honoro. iungo. uoluo. ita scor. i. egeo autem, claudo, & coquo, & fortior, diphthongum ei. Illud mi: ita. omnia in ita, fœminina per ita, scribuntur. Supra mi: grauis. omnis enim nominatiuus, & accusatiuus incõtractus, acuitur. in cõsequentia uero, acutũ in grauẽ uertimus. Genitiuus:

στικῆς, προθέσει τοῦ σ. ὅθεν καὶ τὸ α βραχὺ ἔχει. ἡ μοῦσα, τὴν μοῦσαν. Ἡ κλητική; ὦ μοῦσα. τὰ γὰρ εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχουσι ὀνομαστικὴν καὶ κλητικήν. ἡ μοῦσα, ὦ μοῦσα. ἡ τιμὴ, ὦ τιμή. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκή; ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχουσι, μὴ ὑπογραφομένου ι. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα, ὦ μούσα. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προθέσει τοῦ ι καὶ ν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προθέσει τοῦ ι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι, ὦ μοῦσαι. ἡ γενικὴ πληθυντική; τῶν μουσῶν κοινῶς, καὶ μουσᾶν δωρικῶς, καὶ μουσάων αἰολικῶς, καὶ μουσέων ἰωνικῶς. Ἡ δοτικὴ πληθυντική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προθέσει τοῦ σ. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις, καὶ προσχηματισμῷ, μούσαισι. καὶ ἰωνικῶς, μούσῃσι, τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς σ. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας.

Κανών.

Ἡ μοῦσα, τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα. Αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.

Περὶ τῶν εἰς η ληγόντων.

Τιμὴ πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ τίω. ὅθεν καὶ τὸ τι μακρὸν ἔχει. Τὸ τι; ι. τίω, χρίω, κυλίω, μηνίω, ι. χρείω δὲ, καὶ κλείω, καὶ ὀφείω, καὶ κιχείω, δίφθογγον ει. Τὸ μη; η. πάντα τὰ εἰς η θηλυκὰ διὰ τοῦ η γράφονται. Ἐπὶ τῷ μη; βαρεῖα. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσυναίρετος, ὀξύνεται. ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ, τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν τρέπομεν. Ἡ γενική;

honoris. a nominatiuo, appositione s. honor, hono-ris.& dorice, honoris. Supra mis? circunflexus. omnis genitiuus, & datiuus in longam desinens, in fine habens accentum, circunflectitur. honoris, honori. sapientis, sapienti. Datiuus? a genitiuo abiectione s. honoris, honori. & dorice, honori. Inuenies autem, & apud poetas huiusmodi datiuos passos transformationem propter metrum, & apud poetam in octauo Iliados. Pauciores optauerunt autem uel sic bello pugnare, pro bello. & fortitudini confisus, pro fortitudini. & apud callimachum. Ne me in Dodona dicat solum gratia æris, pro dodona. Similiter autem fit ipsis, & afformatio apud poetas. unde & poeta in secundo Iliados, Vt cognatio cognationi auxilietur. tribus uero tribubus. eiusmodi uero deductio fit in multis casibus differentium nominum. In nominatiuo, ut alteri, pro alteri. In genitiuo, ut æris, pro æris. In datiuo, ut uiolentia, pro uiolentia. In accusatiuo, ut primam mensis, pro primam mensis. & dextrum, pro dextrum. In uocatiuo, ut cœlestis amica, pro cœlestis amica. Accusatiuus ? a nominatiuo, appositione n. honor, honorem. & dorice, honorem. eiusmodi accusatiuum Theodosius in de accentibus, pati dicit transformationem. ut in fugam uertit unungues equos, pro in fugam. potest uero esse in fugam, pro in fugam, a fugitiuus, fugitiui. Vocatiuus? o honor. Sed dualia, & pluralia formabis per regulã musæ, & oẽ nomẽ fœmininũ in a, & in ita desinẽs.

De tertia declinatione.

Tertia declinatio duas terminationes habet, in os

τῆς τιμῆς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει τοῦ σ, τιμή, τιμῆς· καὶ δωρικῶς, τιμᾶς. Ἐπὶ τῶ μης; περισπωμένη. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. τιμῆς, τιμῇ. σοφοῦ, σοφῷ. ἡ δοτική; ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ. τιμῆς, τιμῇ. καὶ δωρικῶς, τιμᾷ. εὑρήσεις δὲ παρὰ ποιηταῖς τοιαύταις δοτικὰς πεπονθύας μεταπλασμὸν διὰ τὸ μέτρον. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ θ΄, ἰλιάδος. Γαυρότεροι μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι, ἀντὶ ὑσμίνῃ. καὶ ἀλκὶ πεποιθὼς, ἀντὶ ἀλκῇ. καὶ παρὰ καλλιμάχῳ, Μήμε τὸν ἐν δωδῶνι λέγοι μόνον εἵνεκα χαλκοῦ. ἀντὶ δωδώνῃ. Ὁμοίως δὲ γίνεται αὐταῖς καὶ προσχηματισμὸς παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ β τῆς ἰλιάδος, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις. ἡ τοιαύτη δὲ παραγωγὴ γίνεται ἐν πολλαῖς πτώσεσι διαφόρων ὀνομάτων. ἐν ὀνομαστικῇ, ὡς ἑτέρηφιν, ἀντὶ ἑτέρη. ἐν γενικῇ, ὡς χαλκόφιν, ἀντὶ χαλκοῦ. ἐν δοτικῇ, ὡς βίηφι, ἀντὶ βίῃ. ἐν αἰτιατικῇ, ὡς εὐνῆφιν, ἀντὶ εὐνήν. καὶ δεξιόφιν, ἀντὶ δεξιόν. ἐν κλητικῇ, ὡς οὐρανίαφι φίλη, ἀντὶ οὐρανία φίλη. Ἡ αἰτιατική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, προσθέσει τοῦ ν. τιμὴ τιμήν. καὶ δωρικῶς, τιμάν. τὴν δὲ τοιαύτην αἰτιατικὴν ὁ Θεοδόσιος ἐν τῷ περὶ τόνων, πάσχειν φησὶ μεταπλασμόν. ὡς φυγάδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους, ἀντὶ εἰς φυγήν. δύναται δὲ εἶναι φυγάδ', ἀντὶ εἰς φυγάδα, ἀπὸ τοῦ φυγὰς φυγάδος. Ἡ κλητική; ὦ τιμή. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ σχηματίσεις τῷ κανόνι τῆς μούσης, καὶ πᾶν ὄνομα θηλυκὸν εἰς α καὶ εἰς η λῆγον.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

Ἡ τρίτη κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ως

masculinorum, & fœmininorum, cōium, & promiscuorum nominum atticorū, & in on neutrorū. ut, menelaus. area. hic & hæc ferax. & hoc ferax. Notabis autem quod attici in os purum communium nominum quartæ declinationis ultimam producentes, & penultimam corripientes, formant quæ in os, seruantes eundem accentum. ut, hic menelaus. hic menelaus. hic nicolaus, hic nicolaus. hic iolaus. hic iolaus. hic populus, hic populus. hoc templum, hoc templum. excipitur funis, funis. hic talus, hic talus, eandem seruātes penultimam. & orphus, piscis. orphus. & lepus, lepus, permutarunt accentum.

De in os atticorum.

Menelaus unde deducitur? a fortitudo, & populus. Illud me? tenue maneo, tenue. insānio autē diphthongum. Illud ne? tenue. a fortitudo, mutatione o in e. propenacuitur autem, & longa existente ultima. nam attici transgrediuntur communem regulam. Genitiuus? huius menelai. a nominatiuo, abiectione s. assumit autem sæpe apud poetas o propter metrū. unde & poeta in quarto iliados. o fili Petei a Ioue nutriti regis. Peteus enim petei. & appositione o, petei. similiter & Talai, pro talai. & Androgei, pro Androgei. & minois, pro minois. Datiuus similiter genitiuo subscripto & iota. accusatiuus? a nominatiuo mutatione s, in n. hic menelaus, hunc menelaum. Inueniunt uero hi accusatiui sine n, more antiquo attico. Athum, loporē, co, ceum, aurorā. Ntūs, & uocatiuus dualis? similiter singulari datiuo, nō subscripto i, illi o. hi menelai, o menelai. genitiuus & datiuus dualis?

ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ἀττικῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων. οἷον, ὁ μενέλεως· ἡ ἅλως. ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ εὔγεων. Σημειώσῃ δὲ ὅτι οἱ ἀττικοὶ τῶν εἰς ως καθαρῶν κοινῶν ὀνομάτων τῆς τετάρτης κλίσεως τὴν λήγουσαν ἐκτείνοντες, καὶ τὴν παραλήγουσαν συστέλλοντες, σχηματίζουσι τὰ εἰς ως, φυλάττοντες τὸν αὐτὸν τόνον. οἷον, ὁ μενέλαος, ὁ μενέλεως. ὁ νικόλαος, ὁ νικόλεως. ὁ ἰόλαος, ὁ ἰόλεως. ὁ λαὸς, ὁ λεώς. ὁ ναὸς, ὁ νεώς. ἐξαιρεῖται ὁ κάλος, ὁ κάλως, ὁ τάλος, ὁ τάλως, τὴν αὐτὴν φυλάξαντες παραλήγουσαν. καὶ ὁ ὄρφος, ὀρφὼς, καὶ ὁ λάγος, λαγὼς, μετήλλαξαν τὸν τόνον.

Περὶ τῶν εἰς ως ἀττικῶν.

Ὁ μενέλεως πόθεν παράγεται; παρὰ τὸ μένος, καὶ λεώς. Τὸ με; ψιλὸν. μένω, ψιλόν. μαίνω δὲ, δίφθογγον. τὸ νε; ψιλόν. ἀπὸ τοῦ μένος, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. προπαροξύνεται δὲ, καὶ μακρᾶς οὔσης τῆς ληγούσης. οἱ γὰρ ἀττικοὶ παραβαίνουσι τὸν κοινὸν κανόνα. Ἡ γενική; τοῦ μενέλεω. ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τοῦ σ. προσλαμβάνει δὲ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς ο διὰ τὸ μέτρον. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ δ τῆς ἰλιάδος, ὦ υἱὲ πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος. πετεὼς γὰρ πετεῶ, καὶ προσθέσει τοῦ ο, πετεῶο. ὁμοίως, καὶ τηλαῶο, ἀντὶ τηλαῶ. καὶ ἀνδρογεῶο, ἀντὶ ἀνδρόγεω. καὶ μινῶο, ἀντὶ μίνω. Ἡ δοτικὴ, ὁμοίως τῇ γενικῇ, ὑπογραφομένου καὶ ι. Ἡ αἰτιατική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. ὁ μενέλεως, τὸν μενέλεων. εὕρηνται δὲ αὗται αἱ αἰτιατικαὶ χωρὶς ν ἔθει ἀρχαίῳ ἀττικῷ. ἄθω, λαγὼ, κῶ, κέω, ἕω. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ δυϊκή; ὁμοίως τῇ ἑνικῇ δοτικῇ, μὴ ὑπογραφομένου ι τῷ ω. Τὼ μενέλεω, ὦ μενέλεω. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή;

a genitiuo, & datiuo communi, mutatione o parui in o magnum, subscripto & iota. his menelais, his menelais. Nominatiuus pluralis, & uocatiuus, a communi nominatiuo, & uocatiuo plurali, mutatione o parui in o magnum, subscripto & i. hi menelai. o menelai. hi menelai, o menelai. Genitiuus: horum menelaorum. Datiuus plurolis: a communi datiuo plurali, mutatione o parui in o magnum, subscripto & i. his menelais, his menelais. Accusatiuus pluralis: a communi accusatiuo plurali, mutatione o parui in o magnum, & eiectio y. hos menelaos, hos menelaos. Similiter huic regulæ formabis fœminina, & communia, & promiscua. & neutra autem sic, quorũ tres casus sunt similes, & nominatiuus autem, & accusatiuus pluralis, & uocatiuus in o magnum definit attice, non subscripto i. inuenitur autem & hoc debitũ, huius debiti, huic debito, hoc debitum attice.

Regula.

Hic menelaus. huius menelai. huic menelao. hunc menelaum, o menelae. hi menelai. horum menelaorum. o menelai. hi menelai. horum menelaorum. his menelais. hos menelaos, o menelai.

Hoc ferax. huius feracis. huic feraci. hoc ferax. o ferax. hæc feracia. horum feracium. o feracia. hæc feracia. horũ feraciũ. his feracibus hæc feracia. o feracia.

De quarta declinatione.

Quarta declinatio duas terminatiões habet, in os masculinorum, & fœmininorũ, & cõium, & promiscuorum nominũ, & in on neutrorum. ut, hic sermo. hæc uia. hic & hæc homo. hæc aquila. hoc lignum.

ἀπὸ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς κοινῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι τοῖν μενελάοιν, τοῖν μενέλεῳν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς κοινῆς ὀνομαστικῆς καὶ κλητικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. οἱ μενέλαοι. ὦ μενέλαοι. οἱ μενέλεῳ, ὦ μενέλεῳ. Ἡ γενικὴ; τῶν μενέλεων. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ; ἀπὸ τῆς κοινῆς δοτικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. τοῖς μενελάοις, τοῖς μενέλεῳς. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ; ἀπὸ τῆς κοινῆς αἰτιατικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, καὶ ἐκβαλλομένου τοῦ ν. τοὺς μενελάους, τοὺς μενέλεως. Ὁμοίως τούτῳ τῷ κανόνι σχηματίζεται τὰ θηλυκὰ καὶ κοινὰ καὶ ἐπίκοινα. καὶ τὰ οὐδέτερα δὲ οὕτως· ὧν τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι. καὶ ἡ ὀνομαστικὴ, καὶ κλητικὴ, εἰς ω μέγα λήγει ἀττικῶς, μὴ ὑπογραμμένου ι. εὕρηται δὲ καὶ τὸ χρέως, τοῦ χρέω, τῷ χρέῳ, τὸ χρέως ἀττικῶς.

Κανών.

Ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεῳν. ὦ μενέλεω. οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεῳς. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ.

Τὸ εὔγεων. τοῦ εὔγεω. τῷ εὔγεῳ. τὸ εὔγεων. ὦ εὔγεων. τὼ εὔγεω. τοῖν εὔγεῳν. ὦ εὔγεω. τὰ εὔγεω. τῶν εὔγεων. τοῖς εὔγεῳς. τὰ εὔγεω. ὦ εὔγεω.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Ἡ τετάρτη κλίσις δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ος ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων, καὶ εἰς ον οὐδετέρων. οἷον, ὁ λόγος, ἡ ὁδός. ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ὁ ἀετός. τὸ ξύλον.

De in os.

Hic sermo unde deducitur? a dico. Illud lo? paruum. a lego. mutatione e in o. Quando enim uerba e habent, tunc & ab ipsis nomina o proadiacentem habent. ut, dico, sermo. curro, thoas. uitupero, uituperium. curro, trochus. fero, tributum. Illud gos? paruum. In os enim omnia communia entia, per o paruum scribuntur. ut, sermo, uia, homo. attica autem, per o magnum. ut, menelaus. fanum, bona terra. Genitiuus? huius sermonis. Nam in os communiter, in u faciunt genitiuum. ut, sermo, sermonis. uirgo uirginis. attici uero, & iones, per io proferunt eiusdem genitiuos, sermonis dicentes, pro sermonis. & priami, pro priami. & sapientis, pro sapientis. & pulchri, pro pulchri. seruantes tonum communis genitiui. Dores autem u in o uertentes, per o proferunt. tales genitiuos. unde & Theocritus in primo idyllio, Vel per penei pulchra tempe, uel per pindi? pro penei, & pindi. Datiuus? a genitiuo, mutatione u in o. huius sermonis, huic sermoni. Inuenies autem tales accusatiuos transformatos in i. ut, semilunio, pro semilunio. & multistrepo, pro multistrepo. & ramo, pro ramo. Accusatiuus? a nominatiuo, mutatione s, in n, hic sermo, hunc sermonem. Vocatiuus? o sermo communiter. Nam in os. in e faciunt uocatiuum. hic sermo, o sermo, & o sermo attice. Nominatiuus, & accusatiuus dualis, & uocatiuus, a singulari datiuo. sermoni, sermones, o sermones. Differt autẽ nominatiuus a datiuo, quia illius illud

Περὶ τῶν εἰς ος.

Ὁ λόγος πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ λέγω. τὸ λο; μικρόν. ἀπὸ τοῦ λέγω, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο. ὅτι γὰρ τὰ ῥήματα τὸ ε ἔχουσι, τότε καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα τὸ ο ἀντιπαρακείμενον ἔχουσιν. οἷον, λέγω, λόγος. θέω, θόας. ψέγω, ψόγος. τρέχω, τροχός. φέρω, φόρος. Τὸ γος; μικρόν. τὰ γὰρ εἰς ος πάντα κοινὰ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, λόγος, ὁδὸς, ἄνθρωπος. ἀττικὰ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον, μενέλεως, νεὼς, εὔγεως. ἡ γενική; τοῦ λόγου. τὰ γὰρ εἰς ος κοινῶς, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, λόγος, λόγου. παρθένος, παρθένου. οἱ δὲ ἀττικοὶ καὶ ἴωνες, διὰ τοῦ οιο προφέρουσι τὰς τοιαύτας γενικὰς, λόγοιο λέγοντες, ἀντὶ λόγου. καὶ πριάμοιο, ἀντὶ πριάμου. καὶ σοφοῖο, ἀντὶ σοφοῦ. καὶ καλοῖο, ἀντὶ καλοῦ, φυλάττοντες τὸν τόνον τῆς κοινῆς γενικῆς. Οἱ δωριεῖς δὲ τὸ ου εἰς ω τρέποντες, διὰ τοῦ ω προφέρουσι τὰς τοιαύτας γενικάς. ὅθεν καὶ θεόκριτος ἐν τῷ πρώτῳ εἰδυλλίῳ, ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω; ἀντὶ πηνειοῦ, καὶ πίνδου. ἡ δοτική; ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ου εἰς ῳ. τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ. Εὑρήσεις δὲ τοιαύτας δοτικὰς μεταπεπλασμένας εἰς ι. οἷον, ἰλχόμηνι, ἀντὶ ἰλχομήνῳ. καὶ πολυπάτκῃ, ἀντὶ πολυπακτάγῳ. καὶ κλαδὶ, ἀντὶ κλάδῳ. ἡ αἰτιατική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. ὁ λόγος, τὸν λόγον. ἡ κλητική; ὦ λόγε κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ος, εἰς ε ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ λόγος, ὦ λόγε, καὶ ὦ λόγος ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, καὶ ἡ κλητική, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς. τῷ λόγῳ, τὼ λόγω, ὦ λόγω. Διαφέρει δὲ ἡ ὀνομαστικὴ τῆς δοτικῆς, ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ

to circumflectitur, & subscriptum i, habet. similiter & o. huius autem, non. Genitiuus, & datiuus dualis, a nominatiuo duali mutatione o in in. sermones, sermonum. Nota autem quæ per extensionem fiunt. ut tantorum, & talium, pro tantorum, & talium. Iones autem apponunt iota huiusmodi datiuis. unde sæpe inuenies apud poetas, humerorum, pro humerorum, & pugnantium, pro pugnãtium, & pedum, pro pedum. Nominatiuus pluralis, & uocatiuus, a nominatiuo duali, mutatione o in i. sermones, sermones, o sermones. Genitiuus, horum sermonum. Datiuus, his sermonibus, a nominatiuo plurali, appositione s. hi sermones, his sermonibus. & his sermonibus, per præfigurationem. Accusatiuus pluralis, a nominatiuo plurali, mutatione οι in us. hi sermones, hos sermones. Sed insulas apud Pindarum, pro insulas, abiectione y, propter metrum factum est. & dorice, hos sermones, hi enim u, in o uertentes, hos lupos, pro lupos, & hos tauros, pro tauros dicunt, os breue seruantes, sequente uocali. unde & Theocritus, Odi hirsuticaudas uulpes, quæ ea, quæ Miconis. & rursus. Et enim ego odi scarabeos, qui Philondæ. cos enim, & ros breue. Hac regula formabis omnia in os communia, masculina, & fœminina, & promiscua.

De in on neutris.

Sed in on neutra omnia, in u faciunt genitiuum cõiter. ut, hoc lignũ, huius ligni. hoc bonũ, huius boni. excipiunt in on neutra on cõium adiectiuouorũ, & in on inæqualia cõparatiua, & in on participalia.

τῷ περισπᾶται, καὶ ὑπογεγραμμένον τὸ ι ἔχει. ὁμοίως καὶ τὸ ω. ταύτης δὲ, οὔ. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τροπῇ τοῦ ω εἰς οιν. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. Σημειώσῃ δὲ τὰ κατ᾽ ἐπέκτασιν γινόμενα. οἷον, τοσοῖνδε, καὶ τοιοῖνδε, ἀντὶ τόσοιν, καὶ τοίοιν. Οἱ ἴωνες δὲ προστιθέασι τὸ ι τοῖς τοιαύταις ὤμοιιν, ἀντὶ ὤμοιν. καὶ μαρναμένοιιν, ἀντὶ μαρναμένοιν. καὶ ποδοῖιν, ἀντὶ ποδοῖν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, καὶ ἡ κλητικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, τροπῇ τοῦ ω εἰς οι. τὼ λόγω, οἱ λόγοι, ὦ λόγοι. Ἡ γενικὴ, τῶν λόγων. Ἡ δοτικὴ, τοῖς λόγοις, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. καὶ τοῖσι λόγοισι κατὰ προσχηματισμόν. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ οι εἰς ους. οἱ λόγοι, τοὺς λόγους. Τὸ δὲ νάσος παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ νήσους, ἐκβολῇ τοῦ υ, διὰ τὸ μέτρον ἐγένετο. καὶ δωρικῶς, τὼς λόγως. αὐτοὶ γὰρ τὴν ου εἰς ω τρέποντες, τὼς λύκως ἀντὶ λύκους, καὶ τὼς ταύρως ἀντὶ ταύρους λέγουσι, τὸ ως βραχὺ φυλάττοντες, ἑπομένον φωνήεντος. ὅθεν καὶ Θεόκριτος, Μισέω τὰς δασυκέρκως ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος. καὶ πάλιν. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρως, οἳ τὰ Φιλώνδα. τὸ γὰρ κως καὶ ρως, βραχύ. Τούτῳ τῷ κανόνι σχηματίσεις πάντα τὰ εἰς ος κοινὰ, ἀρσενικὰ, καὶ θηλυκὰ, καὶ ἐπίκοινα.

Περὶ τῶν εἰς ον οὐδετέρων.

Τὰ δὲ εἰς ον οὐδέτερα πάντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς. οἷον, τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου. τὸ ἀγαθὸν, τοῦ ἀγαθοῦ. ἐξαιροῦνται τὰ εἰς ον οὐδέτερα τῶν ων κοινῶν ἐπιθέτων, καὶ τὰ εἰς ον ἀνώμαλα συγκριτικὰ, καὶ τὰ εἰς ον μετοχικά.

ταῦτα γὰρ ἑπόμενα τῇ κλίσει τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ εὔδαιμον, τοῦ εὐδαίμονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων εὐδαίμονος. τὸ σῶφρον τοῦ σώφρονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ σώφρων σώφρονος. τὸ μεῖζον τοῦ μείζονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ μείζων μείζονος. τὸ κρεῖττον τοῦ κρείττονος, ὅτι ὁ καὶ ἡ κρείττων κρείττονος. τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος, ὅτι ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος.

Τὸ ξύλον. ἡ γενικὴ, τοῦ ξύλου. ἡ δοτικὴ, τῷ ξύλῳ κοινῶς. πάσχει δὲ καὶ μεταπλασμόν. οἷον, μελίκρατι, ἀντὶ μελικράτῳ. λῖτι, ἀντὶ λιτῷ. ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀργοναυτικοῖς ἐκεῖνο ὀρφικὸν, λῖτι καλυψαμένη ἑανῷ διὰ νύκτερον ὀρφνήν. ἀντὶ λιτῷ. τὸ δὲ λίπ᾽ ἐλαίῳ πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ λιπαρῷ ἐλαίῳ κατὰ ἀποκοπήν. ἡ αἰτιατικὴ, τὸ ξύλον κοινῶς. πάσχει δὲ καὶ μεταπλασμόν. οἷον, λῖτα, ἀντὶ λιτόν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας, αὐτὴν δὲ ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων κατὰ λῖτα πετάσσας, ἀντὶ λιτόν. ὦ ξύλον. τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὦ ξύλω. τὰ ξύλα, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα. πᾶσα δὲ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, καὶ αἰτιατικὴ, καὶ κλητικὴ, εἴτε ἰσοσυλλάβου εἴτε περιττοσυλλάβου ὀνόματος, εἰς α βραχὺ λήγει. οἷον, τὰ ξύλα, τὰ ῥήματα. ἐξαιρεῖται τὰ εἰς ον συγκριτικά. ταῦτα γὰρ ἔθει ἀττικῷ κατὰ κρᾶσιν εἰς ω μέγα ποιοῦσι τὰς ὀνομαστικὰς, καὶ αἰτιατικάς. οἷον, τὰ μείζονα, καὶ μείζω. τὰ κρείττονα, καὶ κρείττω. τὰ ἐλάττονα, καὶ ἐλάττω. τὰ ἀμείνονα. καὶ ἀμείνω. τὰ καλλίονα, καὶ καλλίω. τὰ χείρονα, καὶ χείρω. Ἡ γενικὴ, τῶν ξύλων. Ἡ δοτικὴ, τοῖς ξύλοις, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ὑπογεγραμμένου ι καὶ σ. τῷ ξύλῳ,

his lignis patitur autẽ & transformationẽ, ut ouibus pro ouibus. mãcipijs pro mancipijs. pſonis pro perſonis aſtris pro aſtris. inteſtinis pro inteſtinis. & hæc quidem de neutris. Oportet autem ſcire & hoc, multa eſſe noia in os maſculine, & fœminine declinata quidem in ſingulari numero, neutraliter autẽ in plurali, ut hic Tartarus, & hæc tartarus. hęc tartara. hoc iugum. hęc iuga. hic hũerus, hi hũeri. hęc ſtatera, hæ ſtateræ. hic uectes, hi uectes. hic circulus, hi circuli. hoc frenum. hæc frena. hic remus, hi remi. hęc lucerna, hæ lucernæ. hoc collum hæc colla. hic currus, hi currus. hæc uia. hæ uiæ.

De quinta declinatione.

Quinta declinatio diuerſas terminationes habet omniũ pluriſyllaborũ nominũ. de quibus diligenter tractabimus poſt artiloquiũ Aiacis, cuius formatio communis erit.

De in as pluriſyllabis.

Hic Aiax unde deducit̃? a lamẽtãdo, uel ab irruẽdo. Illud æ? diphthongũ, ut dictũ eſt. ſupra æ? Tenuis ut pdictũ eſt, & acutus. lõgã. n. ante lõgã penacuit̃. Illud as? lõgũ, ut ęneas. Dores aũt interdũ apponẽtes i. Thoas, pro thoas. & niger, pro niger dicũt Genitiuus. huius aiacis. Nam in as purum biſyllaba grauiſona, per nt faciunt genitiuum. ut, Aiax, aiacis. Thoas, thoãtis. Hyas, hyantis. Inuenies aũt & genitiuos in a apud poetas pp metrũ. aiacis. & thoãtis, pro thoãtis. Illud an? lõgũ poſitiõe. Illud tos? breue natura. Omnis. n. gtũs pluriſyllabus qdẽ, breuidefinit.

τοῖς ξύλοις. πάσχει δὲ καὶ μεταπλασμόν. οἷον, προβάσιν, ἀντὶ προβάτοις. ἀνδραπόδεσσιν, ἀντὶ ἀνδραπόδοις. προσώπασιν, ἀντὶ προσώποις. ἄστρασιν, ἀντὶ ἄστροις. ἔγκασιν, ἀντὶ ἐγκάτοις. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν οὐδετέρων. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλά εἰσιν ὀνόματα εἰς ος ἀρσενικῶς, ἢ θηλυκῶς κλινόμενα μὲν ἐν ἑνικῷ ἀριθμῷ, οὐδετέρως δὲ ἐν πληθυντικῷ. οἷον, ὁ τάρταρος, καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα. ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγά. ὁ νῶτος, τὰ νῶτα. ὁ σταθμὸς, τὰ σταθμά. ὁ μοχλὸς, τὰ μοχλά. ὁ κύκλος, τὰ κύκλα. ὁ χαλινὸς, τὰ χαλινά. ὁ ἐρετμὸς, τὰ ἐρετμά. ὁ λύχνος, τὰ λύχνα. ὁ τράχηλος, τὰ τράχηλα. ὁ δίφρος, τὰ δίφρα. ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα.

Περὶ τῆς πέμπτης κλίσεως.

Ἡ πέμπτη κλίσις διαφόρους καταλήξεις ἔχει πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων· περὶ ὧν ἐπιμελῶς διαληψόμεθα μετὰ τὴν τεχνολογίαν τοῦ αἴαντος. οὗ ὁ σχηματισμὸς κοινὸς ἔσται.

Περὶ τῶν εἰς ας περιττοσυλλάβων.

Ὁ αἴας πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ αἰάζειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν. Τὸ αι; δίφθογγον, ὡς εἴρηται. Ἐπὶ τῷ αι; ψιλὴ, ὡς προείρηται, καὶ ὀξεῖα. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς παροξύνεται. Τὸ ας; μακρὸν, ὡς αἰνείας. Οἱ δωριεῖς δὲ ἐνίοτε προστιθέντες ι, θόαις ἀντὶ θόας, καὶ μέλαις, ἀντὶ μέλας λέγουσιν. Ἡ γενικὴ, τοῦ αἴαντος. τὰ γὰρ εἰς ας καθαρὸν δισύλλαβα βαρύτονα, διὰ τοῦ ντ ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, αἴας, αἴαντος. θόας, θόαντος. ὕας, ὕαντος. Εὑρίσκεις δὲ καὶ γενικὰς εἰς α παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον. αἶα, ἀντὶ αἴαντος. καὶ θόα, ἀντὶ θόαντος. Τὸ αν; μακρὸν θέσει. Τὸ τος; βραχὺ φύσει. πᾶσα γὰρ γενικὴ περιττοσύλλαβος μὲν βραχυκαταληκτεῖ.

ἰσοσύλλαβος δὲ, μακροκαταληκτεῖ. Ἡ δοτική· τῷ αἴαντι. ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι. Τὸ τι· βραχύ. ἀεὶ γὰρ τῆς δοτικῆς τὸ ι βραχύ ἐστι. παρὰ ποιηταῖς δὲ, καὶ μακρὸν εὑρήσεις, κοινῆς γινομένης συλλαβῆς. ἡ αἰτιατική· ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α. οἷον, αἴαντι αἴαντα. πᾶσα δὲ αἰτιατικὴ περιττοσύλλαβος, εἰς α βραχὺ λήγει, εἰ μὴ ἀποκοπὴ εἴη. οἷον, ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα. καὶ ἱδρῶ, ἀντὶ ἱδρῶτα. Πάσχουσι δὲ καὶ κρᾶσιν ἔθει ἀττικῷ αἱ τῶν εἰς ων συγκριτικῶν αἰτιατικαί. οἷον, τὸν μείζονα, καὶ μείζω. τὸν ἐλάττονα, καὶ ἐλάττω. τὸν βελτίονα, καὶ βελτίω. τὸν κρείττονα, καὶ κρείττω. τὸν ἥττονα, καὶ ἥττω. τὸν ἡδίονα, καὶ ἡδίω. τὸν χείρονα, καὶ χείρω. ἡ κλητική· ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τος, κοινῶς. τοῦ αἴαντος, ὦ αἶαν. Τὸ αν· βραχύ. πᾶσα γὰρ κλητική, τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῇ ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, ἢ ἐλάττονα, ὡς ἐνταῦθα. διὸ καὶ τὸ αι, περισπᾶται. καὶ αἶας ἀττικῶς. εὕρηνται δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ κλητικαὶ εἰς α τῶν εἰς ας ὑπερδισυλλάβων, παρὰ τὸ δάμνω συντεθειμένων. οἷον, ὁ λαοδάμας, τοῦ λαοδάμαντος, ὦ λαοδάμα. ὁ πολυδάμας, τοῦ πολυδάμαντος, ὦ πολυδάμα. τούτου μάρτυς ὁ ποιητὴς ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος. Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις. καὶ ὦ πολυδάμαν παρ᾽ ἀλκαίῳ, ὡς γέγραπται. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκή, καὶ ἡ κλητική· ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. οἷον, τῷ αἴαντι, τὼ αἴαντε, ὦ αἴαντε. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ δυϊκή· ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ κλητική· ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς, προσθέσει τοῦ σ. τὼ αἴαντε, οἱ αἴαντες, ὦ αἴαντες. πᾶσα δὲ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ ὀνόματος περιττοσυλλάβου, εἰς ες λήγει.

præter neutra.in ει.aūt & ω & in οι parisyllabi.In on aūt cōparatiua, per crasin more attico in us faciunt nominatiuos plurales..ut, hi maiores, & maiores. hi meliores,& meliores.hi peiores,& peiores.hi minores,& minores.hi minores, & minores. hi meliores, & meliores.Gtūs horū aiacū.Oīs enim gtūs pluralis cōiter in on desinit.pter unicasua.horū quinq;.decē. viginti.quinquaginta.centū. & extensionē patiētia, ut,talium,tantorū,istorū Datiuus pluralis a ntō singulari,& datiuo.fic. Omnis nominatiuus plurisyllabus in s,desinēs. additione i, facit datiuū pluralē.ut, hic aiax,his aiacibus.hic lebes,his tibus. hic tros, his troibus.hic peleus,his peleis.hic bos,his bobus.Excipit,pes pedibus.& filius,filijs, & cursor, cursoribus, apud Callimachū.Similiter & in duplicē desinentes nominatiui.ut,hic rapax,his rapacibus.hic arabs,his arabibus.Etiā cum singularis dtūs in i,purū desinit, assumptione s, datiuus pluralis fit.ut, huic serpenti, his tibus.huic suaui, his uibus. huic demostheni, his demosthenibus.Cū āt singularis dtūs,n hēt,mutatione,n,in,s,dtūs pluralis fit.ut,huic platoni,his platonibus.huic pastori, his pastoribus.huic turturi, his turturibus.Cū uero singularis dtūs cōsonātē hēt ante i, assumit s,pluralis, & expellit nō potētia proferri secū elemēta.ut,aiaci,aiacibus.gratioso,gratiosis. A longū.nā penultima datiui, æquat temporibus alios obliquos.Interdū āt & maius tēpus hēt.ut,leonis,leonibus.scribentis, scribentibus.Illud sit breue natura, nisi cum communis syllaba fit apud poetas. apponitur autem n, in i, datiuis cum uocalis infertur.

πλὴν τῶν οὐδετέρων. εἰς αι δὲ καὶ ω, καὶ εἰς οι, ἰσοσυλλάβου. τὰ δὲ εἰς ων συγκριτικὰ, κατὰ κρᾶσιν ἔθει ἀττικῷ εἰς ους ποιοῦσιν ὀνομαστικὰς πληθυντικάς. οἷον, οἱ μείζονες, καὶ μείζους. οἱ κρείττονες, καὶ κρείττους. οἱ χείρονες, καὶ χείρους. οἱ ἐλάττονες, καὶ ἐλάττους. οἱ ἥττονες, καὶ ἥττους. οἱ βελτίονες, καὶ βελτίους. Ἡ γενικὴ; τῶν αἰάντων. πᾶσα γὰρ γενικὴ, πληθυντικὴ, κοινῶς εἰς ων λήγει. χωρὶς τῶν μονοπτώτων. τῶν πέντε. τῶν δέκα. τῶν εἴκοσι. τῶν πεντήκοντα. τῶν ἑκατὸν, καὶ τῶν ἐπέκτασιν πασχόντων. οἷον, τοιῶνδε. τοσῶνδε. τουτωνί. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἑνικῆς καὶ δοτικῆς. οὕτω. πᾶσα ὀνομαστικὴ περιττοσύλλαβος εἰς σ λήγουσα, προσθέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν πληθυντικήν. οἷον, ὁ αἴας, τοῖς αἴασιν. ὁ λέβης, τοῖς λέβησιν. ὁ τρὼς, τοῖς τρωσίν. ὁ πηλεὺς, τοῖς πηλεῦσιν. ὁ βοῦς. τοῖς βουσίν. ἐξαιρεῖται πούς, ποσὶ, καὶ ὑιὺς, ὑίεσι, καὶ δρομεὺς, δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ. Ὁμοίως καὶ αἱ εἰς διπλοῦν λήγουσαι ὀνομαστικαί. οἷον, ὁ ἅρπαξ, τοῖς ἅρπαξιν. ὁ ἄραψ, τοῖς ἄραψιν. Ἔτι ὅτε ἡ ἑνικὴ δοτικὴ εἰς ι καθαρὸν λήγει, προσλήψει τοῦ σ, ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ γίνεται. οἷον, τῷ ὄφι, τοῖς ὄφισι. τῷ ἤδεϊ, τοῖς ἤδεσι. τῷ δημοσθένει, τοῖς δημοσθένεσιν. Ὅτε δὲ ἡ ἑνικὴ δοτικὴ ν ἔχει, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ γίνεται. οἷον, τῷ πλάτωνι, τοῖς πλάτωσι. τῷ ποιμένι, τοῖς ποιμέσι. τῇ τρυγόνι, ταῖς τρυγόσιν. ὅτε δὲ ἡ ἑνικὴ δοτικὴ σύμφωνον ἔχει πρὸ τοῦ ι, προσλαμβάνει τὸ σ ἡ πληθυντικὴ, καὶ παραιτεῖται τὰ μὴ δυνάμενα προφέρεσθαι σὺν αὐτῇ στοιχεῖα. οἷον, αἴαντι, αἴασι. χαρίεντι, χαρίεσι. Τὸ α; μακρόν. ἡ γὰρ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς, ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. ἐνίοτε δὲ καὶ μείζονα χρόνον ἔχει. οἷον, λέοντος, λέουσι. γράφοντος, γράφουσι. Τὸ σι; βραχὺ φύσει, εἰ μὴ ὅτε κοινὴ συλλαβὴ γίνεται παρὰ ποιηταῖς. προστίθεται δὲ ν ταῖς εἰς ι δοτικαῖς, ὅτε φωνῆεν ἐπιφέρεται.

οἷον, τοῖς αἴασιν ἐδωρησάμην τόδε. ὅτι δὲ σύμφωνον, οὔ. οἷον, τοῖς αἴασι δέδωκα τόδε. παρὰ ποιηταῖς δὲ πολλάκις τίθεται τὸ ν καὶ συμφώνου ἑπομένου διὰ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ ι μακρὸν γένηται. Καὶ ἰωνικῶς αἰάντεσσι κατ' ἐπέκτασιν. αὗται γὰρ ἀπὸ τῆς ληγούσης εἰς ες ὀνομαστικῆς, προσθέσει σι, σχηματίζουσι τὴν δοτικὴν πληθυντικήν. οἷον, αἴαντες, αἰάντεσσι. γίγαντες, γιγάντεσσιν. ἥρωες, ἡρώεσσι. τρυγόνες, τρυγόνεσσιν. ἀηδόνες, ἀηδόνεσσιν. εἰ μὴ τὸ ἓν ἐκβληθείη διὰ τὸ μέτρον. Ἡ αἰτιατικὴ πληθυντική; ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς, προσθέσει τοῦ σ. οἷον, αἴαντα, αἴαντας. ἀεὶ δὲ αἱ περιττοσύλλαβοι ἁπλαῖ αἰτιατικαὶ εἰς ας βραχὺ λήγουσι, πλὴν τῶν αἰτιατικῶν τῶν εἰς ων συγκριτικῶν. αὗται γὰρ ἔθει ἀττικῷ κατὰ κρᾶσιν εἰς ους λήγουσιν. οἷον, τοὺς κρείττονας, καὶ κρείττους. τοὺς μείζονας, καὶ μείζους. τοὺς ἐλάττονας, καὶ ἐλάττους. τοὺς ἥττονας, καὶ ἥττους. τοὺς βελτίονας, καὶ βελτίους. τοὺς χείρονας, καὶ χείρους. τοὺς πλείονας, καὶ πλείους. Καὶ οὗτος μὲν ὁ σχηματισμὸς πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων.

Κανών.

Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶαν κοινῶς, καὶ ὦ αἴας ἀττικῶς. Τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Περὶ γενῶν, εἴτε καταλήξεων τῶν ὀνομάτων. Τμῆμα δεύτερον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων τῶν πέντε, ἁπλῶν κλίσεων ἤνυσται, ἑπόμενον ἂν εἴη ἐπιμελῶς περὶ τῶν καταλήξεων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων τάξει διαλαβεῖν, ὡς οἱ σπουδαιότατοι παλαιοὶ

tradiderunt. & primum de in os omnibus,quæque ipsorum parisyllaba existentia in.u. & in .a. faciunt genitiuum, & quæ plurisyllaba in antos. ante hoc autem scire oportet,quod quinque sunt finales omnium masculinorum nominum.n.x.r.s.ps.ut Dion. phœnix.nestor.aiax.arabs. at talis. & tantus. & hic, & tantus.per extensionem fiunt. Ad Adam, Abraam.Iacob.Ioseph. Daniel. Michael iudaica existentia,transformanda sunt in græcam terminationem. non enim tales consonantes finales græcorum nominum inueniuntur. ob hæc igitur iudeos permittentes ualere,Adamus,& Abramus, & Iacobus,& Iosephus,& Danielus,& Michaelus grece dicamus.

De in as parisyllabis. terminatio prima masculinorum.

In as purum parisyllaba, simplicia, grauisona, cōmuniter in.u.faciunt genitiuū.ut,hic æneas,huius æneę.hic papias,huius papiæ.exceptis gētilibus a pi incipiētibus.ut,Picias,picietis.peucetias,peucetiantis.at Aphias.phlegias.satyas.arias.parias. parisyllabe & plurisyllabe declinantur.

De in.a.facientibus genitiuum.

In as unisyllaba circūflexa,in a faciūt genitiuū.ut, hic gras,huius gre.hic lapis,huius lapidis.hic chnas, huius chnæ. In as circunflexa.

In as multisyllaba circunflexa, parisyllaba quidem existētia.in a faciūt genitiuum.ut,Thomas,thomę,Cosmas cosmæ.menas,menę.Plurisyllaba uero, in antos. ut,pellicanus, pellicani. Inuenta sunt autem & nonnulla ionica.in dos facientia genitiuum

παρέδωκαν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ας πάντων, τίνα τε αὐτῶν ἰσοσύλλαβα ὄντα εἰς ου. καὶ εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ τίνα περιττοσύλλαβα εἰς αντος. πρὸ τούτου δὲ εἰδέναι δεῖ, ὅτι πέντε εἰσὶ τελικὰ πάντων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ν. ξ. ρ. σ. ψ. οἷον, δίων. φοῖνιξ. νέστωρ. αἴας. ἄραψ. τὸ δὲ τοιόσδε. καὶ τοσόσδε, καὶ οὑτοσὶ, καὶ τηλικουτοσὶ, κατ' ἐπέκτασιν γίνονται, τὸ δὲ Ἀδὰμ, Ἀβραὰμ, Ἰακὼβ, Ἰωσὴφ, Δανιὴλ, Μιχαὴλ; ἰουδαϊκὰ ὄντα, μετασχηματιστέα εἰσὶν εἰς τὴν ἑλλάδα κατάληξιν. οὐ γὰρ τὰ τοιαῦτα σύμφωνα τελικὰ τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων εὑρίσκονται. Ταῦτά τοι ἰουδαίους ἐάσαντες χαίρειν, Ἄδαμος, καὶ Ἄβραμος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰώσηπος, καὶ Δανιῆλος, καὶ Μιχαῆλος ἑλληνικῶς λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ας ἰσοσυλλάβων, κατάληξις πρώτη τῶν ἀρσενικῶν.

Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἰσοσύλλαβα, ἁπλᾶ, βαρύτονα κοινῶς εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείου. ὁ πατίας, τοῦ πατίου. πλὴν τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τοῦ π ἀρχομένων. οἷον, πικίας, πικίαντος. πευκετίας, πευκετίαντος. ὁ δὲ ἀφίας, φλεγίας, σατύας. ἀρίας. παρίας, ἰσοσυλλάβως καὶ περιττοσυλλάβως κλίνονται.

Περὶ τῶν εἰς α ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα περισπώμενα, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ γρᾶς, τοῦ γρᾶ, ὁ λᾶς, τοῦ λᾶ. ὁ χνᾶς, τοῦ χνᾶ. Εἰς ας περισπώμενα.

Τὰ εἰς ας πολισύλλαβα περισπώμενα, ἰσοσύλλαβα μὲν ὄντα, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, θωμᾶς, θωμᾶ. κοσμᾶς, κοσμᾶ. μηνᾶς, μηνᾶ. περιττοσύλλαβα δὲ, εἰς αντος. οἷον, πελεκᾶς, πελεκᾶντος. εὕρηνται δὲ καί τινα ἰωνικὰ εἰς δος ποιοῦντα τὴν γενικήν.

οἷον, ὁ βιτλᾶς, τοῦ βιτλᾶδος. ὁ κυρᾶς, τοῦ κυρᾶδος. Ἔτι τὰ εἰς βας πρὸ τοῦ β ἄλλο σύφωνον ἔχοντα καὶ μὴ ρ, εἰς α ποιοῦσι τὴν γενικήν. ὁ σάμβας, τοῦ σάμβα. ὁ χάλβας, τοῦ χάλβα. ὁ κρίσβας, τοῦ κρίσβα. Τούτοις ὁμοίως καὶ ὁ ἴβας, τοῦ ἴβα. καὶ ὁ βανίβας, τοῦ βανίβα, καὶ ὁ ἀνίβας, τοῦ ἀνίβα. Ἔτι τὰ εἰς γας δισύλλαβα μόνον κύρια, οἷον, ὁ μίγας, τοῦ μίγα. ὁ μέγας, τοῦ μέγα, καὶ ὁ μέγας, τοῦ μεγάλου ἑτεροκλίτως ὅτε ἐπίθετον. ὁ ἄλγας, τοῦ ἄλγα. ἐξαιρεῖται ὁ σάλγας, τοῦ σάλγαντος. Ἔτι τὰ ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ στύργας, τοῦ στύργα. χωρὶς τοῦ, ἀκράγας, ἀκράγαντος, ποταμός. ἀφ' οὗ ἡ ἀκράγας τῆς ἀκράγαντος, πόλις τῆς σικελίας. Ἔτι τὰ εἰς δας δισύλλαβα καὶ ὑπερδισύλλαβα. οἷον ὁ λάδας, τοῦ λάδα. ὁ ἴδας τοῦ ἴδα. ὁ λεωνίδας, τοῦ λεωνίδα. Ἔτι τὰ εἰς ζας, ξας, ψας, θας, κας. οἷον, ὁ ἀρίζας, τοῦ ἀρίζα. ὁ ἑλίξας, τοῦ ἑλίξα. ὁ ἄψας, τοῦ ἄψα. ὁ ἄνθας, τοῦ ἄνθα. ὁ πέλεκας, τοῦ πέλεκα. Ἔτι τὰ εἰς λας ἁπλᾶ, δισύλλαβα, μονογενῆ, μὴ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα δύο λλ ἔχοντα. οἷον, ὁ ὕλας, τοῦ ὕλα. ὁ γέλας, τοῦ γέλα. ὁ ἰόλλας, τοῦ ἰόλλα. ὁ ἀβόλλας, τοῦ ἀβόλλα. Ἔτι τὰ εἰς μας ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ μ. οἷον, ὁ σίλμας, τοῦ σίλμα ὁ ἀκαμαντοχάρμας, τοῦ ἀκαμαντοχάρμα. ἐξαιρεῖται ὁ τόλμας τοῦ τόλμαντος. Ἔτι τὰ εἰς μας περσικά. οἷον, ὁ σαλάμας, τοῦ σαλάμα. ὁ σπιτάμας, τοῦ σπιτάμα. Ἔτι τὰ εἰς νας. οἷον, ὁ πίνας, τοῦ πίνα. πλὴν τοῦ ὁ κάνας, τοῦ κάναντος. Ἔτι τὰ εἰς πας μονογενῆ. οἷον, ὁ πάπας, τοῦ πάπα. ὁ λάμπας, τοῦ λάμπα. ἐξαιρεῖται, ὁ κύπας, τοῦ κύπαντος. ὁ πᾶς δὲ τοῦ παντὸς, ἐπίθετον ὄν. Ἔτι τὰ εἰς ρας μὴ ἔχοντα πρώτην καὶ δευτέραν συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, ἢ ἀντιστοίχου ἀρχομένην. οἷον, ὁ σιμμόρας, τοῦ σιμμόρα. ὁ κύδρας, τοῦ κύδρα. Ἔτι τὰ εἰς σας δισύλλαβα, μὴ παραληγόμενα τῷ ε. οἷον, ὁ χρύσας τοῦ χρύσα. ὁ κύρσας, τοῦ κύρσα. Ἔτι τὰ εἰς

tas.ut,archytas, archytæ. eurotas, eurotæ. Præter-quam,teleutas,teleutantis.Etiam in phas,bisyllaba, & in chas.ut.delphas delphæ.aphas,aphæ.excipitur cyphas,antis.callichas, callichæ.lachas lachæ. Excipitur calchas, calchantis. Etiam in as a circunflexis uerbis composita. ut, patricida. cidæ, a cædo, idest uerbero.Eitam in as,a fœmininis composita,ut,hęc pharetra.hic eupharetras,huius euphretra.hęc uiolētia hic eurybias,huius biæ hoc forū.hic pythagoras, huius pythagorę & ræ.hic dolor, hic Pausanias huius niæ & hæc quidem de parisyllabis. sed de plurisyllabis deinceps dicamus.

De in as in antos facientia genitiuum.

In as purum nomina,bisyllaba,grauisona, non a dorica lingua existentia,per nt flectūtur.ut,hic aiax huius aiacis. hic thoas huius thoantis.hic bias, huius biantis.excipitur lapis,huius lapidis, & commixtione duorū,aa,lapidis.& lapis lapidis,lapidi. lapidem. Etiam in as solisyllaba acutisona,in tis faciunt gtūm ut hic pras, huius prantis. hic zas, huius zantis. hic phthas,huius phthantis. & plurisyllaba similiter.ut, hæc statua.huius statuæ,hæc scutica, huius scuticæ. Etiam in bas habentia in penultima bitemporeā correptam.ut,hic bibas,huius bibantis.hic annus,huius anni.hic alybas,huius alybæ.cuius penultima,& longa.Excipit hic barnabas,huius barnabæ. hic labas, huius labę.hic cabas,huius cabę.hic abas,huius abę. gentile.hic abas,uero huius abātis,proprium.Similiter & iobas,iobæ, & rhebas, rhebæ. Etiam in bas, ante b habentia r, plurisyllabice flectuntnr. ut, hic

τας. οἷον ὁ ἀρχύτας, τοῦ ἀρχύτα. ὁ εὐρώτας, τοῦ εὐρώτα. πλὴν τοῦ ὁ τελεύτας, τοῦ τελεύταντος. Ἔτι τὰ εἰς φας δισύλλαβα, καὶ τὰ εἰς χας. οἷον, ὁ δέλφας, τοῦ δέλφα. ὁ ἄφας, τοῦ ἄφα. ἐξαιρεῖται ὁ κύφας, τοῦ κύφαντος. ὁ καλλίχας, τοῦ καλλίχα. ὁ λάχας, τοῦ λάχα. ἐξαιρεῖται ὁ κάλχας. τοῦ κάλχαντος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀπὸ περισπωμένων ῥημάτων συντεθειμένα. οἷον, ὁ πατραλοίας, τοῦ πατραλοία, ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ, τὸ τύπτω. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀπὸ θηλυκῶν συντεθειμένα, οἷον, ἡ φαρέτρα, ὁ εὐφαρέτρας, τοῦ εὐφαρέτρα. ἡ βία, ὁ εὐρυβίας, τοῦ εὐρυβία. ἡ ἀγορὰ, ὁ πυθαγόρας, τοῦ πυθαγόρα, καὶ πυθαγόρου. ἡ ἀνία, ὁ παυσανίας, τοῦ παυσανία. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων. περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων, ἑξῆς λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ας εἰς αντος ποιούντων τὴν γενικὴν

Τὰ εἰς ας καθαρὸν ὀνόματα, δισύλλαβα, βαρύτονα, μὴ ἀπὸ δωρίδος διαλέκτου ὄντα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται. οἷον, ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος. ὁ θόας, τοῦ θόαντος. ὁ βίας, τοῦ βίαντος, ἐξαιρεῖται ὁ λάας, τοῦ λάαος, καὶ κράσει τῶν δύο αα, λᾶος, καὶ ὁ λάας, τοῦ λάου, τῷ λάᾳ, τὸν λάαν. Ἔτι τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα ὀξύτονα εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ πρὰς, τοῦ πραντός. ὁ ζὰς, τοῦ ζαντός. ὁ φθὰς, τοῦ φθαντός. καὶ τὰ πολυσύλλαβα ὁμοίως. οἷον ὁ ἀνδριὰς, τοῦ ἀνδριάντος. ὁ ἱμὰς, τοῦ ἱμάντος. Ἔτι τὰ εἰς βας ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ δίχρονον συνεσταλμένον. οἷον, ὁ βίβας, τοῦ βίβαντος. ὁ λυκάβας, τοῦ λυκάβαντος. ὁ ἀλύβας, τοῦ ἀλύβαντος. οὐ ἡ παραλήγουσα, καὶ μακρά. ἐξαιρεῖται ὁ βαρνάβας, τοῦ βαρνάβα. ὁ λάβας, τοῦ λάβα. ὁ κάβας, τοῦ κάβα. ὁ ἄβας, τοῦ ἄβα ἐθνικόν. ὁ ἄβας δὲ τοῦ ἄβαντος, κύριον. Ὁμοίως καὶ ἴοβας, ἰόβα, καὶ ῥήβας, ῥήβα. Ἔτι τὰ εἰς βας πρὸ τοῦ β ἔχοντα ρ, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, ὁ

phorbas,huius phorbantis. hic cyrbas,huius cyrban tis.Etiam in gas bisyllaba propria,& appellatiua,uel gentilia.ut hic gigas,huius gigãtis.hic brigas, huius brigantis. Etiam in das bisyllaba diphthongo penultimantia.ut hic phidas,huius phidantis.hic œdas,huius œdantis. Etiam & superbisyllaba a grauisonis uerbis facta.ut,gratificor.charidas,charidãtis.rideo, midas,midantis. Sed superglorioſos græcos.uel nomen est,a ſuperglorior,ſuperglorioſus,& cõcisione ſupergloriosus, ſuperglorioſi. uel participiũ primi indefiniti est,a ſuperglorior, ſupergloriabor, ſupergloriatus ſum.participium,hic ſupergloriãs, huius ſupergloriantis. & per concisionem, ſupergloriãs, ſupergloriantis. accuſatiuus ſupergloriantes. Etiam in zas habentia y,ante z.ut,hic byzas, huius byzantis. hic pyzas, huius pyzants. Etiam in las bisyllaba, ſoligenera,penultimãtia natura lõga.ut,hic phylas, huius phylantis.hic chelas, huius chelantis. similiter & habentia conſonantem cum l.ut, hic atlas, huius atlantis. Etiam duo ll. habentia.ut, hic pallas, huius pallantis. hic ballas, huius ballantis. hic niger uero, huius nigri & miser, miseri. trigenerice. Etiam quæ in mas bisyllaba,& ſuperbisyllaba habentia ante,m, uocalem breuem, imparisyllabice declinãtur.ut, hic adamas,huius adamãtis.hic athamas,huius athamãtis,hic polydamas,huius polidamantis. cum quibus, & hic thaumas,huius thaumantis.Etiã quæ in ras bisyllaba hñtia pmã, & ſecũdã syllabã,ab eadẽ cõſonãte, uel eiuſdẽ ordinis incipiẽtẽ. ut,hic babras,huius babrãtis.hic prophras,huius prophrãtis.hic teuthras,

φόρβας, τοῦ φόρβαντος. ὁ κύρβας, τοῦ κύρβαντος. Ἔτι τὰ εἰς γας δισύλλαβα κύρια, καὶ προσηγορικὰ, ἢ ἐθνικά. οἷον, ὁ γίγας, τοῦ γίγαντος. ὁ βρίγας, τοῦ βρίγαντος. Ἔτι τὰ εἰς δας δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον, ὁ φείδας, τοῦ φείδαντος. ὁ οἴδας, τοῦ οἴδαντος. Ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων γινόμενα. οἷον, χαρίζομαι, χαρίδας, χαρίδαντος. μείδομαι, μείδας, μείδαντος. τὸ δὲ ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς. ἢ ὄνομά ἐστιν ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδαίνω ὑπερκύδανας, καὶ συγκοπῇ ὑπερκύδας, ὑπερκύδαντος, ἢ μετοχὴ τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδαίνω, ὑπερκυδανῶ, ὑπερκύδανα. ἡ μετοχὴ, ὁ ὑπερκυδάνας, τοῦ ὑπερκυδάναντος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὑπερκύδας, ὑπερκύδαντος. ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς ὑπερκύδαντας. Ἔτι τὰ εἰς ζας ἔχοντα ν πρὸ τοῦ ζ. οἷον, ὁ βύζας, τοῦ βύζαντος. ὁ πύζας, τοῦ πύζαντος. Ἔτι τὰ εἰς λας δισύλλαβα μονογενῆ, παραληγόμενα φύσει μακρᾷ. οἷον, ὁ φύλας, τοῦ φύλαντος. ὁ χίλας, τοῦ χίλαντος. Ὁμοίως καὶ τὰ ἔχοντα σύμφωνον μετὰ τοῦ λ. οἷον, ὁ ἄτλας, τοῦ ἄτλαντος. Ἔτι τὰ δύο λλ ἔχοντα. οἷον, ὁ πάλλας, τοῦ πάλλαντος. ὁ βάλλας, τοῦ βάλλαντος. ὁ μέλας δὲ τοῦ μέλανος. καὶ ὁ τάλας, τοῦ τάλανος, τριγενῆ. Ἔτι τὰ εἰς μας δισύλλαβα καὶ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ μ φωνῆεν βραχὺ, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, ὁ ἀδάμας, τοῦ ἀδάμαντος. ὁ ἀθάμας, τοῦ ἀθάμαντος. ὁ πολυδάμας, τοῦ πολυδάμαντος. μεθ᾽ ὧν καὶ ὁ θαύμας, τοῦ θαύμαντος. Ἔτι τὰ εἰς ρας δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην, καὶ δευτέραν συλλαβὴν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἢ ἀντιστοίχου ἀρχομένην. οἷον, ὁ βάβρας, τοῦ βάβραντος. ὁ πρόφρας, τοῦ πρόφραντος. ὁ πύθρας,

huius teuthrantis. similiter, & coincidētia participio ut, hic piras, huius pirantis. hic aras, huius arantis, similiter & habētia, a, ante, r. ut, hic taras, huius tarantis. hic caras, huius carantis. Etiam quæ in ſas ſuperbiſyllaba, e, penultimantia. ut, hic Apeſas, huius apeſantis. Etiā quæ in phas, ſuperbiſyllaba. ut, hic Coryphas huius coryphātis, hic elephas, huius elephantis, hic onophas uero, onophę. ut, q̄ in as cōpoſita, ſimpliciū ſeruāt declinationē. ut, lycothoas, lycothoātis, q̄m thoas, thoātis. uniuerſus, uniuerſi, q̄m omnis oīs. Sed de ijs, quæ in as, ſatis, nunc autem de ijs, quæ in is, eodem dicamus modo.

De ijs, quę in is omnibus, & primum de pariſyllabicis.
Declinatio ſecunda.

Quæ in is grauiſona ſpondaica, in u faciūt genitiuū. ut, hic chryſes huius chryſæ. hic xerxes, huius xerxis. excipitur hic uerbero, huius uerberonis. hic morges, huius morgetis. hic nęes, huius nęetis. hic cures, huius curetis. hic pigres, huius pigretis. hic tigris, huius tigris fluuius, qui & tigris, tigridis, & tigridis, ionice dicitur. phagres, phagretis, magnes, magnetis, ignes, ignetis, maſſes, maſſetis. mendes, mendetis. glœes, glœetis. Etiam quæ in is circunflexa, in u, faciunt genitiuū. ut, hic thales. huius thalę. & hic thales, huius thaletis. hic mercurius, huius mercurij. hic ſoſes hui' ſoſę. hic moſes, h' moſę. & hic moyſes h' moyſę. & hic moſeus, huius moſei attice. & hic moyſeus huius moyſei apud diuinā ſcripturā. Etiā q̄ in is grauiſona, ab ijs q̄ i i, fęminina cōpoſita. ut, hęc cōfabulatio,

τοῦ τύθραντος. ὁμοίως καὶ τὰ συνεμπίπτοντα μετοχῇ. οἷον, ὁ πείρας, τοῦ πείραντος. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. ὁμοίως καὶ τὰ ἔχοντα α πρὸ τοῦ ρ. οἷον, ὁ τέρας, τοῦ τέραντος. ὁ κάρας, τοῦ κάραντος. Ἔτι τὰ εἰς σας ὑπερδισύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα. οἷον, ὁ ἀπέσας, τοῦ ἀπέσαντος. Ἔτι τὰ εἰς φας ὑπερδισύλλαβα. οἷον, ὁ κορύφας, τοῦ κορύφαντος. ὁ ἐλέφας, τοῦ ἐλέφαντος. ὁ ὀνόφας δὲ, τοῦ ὀνόφα. Τὰ εἰς ας σύνθετα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, λυκοθόας, λυκοθόαντος, ὅτι θόας θόαντος. σύμπας, σύμπαντος, ὅτι πᾶς παντός. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν εἰς ας, ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς ης τὸν αὐτὸν λέγωμεν τρόπον.

Περὶ τῶν εἰς ης πάντων, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἰσοσυλλάβων.

Κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ης βαρύτονα σπονδειακὰ, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου. ὁ ξέρξης, τοῦ ξέρξου. ἐξαιρεῖται ὁ μάθλης, τοῦ μάθλητος. ὁ μόργης, τοῦ μόργητος. ὁ ναίης, τοῦ ναίητος. ὁ κούρης, τοῦ κούρητος. ὁ πίγρης, τοῦ πίγρητος. ὁ τίγρης, τοῦ τίγρητος, ποταμὸς, ὁ καὶ τίγρις τίγριδος, καὶ τίγριος ἰωνικῶς λέγεται. φάγγης, φάγγητος. μάγνης, μάγνητος. ἴγνης, ἴγνητος. μάσσης, μάσσητος. μένδης, μένδητος. γλοίης, γλοίητος. Ἔτι τὰ εἰς ης περισπώμενα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ θαλῆς, τοῦ θαλοῦ. καὶ ὁ θάλης, τοῦ θάλητος. ὁ ἑρμῆς, τοῦ ἑρμοῦ. ὁ σωσῆς, τοῦ σωσοῦ. ὁ μωσῆς τοῦ μωσοῦ. καὶ ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ. καὶ ὁ μωσεύς, τοῦ μωσέως ἀττικῶς. καὶ ὁ μωϋσεύς, τοῦ μωϋσέως παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντεθειμένα. οἷον, ἡ λέσχη,

hic lesches, schæ. hæc aranea, hic arachnes, chnæ. coma. hic nigricomus, huius nigricomi. Etiam quæ in dis patronymica. ut, hic atrides, huius atridæ. hic pelides, huius pelidæ. Et quæ in dis, propria formam patronymici habentia. ut, hic thucydides, huius thucydidæ. miltiades, huius miltiadæ. hic pylades, huius pyladæ. Etiam in is grauisona simplicia, siue decomposita, ab in os facta. ut, araxus. hic araxes, huius araxæ. lapithus, hic lapitha, huius lapithæ. œdipus, œdipodis, hic œdipodes, huius œdipodæ. Etiā in tis non composita a teneo. ut, hic dator, huius datoris. hæc charta, huius chartæ. hic sacerdos, huius sacerdotis. & in tis similiter. ut, hic scytha, huius scythæ. Etiam per anis, & inis, & onis, & ynis, & onis, & olis. ut, hic iordanes, huius iordanis. hic æschines, huius æschinę, hic meryones, huius meryonæ. hic geryones, huius geryonę, & geryo, geryonis, & geryoneus, geryonei cōiter. sæpe uero & apud poetas, & apud Hesiodū in Theogonia, Chrysaor autem peperit tricipitem Geryoneum. hic cerynes, huius næ. hic publicanus, huius publicani. hic ozola, huius ozolæ. Etiam in is grauisona superbisyllaba, ante is duas easdē immutabiles habentia. ut, Ioānes, huius Ioannis. hic caballes, huius caballę. excipitur hic polles, huius polletis, bisyllabū enim. & hic aelles, huius aellæ acutisonum enim. Etiam in is soligenera a uerbis composita. ut, uendo. hic bibliopola, huius bibliopolæ. metior. hic terrimensor, huius terrimēsoris. tero, hic pueritritor, huius pueritritoris. uerbero, hic patripulsor, huius patripulsoris. eo, funambulus, huius funambuli. In

ὁ λέσχης, τοῦ λέσχου. ἡ ἀράχνη, ὁ ἀράχνης, τοῦ ἀράχνου. ἡ χαίτη, ὁ κυανοχαίτης, τοῦ κυανοχαίτου. Ἔτι τὰ εἰς δης πατρωνυμικά. οἷον, ὁ ἀτρείδης, τοῦ ἀτρείδου. ὁ πηλείδης, τοῦ πηλείδου. Καὶ τὰ εἰς δης κύρια τύπον πατρωνυμικοῦ ἔχοντα. οἷον, ὁ θουκυδίδης, τοῦ θουκυδίδου. ὁ μιλτιάδης, τοῦ μιλτιάδου. ὁ πυλάδης, τοῦ πυλάδου. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ, εἴτε παρασύνθετα, ἀπὸ τῶν εἰς ος γινόμενα. οἷον, ἄραξος, ὁ ἀράξης, τοῦ ἀράξου. λάπιθος, ὁ λαπίθης, τοῦ λαπίθου. οἰδίπους, οἰδίποδος, ὁ οἰδιπόδης, τοῦ οἰδιπόδου. Ἔτι τὰ εἰς της μὴ συντεθειμένα ἀπὸ τοῦ κερατῶ. οἷον, ὁ δότης, τοῦ δότου. ὁ χάρτης, τοῦ χάρτου. ὁ θύτης, τοῦ θύτου, καὶ τὰ εἰς θης ὁμοίως. οἷον, ὁ σκύθης, τοῦ σκύθου. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ανυς, καὶ ινης, καὶ ονης, καὶ υνης, καὶ ώνης, καὶ ολης. οἷον, ἰορδάνης, τοῦ ἰορδάνου. ὁ αἰσχίνης, τοῦ αἰσχίνου. ὁ μηρυόνης, τοῦ μηρυόνου. ὁ γηρυόνης, τοῦ γηρυόνου, καὶ γηρυὼν, γηρυόνος, καὶ γηρυονεὺς, γηρυονέος κοινῶς. πολλάκις δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ, Χρυσάορ δ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῆα. ὁ κερύνης, τοῦ κερύνου. ὁ τελώνης, τοῦ τελώνου. ὁ ὀζόλης, τοῦ ὀζόλου. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, πρὸ τοῦ ης δύο τὰ αὐτὰ ἀμετάβολα ἔχοντα. οἷον, ὁ ἰωάννης, τοῦ ἰωάννου. ὁ καβάλλης, τοῦ καβάλλου, ἐξαιρεῖται ὁ πόλλης, τοῦ πόλλητος. δισύλλαβον γάρ. καὶ ὁ ἀελλῆς, τοῦ ἀελλοῦ, ὀξύτονον γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ης μονογενῆ ἀπὸ ῥημάτων συντεθειμένα. οἷον, πωλῶ, ὁ βιβλιοπώλης, τοῦ βιβλιοπώλου. μετρῶ, ὁ γεωμέτρης, τοῦ γεωμέτρου. τρίβω, ὁ παιδοτρίβης, τοῦ παιδοτρίβου. τύπτω, ὁ πατροτύπτης, τοῦ πατροτύπτου. βαίνω, ὁ σχοινοβάτης, τοῦ σχοινοβάτου. Τὰ εἰς

is solisyllaba circunflexa, abiectione s faciũt gtũm, ut, hic dres, huius dræ. hic tres, huius trę. Et quidẽ de in is parisyllabis. sed de plurisyllabis nunc dicendũ.

De in is plurisyllabis.

In is grauisona iambica, a præsenti facta cuius cõsonantem seruant. in tos faciunt genitiuum. ut, sacrifico, hic lebes, lebetis. fortior, hic laches, huius lachetis. pauper sum, hic pauper, huius pauperis. decipio, hic deceptor, huius deceptoris. & hic erro, huius erronis. teneo, hic tenent, huius tenẽtis. hic dares aũt, daretis, & daræ. hic comes, huius cometis, & comæ. hic gyes, huius gyetis, & gyę. hic fungus, huius fũgi & fungi. hic pydes, huius pydetis & pydæ. hic chares, huius charetis, & charæ. hic pyles, huius pyletis, & pylæ. hic mynes, huius mynetis, & mynæ, hic meges, huius megetis, & megæ. Etiam in is solisyllaba acutisona, in tos faciunt gtũm. ut, hic cretensis, huius cretensis. hic gnes huius gnetis. hic seruus, huius serui. Etiam in is multisyllaba communia. ut, arges, argetis. iniectus, iniecti. indomitus, miti. semimortuus, semimortui. hæc uero cõposita exĩtia, seruant præteriti perfecti syllabam. Etiam quædam in is habentia ante is immutabilem, & ante immutabilem uocalem. ut, epiales, epialetis. hyperes, hyperetis. aceles, aceletis. cephales, cephaletis. Etiam in is circunflexa ab in is. ut, lauraceus, lauracei, a laurosus, honoratus, honorati. ab honorato. Etiam notata sunt hæc in is, in entos facientia genitiuum. ut, clemens, clementis. hic manens, huius manentis. hic ualens. huius

ης μονοσύλλαβα περισπώμενα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, ὁ θρῆς, τοῦ θρῆ. ὁ τρῆς, τοῦ τρῆ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ης ἰσοσυλλάβων. περὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων νῦν λεκτέον.

Περὶ τῶν εἰς ης περιττοσυλλάβων.

Τὰ εἰς ης βαρύτονα ἰαμβικὰ, ἀπὸ ἐνεστῶτος γινόμενα, ὧν τὸ σύμφωνον φυλάττουσιν, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, λείβω, ὁ λέβης, τοῦ λέβητος. λήχω, ὁ λάχης, τοῦ λάχητος. πένω, ὁ πένης, τοῦ πένητος. πλανῶ, ὁ πλάνης, τοῦ πλάνητος, καὶ ὁ πλανήτης, τοῦ πλανήτου. κρατῶ, ὁ κράτης, τοῦ κράτητος. ὁ δάρης δὲ, δάρητος, καὶ δάρου. ὁ κόμης, τοῦ κόμητος, καὶ κόμου. ὁ γύης, τοῦ γύητος, καὶ γύου. ὁ μύκης, τοῦ μύκητος, καὶ μύκου. ὁ πύδης, τοῦ πύδητος καὶ πύδου. ὁ χάρης, τοῦ χάρητος, καὶ χάρου. ὁ πύλης, τοῦ πύλητος, καὶ πύλου. ὁ μύνης, τοῦ μύνητος, καὶ μύνου. ὁ μέγης, τοῦ μέγητος, καὶ μέγου. Ἔτι τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα ὀξύτονα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον ὁ κρὴς, τοῦ κρητὸς. ὁ γνὴς, τοῦ γνητός. ὁ θὴς, τοῦ θητός. Ἔτι τὰ εἰς ης πολυσύλλαβα κοινά. οἷον, ἀργὴς, ἀργῆτος. ἀβλὴς, ἀβλῆτος. ἀδμὴς, ἀδμῆτος. ἡμιθνὴς, ἡμιθνῆτος. ταῦτα δὲ σύνθετα ὄντα, φυλάττουσι τὴν τοῦ παρακειμένου συλλαβὴν. Ἔτι τινὰ εἰς ης, ἔχοντα πρὸ τοῦ ης ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν. οἷον, ἐπιάλης, ἐπιάλητος. ὑπέρης, ὑπέρητος. ἀκέλης, ἀκέλητος. κεφάλης, κεφάλητος. Ἔτι τὰ εἰς ης περισπώμενα ἀπὸ τῶν εἰς εις. οἷον, δαφνῆς, δαφνῆντος, ἀπὸ τοῦ δαφνήεις. τιμῆς, τιμῆντος, ἀπὸ τοῦ τιμήεις. Ἔτι σεσημείωνται ταῦτα τῶν εἰς ης, εἰς ντος ποιοῦντα τὴν γενικὴν. οἷον, ὁ κλήμης, τοῦ κλήμεντος. ὁ μάνης, τοῦ μάνεντος. ὁ οὐάλης, τοῦ

ualentis.his crescēs,huius crescētis. sed reliqua sunt nobis quæ in is contracta primæ circunflexorum declinationis.

De in is in us per commixtionem facientibus genitiuum.

In is circunflexa,a gloria composita,in us faciunt genitiuum per cōmixtionem.ut,hic hercules,huius herculis,lis. Etiam in is propria a uerbis composita, in us faciunt genitiuum per cōmixtionem.dulcifico hic pollux,huius pollucis,cis,cōsulo,hic Diomedes, huius diomedis,dis.mōstro,hic Aristophanes,huius aristophanis,nis.Etiam in is ab in os neutris composita.ut robur, demosthenes,demosthenis,nis,genus. diogenes, diogenis,nis. finis, aristoteles, aristotelis, lis.mos.uitiosus,uitiosi,si. longitudo, longus, longi, gi.excipitur hic ameles, huius ameletis, & hic amenes, huius,netis. Etiam in is adiectiua, communia, acutisona, & grauisona neutrum in es habentia.ut, hic & hęc uerax,ueracis,cis.beneuolus,beneuoli,li, benemoratus, benemorati, ti. Etiam in ris bisyllaba. ut, plenus hic mars,uero martis,& mars,tis,& marstis,tis,& mars,martis.communiter,&martis ionice, & martis attice, & martis æolice. Etiam per oris, & iris, & odis. ut diores, triremis,pestilentialis. Etiam in is acutisona.ut,saphenes,galenes. Et in is,ab in ys facta.ut grauis, leuis, uelox,uelocipes. Oportet aūt scire & hoc,quod in is composita,ab in os neutris,si sint propria,grauātur.ut,Demosthenes. Diogenes. Aristoteles.sed si sint adiectiua,acuūt.ut,benignus, inimicus,nobilis.gloriosus, infamis, biēnis.triennis.

ὑάλκυτος. ὁ κρήσκης, τοῦ κρήσκεντος. ὑπόλοιπα δὲ ἡμῖν τὰ εἰς ης συνῃρημένα τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων κλίσεως.

Περὶ τῶν εἰς ης εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ εἰς ης περισπώμενα, ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένα, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον, ὁ ἡρακλῆς, τοῦ ἡρακλέος, οῦς. Ἔτι τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ ῥημάτων συντεθειμένα, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον, δεύκω, ὁ πολυδεύκης, τοῦ πολυδεύκεος, ους. μήδω, ὁ διομήδης, τοῦ διομήδεος, ους. φαίνω, ὁ ἀριστοφάνης, τοῦ ἀριστοφάνεος, ους. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντεθειμένα. οἷον, σθένος, δημοσθένης, δημοσθένεος, ους. γένος, διογένης, διογένεος, ους. τέλος, ἀριστοτέλης, ἀριστοτέλεος, ους. ἦθος, κακοήθης, κακοήθεος, ους. μῆκος, ἐπιμήκης, ἐπιμήκεος, ἐπιμήκους. ἐξαιρεῖται ὁ ἀμέλης, τοῦ ἀμέλητος, καὶ ὁ ἀμένης, τοῦ ἀμένητος. Ἔτι τὰ εἰς ης ἐπίθετα, κοινά, ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα, οὐδέτερον εἰς ες ἔχοντα. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, ἀληθέος, οῦς. ὁ καὶ ἡ εὐμενής, εὐμενέος, οῦς. ὁ καὶ ἡ καλοήθης, καλοήθεος, ους. Ἔτι τὰ εἰς ρης δισύλλαβα. οἷον, ὁ πλήρης. ὁ ἄρης δὲ ἄρον, καὶ ἄρης, ἄρητος, καὶ ἄρης, ἄρεος, ους, καὶ ἄρευς, ἄρεος κοινῶς, καὶ ἄρηος ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς, καὶ ἄρευος αἰολικῶς. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, καὶ ηρης, καὶ ωδης. οἷον, δώρης, τριήρης λοιμώδης. Ἔτι τὰ εἰς νης ὀξύτονα. οἷον, σαφηνής, γαληνής. Καὶ τὰ εἰς ης, ἀπὸ τῶν εἰς υς γινόμενα. οἷον, βαρύς, ἀβαρής. ὠκύς, ποδώκης. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ εἰς ης σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων, εἰ μὲν ὦσι κύρια, βαρύνονται. οἷον, δημοσθένης, διογένης, ἀριστοτέλης. εἰ δὲ ὦσιν ἐπίθετα, ὀξύνονται. οἷον, εὐμενής, δυσμενής, εὐγενής, εὐκλεής, δυσκλεής, διετής, τριετής.

quadriennis.quinquennis.Sed ab anno, athenienses grauant, biennis, & triennis, & quadriẽnis dicentes. Etiam ab in os trisyllabo adiectiua composita, & a bisyllabo habente in penultima ita, post quod consonans sequitur, grauantur. ut, magnitudo, permagnus.cete, magna cete, hñs mos, uitiosus.magnitudo lõgus.his uero sic dictis, deinceps de in is dicamus.

Regula.

Hic laches, huius lachetis, huic, cheti, hũc, chetẽ, o laches.hi lachetes, horũ lachetũ, o lachetes. hi lachetes. horũ lachetũ, his lachetibus, hos lachetas, o lachetes.

De in is.

Et primum de in os facientibus genitiuum.

Terminatio tertia.

In is solisyllaba longum habentia i, additione os faciunt genitiuum. ut, uermis, uermis. leo, leonis. cuius illud li, & breue inuentum est. quidam autem cuiusdam.illud enim ti breue. Etiam in is appellatiua breui penultimantia, non existentia denominatiua, per purum os.faciunt genitiuum.ut, serpens, serpentis, uates, uatis.uipera, uiperæ.Etiam ut ait Orus & Archadius grammatici, per purum os faciunt genitiuum hæc propria.ut, zenis, zenis.iphis, iphis.sendis, sendis.polis, polis.anacarsis, anacarsis.sybaris, sybaris. trallis, trallis. taxis, taxis. agis, agis, & agidis. thamyris, thamyris, & thamyridis. agesipolis, agesipolis, & agesipolidis. gaosis, gaosis.busiris.busiris, & busiridis.

De in dos facientibus genitiuum.

In is propria masculina.siue in ris siue i nis, siue in

τετραετής. πενταετής. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔτος, οἱ ἀθηναῖοι βαρύνουσι, δίετης, καὶ τρίετης, καὶ τετραέτης λέγοντες. Ἔτι τὰ ἀπὸ εἰς ος τρισυλλάβου ἐπίθετα σύνθετα, καὶ τὰ ἀπὸ δισυλλάβου ἔχοντες ἐν τῇ παραληγούσῃ η, μεθ' ὃ σύμφωνον ἕπεται, βαρύνονται. οἷον, μέγεθος, παμμεγέθης. κῆτος, μεγακήτης, ἦθος, κακοήθης. μῆκος, ἐπιμήκης. Τούτων δὲ οὕτως εἰρημένων, ἑξῆς περὶ τῶν εἰς ις λέγωμεν.

Κανών.

Ὁ λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχητα. ὦ λάχης. Τὼ λάχητε. τοῖν λαχήτοιν. ὦ λάχητε. Οἱ λάχητες. τῶν λαχήτων. τοῖς λάχησι. τοὺς λάχητας. ὦ λάχητες.

Περὶ τῶν εἰς ις.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς ος ποιούντων τὴν γενικήν.

Κατάληξις τρίτη.

Τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχοντα τὸ ι, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, κίς, κιός. λῖς, λιός. οὗ τὸ λι καὶ βραχὺ εὕρηται. τίς δὲ τίνος. τὸ γὰρ τι, βραχύ. Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βραχυκατάληκτα, μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος. ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὄφις, ὄφιος. μάντις, μάντιος. ἔχις, ἔχιος. Ἔτι ὥς φησιν Ὦρος, καὶ Ἀρκάδιος οἱ γραμματικοί, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν ταῦτα τὰ κύρια. οἷον, ζῆνις, ζήνιος. ἶφις, ἴφιος. σέντις, σέντιος. πόλις, πόλιος. ἀνάχαρσις, ἀναχάρσιος. σύβαρις, συβάριος. τράλλις, τράλλιος. τάξις, τάξιος. ἄγις, ἄγιος, καὶ ἄγιδος. θάμυρις, θαμύριος, καὶ θαμύριδος. ἀγήσιπολις, ἀγησιπόλιος, καὶ ἀγησιπόλιδος, γάοζις, γαόζιος. βούσιρις, βουσίριος, καὶ βουσίριδος.

Περὶ τῶν εἰς δος ποιούντων τὴν γενικήν.

Τὰ δὲ εἰς ις κύρια ἀρσενικά, εἴτε εἰς ρις, εἴτε εἰς νις, εἴτε εἰς

aliam quandam consonantem desinentia, in dos, communiter faciunt genitiuum.ut, paris paridis.adonis, adonidis theognis, theognidis. Etiam in longam penultimam tia denominatiua.ut, fœminiuir, uiri. ancilla, ancillæ. uxor, uxoris. Etiam a ciuitate composita masculina sola uel communia. ut hic sopolis, huius sopolidis. hic agesipolis, huius agesipolis. & hæc exul, exulis. hic & hæc exurbs, exurbis, placenta, placentæ, placente, & placente, placentas, & placentas, unde & illud Aristophanis. Placentas arripientem. sic & ouis, ouis. Etiam in is composita á uates cõmuniter.ut, cribriuates, cribriuatis. præuates, præuatis. Etiam habentia ante is unam consonantem.ut, crathis, crathidis. sed habẽtia duas immutabiles, in thos, faciunt genitiuũ.ut, hic, & hæc auis, auis. funis, funis. Oportet uero scire omnia in is grauisona, natura breue i hẽre in omnibus casibus. sed auis, bene armatus, & alia quædam, atticos producere. Etiam alij casus seruant consonãtẽ genitiui si uero hic purus sit, similiter & hi. Hic paris, huius dis, cõmuniter, & paridis ionice. Nam in dos facientia genitiuum communiter. & in os faciunt ionice. unde & poeta in tertio iliadis. Retro aspiciẽs, paridis uero uelociter fors exiluit. huic paridi, paridi, et paridi apud poetas. hunc paridem, & parin. Sciendum est quod quidam dicunt. quod in his propria facientia genitiuum in dos, & os, faciunt duos accusatiuos in da genitiui in dos. ut, paridis, parida, in in, eius qui in os.ut, paridis, parin. Sed appellatiua per purũ os solum faciẽtia genitiuũ, in in faciũt accusatiuum.

ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα, εἰς δος, κοινῶς ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, πάρις, πάριδος. ἄδωνις, ἀδώνιδος. θέογνις, θεόγνιδος. Ἔτι τὰ μακροπαράληκτα παρώνυμα. οἷον, γύννις, γύννιδος. λάτρις, λάτριδος. εὖνις, εὔνιδος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἀρσενικὰ μόνα ἢ κοινά. οἷον, ὁ σώπολις, τοῦ σωπόλιδος. ὁ ἀγησίπολις, τοῦ ἀγησιπόλιδος. ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, φυγοπόλιδος. ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ἀπόλιδος. φθοῖς, φθοῖδος. φθοῖδες, καὶ φθοῖς. φθοῖδας, καὶ φθοῖς. ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους, Τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα. οὕτω καὶ οἶς, οἴδος. Ἔτι τὰ εἰς ις σύνθετα παρὰ τὸ μάντις κοινῶς. οἷον, κοσκινόμαντις, κοσκινομάντιδος. πρόμαντις, προμάντιδος. Ἔτι τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἓν σύμφωνον. οἷον, κρᾶθις, κράθιδος. τὰ δὲ ἔχοντα δύο ἀμετάβολα, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος. μέρμις, μέρμιθος. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι πάντα τὰ εἰς ις βαρύτονα, φύσει βραχὺ τὸ ι ἔχουσιν ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι. τὸ ὄρνις δὲ, καὶ τὸ εὐκνήμις, καὶ ἄλλ᾽ ἄττα, οἱ ἀττικοὶ ἐκτείνουσιν. Ἔτι αἱ ἄλλαι πτώσεις φυλάττουσι τὸ σύμφωνον τῆς γενικῆς. ἂν δὲ αὕτη καθαρὰ ᾖ, ὁμοίως καὶ αὗται. Ο πάρις, τοῦ πάριδος κοινῶς, καὶ πάριος ἰωνικῶς. τὰ γὰρ εἰς δος ποιοῦντα τὴν γενικὴν κοινῶς, καὶ εἰς ος ποιοῦσιν ἰωνικῶς. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, Ἂψ ὀρόων, πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσε. τῷ πάριδι, καὶ πάριϊ, καὶ πάρι παρὰ ποιηταῖς. τὸν πάριδα, καὶ πάριν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἔνιοί φασιν ὡς τὰ εἰς ις κύρια ποιοῦντα τὴν γενικὴν εἰς δος, καὶ ος, ποιοῦσι δύο αἰτιατικάς. Εἰς δα τῆς εἰς δος γενικῆς. οἷον, πάριδος, πάριδα. εἰς ιν τῆς εἰς ος. οἷον, πάριος, πάριν. Τὰ δὲ προσηγορικὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος μόνον ποιοῦντα τὴν γενικὴν, εἰς ιν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν.

ut,hic serpens,huius serpentis, hunc serpentem. hic uates, huius uatis. hunc uatem. Vocatiuus: o pari cōiter.nā in is abiectione s faciūt uocatiuū.et o paris attice. sed reliqua formabis formatione aiacis.

Regula.

Hic paris.huius paridis.huic paridi.hūc paridē,et parin.o pari.& o paris.Hi parides.horum paridum. o parides.Hi parides.horum paridum.his paridibus hos parides,o parides.

De in is.Terminatio quarta.

In is solisyllaba masculina per enos faciunt genitiuum. ut, unus, unius. pecten, pectinis. ullus, ullius. a quo nullus, nullius, & nullus, nullius. notandum est clauis,clauis.fœmininum enim. sed multisyllaba soligenera. & trigenera in entos faciunt genitiuum. soligenera quidem, ut, simois, simoentis. seleis, seleentis. trigenera uero, ut, gratiosus,gratiosi.honoratus,honorati. uocalis,uocalis. similiter & in is participia. ut, uerberatus, uerberati.Huius gratiosi. huic gratioso. hunc gratiosum, o gratiose communiter,a nominatiuo abiectione s, & o gratiose attice, & o gratiose, a genitiuo, abiectione, tos. ut ab aiace, aiax. unde & neutrum, hoc gratiosum.

Regula.

Hic gratiosus,huius gratiosi, huic,tioso,hūc gratiosum,o gratiose,& o gratiose,& o gratiose Hi gratiosi, horum gratiosorum, o gratiosi. Hic gratiosi, horum gratiosorum, his gratiosis,& gratiosis, hoc gratiosos, o gratiosi.

οἷον, ὁ ὄφις, τοῦ ὄφιος, τὸν ὄφιν. ὁ μάντις, τοῦ μάντιος, τὸν μάντιν. Ἡ κλητική, ὦ πάρι κοινῶς. τὰ γὰρ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. καὶ ὦ πάρις ἀττικῶς. τὰ δὲ λοιπὰ σχηματίσεις τῷ σχηματισμῷ τοῦ αἴαντος.

Κανών.

Ὁ πάρις, τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὦ πάρι, καὶ ὦ πάρις. Τὼ πάριδε. τοῖν παρίδοιν. ὦ πάριδε. Οἱ πάριδες. τῶν παρίδων. τοῖς πάρισι. τοὺς πάριδας. ὦ πάριδες.

Περὶ τῶν εἰς εις, κατάληξις τετάρτη.

Τὰ εἰς εις μονοσύλλαβα ἀρσενικά, διὰ τοῦ ενος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, εἷς, ἑνός. κτεὶς, κτενός. δεὶς, δενός. ἀφ' οὗ οὐδεὶς, οὐδενὸς, καὶ μηδεὶς, μηδενός. σεσημείωται ἡ κλεὶς, τῆς κλειδὸς. θηλυκὸν γάρ. τὰ δὲ πολυσύλλαβα μονογενῆ, καὶ τριγενῆ, εἰς εντος ποιοῦσι τὴν γενικήν. μονογενῆ μὲν. οἷον, σιμόεις, σιμόεντος. σελήεις, σελήεντος. τριγενῆ δὲ. οἷον, χαρίεις χαρίεντος. τιμήεις, τιμήεντος. φωνήεις, φωνήεντος. ὁμοίως καὶ αἱ εἰς εις μετοχαί. οἷον, τυφθεὶς, τυφθέντος. Τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ ὦ χαρίεις ἀττικῶς, καὶ ὦ χαρίεν, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκβολῇ τοῦ τος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἶαν. ὅθεν καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ χαρίεν.

Κανών.

Ὁ χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει, καὶ ὦ χαρίεις, καὶ ὦ χαρίεν. Τὼ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιν. ὦ χαρίεντε. Οἱ χαρίεντες. τῶν χαριέντων. τοῖς χαρίεισι, καὶ χαρίεσι. τοὺς χαρίεντας. ὦ χαρίεντες.

De in ys nominibus, Terminatio quinta.

In ys solisyllaba, circunflexa existentia, p purũ os faciunt genitiuũ, seruantia, i in obliquis. ut, mus, muris, sus suis. quercus, quercus. Etiã plurisyllaba circũflexa. ut hic piscis, huius piscis. Sed horum illud y in nominatiuo solum est longum, in obliquis uero breue. Etiam in ys grauisona, soligenera quidem existentia, per yos faciunt genitiuum, seruantia illud y. ut tiphys, tiphys. racemus, racemi. mortuus, mortui. rhadamanthus rhadamanthi. excipitur cubitus, cubitus. securis, securis. legatus, legati. In ys enim, ut ait multiscius Herodianus, pmutato o paruo in o magnum, more attico, permutatum est & y in e. sed trigenera existẽtia acutisona. uertunt y in e, in obliquis. ut, suauis, suauis. uelox, uelocis. tardus. tardi. citus, citi. acutus acuti. sed omnia huiusmodi ubiq; y, breue habent. In ys cõposita, si cõposita sint ab in ys simplicibus, declinatum suum seruant, ut pulchripiscis, piscis. quia piscis, piscis. tribreuis, tribreuis, quia breuis, breuis. sed si composita sint ab aliis, in dos faciunt genitiuum. ut, hic & hæc aduena, aduenæ. hic & hæc nuper ueniens, nuper uenientis. In his diminutiua circunflexa, plurisyllaba, abiectione s, faciũt gtm̃, ut, hic camilus, huius camili. hic bacchulus huius bacchuli. hic clausulus. huius clausuli. Quia uero in ys adiectiua, & solig ña paucipassa existẽtia, cõtractionẽ & cõmixtionem suscipiunt, dicendum sit de ipsis accurate, & primum de acutisonis adiectiuis. Suauis, suauis. Datiuus suaui, & contractione suaui.

Περὶ τῶν εἰς υς ὀνομάτων, κατάληξις πέμπτη.

Τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα, περισπώμενα ὄντα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, μῦς, μυός. σῦς, συός. δρῦς, δρυός. Ἔτι τὰ πολυσύλλαβα περισπώμενα. οἷον, ὁ ἰχθῦς, τοῦ ἰχθύος. Τούτων δὲ τὸ ι ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνον ἐστὶ μακρόν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, βραχύ. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, μονογενῆ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ υος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ υ. οἷον, τίφυς, τίφυος. βότρυς, βότρυος. νέκυς, νέκυος. ὁ ῥαδάμανθυς, τοῦ ῥαδαμάνθυος. ἐξαιρεῖται ὁ πῆχυς, τοῦ πήχεως. ὁ πέλεκυς, τοῦ πελέκεως. ὁ πρέσβυς, τοῦ πρέσβεως. ἐν τούτοις γὰρ ὥσφησιν ὁ πολυμαθὴς Ἡρωδιανὸς μεταβληθέντος τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα ἔθει ἀττικῷ, μετεβλήθη καὶ τὸ υ εἰς ε. τριγενῆ δὲ ὄντα ὀξύτονα τρέπουσι τὸ υ εἰς ε ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος. ὁ ταχὺς, τοῦ ταχέος. ὁ βραδὺς, τοῦ βραδέος. ὁ ὠκὺς, τοῦ ὠκέος. ὁ ὀξὺς, τοῦ ὀξέος. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα πανταχοῦ τὸ υ βραχὺ ἔχουσι. Τὰ εἰς υς σύνθετα συντεθειμένα μὲν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁπλῶν, τὴν κλίσιν αὐτῶν φυλάττουσιν. οἷον, κάλλιχθυς, καλλίχθυος, ὅτι ἰχθῦς, ἰχθύος. τρίβραχυς, τριβράχεος, ὅτι βραχὺς, βραχέος. συντεθειμένα δὲ ἀπὸ ἄλλων, εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἔπηλυς, ἐπήλυδος. ὁ καὶ ἡ νέηλυς, νεήλυδος. Τὰ εἰς υς ὑποκοριστικὰ περισπώμενα, πολυσύλλαβα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καμῦς, τοῦ καμῦ. ὁ διονῦς, τοῦ διονῦ. ὁ κλαυσῦς, τοῦ κλαυσῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰς υς ἐπίθετα καὶ μονογενῆ, ὀλιγοπαθῆ ὄντα, συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν ἐπιδέχονται, λεκτέον ἂν εἴη περὶ αὐτῶν ἐπιμελῶς, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὀξυτόνων ἐπιθέτων.

Ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος. Ἡ δοτική; τῷ ἡδέϊ, καὶ συναιρέσει, ἡδεῖ.

nam e, & i, in ei diphthongum contrahitur. Et accusatiuus: suauem a datiuo, mutatione i, in a. & commistione, suauem, a nominatiuo mutatione s, in n. Vocatiuus: o suauis, communiter, a nominatiuo abiectione s. Nominatiuus dualis & uocatiuus: hi suaues, o suaues, incontracti. Inuenitur tamen (ut ait Theodosius) apud Ionem comicum asperos, ab asperos, & commixtione asperos, genitiuus dualis: horum suauium incontractus. Cum.n. genitiuus singularis contrahitur, tunc & genitiuus dualis, & pluralis contrahitur, sed quando ille incontractus sit, tunc & hi incontracti sunt. Nominatiuus pluralis & uocatiuus: hi suaues, o suaues. & commixtione, suaues. Nam duo ee in his in ei diphthongũ commiscentur. Genitiuus: horum suauium. Datiuus: his suauibus, incontracti. Accusatiuus: hos suaues. & commixtione, suaues. Nam e & a in hoc, in ei diphthongum commiscentur. & sic quidem formabis in ys trigenera. sed soligenera, sic. Racemus, racemi, racemo, racemum tantum. Omnis.n. genitiuus purus bitemporeo penultimans, in n solum format accusatiuum. ut racemi, racemum. serpentis, serpentem. Inuenies autem raro apud poetas racemũ, & quercum, & uentrẽ. o raceme, & o raceme. Hi racemi, horum racemorũ, o racemi incõtracta. Hi racemi, o racemi. & cõmixtione racemi. nam y, & e in his, in y longum cõmiscentur, horum racemorũ. his racemis, hos racemos, & commixtione racemos.

De in us nominibus, terminatio sexta.

In us contracta, parisyllaba entia, perfectorum

τὸ γὰρ ε καὶ ι εἰς ει δίφθογγον συναιρεῖται. Καὶ ἡ αἰτιατική, τὸν ἡδέα· ἀπὸ τῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ ι εἰς α. καὶ κράσει, ἡδῦν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. Η κλητική· ὦ ἡδὺ κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἐκβολῇ τοῦ σ. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ καὶ κλητική· τὼ ἡδέε. ὦ ἡδέε, ἀσυναίρετοι. εὕρηται μέντοι ὥς φησι Θεοδόσιος παρὰ Ἴωνι τῷ κωμικῷ τραχῆ, ἀπὸ τοῦ τραχέε, καὶ κράσει, τραχῆ. Ἡ γενικὴ δυϊκή· τοῖν ἡδέοιν, ἀσυναίρετος. ὅτε γὰρ ἡ γενικὴ ἑνικὴ συναιρεῖται, τότε καὶ ἡ γενικὴ δυϊκή, καὶ πληθυντικὴ συναιρεῖται. ὅτε δὲ ἐκείνη ἀσυναίρετος εἴη, τότε καὶ αὗται ἀσυναίρετοι τυγχάνουσιν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητική· οἱ ἡδέες, ὦ ἡδέες, καὶ κράσει, ἡδεῖς. τὰ γὰρ δύο εε ἐν ταύταις, εἰς ει δίφθογγον κιρνῶνται. Ἡ γενική· τῶν ἡδέων. Ἡ δοτική· τοῖς ἡδέσι, ἀσυναίρετος. Ἡ αἰτιατική· τοὺς ἡδέας. καὶ κράσει, ἡδεῖς. Τὸ γὰρ ε καὶ α ἐν ταύτῃ, εἰς ει δίφθογγον κιρνᾶται. Καὶ οὕτω μὲν σχηματίσεις τὰ εἰς υς τριγενῆ. τὰ δὲ μονογενῆ, ὧδε. Ὁ βότρυς. τοῦ βότρυος, τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυν μόνως. πᾶσα γὰρ γενικὴ καθαρὰ δίχρόνῳ παραληγομένη, εἰς ν μόνον σχηματίζει τὴν αἰτιατικήν. οἷον, βότρυος. βότρυν. ὄφιος, ὄφιν. Εὑρήσεις δὲ σπανίως παρὰ ποιηταῖς βότρυα, καὶ δρύα, καὶ νηδύα. ὦ βότρυς, καὶ ὦ βότρυ. Τὼ βότρυε, τοῖν βοτρύοιν, ὦ βότρυε, ἀσυναίρετα. Οἱ βότρυες, ὦ βότρυες. καὶ κράσει, βότρυς. τὸ γὰρ υ καὶ ε ἐν τούτοις, εἰς υ μακρὸν κιρνᾶται. τῶν βοτρύων. τοῖς βότρυσι. τοὺς βότρυας. καὶ κράσει, βότρυς.

Περὶ τῶν εἰς ους ὀνομάτων, κατάληξις ἕκτη.

Τὰ εἰς ους συνῃρημένα ἰσοσύλλαβα ὄντα, τὴν τῶν ἐντελῶν

seruant declinatum.ut, aureus, aurei, quoniam aureus, aurei. argenteus, argentei, quia argenteus, argentei. mens, mentis, quia mens, mentis, & hæc mens, huius mentis. Etiam in plus parisyllaba existentia, in u faciunt gtm̄. ut, simplex, simplicis, duplex, duplicis. triplex, triplicis. Etiā in dus. ut, fratris filius, fratris filij. nepos, nepotis. Sed in us simplicia purisyllaba existentia, in os faciunt genitiuum. ut, bos, bouis. mens mentis. cus, cutis. lanugo, lanuginis. excipit hic pes, huius pedis, & hic dens, huius dentis. Etiam a pes cō posita, simplicis seruantia declinatum, in dos faciunt genitiuum. ut, bipes, bipedis. tripes, tripedis, & tripedis attice. septipes, septipedis, & septipes, septipedis. unde, & Hesiodus in operibus. Axemq; septipedem incidito, pistillum uero tricubitale. œdipus, œdipodis, & œdipi attice. & œdipodes, œdipodæ sæpe apud poetas. unde & Hesiodus in diebus, Perdidit pugnantes ouiū causa œdipodæ, pro œdipodæ. & Callimachus in secunda laude Apollinis, Te quidem ex Sparta sextum genus œdipodæ, pro œdipodæ. Etiā in us circunflexa, ab in is. ut, placēta, placenta, placētæ. Simois, simus, simuntis. sed omnium conditor, hic Iesus, huius Iesu, huic Iesu, hunc Iesum. apud sacram scripturam. Sed omnia in us simplicia quidem, circū flectūtur. ut, mens, bos, præter pes, & dens, hæc enim mutantia inflexionem. mutauere, & tonum. composita uero grauantur. ut bona nauigatio, bonicorpor, bonimens. prudens, malimens, quia hæc diuiduntur in omnipassa, & paucipassa, dicendum fuerit & de ijs, & primum de paucipassis.

φυλάττουσι κλίσιν. οἷον χρυσοῦς, χρυσοῦ, ὅτι χρύσεος, χρυσέου. ἀργυροῦς, ἀργυροῦ, ὅτι ἀργύρεος. ἀργυρέου. νοῦς. νοῦ, ὅτι νόος, νοῦ, καὶ ὁ νοῦς, τοῦ νοός. Ἔτι τὰ εἰς πλους ἰσοσύλλαβα ὄντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἁπλοῦς. ἁπλοῦ. διπλοῦς, διπλοῦ. τριπλοῦς, τριπλοῦ. Ἔτι τὰ εἰς δευς. οἷον, ἀδελφιδεῦς, ἀδελφιδοῦ. θυγατριδοῦς, θυγατριδοῦ. Τὰ δὲ εἰς ους ἁπλᾶ περιττοσύλλαβα ὄντα, εἰς ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, βοῦς, βοός. νοῦς, νοός. χροῦς, χροός. χνοῦς, χνοός. ἐξαιρεῖται ὁ πούς, τοῦ ποδὸς, καὶ ὁ ὀδοὺς, τοῦ ὀδόντος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ πούς σύνθετα, τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττοντα κλίσιν, εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, δίπους, δίποδος. τρίπους, τρίποδος, καὶ τρίπου ἀττικῶς, ἑπτάπους, ἑπτάποδος, καὶ ἑπταπόδης, ἑπταπόδου. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν ἔργοις. Ἄξονα δ' ἑπταπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν. οἰδίπους, οἰδίποδος, καὶ οἰδίπου ἀττικῶς. καὶ οἰδιπόδης, οἰδιπόδου πολλάκις παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν ἡμέραις, Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' οἰδιπόδαο, ἀντὶ οἰδιπόδου. καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ ὕμνῳ Ἀπόλλωνος, Ἐκ μέν σε σπάρτης ἕκτον γένος οἰδιπόδαο. ἀντὶ οἰδιπόδου. Ἔτι τὰ εἰς ους περισπώμενα, ἀπὸ τῶν εἰς εις. οἷον, πλακόεις, πλακοῦς, πλακοῦντος. σιμόεις, σιμοῦς, σιμοῦντος. ὁ δὲ πάντων δημιουργὸς, ὁ Ἰησοῦς, τοῦ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸν Ἰησοῦν παρὰ τῇ ἱερᾷ γραφῇ. Πάντα δὲ τὰ εἰς ους ἁπλᾶ μὲν, περισπῶνται. οἷον, νοῦς. βοῦς. πλὴν τοῦ πούς, καὶ ὀδούς. ταῦτα γὰρ ἀλλάξαντα τὴν κλίσιν, ἤλλαξαν καὶ τόνον. σύνθετα δὲ, βαρύνονται. οἷον, εὔπλους. εὔχρους. εὔνους. σύννους. κακόνους. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα διαιροῦνται εἰς ὁλοπαθῆ, καὶ ὀλιγοπαθῆ, λεκτέον ἂν εἴη καὶ περὶ αὐτῶν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὀλιγοπαθῶν.

De in us paucipassis.

Hic bos, huius bouis, & bouis apud poetas. huic boui, hunc bouem, a datiuo. & bouem, a nominatiuo. usitatior autem secunda quam prima. Vocatiuus: o bos a nominatiuo, abiectione s. nam in s desinentia cum dipthongo, abiectione s, faciunt uocatiuum. hic bos, o bos. hæc placenta, o placenta. hic peleus, o peleus. hi boues, horum boum. o boues, incontracta. Hi boues, & commixtione, boues. quod raro inuentum est. horum boum. his bobus. hos boues, & boues per mixtionem consonanter nominatiuo plurali. Quando enim hic in es desinit contractus ens, conuocem accusatiuũ & uocatiuum habet. ut, hi boues, & boues. hos boues, & boues. o boues, & boues. hi pisces, & pisces. hos pisces, & pisces. o pisces, & pisces. His sic habentibus, formandum est, & quæ in us contracta multipassa. Quæ in os siue soligenera, siue trigenera contracta, simpliciterq́; & contracte flectuntur. sic. Hæc mens, & mens. huius mentis, & mentis. huic menti, & menti. hanc mentem, & mentem. o mens, o mens. Hæ mentes, & mentes. harum mentium, & tium, o mentes, o tes. Hæ mentes, tes, harum mentium, & tium. his mentibus, tibus. has mentes, & tes. o mentes, & tes. Et hæc mens, huius mentis. huic menti. & hæc cutis. huius cutis, huic cuti. Illud uero Sophoclis in aiace. Radit. n. in cute hoc ut non gaudat quidam, uel ab eo quod est hæc cutis, huius cutis, huic cuti, uel a cutis, cutis, cuti attice, uel & ab hæc cutis, huius cutis. huic cuti, & cuti.

Περὶ τῶν εἰς ους ὀλιγοπαθῶν.

Ὁ βοῦς. τοῦ βοὸς, καὶ βοῦ παρὰ ποιηταῖς. τῷ βοΐ. τὸν βόα, ἀπὸ τῆς δοτικῆς, καὶ βοῦν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς. εὐχρηστοτέρα δὲ ἡ δευτέρα τῆς πρώτης. ἡ κλητική; ὦ βοῦ, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, ἀποβολῇ τοῦ σ. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ὁ βοῦς, ὦ βοῦ. ὁ πλακοῦς, ὦ πλακοῦ. ὁ πυλεὺς, ὦ πυλεῦ. Τὼ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε, ἀσυναίρετα. Οἱ βόες. καὶ κράσει, βοῦς. ὅπερ σπανίως εὕρηται. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοὺς βόας, καὶ βοῦς κατὰ κρᾶσιν ὁμοφώνως τῇ ὀνομαστικῇ πληθυντικῇ. ὅτε γὰρ αὕτη εἰς ες λήγει συνῃρημένη οὖσα, ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ἔχει. οἷον, οἱ βόες, καὶ βοῦς. τοὺς βόας, καὶ βοῦς. ὦ βόες, καὶ βοῦς. οἱ ἰχθύες, καὶ ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας, καὶ ἰχθῦς. ὦ ἰχθύες, καὶ ἰχθῦς. Τούτων δὴ οὕτως ἐχόντων, σχηματιστέον ἐστὶ καὶ τὰ εἰς ους συνῃρημένα πολυπαθῆ. Τὰ εἰς ους εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ συνῃρημένα, ἁπλῶς τε, καὶ συνῃρημένως κλίνονται. οὕτως. Ὁ νόος, καὶ νοῦς. τοῦ νόου, καὶ νοῦ. τῷ νόῳ, καὶ νῷ. τὸν νόον, καὶ νοῦν. ὦ νόε, ὦ νοῦ. Τὼ νόω, καὶ νῶ. τοῖν νόοιν, καὶ νοῖν. ὦ νόω, καὶ νῶ. Οἱ νόοι, καὶ νοῖ. τῶν νόων, καὶ νῶν. τοῖς νόοις, καὶ νοῖς. τοὺς νόους. καὶ νοῦς. ὦ νόοι, ὦ νοῖ. Καὶ ὁ νοῦς, τοῦ νοός. τῷ νοΐ. καὶ ὁ χροὺς, τοῦ χροός. τῷ χροΐ. τὸ δὲ Σοφοκλέους ἐν αἴαντι. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, ὥστε μὴ χαίρειν τινὰ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁ χροὺς, τοῦ χροῦ, τῷ χρῷ, ἢ ἀπὸ τοῦ χρὼς, χρῶ, χρῷ ἀττικῶς, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ χρὼς, τοῦ χρωτὸς, τῷ χρωτὶ, καὶ χρῷ.

De in os, terminatio septima.

In hos solisyllaba circunflexa, abiectione s, faciūt genitiuum. ut, hic sospes, huius sospitis. hic crous, huius croi. hic cous, huius coi. hic notus huius noti. Etiam in os omnia attica. ut, hic menelaus, huius menelai. hic populus, huius populi. hic funis, huius funis. & hic funis, huius funis, communiter. & hic funis, huius funis. In os acutisona solisyllaba, & purisyllabice in os faciunt genitiuum. ut hic tros, huius trois. hic seruus, huius serui. excipitur hic uiuens, huius uiuentis. Etiam in os solisyllaba habentia consonantem tertiæ coniugationis grauisonorum, idest, d. th. t. ut, seruus, serui. panthera, pātheræ. tros, trois. At non habentia, in tos faciunt genitiuum. ut hoc corpus, huius corporis, hic uir, huius uiri, pro uir. hoc lumen uero, huius luminis. Etiam in os acutisona multisyllaba. ut indecidens, indecidentis. ignotus, ignoti. sudor, sudoris. In os grauisona, siquidem breui penultimant, in tos faciunt genitiuum. ut risus, risus, & risus attice. amor, amoris, & amoris, attice. & amor amoris æolice, sæpe apud poetas. unde & Hesiodus in Theogonia. Hanc amor secuta est, & cupido secutus est pulcher, sic longa per purum os faciunt genitiuum. ut, heros, herois. minos, minois. præter seruus, serui. seruus enim erat. Athenienses autem heroem, & minoem dicunt parisyllabā in huiusmodi facientes declinationem. In os composita cōiter quidem simplicium seruant declinationem. ut, soluisudor, soluisudoris. auricola, auricolæ. attice aūt, in o faciunt genitiuū. ut, risus amator, risus

Περὶ τῶν εἰς ως, κατάληξις ἑβδόμη.

Τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα περισπώμενα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσιν τὴν γενικὴν. οἷον, ὁ σῶς, τοῦ σῶ. ὁ κρῶς, τοῦ κρῶ. ὁ κῶς, τοῦ κῶ. ὁ γνῶς, τοῦ γνῶ. Ἔτι τὰ εἰς ως πάντα ἀττικά. οἷον, ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. ὁ λεώς, τοῦ λεώ. ὁ κάλως, τοῦ κάλω. καὶ ὁ κάλος, τοῦ κάλου κοινῶς. καὶ ὁ κάλως, τοῦ κάλαος. Τὰ εἰς ως ὀξύτονα μονοσύλλαβα, περιττοσυλλάβως εἰς ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, ὁ τρώς, τοῦ τρωός. ὁ δμώς, τοῦ δμωός. ἐξαιρεῖται ὁ ζώς, τοῦ ζῶ. Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἔχοντα σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἤγουν δ, θ, τ. οἷον, δμώς, δμωός. θώς, θωός. τρώς, τρωός. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, ὁ χρώς, τοῦ χρωτός. ὁ φώς, τοῦ φωτὸς, ὁ ἀνήρ. τὸ φῶς δὲ, τοῦ φωτός. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα πολυσύλλαβα. οἷον, ὁ ἀπώς, τοῦ ἀπῶτος. ὁ ἀγνώς, τοῦ ἀγνῶτος. ὁ ἱδρώς, τοῦ ἱδρῶτος. Τὰ εἰς ως βαρύτονα, εἰ μὲν βραχείᾳ παραλήγουσιν, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, γέλως, γέλωτος, καὶ γέλω ἀττικῶς. ἔρως, ἔρωτος, καὶ ἔρω ἀττικῶς, καὶ ὁ ἔρος, τοῦ ἔρου αἰολικῶς, πολλάκις παρὰ ποιηταῖς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ. Τῇ δ' ἔρος ὡμάρτησε, καὶ ἵμερος ἕσπετο καλός. εἰ δὲ μακρᾷ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, ἥρως, ἥρωος. μίνως, μίνωος. πλὴν τοῦ εἵλως, εἵλωτος. ἕλως γὰρ ἦν. Οἱ ἀθηναῖοι δὲ, ἥρω καὶ μίνω λέγουσιν, ἰσοσύλλαβον ἐπὶ τῶν τοιούτων ποιοῦντες κλίσιν. Τὰ εἰς ως σύνθετα, κοινῶς μὲν τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, λυσίδρως, λυσίδρωτος. χρυσέρως, χρυσέρωτος. ἀττικῶς δὲ, εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ φιλόγελως, τοῦ

amatoris, infortunatus, amator, amatori. hic sudor, huius sudoris, huic sudori, & per abscisionem, sudori, sæpe apud poetas. & apud poetam in. xvi. Iliadis. Labore autem & sudore assidue semper, pro sudore, hunc sudorem, & per abscisionem, sudorẽ, ut apud eundem sæpe. & in decimo Iliadis. Ipsi autem sudorem multum abluebant mari. pro sudorem. o sudor, hi sudores, horum sudorum, o sudores. Hi sudores, horum sudorum, his sudoribus, hos sudores, o sudores. Hic heros, huius herois. huic heroi, hunc heroẽ, o heros, hi heroes, horum heroũ, o heroes hi heroes. & commixtione heroes, ut apud Aristophanẽ in auibus. nã heroes prope sunt. pro heroes. semel uero dicto ob metrum, nõ est utendum. horum heroum, his heroibus. hos heroas, & heroas. o heroes.

De in duas consonantes desinentibus nominibus terminatio octaua.

Duas consonantes finales habentia nomina, uel in s desinunt, ut mare, uel in xi, ut caro. & habentia quidem finale x, ante ipsum, uel l habent, ut sulcus, uel r, ut caro, uel g, ut sphinx. Sed de his quidem, in alio, habentia aũt finale s, aut l, habẽt ante ipsum, ut mare, uel n, ut tiryns, uel r, ut beatus, de qbus nũc dicendum. In duas consonantes desinentia plurisyllabice, per duas consonantes declinantur. ut, tiryns, tirynthis. lumbricus, lumbrici. beatus beati. mare autem debens esse maris, maris factum est, ut seruetur aspiratio nominatiui. spiritus enim nominatiui obliqui seruant. Si igitur fuisset maris, tenuaret. Omnis enim uocalis præcedens liquidã, post quã consonans

φιλόγελω. ὁ δύστηρως, τοῦ δύστηρω. Ὁ ἱδρὼς, τοῦ ἱδρῶτος. τῷ ἱδρῶτι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἱδρῷ, πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ ρ τῆς ἰλιάδος, Καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰέν. ἀντὶ ἱδρῶτι. τὸν ἱδρῶτα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἱδρῶ, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ πολλάκις, καὶ ἐν τῷ κ τῆς ἰλιάδος, Αὐτοὶ δ᾽ ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ. ἀντὶ ἱδρῶτα. ὦ ἱδρώς. τὼ ἱδρῶτε. τοῖν ἱδρώτοιν. ὦ ἱδρῶτε. οἱ ἱδρῶτες. τῶν ἱδρώτων. τοῖς ἱδρῶσι. τοὺς ἱδρῶτας. ὦ ἱδρῶτες. Ὁ ἥρως. τοῦ ἥρωος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως. τὼ ἥρωε. τοῖν ἡρώοιν. ὦ ἥρωε. οἱ ἥρωες, καὶ κράσει ἥρως, ὡς παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν ὄρνισιν, Οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν. ἀντὶ ἥρωες. τῷ δὲ ἅπαξ ῥηθέντι, διὰ τὸ μέτρον, οὐ χρηστέον. τῶν ἡρώων. τοῖς ἥρωσι. τοὺς ἥρωας, καὶ ἥρως. ὦ ἥρωες.

Περὶ τῶν εἰς δύο σύμφωνα ληγόντων ὀνομάτων, κατάληξις ὀγδόη.

Τὰ δύο σύμφωνα τελικὰ ἔχοντα ὀνόματα, ἢ εἰς τὸ σ λήγουσιν, ὡς ἅλς, ἢ εἰς τὸ ξ ὡς σάρξ. καὶ τὰ μὲν ἔχοντα τελικὸν ξ, πρὸ αὐτοῦ ἢ λ ἔχουσιν ὡς ὄλξ, ἢ ρ ὡς σάρξ, ἢ γ ὡς σφίγξ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἐν ἄλλῳ. τὰ δὲ ἔχοντα τελικὸν το σ, ἢ λ ἔχουσι πρὸ αὐτοῦ ὡς ἅλς, ἢ ν ὡς πρυνς, ἢ ρ ὡς μάκαρς. περὶ ὧν ῥητέον. Τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα περιττοσυλλάβως, διὰ δύο συμφώνων κλίνονται. οἷον, πίρυνς, πίρυνθος. ἕλμινς, ἕλμινθος. μάκαρς, μάκαρτος. ὁ δὲ ἅλς ὀφείλων εἶναι ἁλτὸς, ἁλὸς ἐγένετο, ἵνα φυλαχθῇ ἡ δασεῖα τῆς ὀνομαστικῆς. τὰ γὰρ πνεύματα τῆς ὀνομαστικῆς αἱ πλάγιαι τηροῦσιν. εἰ γοῦν ἦν ἁλτὸς, ἐψιλοῦτο. πᾶν γὰρ φωνῆεν προηγούμενον ἀμεταβόλου, μεθ᾽ ὃ σύμφωνον

tertiæ coniugationis grauisonorum sequitur,tenua-tur.propterea igitur abiectum est t,& effectū est maris,ut obliqui aspiratione nominatiui habeant. Hoc mare,huius maris. huic mari. hoc mare.o mare. Hi sales.horum salium.o sales. Hi sales. horum salium, his salibus.hos sales.o sales. significat autem sal salis. mare autem,maris,mari,mare solum,mare. Haben-tia a ante duas consonantes, in tos faciunt genitiuū. ut,beatus secundū ueteres,beati.& hic,beatus,huius beati. unde hic beatus,huius beati. At non habentia a in tos faciunt genitiuum.ut.tiryns.tirynthis.lumbricus,lumbrici.

De in an nominibus, Terminatio nona.

In an nomina,appositione os,faciunt genitiuum, etiam seruant ubiq; a longum. ut, pæan, pæanis. titan, titanis. pelicanus, pelicani.pan,panis deus.omne autem,omnis.& simplicia quidem exñtia,acuuntur.ut,titan,pæan. cōposita uero,penacuunt. ut,eupæan.titanopan.hermopan. Notādum hic carban. cōpositum enim ens,a caris uocem habere, acuitur.

De in in, terminatio decima.

In in unisyllaba masculina,appositione os, faciūt genitiuum, seruantia ita in obliquo. ut, splen, splenis. iupiter,iouis.anser,anseris.mensis,mensis,& mēsis,æolice.unde & Hesiodus. Mensis enim pessimus iste.mens autem,mentis,fœmininum enim. Etiam in in multisyllaba acutisona, si habent m, uertunt ita in e in obliquis. ut, pastor, pastoris. portus, portus. hymen, hymenis. fundum, fundi. excipitur damen, damenis. Si non habent m, seruant ita,

τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἕπεται, φυλοῦται. ταῦτά τοι ἐξεβλήθη τὸ τ, ἐγένετο ἁλὸς, ἵνα αἱ πλάγιαι τὴν δυσῶσιν τῆς ὀνομαστικῆς σχῶσιν. Ὁ ἅλς. τοῦ ἁλός. τῷ ἁλί. τὸν ἅλα. ὦ ἅλς. τὼ ἅλε τοῖν ἁλοῖν. ὦ ἅλε. οἱ ἅλες. τῶν ἁλῶν. τοῖς ἁλσί. τοὺς ἅλας. ὦ ἅλες. σημαίνει δὲ τὸ ἅλας, τοῦ ἅλατος. ἡ ἅλς δὲ, τῆς ἁλὸς, τῇ ἁλί, τὴν ἅλα μόνον, ἡ θάλαττα. Τὰ ἔχοντα α πρὸ τῶν δύο συμφώνων, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μάκαρς, κατὰ παλαιοὺς μάκαρτος, καὶ ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος. ὅθεν ὁ μακάριος, τοῦ μακαρίου. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα α, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τίρυνς, τίρυνθος. ἕλμινς, ἕλμινθος.

Περὶ τῶν εἰς αν ὀνομάτων, κατάληξις ἐννάτη.

Τὰ εἰς αν ὀνόματα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ α μακρόν. οἷον, παιὰν, παιᾶνος. τιτᾶν, τιτᾶνος. πελεκὰν, πελεκᾶνος. πὰν, πανὸς, ὁ θεός. τὸ πᾶν δὲ τοῦ παντός. καὶ ἁπλᾶ μὲν ὄντα, ὀξύνονται. οἷον, τιτάν. παιάν. σύνθετα δὲ, παροξύνονται. οἷον, εὔπαιαν. τιτανόπαν. ἑρμόπαν. σεσημείωται ὁ καρβάν. σύνθετον γὰρ ὂν, ἀπὸ τοῦ καρὸς βοὴν ἔχειν, ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ην, κατάληξις δεκάτη.

Τὰ εἰς ην μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, σπλὴν, σπληνὸς, ζῆν, ζηνός. χὴν, χηνός. μὴν, μηνὸς, καὶ μεὶς αἰολικῶς. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος. Μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος. ἡ φρὴν δὲ, τῆς φρενός. θηλυκὸν γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ην πολυσύλλαβα ὀξύτονα, ἐὰν μὲν ἔχωσι τὸ μ, τρέπουσι τὸ η εἰς ε ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ποιμὴν, ποιμένος. λιμὴν, λιμένος. ὑμὴν, ὑμένος. πυθμὴν, πυθμένος. ἐξαιρεῖται δαιμὴν, δαιμῆνος. ἐὰν δὲ μὴ ἔχωσι τὸ μ, φυλάττουσι τὸ η.

ut,aquæductus,aquæductus.impetigo,impetiginis. Excipitur,azen,azenis:aden, adenis,& collum, colli, quia collũ erat. In in grauisona si sint soligenera, seruant ita in obliquis.ut,græcus,græci. geren,gerenis,seuen,seuenis.iren,irenis,& irenis apud Callimachum propter metrum. Sed si sint adiectiua bigenera,uertũt ita in alios casus.ut,hic,& hæc mas, maris. hic & hæc iuuenis,iuuenis.

De in in,terminatio undecima.

In in masculina, & fœminina biterminata,appositione os faciunt genitiuum, & seruant i longum ubiq; . ut, delphin, delphinis. telchin, telchinis. radius, radij. eleusin, eleusinis. & simplicia quidem, acuuntur. ut, delphin. radius. sed composita,penacuuntur.ut,auriradius.tricuspis.boniradius. uocantur autem biterminata,quoniam apud ueteres, in is desinebant.ut, delphin.radius. sed apud iuniores,in in.ut,delphin.radius.usitatior autẽ quæ in is,ea quæ in in. excipitur aliquis.alicuius. nõ biterminatum.n. existens,correptum natura iota habet.

De in yn,terminatio duodecima.

In yn,appositione hos faciunt genitiuum. ut,mosyn,mosynis,poltyn, poltynis. Phorcyn,phorcynis. phorcyni.phorcynẽ.& hic phorcys,huius,cynis.huic phorcyni.hunc cynem.& hic phorcys. huius phorci. huic phorco. unde & Hesiodus in theogonia, Ceto aũt natu minimum phorcũ amore mixta. hũc phorcum,unde & Homericus Quintus in sexto.Paris autẽ mosynumq; percussit, & fortẽ phorcũ & hic phorcus,huius phorci. Illud uero ys,alij longũ, alij breue

οἷον, σωλὴν, σωλῆνος. λειχὴν, λειχῆνος. ἐξαιρεῖται ἀζὴν, ἀζένος. ἀδὴν, ἀδένος. καὶ αὐχὴν, αὐχένος, ὅτι αὐχμὴν ἦν.

Τὰ εἰς ην βαρύτονα, εἰ μὲν ὦσι μονογενῆ, φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ἕλλην, ἕλληνος. γέρην, γέρηνος. σέβην, σέβηνος. εἴρην, εἴρηνος, καὶ εἴρενος παρὰ Καλλιμάχῳ διὰ τὸ μέτρον. εἰ δὲ ὦσιν ἐπίθετα διγενῆ, τρέπουσι τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἄρσην, ἄρσενος. ὁ καὶ ἡ τέρην, τέρενος.

Περὶ τῶν εἰς ιν κατάληξις ἑνδεκάτη.

Τὰ εἰς ιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ δικατάληκτα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ι μακρὸν πανταχοῦ. οἷον, ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος. ὁ πλχὶν, τοῦ πλχῖνος. ἡ ἀκτὶν τῆς ἀκτῖνος. ἡ ἐλευσὶν, τῆς ἐλευσῖνος. καὶ τὰ μὲν ἁπλᾶ, ὀξύνονται. οἷον, δελφίν. ἀκτίν. τὰ δὲ σύνθετα, παροξύνονται. οἷον, χρυσάκτιν. τριγλώχιν. εὐάκτιν. καλοῦνται δὲ δικατάληκτα, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς, εἰς ις ἔληγον. οἷον, δελφίς. ἀκτίς. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, εἰς ιν. οἷον, δελφίν. ἀκτίν. εὐχρηστοτέρα δὲ ἡ εἰς ις, τῆς εἰς ιν. ἐξαιρεῖται τίς, τινός. μὴ δικατάληκτον γὰρ ὂν, συνεσταλμένον φύσει τὸ ι ἔχει.

Περὶ τῶν εἰς υν, κατάληξις δωδεκάτη.

Τὰ εἰς υν προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μόσυν, μόσυνος. πόλτυν, πόλτυνος. φόρκυν, φόρκυνος. φόρκυνι. φόρκυνα. καὶ ὁ φόρκυς. τοῦ φόρκυος. τῷ φόρκυϊ. τὸν φόρκυν. καὶ ὁ φόρκυς. τοῦ φόρκυ. τῷ φόρκυ. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, Κητὼ δ᾽ ὁπλότατον φόρκυ φιλότητι μιγεῖσα. τὸν φόρκυν. ὅθεν καὶ ὁ ὁμηρικὸς κόϊντος ἐν ἕκτῳ, Ἂν δὲ πάρις μόσυνόντ᾽ ἔβαλεν, καὶ ἀγήνορα φόρκυν. καὶ ὁ φόρκος, τοῦ φόρκου. Τὸ δὲ υς, οἱ μὲν, μακρόν. οἱ δὲ βραχὺ

semper existimarunt. ac doctus Herodianus, in nominatiuo quidem solum esse breue ait, in obliquis autem, longum. quod usus poetarum confirmat. nam antiquus ille Orpheus in argenauticis sic ait. Proteum, & phorcyna, & fortem tritonem. sic similiter & poeta in primo Odysseæ Phorcynis filia maris immensi regnatoris. Et rursus in tertiodecimo eiusdem, Phorcynis uero quidam est portus marini senis. & in tertio eiusdem, Extremitate Gortynis in obscuro ponto. & Dionysius enarrator, apudq; sacram Gortynem, & epirotidem phæstum, phorcys autẽ, phorcyos. Illud cy ? breue, quæ enim in ys, breuem bitemporeã habent. unde & Hesiodus in theogonia, Phorcyi autẽ rursus Ceto anus peperit pulchrigenas.

De in on desinentibus,
terminatio.xiii.

In on desinentia nomina aut acuuntur, ut sarpedon, helicon, aut grauantur, ut theon, plato, aut circunflectuntur, ut, Xenophon, Neptũnus. & acuti sona additione os facientia genitiuum, uel seruant o magnum in obliquis, ut helicon heliconis, uel uertunt o magnum in o paruum, ut sarpedon, sarpedonis. grauisona autem uel additione os faciunt genitiuum, interdum uero o magnum seruantia, interdũ aũt uertẽtia, uel per nt, at circunflexa ut plurimũ per nt, faciũt genitiuum, seruãtia o magnũ. Sed quoniã de his documentũ uariũq; est, & paucis cognitum, dicendum fuerit diligentissime secundum ueteres non parcentibus atramento.

ἀεὶ ἐνόμισαν. ὁ δὲ σοφὸς Ἡρωδιανὸς, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, μόνον εἶναι βραχύ φησιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις. μακρόν. ὅπερ ἡ χρῆσις τῶν ποιητῶν ἐπιβεβαιοῖ. ὁ γὰρ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς οὕτω φησί. Πρωτέα, καὶ φόρκυνα, καὶ εὐρυβίην τρίτωνα. οὕτως ὁμοίως καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας, φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ν τῆς αὐτῆς, φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος. καὶ ἐν τῷ γ τῆς αὐτῆς, Ἐσχατιῇ γόρτυνος ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητής. Πάρθ' ἱερὴν γόρτυνα, καὶ ἠπειρῶτιδα φαιστόν. τοῦ δὲ φόρκυς, φόρκυνος, τὸ κυ; βραχύ. τὰ γὰρ εἰς υς, βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ, φόρκυϊ δ' αὖ κητὼ γραίας τέκε καλλιπαρῄους.

Περὶ τῶν εἰς ων ληγόντων,
κατάληξις ιγ΄.

Τὰ εἰς ων λήγοντα ὀνόματα, ἢ ὀξύνονται ὡς σαρπηδὼν, ἑλικὼν, ἢ βαρύνονται, ὡς θέων, πλάτων, ἢ περισπῶνται, ὡς ξενοφῶν, ποσειδῶν. καὶ τὰ μὲν ὀξύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦντα τὴν γενικὴν, ἢ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις, ὡς ἑλικὼν, ἑλικῶνος τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν, ὡς σαρπηδὼν, σαρπηδόνος. τὰ δὲ βαρύτονα, ἢ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ποτὲ δὲ τὸ ω μέγα φυλάττοντα, ποτὲ δὲ τρέποντα, ἢ διὰ τοῦ ντ. τὰ δὲ περισπώμενα, ὡς ἐπιτοπλεῖστον διὰ τοῦ ντ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ ω μέγα. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τούτων διδασκαλία ποικίλη τέ ἐστι, καὶ ὀλίγοις γνωστὴ, λεκτέον ἂν εἴη ἀκριβέστατα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, μὴ φειδομένοις μέλανος.

De in on acutisonis seruantibus o.

In on acutisona solisyllaba, additione o faciunt genitiuum, seruantia o magnum in obliquis. ut, ramus, rami. collis, collis. Etiam in on contentiua.ut, cubiculum,cubiculi.uirginetũ,uirgineti, spinetum, spineti.Etiam ut contentiua.ut,certamẽ,certaminis. æuum, æui. Etiam mensium nomina.ut, augustus, augusti, iunius, iunij. februarius, februarij.Etiã per eon superbisyllaba. ut legio, legionis,hercules, herculis.typhon, typhonis. neptunus, neptuni. Aliqua uero in on purum breui bitempore penultimantia, mutant o magnum in o paruum in obliquis. ut,amphictyon, amphictyonis. perìction, perictionis. sed cnacyon,cnacyonis.illud enim cy longũ.Etiã aliqua in don.ut,sarpedõ,sarpedõis,& sarpedõ,sarpedõtis, macedo,macedonis.excipitur hic calydo,huius calydonis,& hic amydon,huius amydonis.nomina propria.a quibus calydon ciuitas, & amydon.In on circunflexa omnia per nt flectũtur, seruãtia o magnũ. ut,xenophon,xenophõtis.aglaophon,aglaophõtis, demophon, demophontis. excipitur hic neptunus, huius neptuni.& taon, taonis. & typhon, typhonis. qui & typhon,onis.dicitur attice.& typho,typhonis. & typhoeus, typhoei, & typhaon, onis. poetæ uero propter metrũ apponunt o sæpe in quibusdã horum nominũ.demophoon, & democoon dicentes, unde & poeta in quinto Illiadis.Sed filiũ priami spurium percussit democoontem, pro democontem. Etiam inuenitur his appositũ F digãma æolicũ in epigrammatis antiquis. hoc autem erat (ut ait Dionysius

Περὶ τῶν εἰς ων ὀξυτόνων φυλαττόντων τὸ ω.

Τὰ εἰς ων ὀξύτονα μονοσύλλαβα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, φυλάττοντα τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, κλὼν, κλωνός. πρὼν, πρωνός. Ἔτι τὰ εἰς ων περιεκτικά. οἷον, κοιτὼν, κοιτῶνος. παρθενὼν, παρθενῶνος. ἀκανθὼν, ἀκανθῶνος. Ἔτι τὰ ὡς περιεκτικά. οἷον, ἀγὼν, ἀγῶνος. αἰὼν, αἰῶνος. Ἔτι τὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα. οἷον, βοηδρομιὼν, βοηδρομιῶνος. ἑκατομβαιὼν, ἑκατομβαιῶνος. ἐλαφηβολιὼν, ἐλαφηβολιῶνος. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εων ὑπερδισύλλαβα. οἷον, λεγεὼν, λεγεῶνος. ἡρακλεὼν, ἡρακλεῶνος. τυφεὼν, τυφεῶνος. ποσειδεὼν, ποσειδεῶνος. Τὰ δὲ εἰς ων καθαρὸν βραχεῖ διχρόνῳ παραληγόμενα, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ἀμφικτυὼν, ἀμφικτυόνος. περικτιὼν, περικτιόνος. τὸ δὲ κυκνὼν, κυκνῶνος. τὸ γὰρ κυ μακρόν. Ἔτι τὰ εἰς δων, οἷον, σαρπηδὼν, σαρπηδόνος, καὶ σαρπήδων, σαρπήδοντος. μακεδὼν, μακεδόνος. ἐξαιρεῖται ὁ καλυδὼν, τοῦ καλυδῶνος, καὶ ὁ ἀμυδὼν, τοῦ ἀμυδῶνος, ὀνόματα κύρια. ἀφ' ὧν ἡ καλυδὼν πόλις, καὶ ἡ ἀμυδών. Τὰ εἰς ων περισπώμενα πάντα διὰ τοῦ ντ κλίνονται, φυλάττοντα τὸ ω μέγα. οἷον, ξενοφῶν, ξενοφῶντος. ἀγλαοφῶν, ἀγλαοφῶντος. δημοφῶν, δημοφῶντος. ἐξαιρεῖται ὁ ποσειδῶν, τοῦ ποσειδῶνος, καὶ ταῶν, ταῶνος, καὶ τυφῶν, τυφῶνος. ὃς καὶ τυφὼς, τυφὼ λέγεται ἀττικῶς, καὶ τυφεὼν, τυφεῶνος, καὶ τυφωεὺς, τυφωέως, καὶ τυφάων, τυφάωνος. Οἱ ποιηταὶ δὲ διὰ τὸ μέτρον προστιθέασιν ο πολλάκις ἐνίοις τούτων τῶν ὀνομάτων, δημοφόων καὶ δημοκόων λέγοντες. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, Ἀλλ' υἱὸν πριάμοιο νόθον βάλε δημοκόωντα. ἀντὶ δημοκῶντα. Ἔτι εὕρηται τούτοις προστιθέμενον F δίγαμμα αἰολικὸν ἐν ἐπιγράμμασι παλαιοῖς. τοῦτο δὲ ἦν ὥς φησι Διονύσιος

alicarnaſſeus in prima romanarum hiſtoriarum) ut ſyllaba una litera ſcripta duplicibus obliquis in unā rectam, coniuncta ſic F. utebantur autem æoles in a uocali incipientibus dictionibus, ut Felena, Frex, Fir, Fdomus, ſed quia ante r conſonantiam non facit, uertebant ipſum in b, t, uel d, uel c. exiſtente in ſecunda ſyllaba, ut ſcriptum eſt in æolica lingua. ut, bretor, pro rhetor, & ſaluator, pro ſaluator. brodos, pro rhodus. pānus uilis. pro pānus uilis, ſemel uero alcæus rūpes, pro rūpes dixit, ut ait Tryphon grammaticus, qui & iones, & dores, & lacones, & bœotos ipſo uti ait. pro ipſo āt nos dēſo, uel tenui utimur. ſed de hoc ſatis. nunc uero. de in on grauiſonis dicamus.

De in on grauiſonis ſeruantibus o magnum in obliquis.

In on grauiſona denominatiua, ſeruāt o magnum in obliquis. ut, deus, Theon, theonis. delitię. Tryphō, tryphonis. latus, Plato, platonis. ſacer, hieron, onis. litus, actæon, actæonis. & actęonis per correptionem. excipiuntur ab in os compoſitis facta. ut, exanguis, Anęmō, onis pædicatus, puer meritorius pueri meritorij. Etiam in on gentilia. ut, myton, mytonis. cydon, cydonis. cadmeon, cadmeonis. argeon, argeonis. excipitur cycon, cyconis, cycon. uero cyconis, proprium. Etiam in bon, ut ſtrabo, ſtrabonis. tribo, tribonis. Etiam in gon biſyllaba, & ſuperbiſyllaba. ut, legon, legonis. phlegon, phlegonis. aregon, aregonis. Etiam in don. ut, phædon, phædonis, phædon, phædonis. ladon, ladonis. cnodon autem, cnodontis.

ὁ ἀλικαρνασσεὺς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν ἐν συλλαβῇ ἑνὶ στοιχείῳ γραφομένη διπλαῖς πλαγίαις ἐπὶ μίαν ὀρθὴν, ἐπιζευγνυμένη οὕτω F. ἐχρῶντο δὲ οἱ αἰολεῖς ἐν ταῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέναις λέξεσιν. οἷον, Fελένη, Fάναξ. Fανήρ. Fοῖκος. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τοῦ ρ συμφωνίαν οὐ ποιεῖ. ἔτρεπον αὐτὸ εἰς β, τ, ἢ δ, ἢ κ, ὄντος ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ ὡς γέγραπται ἐν τῷ αἰολικῷ ἰδιώματι. οἷον, βρήτωρ, ἀντὶ ῥήτωρ. βρυτὴρ, ἀντὶ ῥυτήρ. βρόδος, ἀντὶ ῥόδος. βράκος, ἀντὶ ῥάκος. ἅπαξ δὲ Ἀλκαῖος Fρήξεις ἀντὶ ῥήξεις εἶπεν, ὥς φησι τρύφων ὁ γραμματικὸς, ὃς καὶ ἴωνας, καὶ δωριεῖς, καὶ λάκωνας, καὶ βοιωτοὺς αὐτῷ χρῆσθαί φησιν. ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ ἡμεῖς δασείᾳ, ἢ ψιλῇ χρώμεθα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου, ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς ων βαρυτόνων λέγωμεν.

Περὶ τῶν εἰς ων βαρυτόνων φυλαττόντων τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις.

Τὰ εἰς ων βαρύτονα παρώνυμα, φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, θεὸς, θέων, θέωνος. τρυφὴ, τρύφων, τρύφωνος. πλατὺς, πλάτων, πλάτωνος. ἱερὸς, ἱέρων, ἱέρωνος. ἀκτὴ, ἀκταίων, ἀκταίωνος, καὶ ἀκταίονος κατὰ συστολήν. ἐξαιρεῖται τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος συνθέτων γινόμενα. οἷον, ἄναιμος, ἀναίμων, ἀναίμονος. κατάπυγος, καταπύγων, καταπύγονος. Ἔτι τὰ εἰς ων ἐθνικά. οἷον, μύτων, μύτωνος, κύδων, κύδωνος. καδμείων, καδμείωνος. ἀργείων, ἀργείωνος. ἐξαιρεῖται κύκων, κύκονος. κύκων δὲ κύκονος, κύριον. Ἔτι τὰ εἰς βων. οἷον, στράβων, στράβωνος. τρίβων, τρίβωνος. Ἔτι τὰ εἰς γων δισύλλαβα, καὶ ὑπερδισύλλαβα. οἷον, λήγων, λήγωνος. φλέγων, φλέγωνος. ἀρήγων, ἀρήγωνος. Ἔτι τὰ εἰς δων. οἷον, φαίδων, φαίδωνος. φείδων, φείδωνος. λάδων, λάδωνος. κνώδων δὲ, κνώδοντος.

Etiam in don denominatiua. ut, corydus, corydon, corydonis. cinædus, cinædus, cinædi. Etiam in zon, xon, ſon, biſyllaba, propria. ut, rhizō, rhizonis. axis. axis. thraxon, thraxonis. æſon, æſonis, & æſonis per correptionē. excipitur iaſon, iaſonis. Etiam in thon, phon, chō, con, pon, ton, diſyllaba. ut, motho, mothonis. trypho, onis. glecho, glechōis. glauco, glauconis. dupo, duponis. pluto, plutonis. Etiam ante on immutabilē habētia. ut, gelo, gelonis. timo, timonis. ſinon, ſinonis. charon, onis. naron, onis, per correptionem. Etiam in on habētia ante on bitemporē correptam. ut, eetiō, eetionis. deucaliō, deucalionis, amphitryon, amphitryonis. ereuthalion, ereuthalionis. eutrion, eutrionis. electryon, electryonis. hephęſtion, onis. endymion, endymionis. aſterion, onis. oriō, orionis. huius uero illud ri longum ut pleraq; . & breue apud Euripidem inuenitur. Et aſtra & orionem uideo. Etiam in on patronymica. ut, pelides, pelidæ. atrides, atridę. ſaturnius, ſaturnij. illud uero in .xv. iliadis poetæ, Iouem uero non ego ſaturnium prope accedam, per correptionē propter metrū per o paruū ſcribit. Etiā in on diminutiua. ut, bacchulus, li. ſimunculus, li. lacunculus, lacunculi, morion, morionis.

De in on uertentibus o magnum in o paruum.

In on uerbalia, uel communia, uertunt o magnū in o paruum in obliquis. ut, amo, philemon, philemonis. intelligo, ſolers, ſolertis. miſereor, miſericors, cordis. hic & hæc prudens, prudentis. hic & hæc uicinus, ni. hic & hæc faber lignarius, fabri.

Ἐπὶ τὰ εἰς δων παρώνυμα. οἷον, κόρυδος, κορύδων, κορύδωνος. κίναδος, κινάδων, κινάδωνος. Ἐπὶ τὰ εἰς ζων, ξων, σων δισύλλαβα, κύρια. οἷον, ῥίζων, ῥίζωνος. ἄξων, ἄξωνος. θράσων, θράσωνος. αἴσων, αἴσωνος καὶ αἴσονος κατὰ συστολήν. ἐξαιρεῖται ὁ ἰάσων, τοῦ ἰάσονος. Ἐπὶ τὰ εἰς θων, φων, χων, κων, πων, των, δισύλλαβα. οἷον, μόθων, μόθωνος. τρύφων, τρύφωνος. γλήχων, γλήχωνος. γλαύκων, γλαύκωνος. δύπων, δύπωνος. πλούτων, πλούτωνος. Ἐπὶ τὰ πρὸ τοῦ ων ἀμετάβολον ἔχοντα. οἷον, γέλων, γέλωνος. τίμων, τίμωνος. σίνων, σίνωνος. χάρων, χάρωνος. νάρων, νάρονος, κατὰ συστολήν. Ἐπὶ τὰ εἰς ων ἔχοντα πρὸ τοῦ ων δίχρονον συνεσταλμένον. οἷον, ἠετίων, ἠετίωνος. δευκαλίων, δευκαλίωνος. ἀμφιτρύων, ἀμφιτρύωνος. ἐρευθαλίων, ἐρευθαλίωνος. εὐτρίων, εὐτρίωνος. ἠλεκτρύων, ἠλεκτρύωνος. ἡφαιστίων, ἡφαιστίωνος. ἐνδυμίων, ἐνδυμίωνος. ἀστερίων, ἀστερίωνος. ὠρίων, ὠρίωνος. τοῦτον δὲ τὸ ρι μακρὸν ὡς τὰ πολλά. καὶ βραχὺ δὲ παρ' Εὐριπίδῃ εὕρηται. Τάτ' ἄστρα καὶ τὸν ὠρίωνα δέρκομαι. Ἐπὶ τὰ εἰς ων πατρωνυμικά. οἷον, πηλείων, πηλείωνος. ἀτρείων, ἀτρείωνος. κρονίων, κρονίωνος. τὸ δὲ ἐν τῷ ξ τῆς ἰλιάδος τοῦ ποιητοῦ, Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κρονίονος ἄσσον ἱκοίμην, κατὰ συστολὴν διὰ τὸ μέτρον διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. Ἐπὶ τὰ εἰς ων ὑποκοριστικά. οἷον, βάκχων, βάκχωνος. σίμων, σίμωνος. λάκκων, λάκκωνος. μωρίων, μωρίωνος.

Περὶ τῶν εἰς ων τρεπόντων τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν.

Τὰ εἰς ων ῥηματικὰ ἢ κοινὰ, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, φιλῶ, φιλήμων, φιλήμονος. νοῶ, νοήμων, νοήμονος. ἐλεῶ, ἐλεήμων, ἐλεήμονος. ὁ καὶ ἡ σώφρων, σώφρονος. ὁ καὶ ἡ γείτων, γείτονος. ὁ καὶ ἡ τέκτων, τέκτονος.

excipitur hic & hæc ardens,ardentis,hic & hæc diſ-
ſimulator, diſſimulatoris. Etiam in on bitẽpore lon-
go penultimantia.ut,machaõ,machaonis. hicetaon,
onis. aretaon, aretaonis. amphion, amphionis.ſol,
ſolis. echion, echionis. pandion, pandionis. do-
lion, dolionis. ſeruus, ſerui. cion, cionis. pinguis,
pinguis. ſerra, ſerræ. Item in on ſuperbiſyllaba,
longa penultimantia. ut, pæon, pæonis. Item
in on comparatiua. ut, maior, maioris, melior,
melioris. melior, melioris. Item in on biſyllaba,
non denominatiua, duas conſonantes per compre-
henſionem habentia.ut,faber.fabri.ſcius.ſcij. incus,
incudis. Item a mente compoſita. ut, ſtultus, ſtulti.
prudens,prudentis.

De in on per nt declinatis.

In on habentia fœmininum per æna, per nt fle-
ctuntur uertentia o magnum in o paruum. ut, leo,
leonis. quia leæna. ſeruus, ſerui quia ſerua. draco,
draconis,qa dracęna.lacon,uerõ lacõis. diminutiuũ
enim.Item in don ſuperbiſyllaba,nõ denominatiua.
ut celadon,dontis.ſarpedon. ſarpedontis.Etiã a dẽte
compoſita.ut thermodon,thermodontis.chalcodon,
chalcodontis.aper, apri.hæc uero & per onos inue-
niuntur flexa. ut, ambidento, ambidentonis. Etiam
in thon ſuperbiſyllaba participalia.ut,phaeton,thõ-
tis.pyriphlegethon,thontis.

De in on compoſitis.

In on compoſita omnia ſimplcium ſeruant fle-
xionẽ,ut,chalcochiton, chalcochitonis. architectus,
architecti. miſopoſidon, miſopoſidonis. & hæc

ἐξαιρεῖται ὁ καὶ ἡ αἴθων, αἴθωνος, ὁ καὶ ἡ εἴρων, εἴρωνος. Ἔτι τὰ εἰς ων δίχρόνῳ ἐκτεταμένῳ παραληγόμενα. οἷον, μαχάων, μαχάονος. ἱκετάων, ἱκετάονος. ἀρετάων, ἀρετάονος. ἀμφίων, ἀμφίονος. ὑπερίων, ὑπερίονος. ἐχίων, ἐχίονος. πανδίων, πανδίονος. δολίων, δολίονος. ὀπάων, ὀπάονος. κίων, κίονος. πίων, πίονος. πρίων πρίονος. Ἔτι τὰ εἰς ων ὑπερδισύλλαβα, μακρᾷ παραληγόμενα. οἷον, παιάων, παιάονος. Ἔτι τὰ εἰς ων συγκριτικά. οἷον, μείζων, μείζονος. κρείσσων, κρείσσονος. καλλίων, καλλίονος. Ἔτι τὰ εἰς ων δισύλλαβα, μὴ παρώνυμα, δύο σύμφωνα κατὰ σύλληψιν ἔχοντα. οἷον, τέκτων, τέκτονος. ἴδμων, ἴδμονος. ἄκμων, ἄκμονος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φρὴν σύνθετα. οἷον, ἄφρων, ἄφρονος. δαΐφρων. δαΐφρονος.

Περὶ τῶν εἰς ων διὰ τοῦ ντ κλινομένων.

Τὰ εἰς ων ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται τρέποντα τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, λέων, λέοντος, ὅτι λέαινα. θεράπων, θεράποντος, ὅτι θεράπαινα. δράκων, δράκοντος, ὅτι δράκαινα. ὁ λάκων δὲ λάκωνος. ὑποκοριστικὸν γάρ. Ἔτι τὰ εἰς δων ὑπερδισύλλαβα, μὴ παρώνυμα. οἷον, κελάδων, κελάδοντος, σαρπήδων, σαρπήδοντος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ ὀδοὺς σύνθετα. οἷον, θερμώδων, θερμώδοντος. χαλκώδων, χαλκώδοντος. χαυλιώδων, χαυλιώδοντος. ταῦτα δὲ καὶ διὰ τοῦ ωνος εὕρηνται κλινόμενα. οἷον, ἀμφώδων, ἀμφώδονος. Ἔτι τὰ εἰς θων ὑπερδισύλλαβα μετοχικά. οἷον, φαέθων, φαέθοντος. πυριφλεγέθων, πυριφλεγέθοντος.

Περὶ τῶν εἰς ων συνθέτων.

Τὰ εἰς ων σύνθετα πάντα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, χαλκοχίτων, χαλκοχίτωνος. ἀρχιτέκτων, ἀρχιτέκτονος. μισοποσείδων, μισοποσείδωνος, καὶ ταῦτα

quidem de in on. quorum accusatiuus patitur sæpe abscisionem. ut neptunum,pro neptunum.apollinem.pro apollinem.

De uocatiuis in on.

De uocatiuis autem ipsorum in uniuersum scire oportet,ꝙ in on acutisona eosdem habent nominatiuos,& uocatiuos.ut,oliuetū,o oliuetū. similiter et circūflexa. ut,xenophon,o xenophon,prҽter neptunum,o neptune.sed illud apud Pindarum O neptūne ab hic neptunus,huius neptuni factū est.Sed grauisona,à genitiuo.abiectione ultimæ faciunt uocatiuum. ut,tryphon,tryphonis,o tryphon.leo,leonis,o leo.Notabis tamen ꝙ quædā superbisyllaborū compositorum in on propenacutum faciunt uocatiuū. ut,agamēnon,agamēnonis,o agamēnon.apollo, apollonis,o apollo,hic & hæc infelix,infelicis,o infelix.& æoles uero similiter ut scriptū est in æolica lingua,corripiunt o magnum in uocatiuis. ut, hæc luscinia,o luscinia.hæc hirundo, o hirundo.

De in xi & psi desinentibus nominibus.
Sectio tertia.

In xi & psi desinentia nomina, seruāt in obliquis nominatiui uocalem. ut, hæc ferula, huius ferulæ. hic uermis,huius uermis.hic cyclops,huius cyclopis. præter quædā quæ in suis locis notabimus. omne uero nomen in duplicem desinens,in obliquis uel densam habet,uel tenuē,uel mediā.& ea quæ in xi desinunt,habent secundæ cōiugationis cōsonantes.g.c. ch.Sed quæ in psi, primæ.b.p.ph. sed & de his

μὲν περὶ τῶν εἰς ων. ὧν ἡ αἰτιατικὴ πάσχει πολλάκις ἀποκοπήν. οἷον, ποσειδῶ, ἀντὶ ποσειδῶνα. ἀπόλλω, ἀντὶ ἀπόλλωνα.

Περὶ τῶν κλητικῶν εἰς ων

Περὶ δὲ τῶν κλητικῶν αὐτῶν καθόλου εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ εἰς ων ὀξύτονα τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς, καὶ κλητικάς. οἷον, ὁ ἐλαιών, ὦ ἐλαιών. ὁμοίως καὶ τὰ περισπώμενα. οἷον, ὁ ξενοφῶν, ὦ ξενοφῶν. πλὴν τοῦ ὁ ποσειδῶν, ὦ πόσειδον. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ, ὦ ποσείδαον, ἀπὸ τοῦ ὁ ποσειδάων, τοῦ ποσειδάονος ἐγένετο. Τὰ δὲ βαρύτονα, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τῆς ἐσχάτης ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ τρύφων, τοῦ τρύφωνος. ὦ τρύφων. ὁ λέων, τοῦ λέοντος, ὦ λέον, Σημειώσαι μέντοι ὅτι ἔνια τῶν ὑπερδισυλλάβων συνθέτων εἰς ον προπαροξύτονον ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὁ ἀγαμέμνων, τοῦ ἀγαμέμνονος, ὦ ἀγάμεμνον. ὁ ἀπόλλων, τοῦ ἀπόλλωνος, ὦ ἄπολλον. ὁ καὶ ἡ κακοδαίμων, κακοδαίμονος, ὦ κακόδαιμον. καὶ οἱ αἰολεῖς δὲ ὁμοίως ὡς γέγραπται ἐν τῷ αἰολικῷ ἰδιώματι, συστέλλουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς κλητικαῖς. οἷον, ἡ ἀηδὼν, ὦ ἀηδόν. ἡ χελιδὼν, ὦ χελιδόν.

Περὶ τῶν εἰς ξ καὶ ψ ληγόντων ὀνομάτων.

Τμῆμα τρίτον.

Τὰ εἰς ξ καὶ ψ λήγοντα ὀνόματα, φυλάττουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις τὸ τῆς ὀνομαστικῆς φωνῆεν. οἷον, ὁ νάρθηξ, τοῦ νάρθηκος. ὁ σκώληξ, τοῦ σκώληκος. ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος. πλὴν τινῶν, ἃ ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις σημειωσόμεθα. Ἐὰν δὲ ὄνομα εἰς διπλοῦν λῆγον, ἐν ταῖς πλαγίαις ἢ δασὺ ἔχει, ἢ ψιλὸν, ἢ μέσον. καὶ τὰ μὲν εἰς ξ λήγοντα, ἔχουσι τὰ τῆς δευτέρας συζυγίας σύμφωνα. γ. κ. χ. τὰ δὲ εἰς ψ, τὰ τῆς πρώτης. β. π. φ. ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων

uarijs existentibus, specialiter dicendum est. & primum de in ax.

De in ax terminatio. decimaquinta.

In ax simplicia multisyllaba, c. habẽt in obliquis. ut, thorax, thoracis. corcyræus, corcyræi. coruus, corui. custos, custodis. rex, regis. & abũdãtia t, regis. excipiũtur ea quæ a zo deducũt, quæ g habẽt. ut, rapax, rapacis. a rapio. uocator, uocatoris. a uoco. iugulator, iugulatoris, a iugulo. his similiter & atrax, atragis, & loquax, loquacis. Ab in ax composita, simplicium seruant declinatũ. ut, linothorax, linothoracis. amicirapax, amicirapacis. Oportet quidẽ & hoc scire, quod in ax bisyllaba masculina, natura quidem longa penultimantia, productũ a habent. ut, thorax. phæan. temo, iax. plutax. unde & grauãtur. excipitũ hylax, cyax, syax. positione uero longa penultimantia, correptum ipsum habent. ut, rapax, uociferator neax autem, & deceptor, & cordax, productum a habent. sed cauax, & longum, & breue. Superbisyllaba uero, & breui exñte penultima, producunt a, ut, accipiter. domicustos. nisi composita sint, a simplici a corripiente. ut, hypponax. archianax. excipitur asphalax correptum habens a, sphalax quia erat bisyllabum. A simplicibus producentibus a facta, seruant a longum. ut, linothorax. philophæax. Hic thorax. huius thoracis. huic thoraci. hũc thorarem. o thorax. nam in ax eundem habent nominatiuum & uocatiuum, nisi abiectio x fiat propter metrum, sicut, o rex sæpe apud poetas, pro o rex. unde & poeta in decimosexto

ποικίλων ὄντων, εἰ δηλῶς λεκτέον. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αξ.

Περὶ τῶν εἰς αξ. κατάληξις πεντεκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς αξ ἁπλᾶ πολυσύλλαβα, τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίοις. οἷον, θώραξ, θώρακος. φαίαξ, φαίακος. κόραξ, κόρακος. φύλαξ, φύλακος. ἄναξ, ἄνακος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄνακτος. ἐξαιροῦνται τὰ ἀπὸ τοῦ ζω παραγόμενα, ἅτινα τὸ γ ἔχουσιν. οἷον ἅρπαξ, ἅρπαγος, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζω. κέκραξ, κέκραγος, ἀπὸ τοῦ κράζω. ἀπόσφαξ, ἀπόσφαγος, ἀπὸ τοῦ σφάζω. τούτοις ὁμοίως καὶ ἄτραξ, ἄτραγος, καὶ λάλαξ, λάλαγος. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αξ σύνθετα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, λινοθώραξ, λινοθώρακος. φιλοάρπαξ, φιλοάρπαγος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς αξ δισύλλαβα ἀρσενικὰ, φύσει μὲν μακρᾷ παραληγόμενα, ἐκτεταμένον τὸ α ἔχουσιν. οἷον, θώραξ. φαίαξ. οἴαξ. ἴλαξ. πλούταξ. ὅθεν καὶ βαρύνονται. ἐξαιρεῖται ὕλαξ, κύαξ, σύαξ. θέσει δὲ μακρᾷ παραληγόμενα, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχουσιν. οἷον, ἅρπαξ. κέκραξ. ὁ νέαξ δὲ, καὶ φέναξ. καὶ κόρδαξ, ἐκτεταμένον τὸ α ἔχουσιν. ὁ κάβαξ δὲ καὶ μακρὸν, καὶ βραχύ. Τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα, καὶ βραχείας οὔσης τῆς παραληγούσης, ἐκτείνουσι τὸ α. οἷον, ἱέραξ. οἰκοφύλαξ. πλὴν εἰ μὴ σύνθετα εἶεν, ἀπὸ ἁπλοῦ τὸ α συστέλλοντος. οἷον, ἱππώναξ. ἀρχάναξ. ἐξαιρεῖται ἀσφάλαξ συνεσταλμένον ἔχον τὸ α, διότι σφάλαξ ἦν δισύλλαβον. Τὰ ἀπὸ ἁπλῶν ἐκτεινόντων τὸ α γινόμενα, φυλάττουσι τὸ α μακρόν. οἷον, λινοθώραξ, φιλοφαίαξ. Ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τὸν θώρακα. ὦ θώραξ. τὰ γὰρ εἰς αξ, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀνομαστικὴν καὶ κλητικὴν, εἰ μὴ ἀποβολὴ τοῦ ξ γένοιτο διὰ τὸ μέτρον, ὥσπερ ὦ ἄνα πολλάκις παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ ὦ ἄναξ. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ π

Iliadis, Iupiter rex dodonææ grece. & magnus Orpheus in hymno solis, audi lucis gubnator uitæ sufficiens o rex fontis, pro o rex. Idem incipiẽs argonautica, o rex pythoni imperans, pro o rex dixit

De in ix, terminatio decimasexta.

In ix simplicia, plurisyllaba, c in obliquis habent. ut, formica, formicæ. ferula, ferulæ. uermis, uermis. hic & hæc tussis, tussis. solisyllabum. n. In ix uero cõposita, communia, acutisona, seruantia syllabã proprij uerbi, g habent. ut, uermis, uermis. stultus, stulri, a percutio. hæc formica. huius formicæ. huic formicæ. hanc formicam, o formica.

De in ix, terminatio. xvij.

In ix simplicia, supra unã syllabam, c in obliquis habent. ut, perdix, perdicis. phœnix, phœnicis. & ab ipsis cõposita similiter. ut, libophœnix. excipitur cicada, cicadæ, & hic & hæc auis, auis dorice. communia aũt quæ a fœmininis fiunt, simpliciũ seruauerũt inflexionem. ut, hic & hæc pulchricomus, mi. capillus, capilli. æquacies. ciei, quia tricenturia, riæ. sed de quantitate, ix differentia quædã est apud posteriores. aliqui quidem, ipsum. longum, aliqui uero, breue putarũt. antiquiores aũt imitatotes Apollonij illius, & Herodiani, huiusmodi fuerũt opiniõe, ꝙ pdix & cicada, & semodiũ. & phœnix, & q̃cũq; lõga penultimãt, in ntõ qdẽ, breue i hñt. sed in alijs casibus, natura longũ debebãt. n. per regulam & in ntõ producere i. nam in ix & in yx simplicia, natura uel positione longa penultimantia, in longam desinunt. sed quoniam i, & y ante x nunquam sunt

τῆς ἰλιάδος, Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε πελασγικέ. καὶ ὁ μέγας ὀρφεὺς ἐν ὕμνῳ ἡλίου, κλῦθι φάους ταμία ζωαρκέος ὦ ἄνα πτηγῆς, ἀντὶ ὦ ἄναξ. ὁ αὐτὸς ἀρχόμενος τῶν ἀργοναυτικῶν, ὦ ἄναξ πυθῶνος μεδέων, ἀντὶ ὦ ἄναξ εἴρηκε.

Περὶ τῶν εἰς ηξ, κατάληξις ἑκκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ηξ ἁπλᾶ, πολυσύλλαβα, τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις ἔχουσιν. οἷον, μύρμηξ, μύρμηκος. νάρθηξ, νάρθηκος. σκώληξ, σκώληκος. ὁ καὶ ἡ βὴξ, βηχός. μονοσύλλαβον γάρ. Τὰ δὲ εἰς ηξ σύνθετα, κοινά, ὀξύτονα, φυλάττοντα συλλαβὴν τοῦ ἰδίου ῥήματος, τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, οἰστροπλὴξ, οἰστροπλῆγος, παραπλὴξ, παραπλῆγος, ἀπὸ τοῦ πλήξω. ὁ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος. τῷ μύρμηκι. τὸν μύρμηκα. ὦ μύρμηξ.

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατάληξις ἑπτακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ιξ ἁπλᾶ, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, τὸ κ ἐν ταῖς πλαγίαις ἔχουσιν. οἷον, πέρδιξ, πέρδικος. φοῖνιξ, φοίνικος. καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν σύνθετα ὁμοίως. οἷον, λιβοφοῖνιξ. ἐξαιρεῖται ὁ τέττιξ, τοῦ τέττιγος, καὶ ὁ καὶ ἡ ὄρνιξ, ὄρνιχος δωρικῶς. τὰ δὲ κοινὰ ἀπὸ θηλυκῶν γινόμενα, τὴν τῶν ἁπλῶν ἐφύλαξαν κλίσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ, καλλίτριχος, ὅτι θρὶξ τριχός. ὁμόστιξ, ὁμόστιχος, ὅτι στὶξ, στιχός. περὶ δὲ τῆς ποσότητος. τοῦ ιξ διαφορά τις φαίνεται παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸ μακρὸν, οἱ δὲ, βραχὺ ἐνόμισαν. οἱ δὲ παλαιότεροι μιμηταὶ Ἀπολλωνίου ἐκείνου, καὶ Ἡρωδιανοῦ, τοιαύτης ἐγένοντο δόξης, ὅτι τὸ πέρδιξ, καὶ τέττιξ, καὶ χοῖνιξ, καὶ φοῖνιξ, καὶ ὅσα μακρᾷ παραλήγει, ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ, βραχὺ τὸ ι ἔχουσιν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, φύσει μακρόν. ὤφειλον δὴ κατὰ τὸν κανόνα καὶ ἐν τῇ ὀνομαστικῇ ἐκτείνειν τὸ ι. τὰ γὰρ εἰς ιξ καὶ υξ ἁπλᾶ, φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, μακροκαταληκτοῦσιν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὸ ι καὶ υ πρὸ τοῦ ξ οὐδέποτε εἰσὶ

natura longa.ut,suffocabo, frigefaciam, propterea illatione x natura corripiuntur. unde & datiuus pluralis ipsorum phœnicibus sequēte x, positione non natura bitemporeū longum habet.eadem ratione & aucupor positiōe longū. sed aucupabar, natura, ratione incipientis præteritorum. Notantur autem in lix ubique i correptum habentia. ut,coætaneus,nei. coætaneus, coætanei. Hic perdix, huius perdicis. huic perdici.hunc perdicem.o perdix.

De in yx,terminatio.xviii.

In yx masculina,simplicia, bisyllaba, natura longa penultimantia c. habent in obliquis.ut, præco, præconis.coclear,coclearis.æthyx.æthycis.thranyx. cis.Etiam positione longa penultimantia, in ultima syllaba b,uel g, uel d,uel pt. ut, bombyx, bombicis. & penultimantia e.ut,eryx,erycis.& habentia in penultima a pter g ante x.ut,andryx,andrycis,genyx, gænycis. Habentia autem g,per g declinantur. ut, guttur, gutturis.faux, faucis. Sed non sic habentia, ut plurimum g habent. ut coturnix, cis. Item in yx superbisyllaba,penultimantia a, g habent.ut, tarbaryx,tarbarycis. Etiam penultimantia o non illato n, uel b,ut cuculus,cuculi. mortyx,mortygis,coturnix, nicis,& coturnicis,apud Philemonē.Item quæ a fugio,& iugo,iugabo.ut,profugus,profugi.cōiux,cōiugis.Sed hn̄tia n,ch hn̄t i obliqs.ut,unguis,guis.stonyx,nychis,unde & q̄ ab unguis, & nox fiūt,ch hn̄t. ut solūguis,guis.biunguis,guis. mediumguis, guis. summūguis, summūguis. Item quæ a fodio.ut, hæc

φύσει μακρὰ, οἷον, πνίξω, ψύξω, διὰ τοῦτο τῇ ἐπιφορᾷ τοῦ ξ φύσει συστέλλονται. ὅθεν καὶ ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ αὐτῶν τοῖς φοίνιξιν ἑπομένου τοῦ ξ, θέσει οὐ φύσει τὸ δίχρονον μακρὸν ἔχει. τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱξεύω θέσει μακρόν, τὸ δὲ ἴξευον, φύσει, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης τῶν παρῳχημένων. συμμειοῦνται δὲ τὰ εἰς λιξ πανταχοῦ τοῦ ι συνεσταλμένον ἔχοντα. οἷον, ἧλιξ, ἥλικος. ὅμηλιξ, ὁμήλικος. ὁ πέρδιξ. τοῦ πέρδικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. ὦ πέρδιξ.

Περὶ τῶν εἰς υξ, κατάληξις ὀκτωκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς υξ ἀρσενικὰ, ἁπλᾶ, δισύλλαβα, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, κῆρυξ, κήρυκος. δοῖδυξ, δοίδυκος. αἶθυξ. αἴθυκος. θρᾶνυξ, θράνυκος. Ἔτι τὰ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ β, ἢ γ, ἢ δ, ἢ πτ. οἷον, βόμβυξ, βόμβυκος. καὶ τὰ παραληγόμενα τῷ ε. οἷον, ἔρυξ, ἔρυκος. Καὶ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ α χωρὶς γ πρὸ τοῦ ξ. οἷον, ἄδρυξ, ἄδρυκος. γόνυξ, γονυκος. Τὰ δὲ ἔχοντα γ. διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, φάρυγξ, φάρυγγος. λάρυγξ, λάρυγγος. Τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, ὄρτυξ, ὄρτυγος. Ἔτι τὰ εἰς υξ ὑπερδισύλλαβα, παραληγόμενα τῷ α, τὸ γ ἔχουσιν. οἷον, ταρβάρυξ, ταρβάρυγος. Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο μὴ ἐπιφερομένου ν, ἢ β. οἷον, κόκκυξ, κόκκυγος. μόρτυξ, μόρτυγος. ὄρτυξ, ὄρτυγος, καὶ ὄρτυκος κατὰ Φιλήμονα. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ φεύγω, καὶ ζεύγω, ζεύξω. οἷον, πρόφυξ, πρόφυγος. ὁμόζυξ, ὁμόζυγος. Τὰ δὲ ἔχοντα ν, τὸ χ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, ὄνυξ, ὄνυχος. στόνυξ, στόνυχος. ὅθεν καὶ τὰ παρὰ τὸ ὄνυξ καὶ νὺξ γινόμενα, τὸ χ ἔχουσιν. οἷον, μονώνυξ, μονώνυχος. διώνυξ, διώνυχος. μεσώνυξ, μεσώνυχος. ἀκρώνυξ, ἀκρώνυχος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ ὀρύσσω. οἷον, ἡ

rima, huius rimæ. In yx composita simplicium seruant declinationem.ut, alatensus, alatensi. Oportet autem scire q in yx simplicia longa natura uel positione penultimantia, secundum diligentiores in nominatiuo solo y natura corripiunt. In aliis autem casibus, natura producunt. Composita autem, & penultimantia breui, ubiq corripiunt y. ut, coniux, gis. profugus, profugi. unguis, unguis. eryx, erycis, nisi productio fiat apud poetas, sicut & correptio natura longorum, ut apud poetã, Præconi canoro. nam ry natura longum, correptum est. & huius bebrycis, bry, interdum quidem ut habet, longum seruat. ut, bebrycum regis strenui. interdum uero corripit. ut, Neq igitur bebryces uiri neglexerunt regem. Hic præco huius præconis. huic oni. hunc nem. o preco.

De in ox, terminatio decimanona.

In ox simplicia cappa habent in aliis casibus. ut, lepus, leporis, piscis, marini. præter acinus, acini. Item composita a lepore, & persequor, cappa habẽt. ut, leporosus, leporosi. ferisequus, qui. caprisequus, qui. fabiuorus autem, fabiuori. a comedo enim. Hic lepus, huius leporis. huic lepori. hũc leporẽ. o lepus.

De in ar, terminatio uigesima.

In ar, omnia appositione os faciunt genitiuum. & si fuerint monosyllaba, longum habent a. ut car, caris. par, paris. sturnus, sturni. hoc autem poeta interdũ qdẽ, p a profert. ut, sturnorũ nũbes uadit. interdũ aũt p i. ut, graculosq sturnosq; & hic sturnus, huius sturni. sed si sint supra unam syllabã breue a hñt. ut, beatus, beati. somniũ, somnii. cæsar, cæsaris, latinum.

δλῶρυξ, τῆς δλώρυχος. Τὰ εἰς υξ σύνθετα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τανυπτέρυξ. τανυπτέρυγος. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς υξ ἁπλᾶ μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραληγόμενα, κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ τὸ υ φύσει συστέλλουσιν. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, φύσει ἐκτείνουσι. Τὰ δὲ σύνθετα καὶ τὰ παραληγόμενα βραχεία, πανταχοῦ συστέλλουσι το υ. οἷον, σύζυξ, σύζυγος. πρόφυξ, πρόφυγος. ὄνυξ, ὄνυχος. ἔρυξ, ἔρυκος, εἰ μὴ ἔκτασις γένοιτο παρὰ ποιηταῖς, ὥσπερ καὶ συστολὴ τῶν φύσει μακρῶν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, κήρυκι ἠπυτίδῃ. τὸ γὰρ ρυ φύσει μακρὸν, συνέστειλε. καὶ τοῦ βέβρυκος τὸ βρυ, ποτὲ μὲν ὡς ἔχει, μακρὸν φυλάττει. οἷον, βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος. ποτὲ δὲ, συστέλλει. οἷον, Οὐδ᾽ ἄρα βέβρυκες ἄνδρες ἀκήδησαν βασιλῆος. ὁ κῆρυξ. τοῦ κήρυκος. τῷ κήρυκι. τὸν κήρυκα. ὦ κῆρυξ.

Περὶ τῶν εἰς ωξ, κατάληξις ἐννεακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ τὸ κ ἔχουσιν ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν, οἷον, πτὼξ, πτωκός. βῶξ, βωκός. πλὴν τοῦ ῥὼξ, ῥωγός. Ἔτι τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ πτὼξ, καὶ δλώκω, τὸ κ ἔχουσιν. οἷον. πολύπτωξ, πολύπτωκος. θηροδλώξ, θηροδλώκος. αἰγοδλώξ, αἰγοδλώκος. κυαμοτρὼξ δὲ, κυαμοτρῶγος. ἀπὸ τοῦ τρώγω γάρ. ὁ πτὼξ. τοῦ πτωκός. τῷ πτωκί. τὸν πτῶκα. ὦ πτὼξ.

Περὶ τῶν εἰς αρ, κατάληξις εἰκοστή.

Τὰ εἰς αρ πάντα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. καὶ εἰ μὲν ὦσι μονοσύλλαβα, μακρὸν ἔχουσι τὸ α οἷον, κάρ, καρός. πάρ, παρός. ψάρ, ψαρός. τοῦτο δὲ ὁ ποιητὴς ποτὲ μὲν, διὰ τοῦ α προφέρει. οἷον, ψαρῶν νέφος ἔρχεται. ποτὲ δὲ διὰ τοῦ η. οἷον, Κολοιούς τε, ψῆράς τε. καὶ ὁ ψάρος. τοῦ ψάρου. εἰ δὲ ὦσιν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βραχὺ τὸ α ἔχουσιν. οἷον, μάκαρ, μάκαρος. ὄναρ, ὄναρος. καῖσαρ, καίσαρος, λατινικόν.

Hic beatus. huius beati.huic beato. hunc beatum.o beate.

De in ir.terminatio uigesima prima.

In ir solisyllaba appositione os,faciūt gtūm,& seruant i in obliqs casibus.ut,fera,feræ.fera,feræ.fer fe ris.his similiter & pestis, pestis.Sed plurisyllaba acutisona, si habent t. añ ir, seruant i ubique.ut,peluis. saluator,saluatoris.perditor,perditoris.excipitur stella,stellæ, & pater,patris,& patris.Sed si non habent t, uertunt i nominatiui in e in obliquis casibus. ut æther,etheris.aer, aeris.leuir,uiri.uir,uiri. & appositione d, & concisione,uiri. Excipitur scintilla, scintillæ.& liberator, toris.Etiam in ir grauisona,si longa penultiment, uertunt i in e. ut, pier, pieris.tribulis,tribulis.sed si breui,seruant ita.ut, iber, iberis. accommodatus,accommodati.& panthera,pantheræ.simplicis seruauit declinationem.Sciendū autem q in ir plurisyllaba simplicia,non propria,neq gentilia,acuuntur.ut,aer, æther.sed gentilia & propria appellatiuis coincidentia,grauātur.ut, iber. asicher. oportet autem & hoc scire q in ir desinētia nomina, eosdē habent ntōs & uocatiuos.ut,hic iber,o iber. præter quæ in masculinis.ut, hic pater, ó pater.hic saluator, o saluator, hic uir, o uir. hic leuir,o leuir.

Hic uir.huius uiri,& uiri.huic uiro, & uiro.hunc uirum,& uirum.o uir.Hi uiri,&uiri.horum uirorū, liorum uirorum, o uiri, & uiri. Hi uiri, & uiri. & uirorum.his uiris solummodo,a datiuo singulari, mutatione e in a, & appositione d, & s. similiter & patribus.hos uiros,& uiros.o uiri,& uiri.

ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος. τῷ μάκαρι. τὸν μάκαρα. ὦ μάκαρ.

Περὶ τῶν εἰς ηρ, κατάληξις εἰκοστὴ πρώτη.

Τὰ εἰς ηρ μονοσύλλαβα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, θὴρ, θηρός. φὴρ, φηρός. σὴρ, σηρός. τούτοις ὁμοίως καὶ ἡ κὴρ, τῆς κηρός. Τὰ δὲ πολυσύλλαβα ὀξύτονα, εἰ μὲν ἔχωσι τὸ τ πρὸ τοῦ ηρ φυλάττουσι τὸ η πανταχοῦ. οἷον, λουτὴρ, λουτῆρος. σωτὴρ, σωτῆρος. ὀλετὴρ, ὀλετῆρος. ἐξαιρεῖται ὁ ἀστὴρ, τοῦ ἀστέρος, καὶ πατὴρ, πατέρος, καὶ πατρός. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸ τ, τρέπουσι τὸ η τῆς ὀνομαστικῆς εἰς ε ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, αἰθὴρ, αἰθέρος. ἀὴρ, ἀέρος. δαὴρ, δαέρος. ἀνὴρ, ἀνέρος. καὶ προσθέσει τοῦ δ καὶ συγκοπῇ, ἀνδρός. ἐξαιρεῖται σπινθὴρ, σπινθῆρος, καὶ ἐλευθὴρ, ἐλευθῆρος. Ἔτι τὰ εἰς ηρ βαρύτονα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγῃ, τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, πίηρ, πίερος. φράτηρ, φράτερος. εἰ δὲ βραχείᾳ, φυλάττουσι τὸ η. οἷον, ἴβηρ, ἴβηρος. ἔριηρ, ἐρίηρος. καὶ ὁ πάνθηρ δὲ πάνθηρος, τὴν τοῦ ἁπλοῦ ἐφύλαξε κλίσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ηρ πολυσύλλαβα ἁπλᾶ, μὴ κύρια, μὴ δὲ ἐθνικὰ, ὀξύνονται. οἷον, ἀὴρ, αἰθήρ. τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ κύρια προσηγορικοῖς συνεμπίπτοντα, βαρύνονται. οἷον, ἴβηρ. ἀσίχηρ. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ηρ λήγοντα ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀνομαστικὰς καὶ κλητικάς. οἷον, ὁ ἴβηρ, ὦ ἴβηρ. πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς. οἷον, ὁ πατὴρ, ὦ πάτερ. ὁ σωτὴρ, ὦ σῶτερ. ὁ ἀνὴρ, ὦ ἄνερ. ὁ δαὴρ, ὦ δᾶερ.

Ὁ ἀνὴρ τοῦ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. τῷ ἀνέρι, καὶ ἀνδρί. τὸν ἀνέρα, καὶ ἄνδρα. ὦ ἄνερ. Τὼ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε. τοῖν ἀνέροιν, καὶ ἀνδροῖν. ὦ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε. Οἱ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες. τῶν ἀνέρων, καὶ ἀνδρῶν. τοῖς ἀνδράσι μόνως, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ προσθέσει δ καὶ σ. ὁμοίως καὶ πατράσι, τοὺς ἀνέρας, καὶ ἄνδρας. ὦ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες.

Hic pater.huius patris,& patris.huic patri,& pa- tri.hunc patrem.o pater.Hi patres, horum patrum. o patres.Hi patres horum patrum. his patribus. hos patres . o patres.

Hic aer communiter,& hic aer æolice.similiter et hic æther cõmuniter,& hic æther æolice.quod sæpe inuenies apud poetas.

De in ir, terminatio uigesima tertia.

In ir,per abscisionem facta sunt.ut hic susurro,hu ius susurronis,a susurrator,susurratoris. hic testis,hu ius testis.ab hic testis, huius testis. unde & magnus Orpheus in argonauticis, Huius autem testes sint. & poeta, Hi ipsi testes sint. & hic testis huius testis uetustum, quod latini seruauerunt. & hic testis, hu- ius testis,& quod nunc in usu,hic & hæc testis,testis. testi,testem.

De in ir,terminatio.xxiiii.

In ir solisyllaba acutisona, appositione os faciunt genitiuum.ut,pediculus,pediculi.procella,procellę. similiter et plurisyllaba grauisona.ut,pollex,pollicis multimanus.centimanus.lichir.samphir.bechir. sed iudaica indeclinabilia.

De in or,terminatio.xxv.

In or acutisona positione os faciunt genitiuum, & seruant o magnum ubique.ut,fur,furis.sanies,sa- niei.Etiam grauisona si habent ante o,l, seruãt o ma gnũ.ut,celor,celoris.magnũ,magni,sed si nõ habẽt, uertũt o magnũ in o paruum.ut,nestor,nestoris.he- ctor,oris. mentor,mẽtoris.mnestor,mnestoris,pro- priũ procus.autem,proci,adiectiuum.unde & poeta

Ὁ πατὴρ. τοῦ πατέρος, καὶ πατρός. τῷ πατέρι, καὶ πατρί. τὸν πατέρα. ὦ πάτερ. Τὼ πατέρε. τοῖν πατέροιν. ὦ πατέρε. Οἱ πατέρες. τῶν πατέρων. τοῖς πατράσι. τοὺς πατέρας. ὦ πατέρες.

Ὁ ἀὴρ κοινῶς, καὶ ἡ ἀὴρ αἰολικῶς. ὁμοίως καὶ ὁ αἰθὴρ κοινῶς, καὶ ἡ αἰθὴρ αἰολικῶς. ὅπερ πολλάκις εὑρήσεις παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Περὶ τῶν εἰς υρ, κατάληξις εἰκοστὴ τρίτη.

Τὰ εἰς υρ, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένοντο. οἷον, ὁ ψίθυρ, τοῦ ψιθυρος, ἀπὸ τοῦ ὁ ψίθυρος, τοῦ ψιθύρου. ὁ μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, ἀπὸ τοῦ ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου. ὅθεν καὶ ὁ μέγας Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς. Τούτου δ᾽ ἐπιμάρτυροι ἔστων. καὶ ὁ ποιητὴς, Τὼ δ᾽ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων. καὶ ὁ μάρτυρ τοῦ μάρτυρος παλαιὸν, ὅπερ οἱ λάπωνοι ἐφύλαξαν. καὶ ὁ μάρτυς, τοῦ μάρτυος, καὶ τὸ νῦν εὔχρηστον, ὁ καὶ ἡ μάρτυς, μάρτυρος. μάρτυρι μάρτυρα.

Περὶ τῶν εἰς ειρ, κατάληξις εἰκοστὴ τετάρτη.

Τὰ εἰς ειρ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, φθεὶρ, φθειρός. εἶρ, εἰρός. ὁμοίως καὶ τὰ πολυσύλλαβα βαρύτονα. οἷον, ἀντίχειρ, ἀντίχειρος. πολύχειρ. ἑκατοντάχειρ. λείχειρ. σάμφειρ. βέχειρ. τὰ δὲ ἰουδαϊκὰ, ἄκλιτα.

Περὶ τῶν εἰς ωρ, κατάληξις εἰκοστὴ πέμπτη.

Τὰ εἰς ωρ, ὀξύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ω μέγα πανταχοῦ. οἷον, φὼρ, φωρός. ἰχὼρ, ἰχῶρος. Ἔτι τὰ βαρύτονα εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ω λ, φυλάττουσι τὸ ω μέγα. οἷον, κέλωρ, κέλωρος. πέλωρ, πέλωρος. εἰ δὲ οὐκ ἔχουσι, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, νέστωρ, νέστορος. ἕκτωρ, ἕκτορος. μέντωρ, μέντορος. μνήστωρ, μνήστορος, κύριον. μνήστωρ δὲ, μνήστωρος, ἐπίθετον. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς

periti fugæ. Inuenta sunt & alia apud poetas pro/ductione habētia o magnum, ut per contrarium cor/reptione uertētia, quibus non oportet uti in pedestri oratione. Sed romana, seruant o magnum. ut, quæ/storis. prętoris. mandatoris. dictatoris. Sed sciendum est ꝙ in immutabilem desinentia, seruant immutabi/lem in obliquis. ut, nestor, nestoris. dion, dionis. Ideo & immutabilis appellata est. nam neq; in obliquis permutantur, neq; in futuris uerborum. Hic nestor. huius nestoris. huic nestori, hūc nestorē. o nestor.

De in psi omnibus, terminatio. xxvi.

In psi plurisyllaba, uel b, uel p, uel ph. habent in obliquis. ut in uniuersum autem dicā, omnia in psi; per p flectuntur, siue solisyllaba sint, siue plurisylla/ba, siue simplicia, siue composita. ut, oculus, oculi. adulator, oris. cyclops, pis. latificies, ei. excipiuntur quatuor solisyllaba, a quæ per b declinantur. ut ue/na, ueriæ. phaps, phabis. nips, niuis. auster, austeri. & quatuor plurisyllaba. ut arabs, arabis. chalybs, chaly bis. chalybs, bis. tharyps, tharybis. & tria per phi declinata. ut, cinyps, cinyphis. catilips, catiliphis. sci/raps, sciraphis. Sed composita a tero, per g fle/ctuntur. ut, pedotriba, pædotribæ. seruus. serui, a tero. Sciendum est ꝙ in ops, multisyllaba per o paruum scribuntur. ut æthiops. homo. cecrops. ater. pelops. præter intercus. cyclops. uibex. culex. luscio/sus. cecrops. palus tabanus. canops. & quęcūque de/ducuntur ab oculus oculi, idest oculus, per o magnū scribūtur, ut nigroculus nigrocoli, sicut cōtra a uox uocis, idest uox. ut, homo, hominis.

Μήστωρε φόβοιο. εὕρηνται δὲ καὶ ἄλλα παρὰ ποιηταῖς ἐκτάσει ἔχοντα ω μέγα, ὡς τοὐναντίον συστολῇ τρέποντα, εἰς οὐ δεῖ χρῆσθαι ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ. Τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ, φυλάττουσι τὸ ω μέγα: κοϊέστωρος. πραίτωρος. μανδάτωρος. δικτάτωρος. Ἴστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα, φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον ἐν ταῖς πλαγίαις: οἷον, νέστωρ, νέστορος. δὼν, δώνος. ταῦτα τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευνται. οὔτε γὰρ ἐν ταῖς πλαγίαις μεταβάλλονται, οὔτε ἐν τοῖς μέλλουσι τῶν ῥημάτων. ὁ νέστωρ, τοῦ νέστορος. τῷ νέστορι. τὸν νέστορα. ὦ νέστορ.

Περὶ τῶν εἰς ψ πάντων, κατάληξις εἰκοστὴ καὶ ἕκτη.

Τὰ εἰς ψ πολυσύλλαβα, ἢ β, ἢ π, ἢ φ ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις. καθόλου δὲ εἰπεῖν, πάντα τὰ εἰς ψ, διὰ τοῦ π κλίνονται, εἴτε μονοσύλλαβα εἶεν, εἴτε πολυσύλλαβα, εἴτε ἁπλᾶ, εἴτε σύνθετα. οἷον ὦψ, ὠπος. θὼψ, θωπός. κύκλωψ, κύκλωπος, ἐνέρωψ, ἐνερώπος. ἐξαιρεῖται τέσσαρα μονοσύλλαβα, διὰ τοῦ β κλινόμενα. οἷον, φλὲψ, φλεβός. φὰψ, φαβός. νίψ, νιβός. λὶψ, λιβός. καὶ τέσσαρα πολυσύλλαβα. οἷον, ἄραψ, ἄραβος. χάλυψ, χάλυβος. χέρνιψ, χέρνιβος. θάρυψ, θάρυβος, καὶ τρία διὰ τοῦ φ κλινόμενα. οἷον, κίνυψ, κίνυφος. κατῆλιψ, κατήλιφος. σκίραψ, σκίραφος. Τὰ δὲ σύνθετα ἀπὸ τοῦ τρίβω, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, παιδοτρίψ, παιδότριβος. οἰκότριψ, οἰκότριβος, ἀπὸ τοῦ τρίβω. Ἴστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς οψ πολυσύλλαβα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, αἴθιοψ. μέροψ. κέκροψ. οἶνοψ. πέλοψ. πλὴν τοῦ ὕδρωψ. κύκλωψ. μώλωψ. κώνωψ. νυκτάλωψ. κέρκωψ. σκόλωψ. μύωψ. κάνωψ. καὶ ὅσα παράγονται ἀπὸ τοῦ ὤψ, ὠπὸς, ὁ ὀφθαλμὸς, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οἷον, ἕλικωψ, ἑλίκωπος. ὥσπερ τοὐναντίον ἀπὸ τοῦ ὄψ ὀπὸς, ἡ φωνή. οἷον, μέροψ, μέροπος.

De terminationibus fœmininorum nominum. Sectio quarta.

De terminationibus masculinorum nominum ut possibile fuit nobis, diligenter, & breuiter secundum antiquos dictum est. nunc autem eodem modo & de fœmininis dicetur. Ante hæc autẽ scire oportet, ꝙ finales fœmininorum nominum sunt octo. α, η, ν, ω, ξ, ρ, σ, ψ. de quibus dicendũ. & primũ de in α & η.

De in α & η.

In α & η fœminina parisyllaba, secundæ flectionis sunt. quorum formatio in dicta ea est. In ω contracta existentia. in ως faciunt genitiuũ per mixtionem. de quibus in quarta contractorum dicetur. nũc autem de Imparisyllabis dicamus. In αν fœmininum non habemus. nam eunan, eunanis, masculinum plures existimarunt. si autem & supponamus fœminina esse, appositione ος genitiuum facient, sicut & masculina. Item in εν, neq; masculinum, neq; fœmininum habemus. neutrũ autem, ut, hoc gratiosum.

De imparisyllabis in ην, terminatio prima.

In ην fœminina appositione ος faciũt genitiuum, & seruant η in obliquis. ut, troezen, troezenis. sirẽ, sirenis excipitur mens, mentis, quia solisyllabum est. Inuenitur autem & pupilla indeclinabile, a pupilla per abscisionem factum.

De in ιν, terminatio secunda.

In ιν fœminina biterminata, simplicia, acuunt & appositione ος faciunt genitiuum. & seruant ubiq; ι longum, quemadmodum & masculina. ut, salamin,

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων.

Τμῆμα τέταρτον.

Περὶ μὲν καταλήξεων τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν, ἐπιμελῶς καὶ συντόμως κατὰ παλαιοὺς εἴρηται. νῦν δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν θηλυκῶν ῥηθήσεται. πρὸ τούτων δὲ εἰδέναι δεῖ ὅτι τελικὰ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰσὶν ὀκτώ. α, η, ω, ν, ξ, ρ, σ, ψ. περὶ ὧν ῥητέον. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς α, καὶ η.

Περὶ τῶν εἰς α καὶ η.

Τὰ εἰς α καὶ η θηλυκὰ ἰσοσύλλαβα, τῆς δευτέρας κλίσεώς εἰσιν. ὧν ὁ σχηματισμὸς ἐν αὐτῇ εἴρηται. Τὰ εἰς ω συνηρημένα ὄντα. εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. περὶ ὧν ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν συνῃρημένων λεχθήσεται. νῦν δὲ περὶ τῶν περιττοσυλλάβων λέγωμεν. Εἰς αν θηλυκὸν οὐκ ἔχομεν. τὸ γὰρ εὐνὰν, εὐνᾶνος, ἀρσενικὸν οἱ πλείους ἐνόμισαν. εἰ δὲ καὶ ὑποθώμεθα θηλυκὰ εἶναι, προσθέσει τοῦ ος τὴν γενικὴν ποιήσουσιν, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. Ἔτι εἰς εν οὔτε ἀρσενικὸν, οὔτε, θηλυκὸν ἔχομεν. οὐδέτερον δὲ, οἷον, τὸ χαρίεν.

Περὶ τῶν περιττοσυλλάβων εἰς ην, κατάληξις α.

Τὰ εἰς ην θηλυκὰ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, τροιζὴν, τροιζῆνος. σειρὴν, σειρῆνος. ἐξαιρεῖται ἡ φρὴν τῆς φρενὸς, διότι μονοσύλλαβόν ἐστιν. εὑρίσκεται δὲ καὶ γλὴν ἄκλιτον, ἀπὸ τοῦ γλήνη κατὰ ἀποκοπὴν γινόμενον.

Περὶ τῶν εἰς ιν, κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ιν θηλυκὰ δικατάληκτα, ἁπλᾶ, ὀξύνονται καὶ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ ι μακρὸν, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. οἷον, σαλαμὶν,

ſalaminis.radius,radij.nares,narium.In on fœminina non habemus.nam apud comicos formata, neutra ſunt.unde & ſecundum neutra flectũtur ſingulariter.ſolum autem fœmininus articulus ipſis apponitur.ut,hæc ſophronium.hæc glycerium.hæc abrotonium.hæc leontium.hęc chryſium.

De in yn,terminatio tertia.

In yn fœminina rara exiſtentia, appoſitione os,faciunt genitiuum, ſimiliter ut maſculina longum y in obliquis ſeruantia.ut,hæc gortyn,huius gortynis.

De in on, terminatio quarta.

In on fœminina uel acuuntur, ut turtur, luſcinia uel grauantur ut columba,papauer. nunquã autem circunflectuntur,pręter unum.hæc cteſiphon,huius cteſiphontis. eſt autem nomen urbis perſicæ, ſeruãs & tenorem & flexum proprij nominis, a quo appellata eſt.

In on grauitenora.

In on fœminina grauitenora appoſitione os faciunt genitiuum,& ſeruant o magnum in aliis caſibus.ut,hoc papauer,huius papaueris.hęc columba, huius columbæ.Item & nomina urbium,ſiue acutitenora ſint, ſiue grauitenora. ut, hæc python,huius pythonis.hæc ſidon,huius ſidonis.hæc calydõ huius calydonis.hæc pleuron,huius pleuronis.hęc croton, huius crotonis.hæc itõ,huius itonis.excipitur hæc lacedæmon,huius lacedæmonis. ſeruauit.n. ſimplicis flexum,hoc eſt dæmon,dæmonis.

In on acutitenora.

In on acutitenora non exiſtẽtia nomina urbium,

σταλαμῖνος. ἀκτὶν, ἀκτῖνος. ῥὶν, ῥινός. Εἰς ον θηλυκὰ οὐκ ἔχομεν. τὰ γὰρ παρὰ τῶν κωμικῶν ἐσχηματισμένα, οὐδέτερά εἰσιν. ὅθεν καὶ κατὰ τὰ οὐδέτερα κλίνονται ἑνικῶς. μόνος δὲ θηλυκὸν ἄρθρον αὐτοῖς προστίθεται. οἷον, ἡ σωφρόνιον. ἡ γλυκέριον. ἡ ἀβροτόνιον. ἡ λεόντιον. ἡ χρύσιον.

Περὶ τῶν εἰς υν, κατάληξις τρίτη.

Τὰ εἰς υν θηλυκὰ σπάνια ὄντα, προσθέσει τοῦ ος, ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς μακρὸν τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις φυλάττοντα. οἷον, ἡ γόρτυν, τῆς γόρτυνος.

Περὶ τῶν εἰς ων, κατάληξις τετάρτη.

Τὰ εἰς ων θηλυκὰ ἢ ὀξύνονται, ὡς τρυγὼν, ἀηδὼν, ἢ βαρύνονται ὡς τρήρων, μήκων. οὐδέποτε δὲ περισπῶνται, πλὴν ἑνὸς. ἡ κτησιφῶν, τῆς κτησιφῶντος. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως περσίδος, φυλάξαν καὶ τὸν τόνον καὶ τὴν κλίσιν τοῦ κυρίου ὀνόματος, ἀφ' οὗ προσηγόρευτο.

Εἰς ων βαρύτονα.

Τὰ εἰς ων θηλυκὰ βαρύτονα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάσσουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. οἷον, ἡ μήκων, τῆς μήκωνος. ἡ τρήρων, τῆς τρήρωνος. ἔτι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, εἴτε ὀξύτονα εἶεν, εἴτε βαρύτονα. οἷον, ἡ πυθὼν, τῆς πυθῶνος. ἡ σιδὼν, τῆς σιδῶνος. ἡ καλυδὼν, τῆς καλυδῶνος. ἡ πλευρὼν, τῆς πλευρῶνος. ἡ κρότων, τῆς κρότωνος. ἡ ἴτων, τῆς ἴτωνος. ἐξαιρεῖται ἡ λακεδαίμων, τῆς λακεδαίμονος. ἐφύλαξε γὰρ τὴν τοῦ ἁπλοῦ κλίσιν, τὴν δαίμων, δαίμονος.

Εἰς ων ὀξύτονα.

Τὰ εἰς ων ὀξύτονα μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων,

mutant o magnum in o paruum in aliis casibus.ut hæc turtur,huius turturis.hęc hirundo,huius, dinis. hæc philomela,huius lę. hęc imago,huius imaginis. hæc nix,huius niuis.hæc amazon,huius onis.excipi tur hæc cura,huius curæ,& hæc incensio., huius incensionis per productionem. Item & in don nomina urbium ita penultimantia,mutant o magnum in o paruum.ut,sedon,sedonis.aspledon,aspledonis.anthedon,anthedonis.steridon,steridonis.carchedon, onis.quæ in libya.& calchedon,calchedonis,e regione nunc infelicis Constantinopolis,meę patriæ.quę & chalcedō,chalcedonis dicitur.quibus similiter & hæc hermon,hermonis.bion,onis.litus, litoris. olasson, olassonis. & hæc quidem antiquorum regula de iis quæ in on. Cum uero aliter inuentum fuerit apud poetas,per productionem,uel correptionē fit.

De in ax fœmininis,terminatio quinta.

In ax fœminina simplicia multisyllaba, per cappa flectuntur,& breue ax habent.quare & circunflectuntur quæcunq; penultimam natura longam habent.ut, hic sulcus,huius sulci. hic fons,huius fontis. hæc scala huius scalæ.hæc lactuca,huius lactucæ.his similiter & hæc noctua,huius noctuæ, & mulier nō in usu, mulieris.unde diuersiclinium, Hæc mulier huius mulieris.huic,lieri.hanc mulierem. o mulier. sed quæ inueniuntur duo cōia in ex, per g flectuntur.ut,hic & hæc capra,capræ.hic & hæc græx,grægis.thrax.autem, antiquum thracis faciebat. unde nunc thrax,thracis dicimus, i subscripto.& hic dax, huius dacis.

τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρὸν ἐν ταῖς ἄλλαις πώσεσιν. οἷον, ἡ τρυγὼν, τῆς τρυγόνος. ἡ χελιδὼν τῆς χελιδόνος. ἡ ἀηδὼν, τῆς ἀηδόνος. ἡ εἰκὼν, τῆς εἰκόνος. ἡ χιὼν, τῆς χιόνος. ἡ ἀμαζὼν τῆς ἀμαζόνος. ἐξαιρεῖται ἡ μελεδὼν, τῆς μελεδῶνος, καὶ ἡ τυφεδὼν, τῆς τυφεδῶνος κατ᾽ ἔκτασιν.

Ἔτι καὶ τὰ εἰς δων ὀνόματα πόλεων τῷ η παραλήγοντα, τρέπουσι τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. οἷον, σηδὼν, σηδόνος. ἀσπληδὼν, ἀσπληδόνος. ἀνθηδὼν, ἀνθηδόνος. στρηδὼν, στρηδόνος. καρχηδὼν, καρχηδόνος, ἡ ἐν λιβύῃ. καὶ καλχηδὼν καλχηδόνος, ἡ ἀντικρὺ τοῦ νῦν δυστυχοῦς βυζαντίου, τῆς ἐμῆς πατρίδος. ἥτις καὶ χαλκηδὼν χαλκηδόνος λέγεται. οἷς ὁμοίως καὶ ἡ ἑρμηὼν, ἑρμηόνος. βιὼν, βιόνος. ἠϊὼν, ἠϊόνος. ὀλασσὼν, ὀλασσόνος. καὶ οὗτος μὲν ὁ τῶν παλαιῶν κανὼν περὶ τῶν εἰς ων. ὅταν δ᾽ ἄλλως εὑρεθῇ παρὰ ποιηταῖς, κατ᾽ ἔκτασιν, ἢ συστολὴν γίνεται.

Περὶ τῶν εἰς αξ θηλυκῶν, κατάληξις πέμπτη.

Τὰ εἰς αξ θηλυκὰ ἁπλᾶ πολυσύλλαβα, διὰ τοῦ κ κλίνονται, καὶ βραχὺ τὸ αξ ἔχουσιν. ὅθεν καὶ προπερισπῶνται ὅσα τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ἔχουσιν. οἷον ὁ αὔλαξ, τῆς αὔλακος. ἡ πῖδαξ τῆς πίδακος. ἡ κλῖμαξ, τῆς κλίμακος. ἡ θρῖδαξ, τῆς θρίδακος. τούτοις ὁμοίως καὶ ἡ γλαῦξ, τῆς γλαυκός. καὶ γύναξ ἄχρηστον, γυναικός. ὅθεν τὸ ἑτερόκλιτον. Ἡ γυνὴ, τῆς γυναικός. τῇ γυναικί. τὴν γυναῖκα. ὦ γύναι. τὰ δὲ εὑρισκόμενα δύο κοινὰ εἰς αιξ, διὰ τοῦ γ κλίνονται. οἷον, καὶ ἡ αἴξ, αἰγός. ὁ καὶ ἡ γραῖξ, γραιγός. ὁ θραῖξ δὲ, τὸ παλαιὸν θραικὸς ἐποίει. ὅθεν νῦν ὁ θρᾷξ τοῦ θρᾳκὸς λέγομεν, τοῦ ι ὑπογραφομένου. καὶ ὁ δᾴξ, τοῦ δᾳκός.

De in ix, terminatio sexta.

In ix simplicia fœminina per e declinantur. ut, hæc galea, huius galeæ. silex, silicis. carceres, carcerum. & procarceres procarcerum. hic & hæc tussis, tussis. seruant autem hæc ita in alijs casibus, præter penultimantia o, hæc enim mutant i, in e. ut, hæc uulpes, huius uulpis.

De in ix, terminatio septima.

In ix multisyllaba fœminina, ut plurimum per c declinantur. ut calix, calicis. helix, helicis. scutica, uero scuticæ. huic scuticæ, & scuticæ, per abscisionem. scuticā, & scuticā. unde, Scuticam semper concutiebat, ait & equinā scuticā iniecit, & turma turmæ. unde conturmalis, lis. & capillus aūt capilli. unde & cōmunia, pulchricomus, comi. & longicomus, gicomi. Oportet aūt & hoc scire ꝙ in x, si habent ante x, g, p g, flectuntur. ut hæc sphinx, huius sphingis. hæc tuba, huius tubæ. singultis, singulti, morbus. lynx, autē lyncis, fera. ut apud Callimachum. Ille autem carnē lyncis incidebat. si autem ante x aliam consonantem habent per c declinantur. ut, hæc caro, huius carnis. sulcus, sulci. robur, roboris, robori. unde & Homericū illud, Robore fretus, uel a robur, roboris, robori. ut quibusdam uidetur, uel a robur, roboris, robori. & per transmutationem robori. quod melius.

De in yx, terminatio octaua.

In yx fœminina multisyllaba per g flectuntur nisi ratio alia prohibeat. ut fornix currus, fornicis currus. bulla, bullæ. pēna, pennæ. grauisonū, pennæ. sed ala alæ acutisonum, totum membrum in quo nascuntur

Περὶ τῶν εἰς ηξ, κατάληξις ἕκτη.

Τὰ εἰς ηξ ἁπλᾶ θηλυκὰ διὰ τοῦ κ κλίνεται. οἷον, ἡ πήληξ, τῆς πήληκος. χάληξ, χάληκος. ὕσπληξ, δὲ ὕσπληγος. καὶ ἀντίσπληξ, ἀντίσπληγος. καὶ ὁ καὶ ἡ βὴξ, βηχός. φυλάττουσι δὲ πάντα τὸ η ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσι, πλὴν τῶν παραληγομένων τῷ ω. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος.

Περὶ τῶν εἰς ιξ, κατάληξις ἑβδόμη.

Τὰ εἰς ιξ πολυσύλλαβα θηλυκὰ, ὡς ἐπιτοπλεῖστον διὰ τοῦ κ κλίνονται. οἷον, κύλιξ, κύλικος. ἕλιξ, ἕλικος. ἡ μάστιξ δὲ, τῆς μάστιγος. τῇ μάστιγι, καὶ μάστι, κατὰ ἀποκοπήν. μάστιγα, καὶ μάστιν. ὅθεν Μάστιν αἰὲν ἔλαυνεν. ἢ καὶ ἐφίπτειν μάστιν βάλε. καὶ ἡ στὶξ, τῆς στιχός. ὅθεν ὁμόστιξ, ὁμόστιχος. καὶ ἡ θρὶξ δὲ, τῆς τριχός. ὅθεν καὶ τὰ κοινὰ, καλλίθριξ, καλλίτριχος. καὶ τανύθριξ, τανύτριχος. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ξ εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ξ γ κλίνονται. οἷον, ἡ σφίγξ, τῆς σφιγγός. ἡ σάλπιγξ, τῆς σάλπιγγος. λύγξ, λυγγὸς, τὸ πάθος. λὺγξ δὲ λυγκὸς, τὸ θηρίον, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. Ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνεν. εἰ δὲ πρὸ τοῦ ξ ἕτερον σύμφωνον ἔχουσι, διὰ τοῦ κ κλίνονται. οἷον, ἡ σάρξ, τῆς σαρκός. ὅλξ, ὁλκός. ἄλξ, ἀλκὸς, ἀλκί. ὅθεν καὶ τὸ ὁμήρειον ἐκεῖνο, Ἀλκὶ πεποιθὼς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλξ, ἀλκός. ἀλκί. ὡς ἐνίοις δοκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡ ἀλκὴ, τῆς ἀλκῆς, τῇ ἀλκῇ. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἀλκί. ὅπερ ἄμεινον.

Περὶ τῶν εἰς υξ, κατάληξις ὀγδόη.

Τὰ εἰς υξ θηλυκὰ πολυσύλλαβα διὰ τοῦ γ κλίνονται. εἰ μὴ λόγος ἕτερος κωλύσῃ. οἷον, ἄντυξ, ἄντυγος. πομφόλυξ, πομφόλυγος. πτέρυξ, πτέρυγος βαρύτονον, τὰ πτερύγια. πτερὺξ δὲ πτερύγος ὀξύτονον τὸ ὅλον μέρος ἐν ᾧ φύονται

pennæ. unde & apud poetam in ſecundo iliadis. Hanc obuolutus penna cepit circunſtrepentẽ.pena cutiſone ſcribendum, non propenacutiſone. Etiam & ſoliſyllaba acutiſona, ut plurimum g habent. ut, fex,fecis.ſtyx,ſtygis.nox,noctis. & mutatione aſpiratæ in tenuem,& additione t,noctis,nocti,& noctẽ. & reticulum autem,reticuli. Item ab in yx compoſita primitiuorum ſeruant declinationem.

De in ar,terminatio nona.

In ar fœmininum uxor habemus,quod appoſitione os facit genitiuum. ut,hæc uxor,huius uxoris, & hæc uxor, huius uxoris antiquum. unde & Euripides in electra,ſiue Oreſte, Amare uxorem omnibus græcis uideris.Illud uero poetæ, Vxorum cauſa ſuarum,uel ab uxor,uxoris.uxores,uxorum.uxoribus, & uxoribus ionice, & cõmixtiõe uxoribus, ut apud ipſum in quinto Iliadis, & defendere uxores, uel ab uxore,uxoris,uxores,& per tranſmutationem,uxores. & in reliquis.

De in ir,terminatio decima.

In ir ſoliſyllabum fœmininum manus eſt. communia autem multiſyllaba multa.ut pollex.multimanus.quæ appoſitione os faciunt genitiuum.hæc manus,huius manus.huic manui.hãc manum. Hæ manus.non hæ manus dicimus. unde & Ariſtophanes in pluto, Ego autẽ manibus applauſi ex uoluptate. & Philoſtratus in heroicis,Manus ambas extendẽs. ſimiliter & hæ mulieres,non hæ mulieres.hæ uiæ.& hæ urbes,apud Platonem, & æſchinem ſocraticũ.& uidete has duas ſorores, pro has duas ſorores apud

τὰ πτερά. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ β τῆς ἰλιάδος, Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. παροξυτόνως γραπτέον, οὐ προπαροξυτόνως.. Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀξύτονα, ὡς τὰ πολλὰ τὸ γ ἔχουσιν: οἷον, ἡ πτύξ, τῆς πτυγός. ἡ στύξ, τῆς στυγός. ἡ νύξ, τῆς νυχός. καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν, καὶ προσθέσει τοῦ τ, νυκτός. νυκτί. νύκτα. καὶ ἡ ἄμπυξ δὲ, ἄμπυκος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς νξ σύνθετα τὴν τῶν πρωτοτύπων φυλάττουσι κλίσιν.

Περὶ τῶν εἰς αρ, κατάληξις ἐννάτη.

Εἰς αρ θηλυκὸν τὸ δάμαρ ἔχομεν, ὅπερ προσθέσει τοῦ ος ποιεῖ τὴν γενικήν. οἷον, ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρος, καὶ ἡ δάμαρς, τῆς δάμαρτος παλαιόν. ὅθεν καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἠλέκτρᾳ, εἴτε Ὀρέστῃ, Φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν ἕλλησιν δοκεῖς. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ, Ὀάρων ἕνεκα σφετεράων, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄαρ, ὄαρος, ὄαρες, ὀάρων, ὄαρσι, καὶ ὀάρεσσιν ἰωνικῶς, καὶ κράσει ὤρεσσιν, ὡς παρ' αὐτῷ ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄαρος, ὀάρου, ὄαροι. καὶ μεταπλασμὸν, ὄαρες. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς.

Περὶ τῶν εἰς ειρ, κατάληξις δεκάτη.

Εἰς ειρ, μονοσύλλαβον θηλυκὸν ἡ χείρ ἐστι. κοινὰ δὲ πολυσύλλαβα πολλά. οἷον, ἀντίχειρ. πολύχειρ. ἅπινα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. Ἡ χείρ. τῆς χειρός. τῇ χειρί. τὴν χεῖρα. Τὼ χεῖρε. οὐ τὰ χεῖρε λέγομεν. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς. καὶ Φιλόστρατος ἐν ἡρωϊκοῖς, Τὼ χεῖρε ἄμφω προτείνας. ὁμοίως καὶ τὼ γυναῖκε, οὐ τὰ γυναῖκε. τὼ ὁδώ. καὶ τούτω τὼ πόλιε, παρὰ πλάτωνι καὶ αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ. καὶ ἴδετε τώδε τὼ κασιγνήτα, ἀντὶ τάδε τὰ ἀδελφὰ παρὰ

Sophoclem.& alia multa inuenies,antiquo more fic facta.harum manuum,ut plurimũ.o manus.Hæ manus.harum manuum.his manibus.has manus.o manus.apud poetas autem, per defectum inuenies manus,manui,manum.ficut focius,pro focius.

De in ir, terminatio.xi.

In ir, feminina multifyllaba appofitione os faciũt genitiuum,& mutant i in e.ut,ianitrix,ianitricis.ceres,cereris. filia,filiæ. mater,matris. uenter,uentris, patiuntur autem & concifionem in fœmininis hæc figulariter. Hæc mater.huius matris,& matris.huic matri,& matri.hanc matrem.o mater.Hęc ceres,huius cereris,& cereris.huic cereri,& cereri.hanc cererem,& cererem. o ceres. Hæc filia.huius filiæ, & filiæ.huic filiæ,& filiæ.hanc aliam,& filiam poeticũ. o filia. horum folum uocatiuus in er. Hic uenter, huius uentris,& uentris.huic uentri,. & uentri. hunc uentrem.o uenter. Datiuus autem pluralis a datiuo fingulari fit,appofitione as.ut,matri,matribus.filiæ, filiabus.

De in or,terminatio.xii.

In or, cõia habemus, quæ appofitione os faciunt gtĩ.ut,hic & hæc depater,depatris.hic & hæc demater,tris.hic & hæc omnidomans,omnidomantis.

De in as acutifonis,terminatio.xiii.

In as fœminina, & communia acutifona exiftentiã, per deka declinantur. & corripiunt ubiq; alpha. ut,hæc unitas, huius unitatis. hæc duitas, huius duitatis.hæc pallas, huius palladis.hæc fax,huius facis. hic & hęc exul,huius,lis.hic & hęc arcas,huius arca-

Σοφοκλεῖ. καὶ ἄλλα πολλὰ εὑρήσεις, ἀρχαίῳ ἔθει οὕτω γινόμενα. ταῖν χεροῖν ὡς ἐπιτοπλεῖστον. ὦ χεῖρε. αἱ χεῖρες. τῶν χειρῶν. ταῖς χερσί. τὰς χεῖρας. ὦ χεῖρες. παρὰ ποιηταῖς δὲ, κατ᾽ ἔλλειψιν εὑρήσεις χερὸς, χερὶ, χέρα. ὥσπερ ἕταρος, ἀντὶ ἑταῖρος.

Περὶ τῶν εἰς ηρ, κατάληξις ια.

Τὰ εἰς ηρ θηλυκὰ πολυσύλλαβα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ τρέπουσι τὸ η εἰς ε. οἷον, εἰνάτηρ, εἰνάτερος. δημήτηρ, δημήτερος. θυγάτηρ, θυγατέρος. μήτηρ, μήτερος. γαστὴρ, γαστέρος. πάσχουσι δὲ καὶ συγκοπὴν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ταῦτα ἑνικῶς. ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος, καὶ μητρός. τῇ μητέρι. καὶ μητρί. τὴν μητέρα, ὦ μῆτερ. ἡ δημήτηρ, τῆς δημήτερος, καὶ δήμητρος. τῇ δημήτερι, καὶ δήμητρι. τὴν δημήτερα, καὶ δήμητρα. ὦ δήμητερ. ἡ θυγάτηρ. τῆς θυγατέρος, καὶ θυγατρός. τῇ θυγατέρι, καὶ θυγατρί. τὴν θυγατέρα, καὶ θύγατρα ποιητικόν. ὦ θύγατερ. τούτων μόνον ἡ κλιτικὴ εἰς ερ. ἡ γαστὴρ. τῆς γαστέρος, καὶ γαστρός. τῇ γαστέρι, καὶ γαστρί. τὴν γαστέρα, ὦ γαστήρ. ἡ δοτικὴ δὲ πληθυντικὴ ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς γίνεται, προσθέσει τοῦ ας. οἷον, μητρὶ, μητράσι. θυγατρὶ, θυγατράσι.

Περὶ τῶν εἰς ωρ, κατάληξις ιβ.

Εἰς ωρ κοινὰ ἔχομεν, ἅπινα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτορος. ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, ἀμήτορος. ὁ καὶ ἡ πανδαμάτωρ, πανδαμάτορος.

Περὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων, κατάληξις ιγ.

Τὰ εἰς ας θηλυκὰ καὶ κοινὰ ὀξύτονα ὄντα, διὰ τοῦ δ κλίνονται. καὶ συστέλλουσι πανταχοῦ τὸ α. οἷον, ἡ μονὰς, τῆς μονάδος. ἡ δυὰς, τῆς δυάδος. ἡ παλλὰς, τῆς παλλάδος. ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος. ὁ καὶ ἡ φυγὰς, τῆς φυγάδος. ὁ καὶ ἡ ἀρκὰς, τῆς ἀρκα-

dis.hoc caput,aũt huius capitis excipitur. duo aũt ſola fœminina grauiſona nomina ciuitatũ habemus, quæ declinationẽ nominum, a quibus denominata ſunt,ſeruauerunt.hæc acragas, huius acragãtis,urbs ſiciliæ,ab inibi fluuio denominata eſt. & hoc tarentum,huius tarenti. In ανς impariſyllaba exiſtentia, cũ ſuis linguis flectuntur. ut,hæc nauis,& nauis, huius nauis,& uis,& uis.huic naui,& naui. hanc nauẽ. & nauem,& nauẽ,& uem.o nauis,& uis.Hæ naues, & ues,& ues.harũ nauium,& uium. his nauibus, & nauibus,& uibus.has naues,& ues, & naues.o naues & naues.ſic & hæc anus,huius anus,& anus.

De in αις,terminatio quarta decima

In αις maſculinum ſolum hæc fax,huius facis,per tos. ſed hic & hæc puer pueri,a puer pueri,& per cõtractionem puer. & quæ ab ipſo autem ſimiliter cõmunia, delta habent. ut, hic & hæc filioſus, filioſi. hic & hæc defilius,defilij.

De in ις,terminatio.xv.

In ις fœminina ſoligenera appoſitione tos faciunt genitiuum,& ſeruant ubiq; ita. ut,hæc ueſtis, huius ueſtis. hæc potio, huius potionis.hic amor, huius amoris.hæc prauitas,huius prauitatis. hæc parnes,huius parnetis.& mutatione t in th, parnethis. unde & Ariſtophanes in nebulis, uide nunc huc ad parnethem. cum autem ſunt bigenera,in us faciunt genitiuum per commixtionẽ.ut,hic & hæc procliuis, procliuis.Oportet aũt ſcire ꝙ quatuor in tis impariſyllaborum acuuntur.ut,uelocitas. tarditas. plenitas. pugna.ſed alia omnia,grauantur.ut, quãtitas. qualitas.

ἔδος. ἡ κρᾶς δὲ τῆς κρατὸς, ἐξαιρεῖται. δύο δὲ μόνα θηλυκὰ βαρύτονα ὀνόματα πόλεων ἔχομεν, ἃ τὴν κλίσιν τῶν ὀνομάτων ἀφ᾽ ὧν ὠνομάσθησαν ἐφύλαξαν, ἡ ἀκράγας, τῆς ἀκράγαντος, πόλις τῆς σικελίας, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε ποταμοῦ ὀνομασθεῖσα. καὶ ἡ τάρας, τῆς τάραντος. Τὰ εἰς αυς. περισπούλλαβα ὄντα, μετὰ ἰδιωμάτων κλίνονται. οἷον, Ἡ ναῦς, καὶ νηῦς. τῆς ναὸς, καὶ νηὸς, καὶ νεὼς. τῇ ναΐ, καὶ νηΐ. τὴν νῆα, καὶ νέα, καὶ ναῦν, καὶ νηῦν. ὦ ναῦς, καὶ νηῦς. αἱ νάες, καὶ νῆες, καὶ νέες. τῶν νηῶν. ταῖς ναυσὶ, καὶ νηυσὶ, καὶ νήεσσι. τὰς νῆας, καὶ ναῦς. καὶ νέας. ὦ νέες, καὶ νῆες. οὕτω καὶ ἡ γραῦς, τῆς γραὸς, καὶ γρηός.

Περὶ τῶν εἰς αις κατάληξις τεσσαρεσκαιδεκάτη.

Εἰς αις θηλυκὸν μόνον ἡ δαῒς, τῆς δαιτὸς, διὰ τοῦ τος. Τὸ δὲ ὁ καὶ ἡ παῖς παιδὸς, ἀπὸ τοῦ πάϊς, πάϊδος, καὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς. καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ ὁμοίως κοινὰ τὸ δ ἔχουσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ εὔπαις, εὔπαιδος. ὁ καὶ ἡ ἄπαις, ἄπαιδος.

Περὶ τῶν εἰς ης, κατάληξις ιέ.

Τὰ εἰς ης θηλυκὰ μονογενῆ προσθέσει τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ η. οἷον, ἡ ἐσθὴς, τῆς ἐσθῆτος. ἡ ποτὴς, τῆς ποτῆτος. ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος. ἡ κακότης, τῆς κακότητος. ἡ πάρνης, τῆς πάρνητος. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, πάρνηθος. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν πάρνηθα. ὅτε δέ εἰσι διγενῆ, εἰς ους ποιοῦσι τὴν γενικὴν κατὰ κρᾶσιν. οἷον, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, προπετέος, προπετοῦς. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τέσσαρα τῶν εἰς της ὑπερδισυλλάβων ὀξύνονται. οἷον, ταχυτὴς, βραδυτὴς. ἀδροτὴς. δηϊοτὴς. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, βαρύνονται. οἷον, ποσότης. ποιότης.

ruditio. leuitas. breuitas.

De in is acutisonis, terminatio sextadecima.

In is acutisona fœminina multisyllaba, non biterminata, siue producunt i, siue corripiunt. per d imparisyllabice flectuntur. ut, ocrea, ocreæ. solea, soleæ. sigillum, sigilli. uinculum, uinculi. gutta, guttæ. pugna pugnæ, pugnæ, & per abscisionem, pugnæ. ut, in pugna tristi. excipitur spica, spicæ. cuius i lõgum. Sed de quãtitate i huiusmodi nominum differentiæ quædam uidetur. doctiores tamẽ hac opinione sunt, ꝗ in is acutisona, fœminina, bissyllaba, natura longa penultimantia non propria existentia; neq; diminutiua, in nominatiuo, i breue habent. sed in obliquis, longum. unde & circunflectuntur. ut, tibia, tibiæ. sordes, sordis. clauis, clauis. fundamentum, fundamenti. repagulum, repaguli. sed non sic habentia, breue ubiq; i habent. ut, themidis. iræ. doricæ. extremitatis. insulæ. Etiam superbissyllaba adiectiua, i breue habent, siue longa, siue breui penultimant. ut, ductrix, ductricis. tibicina, tibicinæ. tamen crinis, crinis; & alia quædam, propter concursum trium breuium producunt i. poetæ autem his ita addentes, propter metrum corripiunt i, fluuiusculi, & pegasiadis dicentes. unde & in argonauticis illud orphicum carmen, Velocibus pedibus supra pegasida littora, pro pegasida. Hæc in his acutisona, communiter in a faciunt accusatiuum. ut, fundamentum. sigillum. iaculum. testudinem. cum aũt inuentus fuerit accusatiuus in in, æolũ est. ut, sigillum. testudinẽ.

λογιότης. κουφότης. βραχύτης.

Περὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, κατάληξις ἐκκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ πολυσύλλαβα, μὴ διακατάληκτα, εἴτε ἐκτείνουσι τὸ ι, εἴτε συστέλλουσι, διὰ τοῦ δ περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, κνημὶς, κνημῖδος. κρηπὶς, κρηπῖδος. σφραγὶς, σφραγῖδος. ἀψὶς, ἀψῖδος. ῥανὶς, ῥανίδος. δαΐς, δαΐδος, δαΐδι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, δαΐ. ὡς, Ἐν δαῒ λυγρῇ. ἐξαιρεῖται αἰγλὶς, αἰγλῖθος, οὗ τὸ ι μακρόν. Περὶ δὲ τῆς ποσότητος τοῦ ι τῶν τοιούτων ὀνομάτων διαφορά τις φαίνεται. οἱ λογιώτεροι μέντοι ταύτης τῆς δόξης εἰσὶν, ὅτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, θηλυκὰ, δισύλλαβα, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, μὴ κύρια ὄντα μὴ δὲ ὑποκοριστικὰ, ἐπὶ μὲν τῆς ὀνομαστικῆς, τὸ ι βραχὺ ἔχουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων, μακρόν. ὅθεν καὶ προπερισπῶνται. οἷον, κνημὶς, κνημῖδος. κηλὶς, κηλῖδος, κληὶς, κληῖδος. κρηπὶς, κρηπῖδος. βαλβὶς. βαλβῖδος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βραχὺ πανταχοῦ τὸ ι ἔχουσιν. οἷον, θέμιδος. μήνιδος. δωρίδος. κορωνίδος. νησίδος. Ἔτι τὰ ὑπερδισύλλαβα ἐπίθετα, τὸ ι βραχὺ ἔχουσιν, εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχείᾳ παραλήγονται. οἷον, στρατηγὶς, στρατηγίδος. αὐλητρὶς, αὐλητρίδος. τό γε μὴν πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος, καὶ ἄλλ᾽ ἄττα, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν τριῶν βραχέων ἐκτείνουσι τὸ ι. οἱ ποιηταὶ δὲ τούτοις ν προστιθέντες. διὰ τὸ μέτρον συστέλλουσι τὸ ι, ποταμηίδος, καὶ παγασηίδος λέγοντες. ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀργοναυτικοῖς ἐκεῖνο ὀρφικὸν ἔπος, Λαιψηροῖς ποσὶν ὑπὲρ παγασηίδας ἀκτάς, ἀντὶ παγασίδας. Ταῦτα δὲ τὰ εἰς ις ὀξύτονα, κοινῶς μὲν εἰς α ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, κρηπῖδα. σφραγῖδα. βολίδα. ἀψῖδα. ὅταν δὲ εὑρεθῇ αἰτιατικὴ εἰς ιν, αἰολέων ἐστίν. οἷον, σφραγῖν. ἄψιν.

unde & Hesiodus, Tripalmem autem testudinem incide decipalmo currui. pro testudinem. In is circunflexa fœminina, per dos faciunt genitiuum, & in in accusatiuum.ut,bendis, bendidis, bendidem. melis,melidis, molidem. In is propria grauisona fœminina,siue in ris,siue in tis,siue in mis, uel in aliā quandam consonantem ante is habent,communiter in dos faciūt genitiuum.ut uenus,ueneris.thetis,thetidis.themis, themidis. memphis,memphidis. sed Ionice,in os. excipiuntur autem hæc propria, & non. hæc charybdis,charybdis.sardis,sardis.trallis,trallis. excusatio,excusationis. fictio, fictionis. lacusis, lacusis.inuidia,inuidiæ.acquisitio,acquisitionis.xois,xois. asthlibis,asthlibis.sois,soios.serua,seruæ.thamiathis, thamiathios. Etiam a ciuitate composita fœminina, solum simplicis seruant declinationem. ut, arx,arcis. In nis fœminina grauisona, si longa penultimant,sed d flectuntur. ut iuuenis,iuuenis. ononis ononidis. ira, iræ. Sed in tertio odyssææ poetæ, Ira ex perniciosa cæsiæ mineruæ, Ionicum est, ut thetios,& memphidis,sed si breui penultimant, per purum os faciunt genitiuum.ut,puluis, puluis. raritas,raritatis.hic & hæc auis, auis communiter. nam ante is duas immutabiles habentia, in thos faciunt genitiuum ut,funis,funis.dellis, dellithis. excipitur, trallis, trallis. auis uero, auis, doricum. unde & doctus Pindarus doricus existens ualde, Iouis aduersus auem diuinam dixit.In ris fœminina, per dos faciunt genitiuum.ut,discordia,discordiæ. cithara, citharæ. Iris,iridis.gratia,gratiæ,& gratiæ,& gratiæ,poetice.

ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ. ἀντὶ ἀψίδα. Τὰ εἰς ις περισπώμενα θηλυκὰ, διὰ τοῦ δος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ εἰς ιν τὴν αἰτιατικήν. οἷον, βενδῖς, βενδῖδος, βενδῖν. μολῖς, μολῖδος, μολῖν. Τὰ εἰς ις κύρια βαρύτονα θηλυκὰ, εἴτε εἰς ρις, εἴτε εἰς πις, εἴτε εἰς μις, εἴτε ἄλλό τι σύμφωνον πρὸ τοῦ ις ἔχουσι, κοινῶς εἰς δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κύπρις, κύπριδος. θέτις, θέτιδος. θέμις, θέμιδος. μέμφις, μέμφιδος. ἰωνικῶς δὲ, εἰς ος. ἐξαιρεῖται δὲ ταῦτα τὰ κύρια, καὶ μή. χάρυβδις, χαρύβδιος. σάρδις, σάρδιος. τράλλις, τράλλιος. σκῆψις, σκήψιος. ἐπίσκηψις, ἐπισκήψιος. λάχνσις, λαχούσιος. νέμεσις, νεμέσιος. ἐπίκτησις, ἐπικτήσιος. ξοῖς, ξοῖος. ἄθλιβις, ἀθλίβιος. σοῖς, σοῖος. δμῶϊς, δμώϊς. ταμιάθις, ταμιάθιος. Ἔτι τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα θηλυκὰ, μόνως τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, ἡ ἀκρόπολις, τῆς ἀκροπόλιος. Τὰ εἰς νις θηλυκὰ βαρύτονα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγουσι, διὰ τοῦ δ κλίνονται. οἷον, νεᾶνις, νεάνιδος. ἰῶνις, ἰώνιδος. μῆνις, μήνιδος. τὸ δὲ ἐν τῷ γ τῆς ὀδυσσείας τοῦ ποιητοῦ, Μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης, ἰωνικόν ἐστιν, ὥσπερ θέτιος, καὶ μέμφιος. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγουσι, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, κόνις, κόνιος. σπάνις. σπάνιος. ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος κοινῶς. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ ις δύο ἀμετάβολα ἔχοντα, εἰς θος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, μέρμις, μέρμιθος. δέλλις, δέλλιθος. ἐξαιρεῖται τράλλις, τράλλιος. ὄρνιξ δὲ ὄρνιχος, δωρικόν. ὅθεν καὶ ὁ δεινὸς Πίνδαρος δωρικὸς ὢν τὰ πολλὰ, Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον, εἴρηκε. Τὰ εἰς ρις θηλυκὰ, διὰ τοῦ δος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ἔρις, ἔριδος. κίθαρις, κιθάριδος. ἶρις, ἴριδος. χάρις, χάριδος, καὶ χάριτος, καὶ χάριστες ποιητικῶς.

ſimiliter & fas,huius fas,& fas,& fas . unde & Heſio dus . Iuſtitia autem dirige fas.excipitur iniuria,iniuriæ,acris, acris. congregatio, congregationis . & ab eo,feſtum,feſti.congregatio,cõgregationis.pumex, pumicis. In is fœminina ab in is maſculinis facta, d habent. ut,hic arcitenens,hæc arcitenens,huius arcitenentis.hic ciuis, hæc ciuis, huius ciuis. hic herus, hæc hæra,huius heræ . hic ſpartanus, hæc ſpartana, huius ſpartanæ.hic uenator,hæc uenatrix,huius uenatricis . recipiunt autẽ omnia fœminina accentum in penultima,præter quæ a uendo , & lecto compoſita ſunt.hæc enim propenacuuntur, ſuis maſculinis penacutis. ut,hic piſtor, hæc piſtrix . hic herbarius, hæc herbaria. hic maritus,hæc uxor,& uxor . Horũ genitiuus cum inuentus erit per os , ionicus eſt , ut dictum eſt . & datiuus ſimiliter patiens & abſciſionem.ut,thetidi,pro thetidi, & carinæ , pro carinæ. unde & orphicum in argonautis. Quæ ipſi ſub carina iacebant uno iunco extenſæ , pro carinæ propter metrum . & apud Heſiodum in ſcuto , Vbi is domus habitabat cum pudica uxore,pro uxore.De accuſatiuo autem horum, quidam dicunt ꝙ in is per d declinata communiter , in in faciunt accuſatiuum, ut,ira,iræ,iram.unde.& poeta,Iram cane dea. Chryſothemis,chryſothemi.this,themin,cum uero inuentus erit in a,poeticus eſt.ut, Iupiter uero diſcordiam præmiſit,& elida,diuam.

De in is,terminatio decimaſeptima.

In is fœminina pluriſyllaba rara exiſtẽtia ſimiliter

ὁμοίως καὶ θέμις, θέμιδος, καὶ θέμιτος, καὶ θεμιστος. ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, δίκῃ δ' ἰθύνει θέμιστας. ἐξαιρεῖται ὕβρις, ὕβριος. ἄκρις, ἄκριος. ἄγυρις, ἀγύριος, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, πανήγυρις, πανηγύριος. ὁμήγυρις, ὁμηγύριος. κίσσηρις, κισσήριος. Τὰ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς της ἀρσενικῶν γινόμενα, τὸ δ ἔχουσιν. οἷον, ὁ τοξότης, ἡ τοξότις, τῆς τοξότιτος. ὁ πολίτης, ἡ πολῖτις, τῆς πολίτιδος, ὁ δεσπότης, ἡ δεσπότις, τῆς δεσπότιδος. ὁ σπαρτιάτης, ἡ σπαρτιᾶτις, τῆς σπαρτιάτιδος. κυνηγέτης, ἡ κυνηγέτις, τῆς κυνηγέτιδος. φυλάσσουσι δὲ πάντα τὰ θηλυκὰ τὸν τόνον ἐν τῇ παραληγούσῃ, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πωλῶ, καὶ κοίτη συντεθειμένων. ταῦτα γὰρ προπαροξύνονται, τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν παροξυνομένων. οἷον, ὁ ἀρτοπώλης, ἡ ἀρτόπωλις. ὁ λαχανοπώλης, ἡ λαχανόπωλις. ὁ ἀκοίτης, ἡ ἄκοιτις, καὶ παράκοιτις. Τούτων ἡ γενικὴ ὅταν εὑρεθῇ διὰ τοῦ ος, ἰωνική ἐστιν, ὡς εἴρηται. καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως πάσχουσα καὶ ἀποκοπήν. οἷον, θέτι, ἀντὶ θέτιδι. καὶ τρόπι, ἀντὶ τρόπιδι. ὅθεν καὶ τὸ ὀρφικὸν ἐκεῖνο ἐν ἀργοναυτικοῖς, Αἳ οἱ ὑπὸ τρόπι κεῖντο μιᾶς σχοίνοιο ταθεῖσαι, ἀντὶ τρόπιδι διὰ τὸ μέτρον. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν ἀσπίδι, Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι, ἀντὶ παρακοίτιδι. περὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τούτων, ἔνιοί φασιν ὅτι τὰ εἰς ις διὰ τοῦ δ κλινόμενα κοινῶς, εἰς ιν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, μῆνις, μήνιδος, μῆνιν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, Μῆνιν ἄειδε θεά. χρυσόθεμις, χρυσοθέμιδος, χρυσόθεμιν. ὅταν δὲ εὑρεθῇ εἰς α, ποιητική ἐστιν. οἷον, Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλλε. καὶ ἤλιδα δῖαν.

Περὶ τῶν εἰς εις, κατάληξις ἑπτακαιδεκάτη.

Τὰ εἰς εις θηλυκὰ πολυσύλλαβα σπάνια ὄντα, ὁμοίως

masculinis flectuntur.ut,hæc opois, huius opoentis, ciuitas. unde Asperam opoentem relinquens, Orpheus dixit.& Homerus in.xii.Iliadis,Dixerunt uero ipsi in opoentem per gloriosum filiũ ducturũ.notatum est hæc clauis,huius clauis,hanc clauẽ, & clauẽ melius.unde & Demosthenes luxata humeri iunctura dixit.& etiam equistrepens,equistrepentis.

De in us,terminatio decimaoctaua.

In us fœminina nomina ciuitatum,plurisyllabice flectuntur,ut masculina,nisi hebraica sint. ut,hæc opus,huius opuntis.hic & hæc anthemus,huius anthemuntis. hæc trapezus, huius trapezuntis. hæc cerasus,huius cerasuntis.In os omnia fœminina parisyllaba existentia,in u faciunt genitiuum,ut dictũ est.

De in ys grauisonis,terminatio.xix.

In ys fœminina grauisona ubiq; y breue habentia per purum os faciunt genitiuum. ut,pinus, pini. cithara,citharæ.barba,barbæ.currus,currus, & currus irregulariter Sappho, ut aiunt, dixit. excipitur fascis,fascis,& galea,galeæ. per thos facientia genitiuum. & fascis illud my, producitur in obliquis secundum regulam.nã omnis genitiuus in thos,in longam,penultimat. ut,auis.funiculi.dellithis. affirmat tamen in quinta specieculа Theocriti carmen, Et mollis herbæ bonum fascem trado. nam longum illud my,quinto dactylo existente. sed galeæ corripitur,ut sæpe quærẽs inuenies apud poetas, & in quinto Iliados poetæ. lucebat ipsi ex galeaq;, & scuto indefessus ignis. Sed per purum os declinata communiter in yn solum faciunt accusatiuum. ut,pinus,

τοῖς ἀρσενικοῖς κλίνονται. οἷον, ἡ ὀπόεις, τῆς ὀπόεντος, πόλις. ὅθεν, Τρηχίνην ὀπόεντα λιπὼν, ὁ Ὀρφεὺς εἴρηκε. καὶ ὅμηρος ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος, φὴν δὲ οἱ εἰς ὀπόεντα περικλυτὸν ἤδη ἀπάξειν. σεσημείωται δὲ ἡ κλεὶς, τῆς κλειδὸς, τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν ἄμεινον. ὅθεν καὶ ὁ δημοσθένης τὴν κλεῖν κατεαγότα εἴρηκε. καὶ ἔτι ἀντήρεις, ἀντήρειδος.

Περὶ τῶν εἰς ους, κατάληξις ὀκτωκαιδεκάτη.

Τὰ εἰς ους θηλυκὰ ὀνόματα πόλεων, περισσοσυλλάβως κλίνονται ὁμοίως τοῖς ἀρσενικοῖς, εἰ μὴ ἑβραϊκὰ εἴησαν. οἷον, ἡ ὀπους, τῆς ὀποῦντος. ὁ καὶ ἡ ἀνθεμοῦς, τῆς ἀνθεμοῦντος. ἡ τραπεζοῦς, τῆς τραπεζοῦντος. ἡ κερασοῦς, τῆς κερασοῦντος. Τὰ εἰς ος πάντα θηλυκὰ ἰσοσύλλαβά ὄντα, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς εἴρηται.

Περὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων, κατάληξις ιθ'.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ βαρύτονα πανταχοῦ τὸ υ βραχὺ ἔχοντα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, πίτυς, πίτυος. χέλυς, χέλυος. γένυς, γένυος. ἁρμάμαξυς, ἁρμαμάξυος, καὶ ἁρμαμάξυδος παραλόγως ἡ Σαπφὼ, ὥσφασιν, εἴρηκεν. ἐξαιρεῖται κῶμυς, κώμυθος, καὶ κόρυς, κόρυθος, διὰ τοῦ θος ποιοῦντα τὴν γενικήν. καὶ τῆς μὲν κώμυθος τὸ μυ, ἐκτείνεται ἐν ταῖς πλαγίαις κατὰ τὸν κανόνα. πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς θος, μακροπαραληκτεῖ. οἷον, ὄρνιθος. μέρμιθος. δέλλιθος. ἐπιβέβαιοῖ μέντοι καὶ τὸ ἐν πέμπτῳ εἰδυλλίῳ τοῦ θεοκρίτου ἔπος, Καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι. μακρὸν γὰρ τὸ μυ, τοῦ πέμπτου δακτύλου ὄντος. τῆς δὲ κόρυθος συστέλλεται, ὡς πολλάκις ζητῶν εὑρήσεις παρὰ ποιηταῖς. καὶ ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος τοῦ ποιητοῦ, Δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. Τὰ δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα, κοινῶς εἰς υν μόνον ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, πίτυος,

pinũ,chelys,chelyn.nisi poetica licẽtia inuenies in a.

De in ys acutisonis.

In ys acutisona fœminina correptum y habentia, per d flectuntur, & in da solum faciũt accusatiuum. ut,chlamys,midis,mida. pelamys piscis,pelamydis, mida,crocys.crocydis,crocyda.Sed acutisona, & circunflexa, habentia quidem y solum longum in nominatiuo, in obliquis autem breue, per purum os faciunt genitiuum.ut uẽter,uentris.miseria,miseriæ. erinnys, erinnys. tethys, tethys. esca, escæ. quercus, quercus,supercilium,supercilij.excipitur aglys,this. quod est rotundus, & perforatus lapis. & hæc quidem communiter in yn faciunt accusatiuum.ut miseriam,erinnyn, quercum, supercilium. sed raro inuenies apud poetas uentrem, & quercum, ut apud Homericum Quintum notaui dicentẽ. Cecidit sicut in montibus circa firmam quercum frutex. Etiam inuenitur, & uenter correptũ, & alia quędã similia.

De habentibus duas consonantes.

Habentia duas consonantes fœminina, rara sunt. & si habent ante se a, in tos faciunt genitiuũ,ut prædictum est,ut,hęc uxor,uetustum,uxoris.mare vero maris,mari.mare excipitur.si uero non habent a, in thos faciunt. ut tiryns,tirynthis,ciuitas.

De in os, terminatio.xx.

In os fœminina,& communia, grauisona, & circunflexa,& propenacutisona attica,in o faciũt gtm̃, ut dictum est.ut,ara.aurora.ceus, cous. hic & hæc bonicornis.quorũ tres actõs inuenies sine n.aurorã. coũ.ceũ. Duo uero acutisona fœminina inueniunt

πίτυν. χέλυος, χέλυν, εἰ μὴ ποιητικὴ ἀδεία εὕρησις εἰς α.

Περὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων.

Τὰ εἰς υς ὀξύτονα θηλυκὰ συνεσταλμένον τὸ υ ἔχοντα. διὰ τοῦ δ κλίνονται, καὶ εἰς δα μόνον ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, χλαμὺς, χλαμύδες, χλαμύδα. πηλαμὺς, πηλαμύδος, πηλαμύδα. κροκὺς, κροκύδες, κροκύδα. Τὰ δὲ ὀξύτονα καὶ περισπώμενα, ἔχοντα μὲν τὸ υ μόνον μακρὸν ἐν τῇ ὀνομαστικῇ, ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις βραχὺ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, νηδὺς, νηδύος, ὀϊζὺς, ὀϊζύος. ἐριννὺς, ἐριννύος. τηθὺς, τηθύος. ἐδητὺς, ἐδητύος. δρῦς, δρυός. ὀφρὺς, ὀφρύος. ἐξαιρεῖται, ἀγλὺς, ἀγλῦθος, ὁ περιφερὴς καὶ τετρυπημένος λίθος. καὶ ταῦτα δὲ κοινῶς εἰς υν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, ὀϊζύν. ἐριννύν. δρῦν. ὀφρύν. σπανίως δὲ εὕρησις παρὰ ποιηταῖς νηδύα, καὶ δρύα, ὡς παρὰ τῷ ὁμηρικῷ Κοΐντῳ ἐσημειωσάμην λέγοντι, Κάππεσεν εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος. Ἐπιεύρηται καὶ νηδὺς συστελλόμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὅμοια.

Περὶ τῶν ἐχόντων δύο σύμφωνα.

Τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα θηλυκὰ, σπάνιά εἰσι. καὶ εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ αὐτῶν α, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς προείρηται, οἷον, ἡ δάμαρς παλαιὸν, δάμαρτος. ἡ ἅλς δὲ, ἁλὸς, ἁλὶ, ἅλα, ἐξαιρεῖται. εἰ δὲ μὴ ἔχουσιν α, εἰς θος ποιοῦσιν. οἷον, τίρυνς, τίρυνθος, πόλις.

Περὶ τῶν εἰς ως, κατάληξις εἰκοστή.

Τὰ εἰς ως θηλυκὰ, καὶ κοινὰ, βαρύτονα, καὶ περισπώμενα, καὶ προπαροξύτονα ἁπλᾶ, εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικὴν, ὡς εἴρηται. οἷον, ἡ ἅλως. ἡ ἕως. ἡ κέως. ἡ κῶς. ὁ καὶ ἡ εὔκερως. ὧν τρεῖς αἰτιατικὰς εὕρησις χωρὶς ν. ἕω. κῶ. κέω. Δύο δὲ ὀξύτονα θηλυκὰ εὑρίσκονται

per commixtionem in us facientia genitiuum. ut, hic pudor, huius pudoris, hæc aurora, huius auroræ sed Hesiodi Datio uero bona, raptus autem malus, indeclinabilis.

De in psi, terminatio. xxi.

In psi fœminina, uel p habent in obliquis, ut dictum est in masculinis, ut, uox, uocis, idest uox. hæc procella, huius procellæ. uel b. ut, uena, uenæ. purgatio, purgationis. uel phi. ut, cinyps, cinyphis.

De terminationibus neutrorum nominum. Sectio quinta.

His sic dictis, sequens sit & de terminationibus neutrorum nominum tractare. quorum finales sex sunt. a. i. y. n. r. s. ut, gradus. mel. grex. lignum. aqua. poculum. sed. illud, & hoc, & ipsum, & aliud, & tale, & tantum, & tantum, abiecerunt n, more attico. Inueniuntur autem & cum o. Ideo non est o finale neutri nominis.

De in a neutris, terminatio prima.

In a neutra correptum habent a. & plurisyllaba existentia, in tos faciunt genitiuum. ut, gradus, gradus. unda, undæ. domus, domus. omne autem neutrum soligenere in a, ante a, m habet. ut, gradus. litera poema. nam magnum, trigenere, & diuersiclinium. hoc magnum, huius magni. huic magno. hoc magnum. caput autem passum, a caput factum. unde & a longū habet. est uero & diuersiclinium. Hoc caput. huius capitis. huic ti. hoc caput. & hoc caput. huius capitis. huic ti.

κατὰ κρᾶσιν εἰς ευς ποιοῦντα τὴν γενικήν. οἷον, ἡ αἰδὰς, τῆς αἰδόος, οῦς. ἡ ἠὼς, τῆς ἠόος, οῦς. Ἡ δὲ Ἡσιόδου Δὼς δ᾽ ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακή, ἄκλητος.

Περὶ τῶν εἰς ψ, κατάληξις εἰκοστὴ πρώτη.

Τα εἰς ψ θηλυκὰ, ἢ τὸ π ἔχουσιν ἐν ταῖς πλαγίαις, ὡς εὑρηται ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς, οἷον, ἡ ὄψ, τῆς ὀπὸς, ἡ φωνή. ἡ λαῖλαψ, τῆς λαίλαπος, ἢ τὸ β, οἷον, ἡ φλὲψ, τῆς φλεβός. χέρνιψ, χέρνιβος, ἢ τὸ φ. οἷον, κίνυψ, κίνυφος.

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

Τμῆμα πέμπτον.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διαλαβεῖν. ὧν τελικὰ ἕξ εἰσιν. α. ι. υ. ν. ρ. σ. οἷον, τὸ ῥῆμα. τὸ μέλι. τὸ πῶυ. τὸ ξύλον. τὸ ὕδωρ. τὸ δέπας. τὸ δὲ ἐκεῖνο, καὶ τοῦτο, καὶ αὐτὸ, καὶ ἄλλο, καὶ τοιοῦτο, καὶ τοσοῦτο, καὶ τηλικοῦτο, ἀπέβαλον τὸ ν ἔθει ἀττικῷ. εὑρίσκονται μέντοι καὶ μετὰ τοῦ ν. διὰ οὐκ ἔστι τὸ ο τελικὸν οὐδετέρου ὀνόματος.

Περὶ τῶν εἰς α οὐδετέρων, κατάληξις πρώτη.

Τὰ εἰς α οὐδέτερα συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α. καὶ περιττοσύλλαβα ὄντα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ ῥῆμα, τοῦ ῥήματος. τὸ κῦμα, τοῦ κύματος. τὸ σῶμα, τοῦ σώματος. πᾶν δὲ οὐδέτερον μονογενὲς εἰς α, πρὸ τοῦ α μ ἔχει. οἷον, ῥῆμα. γράμμα. ποίημα. τὸ γὰρ μέγα, τριγενὲς καὶ ἑτερόκλιτον. Τὸ μέγα. τοῦ μεγάλου. τῷ μεγάλῳ. τὸ μέγα. τὸ δὲ κάρα πεπονθὸς, ἀπὸ τοῦ κάρηνον γεγονός. ὅθεν καὶ τὸ α μακρὸν ἔχει. ἔστι δὲ καὶ ἑτερόκλιτον. Τὸ κάρα. τοῦ κρατός. τῷ κρατί. τὸ κάρα. καὶ ἡ κράς. τῆς κρατός. τῇ κρατί.

hoc caput, & hoc caput. huius capitis, huic capiti. hoc caput, ut plurimum apud ecclesiasticos. & hoc pascha uero indeclinabile, externum existẽs. Nobis autem & quæ uidẽtur finalia neutrorum nominum, passa abscisionem. ut, Pingui oleo, pro pingui oleo. niuem, pro niuem. tegmen, pro tegmen. textura, pro textura. pinguedo, pro pinguedo. lac, a lac. unde lactis. & pleonasmo c, lactis.

Hic gradus. genitiuus, huius gradus. nam in ma appositione tos faciunt genitiuũ. ut, gradus, gradus. domus. domus. sed fortis domus, per abscisionem factã est. huic gradui, a genitiuo, mutatione os in, i, hunc gradũ, o gradus. Hi gradus, o gradus, a datiuo singulari mutatione i, in e. horum graduũ, a nominatiuo duali mutatione e, in ων. Hi gradus, hos gradus o gradus, a breui existente, horum graduum communiter. his gradibus, a singulari datiuo mutatione t in s. & gradibus ionice, a genitiuo mutatione o in e & appositione si. ut, gradus, gradibus. literæ, literis. carminis, carminibus, ueri, ueris.

De in i, neutris, terminatio secunda.

In i neutra soligenera, in tos faciunt genitiuum. & breue i, habent. ut, hoc mel, huius mellis. & quæ ab eo similiter. ut, acetimel, acetimellis. merimel, merimellis. Sed neutra in is communium, suum seruant declinatum. ut, amans patriam, amãtis patriam, quia hic & hæc amans patriam, amantis patriam. hoc fugiens ciuitatem, tis ciuitatem, quia hic & hæc phygopolis, dis, similiter & quidam cuiusdam, quia communiter quidam, iusdam. idam. endẽ. quidã. undam.

τὴν κάρα. καὶ ἡ κάρα. τῆς κάρας. τῇ κάρᾳ. τὴν κάραν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. καὶ τὸ πάσχα δὲ ἄκλιτον, ἀλλότριον ὄν. Σημειώσῃ δὲ καὶ τὰ δοκοῦντα τελικὰ οὐδετέρων ὀνομάτων, πεπονθότα δὲ ἀποκοπήν. οἷον, λίπ' ἐλαίῳ, ἀντὶ λιπαρῷ ἐλαίῳ. νίφα, ἀντὶ νιφάδα. σκέπα, ἀντὶ σκέπασμα. ὕφα. ἀντὶ ὕφασμα. ἄλυφα, ἀντὶ ἄλειφαρ. γάλα, ἀπὸ τοῦ γάλαξ. ὅθεν γάλακος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, γάλακτος.

Τὸ βῆμα. γενικὴ, τοῦ βήματος. τὰ γὰρ εἰς μα προσθέσει τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, βῆμα, βήματος. δῶμα, δώματος. τὸ δὲ, χαλκοβατὲς δῶ, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο, τῷ βήματι, ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι. τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. τὼ βήματε, ὦ βήματε, ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. τοῖν βημάτοιν, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. τὰ βήματα, τὰ βήματα, ὦ βήματα, τοῦ τα βραχὺ ὄντος. τῶν βημάτων κοινῶς. τοῖς βήμασιν, ἀπὸ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. καὶ βημάτεσσιν ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆν γενικῆς τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ προσθέσει σι. οἷον, βήματος, βημάτεσσι. γράμματος, γραμμάτεσσιν. ἔπεος, ἐπέεσσιν. ἀληθέος, ἀληθέεσσι.

Περὶ τῶν εἰς ι οὐδετέρων, κατάληξις δευτέρα.

Τὰ εἰς ι οὐδέτερα μονογενῆ, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ βραχὺ τὸ ι ἔχουσιν. οἷον, τὸ μέλι, τοῦ μέλιτος. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ὁμοίως. οἷον, ὀξύμελι, ὀξυμέλιτος. οἰνόμελι οἰνομέλιτος. Τὰ δὲ οὐδέτερα τῶν εἰς ις κοινῶν, τὴν τῶν ἰδίων φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τὸ φιλόπατρι, φιλοπάτριδος, ὅτι ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, φιλοπάτριδος. τὸ φυγόπολι, τοῦ φυγοπόλιος, ὅτι ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, φυγοπόλιος, ὁμοίως καὶ τὶς, τινὸς, ὅτι κοινῶς τὶς. τινός. τινί. τινά. τινές. τινῶν.

uſdam, oſdã grauiſone, qñ indefinitũ eſt q̄s autem, cuiuscui. quem. qui. quorũ. quibus. quos. grauiſone, quando interrogatiuum eſt. ſimiliter & neutra hoc piper uero, & ſinapi, & galla, & gummi, & cinnabary. & ſtimmi, barbara ſunt, & per ios communiter, & eos ionice, & eos attice ſortita ſunt declinationem. quorum ſinapi, exemplũ in ſecunda contractorum erit. Notabis uero & quæ apocopen paſſa ſunt. ut, farinæ, pro farinæ. lana, pro lana. nutritum, pro nutritum. Ordeum album comedentes, & ſiligines, pro ordeum album.

De in y, terminatio tertia.

In y terminata neutra, breue y ubique habentia, ſiquidem longa penultimant, per eos faciunt genitiuum. ut, hic grex, huius gregis. hęc urbs, huius urbis. excipitur hæc ſinapis, huius ſinapis, & ſi longum illud na habens. ſi autem breui penultimant, per yos declinantur. ut, hoc genu, huius genu. & per tranſpoſitionẽ, genu. & hoc genu, huius genu. unde & genua. hæc haſta, huius haſtæ. & per tranſpoſitionem. haſtæ. & hęc haſta, huius haſtæ. unde & hęc haſta, huius haſtæ. ex quo hæ haſtæ. & hæc haſta, huius haſtæ, & haſtæ. huic haſtæ, haſtæ. unde & Ariſtophanicum illud notatum. Cum haſta cum ſcuto. Sed neutra trigenerum adiectiuorum maſculinorum ſeruant flexum. ut, hoc ſuaue, huius ſuauis hoc uelox, huius uelocis. hoc medium, huius dij. illud aũt Heſiodicum, Antrũ petroſum, pro antrum, per abſciſionem factum. & hæc quidem de finales uocales habentibus neutris. nunc autẽ & de conſonantes

ποσί. τινὰς ὀξυτόνως, ὅτε ἀόριστόν ἐστι. τίς δὲ, τίνος. τίνα. τίνες. τίνων. τίσι. τίνας. βαρυτόνως. ὅτε ἐρωτηματικόν ἐστιν. ὁμοίως καὶ τὰ οὐδέτερα. τὸ πέπερι δὲ, καὶ σίνηπι, καὶ κίκι, καὶ κόμμι, καὶ κιννάβαρι, καὶ στίμμι, βαρβαρικά εἰσι, καὶ τὴν διὰ τοῦ ιος κοινῶς, καὶ εος ἰωνικῶς, καὶ εως ἀττικῶς ἔλαχον κλίσιν. ὧν τὸ σίνηπι, παράδειγμα ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν συνηρημένων ἔσται. σημειώσῃ δὲ καὶ τὰ ἀποκοπὴν πεπονθότα. οἷον, ἄλφι, ἀντὶ ἄλφιτον. ἔρι, ἀντὶ ἔριον. τρόφι, ἀντὶ τρόφιμον. κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας, ἀντὶ κρῖμνον λευκόν.

Περὶ τῶν εἰς υ, κατάληξις τρίτη.

Τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα, βραχὺ τὸ υ πανταχοῦ ἔχοντα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγουσι, διὰ τοῦ εος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ πῶυ, τοῦ πώεος. τὸ ἄστυ, τοῦ ἄστεος. ἐξαιρεῖται τὸ νάπυ, τοῦ νάπυος, καίπερ μακρὸν τὸ να ἔχον. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγουσι, διὰ τοῦ νος κλίνονται. οἷον, τὸ γόνυ, τοῦ γόνυος. καὶ κατὰ μετάθεσιν, γουνός. καὶ τὸ γοῦνας, τοῦ γούνατος. ὅθεν καὶ γούνατα. τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος. καὶ κατὰ μετάθεσιν. δουρός. καὶ τὸ δόρας, τοῦ δόρατος. ὅθεν καὶ τὸ δούρας, τοῦ δούρατος. ἐξ οὗ τὰ δούρατα. καὶ τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, καὶ δόρους. τῷ δόρεϊ, δόρει. ὅθεν καὶ τὸ ἀριστοφάνειον ἐκεῖνο σεσημειωμένον. Σὺν δόρει, καὶ σὺν ἀσπίδι. τὰ δὲ οὐδέτερα τῶν τριγενῶν ἐπιθέτων, τὴν τῶν ἀρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τὸ ἡδὺ, τοῦ ἡδέος. τὸ ὠκὺ, τοῦ ὠκέος. τὸ ἥμισυ, τοῦ ἡμίσεος. τὸ δὲ ἡσιόδειον, γλάφυ πετρῆεν, ἀντὶ γλαφυρὸν, κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τελικὰ φωνήεντα ἐχόντων οὐδετέρων. νῦν δὲ καὶ περὶ τῶν σύμφωνα

habentibus dicamus, & primum de n omnibus. In an neutra adiectiua existentia, secundum flexum propriorum masculinorum declinantur. ut, hoc omne, huius omnis, quia hic omnis, huius omnis. hoc nigrum, huius nigri, quia hic niger, huius nigri. Item participalia. ut, hoc uerberans, uerberantis. Item in en omnia adiectiua, & participalia. ut, hoc gratiosum, huius gratiosi. hoc tenerũ, huius teneri. hoc uerberatum, huius uerberati. hoc ponens, huius ponentis. hoc iungens, huius iungentis. Item in un, ut, hoc bipes, huius bipedis. hoc imprimens, huius imprimentis hoc inaurans, huius inaurantis, præter parisyllaba contractorum. ut, hoc os, ab os. hoc canistrum. hoc aureum. argenteum. æneum. fereũ. plumbeum. quæ peculiarem sortita sunt declinationem ut hoc aureum, huius aurei. huic aureo, hoc aureum Hęc aurea. horum aureorum. his aureis. hæc aurea. sic & simplex. & duplex. & triplex. & quadruplex. In on omnia neutra parisyllabice, in u faciunt genitiuum. ut, hoc pulchrum, huius pulchri. præter notata in quinta, simplici declinatione. nauigium autem quando simplex est, nauigij facit. cum autem comparatiuum, pluris. Item & hoc martium, martij, & hoc melius, melioris. In on attica neutra productionem passa, ab in on communibus in o facinnt genitiuum attice, ut prædictũ est. In on participalia contracta, imparisyllabice flectuntur. ut, hoc clamans, huius clamantis. In ar neutra superbisyllaba, in tos faciunt genitiuum. ut, esca, escæ, somnium, somnij. unguentum, unguenti. caput,

ἐχόντων λέγωμεν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ν πάντων. Τὰ εἰς αν οὐδέτερα ἐπίθετα ὄντα, κατὰ τὴν κλίσιν τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν κλίνονται. οἷον, τὸ πᾶν, τοῦ παντὸς, ὅτι ὁ πᾶς, παντὸς. τὸ μέλαν, τοῦ μέλανος, ὅτι ὁ μέλας, τοῦ μέλανος. Ἔτι τὰ μετοχικά. οἷον, τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. Ἔτι τὰ εἰς εν πάντα ἐπιθετικὰ, καὶ μετοχικά. οἷον, τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος. τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος. τὸ τυθὲν, τοῦ τυθέντος. τὸ ζευγνῦν, τοῦ ζευγνύντος. Ἔτι τὰ εἰς ουν. οἷον, τὸ δίπουν, τοῦ δίποδος. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος. τὸ χρυσοῦν, τοῦ χυσοῦντος. πλὴν τῶν ἰσοσυλλάβων συνῃρημένων. οἷον, τὸ ὀστοῦν ἀπὸ τοῦ ὀστέον. τὸ κανοῦν. τὸ χρυσοῦν. τὸ ἀργυροῦν. τὸ χαλκοῦν. τὸ σιδηροῦν. τὸ μολιβδοῦν. ἃ ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν. οἷον τὸ χρυσόον, οῦν. τοῦ χρυσόου οῦ. τῷ χρυσόῳ, ῷ. τὸ χρυσόον, οῦν. τὰ χρυσόα, ᾶ. τῶν χρυσόων, ῶν. τοῖς χρυσόοις, χρυσοῖς. τὰ χρυσόα, ᾶ. οὕτω καὶ ἁπλοῦν. καὶ διπλοῦν, καὶ τριπλοῦν. καὶ τετραπλοῦν. Τὰ εἰς ον πάντα οὐδέτερα ἰσοσυλλάβως, εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἐν τῇ τετάρτῃ ἁπλῇ κλίσει. τὸ πλεῖον δὲ ὅτε ἁπλοῦν ἐστι, πλείου ποιεῖ. ὅτε δὲ συγκριτικὸν, πλείονος. Ἔτι καὶ τὸ ἄρειον, ἀρείου, καὶ τὸ ἄρειον, τοῦ ἀρείονος. Τὰ εἰς ων ἀττικὰ οὐδέτερα ἔκτασιν πεπονθότα, ἀπὸ τῶν εἰς ον κοινῶν εἰς ω ποιοῦσι τὴν γενικὴν ἀττικῶς, ὡς προείρηται. τὰ δὲ εἰς ων μετοχικὰ συνῃρημένα, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ βοῶν, τοῦ βοῶντος. Τὰ εἰς αρ οὐδέτερα ὑπερδισύλλαβα, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, δέλεαρ, δελέατος. ὄνειαρ, ὀνείατος. ἄλειφαρ, ἀλείφατος. κάρηαρ,

capitis, unde capita, sæpe apud alios inuenies, & apud Aratum. Capita autem ipse lædit. & capitis per concisionem, a capite. Bisyllaborum autem aliqua natura longa penultimantia, in tos similiter faciunt genitiuum. ut, dies, diei. esca, escæ. epar epatis. uber, uberis. Aliqua autem breui uel positione longa, in tos faciunt genitiuũ. ut, ueritas, ueritatis. hoc ir, huius ir. nectar, nectaris. auxilium, auxilij. notatum est hic puteus, putei. & adeps, adipis, quæ adeps, & puteus fuerant. unde & putei longi. uel quia ar seruantur, in obliquis diuersiclinia sunt. ut, puteus, putei, a puteus. adeps, adipis, a pinguedine. esca, escæ, ab esca. epar, epatis, ab epar. somnium autem indeclinabile. unde et Synesius in libro de somniis. Si autem sunt somnij prophetæ, & somnia uisiones hominibus ostendunt. Etiam in ar penultimantia o magno, ut ait multiscius Herodianus, indeclinabilia sunt. ut, uituperium, becar. difficili motus. omnia autẽ in ar, breue a habent ubiq;. In ir rarissima existentia, ab in ar per mixtionem facta, appositione os faciunt genitiuum. ut, cor, cordis. a cor cordis. hoc uer, huius ueris. a uer, ueris. adeps, adipis. ab adeps, adipis. unde & nominatiuus circunflectitur. Et in ir rarissima, quæ appositione os, faciunt genitiuum. ut, hic ignis, huius ignis. huius autem bitempus in nominatiuo solo producitur. In obliquis autem corripitur. In or neutra appositione os faciunt genitiuum, & seruant o magnum in obliquis. ut, laceratio, lacerationis. finis, finis.

καρήατος. ὅθεν καρήατα πολλάκις παρὰ τοῖς ἄλλοις εὑρίσκεις, καὶ παρ' Ἀράτῳ. Καρήατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ. καὶ κάρηνος κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ καρήατος. Τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, εἰς τος ὁμοίως ποιοῦσι τὴν γενικὴν. οἷον, ἦμαρ, ἤματος. εἶδαρ, εἴδατος. ἧπαρ, ἥπατος. οὖθαρ, οὔθατος. Τὰ δὲ βραχείᾳ ἢ θέσει μακρᾷ, εἰς ρος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὕπαρ, ὕπαρος. θέναρ, θέναρος. νέκταρ, νέκταρος. ἄλκαρ, ἄλκαρος. σεσημείωται τὸ φρέαρ τοῦ φρέατος, καὶ στέαρ στέατος, ἅπερ στῖαρ καὶ φρεῖαρ ἦσαν. ὅθεν καὶ φρεία τα μακρά. ἢ ὅτι τὰ εἰς αρ φυλάττοντα τὸ ρ ἐν ταῖς πλαγίαις, ἑτερόκλιτά εἰσιν. οἷον, φρέαρ, φρέατος, ἀπὸ τοῦ φρέας. στέαρ, στέατος, ἀπὸ τοῦ στέας. δέλεαρ, δελέατος, ἀπὸ τοῦ δέλεας. ἧπαρ, ἥπατος, ἀπὸ τοῦ ἧπας. τὸ ὄναρ δὲ ἄκλιτον. ὅθεν καὶ Συνέσιος ἐν τῷ περὶ ἐνυπνίων, Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται, καὶ τὰ ὄναρ θεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσιν. Ἔτι τὰ εἰς αρ παραληγόμενα τῷ ω μεγάλῳ ὥς φησιν ὁ πολυμαθὴς Ἡρωδιανὸς, ἄκλιτα εἰσιν. οἷον, μῶμαρ. βῶκαρ. νῶκαρ. πάντα δὲ τὰ εἰς αρ, βραχὺ τὸ α ἔχουσι πανταχοῦ. Τὰ εἰς ηρ σπανιώτατα ὄντα, ἀπὸ τῶν εἰς αρ κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ κῆρ, τοῦ κηρὸς, ἀπὸ τοῦ κέαρ, κέαρος. τὸ ἦρ, τοῦ ἦρος, ἀπὸ τοῦ ἔαρ, ἔαρος. στῆρ, στηρὸς, ἀπὸ τοῦ στέαρ, στέαρος. ὅθεν καὶ ἡ ὀνομαστικὴ περισπᾶται. Καὶ τὰ εἰς υρ σπανιώτατα, ἅπνα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ πῦρ, τοῦ πυρός. τούτου δὲ τὸ δίχρονον ἐν τῇ ὀνομαστικῇ μόνῃ ἐκτείνεται. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, συστέλλεται. Τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν, καὶ φυλάττουσι τὸ ω μέγα ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, τὸ ἕλωρ, τοῦ ἕλωρος. τὸ τέκμωρ, τοῦ τέκμωρος.

Illud autem Aristophanicum Pistā merdam comes-se,diuersicliniū merdæ enim merdæ, a merda ntō. & hæc aqua autem aquæ diuersiclinium, ab aquæ. Est autem nunc in usu hæc aqua, huius aquæ. huic aquæ. hanc aquam. Hæ aquæ. harum aquarum.his aquis. has aquas. ab aqua. huius aquæ. nam aqua, aquæ debuit facere. Est autem apud poetas & hæc aqua, huius aquæ & aquæ. unde & Callimachus, Est aqua & terra. huic aquæ, & aquæ. unde illud Hesiodi.Terram aqua miscere aqua autem in solo ntō producit bitempus. In obliquis autem corripit. notabis autem & hoc, quod latet multos.quod in or omnia,per o magnum scribūtur. prçter,anor.calor. ensis. cor. unde & ab ipsis sola cōposita per o paruū scribūtur.ut,aurensis. magnanimus. quidam autem & quædam hebraica indeclinabilia notarunt per o paruum scripta. ut nabuchodonosor. bosor, uo-mor.chologodomor,& hæc quidem de in r.& nunc autem de in s, dicamus. in as neutra breue as, habentia ubique, si quidem habent as purum, uel cum r,in tos faciunt genitiuum communiter, & in aos ionice, & in os attice. ut, hæc caro, huius carnis. hæc senectus, huius senectutis.de quibus in quinta contractorum dicemus. Et in las autem in atos faciunt genitiuum. ut hoc sal, huius salis. hic ignis sacer, huius ignis sacri. Si autem ante as aliā consonantem habent, indeclinabilia sunt, ut hoc corpus, hoc lumen, idolum. promontorium. po-culum,nisi poetica licentia ut Homericum illud, au reis autem pateris ionice,pro pateris.In es neutrum

τὸ δὲ ἀριστοφάνειον, Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, ἑτερόκλιτον. σκατὸς γὰρ, σκατὶ, ἀπὸ τῆς σκὰς ὀνομαστικῆς. καὶ τὸ ὕδωρ δὲ ὕδατος ἑτερόκλιτον, ἀπὸ τοῦ ὕδας. ἔστι δὴ τὸ νῦν εὔχρηστον, τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος. τῷ ὕδατι. τὸ ὕδωρ. τὰ ὕδατα. τῶν ὑδάτων. τοῖς ὕδασι. τὰ ὕδατα. ἀπὸ τοῦ, τὸ ὕδας, τοῦ ὕδατος. τὸ γὰρ ὕδωρ, ὕδωρος ὤφειλε ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ τὸ ὕδος, τοῦ ὕδεος, καὶ ὕδους. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος, Ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα. τῷ ὕδεϊ, καὶ ὕδει. ὅθεν τὸ τοῦ Ἡσιόδου, Γαῖαν ὕδει φύρειν. τὸ ὕδωρ δὲ ἐν μόνῃ τῇ ὀνομαστικῇ ἐκτείνει τὸ δίχρονον. ἐν δὲ ταῖς πλαγίαις, συστέλλει. Σημειώσῃ δὲ καὶ τοῦτο, ὅπερ λανθάνει πολλοὺς, ὅτι τὰ εἰς ωρ πάντα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. πλὴν τοῦ ἄνορ. κάλορ. ἄορ. ἦτορ. ὅθεν καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν μόνα σύνθετα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, χρυσάορ. μεγαλήτορ. ἔνιοι δὲ καί τινα ἑβραϊκὰ ἄκλιτα ἐσημειώσαντο διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενα. οἷον, ναβουχοδονόσορ. βοσόρ. βομόρ. χολοχοδομόρ. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ρ. νῦν δὲ περὶ τῶν εἰς σ λέγωμεν. Τὰ εἰς ας οὐδέτερα βραχὺ τὸ ας ἔχοντα πανταχοῦ, εἰ μὲν ἔχουσι τὸ ας καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ, εἰς τος ποιοῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς, καὶ εἰς αος ἰωνικῶς, καὶ εἰς ως ἀττικῶς. οἷον, τὸ κρέας, τοῦ κρέατος. τὸ γῆρας, τοῦ γήρατος. περὶ ὧν ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν συνῃρημένων ἐροῦμεν. Καὶ τὰ εἰς λας δὲ εἰς ατος ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ ἄλας, τοῦ ἄλατος. τὸ ἐρυσίπελας, τοῦ ἐρυσιπέλατος. εἰ δὲ πρὸ τοῦ ας ἄλλο σύμφωνον ἔχουσιν, ἄκλιτά εἰσιν. οἷον, τὸ δέμας. τὸ σέλας. βρέτας. λέπας. δέπας. εἰ μήπου ποιητικῇ ἀδείᾳ, ὡς τὸ ὁμήρειον ἐκεῖνο, Χρυσέοις δεπάεσσιν ἰωνικῶς, ἀντὶ δέπασιν. Εἰς ας οὐδέτερον

unũ habemus.hęc farina,huius farinæ,idest farinæ.
In es adiectiua existentia propriorũ masculinorum
seruant declinationem, ut nobile. huius nobilis.
In os neutra contracta existentia in us per mixtio-
nem faciunt genitiuum,ut hic finis huius finis. quo-
rum formatio in prima contractorum dicetur.
Notabis autem utilitas, & uoluptas indeclinabilia.
In os autem participalia impariliter flectuntur. ut
hoc uerberatum, huius uerberati. In os neutra duo
sunt circunflexa, quæ p tos faciunt genitiuũ,ut hoc
lumẽ,huius luminis. hęc auris,huius auris.unde hęc
auricula,huius auriculæ. sed debitum, huius debiti,
atticum.In us neutrũ. hęc auris habemus indeclina-
bile est autẽ & hæc auris,huius auris.unde & aures.
De simplicibus autẽ declinationibus,& formatione
casuum ipsorum,& terminationũ generum,ut pos-
sibile nobis in præsenti infortunatissimo tempore
dictum est. Sequens autem sit nunc & de contractis
declinationibus tractare, ut de nomine finẽ habeat.

De qnq; declinationibus cõtractorũ nominũ.
Sectio sexta.

Nominum ut dictum est, aliqua quidẽ simplicia
& impassa uocantur quecunq; nõ suscipiunt passio
nem,contractionem dico & mixtionem.sed contra-
cta,& patiẽtia quæcunq; passionẽ suscipiũt, horum
autem aliqua uocantur paucipatientia quæcunque
parisyllaba existẽtia, passionem in omnibus casibus
suscipiunt, ut in oos:ut mens, de quibus dictum est.
aliqua autem paucipassa,& multipassa,quæcunque
imparisyllaba exñtia in paucis uel pluribus casibus

ἐν ἔχομεν, τὸ στᾶς, τοῦ στατὸς, τὸ ἄλευρον. Τὰ εἰς ες ἐπιθετικὰ ὄντα, τὴν τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν φυλάττουσι κλίσιν. οἷον, τὸ εὐγενὲς, τοῦ εὐγενέος, οῦς. Τὰ εἰς ος οὐδέτερα συνῃρημένα ὄντα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, τὸ τέλος, τοῦ τέλεος, ους. ὧν ὁ σχηματισμὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν συνῃρημένων λελέξεται. Σημειώσῃ δὲ τὸ ὄφελος, καὶ τὸ ἦδος, ἄκλιτα. τὰ δὲ εἰς ος μετοχικὰ, περιττοσυλλάβως κλίνονται. οἷον, τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. Εἰς ως οὐδέτερα δύο εἰσὶ περισπώμενα, ἅπερ διὰ τοῦ τος ποιοῦσι τὴν γενικήν: οἷον, τὸ φῶς, τοῦ φωτός. τὸ ὦς, τοῦ ὠτός. ὅθεν τὸ ὠτίον, τοῦ ὠτίου. τὸ δὲ χρέως τοῦ χρέω, ἀττικόν. Εἰς ους οὐδέτερον τὸ οὖς ἔχομεν ἄκλιτον. ἔστι δὲ καὶ τὸ οὖας, τοῦ οὔατος. ὅθεν καὶ οὔατα. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἁπλῶν κλίσεων, καὶ σχηματισμοῦ τῶν πτώσεων αὐτῶν, καὶ καταλήξεων τῶν γενῶν, ὡς οἷόν τε ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι δυστυχεστάτῳ καιρῷ εἴρηται, ἑπόμενον δ' ἂν εἴη νῦν καὶ περὶ τῶν συνῃρημένων κλίσεων διαλαβεῖν, ἵνα τὸ περὶ ὀνόματος τέλος σχοίη.

Περὶ τῶν πέντε κλίσεων τῶν συνῃρημένων ὀνομάτων.
Τμῆμα ἕκτον.

Τῶν ὀνομάτων ὡς εἴρηται, τὰ μὲν, ἁπλᾶ καὶ ἀπαθῆ καλοῦνται, ὅσα μὴ ἐπιδέχονται πάθος, συναίρεσιν λέγω, καὶ κρᾶσιν. τὰ δὲ, συνῃρημένα, καὶ ἐμπαθῆ, ὅσα τὸ πάθος ἐπιδέχονται. τούτων δὲ τὰ μὲν, καλοῦνται ὁλοπαθῆ, ὅσα ἰσοσύλλαβα ὄντα, τὸ πάθος ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν ἐπιδέχονται, ὡς τὰ εἰς οος. οἷον, νόος, οῦς, περὶ ὧν εἴρηται. τὰ δὲ, ὀλιγοπαθῆ, καὶ πολυπαθῆ, ὅσα περιττοσύλλαβα ὄντα, ἐν ὀλίγαις ἢ πλείοσι πτώσεσι,

passionē suscipiūt, ut in ys,& i us. de qbus dictū est. pter hęc, sunt q̄ iparisyllaba exñtia simpliciter, cōtractionē & mixtionē suscipiūt, & q̄sdam proprietates, unde et cōtracta peculiariter appellata sunt. Diuidūt āt in multipaſſa, q̄cūq; in pluribus casibus cōtrahūt. & paucipaſſa, q̄cunq; in paucis. horū ut cognitū est, quinq; flexus sunt, de qbus dicā incipiens a primo.

De prima declinatione contractorum.

Prima flexio multipaſſorū cōtractorū tres terminationes hēt. unā in is masculinorū, & fœmininorū & cōium nominū. ut demosth. hæc triremis. hic & hæc uerax. duas āt neutrorū in es et in os. ut, hoc uerū hic murus. In is propria a neutris in fine cōposita, in us per cōmixtionē faciūt gtūm. ut, Demosthenes. Diogenes. Aristoteles. Polynices. Etiā in is propria cōposita a uerbis. ut, Pollux. Aristophanes. Diomedes. Diopethes. Etiam a teneo. ut, Socrates. Hippocrates Isocrates. Etiā in is cōia, adiectiua, bigenera, neutrū in es habentia. ut, nobilis, pius. uitiosus. Etiam q̄ per oris, & iris, & odis. Sed de his diligentius in secunda terminatione dictum est. nunc autem formāda sunt quæ primæ flexionis, hic demosthenes unde deducitur ? a populo & robore. Genitiuus huius demosthenis ionice, et mixtione demosthenis cōmuniter, & attice. nam e & o in u miscentur. Datiuus, hi demosthenes ionice a genitiuo, mutatione os in i. & p synæresin demosthenes. cōmuniter enim e & i, in ei diphthōgum contrahunt. illud aūt apud Pindarum in hymno. Agesidami apud gloriosam dircē p concisionem factum est, a glorioso. accusatiuus,

τὸ πάθος δέχονται, ὡς τὰ εἰς υς, καὶ εἰς ευς. περὶ ὧν εἴρηται. χωρὶς δὲ τούτων, εἰσὶν ἃ περισσύλλαβα ὄντα ἁπλῶς, συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν ἐπιδέχονται, καί τινα ἰδιώματα. ὅθεν καὶ συνῃρημένα ἰδίως προσηγορεύθησαν. διαιροῦνται δὲ εἰς πολυπαθῆ, ὅσα ἐν πλείοσι ταῖς πτώσεσι συναιροῦνται. καὶ ὀλιγοπαθῆ, ὅσα ἐν ὀλίγαις. τούτων ὡς ἔγνωσται, πέντε κλίσεις εἰσὶ, περὶ ὧν ἐρῶ ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης.

Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Ἡ πρώτη κλίσις τῶν πολυπαθῶν συνῃρημένων τρεῖς καταλήξεις ἔχει. μίαν εἰς ης ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνομάτων. οἷον, ὁ Δημοσθένης. ἡ τριήρης. ὁ καὶ ἡ ἀληθής. δύο δὲ οὐδετέρων εἰς ες καὶ εἰς ος. οἷον, τὸ ἀληθές. τὸ τεῖχος. Τὰ εἰς ης κύρια παρ' οὐδετέρων ἐν τῷ τέλει συντιθέμενα, εἰς ους κατὰ κρᾶσιν ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, Δημοσθένης. Διογένης. Ἀριστοτέλης. Πολυνείκης. Ἔτι τὰ εἰς ης κύρια σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων. οἷον, Πολυδεύκης. Ἀριστοφάνης. Διομήδης. Διοπείθης. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ κρατῶ. οἷον, Σωκράτης. Ἱπποκράτης. Ἰσοκράτης. Ἔτι τὰ εἰς ης κοινὰ, ἐπίθετα, δηγενῆ, οὐδέτερον εἰς ες ἔχοντα. οἷον, εὐγενής. εὐσεβής. κακοήθης. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, καὶ ηρης, καὶ ωδης. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐν τῇ δευτέρᾳ καταλήξει εἴρηται. νῦν δὲ σχηματιστέον ἐστὶ τὰ τῆς πρώτης κλίσεως, ὁ Δημοσθένης πόθεν παράγεται; ἀπὸ τοῦ δῆμος καὶ τοῦ σθένος. Ἡ γενική; τοῦ Δημοσθένεος ἰωνικῶς, καὶ κράσει Δημοσθένους κοινῶς καὶ ἀττικῶς. τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς ου κιρνᾶται. Ἡ δοτική; τῷ Δημοσθένεϊ ἰωνικῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς, τροπῇ τοῦ ος εἰς ι. καὶ κατὰ συναίρεσιν, Δημοσθένει κοινῶς γὰρ τὸ ε καὶ ι εἰς ει δίφθογγον συναιρεῖται. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ ἐν ὕμνῳ. Ἀγησιδάμου παρ' εὐκλεῖ δίρκᾳ, κατὰ συγκοπὴν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ εὐκλεεῖ. Ἡ αἰτιατική;

hunc demoſtenem ionice a datiuo, mutatione iota in a,& mixtione,ſthenem. Nam e & a in ita in ſingulari accuſatiuo miſcentur, & attice demoſthenē. nam attici in in is proprijs in us habētibus genitiuū, in in faciunt accuſatiuum, hunc demoſthenem. hūc Ariſtophanē. hunc diomedē dicentes, in adiectiuis bigeneribus,in ita ſolū.ut,iſortunatū.uerū. Nota āt & hoc, ꝙ qñ añ e huiuſmodi ionicorū actōrū iuenit̄ cōſonās, tūc ſolū mixtio fit in ita, ut uerū, & uerū. piū,& piū.Qñ aūt inuenit̄ cōſonās,fit mixtio in ita, & in a.ut ingenioſum,& igenioſum, & igenioſum, ſanū,& ſanū,& ſanū.ſed ſępe dictū illud Homericū, ingloriū argos ire poſtq̃ multū pdidi populū,ab inglorio p cōciſionē factū eſt propter metrū. Vtūs ē o Demoſthenes.Nā in is cōtracta cōiter, in es faciunt utūm.ut,o demoſthenes.o diomedes.Ariſtophanes. & propria,& adiectiua grauiſona,propenacutū hñt uocatiuū.ut,Ariſtoteles,ingēs.Adiectiua āt acutiſona,acutiſonū. ut, o pie.o uere. athenięſes aūt in in is proprijs,in ita faciūt ntūm. ut o Demoſthene.o Ariſtophane.In ijs aūt,q̃ a gloria cōponūtur,ſimilē faciunt ntō.ut,o Hercules. & in adiectiuis ſimiliter.ut,o uere.Ntūs dualis, utūs ē a datiuo, mutatione iota in e,huic demoſtheni.hi demoſthenes. o nes.ionice,& p mixtionē cōiter,demoſthenes nā duo ee hic in ita miſcentur.Rarisſime autem in ei diphthongum, ut apud Aeſchinem ſocraticum hæ urbes, ab bibus,& ſalſamenta,a ſalſamentis. Genitiuus ē a nominatiuo mutatione e in in.ut, huic demoſtheni, horum demoſthenū ionice,& demoſth.cōiter. Nominatiuus

τὸν δημοσθένεα ἰωνικῶς ἀπὸ τῆς δοτικῆς, τροπῇ τοῦ ι εἰς α, καὶ κράσει, δημοσθένη. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η ἐν τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ κιρνᾶται. καὶ ἀττικῶς δημοσθένην. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν, εἰς ην ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν, τὸν δημοσθένην, τὸν Ἀριστοφάνην, τὸν Διομήδην λέγοντες. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθέτων δηγενῶν, εἰς η μόνον. οἷον, τὸν δυστυχῆ. τὸν ἀληθῆ. Σημειώσῃ δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὅτε πρὸ τοῦ ε τῶν τοιούτων ἰωνικῶν αἰτιατικῶν εὑρίσκεται σύμφωνον, τότε μόνον ἡ κρᾶσις γίνεται εἰς η. οἷον τὸν ἀληθέα, καὶ ἀληθῆ. τὸν εὐσεβέα, καὶ εὐσεβῆ. ὅτε δὲ εὑρίσκεται φωνῆεν, γίνεται ἡ κρᾶσις εἰς η, καὶ εἰς α. οἷον, τὸν εὐφυέα καὶ εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ, τὸν ὑγιέα, καὶ ὑγιῆ, καὶ ὑγιᾶ. τὸ δὲ πολλάκις ῥηθὲν ἐκεῖνο Ὁμηρικὸν, Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι ἐπὶ πολὺν ὤλεσα λαὸν, ἀπὸ τοῦ δυσκλέεα κατὰ συγκοπὴν ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον. Ἡ κλητική; ὦ δημόσθενες. τὰ γὰρ εἰς ης συνηρημένα κοινῶς, εἰς ες ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὦ δημόσθενες. ὦ διόμηδες. ὦ ἀριστόφανες. καὶ τὰ μὲν κύρια καὶ ἐπίθετα βαρύτονα, προπαροξύτονον ἔχουσι τὴν κλητικήν. οἷον, ἀριστότελες, μεγάκητες. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύτονα, ὀξύτονον. οἷον, ὦ εὐσεβές. ὦ ἀληθές. οἱ ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων εἰς η ποιοῦσι τὴν κλητικήν. οἷον, ὦ δημοσθένη. ὦ ἀριστοφάνη. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένων, ὁμοίαν ποιοῦσι τῇ ὀνομαστικῇ. οἷον, ὦ ἡρακλῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων ὁμοίως. οἷον, ὦ ἀληθής. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ καὶ ἡ κλητική, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τροπῇ τοῦ. ι εἰς ε. τῷ δημοσθένεϊ, τὼ δημοσθένεε, ὦ δημοσθένεε ἰωνικῶς, καὶ κατὰ κρᾶσιν κοινῶς, δημοσθένη. τὰ γὰρ δύο εε ἐνταῦθα εἰς η κιρνῶνται. σπανιώτατα δὲ εἰς ει δίφθογγον ὡς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ, τὼ πόλει ἀπὸ τοῦ πόλεε, καὶ ταρίχει ἀπὸ τοῦ ταρίχεε. Ἡ γενική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς οιν. οἷον, τὼ δημοσθένεε. τοῖν δημοσθενέοιν ἰωνικῶς, καὶ δημοσθενοῖν κοινῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ

pluralis, & uocatiuus? a nominatiuo duali appositione s. hi demosthenes. hi demosthenes. o demosth. ionice, & mixtione. demosthenes. Nam duo ee hic in ei diphthongum miscentur. Illud autem Quinti in. x. inglorij sedentes, postq̃ nõ robur erit ipsorũ, ab inglorij factũ est per cõcisionẽ propter metrũ, Gtũs horũ demosthenũ, & mixtiõe demosthenũ. dtũs, his demosthenibus, a datiuo appositione s, & ionice demosthẽibus. Accusatiuus, a actõ singulari, appositione s. demosthenem, demosthenes. uel melius, a nominatiuo plurali, mutatione e in a. unde & contractum demosthenes per ei diphthongũ. si enim illinc esset, scriberet̃ per ita, quoniam e & a in ita miscentur. Notabis autem & hoc, quod antiqui athenienses, ut scriptum est, in in is proprijs & adiectiuis ab anno, compositis faciebant nominatiuum pluralem in ai, & in as accusatiuum. ut, hi Aristophanæ, hos aristophanas. hi demosthenæ, hos demosthenas. hi septennes, hos septennes. hi duodecẽnes, hos duodecennes. fœminina autẽ, & cõmunia formabis hac regula. de in os nunc dicendum, a quibus & quę in es manifesta erunt. Hic murus, huius muri ionice, & muri communiter, & muri dorice, sicut erebi, pro erebi. apud poetam in octauo iliadis. Ex erebo ducentem canem misero ex inferno. Huic muro, & muro. illud inuenit in specu, a spelunca, speluncæ, cæ. cæ. & mixtione duo ee in ita, speluncæ. hũc murum, o mure. hi muri, & mixtione muri per ita. sed salsamenta, a salsamenta antiquum. illud sæpe & apud poetam oculos lucidos, &

πληθυντικὴ καὶ ἡ κλητική; ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς δυϊκῆς προσθέσει σ. τὼ δημοσθένεε, οἱ δημοσθένεες, ὦ δημοσθένεες ἰωνικῶς. καὶ κράσει δημοσθένεις. τὰ γὰρ δύο εε ἐνταῦθα εἰς ει δίφθογγον κιρνᾶται. Τὸ δὲ Κείντου ἐν τῷ δεκάτῳ, Ἀκλέες ἑζόμενοι ἔπει οὐδένος ἔσσεται αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἀκλέεες ἐγένετο κατὰ συγκοπὴν διὰ τὸ μέτρον. Ἡ γενικὴ τῶν δημοσθενέων, καὶ κράσει δημοσθενῶν. Ἡ δοτική, τοῖς δημοσθένεσιν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς προσθέσει τοῦ σ. καὶ ἰωνικῶς δημοσθενέεσιν. Ἡ αἰτιατική, ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῆς, προσθέσει σ. δημοσθένεα, δημοσθένεας. ἢ ἄμεινον ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α. ὅθεν καὶ τὸ συνηρημένον δημοσθένεις διὰ τῆς ει διφθόγγου. εἰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐγένετο, ἐγράφετο ἂν διὰ τοῦ η, ἐπειδὴ τὸ ε καὶ α εἰς η κιρνᾶται. Σημειώσῃ δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἀθηναῖοι, ὡς γέγραπται, ἐπὶ τῶν εἰς ης κυρίων καὶ ἐπιθέτων ἀπὸ τοῦ ἔτος, συντεθειμένων ἐποίουν ὀνομαστικὴν πληθυντικὴν εἰς αι, καὶ εἰς ας αἰτιατικήν. οἷον, οἱ ἀριστοφάναι, τοὺς ἀριστοφάνας. οἱ δημοσθέναι, τοὺς δημοσθένας. οἱ ἑπταέται, τοὺς ἑπταέτας. οἱ δωδεκαέται, τοὺς δωδεκαέτας. τὰ δὲ θηλυκὰ καὶ κοινὰ σχηματίσεις τούτῳ τῷ κανόνι. περὶ δὲ τῶν εἰς ος νῦν λεκτέον, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ εἰς ες δῆλα ἔσται. Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος ἰωνικῶς, καὶ τείχους κοινῶς, καὶ τείχευς δωρικῶς, ὥσπερ ἐρέβευς, ἀντὶ ἐρέβους παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ θ τῆς ἰλιάδος, Ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ ἀΐδαο. Τῷ τείχεϊ, καὶ τείχει. τὸ δ᾽ εὗρεν ἐν σπῆϊ, ἀπὸ τοῦ τὸ σπέος, σπέεος, ους. σπέεϊ, καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, σπῆϊ. Τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. τὼ τείχεε, καὶ κράσει τείχη διὰ τοῦ η. τὸ δὲ ταρίχει, ἀπὸ τοῦ ταρίχεε ἀρχαῖον. τὸ δὲ πολλάκις καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ὅσσε φαεινώ, καὶ

apud Orpheum in argonauticis, Somnus autē cito occupauit magni oculos draconis, ab oculi per abscisionem factum eſt.hic oculus.n.huius oculi.& hic oculus,huius oculi.horum murorum, & murorum, o muri, & muri.hi muri, & muri. illud autem in argonauticis Orphei, Montes relinquentes, a montes per productionem factum eſt. Notabis uero debita per concisionem, a debita. & gloriæ,a gloriæ. unde & a breue eſt, ut uidetur a carminibus. nam poeta ſæpe & in nono Iliadis. Hac ipſe animū delectabat, canebat uero laudes uirorū. nā a breue, tertia exñs dactili.huic ſimiliter & Apollonius uocatus rhodius alexandrinus autē exiſtens, incipiens Argonautica ſic ait,Incipiens a te phœbe,antiquorū glorias uirorum,horum murorum,& murorum.his muris communiter, & ris ionice.a genitiuo ſingulari,mutatiōe o in c, & appoſitione ſi. apponitur uero iota & phi huiuſmodi datiuis. ut, montibus, pro montibus. & pectoribus,pro pectoribus.& curribus,pro curribus ut ait Didymus.ſed Tryphon cōtradicens, dicit non eſſe datiuum,ſed genitiuos ſingulares.nam a monte, pro a monte.et a curru,ex curru.ſimiliter ponitur & in alijs caſibus.& de his quidem,ſatis, Quia uero in is propria a gloria compoſita propriam quandam ſortita ſunt declinationem, dicendum eſt & de his quorum exemplum uirilis Hercules erit.

De in is a gloria compoſitis.

In is compoſita a gloria, ſi ſint adiectiua, unā declinationē pfectā hñt.ut,glorioſus,glorioſi,et glorioſi.ſed ſi ſint propria,unā pfectā,et aliā cōtractam ſic.

παρ᾽ Ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, Κῶμα δ᾽ ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ὄσσε δράκοντος, ἀπὸ τοῦ ὄσσεε κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο. τὸ ὄσσος γὰρ, τοῦ ὄσσεος. καὶ ὁ ὄσσος, τοῦ ὄσσου. Τοῖν τειχέοιν, καὶ τειχοῖν. ὦ τείχεε, καὶ τείχη. τὰ τειχέα, καὶ τείχη. τὸ δὲ ἐν ἀργοναυτικοῖς τοῦ Ὀρφέως, Οὔρεα προλιποῦσαι, ἀπὸ τοῦ οὔρεα κατ᾽ ἔκτασιν ἐγένετο. Σημειώση δὲ τὰ χρέα κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ χρέεα. καὶ τὰ κλέα, ἀπὸ τοῦ κλέεα. ὅθεν καὶ τὸ α βραχύ ἐστιν ὡς φαίνεται ἀπὸ τῶν ἐπῶν. ὁ γὰρ ποιητὴς πολλάκις καὶ ἐν τῷ ι τῆς ἰλιάδος. Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ᾽ ἄρα κλέα ἀνδρῶν. τὸ γὰρ α βραχὺ, τρίτη ὂν τοῦ δακτύλου τούτῳ ὁμοίως καὶ Ἀπολλώνιος ὁ κληθεὶς μὲν ῥόδιος, ἀλεξανδρεὺς δὲ ὤν, ἀρχόμενος τῶν ἀργοναυτικῶν οὕτω φησὶν, Ἀρχόμενος σέο φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν. Τῶν τειχέων, καὶ τειχῶν. τοῖς τείχεσι κοινῶς καὶ τειχέεσσιν ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆς γενικῆς ἑνικῆς, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ προσθέσει σι. προστίθεται δὲ ι καὶ φ ταῖς τοιαύταις δοτικαῖς. οἷον, ὄρεσφιν, ἀντὶ ὄρεσι. καὶ στήθεσφιν, ἀντὶ στήθεσι. καὶ ὄχεσφιν, ἀντὶ ὄχεσιν, ἥ φησι Δίδυμος. ὁ δὲ Τρύφων ἐναντιούμενος, λέγει μὴ εἶναι δοτικὰς, ἀλλὰ γενικὰς ἑνικάς. τὸ γὰρ, Κατ᾽ ὄρεσφιν, ἀντὶ ἀπὸ τοῦ ὄρεος. καὶ τὸ ὄχεσφιν, ἐκ τοῦ ὄχεος. ὁμοίως τίθεται καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσι. καὶ περὶ μὲν τούτων, ἅλις. Ἐπειδὴ δὲ τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ τοῦ κλέος συντεθειμένα ἰδίαν τινὰ ἔλαχον κλίσιν, λεκτέον ἂν εἴη καὶ περὶ αὐτῶν, ὧν παράδειγμα, ὁ ἀνδρεῖος Ἡρακλῆς ἔσται.

Περὶ τῶν εἰς ης τοῦ κλέος συντεθειμένων.

Τὰ εἰς ης σύνθετα ἀπὸ τοῦ κλέος, εἰ μὲν ὦσιν ἐπίθετα μίαν κλίσιν ἐντελῆ ἔχουσιν. οἷον, ὁ εὐκλεὴς, τοῦ εὐκλεέος, καὶ εὐκλεοῦς. εἰ δὲ ὦσι κύρια, μίαν μὲν ἐντελῆ, καὶ ἑτέραν συνῃρημένην οὕτω·

Declinatio perfecta.

Hic Hercules apud poetas,& apud antiquissimũ Orpheum in argonauticis, Hercules uero festinabat per syluosa stabulo. Genitiuus hercules, ut apud eundẽ, Cum ipm uero uenit amicus herculis diuini. & mixtione duo ee in ita, herculis, ut apud eundem, Primum quidẽ noui uim herculis diui & herculis, ut apud eundem. Et tunc herculis habebãt desideriũ. & herculis. datiuus, herculi, & li, & li. accusatiuus, herculẽ, & herculẽ, & herculẽ, & herculẽ, & herculẽ, & herculẽ. Vtũs, o hercules cõiter, & hercules per contractionẽ, & hercules per abscisionem, ab hercules, & hercules attice. Nominatiuus dualis, hi hercules, & hercules, & hercules, & hercules. Genitiuus dualis, horũ herculũ, & lum, & herculum, & herculum. Vtũs similiter nominatiuo. Nominatiuus pluralis, hi hercules, & hercules, & hercules. Gtũs horũ herculum, & herculum, & herculum. Datiuus his herculibus, & herculibus. Accusatiuus, hos hercules, & hercules, & hercules, & hercules. Vocatiuus similiter nominatiuo. & perfecta declinatio, hęc contracta uero, hæc.

Declinatio contracta.

Hic hercules. huius herculis, & herculis. huic herculi, & herculi. hunc herculem, & herculem, & herculem. o hercules, & o hercules. hi hercules, & hercules. horum herculum, & herculum. o hercules, & o hercules. Hi hercules, & hercules, & attice hercules. horum herculum, & herculum. his herculibus. hos hercules, & hercules, & hercules. attice.

Κλίσις ἐντελής.

Ὁ ἡρακλέης παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τῷ ἀρχαιοτάτῳ Ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, Ἡρακλέης δ' ἠπείγετ' ἂν ὑλήεντας εἰναύλους. Ἡ γενικὴ, τοῦ ἡρακλέεος, ὡς παρ' αὐτῷ, Σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἑτάρος ἡρακλέεος θείοιο. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, ἡρακλῆος, ὡς παρ' αὐτῷ, Πρῶτα δὲ οἶδα βίην ἡρακλῆος θείοιο καὶ ἡρακλέηος, ὡς παρ' αὐτῷ, Καὶ ἑκατὸθ' ἡρακλέηος ἔχεν πόθον. καὶ ἡρακλέους. Ἡ δοτικὴ, τῷ ἡρακλέεϊ, καὶ ἡρακλέϊ, καὶ ἡρακλῆϊ. Ἡ αἰτιατικὴ, τὸν ἡρακλέεα, καὶ ἡρακλέα, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ καὶ ἡρακλέην, καὶ ἡρακλῆα. Ἡ κλητικὴ, ὦ ἡράκλεες κοινῶς, καὶ ἡράκλεις κατὰ συναίρεσιν, καὶ ἥρακλες κατὰ ἀποκοπὴν, ἀπὸ τοῦ ἡράκλεες. καὶ ἡρακλέη ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὼ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλέη, καὶ ἡρακλῆ. Ἡ γενικὴ δυϊκὴ, τοῖν ἡρακλεέοιν, καὶ ἡρακλέοιν, καὶ ἡρακλήοιν, καὶ ἡρακλήοιν, καὶ ἡρακλοῖν. Ἡ κλητικὴ ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ. οἱ ἡρακλέεες, καὶ ἡρακλέεις, καὶ ἡρακλῆες. Ἡ γενικὴ, τῶν ἡρακλέεων, καὶ ἡρακλέων, καὶ ἡρακλήων. Ἡ δοτικὴ, τοῖς ἡρακλέεσι, καὶ ἡρακλῆσιν. Ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς ἡρακλέεας, καὶ ἡρακλέεις, καὶ ἡρακλῆας, καὶ ἡρακλᾶς. Ἡ κλητικὴ ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. καὶ ἡ μὲν ἐντελὴς κλίσις αὕτη. ἡ δὲ συνῃρημένη, ἥδε.

Κλίσις συνῃρημένη.

Ὁ ἡρακλῆς. τοῦ ἡρακλέος, καὶ ἡρακλοῦς. τῷ ἡρακλέϊ, καὶ ἡρακλεῖ. τὸν ἡρακλέα, καὶ ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλῆν. ὦ ἡρακλῆς, καὶ ὦ ἡρακλῆ. Τὼ ἡρακλέε, καὶ ἡρακλῆ. τοῖν ἡρακλέοιν, καὶ ἡρακλοῖν. ὦ ἡρακλέε, καὶ ὦ ἡρακλῆ. Οἱ ἡρακλέες, καὶ ἡρακλεῖς, καὶ ἀττικῶς ἡρακλᾶς. Τῶν ἡρακλέων, καὶ ἡρακλῶν. ἡρακλέσι. τοὺς ἡρακλέας, καὶ ἡρακλεῖς, καὶ ἡρακλεῦς ἀττικῶς.

o hercules, & o hercules. tu autē oratorie sic flectes. Hic hercules, huius herculis. huic herculi. hunc herculem. o hercules. similiter & hic themistocles. huius stoclis, huic themistocli. hunc, stoclem. & hic pericles. huius periclis. huic pericli. hunc periclem.

De secunda flexione multipatientium.

Secunda flexio multipatientium contractorum nominum, & proprietates habentium, duas terminationes habet, in is masculinorū, & fœmininorum & communium nominum & in i neutrorum. ut, serpens. urbs. amator urbis sinapi. Nominatiuus, hic serpens. genitiuus, huius serpentis. nam in is appellatiua in breuē desinentia, non existentia denominatiua, nec dupliciter desinentia in os purum faciunt genitiuum. ut, serpens. serpentis. uates, uatis. maritus, mariti. et serpentis ionice a cōmuni mutatione i in e, & serpentis attice ab ionico, per productionē o in ω. unde & propenacuitur. datiuus huic serpenti communiter, & mixtione duorum ii breuium, in unum longum, serpenti. & ti. ionice, & serpēti per contractionem communiter, & attice. Accusatiuus, hunc serpentem solum cōmuniter. quādo enim genitiuus solum in os, tunc & accusatiuus in in. Vocatiuus, o serpēs communiter, & serpens attice. Nominatiuus, dualis, hi serpentes communiter, & serpētes ionice, et serpentes per mixtionē, sicut demosthenes, demosthenes, & si quidā non admittūt. Genitiuus horum serpentum communiter, & serpentum ionice, & serpentum attice, ab ionico, per productionem o in ω, subscripto, & i. propenacuitur autem more attico.

ὦ ἡράκλεες, καὶ ὦ ἡράκλεις. σὺ δὲ ῥητορικῶς οὕτω κλινεῖς. ὁ ἡρακλῆς. τοῦ ἡρακλέους. τῷ ἡρακλεῖ. τὸν ἡρακλέα. ὦ ἡράκλεις. ὁμοίως καὶ ὁ θεμιστοκλῆς. τοῦ θεμιστοκλέους. τῷ θεμιστοκλεῖ. τὸν θεμιστοκλέα, καὶ ὁ περικλῆς, τοῦ περικλέους. τῷ περικλεῖ. τὸν περικλέα.

Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως τῶν πολυπαθῶν.

Ἡ δευτέρα κλίσις τῶν πολυπαθῶν συνῃρημένων ὀνομάτων, καὶ ἰδιώματα ἐχόντων, δύο καταλήξεις ἔχει, εἰς ις ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν ὀνομάτων, καὶ εἰς ι οὐδετέρων. οἷον, ὁ ὄφις. ἡ πόλις. ὁ καὶ ἡ φιλόπολις. τὸ σίνηπι. Ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ ὄφις. Ἡ γενικὴ, τοῦ ὄφιος. τὰ γὰρ εἰς ις προσηγορικὰ βραχυκατάληκτα, μὴ ὄντα παρώνυμα, μὴ δικατάληκτα, εἰς ος καθαρὸν ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον, ὄφις, ὄφιος. μάντις μάντιος. πόσις, πόσιος. καὶ ὄφεος ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. καὶ ὄφεως ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ, κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὅθεν καὶ προπαροξύνεται. Ἡ δοτικὴ, τῷ ὄφιϊ κοινῶς. καὶ κράσει τῶν δύο ϊι βραχέων εἰς ἓν μακρὸν, ὄφι. καὶ ὄφεϊ ἰωνικῶς, καὶ ὄφει κατὰ συναίρεσιν κοινῶς καὶ ἀττικῶς. Ἡ αἰτιατικὴ, τὸν ὄφιν μόνον κοινῶς. ὅτε γὰρ ἡ γενικὴ μόνον εἰς ος, τότε καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ιν. Ἡ κλητικὴ, ὦ ὄφι κοινῶς, καὶ ὦ ὄφις ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὼ ὄφιε κοινῶς, καὶ ὄφεε ἰωνικῶς, καὶ ὄφη κατὰ κρᾶσιν, ὥσπερ δημοσθένεε, δημοσθένη, εἰ καὶ ἔνιοι οὐ παραδέχονται. Ἡ γενικὴ, τοῖν ὀφίοιν κοινῶς, καὶ ὀφέοιν ἰωνικῶς, καὶ ὄφεων ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ, κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. προπαροξύνεται δὲ ἔθει ἀττικῷ.

Vocatiuus,similis nominatiuo. nominatiuus plura-lis,hi serpentes communiter. & mixtione i,& e, in i longum, serpentes, & serpentes ionice, & serpentes per mixtionem. Genitiuus horum serpentum communiter, & serpentum ionice, & serpentum attice, incontracte.nam genitiuo singulari incontracto existente, incōtractus & genitiuus dualis et pluralis est illo autem contracto, & hi contrahuntur. Datiuus, his serpentibus communiter, & serpentibus ionice. actūs, hos serpentes, & mixtione i & a in i longum, serpentes, & serpentes ionice, & serpentes per mixtionē. Vocatiuus,similis nominatiuo. Et de his satis. Quoniam autem urbs huius flexionis existens inuenitur apud poetas differentias quasdam habens.dicam & de ipsa cum approbationibus poetarum, ne uidear indoctis insomnia narrare. Hæc urbs huius urbis,communiter,& urbis ionice,& urbis attice,& urbis apud poetas, ut dicunt antiqui ab urbe mutatione i in ita æolice.non a genitiuo urbis per productionē.hoc autem sæpe inuenies apud alios,& apud Orpheum in argonauticis. Absyrtus autē seorsum domos habitabat urbis. & apud poetam in primo Odyssææ.Nauis autem mihi hæc stetit in agro, procul ab urbe,& urbis dorice,puto ut apud Theognidem megarensem in sententiloquis,Vrbis autem ut tibi populi in lætitia,& rursus.Dormimus, custodia autem urbis custodibus curæ erit. huic urbi,& urbi, & urbi,& urbi,et urbi.ad similitudinem urbis.unde et poeta in tertio iliadis, Patriq; tuo magnum damnum,urbiq;,omniq; populo.Quidam aūt ignorātes

Ἡ κλητικὴ, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, οἱ ὄφιες κοινῶς. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν, ὄφις. καὶ ὤφιες ἰωνικῶς, καὶ ὄφις κατὰ κρᾶσιν. Ἡ γενικὴ, τῶν ὀφίων κοινῶς καὶ ὀφέων ἰωνικῶς, καὶ ὄφεων ἀττικῶς ἀσυναιρέτως. τῆς γὰρ γενικῆς ἑνικῆς ἀσυναιρέτου οὔσης, ἀσυναίρετος καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ καὶ πληθυντικὴ τυγχάνει. ἐκείνης δὲ συναιρουμένης, καὶ αὗται συναιροῦνται. Ἡ δοτικὴ, τοῖς ὄφισι κοινῶς, καὶ ὄφεσιν ἰωνικῶς. Ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς ὄφιας, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρὸν, ὄφις. καὶ ὄφεας ἰωνικῶς, καὶ ὄφεις κατὰ κρᾶσιν. Ἡ κλητικὴ, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἅλις. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις τῆς αὐτῆς κλίσεως οὖσα εὕρηται παρὰ ποιηταῖς διαφορὰς τινὰς ἔχουσα, λέξω καὶ περὶ αὐτῆς μετὰ τῶν ἀξιωμάτων τῶν ποιητῶν, ἵνα μὴ δόξω τοῖς ἀμαθέσιν ὀνείρατα διηγεῖσθαι. Ἡ πόλις. τῆς πόλιος κοινῶς. καὶ πόλεως ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶς. καὶ πόληος παρὰ ποιηταῖς, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τῆς πόλιος τροπῇ τοῦ ι εἰς η αἰολικῶς. οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεος κατ' ἔκτασιν. τοῦτο δὲ πολλάκις εὑρήσεις παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ἐν ἀργοναυτικοῖς, Ἄψυρτος δ' ἀπάνευθε δόμους ναίεσκε πόληος. παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ α τῆς Ὀδυσσείας, Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος. καὶ πόλευς δωρικῶς, οἶμαι, ὡς παρὰ Θεόγνιδι τῷ μεγαρεῖ ἐν γνωμολογίαις, Τῆς δὲ πόλευς ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ. καὶ πάλιν. Εὕδωμεν, φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει. Τῇ πόληϊ, καὶ πόλι, καὶ πόλεϊ, καὶ πόλει, καὶ πόλιϊ καθ' ὁμοιότητα τῆς πόληος. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε παντί τε δήμῳ. ἔνιοι μέντοι ἀγνοοῦντες

metra, uel tribreuẽ facientes, urbi scribunt per i, antiqua errata existimantes, sed quomodo scandent homericissimi Quinti carmina, in quibus inuenit in sexto urbi. nã sextus, uel spondeus. uel trochæus. non autẽ rara passio uocata minutio caudæ hic esse uidetur, ut in eo, Troiani aũt stupuerũt ubi uiderũt maculosum serpẽtẽ, Quĩtus aũt in primo suæ poesis sic inquit. Huic enim filij, & uiri circũ urbẽ, & rursus in tertio. Mori tamen debebat apud priami urbem. Accusatiuus, hãc urbẽ cõiter, & urbem sæpe inueni apud Quĩtũ, & in primo. Illum cum circũ urbem uelocipedes traxerunt equi. & in tertio. Ad priami urbem arsit aũt diues urbs. & iterum in eodẽ, Sicut hi ex bello ad priami urbẽ. etiam. Nisi apertis portis influxerunt in ciuitatẽ. & apud Hesiodum in scuto, qui thebes cacumẽ habet, tutaturq; urbem. Poesis ãt homericissimi Quinti iam multo tempore omnibus ignota fuit, & tanquam extincta, sed propius Bessarion niceas. Cardinalis Thusculani, ille sane q̃ bonus & uere doctus. & ut homerice dixeri, similis deo uir, aliaq; plurima in nos, & hãc ex Apulia cũ seruasset, uolentibus tradidit, quã & ipse olim desiderabam, nunc autem feliciter possidens, publice legam post Argonautica docti Orphei. quæ olim neglecta, uix quondam ipse in Mediolano inueniẽs obsita, exscribensq;, & alijs tradens, publice lego, multis & eruditis iuuenibus proficisentibus. & nunc in ultimis infelicium græcorum reuixit incognitus ille Orpheus. sed ad propositum redeo, Vocatiuus, o urbs cõiter, & o urbs attice. Nominatiuus dualis, hæ urbes, &

τὰ μέτρα, ἢ χεῖρον ποιοῦντες, πόλιϊ γράφουσι διὰ τοῦ ι, τὰ παλαιὰ ἐσφαλμένα νομίζοντες. ἀλλὰ πῶς μετρήσουσι τὰ τοῦ ὁμηρικωτάτου Κοΐντου ἔπη, ἐν οἷς εὕρηται ἐν τῷ ἕκτῳ πόλιϊ. ὁ γὰρ ἕκτος, ἢ σπονδεῖος, ἢ τροχαῖος. οὐδὲ τὸ σπάνιον πάθος τὸ καλούμενον μείουρον ἐνταῦθα εἶναι δύναται, ὡς ἐν τῷ, Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. ὁ δὲ Κόϊντος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως οὕτω φησὶ, Τῇ μὲν γὰρ τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ. καὶ πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ, φθεῖσθαι ὅμως ἤμελλε παρὰ πριάμοιο πόληϊ. Ἡ αἰτιατικὴ, τὴν πόλιν κοινῶς, καὶ πόληα πολλάκις εὗρον παρὰ τῷ Κοΐντῳ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἴρυον ἵπποι. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, Ἐς πριάμοιο πόληα δέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, Ὡς οἵγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ πριάμοιο πόληα. ἔτι, Εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐπέχυντο πόληα. καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ ἐν ἀσπίδι, ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα. ἡ δὲ ποίησις τοῦ ὁμηρικωτάτου Κοΐντου ἤδη πολὺν χρόνον πᾶσιν ἄγνωστος ἦν, καὶ οἷον ἠφανισμένη. ὁ δὲ θεοσεβέστατος Βησσαρίων ὁ νικαίας, καρδινάλις θουσκουλάνου, ὁ πάντ' ἀγαθὸς, καὶ ὄντως σοφὸς, καὶ ἵν' ὁμηρικῶς εἴπω, ἰσόθεος φὼς, ἄλλα τε πλεῖστα ἐφ' ἡμῶν καὶ ταύτην ἐξ ἀπουλίας ἀνασώσας, τοῖς βουλομένοις μετέδωκεν. ἣν καὶ αὐτὸς πάλαι μὲν ἐπόθουν, νῦν δὲ ἀγαθῇ τύχῃ κτησάμενος, δημοσίως ἀναγνώσομαι μετὰ τὰ ἀργοναυτικὰ τοῦ σοφοῦ ὀρφέως. ἃ δὴ πάλαι κατημεληθέντα, μόλις ποτὲ αὐτὸς ἐν μεδιολάνῳ εὑρὼν σεσηπότα, ἐγγράψας τε, καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδοὺς, δημοσίως ἀναγινώσκω, πολλῶν καὶ λογίων νέων φοιτώντων. καὶ νῦν ἐς τὰ ἔσχατα τῶν δυστυχῶν ἑλλήνων ἀνεβίω ὁ ἠγνοημένος ἐκεῖνος Ὀρφεύς. ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθω. Ἡ κλητικὴ, ὦ πόλι κοινῶς, καὶ ὦ πόλις ἀττικῶς. Ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, τὰ πόλιε,

urbes,& urbes secundum consuetudinem.illud autē apud æschinem socraticum huic urbi,antiquum, & urbes.harum urbium,& urbium,& urbium. uocatiuus,similis nominatiuo. Nominatiuus pluralis, hæ urbes,& urbes, & urbes, & urbes, & urbes. unde & Orpheus in argonauticis. Cymba ex caua prope autem ei sunt urbes. Genitiuus harum urbium,& urbium,& urbium,& urbium.unde & Dionysius enarrator,uel montium,uel radicem radens urbium. his urbibus,& urbibus,& urbibus.has urbes,& urbes,et urbes,& urbes,& urbes.unde & illud orphicū Memphin ad admirandam propinquans, sacrasq; urbes. Vocatiuus similis nominatiuo.hoc sinapi,huius sinapis communiter, & sinapis ionice, & sinapis attice. huic sinapi,& sinapi,& sinapi,& sinapi.hoc sinapi. o sinapi.& alia similiter superioribus, seruantibus terminationibus neutrorum nominum.ut,hæc sinapia, & sinapia,& sinapia,& sinapia. horum sinapium,& sinapium,& sinapium. his sinapibus,& sinapibus. hæc sinapia,et sinapia,& sinapia,& sinapia.Inuentū est autem & hoc gummi,huius gummi, sicut notatū apud Acrobylum,placentam gummi non melle exornabat. Etiam & hoc piper,huius piperis.& hoc cinnabari,& hęc cinnabaris.hoc stimmi,& hęc stimmis, unde & dictus ille uersus, & nigram stimmim oculi scribam.

De tertia flexione.

Tertia flexio paucipatientū unam terminationē in eus habet masculinorum nominum. ut, rex,tydeus.iupiter,iouis,ioui, ioue. iupiter diuersiclinium, a

καὶ πόλεε, καὶ πόλη κατὰ τὸ εἰωθός. τὸ δὲ παρὰ Αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ, τούτω τὼ πόλει, ἀρχαῖον, καὶ πόλης. ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πόλεων. ἡ κλητικὴ, ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ. ἡ ὀνομαστικὴ, πληθυντικὴ, αἱ πόλιες, καὶ πόλις, καὶ πόλεες, καὶ πόλεις, καὶ πόληες. ὅθεν καὶ ὁ Ὀρφεὺς ἐν ἀργοναυτικοῖς, Γορθμίδος ἐκ γλαφυρῆς σχεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόληες. ἡ γενικὴ, τῶν πολίων, καὶ πολέων, καὶ πόλεων, καὶ πολήων. ὅθεν καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητὴς, ἠοίων, ἢ πέζαν ὑπεξύουσα πολήων. Ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι, καὶ πόλησι. Τὰς πόλιας, καὶ πόλις, καὶ πόλεας, καὶ πόλεις, καὶ πόληας. ὅθεν καὶ τὸ ὀρφικὸν, Μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας, ἱεράς τε πόληας. ἡ κλητικὴ ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ.

Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπεος ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπιϊ, καὶ σινήπι, καὶ σινήπεϊ, καὶ σινήπει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι, καὶ τἆλλα ὁμοίως τοῖς ἄνωθεν, φυλαττομένων τῶν καταλήξεων τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων. οἷον, τὰ σινήπια, καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα, καὶ σινήπη. τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων, καὶ σινήπεων. τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια, καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα, καὶ σινήπη. εὕρηται δὲ καὶ τὸ κόμμι, τοῦ κόμμιδος, ὡς τὸ σεσημειωμένον παρὰ τῷ ἀκροβύλῳ, τὸν πλακοῦντα κόμμιδι οὐ μέλιτι διεκόσμει. Ἔτι καὶ τὸ πέπερι, τοῦ πεπέριδος. καὶ τὸ κινάβαρι, καὶ ἡ κινάβαρις. τὸ στίμμι, καὶ ἡ στίμμις. ὅθεν καὶ τὸ λεγόμενον ἐκεῖνο ἔπος, καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

Ἡ τρίτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν μίαν κατάληξιν εἰς ευς ἔχει ἀρσενικῶν ὀνομάτων. οἷον, βασιλεύς. τυδεύς. ζεύς, διός, διΐ, δία, ὦ ζεῦ ἑτερόκλιτον ἀπὸ τοῦ

iupiter & iouis antiquum. & iupiter, iouis, & iupi-ter, iouis apud poetas. hic parens autem, & parens, & similia, cũ masculino solo articulo dicta, utrunq; & patrem, & matrem significant. ut, hos parentes. hos parentes. communiter autem in eus acuuntur. ut, Achilles. peleus. æolice autem, grauantur. A-chilles. peleus. Nominatiuus, hic rex, genitiuus, hu ius regis communiter, & regis attice per productio-nem ο in ω magnum, & regis ionice, & regis dorice, sicut Vlyssis accipiens osculatus est manũ supra iun-cturam, pro Vlyssis. notabis autem q in eus, uarie fle ctuntur. ut, hic Achilles, huius Achillis, & achillis at-tice, & achillis secundum antiquos iones, & achillis apud iuniores, & achillis propen acutisone secũdum antiquos æoles, & achillis apud iuniores, & achillis bœotice, sicut Iupiter, Iouis. & dorice, & ionice, achillis circunflexe, achillis autem grauisone, æoli-ce. Etiam in eus abijciunt y in obliquis. ut, rex, re-gis. tydeus, tydei. excipit hic mars huius martis. huic marti. hunc martem æolice. Etiam in eus non puro existente e in genitiuo non contrahuntur. ut, regis achillis, puto autem existente contrahuntur more at tico. ut, eretrieus, eretriei, eretriei. pireus, pirei, pirei. stireus, stirei, stirei. huiusmodi aũt proportionabiliter in a faciunt accusatiuum. ut, hũc eretrieum. hũc pireũ. hunc stireum. Datiuus, huic regi communiter, & re-gi ionice, & regi per contractionem attice. Accusati uus, hunc regem communiter a genitiuo. unde & a breue debuit habere. nam in os genitiuus contempo-rem accusatiuum in a habet, ut aiacis, aiacem. pelei,

δεὺς καὶ δῖος ἀρχαῖος. καὶ ζεὺς, τοῦ ζεός. καὶ ὁ ζὴν, τοῦ ζηνὸς παρὰ ποιηταῖς. ὁ γονεὺς δὲ, καὶ ὁ τοκεὺς, καὶ τὰ ὅμοια, μετὰ ἀρσενικοῦ μόνου ἄρθρου λεγόμενα, ἀμφότερον, καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα σημαίνουσιν. οἷον, τοὺς γονεῖς. τοὺς τοκέας. κοινῶς δὲ τὰ εἰς ευς ὀξύνονται. οἷον, ἀχιλλεύς. πηλεύς. αἰολικῶς δὲ, βαρύνονται. ἀχίλλευς. πήλευς. ἡ ὀνομαστικὴ, ὁ βασιλεύς. ἡ γενικὴ, τοῦ βασιλέως κοινῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω μέγα, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλεῦς δωρικῶς, ὥσπερ, ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ ὀδυσσέως.. Σημειώσῃ δὲ ὅτι τὰ εἰς ευς, διαφόρως κλίνονται. οἷον, ὁ ἀχιλλεύς. τοῦ ἀχιλλέος κοινῶς, καὶ ἀχιλλέως ἀττικῶς, καὶ ἀχιλλῆος κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἴωνας, καὶ ἀχιλλεῖος παρὰ τοῖς νεωτέροις, καὶ ἀχίλληος προπαροξυτόνως κατὰ τοὺς παλαιοὺς αἰολεῖς, καὶ ἀχίλλειος παρὰ τοῖς νεωτέροις, καὶ ἀχιλλίος βοιωτικῶς, ὥσπερ δεὺς, διός. καὶ δωρικῶς καὶ ἰωνικῶς, ἀχιλλεῦς περισπωμένως. ἀχίλλευς δὲ βαρυτόνως, αἰολικῶς. Ἔτι τὰ εἰς ευς ἀποβάλλουσι τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις. οἷον, βασιλεὺς, βασιλέος. τυδεὺς, τυδέος. ἐξαιρεῖται ὁ ἄρευς. τοῦ ἄρευος. τῷ ἄρευι. τὸν ἄρευα αἰολικῶς. Ἔτι τὰ εἰς ευς μὴ καθαροῦ ὄντος τοῦ ε ἐν τῇ γενικῇ οὐ συναιροῦνται. οἷον, βασιλέως. ἀχιλλέως. καθαροῦ δὲ ὄντος συναιροῦνται ἔθει ἀττικῷ. οἷον, ἐρετριεὺς, ἐρετριέως, ἐρετριῶς. πειραιεὺς, πειραιέως, πειραιῶς. στειριεὺς, στειριέως, στειριῶς. τὰ τοιαῦτα δὲ παραλόγως εἰς α ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν. οἷον, τὸν ἐρετριᾶ. τὸν πειραιᾶ. τὸν στειριᾶ. ἡ δοτικὴ, τῷ βασιλέϊ κοινῶς, καὶ βασιλῆϊ ἰωνικῶς, καὶ βασιλεῖ κατὰ συναίρεσιν ἀττικῶς.. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν βασιλέα κοινῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς. ὅθεν καὶ τὸ α βραχὺ ὤφειλεν ἔχειν. ἡ γὰρ εἰς ος γενικὴ ὁμόχρονον τὴν αἰτιατικὴν εἰς α ἔχει. οἷον, αἴαντος, αἴαντα. πηλέος,

peleum. Nam Athenienses a rege formantes accusatiuũ producunt a ipsius. unde & Euripides in andromache a longum seruauit dicens, atqui uideo hũc peleum prope. nã quinto Iambo existere, a producitur. & regem ionice, & regẽ dorice apud poetas sæpe inuenies, & apud poetã in quarto iliadis. Tunc aũt rursus nuntium ad Tydeũ miserunt græci, pro tydeũ, & rursus in. xv. eiusdem, Mecisteum aũt occidit Polyd. Echiumq; polites, pro mecisteum. & apud Cointum in. v. Nunc autẽ te circum achillẽ multo plures occidit uiros, pro circũ achillem. & lycophron similiter, Non. n. occisorẽ maritum, pro occisorem. quod Ceccus exponens per contractionem atticam fieri dicit. Ne decipiant aũt nos quidã nostri dicentes hunc accusatiuum nunquam contrahi, neq; qui scribunt in tydeo per diphthongum ei, existimãtes datiuum esse. multa enim & alia talia inueniuntur in libris eorum extra antiquitatem dicta, quæ non meum existimaui notare. nõ enim proposui accusans errores corrigere, sed omni studio antiquorum reliquias cõgregando, in lucẽ reducere, ratione, & dignitate, & usu poetarum utens, quos & ipsi sequentes, non aberrabitis a ueritate, sed ad propositum redeundum. Vocatiuus o rex circunflexe. nam y desinens diphthongus in fine circunflectitur. ut, o achilles. o rex. bene. heu. ubiq;. minime. præter ecce, heu, non. & o rex attice. hi reges, et reges per commixtionem, ut uidetur antiquis. & si quidam non suscipiunt, ut demosthenes, demosthenes. & reges ionice. horum regum cõmuniter, & regum ionice. sed uocatiuus, similis est

πηλέα. οἱ μέντοι ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ βασιλέως σχηματίζοντες τὴν αἰτιατικὴν, ἐκτείνουσι τὸ α αὐτῆς. ὅθεν καὶ εὐριπίδης ἐν ἀνδρομάχῃ τὸ α μακρὸν ἐφύλαξε λέγων, καὶ μὴν δέδορκα τόνδε πηλέα πέλας. τοῦ γὰρ τρίμετρου ἰάμβου ὄντος, τὸ α ἐκτείνεται. καὶ βασιλῆα ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆ δωρικῶς παρὰ ποιηταῖς πολλάκις εὑρήσεις, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ δ τῆς ἰλιάδος, Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ τυδῆ στεῖλαν ἀχαιοὶ, ἀντὶ τυδέα. καὶ πάλιν ἐν τῷ ο τῆς αὐτῆς, Μηκιστῆ δ' ἕλε πουλυδάμας, ἐχίον δὲ πολίτης, ἀντὶ μηκιστέα, καὶ παρὰ τῷ Κοΐντῳ ἐν ε, Νῦν δέ σευ ἀμφ' ἀχιλῆ πολλῷ πλέονας κτάνον ἄνδρας, ἀντὶ ἀμφ' ἀχιλλέα. καὶ Αντικόφρων ὁμοίως, Οὐ γὰρ ἂν φονῆ πόσιν, ἀντὶ φονέα. ὅπερ ὁ Κέκκος ἐξηγούμενος, κατὰ συναίρεσιν ἀττικὴν γενέσθαι φησί. Μὴ ἀπατάτωσαν δὲ ὑμᾶς ἔνιοι τῶν ἡμετέρων λέγοντες ταύτην τὴν αἰτιατικὴν μηδέποτε συναιρεῖσθαι, μὴ δὲ οἱ γράφοντες ἐπὶ τυδεῖ διὰ διφθόγγου ει, νομίζοντες δοτικὴν εἶναι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα τοιαῦτα εὕρηνται ἐν τοῖς αὐτῶν ἔξω τῆς παλαιότητος εἰρημένα, ἃ οὐκ ἐμὸν ἡγησάμην ἐπισημειώσασθαι, οὐ γὰρ προυθέμην κατηγορῶν τὰ ἡμαρτημένα ἐπιδιορθοῦσθαι, ἀλλὰ πάσῃ σπουδῇ τὰ τῶν παλαιῶν λείψανα συλλέξας, εἰς φῶς ἀγαγεῖν λόγῳ τε καὶ ἀξιώματι καὶ χρήσει τῶν ποιητῶν χρώμενος, οἷς καὶ αὐτοὶ ἑπόμενοι, οὐκ ἂν ἁμάρτοιτε τῆς ἀληθείας. ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανιτέον.

Ἡ κλητικὴ, ὦ βασιλεῦ περισπωμένως. ἡ γὰρ τῷ υ λήγουσα δίφθογγος, ἐπὶ τέλους περισπᾶται. οἷον, ἀχιλλεῦ. βασιλεῦ. εὖ. φεῦ. πανταχοῦ. οὐδαμοῦ. πλὴν τοῦ ἰδοὺ, ἰοὺ, οὔ. καὶ ὦ βασιλεὺς ἀττικῶς. τὼ βασιλέε, καὶ βασιλῆ κατὰ κρᾶσιν, ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς. εἰ καί τινες οὐ παραδέχονται, ὥσπερ δημοσθένεε, δημοσθένη. καὶ βασιλῆε ἰωνικῶν. τοῖν βασιλέοιν κοινῶς, καὶ βασιλήοιν ἰωνικῶς. ἡ δὲ κλητικὴ, ὁμοία τῇ

nominatiuo.hi reges,& reges per mixtionem,& reges ionice.& reges attice. nam antiqui attici,ut scriptum est,duo ee nominatiui pluralis in eus propriorũ,in ei solum cõmiscent.ut,pelei, pelei. tydei,tydei. sed non propiorum,in ei,& in ita.ut,reges, reges, & reges.equites,equites,& equites. quod sic inuenies apud antiquos libros.Horũ regũ, & regũ Ionice, datiuus,his regibus communiter,a nominatiuo,appositione s.rex,regibus.peleus,peleis. eques, equitibus. Notatum est filius,filijs attice. & cursor, cursoribus, apud Callimachum.Accusatiuus hos reges,& reges per mixtionem,& reges Ionice,& reges attice. unde & illud.Sophoclis,hosq; biregnatores perdẽs reges, per ita inuentum est scriptum apud antiquos libros. similiter & apud Xenophontem,pastores,equites. Hic filius uero,filij,filio.hi filij.filiorum.filijs.filios & filios.in usu apud rhetores.& filius. filij.filio,filiũ cõmuniter. & deinceps. & filius,filij. & contractione, filij.filio.& filio.filium,& filium.& in reliquis. unde & filij græcorum,& filios apud poetas more ionico.

De quarta declinatione.

Quarta declinatio paucipacientium duas terminationes habet fœmininorũ nominum, in os & in o desinentiũ.ut hic pudor.hæc latona.sciendun autem quod omnia in o fœminina,acuũtur. ut,latona. clio. erato.calypso,sappho.similiter & quæ in os inueniũtur aurora. pudor. & bonus autẽ in moribus pudor, Theocriti magister Philetas dixit, illud autem Hesiodi Datio autem bona indeclinabile. Hæc latona,huius latonę.Ionice,& latonę cõiter p mixtionẽ.

ὀνομαστικῇ. οἱ βασιλῆες, καὶ βασιλεῖς κατὰ κρᾶσιν, καὶ βασιλῆες ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆς ἀττικῶς. ἡ γὰρ παλαιοὶ ἀττικοὶ, ὡς γέγραπται, τὰ δύο εε τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς τῶν εἰς ευς κυρίων εἰς ει μόνον κιρνῶσιν. οἷον, πηλέες, πηλεῖς. τυδέες, τυδεῖς. τῶν δὲ μὴ κυρίων, εἰς ει, καὶ εἰς η. οἷον, βασιλέες, βασιλεῖς, καὶ βασιλῆς. ἱππέες, ἱππεῖς, καὶ ἱππῆς. ὅπερ οὕτως εὑρήσεις παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλοις. Τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων ἰωνικῶς. Ἡ δοτικὴ, τοῖς βασιλεῦσι κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς προσθέσει σ. βασιλεὺς, βασιλεῦσι. πηλεὺς, πηλεῦσι. ἱππεὺς, ἱππεῦσι. Σεσημείωται ὁ υἱὺς, τοῖς υἱέσιν ἀττικῶς, καὶ δρομεὺς, δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἡ αἰτιατικὴ τοὺς βασιλέας, καὶ βασιλεῖς κατὰ κρᾶσιν, καὶ βασιλῆας ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆς ἀττικῶς. ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους, τούς τε διτάρχας ὀλέσσας βασιλῆς, διὰ τοῦ η εὕρηται γεγραμμένον παρὰ τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις. ὁμοίως καὶ παρὰ ξενοφῶντι, νομῆς. ἱππῆς. Ὁ υἱὺς δὲ, τοῦ υἱέος, τῷ υἱεῖ. οἱ υἱεῖς. τῶν υἱέων. τοῖς υἱέσι. τοὺς υἱέας καὶ υἱεῖς εὔχρηστα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ ὁ υἱὸς. τοῦ υἱοῦ. τῷ υἱῷ. τὸν υἱὸν κοινῶς, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ὁ υἷς, υἷος. καὶ συναιρέσει, υἱός. υἷι. καὶ υἷι, υἷα, καὶ υἷα. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ὅθεν καὶ υἷες ἀχαιῶν, καὶ υἷας παρὰ ποιηταῖς ἔθει ἰωνικῷ.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Ἡ τετάρτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν δύο καταλήξεις ἔχει θηλυκῶν ὀνομάτων, εἰς ως καὶ εἰς ω ληγόντων. οἷον, ἡ αἰδὼς, ἡ λητώ. Ἰστέον δὲ ὅτι πάντα τὰ εἰς ω θηλυκὰ, ὀξύνονται. οἷον, λυτώ. κλειώ. ἐρατώ. καλυψώ. σαπφώ. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ως εὑρισκόμενα. ἠὼς, καὶ αἰδώς. καὶ Ἀγαθὴ δ᾽ ἐπὶ ἤθεσιν αἰδὼ, ὁ τοῦ Θεοκρίτου διδάσκαλος Φιλητᾶς εἴρηκε. τὸ δὲ Ἡσιόδου Δὼς δ᾽ ἀγαθὴ, ἄκλητον. Ἡ λητὼ. τῆς λητόος. ἰωνικῶς, καὶ λητοῦς κοινῶς κατὰ κρᾶσιν.

huic latonæ, & per synæresin, latonæ hanc latonā, & mixtione latonā acutisone. nā accusatiui eorum quę in o, acuunt similiter ut nominatiuus. soli autē in os circunflectuntur. ut, pudor, aurora. æoles autem grauant accusatiuos, latonā. & eratonem dicētes, Iones aūt in un faciunt huiusmodi accusatiuos. unde & argonem inueniēs apud Apollonium poetam, et apud Ionicissimum Herodotum Ionem Inachi, & latonā. Vocatiuus, o latona cōmuniter circunflexe, & o latona apud poetas acutisone. et apud Apollonium in tertio argonauticorum. Eia age nunc erato adsis, & mihi dic. hæ latonæ. harum latonarum. o latonæ. hæ latonæ. harum latonarum. his latonis. has latonas. o latonæ incontracta. Scire autem oportet, quod quidam putarunt esse flexionem horum parisyllabā simplicem æolicam. ut latona, latonæ, latonæ, latonam. unde & dualia, & pluralia huiusmodi sortita sunt declinationem. Quinta declinatio paucipassorum in ς s, & ras desinit peculiaria habens.

De quinta flexione.

Hæc caro huius carnis cōiter, & carnis ionice, & carnis attice. huic carni communiter, et carni ionice, & carni attice. hanc carnem, o caro. hæ carnes, & carnes, & carnes. harum carnium cōmuniter, & carniū, ionice, & carnium attice. & etiā carnium legi. o carnes, nes, & carnes, & carnes. hæ carnes cōmuniter, & carnes ionice. & carnes attice, a longa existente. Sed Callimacheum illud, Carnes, lyncis, a carnes factum est p abscisionem. unde & a breue fit. similiter & orphicum illud in argonauticis, panem & uinū hilare

τῇ λητοῖ, καὶ κατὰ συναίρεσιν λητοῖ. Τὴν λητόα, καὶ κρᾶσιν λητὼ ὀξυτόνως. αἱ γὰρ αἰτιατικαὶ τῶν εἰς ω ὀξύνονται ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. μόναι δὲ τῶν εἰς ως περισπῶνται. οἷον, αἰδῶ. ἠῶ. οἱ αἰολεῖς δὲ βαρύνουσι τὰς αἰτιατικὰς, λῆτω καὶ ἔρατω λέγοντες. οἱ δὲ ἴωνες εἰς ουν ποιοῦσι τὰς τοιαύτας αἰτιατικάς. ὅθεν καὶ ἀργοῦν εὑρήσεις παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ ποιητῇ, καὶ παρὰ τῷ ἰωνικωτάτῳ Ἡροδότῳ ἰοῦν τὴν ἴναχον, καὶ λητοῦν. Ἡ κλητικὴ, ὦ λητοῖ κοινῶς περισπωμένως, καὶ ὦ λητὼ παρὰ ποιηταῖς ὀξυτόνως. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν, Εἰ δ᾽ ἄγε νῦν ἐρατὼ παρά θ᾽ ἵστασο, καί μοι ἔνισπε. Τὰ λητώ. τοῖν λητοῖν. ὦ λητώ. Αἱ λητοί. τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητούς. ὦ λητοὶ ἀσυναίρετα. Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι τινὲς ἐνόμισαν εἶναι κλίσιν τούτων ἰσοσύλλαβον ἁπλῆν αἰολικήν. οἷον, ἡ λητώ. τῆς λητῶς. τῇ λητῷ. τὴν λητῶν. ὅθεν καὶ τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ τοιαύτην ἔλαχον κλίσιν. Ἡ πέμπτη κλίσις τῶν ὀλιγοπαθῶν εἰς ας, καὶ ρας λήγει ἰδιώματα ἔχουσα.

Περὶ τῆς πέμπτης κλίσεως.

Τὸ κρέας. τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς, καὶ κρέως ἀττικῶς. τῷ κρέατι κοινῶς, καὶ κρέαϊ ἰωνικῶς, καὶ κρέᾳ ἀττικῶς. τὸ κρέας. ὦ κρέας. Τὼ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα. τοῖν κρεάτοιν κοινῶς, καὶ κρεάοιν, ἰωνικῶς, καὶ κρεῷν ἀττικῶς. καὶ ἔτι κρεοῖν ἀνέγνων. ὦ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα. Τὰ κρέατα κοινῶς, καὶ κρέαα ἰωνικῶς, καὶ κρέα ἀττικῶς, τοῦ α μακροῦ ὄντος, τὸ δὲ Καλλιμάχειον ἐκεῖνο, Κρέα λυγκὸς, ἀπὸ τοῦ κρέατα γέγονε κατὰ ἀποκοπήν. ὅθεν καὶ τὸ α βραχύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ ὀρφικὸν ἐκεῖνο ἐν ἀργοναυτικοῖς, Σῖτον καὶ μέθυ λαρὸν

habere,ſimul autem carnes multas.Harum carnium communiter, & carnium ionice, & carnium attice. his carnibus has carnes,& carnes,& carnes.o carnes & carnes,& nes. ſimiliter & hæc ſenectus, huius ſenectutis,cõiter,& ſenectutis ionice,&,tis,attice.huic ſenectuti,& tuti,& tuti.hanc ſenectutem,o ſenectus. Etiam & hoc cornu.huius cornu,& cornu.& cornu. Formatio autem horum omnium manifeſta ex carne. & de contractis nominibus ſatis. nunc autem & de uerbo eodem dicamus modo.

De Verbo.

Verbum eſt pars oratiõis declinabilis in proprijs formatiõibus diuerſorum temporum ſignificatiua, cum actione,uel paſſione, uel neutralitate perſonarum ſignificatiua. Quod aũt ipſi accidentia,& quot modis conſtruitur,in prioribus dictum eſt. nunc autem artificioſe de formatione eius dicendum.

De Verbero.

Verbero cuius partis orationis eſt? uerbi. Cuius modi?Indicatiui.Cuius affectus?actiui.Cuius temporis?præſentis.Cuius coniugationis? primæ grauitonorũ.Quatuor autẽ exiſtentibus,in cõpendio prima quæ ante o mega,b.uel p.uel ph.uel pt habens, quorum futurum pſi. præteritum perfectum autem phi, habet Secunda eſt quæ ante o magnum, g.uel c.uel chi.uel ct.uel z.uel duo ss hñs.quorũ futurum x.Sed ptm̃ perf.chi habet. Tertia eſt quæ ante o magnum d.uel th.uel duo tt.uel z. uel duo ss.uel o magnũ purum hñs.quorum futurum s,præteritum autem perfectũ c,habet.Quarta eſt,quæ quatuor immutabiles

ἔχειν, σὺν δὲ κρέα πολλά. Τῶν κρέατων κοινῶς, καὶ κρεάων ἰωνικῶς, καὶ κρεῶν ἀττικῶς. τοῖς κρέασι. τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. Ὁμοίως καὶ τὸ γῆρας. τοῦ γήρατος κοινῶς, καὶ γήραος ἰωνικῶς, καὶ γήρως ἀττικῶς. τῷ γήρατι, καὶ γήραϊ, καὶ γήρᾳ. τὸ γῆρας. ὦ γῆρας. Ἔτι καὶ τὸ κέρας. τοῦ κέρατος, καὶ κέραος, καὶ κέρως. ὁ σχηματισμὸς δὲ τούτων πάντων σαφὴς ἐκ τοῦ κρέατος. Καὶ περὶ μὲν τῶν συνῃρημένων ὀνομάτων, ἅλις. νῦν δὲ καὶ περὶ τοῦ ῥήματος τὸν αὐτὸν λέγωμεν τρόπον.

Περὶ ῥήματος.

Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρων χρόνων δηλωτικὸν, μετ' ἐνεργείας, ἢ πάθους, ἢ οὐδετερότητος προσώπων σημαντικόν. Πόσα δὲ αὐτῷ τὰ παρεπόμενα, καὶ ποσαχῶς συντάσσεται, ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται. νῦν δὲ τεχνολογικῶς περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτοῦ λεκτέον.

Περὶ τοῦ τύπω.

Τύπω ποίου μέρους λόγου ἐστί; ῥήματος. Ποίας ἐγκλίσεως; ὁριστικῆς. Ποίας διαθέσεως; ἐνεργητικῆς. Ποίου χρόνου; ἐνεστῶτος. Ποίας συζυγίας; πρώτης τῶν βαρυτόνων. Τεττάρων δὲ οὐσῶν, ἐν συνόψει πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, ἔχουσα. ὧν ὁ μὲν μέλλων, τὸ ψ. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ φ ἔχει. Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ ἔχουσα. ὧν ὁ μὲν μέλλων, τὸ ξ. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ χ ἔχει. Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω, δ, ἢ θ, ἢ δύο ττ, ἢ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ω, καθαρὸν ἔχοντα. ὧν ὁ μὲν μέλλων, τὸ σ. ὁ δὲ παρακείμενος τὸ κ ἔχει. Τετάρτη ἐστὶν ἥτις τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα

habet ante o magnum. quorum futurum circunfle-
xum ipsam immutabilem seruat cum correptione ul
timæ. præteritum perfectum autem, c. Oportet autē
scire q quæ uidetur in is confusio cognoscibilis fiat.
Quæcunq; in zo, uel duo ss, uerba faciunt futurum
in xo, secundæ sint coniugationis, quæcunq; autem
in so tertiæ, discernenda sunt autem hæc sic, sicut &
in primo prædictum est. In zo superbisyllaba in so
futurum faciunt, ut mutuo mutuabo, fistula cano, fi-
stula canam, uado uadam, præter ploro, plorabo. fir
mo, firmabo. ploro, plorabo. suspiro, suspirabo. ulu-
lo, ululabo. populor, populabor. uulgo, uulgabo. bi-
syllaba autem interdum in xo futurum faciunt. ut,
ludo, ludam. et ludam attice. clamo, clamabo. iugulo,
iugulabo. interdū uero, in xo, ut condo, condā. dico,
dicā. seco, secabo. sedere facio, faciam. Item in duo ss.
quæ attice per duo tt scribunt in x, futurum faciunt,
ut fodio, & dio fodiā. pungo, go, & pungā, pręter nō
tata in unum s futurum facientia, quæ tertiæ sint cō
iugationis, ut fingo, & fingo fingam. unde indefinitū
finxi. remigo, remigabo. loro, uerbero, berabo. forti-
fico, fortificabo. spergo, gam. uideo, uidebo. frango,
gam. Itē & a perficio. perficio deinde perficio, & ab
haurio. haurio, & haurio, uñ & futurū in so faciunt.
Vniuersaliter aūt scire oportet, q finales consonan-
tes omniū futurorū sunt tres, psi, xi, s. præter immu-
tabiles. & tres præteritorū perf. phi, chi, cappa. si futu
rū psi habet, ptm̄ perfectum phi, uerberabo, uerbera
ui. si autem futurum xi, præteritum perf. chi. dicam,
dixi. si uero futurum s, præteritum perfectū cappa.

ἔχει πρὸ τοῦ ω. ὧν ὁ μὲν μέλλων περισπώμενος τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον φυλάττει μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ κ. Δεῖ δὲ εἰδέναι ἵνα ἡ δοκοῦσα ἐν τούτοις σύγχυσις εὐγνώστως γένοιτο, ὅσα τῶν εἰς ζω, ἢ δύο σσ ῥημάτων ποιοῦσι τὸν μέλλοντα εἰς ξω, τῆς δευτέρας ἔστωσαν συζυγίας. ὅσα δὲ εἰς σω, τῆς τρίτης. διακριτέον δὲ αὐτὰ οὕτως ὡς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ προείρηται. Τὰ εἰς ζω ὑπερδισύλλαβα, εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, δανείζω, δανείσω. συρίζω, συρίσω. βαδίζω, βαδίσω. χωρὶς τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω. στηρίζω, στηρίξω. αἰάζω, αἰάξω. στενάζω, στενάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. ἀλαπάζω. ἀλαπάξω. θρυλλίζω, θρυλλίξω. Τὰ δὲ δισύλλαβα ποτὲ μὲν εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιεῖ. οἷον, παίζω, παίξω, καὶ παίσω ἀττικῶς. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. ποτὲ δὲ εἰς σω. οἷον, κτίζω, κτίσω. φράζω, φράσω. πρίζω, πρίσω. ἵζω, ἵσω. Ἔτι τὰ εἰς δύο σσ. ἅπερ ἀττικῶς διὰ δύο ττ γράφεται, εἰς ξ τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. νύσσω, καὶ νύττω, νύξω. πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς ἓν σ τὸν μέλλοντα ποιούντων. ἃ τῆς τρίτης ἔστωσαν συζυγίας. οἷον, πλάσσω, καὶ πλάττω, πλάσω. ὅθεν ἀόριστος ἔπλασα. ἐρέσσω, ἐρέσω. ἱμάσσω, ἱμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πάσσω, πάσω. λεύσσω, λεύσω. θλάσσω, θλάσω. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνύω, ἀνύτω, ἔπειτα ἀνύττω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, ἀρύτω, καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ τὸν μέλλοντα εἰς σω ποιοῦσι. Καθόλου δὲ εἰδέναι δεῖ ὅτι τελικὰ σύμφωνα πάντων τῶν μελλόντων εἰσὶ τρία, ψ, ξ, σ, πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων, φ, χ, κ. εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. τύψω, τέτυφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ.

implebo,impleui.& in immutabilem autem desinentia, communiter quidem ipsam seruant in futuro. æolice autem siue dorice,s. unde impetum facio. faciam.tondeo,tondebo. a quo attondit. impello, impellam. Item & circunflexa in so, faciunt futurũ. facio,faciam.& in mi,pono,ponam.unde & præteritum perfectum.in ca faciunt. Item tribus existẽtibus principalibus temporibus præsenti.præterito perfecto,& futuro,ex quibus fiunt alia tria, præteritũ imperfectum.præteritum plusquam perfectum,& indefinitum primum, tres cognationes horum uidentur. præsentis,& præteriti imperfecti, & præteriti perfecti,& plusquã perfecti.Indefiniti,& futuri.unde præteritum imperfectum a præsenti factum, seruat consonantem ipsius.scribo,scribebam.præteritum plusquã perfectum,præteriti perfecti,scripsi,scripserã. Indefinitum primum, futuri. uerberabo,uerberaui. medium aũt præteritum perfectum seruat consonantẽ uerbalis a præseuti factã.uerbero forma.uerberaui.medium aũt ptm̃ plusq̃ persectum.mediȷ̃ præteriti perfecti.uerberaui,uerberaueram.secundum autẽ indefiuitum,mediȷ̃ præteriti perfecti.uerberaui,uerberaui.futurũ uero secũdum,secundi indefiniti.uerberaui,berabo.si autẽ aliter inuentum sit, secundum linguam fit. ut cesserunt, pro cesserunt bœotice. &, Hi ucnerũt in lacedæmonem diam, pro uen erunt. Etiam rursus dicẽdum & hoc,& si prius dictũ sit, ne indigus uideatur libellus.In primo autem dicta,huic conueniunt. ut autẽ amicis moriger fiam,illic edidi. & nunc rursus diligentius regulas exponam.

πλήσω. πέπληκα. καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον δὲ λήγοντα, κοινῶς μὲν αὐτὸ φυλάττουσιν ἐν τῷ μέλλοντι. αἰολικῶς δὲ εἴτε δωρικῶς, τὸ σ. ὅθεν ὀρῶ, ὄρσω. κερῶ, κέρσω. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀπέκερσεν. ἐλῶ, ἔλσω. Ἔτι καὶ τὰ περισπώμενα εἰς σω ποιοῦσι τὸν μέλλοντα. πιῶ, πιήσω. καὶ τὰ εἰς μι, τίθημι, θήσω, ὅθεν καὶ τὸν παρακείμενον εἰς κα ποιοῦσιν. Ἔτι τριῶν ὄντων τῶν ἀρκτικῶν χρόνων, ἐνεστῶτος, παρακειμένου, καὶ μέλλοντος, ἐξ ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς, παρατατικὸς, ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος πρῶτος, τρεῖς συγγένειαι τούτων φαίνονται. ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ. καὶ παρακειμένου, καὶ ὑπερσυντελίκου. ἀορίστου, καὶ μέλλοντος. ὅθεν ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γινόμενος, φυλάττει τὸ σύμφωνον αὐτοῦ. γράφω, ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικος, τὸ τοῦ παρακειμένου, γέγραφα, ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος πρῶτος, τὸ τοῦ μέλλοντος. τύψω, ἔτυψα. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γινόμενον. τύπτω, τύπος, τέτυπα. ὁ δὲ μέσος ὑπερσυντέλικος, τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. τέτυπα, ἐτετύπειν. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. τέτυπα, ἔτυπον. ὁ δὲ μέλλων δεύτερος, τὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. ἔτυπον, τυπῶ. εἰ δὲ ἄλλως εὑρεθῇ, κατὰ διάλεκτον γίνεται. ὥσπερ εἴξασιν ἀντὶ εἴκασι βοιωτικῶς. καὶ, οἱ δ᾽ ἶξον ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἀντὶ ἷκον. Ἔτι πάλιν ῥητέον καὶ τοῦτο εἰ καὶ πρότερον εἴρηται, ἵνα μὴ ἄπορον φανῇ τὸ βιβλίον. τὰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ ῥηθέντα, τούτῳ ἀνήκει. ἵνα δὲ τοῖς φίλοις εὐπειθὴς γένωμαι, ἐκεῖ ἐξέδωκα, καὶ νῦν πάλιν ἐπιμελέστερον τοὺς κανόνας ἐκθήσομαι.

Omne uerbum cuiuscunq; sit coniugationis, & terminationis, uel a uocali incipit, uel diphthongo, uel consonante. siquidẽ igitur a uocali, uel mutabili, uel immutabili. siquidem ab immutabili, uidelicet, ita, iota, ipsilon, o mega, nulla mutatio fit in præteritis. ut, resono, resonabam. sonui. ueram. sonui. aucupor. aucupabar. atus sum. fueram. fui. iniuria afficio, afficiebam. feci. feceram. feci. Iuuo. iuuabam. iuui, iuueram. iuui. Ideo & immutabiles, appellatæ sunt, sed iniuria afficio, & aucupor, & similia, in præsenti positione longum bitempus habet. In præteritis aũt natura longum ratione augmenti. Si autẽ uerbum incipit a uocali mutabili, uidelicet, alpha, e, o, fit mutatio in præteritis, quod temporale augumentum uocamus breui in lõgam mutata. & si incipit positio ab a, mutatur communiter a in ita. ut, perficio, proficiebam, perfeci, perfeceram. perfeci. prȩter notata, desuesco, desuescebam. iniucundus sum, eram, propter concursum duorum ita. spiro. i. spiro, spirabam. ne cõcurrat cũ ibã. audio quod est audio, bam, ne cõcurrat cũ ibam, hoc est ibã. Si aũt incipit ab e, mutatr̃ in ita, misereor, bar. tus sum. tus fuerã. tus sum. p̃ter notata bisyllaba, & superbisyllaba, in q̃bus apponit̃ iota in p̃teritis. horũ aũt regula secũdũ antiquos talis q̃dam est. Ab e incipiẽtia superbisyllaba q̃dem existentia, mutant e in ita, in præteritis. Interpretor, interpretabar. impello, impellabã. prȩter assuefacio, assuefaciebam. & ebam ut scriptum est cum adscripto iota. conuiuor, conuiuabar. traho, ebam. traho, trahebam. serpo, serpebam. operor, operabar.

Τὰν ῥῆμα οἵας ἂν εἴη συζυγίας καὶ καταλήξεως, ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἢ διφθόγγου, ἢ συμφώνου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ φωνήεντος, ἢ μεταβολικοῦ, ἢ ἀμεταβόλου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀμεταβόλου, δηλονότι, η, ι, υ, ω, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, ἠχῶ, ἤχουν, ἤχηκα. ἠχήκειν. ἤχησα. ἰξεύω. ἴξευον. ἴξευκα. ἰξεύκειν. ἴξευσα. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὕβρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα. ὠφελῶ, ὠφέλουν. ὠφέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέλησα. ταῦτά τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευται. τὸ δὲ ὑβρίζω, καὶ ἰξεύω, καὶ τὰ ὅμοια, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, θέσει μακρὸν τὸ δίχρονον ἔχει. ἐν δὲ τοῖς παρῳχημένοις, φύσει μακρὸν τῷ λόγῳ τῆς αὐξήσεως. Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ, δηλονότι, α, ε, ο, γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις, ἣν χρονικὴν αὔξησιν καλοῦμεν τοῦ βραχέος εἰς μακρὸν μεταβαλλομένου. καὶ εἰ μὲν ἄρχεται τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ α. τρέπεται κοινῶς το α εἰς η. οἷον, ἀνύω, ἤνυον. ἤνυκα. ἠνύκειν. ἤνυσα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, ἀήθεσσω, ἀήθεσσον. ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη. ἄω. τὸ πνέω, ἆον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον. ἀΐω τὸ ἀκούω, ἄϊον, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον, τῷ ἐπορευόμην. Εἰ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ε, τρέπεται τὸ ε εἰς η. ἐλεῶ, ἠλέουν. ἠλέηκα, ἠλεήκειν. ἠλέησα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων δισυλλάβων, καὶ ὑπερδισυλλάβων, ἐν οἷς προστίθεται ι ἐν τοῖς παρῳχημένοις. τούτων δὲ ὁ κανὼν κατὰ παλαιοὺς τοιοῦτός τις τυγχάνει γε ὤν. Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ὑπερδισύλλαβα μὲν ὄντα, τρέπουσι τὸ ε εἰς η ἐν τοῖς παρῳχημένοις. ἑρμηνεύω, ἡρμήνευον. ἐλαύνω, ἤλαυνον. χωρὶς τοῦ ἐθίζω, εἴθιζον, καὶ ἤθιζον ὡς γέγραπται μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ἑσπῶ, εἵσπων. ἑρύω, εἵρυον. ἑλκύω, εἵλκυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην.

ſequor, ſequebar. etiam & ſteterã inuentũ eſt a ſto. Biſyllaba aũt exiſtẽtia, quædã aũt, mutant e in ita ſi circũflectunť.capio, capiebã. uulnero pro uulnero, rabam.præter ſino, ſinebã.interrogo, bã.quedã aũt diſyllaba grauitenora aſſumunt iota.habeo,ebã.capio,ebam.dico, bam.traho, ebam.aſſueſco,aſſueui. & attice aſſueui. ſedeo, ſedi.unde ſedi,& ſedens.ſedeo,bam.Si autem incipit ab o paruo poſitio,mutať o paruum in o magnum.nomino,abam. aui,ueram. nominaui.hæc autem apud poetas inaucta,ſiue immutabilia manẽt propter metrũ more ionico.audiebat,pro audiebat.impellebat,pro impellebat. noiabat,pro nominabat. Cũ autem uerbum incipit a tribus his mutabilibus uocalibus, attici faciũt propriũ præteritum perfectum actiuum , paſſiuum,& medium,ne indigeant præteritorum a uocali incipientium, principales duas literas præſentis apponentes communi præterito, & tertiam ſyllabam ſi longa fuerit, plerunque corripientes , in quadriſyllabis, ungo,unxi communiter,& unxi attice,uenio,ueni, ueni communiter . & attice ueni . fero tuli , & tuli . iuro , iuraui , & iuraui . unguor , unctus ſum, & unctus ſum. in quibuſdam autem ſolum apponitur e in præterito imperfecto ; & præterito perfecto.ut,uidebam,uidebam.uidi,uidi.emo,emebam , emi. ſed intellexit & dixit, poetica . Sunt uero quædam quorum tertia corripitur . erraui, erraui . contextus ſum . firmaui , a firmo , firmaui , ad differentiam litigaui , a litigo factum. Sed ſi uerbum incipit a diphthongo, uel a

ἕπομαι, εἱπόμην. ἔτι καὶ τὸ ἑστήκειν εὕρηται ἀπὸ τοῦ ἵστημι. Δισύλλαβα δὲ ὄντα, τινὰ μὲν τρέπουσι τὸ ε εἰς ει περισπᾶται. ἑλῶ, εἷλουν. ἑλκῶ τὸ τραυματίζω, εἵλκουν. χωρὶς τοῦ ἐῶ, εἴων ἐρῶ, ἤρουν. τινὰ δὲ τῶν δισυλλάβων βαρυτόνων προσλαμβάνουσιν ι. ἔχω, εἶχον. ἕλω, εἷλον. ἕπω, εἶπον. ἕλκω, εἷλκον. ἔθω, εἶθα, καὶ ἀττικῶς. εἴωθα. ἕω, εἶκα. ὅθεν τὸ εἷμαι, καὶ εἱμένος. ἕζω, εἷσα. Εἰ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ο μικροῦ τὸ θέμα, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα. ὀνομάζω, ὠνόμαζον. ὠνόμακα. ὠνομάκειν. ὠνόμασα. ταῦτα δὲ παρὰ ποιηταῖς ἀναύξητα, εἴτε ἄτρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰωνικῷ, ἄκουον, ἀντὶ ἤκουον. ἔλαυνον, ἀντὶ ἤλαυνον. ὀνόμηνον, ἀντὶ ὠνόμηνον. Ὅτε δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων μεταβολικῶν φωνηέντων, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐνεργητικὸν, παθητικὸν, καὶ μέσον, ἵνα μὴ ἀποράσι παρακειμένων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων, τὰ ἀρτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν εἰ μακρὰ εἴη ὡς τὰ πολλὰ συστέλλοντες ἐπὶ τῶν τετρασυλλάβων. ἀλείφω, ἤλειφα κοινῶς, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς. ἐλεύθω, ἤλευκα, ἤλευθα μέσος, καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. ἐνέγκω, ἤνεγχα, καὶ ἐνήνοχα. ὀμῶ, ὤμοκα, καὶ ὀμώμοκα. ἀλείφομαι, ἤλειμμαι, καὶ ἀλήλιμμαι, ἐν ἐνίοις δὲ μόνον προστίθεται ε ἐν παρατατικῷ καὶ παρακειμένῳ. οἷον, ὥρων, ἑώρων. ὥρακα, ἑώρακα. ὠνοῦμαι, ἐωνούμην, ἐώνημαι. τὸ δὲ ξυνέηκε καὶ ἔειπε, ποιητικά. Εἰσὶ δὲ καί τινα ὧν ἡ τρίτη συστέλλεται. ἀλήλημαι, ἀλάλημαι. ὑφήφασμαι. ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, εἴρεικα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρικα, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω γινομένου. Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ διφθόγγου, ἢ ἀπὸ

mutabili,uel ab immutabili.ſiquidem ab immutabili,uidelicet, eu, ei, u, nulla mutatio fit in præteritis. ut,dormio,ebam.& dormiebã attice.aſſimilo,milabam, & labam attice.meio, meiebã. Sed ſi incipit a mutabili,uidelicet, αι, ον, ει, fit eadem mutatio mutatarum uocalium,ſi ab αι,uertitur a in ita,& illud i ſubſcribitur. unde & ita diphthõgus eſt abuſiua.eleuo,uabã. aui,ram, aui indefinitum primũ non ſubſcriptum, ab eleuabo futuri factus. ſimiliter & quæ ab ipſo,eleuabo,eleuabo, eleuaui ſine i.ſed ſi ab au, uertitur a in ita.ſtabulor,abar,atus ſum, atus fuerã, atus ſum.ſed ſi ab ον,uertitur o paruũ in o magnum & i ſubſcribitur.miſereor,ebar.miſertus ſum,præter notata immutabilia. ſolus ſum. ſolus fui, ideſt ſolus fui.ploro,aui.ebrio,ebriaui.uinũ emo,ebã.concito, aui.auguror, augurabar.auguror,augurabar. auguror,augurabar.temonem rego,regebam. temonem uerto,uertebam.temonem uerto, bam. quidã uero & tumeo,& domituor notauerunt. Sed ſi a cõſonante incipit uerbum,præteritum imperfectum & indefinitum primum & ſecundum aſſumunt e,quod augumentum ſyllabicum uocamus.ſcribo,ſcribebam. ſcripſi, ſcripſi. ſed attici augumentum ſupra augumentum facientes. poteram, pro poteram,& uolebam, pro uolebam, & debui, pro debui, dicunt. Quando uero præteritum imperfectum incipit a longa natura,ut in a uocali incipientibus,ab eadem incipit & præteritum perfectum. emebam, emi. nominabam, nominaui. Sed quando incipit a longa poſitione, ut in a duabus conſonantibus

τρεπτῆς, ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ ἀτρέπτου, δηλονότι, ευ, ει, ον, οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον, εὕδω, εὗδον, καὶ ηὗδον ἀττικῶς. εἰκάζω, εἴκαζον, καὶ ἤκαζον ἀττικῶς. οὐρῶ, οὔρουν. Εἰ δὲ ἄρχεται ἀπὸ τρεπτῆς, δηλονότι, αι, αυ, οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν φωνηέντων. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι, τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ ῳ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. αἴρω, ᾖρον. ᾖρκα, ᾐρκειν. ᾖρα ἀόριστος πρῶτος ἀνυπόγραφος, ἀπὸ τοῦ ἀρῶ μέλλοντος γινόμενος. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπαίρω, ἐπαρῶ, ἐπῆρα χωρὶς τοῦ ι. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται τὸ α εἰς η. αὐλίζω, ηὔλιζον, ηὔλικα. ηὐλίκειν. ηὔλισα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι. τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἰκτείρω, ᾤκτειρον. ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων. οἰῶμαι. οἰώθη, τὸ ἐμονώθη. οἰμῶ, οἴμησα. οἰνῶ, οἴνησα. οἰνίζω, οἴνιζον. οἰστρῶ, οἴστρησα. οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακίζω, οἰάκιζον. οἰακονομῶ, οἰακονόμουν. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφουν. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο. Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσιν ε, ὅπερ αὔξησιν συλλαβικὴν καλοῦμεν. γράφω, ἔγραφον. ἔγραψα. ἔγραφον. οἱ δὲ ἀττικοὶ αὔξησιν ἐπ' αὐξήσει ποιοῦντες, ἠδυνάμην, ἀντὶ ἐδυνάμην, καὶ ἠβουλόμην, ἀντὶ ἐβουλόμην, καὶ ἤμελλον, ἀντὶ ἔμελλον λέγουσιν. Ὅτι δὲ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. ἠγόραζον, ἠγόρακα. ὠνόμαζον, ὠνόμακα. Ὅτι δὲ ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς θέσει, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ δύο συμφώνων

incipientibus,ab eadem incipit & præteritum perfe ctum. ut, corrumpebam, corrupi. seminabam, aui. Cū aūt præteritū imperfectū incipit a breui uel com muni, ut in a consonante incipiētibus, reduplicatur præteritū perfectum per eandē primā consonātem præsentis cū e.uerberabā,aui.dicebā,dixi. scribebā, scripsi.lauabam, laui.præter incipientia a gn, & gr. cognosco, cognoscebam. cognoui. uigilo, uigilabam.uigilaui. propter enim inuocalitatem duorum gamma non duplicantur. & præter incipientia ab r. propter eandem causam. depalmo, depalmaui. duplex autem r in istis apud rhetores. apud poetas autem sæpe propter metrum abijcitur unum in præ teritis. sed sordida pro sordida, per transpositionem. & depalmato humero, pro depalmato.& iactum esse uerbum, pro iactum esse apud Pindarum.& alia poetica propter metrum factum est. & præter incipientia a duplicibus, z, x, ps. uiuo, uixi. polio, poliui. cano, cecini. Ab aspiratis autem, th, ph, ch, incipientia, duplicantur quidem, sed mutant aspiratas in proelementares tenues. th quidem, in t uertitur. contemplor, contemplatus sum. ph, in p, occido, occidi.sed ch, in c.conflo, conflaui. Quando uero præsens incipit ab l,uel m,attici faciunt suum præteritū perfectum. abiectione primæ immutabilis,& assumptione i.accipio,accipiam,accepi cōmuniter, & accepi attice.sortiar,sortiar, sortitus sum, & sortitus sum. unde & fatum. Quando autem præteritū imperfectū incipit a cōsonāte,cum reduplicatione, breuem habet primam, uerberaui.

ἀρχομένων, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. οἷον, ἔφθειρον, ἔφθαρκα. ἔσπειρον, ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ὡς ἐπὶ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ αὐτοῦ πρώτου συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος μετὰ τοῦ ε. ἔτυπτον, τέτυφα. ἔλεγον, λέλεχα. ἔγραφον, γέγραφα. ἔπλυνον, πέπλυκα. χωρὶς τῶν ἀρχομένων ἀπὸ γν, καὶ γρ. γνωρίζω, ἐγνώριζον. ἐγνώρικα. γρηγορῶ, ἐγρηγόρουν. ἐγρηγόρηκα. διὰ γὰρ κακοφωνίαν τῶν δύο γγ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. καὶ πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ρ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ῥαπίζω, ἐῤῥάπικα. διπλοῦν δὲ τὸ ρ ἐν τούτοις παρὰ τοῖς ῥήτορσι. παρὰ ποιηταῖς δὲ πολλάκις διὰ τὸ μέτρον ἐκβάλλεται τὸ ἓν ἐν τοῖς παρῳχημένοις, τὸ δὲ ῥερυπωμένα ἀντὶ ἐῤῥυπωμένα, κατὰ μετάθεσιν. ῥεραπισμένῳ νώτῳ, ἀντὶ ἐῤῥαπισμένῳ. καὶ ῥερίφθαι ἔπος, ἀντὶ ἐῤῥίφθαι παρὰ Πινδάρῳ. καὶ ἄλλα ποιητικὰ διὰ τὸ μέτρον ἐγένετο. καὶ πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν, ζ, ξ, ψ. ζῶ, ἔζηκα. ξέω, ἔξεκα. ψάλλω, ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων, θ, φ, χ. ἀρχόμενα, ἀναδιπλασιάζονται μὲν, τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς τὰ ἀντιστοιχοῦντα ψιλά. τὸ μὲν θ, εἰς τ τρέπεται. θεωρῶ, τεθεώρηκα. τὸ φ, εἰς π. φωνῶ, πεφώνηκα. τὸ δὲ χ, εἰς κ. χωνεύω, κεχώνευκα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ λ, ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ἀμεταβόλου, καὶ προσλήψει τοῦ ι. λήβω, λήψω, λέληφα κοινῶς, καὶ εἴληφα ἀττικῶς. μείρομαι, μεροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι. ὅθεν καὶ εἱμαρμένη. Ὅτε δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, μετὰ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ βραχεῖαν ἔχει τὴν ἄρχουσαν, τέτυφα.

uel communē, duabus consonantibus sequentibus. quorum prima, muta. sed secunda liquida. scripsi. laui. notatum est memini, possedi, & possedi inuentum est. uolo, cecidi, quamuis non habeāt liquidam post mutam, tamen reduplicantur tanquam facientia communem syllabam. Item si futurum incipit a consonante ęquat syllabis ipsum commune præteritum perfectum. emam, emi. iurabo, iuraui. sed si a consonāte, abundat. uerberabo, uerberaui. faciā, feci. Præteritum plusquamperfectum in a uocali incipientibus æquat syllabis, & temporibus præteritum perfectum. emi, emeram. corrupi, corruperam. In a consonante autem incipientibus supra præteriti perfecti syllabas, assumit e augumentum syllabicum. uerberaui, uerberaueram. scripsi, scripseram producitur autem sæpe in atticis a breui incipientibus. iuraui, iuraueram. audiui, audiueram. sed ueni, ueneram, ueni, ueneram. unxi, unxeram, non producuntur. & hæc uero ex multiscio herodiano de præteritis generaliter, nunc uero specialiter de omnibus temporibus artificiose dicendum.

De præsenti.

Præsens, uerbero. Illud ti ¿ tenue. Quędam .n. in pro y penultimant. uerbero. abscondo. inclino, lanio. Supra ti ¿ acutus longa enim ante longam penacuitur. Illud pro ¿ magnum. omne.n. uerbum in ω siue grauisonum, siue circunflexum, per o magnum scribitur. est uero & uerbero circunflexum uerberabo attice. Secunda uerberas, a prima, mutatione o in is, & æolice uerberas,

ἢ κοινὴν, δύο συμφώνων ἑπομένων. ὧν τὸ μὲν πρῶτον, ἄφωνον. τὸ δὲ δεύτερον ἀμετάβολον. γέγραφα. πέπληκα. σεσημείωται τὸ μέμνημαι, κέκτημαι, καὶ ἔκτημαι εὕρηται. πέπταμαι, πέπτωκα, εἰ καὶ μὴ ἔχωσιν ἀμετάβολον μετὰ τὸ ἄφωνον, ὅμως ἀναδιπλασιάζονται ὡς τὰ ποιοῦντα κοινὴν συλλαβήν. Ἔτι εἰ μὲν ὁ μέλλων ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ ὁ κοινὸς παρακείμενος. ἀγοράσω. ἠγόρακα. ὀμόσω, ὤμοκα. εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου, περιττεύει. τύψω, τέτυφα. ποιήσω, πεποίηκα. Ὁ ὑπερσυντέλικος ἐν τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις ἰσοσυλλαβεῖ καὶ ὁμοχρονεῖ τῷ παρακειμένῳ. ἠγόρακα, ἠγοράκειν. ἔφθαρκα, ἐφθάρκειν. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις ὑπὲρ τὰς τοῦ παρακειμένου συλλαβὰς, προσλαμβάνει ε αὔξησιν συλλαβικήν. τέτυφα, ἐτετύφειν. γέγραφα, ἐγεγράφειν. μεγεθύνεται δὲ πολλάκις ἐν τοῖς ἀττικοῖς τοῖς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένοις. ὀμώμοκα, ὠμωμόκειν. ἀκήκοα, ἠκηκόειν. τὸ δὲ ἐλήλυκα, ἐληλύκειν, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν, ἀλήλιφα, ἀληλίφειν, οὐ μεγεθύνονται. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ πολυμαθοῦς Ἡρωδιανοῦ περὶ τῶν παρῳχημένων γενικῶς. νῦν δὲ εἰδικῶς περὶ πάντων τῶν χρόνων τεχνολογητέον.

Περὶ ἐνεστῶτος.

Ὁ ἐνεστὼς, τύπτω. Τὸ τυ; ψιλόν. τινὰ γὰρ τῶν εἰς πτω τῷ υ παραλήγουσι. τύπτω. κρύπτω. κύπτω. δρύπτω. Ἐπὶ τῷ τυ; ὀξεῖα. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. Τὸ πτω; μέγα. πᾶν γὰρ ῥῆμα εἰς ω εἴτε βαρύτονον, εἴτε περισπώμενον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. ἔστι δὲ καὶ τυπτέω ῶ περισπώμενον, τυπτήσω ἀττικῶς. Τὸ δεύτερον τύπτεις, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς εις. καὶ αἰολικῶς τύπτ:

e iota in ita mutantia. sed dores iota diphthongū eqcientes uerberas dicunt, unde & Theocritus, Suauiter uero & tu fistularis, pro fistula canis, Secundæ uero, & tertiæ indicatiuorum, per e iota diphthongum scribuntur. sed optatiuorū, per o iota diphthongum. Subiunctiuorum autem, per ita subscriptum habentem. Tertia uerberat, a secūda, abiectione s. & æolice, uerberat per ita dualis prima non est, quia pluralis prima persona in men desinit. Secunda & tertia conuociter a plurali secunda mutatione te in ton. uerberate, uerberate. uerberent. sed æoles numerum dualem non habent, quos benefacientes romani imitati sunt. Athenienses uero inuenerunt. unde & dualis numerus a plurali formatur. sed si uis, a singulari formabis. consonant autem dualia, ut dictum est, quando pluralis tertia persona in iota uel in æ desinit. Pluralis prima, a singulari prima correptione o in o, & appositione men uerbero, uerberamus. & dorice. uerberamus, mutatione n in s. Pluralis secunda a prima, mutatione o in e, & men in te. uerberamus, ratis. Tertia uerberāt, cōueciter datiuo plurali participii ab eo facta, uel a dualibus, mutatione eton, in us. & dorice uerberant, ut plicāt apud Pindarū, pro plicāt. & clamāt, pro clamāt. & ridēt, pro ridēt. Sed in si & in æ tertiæ personę sequēte uocali, trahūt, cōsonāte uero, non. sed attice, & consonante illata. Ionice uero, non.

De præterito imperfecto.

Ptūm imperfectū a præsenti mutatione o in o, &

τῆς ει εἰς η τρεπομένης. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλοντες τύπτες λέγουσιν. ὅθεν καὶ Θεόκριτος, ἁδὺ δὲ καὶ τὺ συρίσδες, ἀντὶ συρίζεις. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὁριστικῶν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ δὲ τῶν εὐκτικῶν, διὰ τῆς οι διφθόγγου. τὰ δὲ τῶν ὑποτακτικῶν, διὰ τοῦ η ὑπογεγραμμένου. Τὸ τρίτον τύπτει, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ αἰολικῶς, τύπτη διὰ τοῦ η. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον οὐκ ἔστιν, ὅτε τὸ πληθυντικὸν πρῶτον πρόσωπον εἰς μεν λήγει. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ δευτέρου ἀμοιβῇ τοῦ τε εἰς τον, τύπτετε, τύπτετον, τύπτετον. οἱ δὲ αἰολεῖς ἀριθμὸν δυϊκὸν οὐκ εἶχον. οὓς καλῶς ποιήσαντες οἱ ῥωμαῖοι ἐμιμήσαντο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐφεῦρον. ὅθεν καὶ ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ σχηματίζεται. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ σχηματίσεις. ὁμοφωνοῦσι δὲ τὰ δυϊκά. ὡς εἴρηται. ὅτε τὸ πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον εἰς ι ἢ εἰς αι λήγει.

Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ μεν. τύπτω, τύπτομεν. καὶ δωρικῶς, τύπτομες, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ τοῦ μεν εἰς τε. τύπτομεν, τύπτετε. Τὸ τρίτον τύπτουσιν, ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῆς μετοχῆς ἀπ' αὐτῆς γινόμενον, ἢ ἀπὸ τῶν δυϊκῶν ἀμοιβῇ τοῦ ετον εἰς ουσι. καὶ δωρικῶς, τύπτοντι, ὥσπερ πλέκοντι παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ πλέκουσι. καὶ βοῶντι, ἀντὶ βοῶσι. καὶ γελῶντι, ἀντὶ γελῶσι. Τὰ δὲ εἰς σι καὶ εἰς ε τρίτα πρόσωπα ἑπομένου μὲν φωνήεντος, ἐφέλκουσι. συμφώνου δὲ, οὔ. ἀττικῶς δὲ, καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. ἰωνικῶς δὲ, οὔ.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ

appoſitione e ſyllabici augumenti, quando uerbum a conſonane incipit, uerbero, uerberabam, uel a genitiuo participij, abiectione tos, uerberantis, uerberabam. & per ablationem, uerberabã apud poetas. Secunda uerberabas a prima mutatione on in es. Tertia uerberabat, a ſecunda, abiectione s. & ſecundum Iones, uerberabat nam ipſi auferẽtes e augumenti, & apponentes tertiæ perſonæ prçteriti imperfecti, & indefiniti ſecundi grauiſonorum ante e ſc, uerberabat dicunt, & legebat, & accepit. ſimiliter & tertiæ primæ coniugationis circunflexorũ. & primç in mi. faciebat. ponebat. ſed præteritũ imperfectum ſecundæ coniugationis circunflexorum a habet. mugio, mugiebam, mugiebat. ſimiliter & præteritum imperfectum, & indefinitum ſecundũ in mi ſto, ſtas, ſtabam, ſtabas, ſtabat. Sed tertiæ circunflexorum & in mi, o paruum habent. inaurabam, inaurabat. dabam, dabat. Sed quartæ in mi, corripiunt ſolum bitẽpus ante ſcc. iugabat, iugabat. ingrediebaт̃, ingrediebatur. Indefinitum autem primum grauiſonum, & circunflexum, ſiue in mi, a debens habere in tertia ut, formauit. ſcripſit, fecit. clamauit. inaurauit. & hçc quidem Iones. poetæ autem, ſecundum mutationẽ horum, & tertijs perſonis apponunt ſce, ualebã, ualebas, ualebat. dicentes. Dualis ſecunda ſimiliter a ſecunda pluralis, mutatione te in ton. uerberatis, uerberatis duo. Dualis tertia, uerberabant diſſimili deſinenter, tertiæ pluralis, necꝫ in i, necꝫ in æ deſinẽte. Pluralis prima a ſingulari prima appoſitione me, uerberabã, uerberabamus, et dorice uerberabamus,

προσθέσει τοῦ ε τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τύπτω, ἔτυπτον, ἢ ἀπὸ τῆς γενικῆς μετοχικῆς, ἐκβολῇ τοῦ τος, τύπτοντος, ἔτυπτον. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, τύπτον παρὰ ποιηταῖς. Τὸ δεύτερον ἔτυπτες ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες. Τὸ τρίτον ἔτυπτεν, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ κατ' ἴωνας, τύπτεσκεν. οἱ γὰρ αὐτοὶ ἀφαιροῦντες τὸ ε τῆς αὐξήσεως, καὶ προστιθέντες τῷ τρίτῳ προσώπῳ τοῦ παρατατικοῦ, καὶ ἀορίστου δευτέρου τῶν βαρυτόνων πρὸ τοῦ ε σκ, τύπτεσκε λέγουσι, καὶ λέγεσκε, καὶ λάβεσκεν. ὁμοίως καὶ τῷ τρίτῳ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ τῆς πρώτης τ εἰς μι. ποίεσκε. τίθεσκεν. ὁ δὲ παρατατικὸς τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ α ἔχει. μυκῶ, ἔμυκον, μύκεσκεν. ὡσαύτως καὶ ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος δεύτερος τῶν εἰς μι. ἵστημι, ἵστης, ἔστην, ἔστης, στάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, τὸ ο μικρὸν ἔχουσιν. ἐχρύσουν, χρύσοσκεν. ἐδίδων, δίδοσκε, τὰ δὲ τῆς τετάρτης τῶν εἰς μι, συστέλλει μόνον τὸ δίχρονον πρὸ τοῦ σκε. ἐζεύγνυν, ζεύγνυσκεν. ἔδυν, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόριστος πρῶτος βαρύτονος, καὶ περισπώμενος, εἴτε τῶν εἰς μι, τὸ α ὀφειλόμενον ἔχει ἐν τῷ τρίτῳ. οἷον, πλάσασκε. γράψασκε. ποιήσασκε. βοήσασκε. χρυσώσασκε. καὶ ταῦτα μὲν οἱ ἴωνες. οἱ δὲ ποιηταὶ, κατὰ μίμησιν τούτων καὶ τοῖς τρισὶ προσώποις προστιθέασι σκε, χαίρεσκον, χαίρεσκες, χαίρεσκε λέγοντες. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ, ἀμοιβῇ τοῦ τε εἰς τον. τύπτετε, τύπτετον. Τὸ δυϊκὸν τρίτον, τυπτέτην ἀνομοιοκαταλήκτως τοῦ τρίτου τοῦ πληθυντικοῦ, οὔτε εἰς ι, οὔτε εἰς αι λήγοντος. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου προσθέσει με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. καὶ δωρικῶς, ἐτύπτομες.

Secũda a prima, commutatione men in te & o in e. uerberabamus,uerberabatis. Tertia pluralis uerberabant consonanter singulari primæ. Quando .n. participium præteriti in os desinit acutisonum,tunc pluralis tertia æquat syllabis primũ, uerberauimus. uerberauerũt,uerberaueramus,uerberauerant.quia uerberans. cum uero non, tertia deficit a prima una syllaba.uerberabamus,uerberabant.uerberauimus, uerberauerũt.uerberauimus, uerberauerunt.formatur autem a participio genitiui,abiectione tos.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro,uerberabo, uerberaui,cum enim futurum ps, ptũm perfectum.ph, habet. Cum autem x, præteritum perfectũ ch. cum illud s,præteritum perfectum c.Cum uero futurum ante ω immutabilem habet,tunc & præteritum perfectum ipsum habet ante ca.ut,canam,cecini. tondebo,totondi.polluam,pollui.n in g uerso propter illationem cappa. prȩter notata errata tribui.ædificaui. strepui.laboraui. incidi. tremui.ita superabundante quia nũquam m ante c inuenitur. Excipiũtur in nobisyllaba uel i uel ei diph. uel y penultimantia,abiicientia immutabilem ante c. iudico, iudicaui. occido, occidi.lauo, laui. apud poetas autem apponitur,is uero inclinatus est,& discretum esse iam.Etiam prȩteritum perfectum.eandem futuro penultimã habet uerberabo,uerberaui. scribam,scripsi. præter bisyllaba quartæ cõiugationis apud nos e penultimantia in his uertitur e in a in prȩterito perfecto.seminabo, seminaui. mittã,misi. & etiã præter bisyllaba primæ

τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε, καὶ τοῦ ο εἰς ε. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε. τὸ τρίτον πληθυντικὸν ἔτυπτον ὁμοφώνως τῷ ἑνικῷ πρώτῳ. ὅτε γὰρ ἡ μετοχὴ τοῦ παρῳχημένου εἰς ως λήγει ὀξυτονουμένη, τότε τὸ πληθυντικὸν τρίτον ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ. τετύφαμεν, τετύφασιν, ἐτετύφειμεν, ἐτετύφεισαν, ὅτι ὁ τετυφώς. ὅτε δὲ μὴ, τὸ τρίτον ἐλλείπει τοῦ πρώτου μιᾷ συλλαβῇ. ἐτύπτομεν, ἔτυπτον. ἐτύψαμεν, ἔτυψαν. ἐτύπημεν, ἔτυπεν. σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐκβολῇ τοῦ τος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τύψω, τέτυφα, ὅτε γὰρ ὁ μέλλων τὸ ψ, ὁ παρακείμενος τὸ φ ἔχει. ὅτε δὲ τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ. ὅτε δὲ ἐκεῖνος τὸ σ, ὁ παρακείμενος τὸ κ. ὅτε δὲ ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω ἀμετάβολον ἔχει, τότε καὶ ὁ παρακείμενος αὐτὸ ἔχει πρὸ τοῦ κα. οἷον, ψαλῶ, ἔψαλκα. κερῶ, κέκαρκα. μολυνῶ, μεμόλυγκα, τοῦ ν εἰς γ κεραπέντος διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ κ. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἡμαρτημένων νενέμηκα. δεδέμηκα. βεβρέμηκα. κεκάμηκα. τετέμηκα. τετρέμηκα. τοῦ η πλεονάσαντος διὰ τὸ μηδέποτε τὸ μ πρὸ τοῦ κ εὑρίσκεσθαι. ἐξαιροῦνται τὰ εἰς νω δισύλλαβα ἢ ι, ἢ ει διφθόγγῳ ἢ υ παραλήγοντα, ἀποβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον πρὸ τοῦ κ. κρίνω, κέκρικα. κτείνω, κέκτακα. πλύνω, πέπλυκα. παρὰ ποιηταῖς δὲ προστίθεται, ὅδ᾽ ἐκλίνθη, καὶ διακρινθήμεναι ἤδη. ἔτι ὁ παρακείμενος τὴν αὐτὴν τῷ μέλλοντι παραλήγουσαν ἔχει. τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγραφα. πλὴν τῶν δισυλλάβων τῆς τετάρτης συζυγίας καθ᾽ ἡμᾶς τῷ ε παραληγόντων, ἐν τούτοις τρέπεται τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παρακειμένῳ. σπερῶ, ἔσπαρκα. στελῶ, ἔσταλκα. καὶ ἔτι χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης,

& secundæ coniugationis e penultimantia, in his enim uertitur, secundum atticos e in o. ut, mittam, misi communiter, & misi attice. uertam, uerti, & uerti. nutriam, nutriui, & nutriui. irrigabo, irrigaui, & irrigaui. dicam, dixi, & dixi. falso æolice. Sed uerberaui, & influxi illud cy longum, a futuro. sed sacrificaui, & solui breue. quamuis sacrificabo. & soluam longo. In ca autem præteritum perfectum longa penultimãs, si abijcit cappa, corripit penultimam more ionico. iui, iui. interij, interij. timui, timui. genui, genui. & ionice uerberaui, sicut steti, pro steti. Secũda uerberasti, a prima, appositione s. uerberaui, uerberasti. Tertia a secunda, uel prima, mutatione a in e. Duales, uerberastis, uerberastis, conuociter ex plurali secunda, similiter præsenti, uel a singulari prima appositione ton. Pluralis prima uerberauims, a singulari prima, appositione men. & dorice uerberauimus, sicut, Pana timemus. Secunda a prima, mutatione men in te, uerberauimus, uistis. Tertia in si, uerberauerunt, si breui existẽte, & a longo. In asi enim tertiæ, producunt a. uerberarunt, uerberarũt. præter sortiti sunt, & alia apud poetas propter metrum correpta. Sed dores steterunt dicunt, pro steterunt. & tumuerunt, pro tumuerunt.

De medio præterito perfecto.

Medium preteritum perfectum uerberaui, per p, uerbale quod a præsenti. de quo sic scire oportet, quando præsens per unam simplicem consonãtem profertur, per eandem & medium commune præteritum perfectum. ut, dico, dixi. persuadeo, persuasi.

καὶ δευτέρας συζυγίας τῷ ε παραληγόντων, ἐν τούτοις γὰρ τρέπεται κατὰ ἀττικοὺς τὸ ε εἰς ο. οἷον, πέμψω, πέπεμφα κοινῶς, καὶ πέπομφα ἀττικῶς. στρέψω, ἔστρεφα, καὶ ἔστροφα. θρέψω, τέθρεφα, καὶ τέτροφα. βρέξω, βέβρεχα, καὶ βέβροχα. λέξω, λέλεχα, καὶ λέλοχα ψευδαιολικῶς. Τοῦ δὲ τέτυφα, καὶ κέκυφα τὸ κυ μακρὸν, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. τοῦ δὲ τέθυκα καὶ λέλυκα βραχὺ, καί περ τοῦ θύσω καὶ λύσω ἐκτεινομένου. Ο δὲ εἰς κα παρακείμενος μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβάλλει το κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα. δέδοικα, δέδια. γέγηκα, γέγαα. καὶ ἰωνικῶς τετύφεα, ὥσπερ ἑστήκεα, ἀντὶ ἕστηκα. Τὸ δεύτερον τέτυφας, ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει σ. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἢ πρώτου, τροπῇ τοῦ α εἰς ε. Τὰ δυϊκὰ, τετύφατον, τετύφατον, ὁμοφώνως ἐκ τοῦ πληθυντικοῦ δευτέρου, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου προσθέσει τον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τετύφαμεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, προσθέσει μεν. καὶ δωρικῶς τετύφαμες, ὥσπερ, Τὸν πᾶνα δεδοίκαμες. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε, τετύφαμεν, τετύφατε. Τὸ τρίτον εἰς σι τετύφασι, τοῦ σι βραχέος ὄντος, καὶ τοῦ α μακροῦ. τὰ γὰρ εἰς ασι τρίτα, ἐκτείνουσι τὸ α. τετύφασι, τετύπασι. πλὴν τοῦ λελόγχασι, καὶ ἑτέρων παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον συνεσταλμένων. οἱ δὲ δωριεῖς ἑστήκαντι λέγουσιν, ἀντὶ ἑστήκασι. καὶ ᾠδήκαντι, ἀντὶ ᾠδήκασι.

Περὶ τοῦ μέσου παρακειμένου.

Ο μέσος παρακείμενος τέτυπα, διὰ τοῦ π, ῥηματικοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. περὶ οὗ οὕτως εἰδέναι δεῖ, ὅτι ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος κοινὸς παρακείμενος. οἷον, λέγω, λέλογα. πείθω, πέποιθα.

relinquo, reliqui. cum uero præsens per duas conso- nantes profertur, tunc medium prçteritũ perfectum seruat consonantem uerbalis, quod a præsenti deducitur. a furor, furtum uerbale, medium præteritum perfectum, furatus sum. a uerbero, forma uerbale, medium præteritum imperfeetum, uerberaui. a noceo uel noceo, nocumentum, medium præteritũ imperfectũ nocui. sed si uerbale duas consonantes habet a præsenti, seruat ipsas & medium præteritum perfectum. ut, sterto, stertitio, mediũ præteritum perfectũ, stertui. Cum uero præsens ante o, z, uel duo ss habens in xo futurum facit, tunc mediũ præteritum perfectũ g. habet, clamo, clamabo, amaui. percutio, percutiam, percussi. Cum uero præsens ante o, z habens in so, futurum facit, tunc medium præteritum perfectum d habet. dico, dicam, dixi. Quãdo autem præsens pure profertur, & medium præteritum perfectum similiter, audio, audiui. penultimã uero eandem habet medium primo. uerberaui, raui. percussi, percussi. Cum uero in bisyllabo futuro inuentũ fuerit e, si solum, uertitur in o paruũ in medio præterito pfecto. dicã, dixi. pariã, peperi. gigno, gignã, genui. sed si in ei dipht. similiter e uertit in o, & iota adscribitur. persuadeo, persuadebo, persuasi, persuasi. scio, sciam, sciui, sciui, sciuisti, sciuisti, & sciuisti. Sed in unũ l bisyllaba, seruant e in medio præterito perfecto. curo, curabo, curaui. & mutatiõe e in ita, curaui. vñ qui curauit, perficio, perficiam, pfeci. Cũ uero p̃sens per duas liquidas profertur, tunc medium præteritum perfectum primam liquidam habet, laboro,

λείπω, λέλοιπα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται. ἀπὸ τοῦ κλέπτω, κλοπὴ τὸ ῥηματικόν, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω, τύπος τὸ ῥηματικὸν, ὁ μέσος παρακείμενος, τέτυπα. ἀπὸ τοῦ βλάπτω ἢ βλάβω, βλάβη, ὁ μέσος παρακείμενος, βέβλαβα. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἷον, ῥέγκω, ῥόγκος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔῥῥογκα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς πρὸ τοῦ ω, ζ, ἢ δύο σσ ἔχων εἰς ξω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ ἔχει. κράζω, κράξω, κέκραγα. πλήσσω, πλήξω, πέπληγα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς πρὸ τοῦ ω, ζ ἔχων εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ δ᾽ ἔχει, φράζω, φράσω, πέφραδα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαρῶς προφέρεται, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως, ἀκούω, ἤκουα. παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος τῷ πρώτῳ. τέτυφα, τέτυπα. πέπληχα, πέπληγα. ὅτε δὲ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι εὑρεθῇ ε, εἰ μὲν μόνον, τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. λέξω, λέλογα. τέξω, τέτοκα. γενῶ, γέγονα. εἰ δὲ ἐν τῇ ει διφθόγγῳ, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι προσγράφεται. πείθω, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. εἴδω, εἴσω, εἶκα, οἶδα, οἶδας, οἶδασθα, καὶ οἶσθα. τὰ δὲ εἰς ἐν λ δισύλλαβα, τηροῦσι τὸ ε ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. μέλω, μελῶ, μέμελα. καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς η, μέμηλα. ὅθεν μεμηλώς. τέλω, τελῶ, τέτελα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ πρῶτον ἀμετάβολον ἔχει. κάμνω,

laboraui.incido,incidi. Sed quando præſens æ diph thongo penultimat,tunc uertitur a diphthōgi in i in medio præterito perfecto,& i ſubſcribitur.oſtendo, oſtendi.hio,hiaui.Cum autem futurum ſuperat præ ſens una ſyllaba,tunc & præteritum perfectum me dium ſuperat.iubeo,iubeo.iuſſi,iuſſi.ſtrepā, ſtrepā, ſtrepui,ſtrepui.ſtrepo,ſtrepā. ſtrepui, ſtrepui. Item ſæpe ipſa præterita perfecta,& media,ſcripſi,accepi. Item tunc deficiunt media præterita perfecta quan do actiuum præteritum perfectum inuentum fue rit biſyllabum a circunflexo poſito, a duabus con ſonantibus uel una incipiens, frango, frangam,fre gi.frango.frāgam,fregi. facio,faciam,feci.uiuo,ui uam, uixi. & breuiter dicam,in circunflexis. neque media præterita perfecta inueniuntur,neq; ſecunda indefinita,præter notata primæ & ſecundæ exiſten tia. Item in quintæ ſecundum antiquos grauiſonis, non multa.ſed in ſextæ,minime,præter audio.Item in mi non ſunt media præterita perfecta. ſed indefi nita ſecūda inuenta ſunt, poſui,ſteti,comedi.Secun da,uerberaſti.tertia,uerberauit.& alia ſimiliter uer beraui. ſed ſecūdum præteritū perfectum,& mediū pluſquam perfectum aliquando actionē ſignificant aliquando uero paſſionē, aliquando uero utrunq;.

De pluſquam perfecto.

Pluſquam perfectum, uerberabam a præterito perfecto,mutatione a in in,appoſito & e augumen to,quando uerbum a conſonante incipit,uerberaui, uerberaueram. ſed iones & poetæ ſine augumento proferūt.Itē iones ei in ea reſoluētes,uerberaueram,

κέκαμα. τέμνω, τέτμηκα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγει, τότε τρέπεται τὸ α τῆς διφθόγγου εἰς η ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. φαίνω, πέφηνα. χαίνω, κέχηνα. Ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττεύει τοῦ ἐνεστῶτος μιᾷ συλλαβῇ, τότε καὶ ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου περιττεύει. ἀνωγῶ. ἀνωγήσω, ἠνώγηκα, ἔνωγα. δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα, δέδουπα. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐτοὶ παρακείμενοι καὶ μέσοι, γέγραφα, εἴληφα. Ἔτι τότε ἐπιλιμπάνουσιν οἱ μέσοι παρακείμενοι, ἡνίκα ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος εὑρεθῇ τρισύλλαβος ἀπὸ περισπωμένου θέματος, ἀπὸ δύο συμφώνων ἢ ἑνὸς ἀρχόμενος, θλῶ, θλάσω, τέθλακα. κλῶ, κλάσω, κέκλακα. δρῶ, δράσω, δέδρακα. ζῶ, ζήσω, ἔζηκα. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν περισπωμένων οὔτε μέσοι παρακείμενοι εὑρίσκονται, οὔτε δεύτεροι ἀόριστοι, πλὴν τῶν σεσημειωμένων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ὄντων. Ἔτι ἐπὶ μὲν τῆς πέμπτης κατὰ παλαιοὺς τῶν βαρυτόνων, οὐ πολλοί. ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης, οὐδαμῶς, πλὴν τοῦ ἀκούω. Ἔτι ἐπὶ τῶν εἰς μι οὐκ εἰσὶ μέσοι παρακείμενοι. ἀόριστοι δὲ δεύτεροι εὕρηνται, τὸ ἔθην, τὸ ἔστην, τὸ ἔδων. Τὸ δεύτερον, τέτυπας. τὸ τρίτον, τέτυπε. καὶ τἄλλα ὁμοίως τῷ τέτυφα. ὁ δὲ μέσος παρακείμενος, καὶ μέσος ὑπερσυντέλικος ποτὲ μὲν ἐνέργειαν σημαίνουσι, ποτὲ δὲ πάθος, ποτὲ δὲ ἀμφότερον.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετύφειν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ειν, προστεθέντος καὶ τοῦ ε τῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τέτυφα, ἐτετύφειν. οἱ δὲ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ χωρὶς τῆς αὐξήσεως προφέρουσιν. Ἔτι οἱ Ἴωνες τὸ ει εἰς εα διαλύοντες, ἐτετύφεα.

& feceram dicunt. sed Athenienses contrahentes re solutum, uerberaueram dicunt. unde & hiaui per ita inuentum est scriptum, & iota subscriptum. & uiderat, uiderat dicitur ionice, ut uerberauerat, & factus erat. & per commixtionem attice uideram in prima & tertia persona. ijdem in prima persona sine n uideram scribunt. & dores tertias personas per ita, uiderat apud Theocritum pro uiderat, Et quando ille oleum in oculis uiderat. Secunda uerberaueras a prima, mutatione n, in s. Tertia uerberauerat sine n, apud communes, a secunda abiectione s. & ionice ut dictum est. uerberauerat. & factus fuerat apud Herodotum, pro factus fuerat. sed uiderã, in prima & tertia persona ut dicunt. unde acceperam apud Aristophanem, & ad iueram, & steteram apud Home. & ieceram, & curabat lanas pulchras, pro pulchras faciebat. In tertia, ut & in prima. Dualis secunda, uerberaueratis duo, ex uerberaueratis. Tertia uerberauerant, a secunda duali. Pluralis prima uerberaueramus, a uerberaueram appositione me. Tertia uerberaueratis, a prima, mutatiõe men in te. Tertia uerberauerant, a prima, mutatione men in san. sed sciuerant, & assumpserant, & audiuerant, & alia plurima attica, sine i. bœotiorum autem, & uerberaram, pro uerberaram. & steteram, pro steteram. & steteramus, steteratis, steterant sine iota. Seruat autem primum ptm̃ plusquam perfectum & mediũ quæ sunt præteritorũ perfectorũ, uerberaui, ueram, ueram. præter notata. sciui, sciuerã, & sciueram. quod poeticum. & iui, medium iui, & medium

καὶ ἐπιεικεῖα λέγουσιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι συναιροῦντες τὸ διαλυθὲν, ἐτετύφη λέγουσιν. ὅθεν καὶ τὸ ἐκεχήνη διὰ τοῦ η εὕρηται γεγραμμένον, καὶ ι προσγεγραμμένου. καὶ τὸ ᾔδει, ᾔδεε λέγεται ἰωνικῶς, ὥσπερ τετύφεε, καὶ γεγόνεε. καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀττικῶς ᾔδη ἐν πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ. οἱ αὐτοὶ ἐπὶ πρώτου προσώπου χωρὶς ν ᾔδει γράφουσι. καὶ οἱ δωριεῖς τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τοῦ η, ὀπώπη παρὰ Θεοκρίτῳ ἀντὶ ὀπώπει, Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη; Τὸ δεύτερον τετύφεις ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ τρίτον ἐτετύφει χωρὶς ν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ ἰωνικῶς, ὡς εἴρηται, τετύφεε. καὶ γεγόνεε παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ ἐγεγόνει. τὸ δὲ ᾔδειν, ἐπὶ πρώτου καὶ τρίτου προσώπου ὥσφασιν. ὅθεν ἀπειλήφειν παρ' Ἀριστοφάνει, καὶ προσήκειν, καὶ εἱστήκειν παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἐβεβλήκειν, καὶ ἤσκειν ἤρια καλὰ, ἀντὶ ἐκαλλώπιζεν. ἐπὶ τρίτου, ὥσπερ καὶ ἐπὶ πρώτου. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον ἐτετύφειτον, ἐκ τοῦ ἐτετύφειτε. Τὸ τρίτον ἐτετυφείτην, ἀπὸ τοῦ δευτέρου δυϊκοῦ. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἐτετύφειμεν, ἀπὸ τοῦ ἐτετύφειν προσθέσει με. Τὸ δεύτερον ἐτετύφειτε, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μεν εἰς τε. Τὸ τρίτον ἐτετύφεισαν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μεν εἰς σαν. τὸ δὲ ᾔδεισαν, καὶ παρειλήφεισαν, καὶ ἀκηκόεισαν, καὶ ἄλλα πλεῖστα τῶν ἀττικῶν, χωρὶς ι. βοιωτῶν δὲ καὶ τὸ ἐτετύφεα ἀντὶ ἐτετύφειν, καὶ ἑστήκεα ἀντὶ ἑστήκειν, καὶ τὸ εἱστήκεμεν, εἱστήκετε, εἱστήκεσαν χωρὶς τοῦ ι. φυλάττει δὲ ὁ πρῶτος ὑπερσυντέλικος καὶ μέσος τὰ τῶν παρακειμένων, τέτυφα, ἐτετύφειν. τέτυπα, ἐτετύπειν. πλὴν τῶν σεσημειωμένων. οἶδα, ᾔδειν, καὶ ᾔδη τὸ ποιητικόν. καὶ εἶκα, μέσος ἦκα, καὶ μέσος

præterium plusquam perfectum.iueram.unde & ini ueram,adiueram.steti,steterā. speraui,speraueram. prohibui,prohibueram.uisus sum,fueram.Medium præteritum plusquam perfectū. uerberaueram.ras, rat,per p secundum præteritum perfectum formatū seruat autem semper consonantem medij præteriti perfecti uerberaui, uerberaueram. liquefeci, ram.

De indefinito primo.

Indefinitum primum uerberaui, a futuro primo, mutatiōe o in a,et appositione cōsueti e syllabici augumenti, quando uerbum incipit a consonante,qn̄ autem incipit a uocali,fit augumētum temporale,& tunc equat syllabis futurū,concionabor, cōcionatus sum. Penultimant uero uel natura longa,ut feci.uel positione ut plicui,uel natura,& positione,ut cōmutaui, uel positione apud poetas propter metrum, ut perfeci.habet uero finales semiuocalis septem.psi,ut uerberaui.x,ut,dixi. s,ut, feci l,ut,misi. m,ut,tribui. n,ut,mansi.r,ut,seminaui.Seruat uero semper consonantem futuri.ut, dicam,dixi. præter notata,ibo, iui,pro iui tuli,pro tuli.dixi,pro dixi.posui, pro posui.dedi,pro dedi. Item eandem penultimam habet futuro,faciam,feci.perficiam,perfeci. præter indefinita quartæ secundum nos coniugationis longa penultimantia, nam futuro ipsorum circunflexo existente,& breui penultimante,indefinitum assumit i, uel mutat a in i,tribuam,tribui.feram,feui. mittam, misi.canā,cecini,apparebo, apparui. sed iones ita in a uertētes,apparui pro apparui,&pollui,pro pollui. et hiaui,pro hiaui.et calefeci,pro calefeci.et notaui,

ὑπερσυντέλικος, ἥκειν. ὅθεν τὸ ἐπήκειν, προσήκειν. ἔστηκα, εἱστήκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. ἔοργα, ἐώργειν. ἔοικα, ἐῴκειν. ὁ μέλλων ὑπερσυντέλικος ἐτετύπειν, πεις, πει, διὰ τοῦ π κατὰ τὸν παρακείμενον σχηματιζόμενος. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέτυπα, ἐτετύπειν. τέτηκα, ἐτετήκειν.

Περὶ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ ἀόριστος πρῶτος ἔτυψα, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος πρώτου, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, καὶ προσθέσει τοῦ συνήθους ε, τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου. ὅτε δὲ ἀπὸ φωνήεντος, γίνεται αὔξησις χρονική, καὶ τότε ἰσοσυλλαβεῖ τῷ μέλλοντι, ἀγορεύσω, ἠγόρευσα. Παραλήγει δὲ ἢ φύσει μακρᾷ ὡς ἐποίησα. ἢ θέσει ὡς ἔπλεξα, ἢ φύσει καὶ θέσει, ὡς ἤμειψα, ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τελικὰ ἡμίφωνα ἑπτά. ψ, οἷον, ἔτυψα. ξ, οἷον, ἔλεξα. σ, οἷον, ἐπρίησα. λ, οἷον, ἔστειλα. μ, οἷον ἔνειμα. ν, οἷον, ἔμεινα. ρ, οἷον, ἔσπειρα. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. οἷον, λέξω, ἔλεξα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, ἥσω, ἧκα, ἀντὶ ἧσα. ἤνεγκα, ἀντὶ ἤνεγξα. εἶπα, ἀντὶ εἶψα. ἔθηκα, ἀντὶ ἔθησα. ἔδωκα, ἀντὶ ἔδωσα. Ἔτι τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ μέλλοντι, ποιήσω, ἐποίησα. τελέσω, ἐτέλεσα. πλὴν τῶν ἀορίστων τῆς τετάρτης καθ' ἡμᾶς συζυγίας μακρᾷ παραληγόντων. τοῦ γὰρ μέλλοντος αὐτῶν περισπωμένου ὄντος, καὶ βραχυπαραληκτοῦντος, ὁ ἀόριστος προσλαμβάνει ι, ἢ τρέπει τὸ α εἰς η, νεμῶ, ἔνειμα. σπερῶ, ἔσπειρα. στελῶ, ἔστειλα. ψαλῶ, ἔψηλα. φανῶ, ἔφηνα. οἱ δὲ ἴωνες τὸ η εἰς α τρέποντες, ἔφανα ἀντὶ ἔφηνα, καὶ ἐμίανα ἀντὶ ἐμίηνα, καὶ ἔχανα, ἀντὶ ἔχηνα, καὶ ἐθέρμανα, ἀντὶ ἐθέρμηνα, καὶ ἐσήμανα,

pro notaui dicũt.quo utunť & Athenienſes.Secũdã uerberaſti a prima,poſitione s. ſed prima indefiniti, breuis eſt. Tertia uerberauit. & alia manifeſta. uerberauiſtis,rauerunt.rauimus,rauiſtis,uerberauerũt.

De ſecundo indefinito.

Secundum indefinitũ uerberaui, uoce ſolũ differens a primo. deſinit aũt in on, conſonantem medij præteriti perfecti ſeruans bitempore penultimans, uerberaui,accepi, reliqui in grauiſonis. In circumflexis autem,& diphthongo,& ω. Quæcunq; igitur dicta ſunt in medio præterito perfecto, & in ſecundo indefinito dicentur, quanquam ſuperfluum uidetur.ſi igitur præſens per unam ſimplicẽ cõſonantem effertur per eandem utraque.linquo, liqui,liqui.corrumpo,corrupi, corrupi.ſi autem præſens per duas conſonantes effertur, per quam uerbale profertur, per eandem & utraque. fodio, foſſio, fodi, fodi.ſi autem per x uel duo ss præſens profertur, tunc medium præteritum perfectum, & indefinitum ſecundum ſequitur futurum.& ſi futurum per x,ſicut medium præteritum perfectũ per g, ſic & indefinitum ſecundũ,clamo,clamabo,clamaui,clamaui.ſtimulo, ſtimulabo,ſtimulaui,laui ſi autem futurũ per s ſicut medium præteritum perfectum per d, ſic & indefinitum ſecundum, dico, dicam, dixi, dixi. ſi autem præſens per duas imutabiles profertur,per primam & ipſa proferuntur. laboro, laboraui, raui. incido, incidi, incidi. ſi autem præſens per purum ω profertur, & ipſa pure proferuntur. audio, audiui, audiui. Etiam indefinitum ſecundum a grauiſonis

ἀντὶ ἔσήμηνα λέγουσιν, ὥσπερ χρῶνται καὶ ἀθηναῖοι. τὸ δεύτερον ἔτυχας ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει σ. τὸ δὲ πρῶτον τοῦ ἀορίστου, βραχύ ἐστι. τὸ τρίτον, ἔτυψε. καὶ τἄλλα δῆλα. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυπον, φωνῇ μόνον διαφέρων τοῦ πρώτου. λήγει δὲ εἰς ον, τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου φυλάττων, διχρόνῳ παραλήγων, ἔτυπον, ἔλαβον, ἔλιπον ἐν τοῖς βαρυτόνοις. ἐν δὲ τοῖς περισπωμένοις, καὶ διφθόγγῳ, καὶ ω. ὅσα οὖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ μέσου παρακειμένου, καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ῥηθήσεται, εἰ καὶ περιττὸν δόξει. εἰ μὲν οὖν ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμφότεροι. λείπω, λέλοιπα, ἔλιπον. φθείρω, ἔφθορα, ἔφθορον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀμφότεροι. σκάπτω, σκαφή, ἔσκαφα, ἔσκαφον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ξ ἢ δύο σσ ὁ ἐνεστὼς ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ ἀόριστος δεύτερος ἀκολουθεῖ τῷ μέλλοντι. καὶ εἰ μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ ὥσπερ ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ, οὕτω καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, κράζω, κράξω, κέκραγα, ἔκραγον. νύσσω, νύξω, νένυγα, ἔνυγον. εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ ὥσπερ ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ δ, οὕτω καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, φράζω, φράσω, πέφραδα, ἔφραδον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφέρεται, διὰ τοῦ πρώτου καὶ οὗτοι ἐκφέρονται. κάμνω, κέκαμα, ἔκαμον. τέμνω, τέτμα, ἔτμον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ καθαροῦ τοῦ ω ἐκφέρεται, καὶ αὐτοὶ καθαρῶς ἐκφέρονται. ἀκούω, ἤκουα, ἤκοον. Ἔτι ὁ ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ βαρυτόνων

positis factum, in breuem desinit, uerbero, uerberaui. patior, passus sum. sortior, sortitus sum. Ideo si præsens habet eu diphthon. abijcitur e ipsius in secundo indefinito. fugio, fugi. interrogo, gaui. sed si præsens habet æ, abijcitur i ipsius in secundo indefinito, uro, ussi. ostendo, ostendi. sed si au, abijcitur y, sedeo, sedaui. sed si u, y, audio, audiui. sed si ei diphthongū, e. relinquo, reliqui. sed si ita, uertitur in a, accipio, accepi. sine bisyllabis quintæ coniugationis grauisonorum, in quibus abijcitur i in futuro, & e in a uertitur in secundo indefinito, tondeo, tondebo, totondi. semino, seminabo, seminaui. sed in superbisyllabis i solum eijcitur, excito, excitaui. eleuo, eleuaui. debeo, debui. Item in uniuersum cum e inuentum fuerit in bisyllabis præsentibus uel solum, uel cum i in diphthongo ei, ut plurimum e uertitur in a, siue liquida præcedit e, siue infertur, tondeo, totondi. corrumpo, corrupi. mitto, misi, unde missus est. excorio. excoriaui, unde excoriatus est. incido, incidi. populo, populaui, & populaui per transpositionem. aspicio, aspexi, & aspexi. curro, cucurri, et curram unde cucurri. furor, furatus sum. plico, plicui. uerto, uerti. nutrio, nutriui. ut plurimum dictū est, propter notata dico, dicebam. ardeo, ardebam. Item indefinitum secundum a grauisono posito factum, æquat syllabis primum. uerbero, uerberaui, uerberaui. reliquo, reliqui, reliqui. sed a circunflexo, erit minus primo una syllaba. strepo, strepui, strepui. mugio, mugiui, mugiui & quando futurum æquat syllabis præsens, tunc & ipsum primum. quando autem futurum superat, &

θεμάτων γινόμενος, βραχυπαραληκτεῖ, τύπτω, ἔτυπον. πήθω, ἔπαθον. τεύχω, ἔτυχον. διὸ εἰ μὲν ὁ ἐνεστὼς ἔχει τὴν ευ δίφθογγον, ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. φεύγω, ἔφυγον. πεύθω, ἔπυθον. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς ἔχει τὴν αι, ἀποβάλλεται τὸ ι αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, καίω, ἔκαον. φαίνω, ἔφανον. εἰ δὲ αυ, ἀποβάλλεται τὸ υ, παύω, ἔπαον. εἰ δὲ ου, τὸ υ, ἀκούω, ἤκοον, εἰ δὲ ει διφθόγγῳ, τὸ ε. λείπω, ἔλιπον. εἰ δὲ η, τρέπεται εἰς α, λήθω, ἔλαθον, χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἐν οἷς ἀποβάλλεται τὸ ι ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ τὸ ε εἰς α τρέπεται ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, κείρω, κερῶ, ἔκαρον. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρον. ἐν δὲ τοῖς ὑπερδισυλλάβοις τὸ ι μόνον ἐκβάλλεται. ἐγείρω, ἤγερον. ἀείρω, ἄερον. ὀφείλω, ὤφελον. Ἔτι καθόλου ὅτε τὸ ε εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι ἐν διφθόγγῳ, ει, ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὸ ε τρέπεται εἰς α, εἴτε ἀμετάβολον προηγεῖται τοῦ ε, εἴτε ἐπιφέρεται, κείρω, ἔκαρον. φθείρω, ἔφθαρον. στέλλω, ἔσταλον, ὅθεν ἐστάλη. δέρω, ἔδαρον, ὅθεν ἐδάρη. τέμω, ἔταμον. πέρθω, ἔπαρθον, καὶ ἔπραθον κατὰ μετάθεσιν. δέρκω, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον. δρέμω, ἔδραμον, καὶ δραμῶ. ὅθεν τὸ δέδράμηκα. κλέπτω, ἔκλαπον. πλέκω, ἔπλακον. τρέπω, ἔτραπον. τρέφω, ἔτραφον. ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἴρηται, διὰ τὰ σεσημειωμένα λέγω, ἔλεγον. φλέγω, ἔφλεγον. Ἔτι ὁ ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ μὲν βαρυτόνου θέματος γινόμενος ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ. τύπτω, ἔτυψα, ἔτυπον. λείπω, ἔλειψα, ἔλιπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένου, ἐλλείψει τοῦ πρώτου μιᾷ συλλαβῇ. δουπῶ, ἐδούπησα, ἔδουπον. μυκῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον. καὶ ὅτε ὁ μέλλων ἰσοσυλλαβεῖ τῷ ἐνεστῶτι, τότε καὶ αὐτὸς τῷ πρώτῳ. ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττεύει, καὶ

ipsum deficit. His sic habentibus, inuenta sunt indefinita, secunda bene numeranda longa penultimantia. & bisyllaba grauisona, ueni. inueni. uidi. dixi. ueni. accepi. habui. traxi. duxi. placui, unde & placuit. quorum aliqua, ratione incipientis. aliqua, appositione i sed ueni, a ueni per syncopē. circunflexa uero superbisyllaba hæc, lōga natura uel positione penultimantia, iuuo, iuui. strepo, strepui. strepo, strepui. imprimo, impressi. mugio, mugiui. labor. lapsus sum. gemino, aui. pecco, peccaui, iubeo, iussi. auxilior, atus sum. est & interfeci grauisonum ab interficio, cio, interfeci, & feci. & tuli, a fero. & dormiui. pededi. uidi. uidi & percussus sum corporaliter, a percutio. pcussus sum autē animaliter. sed Percussum est amicum cor, poeta in animali affectione propter metrū posuit. Itē ut dicit philoponus habentibus duas consonantes circunflexa, longam penultimā habent natura, uel positione, iuuo, iuui. germino, germinaui. Sed non habētia duas consonantes, breuem, mugio, mugiui, imprimo, impressi. tamen strepo, strepui facit, & iubeo iussi. Secunda impressisti. Tertia, impressit. impressistis, sserūt, impressimus, impressistis. impresserūt, sed præteritum imperfectum, sed ueni pro ueni, bœotorum. sed Viderunt te aquæ, & uenerunt, & didicerūt, & talia, chalcidicæ sunt linguæ ad similitudinem dederunt.

De primo futuro.

Futurum primum a presenti, et coincipit ipsi, easdem syllabas habens, siue a uocali incipit, siue a consonante grauisonū existēs. ut cōcionor, cōcionabor.

αὐτὸς ἐλλείπει. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εὕρηνται ἀόριστοι δεύτεροι ἐνάριθμοι μακροπαραληκτοῦντες. καὶ δισύλλαβοι μὲν βαρύτονοι, τὸ ἧκον. εὗρον. εἶδον. εἶπον. ἦλθον. εἷλον. εἶχν. εἷλκον. ἦγον. ἦδεν, ὅθεν τὸ ἔαδε. ὧν οἱ μὲν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης. οἱ δὲ, προσθέσει τοῦ ι. ὁ δὲ ἦλθον, ἀπὸ τοῦ ἤλυθον κατὰ συγκοπήν. περισπώμενοι δὲ ὑπερδισύλλαβοι εἰσὶ, μακρᾷ φύσει ἢ θέσει παραλήγοντες. χραισμῶ, ἔχραισμον. δουπῶ, ἔδουπον. κτυπῶ, ἔκτυπον, τυπῶ, ἔτυπον. μυκῶ, ἔμυκον. ὀλισθῶ, ὤλισθον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. ἀνωγῶ, ἤνωγον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. ἔστι καὶ ὁ ἔπεφνον βαρύτονος ἀπὸ τοῦ φῶ, φένω, ἔφενον, καὶ ἔφνον. καὶ ὁ ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω. καὶ ὁ ἔδραθον. ἔπαρδον. ἔδρακον. καὶ ὁ ἔπληγον σωματικῶς, ἀπὸ τοῦ πλήσσω. ἔπλαγον δὲ ψυχικῶς. τὸ δὲ κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ὁ ποιητὴς ἐπὶ ψυχικῆς διαθέσεως διὰ τὸ μέτρον ἔθηκεν. Ἔτι ὥς φησιν ὁ φιλόπονος τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα περισπώμενα, μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχουσι φύσει, ἢ θέσει, χραισμῶ, ἔχραισμον. βλαστῶ, ἔβλαστον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα δύο σύμφωνα, βραχεῖαν, μυκῶ, ἔμυκον. τυπῶ, ἔτυπον. ὅμως δὲ τὸ δουπῶ ἔδουπον ποιεῖ, καὶ τὸ ἀνωγῶ, ἤνωγον. Τὸ δεύτερον ἔτυπες. Τὸ τρίτον, ἔτυπε, ἐτύπετον. ἐτυπέτην. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον κατὰ τὸν παρατατικόν. τὸ δὲ ἶξον, ἀντὶ ἷκον βοιωτῶν. τὸ δὲ Εἰδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, χαλκιδικῆς εἰσι διαλέκτου εἰς ὁμοιότητα τοῦ ἔδοσαν.

Περὶ τοῦ πρώτου μέλλοντος.

Ο μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ συνάρχεται αὐτῷ τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἔχων, εἴτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, εἴτε ἀπὸ συμφώνου βαρύτονος ὤν. οἷον, ἀγορεύω, ἀγορεύσω.

uerbero,uerberabo.scribo,scribā.Sed in unū I graui sona superans futurum faciunt.curo,rabo. uolo,uolam.debeo,debebo.Item augeo,augebo,& elixo,elixabo,& auxilior,liabor,quia apud antiquos circunflexa exntia, Athenienses grauisona fecerunt.Etiam omnia circunflexa,facio,faciam,clamo,mabo.deauro,deaurabo. contrarium aūt in mi fit, abiecta reduplicatione,pono,ponam,do,dabo.Seruat autem futurum penultimam proprij futuri,uerbero, uerberabo.scribo, scribam, relinquo, relinquam . præter ea quæ quartæ secūdum nos coniugationis grauisonorum.horum.n. futura abijciūt unam immutabilem, uel iota dipthongi,ut penultimam corripiant, cano, canam.appareo,apparebo. sero,seram. & etiam præter notata.nauigo nauigabo.fluo,fluam. fundo,fundam.horum enim futura assumūt y, ab antiquis præsentibus facta,fundo,fluo. etiam & uro, urā, & fleo, flebo,ab uro,& fleo,uel quia Atheniensibus abijciētibus i præsentis, uro, & fleo dicentibus , superabundat y in futuro. Etiam athenienses in in zo grauisonis supra duas syllabas , breui natura iota habentibus abiectione s circunflexum futurum faciunt . ut, puto,putabo communiter,& putabo attice.uado,uadam,& uadam,& uadam inuentū est.certo,certabo, tabo sed mutuo per diphthongū scriptum,mutuabo facit , & non mutuabo , sicut olim quidam indoctus diues dixit apud Athenienses concionantes de mutuo,Ego mutuabo uobis o uiri Atheniēses pecunias. ꝙ cum audiuissent,& tumultuati essent.uō solū uerbum eius,sed neq; mutuū susceperunt, donec quidā

τύπω, τύψω. γράφω, γράψω. τὰ δὲ εἰς ἔν λ βαρύτονα, περισπ
πεύοντα μέλλοντα ποιοῦσι. μέλω, μελήσω. θέλω, θελήσω. ὀφεί
λω, ὀφειλήσω. ἔτι τὸ αὔξω, αὐξήσω, καὶ ἕψω, ἑψήσω, καὶ ἀλέξω.
ἀλεξήσω, ὅτι παρὰ παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ ἀθηναῖοι βα
ρύτονα πεποιήκασιν. ἔτι πάντα τὰ περισπώμενα, ποιῶ, ποιή
σω. βοῶ, βοήσω. χρυσῶ, χρυσώσω. τοὐναντίον δὲ ἐπὶ τοῖς εἰς
μι γίνεται. ἐκβαλλομένου τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, τίθημι, θήσω.
δίδωμι, δώσω. φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ
ἰδίου ἐνεστῶτος, τύπτω, τύψω: γράφω, γράψω. λείπω, λείψω.
πλὴν τῶν τῆς τετάρτης καθ' ἡμᾶς συζυγίας τῶν βαρυτόνων.
τούτων γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἐν ἀμετάβολον, ἢ τὸ
ι τῆς διφθόγγου, ἵνα τὴν παραλήγουσαν συστείλωσι, ψάλ
λω, ψαλῶ. φαίνω, φανῶ. σπείρω, σπερῶ. καὶ ἔτι πλὴν τῶν
σεσημειωμένων, πλέω, πλεύσω. ῥέω, ῥεύσω. χέω, χεύσω.
τούτων γὰρ οἱ μέλλοντες προσλαμβάνουσιν υ, ἀπὸ ἀρχαίων
ἐνεστώτων γινόμενοι, χεύω, ῥεύω. ἔτι καὶ καίω, καύσω, καὶ
κλαίω, κλαύσω, ἀπὸ τοῦ καύω, καὶ κλαύω. ἢ ὅτι τῶν ἀθη
ναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι τοῦ ἐνεστῶτος, κάω, καὶ κλάω λε
γόντων, πλεονάζει τὸ υ ἐν τῷ μέλλοντι. ἔτι οἱ ἀθηναῖοι
ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ὑπερδισυλλάβων, βραχὺ φύσει
τὸ ι ἐχόντων, ἀποβολῇ τοῦ σ περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦ
σιν. οἷον, νομίζω, νομίσω κοινῶς, καὶ νομιῶ ἀττικῶς. βαδίζω.
βαδίσω, καὶ βαδιῶ, καὶ βαδιοῦμαι εὕρηται. ἀγωνίζομαι, ἀ
γωνίσομαι, ἀγωνιοῦμαι. τὸ δὲ δανείζω, διὰ διφθόγγου γρα
φόμενον, δανείσω ποιεῖ, καὶ οὐ δανειῶ. ὥσπερ ποτέ τις τῶν
ἀμαθῶν πλουσίων εἶπε παρ' Ἀθηναίοις ἐκκλησιάζουσι περὶ
δανείου, Ἐγὼ δανειῶ ὑμῖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι χρήμα
τα. ὅπερ ἀκούσαντες, καὶ θορυβήσαντες. οὐ μόνον τὸν
λόγον αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δάνειον ἀπεδέξαντο, ἕως τις

assistens dixit illi, mutuabo dic. & tunc illo mutuabo dicente uobis pecunias, acceperunt, & honorarunt. Similiter & dores grauisona & circunflexa futura circunflectunt, uerberabo, & faciam dicētes. æoles autem contrarium, circunflexa futura grauāt, apponentes s, tondeo, tondebo, tondebo. corrumpo, corrumpam, corrumpam. Item notatum est nutrio, nutriam, & curro, curram, non coincipientia præsentibus. Etiam habebo differt ab habeo secundum spiritum, ad differentiā extra aduerbij attenuati. Etiam omne futurum ante o, uel ps, habet, uel x, uel s, ut dictum est, uel unam quamlibet quatuor immutabilium. Etiam omne futurum grauisonū præter quæ sunt quartæ coniugationis, uel æqualem penultimam habet præsenti, uel maiorem, uerbero, uerberabo. dico, dicam. nunquam autem minorem, præter suffoco, suffocabo. prohibeo, prohibebo. hæc.n. in præsenti, & longum, & breue bitempus habent. sed in futuro, semper longum. Secunda, uerberabis. Tertia, uerberabit. berabitis, rabunt. uerberabimus, uerberabitis, berabunt. secundum uerbero.

De futuro secundo.

Futurum secūdum uerberabo circunflexum, a secundo indefinito, mutatione on in o, & abiectione primæ. unde & consonantem ipsius seruat. coincipit uero primo sola uoce differens ab eo. Secunda uerberabis, tertia uerberabit circūflexe. uerberabimus, rabunt. similiter alijs. uerberabimus, uerberabitis, berabunt. & hæc uero de indicatiuis. sed de imperatiuis, & alijs modis, deinceps dicendum.

παραστὰς εἶπεν ἐκείνῳ, δανείσω εἰπέ. καὶ τότε ἐκείνου δανείσω εἰπόντος ὑμῖν χρήματα, ἀπεδέξαντο καὶ ἐτίμησαν. Ὁμοίως καὶ οἱ δωριεῖς τοὺς βαρυτόνους καὶ περισπωμένους μέλλοντας περισπῶσι, τυψῶ, καὶ ποιησῶ λέγοντες. οἱ δὲ αἰολεῖς τοὐναντίον τοὺς περισπωμένους μέλλοντας βαρύνουσι, προστιθέντες σ, κείρω, κερῶ, κέρσω, φθείρω, φθερῶ, φθέρσω. Ἔτι σεσημείωται τὸ τρέφω, θρέψω, καὶ τρέχω, θρέξω, οὐ συναρχόμενα τοῖς ἐνεστῶσιν. Ἔτι τὸ ἕξω διαφέρει τοῦ ἔχω κατὰ τὸ πνεῦμα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιῤῥήματος ψιλουμένου. Ἔτι πᾶς μέλλων πρὸ τοῦ ω, ἢ ψ ἔχει, ἢ ξ, ἢ σ, ὡς εἴρηται, ἢ ἕν τι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. Ἔτι πᾶς μέλλων βαρύτονος, πλὴν τῶν τῆς τετάρτης συζυγίας, ἢ ἴσην τὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζονα, τύπτω, τύψω. λέγω, λέξω. οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα πλὴν τοῦ πνίγω, πνίξω. ἐρύκω, ἐρύξω. ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι, καὶ μακρὸν, καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχει. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, ἀεὶ μακρόν. Τὸ δεύτερον, τύψεις. Τὸ τρίτον, τύψει. τύψετον. τύψετον. τύψομεν. τύψετε. τύψουσι, κατὰ τὸ τύπτω.

Περὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ὁ μέλλων δεύτερος τυπῶ περισπώμενος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, ἀμοιβῇ τοῦ ον εἰς ω, καὶ ἐκβολῇ τῆς ἀρχούσης. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ φυλάττει. συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ μόνῃ φωνῇ διαφέρων αὐτοῦ. Τὸ δεύτερον τυπεῖς, τὸ τρίτον τυπεῖ περισπωμένως, τυπεῖτον, τυπεῖτον, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὁριστικῶν. περὶ δὲ τῶν προστακτικῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, καθεξῆς ῥητέον.

De imperatiuis.

Præsens & præteritum imperfectum imperatiui, secunda uerbera, a uerberabat tertia persona præteriti imperfecti, abiectione incipientis. Tertia uerberet, a secunda appositione to. prima uero persona in imperatiuis non est. nam nemo iubet sibi. Dualis secunda uerberate per o paruum, a uerberat, appositione ton. Tertia uerberent per o magnum, a sigulari tertia appositione n, uel a duali secunda si uis. Pluralis secunda uerberate, a singulari secunda. Tertia uerberent, a uerberet, assumptione san. & attice uerberent, & uerberam, pro uerberanto per n. nam attici pluralem tertiam actiuam proferunt conuociter genitiuo plurali participij in imperatiuis ab actiuis factis, & m declinatiuum habentibus. m uero declinatiuum dicitur apud antiquos, quod habẽt omnes primæ personæ plurales indicatiuorum temporum ante en uerberamus, uerberabamus. Et sic formabis omne imperatiuum in e, a suo principio. a uerberaui, præterito perfecto & plusquã perfecto, uerbera uerberet. uerberate, uerberent. uerberate, uerberent. a uerberauit. medium ptm̃ perf. & medium plusquam perfe. uerbera, uerberet. a uerberauit indefinito secũdo, uerberato tu, uerberato ille. dic, dicat, & dic dicat apud Menandrum. & accipe, pro accipe, & occide, pro occide syracusanorũ est. sed primi indefiniti debebat & ipsum esse rato secundum sequentiam aliorum, sed ut dicunt siracusanorum doricorũ more factũ est, e in on pmutato. & dicimus, uerberato, rato. uerberatote, uerberãto. uerberatote, ranto, & ranto,

Περὶ προστακτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ προστακτικοῦ, τὸ δεύτερον τύπτε, ἀπὸ τοῦ ἔτυπτε τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, ἐκ βολῇ τῆς ἀρχούσης. Τὸ τρίτον τυπτέτω, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τω. πρῶτον δὲ πρόσωπον ἐν τοῖς προστακτικοῖς οὐκ ἔστιν. οὐδεὶς γὰρ προστάττει ἑαυτόν. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτετον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπὸ τοῦ τύπτεις, προσθέσει τον. Τὸ τρίτον τυπτέτων διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου, προσθέσει ν, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου εἰ βούλει. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον τύπτετε, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ δευτέρου. Τὸ τρίτον τυπτέτωσαν, ἀπὸ τοῦ τυπτέτω, προσλήψει σαν. καὶ ἀττικῶς, τυπτόντων. καὶ τυψάντων, ἀντὶ τυψάτωσαν διὰ τοῦ ν. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ πληθυντικὸν τρίτον ἐνεργητικὸν προφέρουσιν ὁμοφώνως τῇ γενικῇ πληθυντικῇ τῆς μετοχῆς ἐπὶ τῶν προστακτικῶν ἀπὸ ἐνεργητικῶν γινομένων, καὶ τὸ μ κλιτικὸν ἐχόντων. μ δὲ κλιτικὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅπερ ἔχουσι πάντα τὰ πρῶτα πρόσωπα πληθυντικὰ τῶν ὁριστικῶν χρόνων πρὸ τοῦ εν, τύπτομεν, ἐτύπτομεν. Καὶ οὕτω μὲν σχηματίσεις πᾶν προστακτικὸν εἰς ε ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς. ἀπὸ τοῦ τέτυφα παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου, τέτυφε, τετυφέτω. τετύφετον, τετυφέτον. τετύφετε, τετυφέτωσαν, ἀπὸ τοῦ τέτυπε, μέσος παρακείμενος, καὶ μέσος ὑπερσυντέλικος, τέτυπε, τετυπέτω. ἀπὸ τοῦ ἔτυπεν ἀορίστου δευτέρου, τύπε, τυπέτω. εἰπὲ, εἰπέτω, καὶ εἶπον, εἰπέτω παρὰ Μενάνδρῳ. καὶ τὸ λάβον, ἀντὶ λαβὲ, καὶ ἄνελον, ἀντὶ ἄνελε συρακουσίων ἐστί. τὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὤφειλε καὶ αὐτὸ εἶναι τύψε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἄλλων, ἀλλ᾽ ὥς φασι συρακουσίων δωριέων ἔθει γέγονε, τοῦ ε εἰς ον μεταβληθέντος. καὶ λέγομεν, τύψον, τυψάτω. τύψατον, τυψάτων, τύψατε, τυψάτωσαν, καὶ τυψάντων

per a,quod amat indefinitum.omnia uero præterito rum, significationem futuri habent. uocãtur autem a quibus deducũtur. sed futurum caret imperatiuo, quia indefinitum primum ipsum præripuit. sed homericum illud, Portato sulfur anus, pro portato, a quo illud Portatote autem agnum,uel fero feram secundũ Herodianum,ut a præsenti. Imperatiuũ portato,tato,uel secundum Philoponum a futuro ex necessitate,indefinito nõ in usu existente,uel a fero,feram,tuli. Imperatiuum,ferto. & per transformationem,ferto,ferto.similiter et illud,ducite priami uim. uel ab agam sicut a præsenti, uel ab egi,age, & age, agat,uel indicatiua,pro imperatiuis.

De optatiuis.

Præsens & ptm̃ imperfectum optatiui uerberarē. a uerberãte genitiuo transpositione tos in mi,et abiectione n,& assumptione i. Secunda,uerberares p œ diphthongum a prima,mutatione m in s. Tertia uerberaret a secunda,abiectione s. Dualis secunda uerberaretis,a uerberaretis. Tertia uerberarent, a duali secunda. Pluralis prima uerberaremus, a singulari tertia. Secunda,uerberaretis. Tertia,uerberarent, a uerberaremus, abiectione m. scribuntur autem omnia per œ diphthongum. sed indefiniti primi,per æ diphthongum. & æolicum,per ei. Omnia autem in mi desinunt, & formantur a proprijs principijs. a qui uerberauit, uerberassem, uerberasses, berasset. a qui uerberauit,uerberassem,uerberasses, berasset. a qui uerberauit,uerberassem, uerberasses,berasset. Sed æolicũ,uerberassem,rasses,rasset,uerberassetis,

διὰ τοῦ α, ὁ φιλεῦ ὁ ἀόριστος. πάντα δὲ τὰ τῶν παρῳχημένων, σημασίαν μέλλοντος ἔχουσι. καλοῦνται δὲ ἀφ᾽ ὧν παράγονται. ὁ δὲ μέλλων ἀμοιρεῖ προστακτικοῦ, διότι ὁ ἀόριστος πρῶτος αὐτὸ προήρπασε. τὸ δὲ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο, οἶσον θεῖον γενῦς, ἀντὶ κόμισον, ἀφ᾽ οὗ τὸ οἴσετε δ᾽ ἄρνα, ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω, οἴσω, καθ᾽ Ἡρωδιανὸν, ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος. τὸ προστακτικὸν οἶσε, οἰσέτω, ἢ κατὰ φιλόπονον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ἐξ ἀνάγκης, τοῦ ἀορίστου ἀχρήστου ὄντος, ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω, οἴσω, οἶσα. τὸ προστακτικὸν, οἶσον. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, οἶσε, οἰσέτω. ὁμοίως καὶ τὸ ἄξετε πριάμοιο βίην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄξω ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἦξα, ἄξον, καὶ ἄξε, ἀξέτω, ἢ ὁριστικὰ, ἀντὶ προστακτικῶν.

Περὶ εὐκτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ εὐκτικοῦ τύπτοιμι, ἀπὸ τοῦ τύπτοντος γενικῆς μεταποιήσει τοῦ τος εἰς μι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ προσλήψει ι. τὸ δεύτερον τύπτοις διὰ οι διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μι εἰς σ. τὸ τρίτον τύπτοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτοιτον, ἀπὸ τοῦ τύπτοιτε. τὸ τρίτον τυπτοίτην, ἀπὸ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου. τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τύπτοιμεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου. τὸ δεύτερον, τύπτοιτε. τὸ τρίτον τύπτοιεν, ἀπὸ τοῦ τύπτοιμεν, ἐκβολῇ τοῦ μ. γράφονται δὲ πάντα διὰ τῆς οι διφθόγγου. τὸ δὲ τοῦ ἀορίστου πρώτου, διὰ αι. καὶ τὸ αἰολικὸν, διὰ ει. πάντα δὲ εἰς μι λήγουσι, καὶ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν. ἀπὸ τοῦ τετυφότος, τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. ἀπὸ τοῦ τετυπότος, τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. ἀπὸ τοῦ τύψαντος, τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. τὸ δὲ αἰολικὸν, τύψεια, τύψειας, τύψειε, τυψείατον,

uerberauiſſent.ſſemus, ſſetis, ſſent. a qui uerber aſſit indefinito ſecundo,uerberaſſem. aſſes,aſſet. præpenacutiſone.a uerberaturo, uerberē,res,ret. & ipſum præpenacutiſone ſimiliter alijs. a uerberaturo ſecundo futuro,uerberem pręanflexe,uerberes,uerberet.

De ſubiunctiuo.

Præſens, & præteritum imperfectū ſubiunctiui a ſuo principio tranſpoſitione ultimæ,uerberabā,cum uerberē.Secunda,cum uerberes p ita, & iota ſubſcripto,ab indefinito ſecundo, mutatione e in ita adſcripto iota,uerberas, ſi uerberes. Tertia,ab indicatiui tertia ſimiliter,uerberat,ſi uerberet. Vniuerſaliter autem in ω ſubiunctiua in is ſecundam,et in ita tertiam facit cum adſcripto iota.præter ſecundæ & tertiæ cōiugationis circunflexorum. Illa enim ſeruant ultimam ſuorum indicatiuorum. clamas,clamat. ſi clames,ſi met. inauro, inauras.ſi inaures,inauret. Item & das,cum des,cum det, cum ſubſcripto iota hoc uero factum eſt ad diſcretionem coniugationum.Dualia, cum uerberetis,uerberent conuociter,ſine iota,a cum uerberetis. Tertia, cum uerberemur, a cum uerberem, appoſitione men. Secunda,cum uerberetis. Tertia,cum uerberent,a prima. pari modo & alia a ſuis principijs, a uerberaui, cum uerberaſſem, uerberaſſes,beraſſet. a uerberaui, cum uerberaſſem, uerberaſſes,ſſet. a uerberaui, cū uerberauero, ueris, uerit,pro futuro,a uerberaui,cum uerberauero,ueris,uerit.a primo autem & ſecundo futuro ſubiunctiua nō fiunt qa indefinita eorū loco accipiunt. Oportet uero & hoc dicere, licet ad ſpeculatiuos ſpectet,

τυψειάτην. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν. ἀπὸ τοῦ τυπόντος ἀορίστου δευτέρου, τύποιμι, τύποις, τύποι προπαροξυτόνως. ἀπὸ τοῦ τύψοντος, τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, καὶ αὐτὸ προπαροξυτόνως ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ τυποῦντος δευτέρου μέλλοντος, τυποῖμι προπερισπωμένως, τυποῖς, τυποῖ.

Περὶ ὑποτακτικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ὑποτακτικοῦ ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. Τὸ δεύτερον ἐὰν τύπτῃς διὰ τοῦ η καὶ ι ὑπογεγραμμένου. ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ δευτέρου τροπῇ τοῦ ε εἰς η, προσγραφομένου καὶ τοῦ ι, τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ τρίτου ὁμοίως, τύπτει, ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου δὲ τὰ εἰς ω ὑποτακτικὰ εἰς ης τὸ δεύτερον καὶ εἰς η τὸ τρίτον ποιεῖ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. πλὴν τῶν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐκεῖνα γὰρ φυλάττουσι τὴν λήγουσαν τῶν ἰδίων ὁριστικῶν. βοᾷς, βοᾷ, ἐὰν βοᾷς, ἐὰν βοᾷ. χρυσοῖς, χρυσοῖ, ἐὰν χρυσοῖς, χρυσοῖ. ἔτι καὶ τὸ δίδως, διδῷς, ἐὰν διδῷ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. τοῦτο δὲ ἐγένετο εἰς διάκρισιν τῶν συζυγιῶν. Τὰ δυϊκὰ, ἐὰν τύπτητον, τύπτητον ὁμοφώνως ἄνευ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτητε. Τὸ τρίτον, ἐὰν τύπτωμεν, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτω, προσθέσει μεν. Τὸ δεύτερον, ἐὰν τύπτητε. Τὸ τρίτον, ἐὰν τύπτωσιν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. ὡσαύτως καὶ τἆλλα ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. ἀπὸ τοῦ τέτυπα, ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, ἀντὶ μέλλοντος. ἀπὸ τοῦ ἔτυπον, ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μέλλοντος ὑποτακτικὰ οὐ γίνονται διὰ τὸ τοὺς ἀορίστους, ἀντὶ αὐτῶν προλαβεῖν. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰπεῖν εἰ καὶ τοῖς θεωρητικοῖς ἀνήκει,

quod ſubiunctiua ſex habent denominationes, tres a ſignificato, duas a conſtructione, & unam a uoce. a ſignificato dicuntur perfectiua, ut Da mihi pecunias, ut emam libros. cauſalia, ſtudui ſermonibus, ut honorer. dubitatiua. Si lotus fuero, ualeo. ſed a conſtructione uocantur ſubiunctiua & cōiunctiua, quia ſubiunguntur et coniunguntur propris cōiunctionibus. ut. ut. ut. ſi. ſi. ſed a uoce dicuntur eleuata, quia indicatiuorum uocalem producentes eleuant. uerberor. ſi uerberer. Item nominata per ſe ſubiunctiua, & ſuppoſitiua rara exiſtentia, in prima ſola perſona plurali inueniuntur per o magnum ſcripta. ſed age numeremus, & uideamus, ſed uiros occidamus, & omnia oſtendamus amicis, coniunctionibus ſubintellectis. uocamus autem hæc ſuppoſitiua, quia per ipſa ſupponimus facere aliquid. abeamus hinc.

De infinitiuis.

Præſens infinitiui a tertia uerberat, appoſitione n, uerberare. & dorice, uerberare, & ionice, uerberare. & dorice, ſiue æolice, uerberare. a uerberauit, uerberaſſe, a poſitione næ. a uerberauit, beraſſe. a uerberaui indefinito, uerberaſſe. appoſitione i. ab indefinito ſecundo uerberaui, uerberaſſe circunflexe, & uerberaſſe, & raſſe, & beraſſe. futuro primo uerberauit, appoſitione n, uerberatū ire, & atū ire, & atū ire, & atū ire. ſecundū futurū uerberatū ire circunflexum a uerberabit, appoſitione n, & uerberatū ire, & atum ire, & beratum ire. ſimiliter & circunflexa, & in mi, facturum eſſe, poſiturum eſſe, ubi duplicatio nō eſt.

ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ ἐξ ἔχουσιν ὀνομασίας. τρεῖς ἀπὸ τῆς σημασίας, δύο ἀπὸ τῆς συντάξεως, καὶ μίαν ἀπὸ τῆς φωνῆς. ἀπὸ τῆς σημασίας λέγονται ἀποτελεστικά, οἷον, Δός μοι χρήματα, ἵνα ὠνήσωμαι βιβλία. αἰτιολογικά, Ἐσπούδασα περὶ λόγους ἵνα τιμηθῶ. διστακτικά, Ἐὰν λούσωμαι, ὑγιαίνω. ἀπὸ δὲ τῆς συντάξεως καλοῦνται ὑποτακτικὰ καὶ ἐπιζευκτικά, διότι ὑποτάσσονται καὶ ἐπιζεύγνυνται τοῖς οἰκείοις συνδέσμοις. ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἐάν. ἄν. ἀπὸ δὲ τῆς φωνῆς λέγονται ἐπηρμένα διότι τὸ τῶν ὁριστικῶν φωνήεν ἐκτείνοντες ἐπαίρουσι. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. Ἔτι τὰ καλούμενα αὐθυποτακτικὰ καὶ ὑποθετικὰ σπάνια ὄντα, ἐν πρώτῳ μόνῳ προσώπῳ πληθυντικῷ εὑρίσκονται διὰ τοῦ ω μεγάλου γραφόμενα. ἀλλ' ἄγε ἀριθμήσωμεν, καὶ ἴδωμεν. ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν, καὶ πάντα δείξωμεν τοῖς φίλοις, τῶν συνδέσμων νοουμένων. καλοῦμεν δὲ αὐτὰ ὑποθετικά, ὅτι δι' αὐτῶν ὑποτιθέμεθα ποιεῖν τι. ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ὁ ἐνεστὼς τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀπὸ τοῦ τρίτου τύπτει, προσθέσει ν, τύπτειν. καὶ δωρικῶς, τύπτεν. καὶ ἰωνικῶς, τυπτέμεν. καὶ δωρικῶς, εἴτε αἰολικῶς, τυπτέμεναι. ἀπὸ τοῦ τέτυφε, τετυφέναι, προσθέσει ναι. ἀπὸ τοῦ τέτυπε, τετυπέναι, ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, ἀορίστου, τύψαι, προσθέσει ι. ἀπὸ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἔτυπον, τυπεῖν περισπωμένως, καὶ τυπέειν, καὶ τυπέμεν, καὶ τυπέμεναι. ἀπὸ τοῦ μέλλοντος πρώτου τύψει, προσθέσει ν, τύψειν, καὶ τύψειν, καὶ τυψέμεν, καὶ τυψέμεναι. ὁ δεύτερος μέλλων τυπεῖν περισπώμενος ἀπὸ τοῦ τυπεῖ, προσθέσει ν. καὶ τυπέειν, καὶ τυπέμεν, καὶ τυπέμεναι. ὁμοίως καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ εἰς μι, ποιησέμεναι, θέμεναι, ὅπου ἀναδίπλωσις οὐκ ἔστιν.

Item scire oportet q̃ in in infinitiua,ut scriptũ est,æo les grauisone per ita proferunt, amare, pro amare, & in an,in es, ridere, pro ridere. & quæ in un, in is. exaltare,pro exaltare.corrigere,pro corrigere. omnia autem hæc desinũt in in,præter præteritum perfectum,& indefinitum in æ.

De Participijs.

Participia a proprijs temporibus formantur, uel appositione,uel transmutatione cum trigeneritate.a uerbero præsens, hic uerberans, huius uerberantis, fœminum, hæc uerberans, a uerberante, mutatione n in y,& tos in sa. neutrum,hoc uerberãs,huius uerberãtis,a uerberante abiectione tos. a uerberaui,qui uerberauit,eius qui uerberauit. fœmininũ,quæ uerberauit,ab eo qui uerberauit. huius quæ uerberauit. hoc uerberans,huius rnatis,similiter a uerberaui, hic uerberans, hæc uerberans,hoc berans. a uerberaui, hic uerberans, illud as longum hæc uerberans, illud psa & ipsum longum a masculino.hoc uerberans,huius uerberantis.a uerberaui secũdi indefiniti, hic uerberans acutisone,hæc rans,hoc rans.a uerberabo.futurum primum hic uerberaturus,hæc ratura,hoc turum.a uerberabo,futurũ secundum,hic uerberaturus circunflexe,hæc ratura,hoc turum,huius raturi. quemadmodum aũt declinabuntur,manifestũ. Nota q̃ o magnum participij præteriti perfecti, & etiã medij,corripitur in obliquis.uerberans,uerberantis. præter quædam notata per commixtionem, o magnum seruantia apud poetas.stans,stantis.distans,distantis.profectus, fecti. natus,nati. mortuus,mortui.

Ἔτι εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα, ὡς γέγραπται, οἱ αἰολεῖς βαρύτονως διὰ τοῦ η ἐκφέρουσι, φίλην, ἀντὶ φιλεῖν, καὶ τὰ εἰς αν εἰς αις, γελαῖς, ἀντὶ γελᾷν. καὶ τὰ εἰς ουν, εἰς οις. ὑψοῖς, ἀντὶ ὑψοῦν. ὀρθοῖς, ἀντὶ ὀρθοῦν. ταῦτα δὲ πάντα λήγει εἰς ειν, πλὴν τοῦ παρακειμένου καὶ ἀορίστου πρώτου εἰς αι.

Περὶ μετοχῶν.

Αἱ μετοχαὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων σχηματίζονται ἢ προσθέσει, ἢ μεταποιήσει μετὰ τριγενίας. ἀπὸ τοῦ τύπτω, ὁ ἐνεστὼς, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. τὸ θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα, ἀπὸ τοῦ τύπτοντος, τροπῇ τοῦ ν εἰς υ, καὶ τοῦ τς εἰς σα. τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος, ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τος. ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. τὸ θηλυκὸν, ἡ τετυφυῖα, ἀπὸ τοῦ τετυφὼς, τῆς τετυφυίας, τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ τέτυπα, ὁ τετυπὼς, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, ὁ τύψας, τὸ ας μακρόν. ἡ τύψασα, τὸ ψα καὶ αὐτὸ μακρὸν ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. ἀπὸ τοῦ ἔτυπον δευτέρου ἀορίστου, ὁ τυπὼν ὀξυτόνως. ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν. ἀπὸ τοῦ τύψω. μέλλων πρῶτος, ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. ἀπὸ τοῦ τυπῶ, μέλλων δεύτερος, ὁ τυπῶν περισπωμένως, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος. ἢ δὲ κλιθήσονται, δῆλον. Σημείωσαι ὅτι τὸ ω μέγα τῆς μετοχῆς τοῦ παρακειμένου, καὶ ἔτι τοῦ μέσου, συστέλλεται ἐν ταῖς πλαγίαις. τετυφὼς, τετυφότος. πλὴν τινῶν σεσημειωμένων κατὰ κρᾶσιν, τὸ ω μέγα φυλαττόντων παρὰ ποιηταῖς. ἑστὼς, ἑστῶτος, καὶ δεστώς. βεβὼς, βεβῶτος. γεγὼς, γεγῶτος. τεθνεὼς, τεθνεῶτος.

μεμαὼς, μεμαῶτες. καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, ταῦτα. περὶ δὲ τῶν παθητικῶν, τῶν ἑξῆς λέγωμεν.

Περὶ ὁριστικοῦ παθητικοῦ.

Ο ἐνεστὼς τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ τύπτομαι, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐνεργητικοῦ τύπτω, συστολῇ τοῦ ω, καὶ προσθέσει μαι. προπαροξύνεται δὲ, τῆς παραληγούσης βραχείας οὔσης. αὐτῆς δὲ μακρᾶς, προπερισπᾶται. ποιοῦμαι. καλοῦμαι. Τὸ δεύτερον τύπτῃ διὰ τοῦ η, ἀπὸ τοῦ τύπτεται τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η. ὅθεν καὶ τὸ ι προσγράφεται. τὸ γὰρ δεύτερον τῶν παθητικῶν διὰ τῆς ῃ διφθόγγου καταχρηστικῶς γράφεται. πλὴν τῶν σεσημειωμένων, βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ἔσομαι, ἔσει, καὶ κράσει, εἶ. οἱ δὲ ἀττικοὶ πάντα διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔγραφον. ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ ἡ τῶν παλαιῶν βίβλων γραφή. καὶ ἰωνικῶς τύπτεαι, ἀπὸ τοῦ τύπτεται τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ. Τὸ τρίτον τύπτεται ἀπὸ τοῦ πρώτου τύπτομαι, τροπῇ τοῦ μ εἰς τ. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου κατὰ ἀνάλυσιν τῶν κεκραμένων, καὶ προσθέσει τ. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον τυπτόμεθον ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τύπτεσθον ὁμοφώνως, ἀπὸ τοῦ τύπτεσθε, τροπῇ τοῦ ε εἰς ον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τυπτόμεθα ἀπὸ τοῦ τύπτομαι, ἀμοιβῇ τοῦ αι εἰς εθα. καὶ κατὰ παρέμπτωσιν τυπτόμεσθα παρὰ ποιηταῖς, χάριν μέτρου. ὁμοφωνεῖ δὲ τὸ δυϊκὸν τρίτον τῷ δευτέρῳ, τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου εἰς αι λήγοντος. ὅτε δὲ μὴ, οὐχ ὁμοφωνεῖ.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ο παρατατικὸς, ἐτυπτόμην ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἔτυπτον, προσθέσει μη. Τὸ δεύτερον ἐτύπτου ἀπὸ τοῦ ἐτύπτετο, τροπῇ τοῦ ε καὶ ο εἰς ου. καὶ ἰωνικῶς, ἐτύπτεο. καὶ δωρικῶς ἐτύπτευ, ὥσπερ, Βούτης μὲν ἔλεγευ, ἀντὶ ἔλεγου. Τὸ τρίτον ἐτύπτετο.

a ſerberabar,mutatione e in o, & min in to. Dualis prima uerberabamur,uerberabamini,uerberabanť. uerberabamur . uerberabamini . uerberabantur.ſecundum præſens.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum uerberatus ſum a uerberaui,mutatione fa in mæ. Quando actiuum præteritum perfectum ante a ph habet, paſsiuum deſinens in mæ,aſſumit et aliud m.ut,ſcripſi,ſcriptus ſum.uerberaui, uerberatus ſum . ſed quando actiuum habet ch,paſsiuum aſſumit g. plicui,plicatus ſum . Quādo uero actiuum habet cappa, ſi longa penultimat a circunflexo principio exiſtens,paſsiuum nihil aſſumit. facio,feci.factus ſum.clamo,clamaui,clamatus ſum. ſed ſi breui penultimat actiuum,paſsiuum aſſumit s. perficio, perfeci, perfectus ſum.rideo, riſi,riſus ſum. Item quando in ca præteritum imperfectum a grauiſono principio fit tertiæ coniugationis, ſiue longa ſiue breui penultimās, ſimiliter paſsiuum aſſumit s. ſuadeo,ſuadebo,ſuaſi,ſuaſus ſum.calco,calcaui,calcatus ſum. rapio,rapui, raptus ſum. Quartæ autem coniugationis,mutatione c in mæ faciunt paſsiuum præteritum perfectū.cecini,cantatus ſum,ſeminaui, ſeminatus ſum. clauſi, clauſus ſum.ſed in o ut plurimū uertunt n in g in actiuo præterito perfecto,quia n ante g, uel c, uel u, uel ch, in g uertiť. ut, polluo, pollui. inquino, inquinaui. hoc uerum mutatū g ab n,uertitur communiter in m in paſsiuo præterito perfecto,polluo, pollutus ſum.inquinaui, īquinatus ſum. attice uero, in s ut pollutus ſum. ingnatus ſum,

ἀπὸ τοῦ ἐτυπτόμην, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ μην εἰς το. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο κατὰ τὸν ἐνεστῶτα.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος τέτυμμαι ἀπὸ τοῦ τέτυφα, ἀμοιβῇ τοῦ φα εἰς μαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος πρὸ τοῦ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων εἰς μαι, προσλαμβάνει καὶ ἕτερον μ, οἷον, γέγραφα, γέγραμμαι. τέτυφα, τέτυμμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ. πέπλεχα, πέπλεγμαι. ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει ἀπὸ περισπωμένου θέματος ὤν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει, ποιῶ, πεποίηκα, πεποίημαι. βοῶ, βεβόηκα, βεβόημαι. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγει ὁ ἐνεργητικὸς, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. τελῶ, τετέλεκα, τετέλεσμαι. γελῶ, γεγέλακα, γεγέλασμαι. Ἔτι ὅτε ὁ εἰς κα παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνεται τῆς τρίτης συζυγίας, εἴτε μακρᾷ εἴτε βραχείᾳ παραλήγων, ὁμοίως ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ. πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπεισμαι. λακτίζω, λελάκτικα, λελάκτισμαι. ἁρπάζω, ἥρπακα, ἥρπασμαι. οἱ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας, τροπῇ τοῦ κα εἰς μαι ποιοῦσι τὸν παθητικὸν παρακείμενον. ἔψαλκα, ἔψαλμαι. ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι. κέκλεικα, κέκλειμαι. τὰ δὲ εἰς νω ὡς τὰ πολλὰ, τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ ἢ κ, ἢ ξ, ἢ χ, εἰς γ τρέπεται. οἷον, μιαίνω, μεμίαγκα. μολύνω, μεμόλυγκα. τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν, τρέπεται κοινῶς μὲν εἰς μ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, μεμίαγκα, μεμίαμμαι. μεμόλυγκα μεμόλυμμαι. ἀττικῶς δὲ, εἰς σ. οἷον, μεμίασμαι. μεμόλυσμαι.

τῶν δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν παρακειμένων, οἱ μὲν, προσλαμβάνουσι σ. οἷον, σβέω, ἔσβεσμαι. ζέω, ἔζεσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. κελεύω, κεκέλευσμαι. κρούω, κέκρουσμαι. κλείω, κέκλεισμαι, καὶ κέκλειμαι. οἱ δὲ, οὔ. βασιλεύω, βεβασίλευμαι. ἱππεύω, ἵππευμαι. κυριεύω, κεκυρίευμαι. τυραννεύω, τετυράννευμαι. ὁ δὲ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὸ ε τῆς παραληγούσης τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡς εἴρηται ἔθει ἀττικῷ. λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι. πλέκω, πέπλοκα, πέπλεγμαι. καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς α. στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι. τρέφω, τέθραμμαι, τρέπω, τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμαι. ἔτι καὶ τὸ δέδωκα, δέδομαι ἐπὶ τῶν εἰς μι συστέλλεται ἐπὶ παθητικοῦ. τὸ δὲ τέθειμαι, ἀπὸ τοῦ τέθεικα βοιωτικοῦ. τὸ δεύτερον τέτυψαι ἐκ τοῦ τέτυπται τρίτου, τροπῇ τοῦ πτ εἰς ψ, καὶ εἰ μὲν πρὸ τοῦ τ εὑρεθῇ σ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ, τρέπεται τὸ τ εἰς σ, καὶ τὸ ἓν σ ἀποβάλλεται, καὶ οὕτω γίνεται τὸ δεύτερον. γεγέλασται, γεγέλασαι. τετέλεσται, τετέλεσαι. εἰ δὲ εὑρεθῇ πρὸ τοῦ τ ἀμετάβολον, τρέπεται τὸ τ εἰς σ ἐν τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ ἀμετάβολον φυλάττεται. ἔσταλται, ἔσταλσαι. ἔσπαρται, ἔσπαρσαι. μεμόλυνται, μεμόλυνσαι. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος, οὗ τὸ σύμφωνον φυλάττεται ἐν τῷ δευτέρῳ προσώπῳ. τύψω, τέτυψαι. λέξω,

dictus es.si autem alia consonans fuerit, assumit s.faciam, factus es.tondebo, tonsus es. Tertia uerberatus est a prima, mutatione mæ in te. & debuit esse uerberatus est, sed uersum est m in p propter uocalitatem.nam tenues tenueis antecedũt, & densæ densas. Item & a secunda & si quidem in secunda sit aliqua duplex, in tertia assumitur tenuis, uerberatus es.atus est.dictus es, dictus est, si autem in secunda sit s quod habet et prima, uel r, uel l, seruatur ipsum et in tertia auditus sum, auditus es, auditus est. satus sum, satus es, satus est.missus sum, missus es, missus est.si antem ante mæ, & aliud sit m mutatum a tertia in secunda, & prima, ante t assumitur n figuretiua.aspersus sum aspersus es, aspersus est. ostensus sum, ostensus es, ostensus est.si autem prima ante m nihil habet, neq; tertium ante t, factus sum, factus est. Dualis prima uerberati fuimus, ex plurali prima, commutatione a in on.Secunda & tertia, uerberati estis, a secũda plurali. Pluralis prima, a singulari prima. Secunda uerberati estis, & propter uocalitatem uerberati estis. Tertia communiter quidem non fit propter inconstructionem, cum ante t.tertiæ personæ singularis alia aliqua consonans fuerit, idest p.ut, uerberatum est.c, ut dictum est.s, ut, factum est.etiam & liquidę, l, ut, cantatum est.n, ut, pollutum est. r, ut, satum est. in his enim tertia persona pluralis fieri non potest. usus autem eam supplet per participium, & substantiuum uerbum. eodem modo & in præterito plusq; perfecto. uerberati sunt, pro uerberati sunt. & tonsi sunt, pro tõsi sunt.iónice aũt in tæ fit, uerberati sunt.

λέλεξαι. εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον εἴη, προσλαμβάνεται σ. ποιήσω, πεποίησαι. κρινῶ, κέκρισαι. Τὸ τρίτον τέτυπται ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς ται. καὶ ὤφειλεν εἶναι τέτυμται, ἀλλ᾽ ἐτράπη τὸ μ εἰς π διὰ τὸ εὔφωνον. τὰ γὰρ ψιλὰ ψιλῶν προηγεῖται, καὶ τὰ δασέα δασέων. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καὶ εἰ μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ εἴη τι τῶν διπλῶν, ἐν τῷ τρίτῳ προσλαμβάνεται τὸ ψιλόν. τέτυψαι, τέτυπται. λέλεξαι, λέλεκται. εἰ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ εἴη σ ὅπερ ἔχει καὶ τὸ πρῶτον, ἢ ρ, ἢ λ, φυλάττεται αὐτὸ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ. ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται. εἰ δὲ πρὸ τοῦ μαι καὶ ἕτερον εἴη μ τετραμμένον ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ πρώτῳ, πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνεται ν τὸ χαρακτηριστικόν. ἔῤῥαμμαι, ἔῤῥανσαι, ἔῤῥανται. πέφαμμαι. πέφανσαι, πέφανται. εἰ δὲ τὸ πρῶτον πρὸ τοῦ μ οὐδὲν ἔχει, οὐ δὲ τὸ τρίτον πρὸ τ, πεποίημαι, πεποίηται. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον τετύμμεθον, ἐκ τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τέτυφθον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου. Τὸ δεύτερον τέτυπθε, καὶ δι᾽ εὐφωνίαν τέτυφθε. Τὸ τρίτον κοινῶς μὲν οὐ γίνεται διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, ὅτε πρὸ τοῦ τ τοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ ἄλλό τι σύμφωνον εἴη, ἤγουν π. οἷον, τέτυπται. κ, οἷον, λέλεκται. σ, οἷον, εἴργασται. ἔτι καὶ τὰ ἀμετάβολα, λ, οἷον, ἔψαλται. ν, μεμόλυνται. ρ, οἷον, ἔσπαρται. ἐν τούτοις γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικὸν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς, καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ὑπερσυντελίκῳ, τετυμμένοι εἰσὶν, ἀντὶ τοῦ τέτυπνται. καὶ κεκαρμένοι εἰσὶν, ἀντὶ κέκαρνται. ἰωνικῶς δὲ εἰς ται γίνεται, τετύφαται,

καὶ γεγράφαται, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου, τροπῇ τοῦ π εἰς φ τὸ ἀντιστοιχοῦν, καὶ ἐπενθέσει τοῦ α. ἄλλως κατὰ πα λαιοὺς, οἱ ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παθητικῶν οὕτω ποιοῦσιν, ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν τοῖς ἔχου σι πρὸ τοῦ τ ψιλὸν, τρέπουσιν αὐτὸ τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀν τίστοιχον δασὺ, καὶ ποιοῦσι τρίτον πληθυντικὸν, προ σθέσει τοῦ α. νένιπται, νενίφαται. εἰ μέντοι εἴη τὸ κοι νὸν εἰς σται βαρύτονον, τότε τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, πέ φρασται, πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περι σπωμένων φύσει μακρᾷ παραλήγοντες, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολὴν, πεποίηται, πε ποίεαται. τοῦ τρίτου δὲ πρὸ τοῦ τ μηδὲν ἔχοντος γίνεται τὸ τρίτον κοινῶς, πεποίηται, πεποίηνται. ἀπὸ δὲ τοῦ τέτυμμαι, γίνεται ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι, τετύ ψῃ, τετύψεται, κατὰ τὸ τύψομαι σχηματιζόμενος, μιᾷ συλ λαβῇ περιττεύων τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πολλάκις δὲ αὐτὸ τῷ μέσῳ μέλλοντι πρώτῳ συνέρχεται, ὅτε ἡ αὐτὴ ἄρ χουσα εἴη μέλλοντι καὶ παρακειμένῳ. τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν ἀμεταβόλων φωνηέντων, η. ι. υ. ω. οἷον, ἱξεύσομαι, ἵξευσμαι, ἱξεύσομαι. ὑβρίσομαι, ὕβρισ μαι, ὑβρίσομαι. ἔτι δεῖ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ι καὶ υ, ὁ μὲν μέσος μέλλων αὐτὰ βρα χέα θέτει μακρὰ ἔχει. ὁ δὲ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου μακρά.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ο ὑπερσυντέλικος ἐτετύμμην, ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι, τρο πῇ τοῦ μαι εἰς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ε τῆς αὐξήσεως,

ut in actiuis. Secunda uerber.fueras. Tertia uerberi fuerat.& aliæ eodem modo præterito prefecto. Pluralis tertia, communiter qudem non fit ob prædictā cam. per participium aūt suppletur & substantiuum uerbum, uerberati fuerant, pro uerberati fuerant. & ionice uerber. a singulari tertia, mutatione p in ph, & additione a.

De passiuo aoristo primo.

Passiuus aoristus primus, uerber. fui, a præterito perfecto, mutatione mæ in thin, uerberatus sum. & propter uocalitatem, uerberatus sum. Secūda uerberatus sum, a prima, mutatione n in s. Tertia uerberatus est, a secunda abiectione s. Dualis secunda uerberatus fuistis, a secūda plurali. Tertia uerberati fuerunt a propria secunda, commutatione on in in. Pluralis prima uerberati sumus, a singulari prima, additione me. Secunda uerberati fuistis a prima, cōmutatione men in te. Tertia uerberati fuerunt, a prima. & ionice uerberati fuerunt a genitiuo uerberati, abiectione tos. ut congregati sunt, pro congregati sunt. & nutriti sunt, pro nutriti sunt. Si quidem igitur præteritum perfectū incipit a uocali uel diphthongo abusiuo, cōcipit ipsi aoristus, armatus sum, armatus fui. electus sum, electus fui. si autem præteritum perfectum incipit a consonante, tunc aoristus abijcit consonantem reduplicationis. ut, factus sum, factus fui. uerberatus sum, uerberatus fui. inuēta consonās ante m præteriti perfecti seruat. ut, tōsus sum. tonsus fui. concentus sum, concentus fui. extinctus sum, extinctus fui. nisi m. uel g. sit. inuentum. n. m. ā

ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς. Τὸ δεύτερον ἐτέτυψο. Τὸ τρίτον ἐτέτυπτο, καὶ τἄλλα ὡσαύτως τῷ παρακειμένῳ. Τὸ δὲ πληθυντικὸν τρίτον, κοινῶς μὲν οὐ γίνεται διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. διὰ μετοχῆς δὲ ἀναπληροῦνται καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τετυμμένοι ἦσαν ἀντὶ ἐτέτυπντο. καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο, ἀπὸ ἑνικοῦ τρίτου, τροπῇ τοῦ π εἰς φ, καὶ προσθέσει τοῦ α.

Περὶ παθητικοῦ ἀορίστου πρώτου.

Ὁ παθητικὸς ἀόριστος πρῶτος, ἐτύφθην. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην, ἐτύμθην, καὶ διὰ τὸ εὔφωνον, ἐτύφθην. Τὸ δεύτερον ἐτύφθης, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ τρίτον ἐτύφθη ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον ἐτύφθητον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ. Τὸ τρίτον ἐτυφθήτην ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου, ἀμοιβῇ τοῦ ον εἰς ην. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἐτύφθημεν, ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, προσθέσει με. Τὸ δεύτερον ἐτύφθητε ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῇ τοῦ μεν εἰς τε. Τὸ τρίτον ἐτύφθησαν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, καὶ ἰωνικῶς ἔτυφθεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ τυφθέντος, ἐκβολῇ τος. ὥσπερ ἠγέρθεν, ἀντὶ ἠγέρθησαν. καὶ τράφεν, ἀντὶ ἐτράφησαν. Εἰ μὲν δὴ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου καταχρηστικῆς συνάρχεται αὐτῷ ὁ ἀόριστος, ὥπλισμαι, ὡπλίσθην. ᾕρημαι, ᾑρέθην. εἰδ᾽ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, τότε ὁ ἀόριστος ἀποβάλλει τὸν σύμφωνον τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ. οἷον, πεποίημαι, ἐποιήθην. τέτυμμαι, ἐτύφθην. τὸ εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ τοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον, κέκαρμαι, ἐκάρθην. ἔψαλμαι, ἐψάλθην. ἔσβεσμαι, ἐσβέσθην. πλὴν εἰ μὴ μ ἢ γ εἴη. τὸ γὰρ εὑρεθὲν μ ἀπὸ

φ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην. γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφθην. Ἔτι καὶ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ χ, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην. τὸ δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐμιάνθην, ἔχει τὸ ν διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ. τὸ γὰρ ν ἐπιφερομένου δ, ἢ θ, ἢ τ, φυλάττεται. εἰ δὲ ὁ παθητικὸς παρακείμενος οὐδὲν ἔχει, οὐδὲ ὁ ἀόριστος. κέκριμαι, ἐκρίθην. Ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ὁ ἀόριστος τῷ παρακειμένῳ, τέτυμμαι, ἐτύφθην. πεποίημαι, ἐποιήθην, πλὴν τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην. ὅθεν καὶ εὑρετής. καὶ ἐπήνημαι, ἐπηνέθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένων. οἷον, καθήρημαι, καθηρέθην. ἀφήρημαι, ἀφηρέθην. ῥῶ, ἔῤῥημαι, ἐῤῥέθην. καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου, καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην. τέθραμμαι, ἐθρέφθην. ὁ δὲ δεύτερος ἐτράφην, ἀπὸ τοῦ ἔτραφον. καὶ τὸ ἐμνήσθην δὲ προσλαμβάνει σ, τοῦ μέμνημαι μὴ ἔχοντος, καὶ τὸ ἐῤῥώσθην, τοῦ ἔῤῥωμαι μὴ ἔχοντος. τοὐναντίον δὲ τὸ σέσωσμαι, ἐσώθην.

Περὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἐτύπην διὰ π. ἀπὸ τοῦ ἔτυπον δευτέρου ἀορίστου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ην. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ φυλάττει, ἔτυπον, ἐτύπην. ἔβλαβον, ἐβλάβην. ἔφθαρον, ἐφθάρην. Τὸ δεύτερον, ἐτύπης. Τὸ τρίτον ἐτύπη, κατὰ τὸ πρῶτον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτύφθην, μέλλων πρῶτος παθητικὸς, τυφθήσομαι, σῃ, σεται. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, κατὰ τὸ τύψομαι. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐτυψάμην, ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, προσθέσει μην. Τὸ δεύτερον ἐτύψω, ἀπὸ τοῦ ἐτύψατο τρίτου ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω μέγα ἐτύψω καὶ ἰωνικῶς ἐτύψαο, ὥσπερ ἴψαο, ἀντὶ ἴψω.

Tertia uerberatus fuit, a prima, & alia similiter prædictis. Medius secundus aoristus uerberatus fui, a uerberaui, additione mi. Secunda uerberatus fuisti. & ionice uerberatus fuisti. & dorice, beratus fuisti. Tertia uerberatus fuit, & alia. Oportet autem scire quod tertia persona si fuerit per ato, tunc secunda in o, uerberatus fuit, uerberatus fuisti. ubi uero sit per eto, ibi secunda in u, uerberabatur, uerberabaris. Medium futurum primũ uerberabor, ab actiuo uerberabo, correptione o in o, & additione me. Secunda uerberaberis cũ adscripto i. Tertia uerberabitur, & alia secundum præsens. Medium futurum secundum ab actiuo secundo, commutatione o in u, & additione mæ, uerberabo uerberabor. psallam, psallar, ferã, ferar. his similiter & dorieẽses circũflectũt in u futura, fiam, pro fiã. & iacebo & iacebo, pro iacebo. Secũda uerberaberis cũ adscripto i. Tertia uerberabit. uerberabimur. bimini. bunt. uerberabimur, bimini, uerberabũtur. Medij aũt futuri & medij aoristi, i passiuis ut plurimũ actionẽ significant. sæpe aũt & passionem. Imperatiua.

Præsens & præteritum imperfectum imperatiui, secunda uerberare. a uerberabare secunda per ablationem. & ionice, uerberarę, & dorice uerberare. Tertia uerberetur, a uerberet actiuo, mutatione t. in th, & additione s. Dualis secunda uerberamini per o paruum, uerberamini. Tertia uerberamini, a secũda per extensionem. Pluralis secunda uerberamini, a uerberetur. Tertia uerberentur a uerberetur, additione san. & attice per syncopam, uerberentur. nam

Τὸ τρίτον ἐτύψατο, ἀπὸ τοῦ πρώτου, καὶ τἆλλα ὁμοίως τοῖς προειρημένοις. Μέσος δεύτερος ἀόριστος ἐτυπόμην, ἀπὸ τοῦ ἔτυπον, προσθέσει μη. Τὸ δεύτερον, ἐτύπου. καὶ ἰωνικῶς, ἐτύπεο. καὶ δωρικῶς, ἐτύπευ. Τὸ τρίτον ἐτύπετο, καὶ τἆλλα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ τρίτον πρόσωπον εἰ εἴη διὰ τοῦ ατο, τότε τὸ δεύτερον εἰς ω, ἐτύψατο, ἐτύψω. ὅπου δὲ εἴη διὰ τοῦ ετο, ἐκεῖ τὸ δεύτερον εἰς ου, ἐτύπτετο, ἐτύπτου. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος τύψομαι, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τύψω, συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει μαι, Τὸ δεύτερον τύψῃ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. Τὸ τρίτον τύψεται, καὶ τἆλλα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσθέσει μαι, τυπῶ, τυποῦμαι. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. σπερῶ, σπεροῦμαι. τούτοις ὁμοίως καὶ οἱ δωριεῖς περισπῶσι τοὺς εἰς ου μέλλοντας, ποιησοῦμαι, ἀντὶ ποιήσομαι. καὶ τὸ κεισοῦμαι, καὶ κεισεῦμαι, ἀντὶ κείσομαι. Τὸ δεύτερον τυπῇ μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. Τὸ τρίτον τυπεῖται. τυπούμεθον. τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται. Οἱ δὲ μέσοι μέλλοντες καὶ μέσοι ἀόριστοι, ἐν τοῖς παθητικοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνέργειαν σημαίνουσι. πολλάκις δὲ καὶ πάθος.

Προστακτικά.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ προστακτικοῦ, τὸ δεύτερον τύπτου, ἐκ τοῦ ἐτύπτου δευτέρου κατὰ ἀφαίρεσιν. καὶ ἰωνικῶς, τύπτεο, καὶ δωρικῶς τύπτευ. Τὸ τρίτον τυπτέσθω, ἐκ τοῦ τυπτέτω ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, καὶ προσθέσει σ. Τὸ δυϊκὸν δεύτερον τύπτεσθον διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπὸ τοῦ τύπτεσθε. Τὸ τρίτον τυπτέσθων, ἀπὸ τοῦ δευτέρου κατ' ἔκτασιν. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον τύπτεσθε, ἀπὸ τοῦ τυπτέσθω. Τὸ τρίτον τυπτέσθωσαν ἀπὸ τοῦ τυπτέσθω, προσθέσει σαν. καὶ ἀττικῶς κατὰ συγκοπὴν, τυπτέσθων. οἱ γὰρ

attici, in imperatiuis non habentibus m declinabile a pasſiuis factis faciunt tertiam perſonam imperatiuam, ſimilem duali tertiæ. Præteritum perfectum. & pluſquam perfectum, uerberator, a uerberatus fueras. Tertia uerb. fuerit, a uerberauerit, uerb. fuerit. & propter uocalitatem. uerber. fuerit. uerberati fuerimus, ritis. uerber. fueritis, rint. Aoriſtus pasſiuus, uerberator, a uerb. fuiſti. quorum autem participia in s acutiſona per nt declinata, horum imperatiua in thi. & debuit uerberator eſſe, ſed propter concurſum craſſarum, uerberator dicimus. Tertia uerberator, a prima. uerberamini, uerberantor. uerberamini, uerberantor. Aoriſtus ſecũdus ſimiliter, uerberator, uerberator. a uerberatus fuit. uerberamini, uerberantor. uerberamini. uerberantor. Medius aoriſtus primus a uerberaui, uerberator. tor. uerberamini, uerberantor, uerberamini, uerberantor, & uerberantor. Medius aoriſtus ſecundus a uerberatus fuiſti, uerberator circunflexa, uerberato, beramini, uerberantor, uerberamini, uerberantor, & rantor.

Optatiua.

Præſens & præteritum imperfectũ optatiui, uerberarer, a uerberarem, commutatione ultimæ, uel a uerberor. Secunda uerberarer, a tertia, abiectione t. Tertia uerberaretur, a prima Dualis prima uerberaremur, a uerberaremur, commutatione a in on. Secunda uerberaremini, a uerberaremini. Tertia uerberarentur, a duali ſecunda. Pluralis prima uerberaremur, a ſingulali prima uerberarer. Sc̃da uerberaremini a prima uel tertia ſingulari. Tertia uerberarent

ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν τῶν ἀπὸ παθητικῶν γινομένων ποιοῦσι τρίτον πρόσωπον προστακτικὸν, ὅμοιον τῷ δυϊκῷ τρίτῳ. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, τέτυψο, ἀπὸ τοῦ ἐτέτυψο. Τὸ τρίτον τετύφθω, ἀπὸ τοῦ τετυφέτω, τετυφέθω. καὶ δι᾽ εὐφωνίαν. τετύφθω. τέτυφθον, τετύφθων. τέτυφθε, τετύφθωσαν. Ὁ ἀόριστος παθητικὸς, τύφθητι, ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη. ὧν δὲ αἱ μετοχαὶ εἰς σ ὀξύτονοι διὰ τοῦ ντ κλινόμεναι, τούτων τὰ προστακτικὰ εἰς θι. καὶ ὤφειλε τύφθηθι εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων, τύφθητι λέγομεν. Τὸ τρίτον τυφθήτω, ἀπὸ τοῦ πρώτου. τύφθητον, τυφθήτων. τύφθητε, τυφθήτωσαν. Ὁ ἀόριστος δεύτερος ὁμοίως, τύπηθι, τυπήτω, ἀπὸ τοῦ ἐτύπη. τύπητον. τυπήτων, τύπητε. τυπήτωσαν. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἔτυψα, τύψαι, τυψάσθω. τύψασθον, τυψάσθων. τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν, καὶ τυψάσθων. Ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐτύπου, τυποῦ περισπωμένως, τυπέσθω, τύπεσθον, τυπέσθων. τύπεσθε, τυπέσθωσαν, καὶ τυπέσθων.

Εὐκτικά.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ εὐκτικοῦ, τυπτοίμην, ἀπὸ τοῦ τύπτοιμι, ἀμοιβῇ τῆς ἐσχάτης, ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτομαι. Τὸ δεύτερον τύπτοιο, ἀπὸ τοῦ τρίτου, ἐκβολῇ τοῦ τ. Τὸ τρίτον τύπτοιτο, ἐκ τοῦ πρώτου. Τὸ δυϊκὸν πρῶτον τυπτοίμεθον, ἐκ τοῦ τυπτοίμεθα, ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς ον. Τὸ δεύτερον τύπτοισθον, ἐκ τοῦ τύπτοισθε. Τὸ τρίτον τυπτοίσθην, ἐκ τοῦ δυϊκοῦ δευτέρου. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον τυπτοίμεθα, ἐκ τοῦ ἐνικοῦ πρώτου τυπτοίμην. Τὸ δεύτερον τύπτοισθε, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ τρίτου ἐνικοῦ. Τὸ τρίτον τύπτοιντο,

a tertia additione n & ionice uerberarentur, muta-
tione n in a. & fiãt, pro fiant. Præteritum perfectum
& plusquam perfectum. per participium & substan
tiuum uerbũ suppletur. uerberatus essem. esses, esset.
cum enim præteritum perfectum ante m alterum m
assumit, aut aliam consonantem dictarum, uel y pe-
nultimat, sic suppletur optatiuum & subiunctiuum,
uerberatus sum, uerberatus essem. nexus sum, nexus
essem. factus sum, factus essem. tonsus sum, tonsus
essem. mactatus sum, mactatus essem. lotus sum, lotus
essem. cum autem non, proprium optatiuum & su-
biunctiuum facit, factus sum, factus essem per i abu-
siuã diphthõgũ, si factus fuerim. uocatus sum, uoca-
tus essem. si uocatus fuerim. Aoristus primus uerbe-
ratus fuerim. ris. rit. a uerberatus, additione i. & muta
tiõe s in n, uerberati fueritis, rint. uerberati fuerimus,
ritis, rint. & uerberati fuerint. manifesta est autẽ for
matio. Similiter & aoristus secundus, uerberatus fue
rim, ris, rit, a uerberatus. & a uerberabor, futurum
primum passiuum. uerberer, rere, retur. & a uerbera
bor uerberarer, rere, retur. Medius aoristus primus,
uerberatus sim, a uerberaui addtione i, uerberatus sis
uerberatus sit. Tertia pluraliũ, uerbati sint, & ionicũ
uerberati sint. Medius aoristus scd̃s, uerberatus sim, a
uerberatus fui additione i fuisti, fuit. præacutisone.
Tertia uerberati sint, & ionicum uerberati sint. Me-
dium futurum primum, uerberer, a uerberabor.
uerberere, uerberetur. Medium futurum secundum
uerberer, a uerberabor. uerberere, uerberetur præ-
circunflexe. uerberemur, uerberemini, uerberentur.

ἀπὸ τοῦ τρίτου προσθέσει ν καὶ ἰωνικῶς τυπτοίατο, τροπῇ τοῦ ν εἰς α. καὶ γενοίατο, ἀντὶ γένοιντο. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος ἀναπληροῦται: τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. ὅτε γὰρ ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ μ ἕτερον μ προσλαμβάνει, ἢ ἄλλο σύμφωνον τῶν εἰρημένων, ἢ τῷ ν παραλήγει, οὕτως ἀναπληροῦται τὸ εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικόν, τέτυμμαι, τετυμμένος εἴην. πέπλεγμαι, πεπλεγμένος εἴην. εἴργασμαι, εἰργασμένος εἴην. κέκαρμαι, κεκαρμένος εἴην. τέθυμαι. τεθυμένος εἴην. λέλουμαι, λελουμένος εἴην. ὅτε δὲ μὴ ἴδιον εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, πεποίημαι, πεποιήμην διὰ τῆς η καταχρηστικῆς διφθόγγου, ἐὰν πεποιῶμαι. κέκλημαι, κεκλήμην. ἐὰν κεκλῶμαι. Ὁ ἀόριστος πρῶτος, τυφθείην, ης, η, ἀπὸ τοῦ ὁ τυφθεὶς, προσθέσει η. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τυφθείητον, την. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν. δῆλος δὲ ὁ σχηματισμός. Ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, τυπείην, τυπείης, τυπείη, ἀπὸ τοῦ τυπεὶς. καὶ ἀπὸ τοῦ τυφθήσομαι, μέλλων πρῶτος παθητικὸς, τυφθησοίμην, σοιο, σοιτο. καὶ ἀπὸ τοῦ τυπήσομαι, τυπησοίμην, σοιο, σοιτο. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος, τυψαίμην, ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην, προσθέσει ι. τύψαιο, τύψαιτο. Τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τύψαιντο. καὶ τὸ ἰωνικὸν, τυψαίατο. Ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυποίμην, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην, προσθέσει ι. τύποιο, τύποιτο προπαροξυτόνως. Τὸ τρίτον, τύποιντο. καὶ τὸ ἰωνικὸν, τυποίατο. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος, τυψοίμην, ἀπὸ τοῦ τύψομαι. τύψοιο, τύψοιτο. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος, τυποίμην. ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι, τυποῖο, τυποῖτο προπερισπωμένως. τυποίμεθον. τυποῖσθον, τυποίσθην.

uerberemur, uerberemini, uerberentur. & a uerbera bor paulopost futurum, uerberer, uerbereris, uerberetur secūdū præsens. Oportet aūt scire quod omne optatiuū desinit aut in mi uerberarem uerberassem, aut in in purū, aut cū m, uerberarer. uerberatus sim. penultimat aūt diphthōgo œ, uel æ. uel ei, uel i cum adscripto i. præterquam iungerer.

De subiunctiuo.

Præsens & præteritum imperfectum subiunctiui, si uerberer, a si uerberem, additione mæ. Secunda si uerbereris, a si uerberet tertia. unde & i adscribitur & ionice uerbereris, a tertia. Tertia a secunda, additione tæ, sine subscripto i. Dualia si uerberemur, uerberemini, uerberentur. Pluralis prima, si uerberemur, a si uerberer. Secunda si uerberemini. Tertia si uerberentur. Præteritum perfectum, & plusquam perfectum, ob prædictam causam subiunctiuum non facit. usus autem supplet per participium & substantiuum uerbum, uerberatus si sim, sis, sit. uerberati si sitis, sint. uerberati si simus, sitis, sint. Aoristus primus passiuus a uerberatus fui, si uerberatus fuerim, fueris, fuerit. cum adscripto i in secunda & prima similiter actiuis. si uerber. fueritis, rint. si uerber. fuerimus, si fueritis, si fuerint. similiter & aoristus secūdus si uerberatus fuerim, ris, rit. Medius aoristus primus, pro futuro si uerberatus fuero, fueris, fuerit. a uerberatus fui. Et medius aoristus secundus si uerberatus fuero. ris, fuerit. a uerbetus fui, neq; uero paulopost futurum neq; medij futuri subiunctiua faciunt.

τυποίμεθα, τυποῖσθε. τυποῖντο. καὶ ἀπὸ τοῦ τετύψομαι, μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο κατὰ τὸν ἐνεστῶτα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι πᾶν εὐκτικὸν λήγει ἢ εἰς μι, τύπτοιμι, τύψαιμι, ἢ εἰς ην καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ μ, τυποίμην, τυφθείην. παραλήγει δὲ διφθόγγῳ οι, ἢ αι, ἢ ει, ἢ η μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. πλὴν τοῦ ζευγνύην.

Περὶ ὑποτακτικοῦ.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ὑποτακτικοῦ. ἐὰν τύπτωμαι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτω, προσθέσει μαι. Τὸ δεύτερον ἐὰν τύπτῃ, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτῃ τρίτον. ὅθεν καὶ τὸ ι προσγράφεται. καὶ ἰωνικῶς τύπτεαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει ται, χωρὶς τοῦ ὑπογεγραμμένου ι. Τὰ δυϊκὰ ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, ἐὰν τυπτώμεθα, ἀπὸ τοῦ ἐὰν τύπτωμαι. Τὸ δεύτερον, ἐὰν τύπτησθε. Τὸ τρίτον, ἐὰν τύπτωνται. Ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν ὑποτακτικὸν οὐ ποιεῖ. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τετυμμένος ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσιν. Ὁ ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. ἐὰν τυφθῆτον, τον. ἐὰν τυφθῶμεν, ἐὰν τυφθῆτε, ἐὰν τυφθῶσι. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος ἀντὶ μέλλοντος, ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται, ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην. Καὶ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην. οὔτε δὲ ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, οὔτε οἱ μέσοι μέλλοντες ὑποτακτικὰ ποιοῦσιν.

De infinitis.

Præſens & præteritum imperfectum infinitiui à uerberatur, uerberati, cõmutatione tæ in ſthæ. Ptũm perfectũ & pluſquã perfectũ uerberatũ fuiſſe, a uerberatũ fuit. cũ enim inuẽta fuerit tenuis in tertia, pp incõſtructionẽ uertit̃ in cõtrariũ elementũ aſpiratũ. uerberatum fuit, ratum fuiſſe. ſcriptũ fuit, ſcriptum fuiſſe. punctũ fuit. ſſe. penacutiſone, præter nõnulla. cũ aũt ante t tertiæ inueniat liquida, ſeruat̃ & in infinito, tõſum fuit, tõſum fuiſſe. cãtatũ eſt. cantatũ fuiſſe. ſi aũt t. tertiæ ſolũ fuerit, in ſthę infinitiuũ fit, uerberat̃, uerberari, uerbabit̃, uerberatũ iri. Paulopoſt futurũ, a uerberabit̃, uerberatũ iri. Aoriſtus primus, a uerberatus fui, uerb. fuiſſe, a uerb. fui, uerb. fuiſſe, additione næ. Futurũ primũ paſſiuũ, a tertia oĩa, uerberatũ iri, & uerberatũ iri. Medius aoriſtus primus, uerber fuiſſe. Medius aoriſtus ſecũdus. uerber. fuiſſe Medium futurum primum, uerberatũ iri. Medium futurum ſecundum, uerberatum iri.

De participiis.

Participia omnia trigeneriter declinata, a propriis principiis formãtur. A uerberor, præſens & ptm̃ imperfectũ uerberatus, commutatione mæ in menos. Fœmin. uerberata. Neutrum, uerberatum, a maſculinõ, ultima mutata. eodem modo & alia tempora. Præteritum perfectum & pluſquam perfectũ a uerberatus fui, uerberatus, uerberata, uerberatum. Aoriſtus primus paſſiuus a uerberatus fui, uerberatus, uerberata, uerberatum. & a uerberatus fui. Aoriſtus ſecundus, uerberatus, uerberata, beratum.

Περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀπὸ τοῦ τύπτεται, τύπτεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ται εἰς σθαι. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τετύφθαι, ἀπὸ τοῦ τέτυπται. ὅτε γὰρ εὑρεθῇ ψιλὸν ἐν τῷ τρίτῳ, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν τρέπεται εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν δασύ. τέτυπται, τετύφθαι. γέγραπται. γεγράφθαι. νένυκται, νενύχθαι παροξυτόνως, πλὴν τινῶν. ὅτε δὲ πρὸ τοῦ τ τοῦ τρίτου εὕρηται ἀμετάβολον, φυλάττεται καὶ ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ, κέκαρται, κεκάρθαι. ἔψαλται, ἐψάλθαι. εἰ δὲ τὸ τ τοῦ τρίτου μόνον εἴη, εἰς σθαι τὸ ἀπαρέμφατον γίνεται, τύπτεται, τύπτεσθαι. τύψεται, σθαι. Ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἀπὸ τοῦ τετύψεται, τετύψεσθαι. Ὁ ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, τυφθῆναι. ἀπὸ τοῦ ἐτύπην, τυπῆναι, προσθέσει ναι. Μέλλων πρῶτος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ τρίτου πάντα, τυφθήσεσθαι, καὶ τυπήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος πρῶτος, τύψασθαι. Μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυπέσθαι. Μέσος μέλλων πρῶτος, τύψεσθαι. Μέσος μέλλων δεύτερος, τυπεῖσθαι.

Περὶ μετοχῶν.

Αἱ μετοχαὶ πᾶσαι τριγενῶς κλινόμεναι, ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν σχηματίζονται. Ἀπὸ τοῦ τύπτομαι, ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς ὁ τυπτόμενος, ἀμοιβῇ τοῦ μαι εἰς μενος. Τὸ θηλυκὸν, ἡ τυπτομένη. Τὸ οὐδέτερον, τὸ τυπτόμενον ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, τῆς τελευταίας τραπείσης. ὡσαύτως καὶ οἱ ἄλλοι χρόνοι. Ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. Ὁ ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς ἀπὸ τοῦ ἐτύφθην, ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπην. Ὁ ἀόριστος δεύτερος, ὁ τυπεὶς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν.

Futurum primum a uerberabor, uerberandus, uerberanda, uerberandum. a uerberabor, uerberandus, uerberanda, uerberandum. Etiam a uerberabor, paulopost futurum, uerberandus, uerberanda, uerberandum. medius aoristus primus, a uerberatus fui, uerberatus, uerberata, uerberatum. Medius aoristus secundus, a uerberatus fui, uerberatus, uerberata, uerberatum. Medium futurum primum, a uerberabor, uerberandus, uerberanda, dum. Medium futurum secundum, a uerberabor, uerberandus, uerberanda, uerberandum. & hæc quidē sufficiunt de grauisono uerbo, a ueteribus interrogamētis in cōpendio coacta. de declinatione aūt aliorū uerborum grauisonorū superfluū existimaui dicere. qm̄ inueniunt per se scripta. neq; de declinatione, tēporaria uel inclinatiua propriū dicere, sciens enim personalē, & illas nouit inuenire facile, onus aūt supra onus introductitijs fére, molestum est. sed & de circunflexis & in mi. breuissime dicamus.

De circunflexis uerbis.

Circunflexa uerba ab in o purum grauisonis fiunt per commixtionem circunflexe. quare & circunflexa dicuntur. a facio ionico, facio. clamo, clamo. inauro, inauro. hæc autem æoles ut scriptum est, in mi faciunt, intelligo, pro intelligo. amo, pro amo. laudo apud Hesiodum, pro laudo. Horum coniugationes tres, ut prædictum est. quorum prima per eo primitiue in penultima futuri & aliorum temporum præterquā præteriti imperfecti i, uel e, habet sic. Cum præsens horum longa natura

ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. ἀπὸ τοῦ τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον. Ἔπειτα ἀπὸ τοῦ τετύψομαι, ὁ μετ᾿ ὀλίγον μέλλων, ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον. Ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἀπὸ τοῦ ἐτυπόμην, ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος, ἀπὸ τοῦ τύψομαι, ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος, ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι, ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον. καὶ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ περὶ τοῦ βαρυτόνου ῥήματος, ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐρωτημάτων ἐν συνόψει συναχθέντα. περὶ δὲ τῆς κλίσεως τῶν ἄλλων ῥημάτων τῶν βαρυτόνων περίεργον ἡγησάμην εἰπεῖν. ἐπειδὴ εὕρηνται καθ᾿ αὑτὰς γεγραμμένα. οὔτε περὶ κλίσεως χρονικῆς ἢ ἐγκλιτικῆς οἰκεῖον εἰπεῖν. ὁ γὰρ εἰδὼς τὴν προσωπικὴν, κἀκείνας οἶδεν εὑρεῖν εὐχερῶς. φόρτον δὲ ἐπὶ φόρτῳ τοῖς εἰσαγωγικοῖς φέρειν, ἀνιαρόν. ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν περισπωμένων καὶ εἰς μι βραχύτατα λέγωμεν.

Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν βαρυτόνων γίνονται κατὰ κρᾶσιν περισπωμένως. διὸ καὶ περισπώμενα λέγεται. ἀπὸ τοῦ ποιέω ἰωνικοῦ, ποιῶ. βοάω, βοῶ. χρυσόω, χρυσῶ. ταῦτα δὲ οἱ αἰολεῖς ὡς γέγραπται, εἰς μι ποιοῦσι, νόημι, ἀντὶ αἰνῶ. φίλημι, ἀντὶ φιλῶ. αἴνημι παρ᾿ Ἡσιόδῳ, ἀντὶ αἰνῶ. Τούτων καὶ συζυγίαι τρεῖς, ὡς προείρηται ὧν ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω πρωτοθέτως ἐν τῇ παραλήγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τοῦ η ἢ τὸ ει ἔχει οὕτως. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς τούτων μακρῷ φύσει

aut positione penultimat, tunc fut.i penultimat, una syllaba excedens proprium circunflexum præsentis.facio, faciam.inuenio, inueniã. habito, habitabo. seruo, seruabo.certo, certabo. excipitur sufficio, sufficiam.altercor, cabor.pudeo, debo.laudo, laudabo. unde laudo, laudabo cõmuniter. apud ueteres autẽ laudabo, & laudabo.unde & poeta. Verbũ laudãtes Vlyxis diuini. Etiam & solisyllaba in i, teneo, tenebo. dico, dicã. & q̃ in inũ l. uolo, uolã.curo, curabo. Cum aũt præsens breui penultimat, tunc futurũ interdũ quidẽ, i penultimat.amo, amabo.intelligo, intelligã. inuideo, debo. cũ aũt e, finio, finiam.uoco, uocabo. perdo, perdam. interdum uero & utraque. fero, feram, & ferã.laboro.laborabo.animaliter, & laborabo corporaliter. sapio, sapiam, & sapiam.capio, capiam, & capiam. i autem seruat & præteritum perfectum, & plusquam perfectum, & aoristus media aũt præterita perfecta & aoristi secũdi nõ sunt, præterq̃ notata primæ & secundæ coniugationis ipsorum.strepo, strepã, strepui primus, strepui medius, una syllaba deficiens a primo. aoristus secũdus strepui. pulso, pulsabo, pulsaui primus. pulsaui medius. pulsaui aoristus secundus. iubeo, iubebo. iussi.iussi. iussi. mugio, mugiam, mugij. mugij. mugij. iuuo, iuui aoristus secundus.labor, lapsus sum.pecco, peccaui.inuenio, inueni. germino, germinaui, opitulor, latus sum.horũ aũt secũdi aoristi.natura aut positione lõgã penultimãt cõtrarie grauisonis.& primitiua qdẽ ionica & poetica, similiter grauisonis declinant, facio.facis.facit. at secũda oratoria circũflexa.

ἢ θέσει παραλήγει, τότε ὁ μέλλων τῷ η παραλήγει, μιᾷ συλλαβῇ περιττεύων τοῦ ἰδίου περισπωμένου ἐνεστῶτος. ποιῶ, ποιήσω. εὑρῶ, εὑρήσω. οἰκῶ, οἰκήσω. τηρῶ, τηρήσω. ἀθλῶ, ἀθλήσω. ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω. νεικῶ, νεικέσω. αἰδῶ, αἰδέσω. αἰνῶ, αἰνέσω. ὅθεν ἐπαινῶ, ἐπαινέσω κοινῶς. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς αἰνήσω, καὶ ἐπαινήσω. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς, Μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσσῆος θείοιο. Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα εἰς η. σχῶ, σχήσω. ῥῶ, ῥήσω. καὶ τὰ εἰς ἐν λ. θέλω, θελήσω. μέλω, μελήσω. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχείᾳ παραλήγει, τότε ὁ μέλλων ὁτὲ μὲν, τῷ η παραλήγει. φιλῶ, φιλήσω. νοῶ, νοήσω. φθονῶ, φθονήσω. ὁτὲ δὲ τῷ ε, τελῶ, τελέσω. καλῶ, καλέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀμφότερα. φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω. πονῶ, πονήσω ψυχικῶς, καὶ πονέσω σωματικῶς. φρονῶ, φρονήσω, καὶ φρονέσω. χωρῶ, χωρήσω, καὶ χωρέσω. τὸ δὲ η φυλάττει καὶ ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος, καὶ ἀόριστος. μέσοι δὲ παρακείμενοι καὶ ἀόριστοι δεύτεροι οὐκ εἰσὶ, πλὴν τῶν σεσημειωμένων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας αὐτῶν. δουπῶ, δουπήσω, δεδούπηκα πρῶτος, δέδουπα μέσος, μιᾷ συλλαβῇ ἐλλείπων τοῦ πρώτου. ἀόριστος δεύτερος, ἔδουπον. κτυπῶ, κτυπήσω, ἐκτύπηκα πρῶτος, ἔκτυπα μέσος. ἔκτυπον ἀόριστος β. ἀνωγῶ, ἀνωγήσω, ἠνώγηκα. ἤνωγα. ἤνωγον. μυκῶ, μυκήσω. μεμύκηκα. μέμυκα. ἔμυκον. χρεισμῶ, ἔχρεισμον ἀόριστος δεύτερος. ὀλιθῶ, ὤλιθον. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. εὑρῶ, εὗρον. βλαστῶ, ἔβλαστον. ἀλαλκῶ, ἤλαλκον. τούτων δὲ οἱ δεύτεροι ἀόριστοι φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραλήγουσι τοὐναντίον τοῖς βαρυτόνοις, καὶ τὰ μὲν πρωτόθετα ἰωνικῶς καὶ ποιητικὰ, ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις κλίνονται. ποιέω. ποιέεις, ποιέει. τὰ δὲ δεύτερα ῥητορικὰ περισπώμενα,

propriam sortita sunt declinationem per mixtionem in præsenti & præterito imperfecto. in aliis aũt tẽporibus similiter grauisonis declinantur. ut siquis notauit declinare bene uerbero & uerberor, fundamentum existentia omniũ uerborum, illaboriose & hæc declinabit. qui autem illa negligit, & horum inexpertus erit, & labor ipsius inanis erit. sine principijs, enim & fundamentis omnia inania.

Mixtio prima.

Mixtiones primæ coniugationis in indicatiuis, imperatiuis, optatiuis, subiunctiuis, infinitiuis, & participijs, sic fiunt. E & o, in o miscet. E & ei, in ei. Duo ee, in ei. E & o, in u. E & u, in u. E & oi, in oi. E & i in i. Facio, cio. facis, cis. facit, cit. Faciebã bam. faciebas, bas. faciebat, bat. Præteritũ perfectũ, feci. Præteritũ plusquã perfectũ, feceram. Aoristus feci. Futurũ faciam, temporaliter solum in his & inclinatiue, ne quod est extra rem maius re fiat. declinatio enim horum multis alijs dicta est, & mi hi in primo. & formatio eadem grauisonis. Fac, fac. faciat, faciat. Feceris, fecerit. Facito, facito. Optatiuum, facerem, facerem. & mutatione mi in in æolice, facerẽ, faceres, faceret. sic & clamarem, clamarem. Clamarem. res. ret. & inaurarem, inaurarem, inaurarem. res. ret. fecissem. fecerim. fecerim. faciam. Subiunctiua, si faciam, am. facias, as. faciat, at. si fecissem. si fecero, pro futuro. facere, facere. fecisse. fecisse. factum ire. faciens, faciens. faciens, ens. faciens, faciens. qui fecit. qui facit. facturus .. passiua. fio fio, . passiuum. fis, fis. fit, fit. fiebam, fiebam. factus sum. es. est.

ἰδίαν ἔλαχον κλίσιν κατὰ κρᾶσιν ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις ὡσαύτως τοῖς βαρυτόνοις κλίνεται. ὥστε εἴ τις οἶδε κλίνειν καλῶς τὸ τύπτω καὶ τύπτομαι, θεμέλιον ὄντα πάντων τῶν ῥημάτων, ἀπόνως καὶ ταῦτα κλινεῖ. ὁ δὲ ἐκείνων ὀλιγωρῶν, καὶ τούτων ἄπειρος ἔσται, καὶ ὁ κόπος αὐτοῦ κενὸς ἔσται. χωρὶς γὰρ ἀρχῶν καὶ θεμελίων τὰ πάντα κενά.

Κρᾶσις τῆς πρώτης.

Αἱ δὲ κράσεις τῆς πρώτης συζυγίας ἐν ὁριστικοῖς, προστακτικοῖς, εὐκτικοῖς, ὑποτακτικοῖς, ἀπαρεμφάτοις, καὶ μετοχαῖς, οὑτωσὶ γίνονται. Τὸ ε καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. Τὸ ε καὶ ει, εἰς ει. Τὰ δύο εε, εἰς ει. Τὸ ε καὶ ο, εἰς ου. Τὸ ε καὶ ου, εἰς ου. Τὸ ε καὶ οι, εἰς οι. Τὸ ε καὶ η, εἰς η. Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέει, εῖ. Ἐποίεον, ουν. ἐποίεες, εις. ἐποίεε, ει. Ὁ παρακείμενος, πεποίηκα. Ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεποιήκειν. Ὁ ἀόριστος, ἐποίησα. Ὁ μέλλων, ποιήσω. χρονικῶς μόνον ἐν τούτοις καὶ ἐγκλιτικῶς. ἵνα μὴ τὸ πάρεργον μεῖζον τοῦ ἔργου γένοιτο. ἡ κλίσις γὰρ τούτων πολλοῖς τε ἄλλοις εἴρηται, κἀμοὶ ἐν τῷ πρώτῳ. ὅ, τε σχηματισμὸς ὁ αὐτὸς τοῖς βαρυτόνοις. Ποίεε, ει. ποιεέτω. ποιείτω. Πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ποίησον, ποιησάτω. Τὸ εὐκτικὸν, ποιέοιμι, ποιοῖμι. καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς, ποιοίην, ης, η. οὕτω καὶ βοάοιμι, βοῷμι, βοῴην, ης, η, καὶ χρυσόοιμι, χρυσοῖμι, χρυσῴην, ης, η. πεποιήκοιμι. ποιήσαιμι. ποιήσεια, ποιήσοιμι. Ὑποτακτικὰ, ἐὰν ποιέω, ῶ. ποιέῃς, ῇς. ποιέῃ, ῇ. Ἐὰν πεποιήκω. Ἐὰν ποιήσω, ἀντὶ μέλλοντος. Ποιέειν, εῖν. πεποιηκέναι. ποιῆσαι. ποιήσειν. Ὁ ποιέων, ῶν. Ἡ ποιέουσα, οῦσα. Τὸ ποιέον, οῦν. ὁ πεποιηκώς. ὁ ποιήσας. ὁ ποιήσων. Παθητικά. Ποιέομαι ποιοῦμαι, τὸ παθητικόν. ποιέῃ, ποιῇ. ποιέεται, εῖται. ἐποιεόμην. ἐποιούμην. πεποίημαι. σαι. ται.

pluralis tertia facti sunt communiter, & ionice facti sunt, a tertia singulari, mutatione i in e, & multiplicatione a, omnis .n. tertia singularis passiui præteriti perfecti habens ante t uocalem longam, mutans ipsam in breuem, ionicam tertiam facit, addito & a, factum est, facta sunt. propter quod circunflexi longa penultimantes, hanc corripiunt in debitam correptionem. clamatum est clamata sunt. inauratum est, inaurata sunt. si autem uis, & a tertia plurali, commutatione n in a, ut uerberentur. uerberentur, facti sunt, facti sunt. debita correptione facta, factus fueram, fiam, factus fui, fiam. factus fui, fiam. Fias, as. factus sis. factus sis. factus sis. fierē, fierē. factus fuissem. fuerim. fiam. factus fuissem, fiam. si fiam, fiam. si factus fuerim. si factus fuissem. si fiam, pro futuro semper. Fieri, eri. factum esse, factum fuisse. factum fuisse. factum iri. fiens, fiens. factus. factus. factus. faciendus. Nota autem bissyllaba in secunda & tertia persona contractionem non pati, ϵο, is, is, it. it. nauigo, nauigas, nauigas. nauigat, at fluo, is, is. fluit. it. fundo fundis, fundis. fundit. it. & in passiuis in tertia, nauigatur. fluitur & indige cum his. secunda est. per σαο prolata, in penultima futuri & aliorum temporum a aut i habet, hoc modo. Cum præsens ipsorum ante o e aut i habet tunc futurum a penultimat. sino, sinam. specto, ctabo. tristo, tristabo. erubeo, erubebo. altero, alterabo. communiter, & alterabo ionice. Etiam penultimantia o, audio, audiam excipitur clamo, clamabo fleo, flebo.

τὸ πληθυντικὸν τρίτον πεποίηνται κοινῶς, καὶ ἰωνικῶς πεποιέαται, ἀπὸ τοῦ τρίτου ἑνικοῦ, τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. πᾶν γὰρ τρίτον ἑνικὸν τοῦ παθητικοῦ παρακείμενον ἔχων πρὸ τοῦ τ φωνῆεν μακρὸν, τρέπον αὐτὸ εἰς βραχὺ, τὸ ἰωνικὸν τρίτον ποιεῖ, προστεθέντος καὶ α, πεποίηνται, πεποιέαται. διὸ οἱ περισπώμενοι μακρᾷ παραλήγοντες, ταύτην συστέλλουσιν εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. βεβόηνται, βεβοέαται. κεχρύσωνται, κεχρυσόαται. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ, ἀμοιβῇ τοῦ ν εἰς α, ὥσπερ τύψαιντο, τυψοίατο, πεποίηνται, πεποιέαται, τῆς ὀφειλομένης συστολῆς γινομένης, ἐπεποιήμην, πεποιήσομαι. ἐποιήθην, ποιηθήσομαι. ἐποιησάμην, ποιήσομαι. Ποίεου, οῦ. πεποίησο. ποιήθητι. ποίησαι. ποιοίμην, ποιοίμην. πεποιημένος εἴην. ποιηθείην. ποιηθησοίμην. ποιησαίμην. ποιησοίμην. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι. ἐὰν πεποιῶμαι. ἐὰν ποιηθῶ. ἐὰν ποιήσωμαι, ἀντὶ μέλλοντος πάντοτε. Ποιέεσθαι, εῖσθαι, πεποιῆσθαι. ποιηθῆναι. ποιήσασθαι, ποιήσεσθαι. ὁ ποιεόμενος, ούμενος. ὁ πεποιημένος. ὁ ποιηθείς. ὁ ποιησάμενος. ὁ ποιησόμενος. Σημείωσαι δὲ τὰ δισύλλαβα ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ συναίρεσιν μὴ πάσχειν, νέω, νέεις, εῖς. νέει, εῖ. πλέω, πλέεις, εῖς. πλέει, εῖ. ῥέω, ῥέεις, εῖς. ῥέει, εῖ. χέω, χέεις, εῖς. χέει, εῖ. καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς ἐν τρίτῳ, πλεῖται. ῥεῖται. καὶ τὸ δεῖται μετὰ τούτων. δευτέρα ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ αω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων τὸ α ἢ τὸ η ἔχει, οὕτωσίν. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς αὐτῶν πρὸ τοῦ ω ε ἢ ι ἔχει τότε ὁ μέλλων τῷ α παραλήγει. ἐῶ, ἐάσω. θεῶ, θεάσω. ἀνιῶ, ἀνιάσω. ἐρυθριῶ, ἐρυθριάσω. ἀλλοιῶ, ἀλλοιάσω κοινῶς, καὶ ἀλλοιήσω ἰωνικῶς. Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο, ἀκροῶ, ἀκροάσω. ἐξαιρεῖται βοῶ, βοήσω. γοῶ, γοήσω.

trituro, triturabo, & triturabo. Etiam in rho supra unam syllabam, traijcio, traijciam. misceo, miscebo. senesco, senescam. rado autẽ, radis. Radit. n. in cute hoc. Etiã in lo supra unam syllabam e penultimãtia, rideo, ridebo. ago, agam. Etiam in rho & lo solisylla ba, non facientia deriuatiua in mi, facio, faciam. frango, frangam rumpo, rumpam. frango, frãgam. Etiam cum præsens y penultimat, tunc & futurum i, spondeo, debo. seditioni trado, sed adam conturbo, conturbabo. Etiam in lo solũ aut cũ consonante per comprehensionẽ, aut per distantiã, spolio, spoliabo, crapulor, crapulabor. minor, minabor. podagror, podagrabor, bilio, biliam. insanio, insaniam. negocior, negociabor. præterquam laxo, laxabo. propitio, propitiabo. Etiã in rho & lo deriuatiua in mi facientia, utor, utar. q̃m utar, incẽdo, incendam, q̃m incẽdo. fero feram, q̃m fero. Etiã in aliã aliquã consonantẽ desinẽtia, tergo, gam. scalpo, pã. uiuo, uam. uinco, uincam. esurio, esuriam. sitio, sitiam. guberno, gubernabo. honoro, rabo. pubesco, scam. delitior, litiabor. uindemio, uindemiabo. sileo, silebo. taceo, ebo. sector, sectabor, insequor. uello autem uellam, uello scilicet uellam. Commixtiones secundæ coniugationis sunt hæ in omnibus actiuis, & passiuis. A & o, in o, miscetur. A & e, in ei diphthongũ, in a subscriptum. a & e, in a longum. a & o in o & a & u. in o. a & in, in an. a & oi, in o subscriptũ. a & i, in a. Indicatiua, Clamo, mo. clamas, clamas. cum ascripto i. similiter & clamat, at. clamabã, bã mabas, bas. clamabat, bat, clamaui, clamauerã, clamaui. mabo.

ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, περῶ, περάσω. φυρῶ, φυράσω. γηρῶ, γηράσω. ξυρῶ, δὲ ξυρεῖς. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο. Ἔτι τὰ εἰς λω ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραληγόμενα, γελῶ, γελάσω. ἐλῶ, ἐλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονοσύλλαβα, μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, δρῶ, δράσω. κλῶ, κλάσω. φλῶ, φλάσω. θλῶ, θλάσω. Ἔτι ὅτε ὁ ἐνεστὼς τῷ υ παραλήγει, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η, ἐγγυῶ, ἐγγυήσω. λυῶ, λυήσω. δυῶ, δυήσω. Ἔτι τὰ εἰς λω μόνον ἢ μετὰ συμφώνου κατὰ σύλληψιν, εἴτε κατὰ διάστασιν, συλῶ, συλήσω. κραιπαλῶ, κραιπαλήσω. ὁμιλῶ, ὁμιλήσω. ποδηγῶ, ποδηγήσω. χολῶ, χολήσω. μελαγχολῶ, μελαγχολήσω. ἀσχολῶ, ἀσχολήσω. πλὴν τοῦ χαλῶ, χαλάσω. ἱλῶ, ἱλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα, χρῶ, χρήσω. ὅτι χρῆμι. πρῶ, πρήσω, ὅτι πρῆμι. τλῶ, τλήσω, ὅτι τλῆμι. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο τι σύμφωνον λήγοντα, σμῶ, σμήσω. κνῶ, κνήσω. ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. πεινῶ, πεινήσω. διψῶ, διψήσω. κυβερνῶ, κυβερνήσω. τιμῶ, τιμήσω. ἡβῶ, ἡβήσω. τρυφῶ, τρυφήσω. τρυγῶ, τρυγήσω. σιγῶ, σιγήσω. σιωπῶ, σιωπήσω. σπῶ, σπήσω, τὸ ἀκολουθῶ. σπῶ δὲ σπάσω, τὸ ἀνασπῶ, ἀνασπάσω. Αἱ κράσεις τῆς δευτέρας συζυγίας εἰσὶν αὗται ἐν πᾶσι τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. Τὸ α καὶ ω, εἰς ω κιρνᾶται. τὸ α καὶ ε, ἐν ει διφθόγγῳ, εἰς α ὑπογεγραμμένον. τὸ α καὶ ε, εἰς α μακρόν. τὸ α καὶ ο, εἰς ω καὶ τὸ α καὶ ου, εἰς ω. τὸ α καὶ ειν, εἰς αν. Τὸ α καὶ οι, εἰς ῳ ὑπογεγραμμένον. Τὸ α καὶ η, εἰς α. Ὁριστικά. Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ὡσαύτως καὶ τὸ βοάει, ᾷ. ἐβόαον, ων. ἐβόαες, ας. ἐβόαε, α. βεβόηκα. ἐβεβοήκειν. ἐβόησα. βοήσω.

Clama,a.clamet,met.clamet,met.clama,clamet.cla-marem,rem.clamares,res.clamaret,ret cum i. & æo-lice,clamarem,res,ret. clamauerim.clamauiſſem.cla mauiſſem.clamem.Si clamem,mem,clames,mes.cla met,met,ſimiliter in indicatiuis. Si clamauiſſem.Si clamauero. Clamare,re. clamauiſſe,uiſſe. atum ire. Clamans,mans. clamans, uociferatus. clamaturus. Clamor,mor. clamaris,aris. clamat,mat. clamabar, mabar. clamatus ſum,clamatus ſum. clamabor. cla-matus ſum.clamabor. Clamare,are.clamatus ſis.cla-mator,mator. Clamarer,rer. clamatus eſſem,clama-tus fuiſſem.clamatus eſſem.clamer. Si clamer,mer, ſi clamatus ſim.ſi clamatus fuero.ſi matus fuero.Cla-mari,ari.clamatum fuiſſe.atum fuiſſe.atum eſſe.cla-matum iri.Clamatus,tus,clamatus,clamatus,clama-tus.clamandus. Tertia eſt quæ per oo profertur, in penultima futuri, & aliorum temporũ o magno pe-nultimat utplurimum . in paucis autem o paruo ſic. Cum tertiæ uerba habent præpoſitum uerbale,tunc o magnũ inuenies in penultima futuri.inauro,ro. in aurabo, qm̃ aurum. deargento,to.deargẽtabo,quo-niam argentũ.gypſo.gypſabo, quoniam gypſus. ca-pio,capiam,quoniã manus.ſuccendo,ſuccendã,quo niam ignis.corono,coronabo, quoniam corona.eri-go,erigã,quoniã rectus . torqueo,torquebo,qm̃ tor-tus.lædo,lædam,qm̃ malus.humilio,humiliabo,quo niam humilis. & alia multa . præter pauca quædam habentia o paruum. aro,arabo. iuro,iurabo . culpo, culpabo.paſcor,or.paſcar. quod & in alijs tẽporibus eſt uidere . Commixtiones autem tertiæ ſic habent.

βόαε, α. βοάετω, άτω. βεβόηκε, κέτω. βόησον, σάτω. βοάοιμι, ῷμι. βοάοις, ῷς. βοάοι, ῷ, μετὰ τοῦ ι. καὶ αἰολικῶς, βοῴην, ης, η. βεβοήκοιμι. βοήσαιμι. βοήσεια. βοήσοιμι. Ἐὰν βοάω, ῶ. βοάῃς, ᾷς. βοάῃ, ᾷ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς. Ἐὰν βεβοήκω. Ἐὰν βοήσω. Βοάειν, ᾶν. βεβοηκέναι. βοῆσαι. βοήσειν. Ὁ βοάων, ῶν. ὁ βεβοηκώς. ὁ βοήσας. ὁ βοήσων. Βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. βοάεται, ᾶται. ἐβοαόμην, ώμην. βεβόημαι. ἐβοήθην. βοηθήσομαι. ἐβοησάμην. βοήσομαι. Βοάου, ῶ. βεβόησο. βοήθητι. βόησαι. Βοαοίμην. ῴμην. βεβοοίμην. βοηθείην. βοησαίμην. βοησοίμην. Ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι. ἐὰν βεβοῶμαι. ἐὰν βοηθῶ. ἐὰν βοήσωμαι. Βοάεσθαι, ᾶσθαι. βεβοῆσθαι. βοηθῆναι. βοήσασθαι. βοήσεσθαι. Ὁ βοαόμενος, ώμενος. ὁ βεβοημένος. ὁ βοηθείς. ὁ βοησάμενος. ὁ βοησόμενος. Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ οω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ τῶν ἄλλων χρόνων τῷ ω μεγάλῳ παραλήγει ὡς ἐπιτοπλεῖστον. ἐν ὀλίγοις δὲ τῷ ο μικρῷ οὑτωσίν. Ὅτε τὰ τῆς τρίτης ῥήματα ἔχουσι προεπικείμενον ῥηματικὸν, τότε τὸ ω μέγα εὑρήσεις ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος. χρυσόω, ῶ. χρυσώσω, ὅτι χρυσός. ἀργυρόω, ἀργυρῶ, ἀργυρώσω, ὅτι ἄργυρος. γυψῶ, γυψώσω, ὅτι γύψος. χειρῶ, χειρώσω, ὅτι χείρ. πυρῶ, πυρώσω, ὅτι πῦρ. στεφανῶ, στεφανώσω, ὅτι στέφανος. ὀρθῶ, ὀρθώσω, ὅτι ὀρθός. στρεβλῶ, στρεβλώσω, ὅτι στρεβλός. κακῶ, κακώσω, ὅτι κακός. ταπεινῶ, ταπεινώσω, ὅτι ταπεινός. καὶ ἄλλα πάμπολλα. πλὴν ὀλίγων τινῶν τῶν ἐχόντων τὸ ο μικρόν. ἀρῶ, ἀρόσω, ὀμῶ, ὀμόσω. ὀνῶ, ὀνόσω. βόω, ῶ, βόσω. ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις ἐστὶν ἰδεῖν. Αἱ δὲ κράσεις τῆς τρίτης οὕτως ἔχουσι.

O & o, in o miſcetur. O & oi, in oi. O & e, in u. Duo oo, in u. O & in, in un. O & i, in oi. Inauro, ro, in auras, ras. inaurat, rat. inaurabam, rabam. inauraui, inauraui. inauraueram, inauraui, inaurabo. Inaura, ra, inaura, inaurato. Inaurarē, rem. inaurauiſſem, inaurauerim. inaurauerim. inaurem. Si inaurem rem. inaures, res. inauret, ret. ſimiliter indicatiuis. Si inaurauiſſem. ſi inaurauero, inaurare, re. inaurauiſſe. inauraſſe. inauratum ire, inaurans, inaurans. inaurans, inaurans. inauraturus. Inauror, inauror. inaurabar, bar. inauratus fui. inauratus fueram. inauratus ſum. inauratus fui. inaurabor. Inaurare, inaurare, inauratus. inaurator, inaurator. Inaurarer, rarer. inauratus fuiſſem. inauratus fuiſſem. inauratus fuiſſem. inaurer. Si inaurer, rer. inaurere, re. inauretur, inauretur, & inauretur. Si inauratus fuiſſem. Si inauratus ſim. Si inauratus fuero. Inaurari, inaurari, inauratum fuiſſe. inauratum eſſe. inauratum eſſe. inauratū iri. Inauratus, ratus, inauratus. inauratus. inauratus. inaurandus.

De in mi.

His ita ſe habentibus, & de in mi dicamus breuiſſime, quorum coniugationes, ut cognitum eſt, quatuor ſunt. harum prima, a prima circunflexorum, pono, pono, pono, ſecunda, a ſecunda, ſiſto, ſiſto, ſiſto. tertia, a tertia, do, do, do. quarta autem, ab in yo grauiſonis uſque ad præteritum imperfectum declinata. Iungo, iungo. coagulo, coagulo. perdo, perdo. & prima quidem & ſecunda, i penultimat. tertia autem, o. quarta autem, y. commune

Τὸ ο καὶ ω εἰς ω κιρνᾶται. Τὸ ο καὶ οι, εἰς οι. Τὸ ο καὶ ε, εἰς ου. Τὰ δύο οο, εἰς ου, Τὸ ο καὶ ειν, εἰς ουν. Τὸ ο καὶ η, εἰς οι. Χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόει, οῖ. ἐχρύσοον, ουν. κεχρύσωκα. ἐκεχρυσώκειν, ἐχρύσωσα. χρυσώσω. Χρύσοε, ου. κεχρύσωκε. χρύσωσον. Χρυσόοιμι, οῖμι. κεχρυσώκοιμι. χρυσώσαιμι. χρυσώσεια. χρυσώσοιμι. Ἐὰν χρυσόω, ῶ. χρυσόης, οῖς. χρυσόῃ, οῖ. ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς. Ἐὰν κεχρυσώκω. ἐὰν χρυσώσω. Χρυσόειν, οῦν. κεχρυσωκέναι. χρυσῶσαι. χρυσώσειν. Ὁ χρυσόων, ῶν. ὁ κεχρυσωκώς. ὁ χρυσώσας. ὁ χρυσώσων. Χρυσόομαι, οῦμαι, ἐχρυσοόμην, ούμην. κεχρύσωμαι. ἐκεχρυσώμην. ἐχρυσώθην. ἐχρυσωσάμην. χρυσώσομαι. Χρυσόου, οῦ. κεχρύσωσο. χρυσώθητι. χρύσωσαι. Χρυσοοίμην, οίμην. κεχρυσώμην. χρυσωθείην. χρυσωσαίμην. χρυσωσοίμην. Ἐὰν χρυσόωμαι, ῶμαι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόηται, οῦται, καὶ χρυσῶται. Ἐὰν κεχρυσῶμαι. Ἐὰν χρυσωθῶ. Ἐὰν χρυσώσωμαι. Χρυσόεσθαι, οῦσθαι. κεχρυσῶσθαι. χρυσωθῆναι. χρυσώσασθαι. χρυσώσεσθαι. Ὁ χρυσοόμενος. ούμενος. ὁ κεχρυσωμένος. ὁ χρυσωθείς. ὁ χρυσωσάμενος. ὁ χρυσωσόμενος.

Περὶ τῶν εἰς μι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς μι λέγωμεν βραχύτατα, ὧν αἱ συζυγίαι, ὡς ἔγνωσται, τέσσαρές εἰσι. τούτων ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων, τιθέω, ῶ, τίθημι. ἡ δευτέρα, ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἱστάω, ῶ, ἵστημι. ἡ τρίτη. ἀπὸ τῆς τρίτης, διδόω, ῶ, δίδωμι. ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τῶν εἰς νω βαρυτόνων μέχρι παρατατικοῦ κλινομένη. ζευγνύω, ζεύγνυμι. πηγνύω, πήγνυμι. ὀλλύω, ὄλλυμι. καὶ ἡ μὲν πρώτη καὶ δευτέρα, τῷ η παραλήγει. ἡ δὲ τρίτη, τῷ ω. ἡ δὲ τετάρτη, τῷ υ. κοινὸν

autem ipsis in futuro abijcere primam syllabam. pono, ponam. sisto, sistam. do, dabo. & in actiuis quidem, longa penultimare. in passiuis autem breui, pono, ponam. sisto, sisto. do, dor. iungo, iungor. nisi alicubi poetica licentia contrarium in passiuis fiat, ut ponor. mereo, quæro, & alia ionica. æoles autem ponor, sto dicunt. & in mi quidem, in præsenti quidem & præterito imperfecto, & aoristo secũdo, propriam sortita sunt declinationem. in alijs autem temporibus, eodem modo grauisonis declinantur. quæ ante alia oportet bene didicisse. formabis autem ipsorum secundas personas a primis, mutatione mi in s. pono, ponis. sisto, sistis. do, das. iungo, iungis. tertias autem a secundis, additione i. ponis, ponit, & ponit dorice. sistis, sistit. das, dat. iungis, iungit. Secunda & tertia dualium, a secunda plurali, mutatione e in on, sicut & grauisona. ponitis, ponitis, ponunt. sistitis, sistitis, sistunt. datis, datis, dant. iungitis, iungitis, iungunt. Pluralis prima a singulari prima, transmutatione ultimæ, & correptione penultimæ. uel a participali genitiuo secundum ueteres. ponimus. sistimus. damus. iungimus. Pluralis secunda a prima, mutatione men in te, ponimus, ponitis. sistitis. datis. iungitis. Pluralis tertia simili uoce participalibus datiuis pluralibus, ponunt. sistunt. dant. iungunt. & ionice, ponunt. dant. iungunt. at sisto, sistunt facit propter uocalitatem. etiam & eunt attice ex contractione, & immittunt, & similia. Præteritum imperfectum a præsenti, mutatione m in n.

δ' αὐτοῖς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποβάλλειν τὴν πρώτην συλλαβήν. τίθημι, θήσω. ἵστημι, στήσω. δίδωμι, δώσω, καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, μακρᾷ παραλήγειν. ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, βραχείᾳ, τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι, δίδομαι, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. εἰμήπου ποιητικῇ ἀδείᾳ τοὐναντίον ἐν τοῖς παθητικοῖς γένοιτο, ὡς τίθημι. ἀκαχήμαι. δίζημαι, καὶ ἄλλα ἰωνικά. οἱ δὲ αἰολεῖς τίθαιμι, ἵσταιμι λέγουσι. καὶ τὰ μὲν εἰς μι, ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ, καὶ ἀορίστῳ δευτέρῳ, ἰδίαν ἔλαχεν κλίσιν. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις χρόνοις, ὁμοιοτρόπως τοῖς βαρυτόνοις κλίνονται. ἃ πρὸ τῶν ἄλλων δεῖ καλῶς μαθεῖν. σχηματίσεις δὲ αὐτῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα ἀπὸ τῶν πρώτων, τροπῇ τοῦ μι εἰς σ. τίθημι, τίθης. ἵστημι, ἵστης. δίδωμι, δίδως. ζεύγνυμι, ζεύγνυς. τὰ δὲ τρίτα ἀπὸ τῶν δευτέρων, προσθέσει ι. τίθης, τίθησι, καὶ τίθητι δωρικῶς. ἵστης, ἵστησι. δίδως, δίδωσι. ζεύγνυς, ζεύγνυσι. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ἀπὸ τοῦ δευτέρου πληθυντικοῦ, τροπῇ ε εἰς ον, ὥσπερ καὶ τὰ βαρύτονα. τίθετε, τίθετον, τίθετον. ἵστατε, ἵστατον, ἵστατον. δίδοτε, δίδοτον, δίδοτον. ζεύγνυτε, ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. Τὸ πληθυντικὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης, καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης. ἢ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς κατὰ παλαιούς. τίθεμεν. ἵσταμεν. δίδομεν. ζεύγνυμεν. Τὸ πληθυντικὸν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ μεν εἰς τε, τίθεμεν, τίθετε. ἵστατε. δίδοτε. ζεύγνυτε. Τὸ πληθυντικὸν τρίτον ὁμοφώνως ταῖς μετοχικαῖς δοτικαῖς πληθυντικαῖς, τιθεῖσιν. ἱστᾶσι. διδοῦσι. ζευγνῦσι. καὶ ἰωνικῶς, τιθέασι. διδόασι. ζευγνύασι. τὸ δὲ ἵστημι, ἱστᾶσι ποιεῖ δι' εὐφωνίαν. ἔτι καὶ ἰᾶσιν ἀττικῶς ἐκ συναιρέσεως, καὶ ἀφιᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια. Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ μ εἰς ν,

additione consueti augmenti,pono,ponebam. sisto, sistebam,do, dabam. iungo, iungebam. Secunda a prima,mutatione n in s. Tertia a secunda, abiectio ne s.& reliqua eodem modo præsenti. Præteritum perfectum a futuro, ponam, posui. stabo, steti. dabo,dedi. Præteritum plusquam perfectum a præterito perfecto secundum grauisona, posueram. steteram. dederam. posui autem & posueram bœoticè,mutatione i in ei,sicut heroes.pro heroes. unde & positus sum per ei. at steti per a, ad differentiam steti, a sto. Aoristus primus, posui. steti. dedi. posui autem, pro posui, & dedi pro dedi extra regulam. cum quibus & misi notatum est in his quæ sunt in mi, sicut dixi, & tuli in grauisonis. Aoristus secundus, posui, posuisti, posuit, per i. reliqua uero,per e.steti,stetisti,stetit. dedi,pedisti,dedit, per o magnum.reliqua autem, per o paruum. futurum, ponam, sistam.dabo. Scire autem oportet quod in mi superbisyllaba quidem existentia,antepenacuuntur.pono.do.bisyllaba autem,acuuntur.sum.aio. dico. inclinata uero.acuuntur,& composita.antepenacuũtur.assentior.adsum. eo autem,idest proficiscor, ante circunflectitur. & primæ quidem & secundæ, defectiua.tertiæ uero pręter do,defectiua.quartæ autem,usq; ad præteritum imperfectum. Imperatiuorum,uero quæ in thi,a genitiuo propriorum participiorum fiunt,abiectione n, & trãsmutatione ultimæ in thi.ponentis,pone,pro pone. ponat.ponentis,ponito, & ponito, ponat. stanti, sta, stet, stantis, sta, stet,dantis,da,det. dantis, dato, & dato, det iungen-

προσθέσει τῆς συνήθους αὐξήσεως, τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. Τὸ τρίτον ἐκ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοιοτρόπως τῷ ἐνεστῶτι. Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, θήσω, τέθεικα. στήσω, ἕστακα. δώσω, δέδωκα. Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου κατὰ τὰ βαρύτονα, ἐτεθείκειν. ἑστάκειν. ἐδεδώκειν. τὸ δὲ τέθεικα καὶ ἐτεθείκειν, βοιωτικῶς, τροπῇ τοῦ η εἰς ει. ὥσπερ εἴρωες, ἀντὶ ἥρωες. ὅθεν καὶ τὸ τέθειμαι διὰ ει. τὸ δὲ ἕστακα διὰ τοῦ α, εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα, ἀπὸ τοῦ ἑστήκω. Ὁ ἀόριστος πρῶτος, ἔθηκα. ἔστησα. ἔδωκα. τὸ δὲ ἔθηκα, ἀντὶ ἔθησα, καὶ ἔδωκα, ἀντὶ ἔδωσα ἔξω τοῦ κανόνος. μεθ᾽ ὧν καὶ τὸ ἧκα σεσημείωται ἐν τοῖς εἰς μι, ὥσπερ τὸ εἶπα, καὶ ἤνεγκα ἐν τοῖς βαρυτόνοις. Ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἔθην, θης, θη, διὰ τοῦ η. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ε. ἔστην, ἔστης, ἔστη, ἔδων, δως, δω, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. μέλλων, θήσω, στήσω. δώσω. Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι τὰ εἰς μι ὑπερδισύλλαβα μὲν ὄντα, προπαροξύνονται. τίθημι. δίδωμι. δισύλλαβα δὲ, ὀξύνονται, εἰμί. φημί. ἠμί. ἐγκλινόμενα δὲ, ὀξύνονται. καὶ σύνθετα, προπαροξύνονται. σύμφημι. πάρειμι. τὸ δὲ εἶμι τὸ πορεύομαι, προπερισπᾶται. καὶ τὰ μὲν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας, ἀνελλιπῆ. τὰ δὲ τῆς τρίτης, πλὴν τοῦ δίδωμι, ἐλλιπῆ. τὰ δὲ τῆς τετάρτης, μέχρι παρατατικοῦ. Τῶν δὲ προστακτικῶν τὰ μὲν, εἰς θι ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἰδίων μετοχῶν γίνονται, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ μεταπτώσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθετι, ἀντὶ τίθεθι. τιθέτω. θέντος, θέτι, καὶ θές, θέτω. ἱστάντος, ἵσταθι, ἱστάτω. στάντος, στῆθι, στήτω. διδόντος, δίδοθι, διδότω. δόντος, δόθι, καὶ δός, δότω, ζευγνύν-

tis,iunge,iungat. In on autem & in e,ut grauisona, posueris,posuerit.steterit.sistito,sistat.dederis,dederit.optatiuorum autem,in in quidem,ut passiua primi & secundi aoristi,ponerem,res,ret. posuerim,ris,rit.sisterem.starem.darē.dederim.in mi aūt,ut grauisona,posuissem,sses,sset.stetissem,sisterem cōmune, sisterem æolicum dedissem,posuissem,sistam,dem. Subiunctiuorum aūt,circunflexa quidem,ut passiua primi & secundi aoristi,si ponam,as,at. si posuerim,ris,rit.sistam,sistas,sistat. per a sistem,sistes,sistet. si det,si dederit.at penacuta ut grauisona,si posuissem,si stetissem.si stetero.si dedissem. Infinitiuurum autem alia quidem in næ, alia uero in in, ponere, posuisse,posuisse,sistere,stetisse.statuisse.stare.dare,dedisse,dare,iungere, positum ire, statū ire, datum ire. a proprijs indicatiuis ut grauisona. Participiorū autem alia quidem in is, alia uero in as, & os, & us, & ys trigeneriter,ponens,ponens.ponens. ponens. ponens.positurus.sistens.stans,stans,staturus.dans,qui dedit, dans, daturus. iungens. Et passiua ponor,positus sum,positus sum, positus sum, ponar, & alia secundum antescripta in diuersis interrogamentis & compendijs iuniorum quorum primus doctus Manuelus Chrysoloras qui plantauit & docuit in Italia græcas literas,cuius liber nescio quo pacto quidam ex imperitis contrahentes corrupere, & post illum multos post annos omnia optimus Theodorus gaza quatuor libros composuit pulcherrimos, & eruditissimos. quoniam uero nostra grammatica uariaq; existit & difficilis, & ueluti quoddam pelagus

τος, ζεύγνυθι, ζευγνύτω. τὰ δὲ εἰς ον, καὶ εἰς ι, ὡς τὰ βαρύτονα, τίθεικε, τω. ἵστακε, ἱστακέτω. στῆσον, στησάτω. δέδωκε, τω. Τῶν δὲ εὐκτικῶν τὰ μὲν, εἰς ην ὡς τὰ παθητικὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου, τιθείην, ης, η. θείην, ης, η. ἱσταίην, σταίην. διδοίην, δοίην. τὰ δὲ, εἰς μι ὡς τὰ βαρύτονα, τεθείκοιμι, κοις, κοι. ἑστάκοιμι. στήσαιμι τὸ κοινὸν, στήσεια τὸ αἰολικόν. δεδώκοιμι, θήσοιμι. στήσοιμι. δώσοιμι. Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν. τὰ μὲν περισπώμενα, ὡς τὰ παθητικὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἐὰν τιθῶ, θῇς, θῇ. ἐὰν θῶ. ἐὰν ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ. διὰ τοῦ α. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ. ἐὰν διδῶ. ἐὰν δῶ. τὰ δὲ παροξύτονα, ὡς τὰ βαρύτονα ἐὰν τεθείκω. ἐὰν ἑστάκω. ἐὰν στήσω. ἐὰν δεδώκω. Τῶν δὲ ἀπαρεμφάτων τὰ μὲν, εἰς ναι. τὰ δὲ, εἰς ειν. τιθέναι. τεθεικέναι. θεῖναι. ἱστᾶναι. ἑστακέναι. στῆσαι. στῆναι. διδόναι. δεδωκέναι. δοῦναι. ζευγνύναι. θήσειν, στήσειν, δώσειν, ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁριστικῶν ὡς τὰ βαρύτονα. Τῶν δὲ μετοχῶν αἱ μὲν, εἰς εις. αἱ δὲ, εἰς ας, καὶ ως, καὶ ους, καὶ υς, τριγενῶς. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν. ὁ θεὶς. ὁ τεθεικώς. ὁ θήσων. ὁ ἱστάς. ὁ ἑστακώς. ὁ στὰς. ὁ στήσων. ὁ διδούς. ὁ δεδωκώς. ὁ δούς. ὁ δώσων. ὁ ζευγνύς. Καὶ τὰ παθητικά, τίθεμαι, ἐθέμην. τέθειμαι, ἐτέθην. ἐθέμην. θήσομαι. καὶ τἄλλα κατὰ τὰ προσγεγραμμένα ἐν διαφόροις ἐρωτήμασι καὶ ἐπιτομαῖς τῶν νεωτέρων, ὧν πρῶτος ὁ σοφὸς Μανουῆλος, ὁ χρυσολωρᾶς, ὁ φύτεύσας καὶ διδάξας ἐν ἰταλίᾳ τὰ ἑλληνικά. οὗ τὸ βιβλίον οὐκ οἶδ' ὅπως τινὲς τῶν ἀμαθῶν συστείλαντες, διέφθειραν. καὶ μετ' ἐκεῖνον μετὰ πολλὰ ἔτι ὁ πάντ' ἄριστος θεόδωρος ὁ γαζῆς τέσσαρα βιβλία συνέθηκε κάλλιστα καὶ ἐλλογιμώτατα. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμετέρα γραμματικὴ ποικίλη τε τυγχάνει, καὶ δύσκολος, καὶ οἷόν τι πέλαγος

immensum. non opus est auditores solis contentos esse compendijs, quæ tanquã umbratiles pugnæ sunt sed post illa quærere quę inueniuntur, uetera & noua interrogamenta, a quibus & hæc ipse hausi, & quæcunque facile inuenta sunt quatuor libri Apollonii difficilis. Herodiani plurima, Syngeli Hierosolymitæ de constructione. Maximi planudæ disputationem, & de constructione, & de transitiuis, & intransitiuis uerbis. Tryphonis, & Theodosii, & Chœrobosci quæ inueniuntur, de æquiuocis uerbis, de inuersionibus, & figuris poeticis, de affectibus, de flatibus, de qualitate, & quantitate, de recta scriptione, de proprietatibus Moschopuli omnia. excepta Thomæ magistri. Phrynici Harpocrationis, Pollucem ipsum. De carminibus uaria, & Hephæstionis, de sonis Herodiani & Thodosii quod contraxi in breue. dictionaria. nominum ueriloquia, & alia quæcunque ad principia spectant, & fundamenta græcæ linguæ, quæ siquis exacte nouit, confidenter potest nauigare immensum hoc pelagus, ualete qui legitis, & memineritis, & siquid Erroneum dictum fuerit emendantes, ignoscite, humana enim passio est peccare.
De nomine quidem editum fuit in mediolano, tempestate Francisci Sfortiæ Ducis, rogatu Philippi ferufini, & Bartholomæi chalci, & Bonini bõbricij, quibus gratificatus, & regula uerborũ addidi octo partium orationis cõpendio sæpenumero impresso. quæ argumento huic cõgruebant. Anno a dei ortu, millesimo quadringentesimo sexagesimo tertio.

ἀχανὲς, οὐ δεῖ τοὺς ἀκροατὰς μόναις ἀρκεῖσθαι ταῖς ἐπιτομαῖς, ὥσπερ σκιαγραφίαις οὔσαις, ἀλλὰ μετ' ἐκείνας ζητεῖν τὰ εὑρισκόμενα παλαιὰ καὶ νέα ἐρωτήματα, ἀφ' ὧν καὶ αὐτὸς ταυτὶ ἠρυσάμην. καὶ ὅσα ἐνχειρῶς εὕρηνται: τὰ τέτταρα βιβλία Ἀπολλωνίου τοῦ δυσκόλου. Ἡρωδιανοῦ πλεῖστα. Συγγέλου τοῦ ἱεροσολυμίτου τὸ περὶ συντάξεως. Μαξίμου τοῦ πλανούδου τὸν διάλογον, καὶ τὸ περὶ συντάξεως, καὶ περὶ μεταβατικῶν, καὶ ἀμεταβάτων. Τρύφωνος καὶ Θεοδοσίου, καὶ Χοιροβοσκοῦ τὰ εὑρισκόμενα. περὶ συνωνύμων ῥημάτων. περὶ τρόπων καὶ σχημάτων ποιητικῶν. περὶ παθῶν. περὶ πνευμάτων. περὶ ποιότητος καὶ ποσότητος περὶ ὀρθογραφίας. περὶ ἰδιωμάτων. τὰ τοῦ Μοσχοπούλου πάντα. τὰς ἐκλογὰς Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου. τὰς τοῦ φρυνίχου. τὰς τοῦ Ἁρποκρατίωνος. τὸν Πολυδεύκην αὐτόν. τὰ περὶ μέτρων διαφορὰ, καὶ τὰ τοῦ Ἡφαιστίωνος. τὸ περὶ τόνων Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου, ὃ συνέτεμον ἐν βραχεῖ. τὰ λεξικά. τὰ ἐτυμολογικά. καὶ τἄλλα ὅσα εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνήκει, καὶ θεμέλια τῆς ἑλληνικῆς γλώττης. ἃ εἴτις ἀκριβῶς οἶδε, θαῤῥούντως δύναται πλεῦσαι τὸ ἐπίπονον τουτὶ πέλαγος. Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. καὶ εἴ τι σφαλερὸν εὕρηται ἐπιδιορθώσαντες, σύγγνωτε. ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ ἁμαρτάνειν. Τὸ μὲν περὶ ὀνόματος ἐξέδοτο ἐν μεδιολάνῳ, ἐπὶ Φραγκίσκου σφορτίου τοῦ ἡγεμόνος, ἀξιώσει Φιλίππου φερουφίνου, καὶ Βαρθολομαίου τοῦ χάλκου, καὶ Βωνίνου τοῦ βομβρικίου, οἷς χαριζόμενος, καὶ τοὺς κανόνας τῶν ῥημάτων προσέθηκα τῇ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου ἐπιτομῇ τῇ πολλάκις ἐντυπωθείσῃ. οἳ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἥρμοζον. Ἔτι ἀπὸ θεογονίας, χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ τρίτῳ

de uerbo autem, congeſtus quidem ibi, editus autẽ eſt hic in Meſſana Siciliæ. etiam & de conſtructione uerborum ſecundum latinos, & non nulla alia. Anno milleſimo, quadringẽteſimo, ſexageſimo octauo. Sit felix, ut primus.

Conſtantini Laſcaris Byzantij de pronominibus ſecundum omnem linguam & poeticum uſum.

QVoniam igitur & pronomina exacte ſcire longe utile introductitijs exiſtit, neceſſariũ exiſtimaui de ipſis in compendio tractare, non ſolũ ſecundum communem conſuetudinem, ut nonnulli, ſed ſecũdum omnem linguam, & poeticum uſum, ne de ipſis dubitent poetarum auditores alia præter conſueta inuenientes. Pronomen igitur eſt pars orationis caſualis pro nomine accepta. nominibus enim tertiam perſonam oſtendentibus, hoc introductum eſt, ut omnia oſtendat, caſuum quidem nominis particeps factum, perſonarum autem uerbi. huius autẽ principales ſpecies quinqȝ primitiuum. poſſeſſiuum. demõſtratiuum. relatiuum. & cõpoſitum, de quibus dicendum eſt. Primitiua ſunt tria. Primæ perſonæ nominatiuus quidem, ego communiter, attice uero quidem. ſoliti enim ſunt ipſi aſſumentes repletiuas coniunctiones attollere dictiones. dorice autem, ego, & ego. Genitiuus, mei communiter, & mei ſine e. ſic & in datiuo & accuſatiuo per ablationem, inclinatiue. & ionice mei. quod aliquando quidem

τὸ δὲ περὶ ῥήματος, ἐσχεδιάσθη μὲν ἐκεῖ, ἐξέδοτο δὲ ἐνταῦθα ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας. Ἔτι καὶ τὸ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων κατὰ λατίνους, καὶ ἄλλα τινά. Ἔτει χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ. Εἴη εὐτυχὲς ὥσπερ τὸ πρῶτον.

Κωνσταντίνου λασκάρεως τοῦ βυζαντίου περὶ ἀντωνυμιῶν κατὰ πᾶσαν διάλεκτον καὶ ποιητικὴν χρῆσιν.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ τὰς ἀντωνυμίας ἀκριβῶς εἰδέναι πάνυ χρήσιμον τοῖς εἰσαγωγικοῖς τυγχάνει, ἀναγκαῖον ἡγησάμην περὶ αὐτῶν ἐν συνόψει διαλαβεῖν, οὐ μόνον κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν ὥς τινες, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν διάλεκτον καὶ ποιητικὴν χρῆσιν, ἵνα μὴ περὶ αὐτῶν ἀμφισβητοῖεν οἱ τῶν ποιητῶν ἀκροαταὶ ἄλλας παρὰ τὰς συνήθεις εὑρίσκοντες. Ἀντωνυμία τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικὸν ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. τῶν γὰρ ὀνομάτων τρίτον πρόσωπον ἐμφαινόντων, αὕτη παρεισήχθη ἵνα τὰ πάντα δηλώσῃ. τῶν μὲν πτώσεων τοῦ ὀνόματος κεκοινώνηκε, τῶν δὲ προσώπων τοῦ ῥήματος. ταύτης δὲ ἀρκτικὰ εἴδη πέντε. πρωτότυπον. κτητικόν. δεικτικόν. ἀναφορικόν, καὶ σύνθετον περὶ ὧν λεκτέον. Πρωτότυποι εἰσὶ τρεῖς. Τοῦ πρώτου προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ μὲν, ἐγὼ κοινῶς. ἀττικῶς δὲ, ἔγωγε. εἰώθασι γὰρ αὐτοὶ προσλαμβάνοντες παραπληρωματικοὺς συνδέσμους ἐπαίρειν τὰς λέξεις. δωρικῶς δὲ, ἐγὼν, καὶ ἐγώνη. Ἡ γενικὴ, ἐμοῦ κοινῶς, καὶ μοῦ χωρὶς τοῦ ε. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς κατ᾽ ἀφαίρεσιν, ἐγκλιτικῶς. Καὶ ἰωνικῶς ἐμέο. ὅπερ ποτὲ μὲν

assumit i, & fit mei, interdum uero then, & fit mei. & per concisionem, mei. dorice autem, & æolice, mei. Datiuus, mihi, & mihi. Accusatiuus, me, & me. Vocatiuos autem quod primæ est personæ non habet. nemo enim seipsum uocat. Nominatiuus, & accusatiuus dualis nos, & nos. Genitiuus, & datiuus, nostri, & nobis. Nominatiuus pluralis, nos, nos. dorice autem & æolice nos. cuius per correspondentiam nominatiuus dualis nos. Genitiuus, nostrum, nostri, & interpositione i, nostri, & æolice, nostrum. Datiuus, nobis circunflexe apud oratores. acutisone autem apud poetas, cum i breue existit. & dorice nobis, & æolice nobis. Accusatiuus nos, nos, & æolice, nos. Secunde personę nominatiuus, tu communiter, & dorice tu, & tu. Genitiuus communiter tui, & ionice tui, & tui poetice, & attice tui, & tui. dorice autem & æolice, tui. Datiuus communiter quidem tibi. dorice autem, tibi. differt autem a nomi. quod illius quidem tu per y tenue scribitur, huius autē per œ diphthongum. Accusatiuus, te, & dorice te. Vocatiuus, tu, Nominatiuus, & accusatiuus dualis, uos, & uos. Genitiuus, & datiuus, uobis, & uestri. Vocatiuus, similiter nominatiuo. Nominatiuus pluralis, uos, uos & dorice uos, & æolice, uos, cuius per correspondentiam nominatiuus dualis, uos. Genitiuus, uestrum, uestri, & uestrum, & æolice, uestri. Datiuus, uobis, circunflexus quidem apud oratores, acutisonus autem sæpenumero apud tragicos poetas, cum in breue est, & dorice uobis, & æolice uobis, accusatiuus, uos, uos, & dorice, & æolice, uos. differunt autem

προσλαμβάνει τὸ ι, καὶ γίγνεται ἐμοῖο, ποτὲ δὲ θεν, καὶ γίγνεται ἐμέοθεν. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐμέθεν. δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, ἐμεῦ. Ἡ δοτικὴ, ἐμοὶ, καὶ μοί. Ἡ αἰτιατικὴ, ἐμὲ καὶ μέ. κλητικὰς δὲ ἡ τοῦ πρώτου προσώπου οὐκ ἔχει. οὐδεὶς γὰρ ἑαυτὸν καλεῖ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, νῶϊ, καὶ νῷ. Ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, νῶϊν, καὶ νῷν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, ἡμέες, ἡμεῖς, δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, ἄμμες. οὗ κατ᾽ ἀναλογίαν ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ, ἄμμε. Ἡ γενικὴ, ἡμέων, ἡμῶν. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἡμείων. καὶ αἰολικῶς, ἀμμέων. Ἡ δοτικὴ, ἡμῖν περισπωμένως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ὀξυτόνως δὲ παρὰ ποιηταῖς, ὅτε τὸ ι βραχὺ τυγχάνει. καὶ δωρικῶς ἅμιν, καὶ αἰολικῶς, ἄμμιν. Ἡ αἰτιατικὴ ἡμέας, ἡμᾶς. καὶ αἰολικῶς, ἄμμε. Τοῦ δευτέρου προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ, σὺ κοινῶς, καὶ δωρικῶς τὺ, καὶ τύνη. Ἡ γενικὴ κοινῶς σοῦ, καὶ ἰωνικῶς σέο, καὶ σεῖο ποιητικῶς, καὶ ἀττικῶς σόθεν, καὶ σέθεν. δωρικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς, σεῦ. Ἡ δοτικὴ, κοινῶς μὲν, σοί. δωρικῶς δὲ, τοί. διαφέρει δὲ τῆς ὀνομαστικῆς, ὅτι ἐκείνης μὲν τὸ σὺ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται, ταύτης δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου. Ἡ αἰτιατικὴ, σέ. καὶ δωρικῶς, τύ. Ἡ κλητικὴ, σύ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, σφῶϊ, καὶ σφῷ. Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, σφῶϊν, καὶ σφῷν. Ἡ κλητικὴ, ὁμοίως τῇ ὀνομαστικῇ. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, ὑμέες, ὑμεῖς. καὶ δωρικῶς ὕμες, καὶ αἰολικῶς, ὕμμες. ἧς κατ᾽ ἀναλογίαν ἡ ὀνομαστικὴ δυϊκὴ ὔμμε. ἡ γενικὴ, ὑμέων, ὑμῶν, καὶ ὑμείων, καὶ αἰολικῶς, ὑμμέων. Ἡ δοτικὴ ὑμῖν, περισπωμένη μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὀξυτονουμένη δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς ὅτε τὸ ιν βραχύ ἐστι. καὶ δωρικῶς ὕμιν, καὶ αἰολικῶς ὔμμιν. ἡ αἰτιατικὴ, ὑμέας, ὑμᾶς. καὶ δωρικῶς, καὶ αἰολικῶς, ἄμμε. διαφέρουσι δὲ τὰ

pluralia secundæ personæ pluralium primæ, quia illa quidem per ita scribuntur, hæc autẽ per y tenue. Vocatiuus o uos. Tertiæ personæ nominatiuus secundum ueteres si, & si genitiuus communiter. quidem, sui, ionice autem, sui, & sui. attice, sui. & dorice, sui. at mei, & tui & sui, non fiunt a primitiuis, sed a possesiuis, mei, tui, sui, more ionico, datiuus, sibi, & additione, sibi. accusatiuus, se. unde sui, & sese, uocati uos autem non habet. nemo enim absentem uocat. Nominatiuus, & accusatiuus dualis, se, se, quod semp in accusatiuo accipitur. ut, quis igitur ipsos deorũ pro ipsos. genitiuus, & datiuus, sibi, sibi, & sibi. Nominatiuus pluralis, ipsi, ipsi, & ipsi. dorice. genitiuus, sui, sui, & sui. datiuus sibi, & sibi. accusatiuus se, se. Et hæ quidem primitiua pronomina, a quibus deriuantur octo possesiua trigenere declinata.

Possesiua.

A mei genitiuo primitiui, deducitur meus. mea. meum. A tui secundæ personæ, tuus, tua, tuum. quæ & poetice, tuus. tua. tuum. dicuntur. A sui genitiuo tertiæ, suus. sua. suum. A nostri nominatiuo duali primæ personæ. noster, nostra. nostrum. dicunt͂ aũt cum duo soli participent possesionem. A uos nominatiuo duali secundæ personę, uester, uestra, uestrũ. sic & hæc cũ participent possesionẽ. A tertia persona pronomen non deriuatur. non enim est nominatiuus a quo deducetur, & enim uos, accusatiuus est. A nos nominatiuo primæ personæ, noster, nostra, nostrum. a uestri, secunda, uester, uestra, uestrũ. hæc autem dicuntur cũ multi participant possesionem.

πληθυντικὰ τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ πρώτου, ὅτι ἐκεῖνα μὲν διὰ τοῦ η γράφονται, ταῦτα δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. Ἡ κλητικὴ, ὑμεῖς. Τοῦ τρίτου προσώπου ἡ ὀνομαστικὴ κατὰ παλαιοὺς ἵ, καὶ ἕς. ἡ γενικὴ κοινῶς μὲν, οὗ. ἰωνικῶς δὲ, ἕο, καὶ εἷο ἀττικῶς, ἕθεν. καὶ δωρικῶς, εὗ. τὸ δὲ ἐμοῖο, καὶ σοῖο, καὶ οἷο, οὐ γίνονται ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν κτητικῶν, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ, ἔθει ἰωνικῷ. ἡ δοτικὴ, οἷ. καὶ προσθέσει, ἑοῖ. ἡ αἰτιατικὴ, ἕ. ὅθεν ἕθεν, καὶ ἑέ. κλητικὰς δὲ οὐκ ἔχει. οὐδεὶς γὰρ τὸν ἀπόντα καλεῖ. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ δυϊκὴ, σφωέ, σφώ, ἥπερ ἀεὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς λαμβάνεται. οἷον, Τίς τ᾽ ἄρ σφωε θεῶν, ἀντὶ αὐτούς. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, σφωΐν, σφοῖν, καὶ σφίν. Ἡ ὀνομαστικὴ πληθυντικὴ, σφέες σφεῖς, καὶ σφὲς δωρικῶς. ἡ γενικὴ, σφέων σφῶν, καὶ σφείων. ἡ δοτικὴ, σφίσι, καὶ σφῖν. ἡ αἰτιατικὴ, σφέας, σφᾶς. Καὶ αὗται μὲν αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι, ἀφ᾽ ὧν παράγονται ὀκτὼ κτητικαὶ τριγενῶς κλινόμεναι.

Κτητικαί.

Ἀπὸ τῆς ἐμοῦ γενικῆς τῆς πρωτοτύπου, παράγεται ἐμός. ἐμή. ἐμόν. Ἀπὸ τῆς σοῦ τοῦ δευτέρου προσώπου. σός. σή. σόν. αἳ καὶ ποιητικῶς, τεός, τεά, τεόν λέγονται. Ἀπὸ τῆς οὗ γενικῆς τοῦ τρίτου, ἑός. ἑή. ἑόν. Ἀπὸ τῆς νῶϊ ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τοῦ πρώτου προσώπου. νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον. λέγονται δὲ ὅταν δύο μόνοι μετέχωσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τῆς σφῶϊ ὀνομαστικῆς δυϊκῆς τοῦ δευτέρου προσώπου, σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον. ὡσαύτως καὶ αὗται ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος. Ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμία οὐ παράγεται. οὐ γάρ ἐστιν ὀνομαστικὴ ἀφ᾽ ἧς παραχθήσεται. τὸ γὰρ σφωέ, αἰτιατική ἐστιν. Ἀπὸ τῆς ἡμεῖς ὀνομαστικῆς τοῦ πρώτου προσώπου ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς δευτέρου, ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. αὗται δὲ λέγονται ὅτε πολλοὶ μετέχουσι τοῦ κτήματος.

Ab ipsi,ipsi tertia,suus,sua,suum. apud poetas autē sunt & alia possesiua pro nomina secundum consequentiā horum,noster,nostra,nostrum, pro noster, nostra,nostrum.& uester,uestra, uestrū,pro uester, uestra,uestrū.& suus,sua,suum.pro suus,sua, suum. horum autem masculina quidem & neutra per quartam declinabis declinationem,fœminina uero, per secundam.

De demonstratiuis.

Demōstratiua aūt sunt duo trigenerice declinata sic communiter, & attice. Hic afformatione, hicce. solent enim attici addere i, ut maiorem demonstrationem ostendant. genitiuus, huius & huiusce.huic, & huicce.hunc,& hunce. & in reliquis eodē modo. Hæc,& hæcce.huius,& huiusce.huic,& huicce.hāc, & hancce. Hoc,& hocce,& hocce melius huius, & huiusce.huic, & huicce. hoc hocce, & hocce.pluraliter, hæc, & hæcce in nominatiuo. & accusatiuo. Ille, ille. illa, illa. illud, illud. dicitur autem & sine e per ablationem poetice. ille, illa, illud. dores autem uertentes c in t & e ei in i, subscribentes & i, ille, illa, illud, pro ille, illa, illud, dicunt, quorum masculina quidem & neutra, per quartam declinabis declinationem. fœminina autem,per secundam. Ab hic autem articulo,& autem & quidem coniunctionibus,fiunt pronominalia,hic & hicce attice.huius,huic,hunc.hęc,huius,huic,hāc. hoc, & hocce, huius, huic, hoc, & hocci, semper casibus articulorum additis coniunctionibus, & hic, huius, hæc. huic, hoc. huius. Et hic, pro hic

Ἀπὸ τῆς σφέες, σφεῖς τοῦ τρίτου, σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. παρὰ ποιηταῖς δὲ εἰσὶ καὶ ἄλλαι κτητικαὶ ἀντωνυμίαι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τούτων, ἁμὸς, ἁμὴ, ἁμὸν, ἀντὶ ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. καὶ ὑμὸς, ὑμὴ, ὑμὸν, ἀντὶ ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. καὶ σφὸς, σφὴ, σφὸν, ἀντὶ σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. τούτων δὲ τὰς μὲν ἀρσενικὰς καὶ οὐδετέρας κατὰ τὴν τετάρτην κλινεῖς κλίσιν, τὰς δὲ θηλυκὰς κατὰ τὴν δευτέραν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δέ εἰσι δύο τρογενῶς κλινόμεναι οὕτω κοινῶς καὶ ἀττικῶς. Οὗτος καὶ προσχηματισμῷ, οὑτοσί. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀττικοὶ προστιθέναι τὸ ι, ἵνα πλείω τὴν δεῖξιν ἐμφαίνωσιν. ἡ γενικὴ, τούτου καὶ τουτουί. τούτῳ, καὶ τουτῳί. τοῦτον, καὶ τουτονί. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. Αὕτη, καὶ αὑτηί. ταύτης, καὶ ταυτησί. ταύτῃ, καὶ ταυτηί. ταύτην, καὶ ταυτηνί. Τοῦτο, καὶ τουτί, καὶ τουτὶ ἄμεινον. τούτου, καὶ τουτουί. τούτῳ, καὶ τουτῳί. τοῦτο, τουτί, καὶ τουτί. πληθυντικῶς, ταῦτα, καὶ ταυτὶ ἐπὶ ὀνομαστικῆς. καὶ αἰτιατικῆς. Ἐκεῖνος, ἐκεινοσί. ἐκείνη, ἐκεινηί. ἐκεῖνο, ἐκεινοί. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ε κατ' ἀφαίρεσιν ποιητικῶς. κεῖνος. κείνη. κεῖνο. οἱ δὲ δωριεῖς τρέποντες τὸ κ εἰς τ καὶ τὸ ε τῆς ει εἰς η, ὑπογράφοντες καὶ τὸ ι, τῆνος, τήνη, τῆνο, ἀντὶ κεῖνος, κείνη, κεῖνο λέγουσιν. ὧν τὰ μὲν ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα, κατὰ τὴν τετάρτην κλινεῖς κλίσιν. τὰ δὲ θηλυκὰ, κατὰ τὴν δευτέραν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁ ἄρθρου, καὶ δὲ, καὶ γε συνδέσμων, γίνονται ἀντωνυμικὰ, ὅδε καὶ ὁδὶ ἀττικῶς. τοῦδε. τῷδε. τόνδε. ἥδε. τῆσδε. τῇδε. τήνδε. τόδε, καὶ τοδί. τοῦδε. τῷδε. τόδε καὶ τοδί, ἀεὶ ταῖς πτώσεσι τῶν ἄρθρων προστιθεμένων τῶν συνδέσμων. καὶ ὅγε. τοῦγε. ἥγε. τῆσγε. τόγε. τοῦγε. Ἔτι ὁ, ἀντὶ οὗτος.

Hic enim uenit celeres ad naues græcorum. hæc, pro hæc.hoc,pro hoc. Inuenitur autẽ & hic in tertia persona solum omnia articula assumens, quod soli personale,& pronomẽ indefinitum quidã uocarunt. Hic. huius, & hic. huius. huic. hunc. Hæc. huius. huic. hanc. Hoc. huius. huic. hoc. Etiã & apud poetas,hic, huius, huic, hunc,& reliqua.

De relatiuo.

Relatiuum uero unum, quod & subiunctiuum uocatur,quoniam cum omni primitiuo,pronomine potest construi per omnes casus & numeros.declinatur autem trigenere sic. Ipse,ipsius. ipsi.ipsum.Ipsa. ipsius.ipsi.ipsam.Ipsum.ipsius.ipsi.ipsum.& masculina quidem & neutra, per quartam declinantur declinationem.fœminina aũt,per secundam.accipitur autem idse pro ego,tu,ipse, & ille. ipsius mei, ipsius tui, ipsius ipsi, & illius. & in reliquis eodem modo. tenuatur autem semper ipse, ipsa, ipsum.at sui, sibi, se. aspirata, sui, sibi, se per ablationem unde & aspiratio seruatur.

De compositis.

Composita uero tria a primitiuis & ipse facta, de quibus scire oportet,quod ueteres non habentes cõposita pronomina, supplebant usum ipsorum per primitiua, & relatiuũ, mei ipsius dicentes,tui ipsius, sui ipsius,& in alijs eodem modo,posteriores autem cõposuerũt.quare & cõposita ipsa nominarũt. declinantur aũt trigenere nominatiuos nõ hñtia, qm per se passionem significant. uocantur autẽ & refracta, quoniam in eodem intelligitur agens. & patiens.

ὅ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν. ἤ, ἀντὶ αὕτη. ὅ, ἀντὶ τοῦτο. Εὑρίσκεται δὲ καὶ δεῖνα ἐπὶ τρίτου προσώπου μόνου πάντα τὰ ἄρθρα προσλαμβάνουσα, ἣν μονοπρόσωπον, καὶ ἀντωνυμίαν ἀόριστον τινὲς ἐκάλεσαν. Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, καὶ δεῖνα, δεῖνατος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος. τῇ δεῖνι. τὴν δεῖνα. Τὸ δεῖνα. τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸ δεῖνα. Ἔτι καὶ παρὰ ποιηταῖς, ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα, καὶ τὰ λοιπά.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία, ἥτις καὶ ἐπιταγματικὴ καλεῖται, διότι μετὰ πάσης πρωτοτύπου ἀντωνυμίας δύναται συντάττεσθαι δι' ὅλων τῶν πτώσεων καὶ ἀριθμῶν. κλίνεται δὲ τριγενῶς οὕτω. Αὐτός. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτόν. Αὐτή. αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. Αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ. αὐτό. καὶ τὰ μὲν ἀρσενικὰ καὶ οὐδέτερα, κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν. τὰ δὲ θηλυκά, κατὰ τὴν δευτέραν. λαμβάνεται δὲ αὐτὸς ἀντὶ ἐγώ, σύ, ὅς, καὶ ἐκεῖνος. αὐτοῦ, ἐμοῦ, αὐτοῦ σοῦ, αὐτοῦ οὗ, καὶ ἐκείνου. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. ψιλοῦται δὲ ἀεὶ αὐτός, αὐτή, αὐτό. τὰ δὲ αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν δασυνόμενα, ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν κατὰ ἀφαίρεσιν. ὅθεν καὶ ἡ δασεῖα φυλάττεται.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων καὶ τοῦ αὐτὸς γινόμεναι. περὶ ὧν εἰδέναι δεῖ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες συνθέτους ἀντωνυμίας, ἀνεπλήρουν τὴν χρείαν αὐτῶν διὰ τῶν πρωτοτύπων, καὶ τῆς ἀναφορικῆς, ἐμοῦ αὐτοῦ λέγοντες, σοῦ αὐτοῦ, οὗ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. οἱ δὲ μεταγενέστεροι, συνέθηκαν. διὸ καὶ συνθέτους αὐτὰς ὠνόμασαν. κλίνονται δὲ τριγενῶς ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι, διότι αὐτοπάθειαν σημαίνουσι. καλοῦνται δὲ καὶ ἀντανακλαστικαί, ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἐννοεῖται τὸ ἐνεργοῦν, καὶ πάσχον.

Et primæ quidem & secunæ personæ, singulariter solũ declinatur. mei ipsius. mihi ipsi. me ipsum, mei ipsius, mihi ipsi, me ipsam. mei ipsis mihi. ipsi. me ipsum. Tui ipsius. tibi ipsi. te ipsum. tui ipsius. tibi ipsi. te ipsam. tui ipsius. tibi ipsi. te ipsum. quæ & per cõmixtionem, tui ipsius. tibi ipsi. te ipsum. & in reliquis similiter. inuenta sunt & in appositione ueteri more, te ipsum, pro te solum. te ipsam, pro te solam. Theodosius aũt ait ueteres ipa declinare in omni numero. Tertiæ autem personæ, sui ipsius. sibi ipsi. se ipsum. sui ipsius. sibi ipsi. se ipsum. sui ipsius. sibi ipsi. se ipm. & pluraliter præter rationem more attico, cõposite & diuise trigenere. sui ipsorum, & sui ipsorum, sibi ipsis, & sibi ipsis. se ipsos, & se ipsos. similiter sui ipsorum, sibi ipsis, se ipsas. sui ipsorũ. sibi ipsis. se ipsa. accipiuntur autem & pro mutuorum, mutuis. mutuos. Sunt autẽ & apud poetas alia pronoia unius casus et solitaria uocata, mihi, pro mihi. & tibi, et tibi, pro tibi & ipsum, pro ipm, pro ipm, & ipsum, pro ipsum. ipsam. ipsum. & adhuc pluraliter pro ipsos. ipsas. ipsa. & etiam dorice. ipsas. pro ipsas. & hæc quidẽ ex multis ob utilitatem discipulorum, qui propter inopiã librorum & præceptorum facile discere talia non possunt. Valete qui legitis, & memineritis. Mediolani, Anno. M. CCCCLX.

Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, ἐνικῶς μόνον κλίνονται. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτόν. ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό. Σεαυτοῦ. σεαυτῷ. σεαυτόν. σεαυτῆς. σεαυτῇ. σεαυτήν. σεαυτοῦ. σεαυτῷ. σεαυτό. αἵ τινες καὶ κατὰ κρᾶσιν, σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. εὕρηνται δὲ καὶ ἐν παραθέσει. ἀρχαίῳ ἔθει, σὲ αὐτὸν, ἀντὶ σὲ μόνον. σὲ αὐτὴν, ἀντὶ σὲ μόνην. Θεοδόσιος δέ φησι τοὺς παλαιοὺς αὐτὰς κλίνειν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. Τοῦ δὲ τρίτου προσώπου, ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτό. καὶ πληθυντικῶς παρὰ λόγον ἔθει ἀττικῷ, συνθέτως καὶ διῃρημένως τριγενῶς. ἑαυτῶν. καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς, καὶ σφᾶς αὐτούς. ὁμοίως ἑαυτῶν, ἑαυταῖς. ἑαυτάς. ἑαυτῶν. ἑαυτοῖς. ἑαυτά. λαμβάνονται δὲ καὶ ἀντὶ ἀλλήλων. ἀλλήλοις. ἀλλήλους. Εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ ποιηταῖς ἄλλαι ἀντωνυμίαι μονόπτωτοι καὶ μοναδικαὶ καλούμεναι, ἐμίν, ἀντὶ ἐμοί. καὶ τὶν καὶ τεΐν, ἀντὶ σοί. καὶ σφὲ, ἀντὶ αὐτόν. καὶ μὶν, καὶ νὶν, ἀντὶ αὐτὸν. αὐτήν. αὐτό. καὶ ἔτι πληθυντικῶς ἀντὶ αὐτούς. αὐτάς. αὐτά. καὶ ἔτι δωρικῶς ψὲ, ἀντὶ αὐτάς. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ πολλῶν δι᾽ ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν, οἳ διὰ τὴν ἀπορίαν τῶν βιβλίων καὶ διδασκάλων εὐχερῶς μανθάνειν τὰ τοιαῦτα οὐ δύνανται. Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. ἐν μεδιολάνῳ, ἔτι χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ.

Constantini Lascaris Byzantij de subscriptis uocalibus, in Messene Siciliæ compositum fuerat.

Multis existẽtibus & utilibus actiuæ grãmaticæ. unum existimo, & de subscriptis uocalibus scire, quæ & qua ratione subscribuntur, partẽ exisrentem rectę scriptionis & uerîloquij. quod & si multis nunc paruipenditur ob ignorantian, sicut & alia multa, tamen ueteribus multi erat scire, & uti. hoc autem a scriptione & ueteribus libris intelligere est, quibus nulla re opus est. si. n. inutile esset, non adscriberent. neq; grammatici sparsim uerbum facerent. ob hæc igitur oportere existimaui quæ apud alios, & quæ in magno etymologico scripta sunt, propter utilitatẽ iuuenum breuibus adnotare, ut illaboriose scire habeant de ijs, & non semper interrogent. Si autem aliqua poetica aut oratoria omissa sunt, nõ admirari oportet. non. n. proposui cum omni diligentia de omnibus dicere, sed inelaborate de memoratis, a quibus & reliqua facile discere licebit.

De subscriptis uocalibus.

Quæ nunc subscribũtur uocales, quibus ueteres adscribebant, a diphthongis esse habent. quare & diphthongi abusiue uocantur. & a quidem subscriptum, potestate æ contigit existens. sic & i ab æ, mutatione a in ita, & i subscribto. o aũt subscriptũ, potestate oi existit per extẽsionem o in o, & i subscripto, unde est dicere quædã uniuersali qdẽ regula subscribi nõ nulla uero uerîloquio, alia uero affectu quodã

Κωνσταντίνου λασκάρεως τοῦ βυζαντίου περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων. ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας συνετέθειτο.

Πολλῶν ὄντων καὶ χρησίμων τῆς πρακτικῆς γραμματικῆς, ἓν οἶμαι καὶ τὸ περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων εἰδέναι, τίνα καὶ τίνι λόγῳ ὑπογράφονται, μέρος ὂν ὀρθογραφίας καὶ ἐτυμολογίας. ὅπερ εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς νῦν ὀλιγωρεῖται διὰ τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλά, ὅμως τοῖς παλαιοῖς περὶ πολλοῦ ἦν εἰδέναι, καὶ χρῆσθαι. τουτὶ δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν παλαιῶν βίβλων καταμαθεῖν ἐστιν, οἷς οὐδενὸς δεῖ. εἰ γὰρ ἀχρεῖον ἦν, οὐκ ἂν προσέγραφον. οὔτε οἱ γραμματικοὶ διεσπαρμένως λόγον ἐποίουν. ταῦτά τοι δεῖν ᾠήθην τὰ παρ' ἄλλοις, καὶ τὰ ἐν τῷ μεγάλῳ ἐτυμολογικῷ γεγραμμένα, δι' ὠφέλειαν τῶν νέων διὰ βραχέων ἐπισημειώσασθαι, ἵν' ἀπόνως εἰδέναι ἔχοιεν περὶ τούτων, καὶ μὴ ἀεὶ ἔροιντο. εἰ δ' ἔνια ποιητικὰ ἢ ῥητορικὰ παραλέλειπται, οὐ θαυμάζειν χρή. οὐ γὰρ προὐθέμην μετὰ πάσης ἐπιμελείας περὶ πάντων εἰπεῖν, ἀλλ' αὐτοσχεδίως περὶ τῶν μνημονευομένων, ἀφ' ὧν καὶ τὰ λοιπὰ εὐχερῶς μαθεῖν ἐξέσται.

Περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων.

Τὰ νῦν ὑπογραφόμενα φωνήεντα, οἷς οἱ παλαιοὶ προσέγραφον, ἀπὸ τῶν διφθόγγων τὸ εἶναι ἔχουσι. διὸ καὶ δίφθογγοι καταχρηστικῶς καλοῦνται. καὶ τὸ μὲν ᾳ ὑπογραφόμενον, δυνάμει αι τυγχάνει ὄν. ὡσαύτως καὶ τὸ ῃ ἀπὸ τὸ αι, τροπῇ τοῦ α, εἰς η, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. τὸ δὲ ῳ ὑπογραφόμενον, δυνάμει οι τυγχάνει κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. ὅθεν ἔστιν εἰπεῖν τινὰ μὲν καθολικῷ κανόνι ὑπογράφεσθαι, τινὰ δ' ἀφ' ἐτυμολογίας. ἄλλα δὲ πάθει τινί,

extensione, aut mixtione, aut contractione, uel coniunctione, uel mutatione. pauca uero quæ secundum traditionem aut similitudinem aliorum. de quibus dicendum incipientibus ab a.

De a.

Omnia datiui singularis. cuiuscunque fuerit generis subscribitur i. æneæ. pythagoræ. maiæ. mariæ. diei. carni. a carni per contractionem. unde & latini in similibus datiuis diuisione utunt̃. aulai, pro aulæ. Etiam omni a secundæ & tertiæ personę indicatiuorum & subiunctiuorum secundæ coniugationis cir cũflexorum uerborum clamas, mas. clamat, clamat. facis, facis. facit, facit. nam a & e in a longum miscetur, & i subscribit̃. si clames, clames, si clamet, clamet. sic & secunda passiui, clamor, clamor. clamaris, clamaris. & infinitiui autem talium propòrtionabiliter subscipti legimus. clamare. facere. sed propter illationem n non recipiunt nonnulli nostrorum grammaticorum, & quod a tertia præteriti impfecti ea formant. infernus, inferni, inferno, & reliqua subscribuntur, ab infernus per commixtionem. unde & a extenditur. primitiuorum autem contrahitur, infernus, inferni. infernus, inferni. infernus, inferni. id autem manifestum est a poeticis uersibus. cano acano ionico per mixtionem. unde & a longum, cano aũt, breue, & cantor, &, cãtio, cantus, cãtus, a cano, cãtatus sum semper subscribit̃ apud. ueteres libros, a semp puto. apđ poetas ãt corripit̃. Facile ab ionico facile, mutatione ita in a, & i subscripto. sic & facilis,

ἐκτάσει, ἢ κράσει, ἢ συναιρέσει, ἢ συναλοιφῇ, ἢ τροπῇ. ὀλίγα δ᾽ ἄλλα κατὰ παράδοσιν καὶ ὁμοίωσιν ἄλλων. περὶ ὧν λεκτέον ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ α.

Περὶ τοῦ α.

Παντὶ α δοτικῆς ἑνικῆς ὁποίου ἂν εἴη γένους ὑπογράφεται ι. τῷ αἰνείᾳ. τῷ πυθαγόρᾳ. τῇ μαίᾳ. τῇ μαρίᾳ. τῇ ἡμέρᾳ. τῷ κρέᾳ, ἀπὸ τοῦ κρέαϊ κατὰ συναίρεσιν. ὅθεν καὶ οἱ λατῖνοι ἐν ταῖς ὁμοίαις δοτικαῖς διαιρέσει χρῶνται αὐλάϊ, ἀντὶ αὐλῇ. Ἔτι παντὶ α τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τῶν ὁριστικῶν καὶ ὑποτακτικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ῥημάτων, βοάεις, βοᾷς. βοάει, βοᾷ. δράεις, δρᾷς. δράει, δρᾷ. τὸ γὰρ α καὶ ε εἰς α μακρὸν κιρνᾶται, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ἐὰν βοάῃς, βοᾷς. ἐὰν βοάῃ, βοᾷ. ὡσαύτως καὶ τὸ δεύτερον τοῦ παθητικοῦ, βοάομαι, ῶμαι. βοάῃ, ᾷ. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα δὲ τῶν τοιούτων ἀναλόγως ὑπογεγραμμένα ἀνέγνωμεν. βοᾷν. δρᾷν. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ς οὐ παραδέχονται ἔνιοι τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ παρατατικοῦ αὐτὰ σχηματίζουσιν. ᾄδης, ᾄδου. ᾄδῃ, καὶ τὰ λοιπὰ ὑπογράφονται, ἀπὸ τοῦ ἀΐδης κατὰ κρᾶσιν. ὅθεν καὶ τὸ α ἐκτείνεται. τῶν δὲ πρωτοτύπων συστέλλεται, ἀΐς, ἀΐδος. ἀΐδης, ἀΐδου. ἀϊδωνεύς, ἀϊδωνέως. τοῦτο δὲ δῆλον ἀπὸ τῶν ποιητικῶν ἐπῶν. ᾄδω ἀπὸ τοῦ ἀείδω ἰωνικοῦ κατὰ κρᾶσιν. ὅθεν καὶ τὸ α μακρόν. τοῦ δὲ ἀείδω, βραχύ, καὶ τοῦ ἀοιδὸς, καὶ ἀοιδή. ᾆσμα ᾄσματος, ἀπὸ τοῦ ᾄδω, ᾖσμαι. ἀεὶ ὑπογράφεται παρὰ ταῖς παλαιαῖς βίβλοις, ἀπὸ τοῦ αἰεὶ οἶμαι. παρὰ ποιηταῖς δὲ συστέλλεται. Ῥᾳδίως ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ ῥηϊδίως, τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ τοῦ ι ὑπογραφομένου. ὡσαύτως καὶ ῥᾴδιος,

facilis,facile. quod & facilior, & facilius, facilimus. facilima.facilimum, & facilime. relaxatio, relaxor. ſtruo, facinus. & omnia a facile. ideſt mitis, mitis, mite. manſuetudo. pigreſco, ſegnis, ſegnities, ideſt facilior animus.vñ et a producitur. baculus, a facilis ire.fàx,facis,faci,facem.quoniam fax apud ueteres, ab uro.ſic & thrax,thracis,thraci,thracem,quoniam thræx & thraix.unde ionice. Threices ſummicomi. & threicia terra & thrace, præfectura prouincia, & thracias ſeu thraſcias uentus,qui per thracem, publice pro publice,priuatim, pro priuatim.ui, pro uiolẽter confidentia,& omnia talia aduerbia terminationem datiui habentia,ſubſcribuntur.

De ita.

Indigeo ſubſcribitur, ab ionico egeo, & celebro, a celebro.prædo, prædonis, a prædor, prædator,& prædo. prædor, prædatio,prædatorius.prædatoria. riũ.colo & cultus, a thracibus.animus animi nõnulli ſubſcribunt, ab ardeo deducentes. ſi autẽ a flo quod eſt reſpondentius, non ſubſcribitur.perſæ, muſæ.ſcythæ,helenæ.ſapienti,pulchre,& omni datiuo ſingulari in e deſinenti, ſubſcribitur i. eodem modo perſis ionice, pro perſis. muſis, pro muſis. nymphis,pro nymphis. & omni dtõ ionico deſinẽti in iſi. uertitur enim a ae diphthongi in i & i ſubſcribit̃ ardebã, ab ardeo.eligebam,elegi,electus ſum,ab eligo,abſtuli, abſtuliſti,abſtulit.priuatus,priuatus ſum,ab aufero, innui, ab innuo. & omnia præterita ab æ incipientium,uertunt a in i, & i ſubſcribunt.Etiam uerberaris ſcriberis, diceris, & omnes ſecundæ perſonæ

ῥᾳδία, ῥᾴδιον. ὃ καὶ ἡ ῥᾴων, καὶ τὸ ῥᾷον. ῥᾷστος. ῥᾴστη. ῥᾷστον, καὶ ῥᾷστα. ῥᾳστώνη. ῥᾳστωνεύομαι. ῥᾳδιουργῶ, ῥᾳδιούργημαι. καὶ πάντα ἀπὸ τοῦ ῥᾷον. ἤγουν. πρᾷος, πρᾷα, πρᾷον. πρᾳότης. ῥᾳθυμῶ, ῥᾴθυμος, ῥᾳθυμία, ἤτοι ῥᾴων θυμός. ὅθεν καὶ τὸ α ἐκτείνεται. ῥᾷβδος, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον βαίνειν. δᾴς, δᾳδὸς, δᾳδί, δᾷδα, ὅτι δαῒς παρὰ παλαιοῖς, ἀπὸ τοῦ δαίω. ὡσαύτως καὶ θρᾷξ, θρᾳκός, θρᾳκί, θρᾷκα, ὅτι θρᾳὶξ καὶ θρᾳΐξ. ὅθεν ἰωνικῶς, θρηΐκες ἀκρόκομοι. καὶ θρηϊκία γῆ καὶ θρᾴκη, ἡ ἐπαρχία. καὶ θρᾳκίας εἴτε θρασκίας ἄνεμος, ὁ διὰ τῆς θρᾴκης. δημοσίᾳ, ἀντὶ δημοσίως. ἰδίᾳ, ἀντὶ ἰδίως. βίᾳ, ἀντὶ βιαίως. παρρησίᾳ. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα κατάληξιν δοτικῆς ἔχοντα, ὑπογράφεται.

Περὶ τοῦ η.

Χρῄζω ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ χρηΐζω, καὶ κληΐζω, ἀπὸ τοῦ κληΐζω. ληστὴς, ληστοῦ, ἀπὸ τοῦ ληΐζω, ληϊστὴς, καὶ ληϊστήρ. ληστεύω, ληστεία. ληστρικός. κή. κόν. θρησκεύω καὶ θρησκεία, ἀπὸ τῶν θρᾳκῶν. ἦτορ ἤτορος τινὲς ὑπογράφουσιν, ἀπὸ τοῦ ἄϊθω παράγοντες. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄω ὅπερ ἀναλογώτερον, οὐχ ὑπογράφεται. πέρσῃ, μούσῃ, σκύθῃ, ἑλένῃ. σοφῇ, καλῇ, καὶ πάσῃ δοτικῇ ἑνικῇ εἰς η ληγούσῃ, ὑπογράφεται ι. ὡσαύτως πέρσῃσιν ἰωνικῶς, ἀντὶ πέρσαις. μούσῃσιν, ἀντὶ μούσαις. νύμφῃσιν, ἀντὶ νύμφαις. καὶ πάσῃ δοτικῇ ἰωνικῇ ληγούσῃ εἰς ῃσι. τρέπεται γὰρ τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. ᾖθον, ἀπὸ τοῦ ἄϊθω. ᾐρούμην, ᾕρημαι, ᾐρέθην, ἀπὸ τοῦ αἱροῦμαι. ἀφῄρημαι, ἀφῄρησαι, ἀφῄρηται, ἀφῃρημένος, ἀφῃρέθην, ἀπὸ τοῦ ἀφαιροῦμαι. ᾐνιξάμην, ἀπὸ τοῦ αἰνίττομαι. καὶ πάντες οἱ παρῳχηκότες τῶν ἀπὸ τοῦ αι ἀρχομένων, τρέπουσι τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφουσιν. ἐπὶ τύπτῃ, γράφῃ, λέγῃ, καὶ πάντα τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν

passiuorum communium & deponentium præsen‑tium in i desinētes. a tertia enim fit, uerberatur enim, & abiectione t, & mixtione e & a in i, subscripto & i. eodem modo & futurorum, uerberaberis, scriberis, fies, uerberaberis. Etiam omnes secūdæ & tertiæ singulares subiunctiuorum diuersarum coniugatio‑num in i desinentes. Si uerberes, ret. Si uerberaueris, rit. Si uerberaueris, uerberauerit. Si feceris, fecerit. Si posueris, suerit. Etiam secundæ passiuorum com‑munium & deponentium. Si uerberer, uerbereris. Si uerberatus fuero, fueris. eodem modo & memini sti ionicum, pro meministi. sedes, pro sedes. potes, pro potes. Hiaui, ab hio, hiabo, hiaui. & ostendi. ab ostendo. cum enim præsens penultimat æ diphthon go, tunc a in i uertitur in medio præterito perfecto, & i diphthongi subscribitur. arbitratus sum, ab arbi‑tror, aio, ais, ab ais. noueram communem, a nosco, mutatione e in i. & nouerat prima subscribitur, a communi per productionem. sic iueram, iniuerā, ad ieram, abieram, ab eo communi. inibamus, ab inio. iui, quoniam iui. combussi ionicum, a comburo. ura mus. ab uramus. urentes. pro urentes. canebat, cecini a canto. meæ, pro meę. Luscinia, lusciniæ, & reliqua, a cano per productionem. tellus cula, quoniam cula. litus, ris. quoniam litus. iuuenis, quoniam, iuuenis. a semper uiuere, uiuis, uit ionica, a uiuo, uo. uiuis, uis. uiuit, uit. & uiuas, uiuit, mutatione a in i. etiam esuris esurit. sitis. sitit, & uiuere subscriptum respondenter legimus, præter nō recipiūt aliqui nostrorū propter illationem n, & propter a tertia præteriti imperfecti

παθητικῶν κοινῶν καὶ ἀποθετικῶν ἐνεστώτων εἰς η λήγοντα. ἀπὸ γὰρ τοῦ τρίτου γίνεται. τύπτεται γὰρ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, ὑπογραφομένου καὶ τοῦ ι. ὁμοίως καὶ τῶν μελλόντων, τύψῃ, γράψῃ, ποιήσῃ, τυπῇ. Ἔτι πάντα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἑνικὰ τῶν ὑποτακτικῶν διαφόρων συζυγιῶν εἰς η λήγοντα, Ἐὰν τύπτῃς, τύπτῃ. Ἐὰν τετύφῃς, τετύφῃ. Ἐὰν τύψῃς, τύψῃ. Ἐὰν ποιήσῃς, ποιήσῃ. Ἐὰν, τιθῇς, τιθῇ. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν παθητικῶν κοινῶν καὶ ἀποθετικῶν. Ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ. Ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ. ὁμοιοτρόπως καὶ τὸ μέμνῃ ἰωνικὸν, ἀντὶ μέμνησαι. κάθῃ, ἀντὶ κάθησαι. δύνῃ, ἀντὶ δύνασαι. Κέχηνα, ἀπὸ τοῦ χαίνω, χανῶ, κέχηνα. καὶ πέφηνα, ἀπὸ τοῦ φαίνω. ὅτε γὰρ ὁ ἐνεστὼς παραλήγει τῇ αι διφθόγγῳ, τότε τὸ α εἰς η τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ, καὶ τὸ ι τῆς διφθόγγου ὑπογράφεται. δεδῄτηκα, ἀπὸ τοῦ δαιτῶ, φημὶ, φῂς, ἀπὸ τοῦ φᾶς. ᾔδει κοινὸν, ἀπὸ τοῦ εἴδω, τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ τοῦ ᾔδη τὸ πρῶτον ὑπογράφεται, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κατ᾿ ἔκτασιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ᾔειν, ἐπῄειν, προσῄειν, ἀπῄειν, ἀπὸ τοῦ εἴω κοινοῦ. ἐπῇμεν, ἀπὸ τοῦ ἐπείω. ᾖα, ὅτι ἤϊα. ἔκηα ἰωνικὸν, ἀπὸ τοῦ καίω. κῄωμεν, ἀπὸ τοῦ καίομεν. κῃάμενοι, ἀντὶ καίοντες. ᾖδεν, ᾖσε, ἀπὸ τοῦ ᾄδω. τῇ μῇ, ἀντὶ τῇ ἐμῇ. Ἀῃδὼν ἀῃδόνος καὶ τὰ λοιπὰ, ἀπὸ τοῦ ἀείδω κατ᾿ ἔκτασιν. γῄδιον, ὅτι γηΐδιον. ᾐὼν ᾐόνος, ὅτι ἠϊών. αἰζῃὸς, ὅτι αἰζήϊος. ἀπὸ τοῦ αἰεὶ ζῆν ζῆν, ζῇ ἰωνικὰ, ἀπὸ τοῦ ζάω, ῶ, ζάεις, ᾷς. ζάει, ᾷ. καὶ ζῇς, ζῇ, τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἔτι πεινῇς, πεινῇ. διψῇς, διψῇ. καὶ τὸ ζῆν ὑπογεγραμμένον ἀναλόγως ἀνέγνωμεν, πλὴν οὐ παραδέχονται ἔνιοι τῶν ἡμετέρων διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ παρατατικοῦ

id formare.memoro, quoniã æoles memoro dicunt. uis per nympas,uis caprarie,a uolo,uis.& alia multa & inquam, pro & inquam.nouit , pro nouit.ire,pro ire.ille,illa,illud,pro ille,illa, illud. Etiam ionica Homerica.mæones,pro mæones.mę onia,pro mæonia. sublimia,pro sublimia. perfice,pro perfice. pulchrigeni,& rubigeni,a gena.perfecta sacrificia,pro perfecta.uiderat, pro uiderat. accensum fuerat, & fuit, ab accendo.imus,pro imus huic articulo,& hac,pro hac,et cape,pro accipe,a capio.In i aduerbia subscribũtur.alio. ubiq;.quo.quo.clã.studio.temere.quieti. ualde.multifariam.omnifariã.dupliciter. tripliciter. quadruplciter. quincupliciter. hac qua , pro qua, & qua, pro ubi, a quo ubi.at iam & uidelicet, non. neper sane.ie miseratiuum.oe,& ioe.Etiam omnia optatiua præteriti perfecti i penultimantia , fecissem, fecisses, fecisset. clamassem, noueras , pro noueras. pudui, a pudeo. sub autem tulerunt obices nauium, a tollo. norant, pro nouerant. noramus, tis, norant, pro noueramus,tis,nouerant,iciens pro percutiens, a diuido, ce res ceres subscribitur,ut nonnulli aiunt, a diuido. quod plurimi non recipiunt . fera ionice,a claudo,clausura.nereides,quoniam nereides.briseides,quoniam briseides.chryseides,quoniam chryseides.cadmedes, quoniam cadmeides per synæresim. eluceat,habeat,uoret, ut subiunctiua subscribuntur.

De o.

To articulo singularis datiui masculini & neutri generis, semper subscribitur. æneæ, sermoni,aiaci, literę,ligno.Etiã omni dtõ in o desinẽti subscribitur

αὐτὸ σχηματίζειν. μιμνήσκω, ὅτι οἱ αἰολεῖς μιμναίσκω λέγουσι. λῆς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε, ἀπὸ τοῦ λῶ, λεῖς. καὶ ἄλλα πάμπολλα. κῆφα, ἀντὶ καὶ εἶπα. ἤδην, ἀντὶ εἴδην. ἐνθῆν, ἀντὶ ἐλθῆν. τῆνος, τῆνα, τῆνο, ἀντὶ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. Ἔτι καὶ τὰ ἰωνικὰ ὁμηρικά. μῄονες, ἀντὶ μαίονες. μῃονία, ἀντὶ μαιονία. μετήωρα, ἀντὶ μετέωρα. κρήινον, ἀντὶ κραίαινον. καλλιπάρῃοι καὶ μιλτοπάρῃοι, ἀπὸ τῆς παρειᾶς. τελήεσσας ἑκατόμβας, ἀντὶ τελείας. ὀπώπῃ, ἀντὶ ὀπώπει. δεδήει καὶ δέδηεν, ἀπὸ τοῦ δαίω. ἤομεν, ἀντὶ εἴομεν. τῇ, ἄρθρῳ, καὶ τῇ, ἀντὶ ταύτῃ, καὶ τῇ, ἀντὶ λάβε, ἀπὸ τοῦ τῶ. Τὰ εἰς η ἐπιρρήματα ὑπογράφονται. ἄλλῃ. πάντῃ. πῇ. ὅπῃ. κρυφῇ. σπουδῇ. εἰκῇ. ἡσυχῇ. κομιδῇ. πολλαχῇ. πανταχῇ. διπλῇ. τριπλῇ. τετραπλῇ. πενταπλῇ. ταύτῃ. ᾗ, ἀντὶ ᾗτινι. καὶ ᾗ, ἀντὶ ὅπου, ἀφ᾽ οὗ τὸ ἦχι. τὸ δὲ ἤδη καὶ δηλαδή, οὐ. μή. νή. δή. ἰὴ σχετλιαστικόν. ὠή, καὶ ἰωή. Ἔτι πάντα τὰ εὐκτικὰ τοῦ παρακειμένου τῷ η παραλήγοντα, πεποιῄμην, πεποίῄο, πεποίῄτο. βεβοῄμην. ᾔδειαθα, ἀντὶ ᾔδεις. ᾐδέσθην, ἀπὸ τοῦ αἰδοῦμαι. ὑπὸ δ᾽ ᾖρεον ἕρματα νηῶν, ἀπὸ τοῦ αἴρω. ᾔστην, ἀπὸ τοῦ εἰδήτην. ᾖσμεν, ᾖστε, ᾖσαν, ἀντὶ εἴδημεν, εἴδητε, εἴδησαν. δῃώσας ἀντὶ κόψας, ἀπὸ τοῦ δαίω. δηὼ ἡ δημήτηρ ὑπογράφεται, ὥς ἔνιοί φασιν, ἀπὸ τοῦ δαίω. ὅπερ αἱ πλεῖστοι οὐ παραδέχονται. κλῇθρα ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ κλείω, κλεῖθρον. νηρῇδες. ὅτι νηρηΐδες. βρισῇδες, ὅτι βρισηΐδες. χρυσῇδες, ὅτι χρυσηΐδες. καδμῇδες, ὅτι καδμηΐδες κατὰ συναίρεσιν. παμφαίνῃσιν, ἔχῃσι, φάγῃσιν, ὡς ὑποτακτικὰ ὑπογράφονται.

Περὶ τοῦ ῳ.

Τῷ ἄρθρῳ τῆς ἑνικῆς δοτικῆς ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου γένους, ἀεὶ ὑπογράφεται. τῷ αἰνείᾳ. τῷ λόγῳ. τῷ αἴαντι. τῷ γράμματι. τῷ ξύλῳ. Ἔτι πάσῃ δοτικῇ εἰς ω λῃγούσῃ ὑπογράφεται ι

sermoni.ligno.uiæ.menelao, areæ. Etiam omni genitiuo & datiuo duali, & datiuo plurali, & nominatiuo & uocatiuo plurali atticorum nominum, tertiæ declinationis per productionem, menelaorum, a menelaorum, his menelais, a menelais, menelai, o menelai, a menelai os.non tamen nominatiuus & uocatiuus neutrorum subscribitur. fertilia, o fertilia, quia a fertilia. fiat. etiam omni genitiuo & datiuo duali nominum secundæ contractorum declinationis, serpentium attice per productionem. a serpentibus. traducto accentu quamuis penultima longa existente. urbium, ab urbium. & etiam carnium, a carnium. nostrum quoniam nostrum.ipsorum quia ipsorum. melius, quia melius.optimus, quia optimus.seruo, quia seruo. sospes, saluus, quia saluus.herous, quia heroius, & similia patrius, patria, patrium, quia patrius. maternus, materna, num, quia maternus auius, a, um. minous, quia minoius.cous, quia coius.eous, quia eoius.achelous, quia acheloius. aous fluuius cypri, quia aoius. minodes, quia minoides. herodes, quia heroides.a quo & herodianus. conus, secundum traditionem. ode, a cantu. & quæ ab ipso. accantatio. cantuarium. accentus.hymnodia.melodia. dissonantia. comœdia.tragœdia. defletio, rhapsodia.palinodia. comicus.tragicus. monodus. hymnodus. melodus. rhapsodus. & eorum uerba. hymnos. canto. cano. insector. exaggero. defleo. uaticinor. uates. uaticinatio. pellis. uellus.quia uellus. porticulum. a porticu.quibus præter rationem accessit.lepusculus,

τῷ λόγῳ. τῷ ξύλῳ. τῇ ὁδῷ. τῷ μενέλεῳ. τῇ ἅλῳ. Ἔτι πάσῃ γενικῇ καὶ δοτικῇ δυϊκῇ, καὶ δοτικῇ πληθυντικῇ, καὶ ὀνομαστικῇ καὶ κλητικῇ πληθυντικῇ τῶν ἀττικῶν ὀνομάτων τῆς τρίτης κλίσεως κατ' ἔκτασιν. τοῖν μενέλεῳν, ἀπὸ τοῖν μενελάοιν. τοῖς μενέλεῳς. ἀπὸ τοῖς μενελάοις. οἱ μενέλεῳ, ὦ μενέλεῳ. ἀπὸ τοῦ οἱ μενέλαοι. οὐ μὴν ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ τῶν οὐδετέρων ὑπογράφεται, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω, διότι ἀπὸ τὰ εὔγεα γίνεται. Ἔτι πάσῃ γενικῇ καὶ δοτικῇ δυϊκῇ τῶν ὀνομάτων τῆς δευτέρας τῶν συνῃρημένων κλίσεως, τοῖν ὄφεῳν ἀττικῶς κατ' ἔκτασιν, ἀπὸ τοῖν ὀφέοιν. ἀναβιβαζομένου καὶ τοῦ τόνου καίπερ τῆς ληγούσης μακρᾶς οὔσης. ταῖν πόλεῳν, ἀπὸ ταῖν πολέοιν. καὶ ἔτι κρεῷν, ἀπὸ τοῖν κρεάοιν. νῷν, ὅτι νῶϊν. σφῷν, ὅτι σφῶϊν. λῷον, ὅτι λώϊον. λῷστις, ὅτι λώϊστις. σῴζω, ὅτι σωΐζω. σῷς, σῷος. ὅτι σώϊος. ἡρῷος, ὅτι ἡρώϊος. καὶ τὰ ὅμοια. πατρῷος, πατρῴα, πατρῷον, ὅτι πατρώϊος. μητρῷος, α, ον, ὅτι μητρώϊος. παππῷος, α, ον. μινῷος, ὅτι μινώϊος. κῷος, ὅτι κώϊος. ἑῷος, ὅτι ἑώϊος. ἀχελῷος, ὅτι ἀχελώϊος. ἀῷος ποταμὸς κύπρου, ὅτι ἀώϊος. μινῴδης, ὅτι μινωΐδης. ἡρῴδης, ὅτι ἡρωΐδης. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡρῳδιανός. κῷνος, κατὰ παράδοσιν. ᾠδὴ, ἀπὸ τοῦ ἀοιδὴ. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, προσῴδιον. ᾠδεῖον. προσῳδία. ὑμνῳδία. μελῳδία. ἀπῳδή. κωμῳδία. τραγῳδία. μονῳδία. ῥαψῳδία. παλινῳδία. κωμῳδός. τραγῳδός. μονῳδός. ὑμνῳδός. μελῳδός. ῥαψῳδός. καὶ τὰ ἑαυτῶν ῥήματα. ὑμνῳδῶ. ῥαψῳδῶ. κωμῳδῶ. τραγῳδῶ. μονῳδῶ. χρησμῳδῶ. χρησμῳδός. χρησμῳδία. κῷας. κῴδιον, ὅτι κωΐδιον. στῴδιον ἀπὸ τῆς στοιᾶς. οἷς παραλόγως ἠκολούθησε τὸ λαγῴδιον,

& rudens.captilis.area.a percutio enim aloe autem, medicinale medicamentum,non.troades,quia troia des,troianæ.& ancillæ secundum traditionem.troia nos,troicos, heronæ,pro heroinæ. Erodius, siquidẽ ab amore deducitur, non habet. si autem secũdum. Herodianum a sibilo,habet.rhœdius enim.& additione e, & productione, erodius. quod subscriptum & ipse uidi in recte scriptis ueteribus libris. animal, quia animal, animal, quia animal. & quia bisyllaba o penultimantia,subscribuntur.animal.Proũ mons. quibus similiter sospes.anteporticus. circũporticus, conclaue,quia conclaue. ouum. quia ouum. inuentum est. limbus circum collare uestis. ab ouis enim, ouis, ouis, ora. & productione,limbus,cui,pro cui, ut datiuus. & ut pro sicut. caprarius, pro caprarius, per mixtionem & contractionem. caprarij, pro caprarij dorice,p extritionẽ, & mixtionem, & contractionem.& conuiuę,pro & conuiuæ.& cognati,pro & cognati. & tympanismi, pro & tympanismi. ego puto,oratorium,pro ego puto.ego noui,pro ego noui.abij,abeo.misertus sum,a misereor.abij, ab abeo. putabam,putaui,a puto.ædificaui,ab ædifico.administraui,ab administro.habitabam,ab habito.& omnia præterita ab oe incipiẽtium uerborum, exceptis adnotatis apud Herodianũ & alijs immutabilibus. ut, destituo quod est destituo, tuebam. eo quod est eo,ibam.inebrio,abam.uinor,uinabar,concito concitabam. auguror, augurabar.auspicor,auspicabar. auguror,augurabar. guberno, gubernabã,clauum rego, regebam. clauum uerto, uertebam. tumeo,

καὶ καλῶδιον. ἁλωτὴ, ἢ ἅλως. ἀπὸ τοῦ ἀλοίω γάρ. ἀλωὴ δὲ τὸ ἰατρικὸν φάρμακον, οὔ. τρωάδες, ὅτι τρωϊάδες. τρωαὶ καὶ δμωαὶ κατὰ παράδοσιν. τρωοὺς, τοὺς τρωϊκούς. ἡρῶναι, ὅτι ἡρωΐναι. Ἐρωδιὸς, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος παράγεται, οὐκ ἔχει. εἰ δὲ καθ' Ἡρωδιανὸν ἀπὸ τοῦ ῥοίζω, ἔχει. ῥοίδιος γάρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει, ἐρωδιός. ὅπερ ὑπογεγραμμένον καὶ αὐτὸς εἶδον ἐν ὀρθογράφοις παλαιοῖς βίβλοις. ζῴδιον ὅτι ζωΐδιον. ζῷον, ὅτι ζώϊον, καὶ ὅτι τὰ δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα, ὑπογράφονται. ζῷον. πτῷον. οἷς ὁμοίως τὸ σῷον. προστῷον, περιστῷον. ὑπερῷον, ὅτι ὑπερώϊον, ᾠὸν, ὅτι ὤϊον εὕρηται. ᾦα τὸ περιτραχήλιον τοῦ ἱματίου. ἀπὸ τοῦ ὄϊς γὰρ, οἶς, οἰὸς, οἶα. καὶ ἐκτάσει. ᾦα ᾧ, ἀντὶ ᾧ τινι, ὡς δοτική. καὶ ᾧ, ἀντὶ καθά. ᾧπόλος ἀντὶ ὁ αἰπόλος, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. ᾧπόλοι ἀντὶ οἱ αἰπόλοι δωρικῶς, κατὰ ἔκθλιψιν, καὶ κρᾶσιν, καὶ συναίρεσιν. χ' ᾡξυμπόται, ἀντὶ καὶ οἱ ξυμπόται. χ' ᾡσυγγενεῖς, ἀντὶ καὶ οἱ συγγενεῖς. χ' ᾡτυμπανισμοὶ, ἀντὶ καὶ οἱ τυμπανισμοί. ἐγᾦμαι ῥητορικὸν, ἀντὶ ἐγὼ οἶμαι. ἐγᾦδα, ἀντὶ ἐγὼ οἶδα. ᾤχωκα, ἀπὸ τοῦ οἴχω. ᾤκτειρα, ἀπὸ τοῦ οἰκτείρω. ᾠχόμην, ἀπὸ τοῦ οἴχομαι. ᾤμην, ᾠήθην, ἀπὸ τοῦ οἴομαι. ᾠκοδόμησα. ἀπὸ τοῦ οἰκοδομῶ. διῴκηκα, ἀπὸ τοῦ διοικῶ. ᾤκουν, ἀπὸ τοῦ οἰκῶ. καὶ πάντες οἱ παρεληλυθότες τῶν ἀπὸ τοῦ οι ἀρχομένων ῥημάτων, πλὴν τῶν σεσημειωμένων παρὰ τῷ Ἡρωδιανῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀτρέπτων. οἷον, οἰῶ τὸ μονῶ, οἴουν. οἰμῶ τὸ πορεύομαι, οἴμουν. οἰνῶ, οἴνουν. οἰνίζω, οἴνιζον. οἰστρῶ, οἴστρουν. οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακονομῶ. οἰακονόμουν. οἰακίζω, οἰάκιζον. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφουν. οἰδαίνω,

tumebam. domicilior,liabar. hæc enim uel propter uocalitatem, uel ionico more immutata mansere. Etiam secundæ & tertiæ singulares personæ subiunctiuorum tertiæ coniugationis in mi, si des, det. si dederis,dederit. si prehēdaris,are,prehēdatur, unde prehēdatur. Etiam secundæ passiuorū eorundem,si der, deris. si der, deris. Etiam per contractionem o optatiuorum secundæ coniugationis circunflexorum, clamarem, clamarem. clamares,clamares. clamaret, clamaret. clamaretis, clamaretis. clamarent, clamarent. clamaremus,clamaremus. clamaretis,tis. clamarent,clamarēt. & mutatiōe mi in in æolice,clamarem, clamares,clamaret passiuū similiter,clamarer, clamarer. clamareris, clamareris. clamaretur, clamaretur. Etiam o optatiui præteriti perfecti, inauratus fuissem,fuisses,fuisset. uiuat. det,a det. assimilatus fuerat,ab assimilor. tus sum, fueram. uinū ministrabat,a uinū ministro. aptū est,& apuit,& apuit. et apuit,& aptus sum, & aptus sum. & aptus attica oia, ab apio. debacchabar,& debacchatus sum,a debacchor. o mihi nōnulli subscribūt, ab hei mihi p productiōē. multa,qa multa. vñ inocēs inoxius. pubescere, a scere, scere, uiuere & reuiuiscere,ut optatiua. et uiceret,& meditaret,salio,a salio,salio. vñ saltus,excelsus locus,ueluti saltus. tumultus, tumultus,nonnulli subscribūt iterptātes a graculis auibus. et tumultuor, tumultuor,nauigo,qa nauigo. crocito,qa crocito,p hesternū,perhesternum,quia hesternum,pauloante subscribitur. quia a mane, matutinus. na. & ionice, matutinū in accusatiuo casu,a quo pauloante

οἴδαινον. οἰκουρῶ, οἰκούρουν. ταῦτα γὰρ ἢ δι᾽ εὐφωνίαν, ἢ ἰωνικῷ ἔθει ἄτρεπτα ἔμειναν. Ἔτι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα ἑνικὰ πρόσωπα τῶν ὑποτακτικῶν τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, ἐὰν διδῷς, διδῷ. ἐὰν δῷς, δῷ. ἐὰν ἁλῷς, ἁλῷ, ὅθεν ἁλῴη. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν παθητικῶν τῶν αὐτῶν, ἐὰν διδῶμαι, διδῷ. ἐὰν δῶμαι, δῷ. Ἔτι τὸ κατὰ συναίρεσιν ῳ τῶν εὐκτικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, βοάοιμι, ῷμι, βοάοις, ῷς. βοάοι, ῷ. βοάοιτον, ῷτον. βοαοίτην, οῴτην. βοάοιμεν, ῷμεν. βοάοιτε, ῷτε. βοάοιεν, ῷεν. καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς, βοῴην, βοῴης, βοῴη. τὸ παθητικὸν ὁμοίως, βοαοίμην, ῴμην. βοάοιο, ῷο. βοάοιτο, ῷτο. Ἔτι τὸ ῳ τοῦ εὐκτικοῦ τοῦ παρακειμένου, κεχρυσῴμην, κεχρύσῳο, κεχρύσῳτο. ζῴη. δῴη. ἀπὸ τοῦ δύη. ἐῴκει, ἀπὸ τοῦ εἴκω. ἔοικα. ἐῴκειν. ἐῳνοχόει, ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῶ. ἀνῷγε, καὶ ἀνέῳγε, καὶ ἀνῷξε. καὶ ἀνέῳξε, καὶ ἀνέῳγμαι, καὶ ἀνεῳγμένος ἀττικὰ πάντα ἀπὸ τοῦ ἀνοίγω. ἐπαρῴνουν καὶ πεπαρῴνηκα. ἀπὸ τοῦ παροινῶ. ᾤμοι τινὲς ὑπογράφουσιν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι κατ᾽ ἔκτασιν. θῳή, ὅτι θωιή. ὅθεν καὶ ἀθῷος, ὁ ἀζήμιος. ἡβῷμι, ἀπὸ τοῦ ἡβάοιμι, οἶμι. βιῴην καὶ ἀναβιῴην, ὡς εὐκτικά. καὶ νικῴη, καὶ μελετῴη. θρῴσκω, ἀπὸ τοῦ θρωΐσκω τὸ πηδῶ. ὅθεν θρῳσμὸς ὁ ὑψηλὸς τόπος, οἱονεὶ θωρισμός. κολῳὸς ὁ θόρυβος, τινὲς ὑπογράφουσιν ἐτυμολογοῦντες ἀπὸ τῶν κολοιῶν τῶν ὀρνέων. καὶ κολῳῶ, τὸ θορυβῶ. πλῴζω, ὅτι πλωΐζω. χρῴζω, ὅτι χρωΐζω. πρῷζον, τὸ προχθεσινὸν, ὅτι πρωΐζον. πρῴην ὑπογράφεται. ὅτι ἀπὸ τοῦ πρωΐ, πρωΐος. πρωΐη. καὶ ἰωνικῶς, πρωΐην κατ᾽ αἰτιατικὴν πτῶσιν, ἀφ᾽ οὗ πρῴην

aduerbium.prora secundum traditionem subscribitur, quia prora. & manifestum est quod cæruli prorus legimus.urere,ardere,quia ardere.circum aduerbium subscribitur a datiuo factum, & alia multa. Valete qui legitis, & memineritis. In Messene siciliæ anno ab incarnatione dei millesimo,quadringentesimo,septuagesimo.

FINIS.

ἐπιῤῥίμα. πρῷρα κατὰ παράδοσιν ὑπογράφεται, ὅτι πρῷιρα. καὶ δῆλον ὅτι κυανοπρωίρους ἀνέγνωμεν. φῴζειν τὸ καίειν, ὅτι φωΐζειν. κύκλῳ τὸ ἐπίῤῥημα ὑπογράφεται ἀπὸ δοτικῆς γινόμενον, καὶ ἄλλα πολλά. Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, καὶ μέμνησθε. Ἐν Μεσσήνῃ τῆς σικελίας ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῷ, τετρακοσιοστῷ, ἑβδομηκοστῷ.

ΤΕΛΟΣ.

HOC LIBELLO ET GRAECE, ET LATINE HABENTVR HAEC VIDELICET.

De Græcarum proprietate linguarum ex ſcriptis De Arte Ioannis Grammatici.

Plutarchi de proprietate linguarum, quæ apud Homerum.

De Græcarum proprietate linguarum ex his, quæ a Corintho decerpta.

DE GRAECARVM PROPRIETATE LINGVARVM EX SCRIPTIS DE ARTE IO. GRAMMATICI.

Dialectus, est linguæ proprietas. Sunt autem dialecti quinq;. Attica, Dorica. Aeolica. Ionica. communis. & attica quidem uocata est. ab Atthide Cranai filia. Aeolica uero, ab Aeolo Hellenis filio. Dorica autem, a Doro Hellenis filio. Ionica autem, ab Ione filio Xuthi, q̃ fuit Hellenis, & Creusæ Erechthei filiæ. Cõis aũt, q̃ ex his quatuor constat. habet autem unaquæq; dialectus proprium Idioma.

De dialectis prooemium alterum.
Dialecti quinque. Ionica. attica. dorica. æolica. communis.

De Ionica lingua.

Ionica aũt, est, q̃ usi sunt Iones. hãc aũt antiquam eẽ cõstat. Propriũ aũt ipsius est pro α, η, uti. & circũflexas syllabas in duo diuidere. & pro π, κ, accipere. & pro aspiratis collisionib. tenuiter proferre. & quibusdã dictionibus ι auferre. Vtũtur igit̃ η pro α, ut Ianuã, pro ianuã & diem pro diẽ. & utilitatẽ pro utilitatem. Circũflexas autem syllabas, in duo diuidunt pro facere enim, facere dicunt. pro π, κ accipiunt. nam quomodo, dicunt, pro aspiratis collisionibus. tenuiter proferunt, cum dicunt pro in equis. in equis. & inspicere, inspicere, in quibusdã dictionibus ι au-

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΚΩΝ.

Διάλεκτος, ἐστὶ γλώττης ἴδιωμα. εἰσὶ δὲ διάλεκτοι πέντε. ἀτθὶς. δωρὶς. αἰολὶς. ἰὰς. κοινή. καὶ ἀτθὶς μὲν ἐκλήθη ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός. αἰολὶς δὲ, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος. δωρὶς δὲ, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος. ἰὰς δὲ ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξούθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως παιδός. κοινὴ δὲ, ἐκ τῶν τεσσάρων συνεστῶσα. ἔχει δὲ ἑκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἴδιωμα.

Περὶ διαλέκτων προοίμιον ἕτερον.

Διάλεκτοι πέντε. ἰάς. ἀτθίς. δωρίς. αἰολίς. κοινή.

Περὶ ἰάδος.

Ἰὰς δέ ἐστιν, ᾗ κέχρηνται ἴωνες. δοκεῖ δὲ, ἀρχαία εἶναι αὕτη. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστιν. ἀντὶ τοῦ α, τῷ η χρῆσθαι. καὶ τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ π, τὸ κ λαμβάνειν. καὶ ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν, ψιλότητας ἐκφέρειν. καὶ ἐπί τινων λέξεων, τὸ ι ὑπεξαιρεῖν. χρῶνται μὲν οὖν τῷ η ἀντὶ τοῦ α, οἷον θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν. καὶ ἡμέρην ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ὠφελείην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν. τὰς δὲ περισπωμένας συλλαβὰς, εἰς δύο διαιροῦσιν. ἀντὶ τοῦ ποιεῖν γὰρ, ποιέειν λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ π, τὸ κ λαμβάνουσι. τὸ γὰρ πῶς, κῶς λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐκφέρουσιν, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἵππων ἐπ' ἵππων. καὶ ἐφοράν, ἐποράν. ἐπὶ δέ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαι-

ferunt. pro laborare, laborare dicentes. Ionica autẽ, ab Ione Apollinis filio, et Creusæ Erechthei filiæ.

De Attica lingua.

Attica uero, est dialectus, qua usi sunt Athenienses. Peculiare autem ipsius est, affatim uti contractionibus. & dictiones inseparabiliter proferre. tū uero & τ & ρ, pro σ accipere. & υ, pro ι. Et pro σ, ξ. Cōtractionibus igitur abunde utuntur, cum dicunt uestis pro uestis, & procemium, pro procemium. coniunctim uero nonnullas dictiones proferunt. cū dicunt. paternum, pro paternum, & nereida. pro nereida. & ρ & τ pro σ accipiūt mare enim, mare. & facere, facere. Rursum pro audenter, masculum. audenter, masculum dicunt. pro ι, υ accipiunt, cū dicunt indumentum, pro indumentū, crimen, crimen. oleum, oliuum. insigne, insigne. opus, opus. Pro σ uero ξ, cum dicūt uniuersus, pro uniuersus, & calamitatem, pro calamitatem. & intellexit, pro intellexit. & signum, pro signum. & fœdus, pro fœdus. uocata est aūt Attica, quæ atticorum est, ab Atthide Cranai filia.

De lingua Dorica.

Dorica autem uocata est dialectus, qua usi sunt, Dores propriū ipsius ẽ, pro η, α uti. & pro ω magno, α. & pro fœmininis nominibus singularibus, plurales casus proferre. & pro ου diphthōgo ω uti. & pro ει diffono, η adsumere. & interdum pro θ, σ. & quibusdam dictionibus, ι detrahere. Pro η igitur α utuntur, cum dicunt solem, pro solem. & diem, pro diem. & uenus, pro uenus. & suaue, pro suaue. pro ω autem α utūtur, cum dicunt musarum, rum. Ianuarum, ianuarum.

ξαίρουσιν. ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι, πονέεσθαι λέγοντες. Ἴας δὲ, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός.

Περὶ ἀτθίδος.

Ἀτθὶς δὲ ἐστι διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται ἀθηναῖοι. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι, κατακόρως κεχρῆσθαι ταῖς συναλοιφαῖς καὶ τὰς λέξεις ἀδιαιρέτως ἐκφέρειν. ἔτι δὲ καὶ τὸ τ καὶ ρ, ἀντὶ σ λαμβάνειν. καὶ τὸ υ, ἀντὶ τοῦ ε. καὶ ἀντὶ τοῦ σ τὸ ξ. ταῖς μὲν οὖν συναλοιφαῖς, κατακόρως χρῶνται, ὅταν λέγωσι θοἰμάτιον ἀντὶ τοῦ ἱμάτιον. καὶ φροίμιον ἀντὶ τοῦ προοίμιον. ἀδιαιρέτως δὲ τινας τῶν λέξεων ἐκφέρουσιν. ὅταν λέγωσι πατρῷον, ἀντὶ τοῦ πατρώϊον. καὶ νηρῆδα, ἀντὶ τοῦ νηρηΐδα. καὶ τὸ ρ καὶ τ, ἀντὶ τοῦ σ λαμβάνουσι. τὴν θάλασσαν γὰρ, θάλατταν. καὶ τὸ πράσσειν πράττειν. πάλιν ἀντὶ τοῦ θαρσαλέως. ἄρσενα. θαρραλέως. ἄρρενα λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ ε τὸ υ λαμβάνουσιν, ὅταν λέγωσι. τοὔνδυμα, τὸ ἔνδυμα. τοὔγκλημα, τὸ ἔγκλημα. τοὔλαιον, τὸ ἔλαιον. τοὐπίσημον, τὸ ἐπίσημον. τοὔργον, τὸ ἔργον. ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ ξ, ὅταν λέγωσι ξύμπας, ἀντὶ τοῦ σύμπας, καὶ ξυμφορὰν ἀντὶ τοῦ συμφοράν. καὶ ξυνένηκεν, ἀντὶ τοῦ συνένηκεν. καὶ ξύμβολον, ἀντὶ τοῦ σύμβολον. καὶ ξυνθήκη, ἀντὶ τοῦ συνθήκη. ἐκλήθη δὲ ἀτθὶς, ἡ τῶν ἀττικῶν ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός.

Περὶ δωρίδος.

Δωρὶς δὲ κέκληται διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται, δωριεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῶν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ η, τῷ α χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ω, τῷ α. καὶ ἀντὶ θηλυκῶν ὀνομάτων ἑνικῶν πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου τῷ ω χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τὸ η παραλαμβάνειν. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ θ, τὸ σ. καὶ ἐπί τινων λέξεων, τὸ ι ὑπεξαιρεῖσθαι. ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ η τῷ α χρῶνται, ὅταν λέγωσι τὸ ἅλιον ἀντὶ τοῦ ἥλιον. καὶ ἁμέραν, ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ἁ κύπρις ἀντὶ τοῦ ἡ κύπρις. καὶ ἁδὺ ἀντὶ τοῦ ἡδύ. ἀντὶ δὲ τοῦ ω τῷ α χρῶνται, ὅταν λέγωσι μουσῶν μουσᾶν. θυρῶν θυρᾶν.

Pro singularibus autem fœmininis nominibus, plurales casus proferunt, dicendo pulchram pulchras. doctam, doctas. Pro οι autem dissono ω utuntur, dicē do musas, mosas. Pro ει autem dissono η utūtur, cum dicunt pro uidere. currere. accipere. uidere. currere. accipere. Sed & accipere, pro accipe. et currere, pro currere. & uenire, pro uenire dicunt. Dorica autem appellata est, a Doro Hellenis filio.

De lingua æolica.

Aeolica autē dicitur dialectus, qua usi sunt æoles. proprium autē ipsius est acutas dictiones inuertere. & quibusdā nominibus fœmininis accusatiui casus ι addere. & aliquando pro ου. ω uti. & pro ο, ω & incipientia a uocalibus, tenuiter proferre. & pro ει dissono η ponere, & ponere in dictionibus ante ρ, β. pro gemino μμ, gemiuum ππ, assumere. & dictiones q dem inuertunt acutas, fluuius, fluuius dicentes. & pulcher. pulcher. Quibusdam autem nominibus fœmininis accusatiui casus ι apponunt, cum dicunt pro pulchras, pulchras. sapientes, sapiētes pro ου uero, ω utuntur. cum dicunt relinquētes pro relinquētes. & uidentes, pro uidentes, & nugantes, pro nugantes. Pro ο, ω utuntur. cum dicunt simile, pro simile. Inchoantia uero a uocalibus. tenuiter proferunt, cum dies attenuāt. & Sol, & uos. pro ει autem dissono, η utunt. Pro cythereā, cytherean. dicentes. & pro didicisse, & ire, didicisse, & ire. Ponunt autem in quibusdam dictionibus ante ρ β, rosas. n. brosas dicentes, & pānos laceros, pānos laceros. pro gemino uero μμ geminū ππ accipiunt, oculos, oculos dicentes. Sunt autem

ἀντὶ δὲ ἑνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρουσιν, ὡς ὅταν λέγωσι καλὴν, καλάς. σοφὴν, σοφάς. ἀντὶ δὲ τῆς ου διφθόγγου τῷ ω χρῶνται, ὅταν λέγωσι μούσας μῶσας. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου τῷ η χρῶνται, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν. δραμεῖν. λαβεῖν. ἰδῆν. δραμῆν. λαβῆν. ἀλλὰ καὶ λάβεν, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ δράμεν, ἀντὶ τοῦ δραμεῖν. καὶ ἔλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν λέγουσι. δωρὶς δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος παιδός.

Περὶ αἰολίδος.

Αἰολὶς δὲ λέγεται διάλεκτος, ᾗ κέχρηνται αἰολεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστὶ τὰς ὀξυτόνους λέξεις ἀντιστρέφειν καὶ τισὶν ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως, τὸ ι προστιθέναι. καὶ πότε ἀντὶ τοῦ υ, τῷ ω χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ ο, τῷ ω. καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων, ψιλῶς ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τὸ η τάττειν. καὶ προστιθέναι ἐπὶ τῶν λέξεων τοῦ ρ τοῦ β. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ, δύο ππ λαμβάνειν. καὶ τὰς λέξεις μὲν ἀντιστρέφουσι τὰς ὀξυτόνους, τὸ ποταμὸς πόταμος λέγοντες. καὶ τὸ καλὸς, κάλος. τισὶ δὲ ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως τὸ ι προστιθέασιν. ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ καλὰς καλαῖς. σοφὰς σοφαῖς. ἀντὶ δὲ τοῦ ου, τῷ ω χρῶνται. ὅταν λέγωσι λειπῶσαι, ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι. καὶ ἰδῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι. καὶ λαλῶσαι, ἀντὶ τοῦ λαλοῦσαι. ἀντὶ δὲ τοῦ ο τῷ ω χρῶνται. ὅταν λέγωσιν ὤμοιον, ἀντὶ τοῦ ὅμοιον. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων ψιλῶς ἐκφέρουσιν, ὅταν τὸ ἡμέρα ψιλῶσι. καὶ τὸ ἥλιος καὶ ὑμεῖς. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου τῷ η χρῶνται. ἀντὶ τοῦ κυθαίρειαν, κυθαίρηαν λέγουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ μαθεῖν καὶ ἐλθεῖν, μαθῆν καὶ ἐλθῆν. προστιθέασι δὲ ἐπί τινων λέξεων πρὸ τοῦ ρ τὸ β, τὰ ῥόδα γὰρ βρόδα λέγωσι, καὶ τὰ ῥάκη, βράκη. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ δύο ππ λαμβάνειν, τὰ ὄμματα, ὄππατα λέγοντες, ἐστὶ δὲ

quædam,quæ peculiariter apud eos formãtur, nam pro cũ præpositione, contra accipiũt. Aliquando & consilium,consiliũ dicunt.& terrã,terrã. & certamẽ, certamen.Priamum autem,Perrhamum.Appellata est æolica lingua,ab Aeolo Hellenis filio.

De Commnni lingua.

Qui nolũt communem adnumerare Dialectum prædictis quatuor. arguunt hoc modo. neq; enim aiũt haberi proprium. sed sicut quadripharmacos uis ex quatuor cõstans, quadripharmacum dicitur, nihil proprij habens, sic & communis dialectus ex quatuor coaptata, non debet adnumerari his.Ex ijs autem,qui cõmunem dialectum introducunt, alij dicunt quoniam omnibus sese insinuat dialectis eiusdem uocis ut amicus nox, & huiusmodi. Alij non habere formam, sed ex uarijs dictionibus congregatam. decidentiæ autem ipsius, non inueniuntur.Ionica scripsit Homerus. Attica, Aristophanes. Dorica, Theocritus. Aeolica, Alcæus. communi, Pindarus.

Aliter de Dialectis.

Dialectus,est dictio propriæ insigne formæ ostẽdens, uel dictio peculiarem, uel communem ostendens notam. dialecti autem sunt, si & communem quis adnumerauerit,quinq;.Ionica. Attica. Dorica. Aeolica.Communis.nam quinta propriam non habens notam cõis nominatã est uel quia communiter omnium notis utitur,& ex quatuor cõstat, uel quia communiter ea omnes utuntur.uel quia ex hac incipiunt.tanquã ea subiecta,omnes.Remittendum aũt

τινὰ ἰδίως παρ' αὐτοῖς σχηματιζόμενα. ἀντὶ γὰρ τῆς, μετὰ, προθέτως, τὴν, κατὰ, παραλαμβάνουσιν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν βουλὴν βωλὴν λέγουσι. καὶ τὴν γῆν, γᾶν. καὶ τὸν ἀγῶνα, ἄγωνον. τὸν δὲ πρίαμον, πέῤῥαμον. ἐκλήθη δὲ αἰολὶς, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδὸς.

Περὶ κοινῆς.

Οἱ μὴ βουλόμενοι τὴν κοινὴν καταριθμεῖν διάλεκτον ταῖς προειρημέναις τέσσαρσιν, αἰτιῶνται τούτῳ τῷ τρόπῳ. οὐ δὲ γὰρ φασιν ἔχειν ἴδιον, ἀλλ' ὥσπερ τετραφάρμακος δύναμις ἐκ τεσσάρων συνεστῶσα, τετραφάρμακον λέγεται, οὐδὲν ἴδιον ἔχουσα, οὕτω καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος ἐκ τεσσάρων συναρμοσθεῖσα, οὐκ ὀφείλει συναριθμεῖσθαι ταύταις. τῶν δὲ τὴν κοινὴν διάλεκτον εἰσηγησαμένων, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πάσαις συμβέβληται ταῖς διαλέκτοις ταῖς ὁμοφώνοις. οἷον, φίλος νὺξ καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔχουσα τύπον, ἀλλ' ἐκ διαφόρων λέξεων συνηθροισμένη, μεταπτώσεις δὲ αὐτῆς, οὐχ εὑρίσκονται. ἰάδι ἔγραψεν Ὅμηρος. ἀτθίδι, Ἀριστοφάνης. δωρίδι, Θεόκριτος. αἰολίδι, ἀλκαῖος. κοινῇ, πίνδαρος.

Ἑτέρως περὶ διαλέκτων.

Διάλεκτος, ἐστὶ λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐπιφαίνουσα, ἢ λέξις, ἴδιον ἢ κοινὸν ἐπιφαίνουσα χαρακτῆρα. Διάλεκτοι δέ εἰσιν, εἰ καὶ τὴν κοινήν τις καταριθμοίη, πέντε. ἰὰς. ἀτθὶς. δωρὶς. αἰολὶς. κοινή. ἡ γὰρ πέμπτη ἴδιον οὐκ ἔχουσα χαρακτῆρα, κοινὴ ὠνομάσθη. ἤτοι ὅτι κοινῇ τοῖς τῶν πασῶν χαρακτῆρσι χρῆται καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων καθέστηκεν, ἢ ὅτι κοινῶς αὐτῇ πάντες χρῶνται. ἢ διότι ἐκ ταύτης ἄρχονται, ὡς ταύτης οὔσης, πᾶσαι. ἀναπεμπτέον δὲ,

hanc quidem, quasi ad regulam. reliquas uero, ad proprietatem. Itaq; barbaras in multitudine existentes & incomprehensibiles, non est facile tradere.

Alioqui neque dicendum ipsas dialectos, sed linguas. Hellanicas autem contigit appellari. Quod cum Hellen Iouis quidem filius, cognomento autẽ, Deucalionis, loca per Græciam occupasset, omnes quidem contigit dici Hellanicas uoces. Specialiter autem denominationes, ab illius filijs accepisse. Dispersis enim his, in plura loca, atque eandem uocem non amplius seruantibus. sed cum locorum mutatione una uocem quoq; mutantibus, accidit dialectos dici. a Doro ergo deucalionis, & Pyrrhæ filio, illos, qui migrarunt in loca circa parnassum, & asopum. dorienseis ab ipso appellari omneis contigit, & dialectum doricam. qua ualde utuntur rhodijq;, & cretenses, & peloponnesij, & Siculi, & libyci, & antiquam Epeirum habitantes.

Ab Aeolo autem Hellenis filio, & Pyrrhæ æolica uocata est: hic. n. cum decem urbes condidisset. & regionem æoliam, & dialectum æolicam appellauit.

Ionica autem, ab Ione Xuthi, qui fuit Hellenis, & Creusæ erechthei, filiæ, uocata est. hic enim linguã, quæ eadem, atq; attica uidebatur, cum cõmigrasset, & condidisset. 13. urbes, ab se Ionicam appellauit. urbes autẽ, hæ. clazomenę. lebedus. phocæa. priene. Myletus. Mycale. erythra. Tius. samus. colophon. ephesus. chius. Smyrna.

Attica autẽ uocata est, uel ab atthide cranai filia. (fuit autẽ is, Atticæ Rex.) uel uocata est sic, eo quod

ταύτην μὲν, ὡς πρὸς κανόνα. τὰς δὲ λοιπὰς, πρὸς ἰδιότη-
τα. τὰς μὲν οὖν βαρβάρους ἐν πλήθει οὔσας καὶ ἀπεριλή-
πτους, οὐκ ἔστι ῥᾴδιον παραδοῦναι.

Ἄλλως τε οὐ δὲ λεκτέον αὐτὰς διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσ-
σας. τὰς δὲ ἑλληνικὰς συνέβη καλεῖσθαι. ὡς ἕλληνος τοῦ διὸς
μὲν υἱοῦ, κατ' ἐπίκλησιν, δὲ, δευκαλίωνος, τοῦ κατὰ τὴν ἑλ-
λάδα τόπους κατεσχηκότος, πάσας μὲν συνέβη λέγεσθαι ἑλ-
ληνικὰς φωνὰς, κατ' εἶδος δὲ τὰς προσωνυμίας, ἀπὸ τῶν ἐ-
κείνου παίδων λαβεῖν. διασπαρέντων γὰρ τούτων, εἰς πλείο-
νας τόπους, καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν οὐκ ἔτι φυλαξάντων. ἀλλὰ
τῇ τῶν τόπων μεταβολῇ ἅμα καὶ τὴν φωνὴν μεταβαλόντων,
συνέβη διαλέκτους λέγεσθαι. ἀπὸ μὲν οὖν δώρου τοῦ δευκα-
λίωνος καὶ πύῤῥας παιδὸς μετοικίσαντας εἰς τοὺς περὶ τὸν
παρνασσὸν τόπους καὶ ἀσωπόν. δωριεῖς ἀπ' αὐτοῦ προσα-
γορευθῆναι πάντας συνέβη, καὶ τὴν διάλεκτον δωρίδα, ᾗ
πάνυ χρῶνται ῥόδιοί τε, καὶ κρῆτες, καὶ πελοποννήσιοι, καὶ
σικελοὶ, καὶ λίβυες, καὶ οἱ τὴν παλαιὰν ἤπειρον οἰκοῦντες.

Ἀπὸ δὲ αἰόλου τοῦ ἕλληνος παιδὸς, καὶ πύῤῥας αἰολὶς
ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δέκα πόλεις κτίσας. τήν τε χώραν αἰο-
λίαν, καὶ τὴν διάλεκτον αἰολίδα προσηγόρευσεν.

Ἡ δὲ ἰὰς, ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξούθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεού-
σης τῆς ἐρεχθέως παιδὸς, ἐκλήθη. οὗτος γὰρ οἰκοῦσαν τῇ
ἀτθίδι τὴν αὐτὴν εἶναι διάλεκτον μεταναστὰς, καὶ κτίσας
πόλεις ιγ', ἀφ' ἑαυτοῦ ἰάδα προσηγόρευσεν. αἱ δὲ πόλεις,
αὗται. κλαζομεναί. λέβεδος. φωκαία. πριήνη. μίλητος.
μυκάλη. ἐρυθρά. τίος. σάμος. κολοφῶν. ἔφεσος. χίος.
σμύρνα.

Ἀτθὶς δὲ ἐκλήθη ἤτοι ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός.
(ἐγένετο δὲ οὗτος τῆς ἀττικῆς βασιλεύς.) ἤτοι ἐκλήθη οὕτως

litoralis esset,quasi acticam dixeris.

Intelligitur autem dialectus trifariã.secũdũ totius nõis mutationẽ.secũdũ partẽ quãdã.secũdũ accidẽs, secũdũ totius nõis mutationẽ,sic.queadmodũ æolenses muliebre indumẽtũ,catagogen uocãt.attici autẽ q̃ a nobis circũferẽtia cribri, farinariam uocant.& similia.secundũ aũt partẽ quandã.uel per additionẽ, ut æolenses,rosas,brosas dicunt.uel per ablationem ut Dores,ferre. & dicere, ferre, & dicere dicunt uel per transmutationem,ut currum, currum dicunt.secundum uero accidens,uel per accentũ,uel per spiritum dictum apud nos, permutant, per accentũ quidem uolunt. attici quidem,peruenio, perueniebam. impello,impellebam. dores aũt omnino omnino dicunt,& sic,sic.& similia, quæ diuidimus ijs Idiomatibus quæ sunt secundum partẽ dialectorũ,secundum spiritum autẽ, ut attici, quod apud nos tenuiter est, ipsi aspirate proferunt.

De Atticis dialectis per parteis.

Attica mutat σ,modo in τ.modo in ξ nã mare,mare dicit, & betã, betã, & calamitatẽ,calamitatem,& symbolum,signum .uertit autem σ in ξ,in cũ præpositione,& in compositione, solum.

Semper in εις pluralis ntõs ab in ευς masculinis factos,p η,profert.ut parẽtes.genitores.reges, reges.

In αος desinentia masculina antepenultima, uel ultima acuta, per εως profert, ut menelaus. meneleos.populus,populus.templum,templum.

I.in dictionibus addit,ut nunc.hunc.hic prius.nos autem.nunc.Hic.hunc.prius.

ἀπὸ τοῦ παράκτιος εἶναι, ἀκτικὰ οὖσα.

Νοεῖται δὲ ἡ διάλεκτος τριχῶς. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγήν. κατὰ μέρος τι. κατὰ συμβεβηκός. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν, οὕτως. ὡς οἱ αἰολεῖς τὸ γυναικεῖον ἔνδυμα, καταγωγὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὴν ἐφ' ἡμῶν τηλίαν, ἀλευρότησιν καλοῦσι καὶ τὰ ὅμοια. κατὰ δὲ μέρος τι, ἤτοι κατὰ πρόσθεσιν, ὡς οἱ αἰολεῖς τὰ ῥόδα, βρόδα λέγουσι. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν, ὡς οἱ δωριεῖς, τὸ φέρειν, καὶ λέγειν, φέρεν, καὶ λέγεν λέγουσι. ἢ κατὰ μετάθεσιν, ὡς δίφρον, δρίφον λέγουσι. κατὰ δὲ τὸ συμβεβηκός. ἤτοι κατὰ προσῳδίαν, ἢ κατὰ πνεῦμα λεγόμενον παρ' ἡμῖν, ἀλλοιοῦσι. κατὰ μὲν προσῳδίαν θέλουσιν. ἀττικοὶ μὲν, ἱκάνω, ἵκανον. ἐλαύνω, ἔλαυνον. δωριεῖς δὲ τὸ πάντως, παντῶς λέγουσι. καὶ οὕτως οὑτῶς. καὶ τὰ ὅμοια διαιροῦμεν τοῖς ἰδιώμασι τῶν κατὰ μέρος διαλέκτων, κατὰ δὲ πνεῦμα, ὡς ἀττικοὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἥκιστα ψιλῶς ὂν, αὐτοὶ δασέως προφέρονται.

Περὶ τῶν κατὰ μέρος ἀτθίδων διαλέκτων.

Ἡ ἀτθὶς τρέπει τὸ σ, τῇ μὲν εἰς τὸ τ. τῇ δὲ εἰς τὸ ξ. τὴν γὰρ θάλασσαν θάλατταν λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον, τεῦτλον καὶ τὴν συμφορὰν, ξυμφορὰν. καὶ τὸ σύμβολον, ξύμβολον. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς τὸ ξ, ἐπὶ τῆς σὺν προθέσεως, καὶ ἐν συνθέσει, μόνως.

Αἰεὶ τὰς εἰς ευς πληθυντικὰς εὐθείας ἀπὸ τῶν εἰς, ευς ἀρσενικῶν γενομένας, διὰ τοῦ η προφέρεται. οἷον γονεῖς, γονῆς. βασιλῆς, οἱ βασιλεῖς.

Τὰ εἰς αος λήγοντα ἀρσενικὰ προπαροξύτονα ἢ ὀξύτονα, διὰ τοῦ εως προφέρεται. οἷον μενέλαος. μενέλεως. λαὸς, λεώς. ναὸς, νεώς.

Τὸ ι ἐν ταῖς λέξεσι προστίθησιν. οἷον, νυνί. τουτονί. οὑτοσί. πρινὶ. ἡμεῖς δὲ, νῦν, οὗτος. τοῦτον. πρίν.

In ευς nomina, per ω in genitiuo effert. aristeus, aristei. similiter peleus, pelei.

Contractiones, atticorum sunt propriæ. meo, pro meo. uenio habens pro uenio habens.

Ablationes ι, atticorum sunt propriæ, & doriensium, & æolensium. socium, pro socium. ad chrysam pro ad chrysam.

Acceptiones uocatiuorum pro nominatiuis, atticorum sunt propriæ. nubigrega iupiter, pro nubigrega. Eques Nestor, pro eques. & latoculus Iupiter, pro latoculus. notãdum, nominatiui. n. pro uocatiuis, & uocatiui, pro nominatiuis, hæc autem solum atheniensium figura.

Defectus partium orationis, atticorum sunt, & doriensium, & Ionicorum. ut cædens ambabus, deest manibus.

Acceptiones accusatiuorum casuum pro genitiuis, atticorum sunt. ut, neq; tu hunc bonus licet sis, aufer puellam. pro ab hoc.

Semper passiuis uerbis, pro actiuis utitur. ut scribor, pro scribo. & fio, pro facio.

Item atticorũ est, fiant, & intelligãtur duo dicere, pro faciant, & intelligant.

In ως aduerbia qualitatis, in ον terminat, nominibus enim, pro aduerbijs utitur. ut decẽs, decens pro decenter, decenter.

In ες desinentes nominatiuos comparatiuorum nominum, in ους terminat. ut maiores. peiores. pulchriores. pro maiores. peiores. pulchriores.

Contractionibus, semper frequenter utitur. nam

Τὰ εἰς ευς ὀνόματα, διὰ τοῦ ω ἐπὶ γενικῆς ἐκφέρει ἀριστεὺς, ἀριστέως. ὁμοίως πηλεὺς, πηλέως.

Αἱ συναλοιφαὶ, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. τῷ μῷ ἀντὶ τοῦ τῷ ἐμῷ. ἔρχομ᾽ ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι ἔχων.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι, καὶ δωριέων, καὶ αἰολέων. ἕταρον, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον. ἐς χρύσαν, ἀντὶ τοῦ εἰς χρύσαν.

Αἱ παραλήψεις τῶν κλητικῶν ἀντὶ τῶν ὀνομαστικῶν, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. νεφεληγερέτα ζεύς. ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. ἱππότα νέστωρ, ἀντὶ τοῦ ἱππότης. καὶ εὐρυόπα ζεὺς, ἀντὶ τοῦ εὐρυόπης. σημειωτέον. αἱ εὐθεῖαι γὰρ ἀντὶ κλητικῶν, καὶ αἱ κλητικαὶ, ἀντὶ εὐθειῶν, τοῦτο δὲ μόνον, ἀθηναίων τὸ σχῆμα.

Αἱ ἐλλείψεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀττικῶν εἰσι, καὶ δωριέων, καὶ ἰώνων. οἷον κόπτων ἀμφοτέρῃσι, ἐλλείπει τὸ χερσίν.

Αἱ παραλήψεις τῶν αἰτιατικῶν πτώσεων ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν εἰσιν. οἷον μήτε σὺ τόνδ᾽ ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην. ἀντὶ τοῦ τούτον.

Ἀεὶ παθητικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆται. οἷον γράφομαι, ἀντὶ τοῦ γράφω. καὶ ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ποιῶ.

Ἔτι τῶν ἀττικῶν, ποιείσθων, καὶ νοείσθων λέγειν, ἀντὶ τοῦ ποιήτωσαν, καὶ νοήτωσαν.

Τὰ εἰς ὡς ἐπιῤῥήματα τῆς μεσότητος, εἰς ον περατοῖ. ὀνόμασι γὰρ, ἀντὶ ἐπιῤῥημάτων χρῆται. οἷον δέον, πρέπον. ἀντὶ τοῦ δεόντως, καὶ πρεπόντως.

Τὰς εἰς ες λεγούσας εὐθείας τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ους περατοῖ. οἷον μείζους. χείρους. καλλίους. ἀντὶ τοῦ μείζονες. χείρονες. καλλίονες.

Ταῖς συναλοιφαῖς, ἀεὶ κατακόρως χρῆται. τὸ γὰρ

uestis.uestis dicit.& oleum,oliuum.

Σ pro ρ utitur.nã audacia,audacia dicit. & audens. audens.& masculum,masculum.

ου pro œ utitur.cum dicit uestis.crimen,carmen. pro uestis.crimen.carmen.

Nominatiuis,pro uocatiuis utitur.o amicus.pro o amice.

Superlatiuis, pro comparatiuis sæpe utitur .ubi dicendum esset efferior omnibus , efferisimus inquit.

H pro ε utitur. uertit ε in η uelut cum dicit, poteram.uolebam.

Attica dialectus mutatiões licet accepit,pro temporũ uarietate,tamẽ antiquã formã refert,nã dualibus uidemus uti,& comicos poetas,&atticos scriptores,q dicũt uterq; pes, & utraq; manus. & p utrunq; deũ,& iouis utrũq; filiũ.i.geminos dicit.& Pla. philosophus in gorgia,uterq; .n. hospes hic, gorgiasq;, & polus, doctus quidem uterq; est, & amicus meus. duob.obolis.& duob.æreis.& duab.deab.

Quæcunq; in os desinẽtia habent a in penultima, hæc per ω magnum, & ε. propitius,propitius & per obliquos, sic. ut recto respondeatur . Menelao , pro menelao. In datiuo similiter cum ι Menelao, & additione ι, utrique menelao . Accusatiuum autem menelaum . Pluralem autem rectum æque atque singularẽ datiuo menelao. Genitiuũ autem,menelaorum. Datiuum autm cum ι menelais. Accusatiuum , menalaos . Item atticæ est,pro eo, quod est ingeniosum .sanum . Ingeniosum dicere, ac sanum

ἱμάτιον, θοιμάτιον λέγει. καὶ τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον.

Τὸ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῆται. τὸ γὰρ θάῤῥος, θάρσος λέγει καὶ τὸ θαῤῥαλέον θαρσαλέον. καὶ τὸ ἄῤῥεν ἄρσεν.

Τῇ ου ἀντὶ τοῦ οε χρῆται. ὡς ὅταν λέγῃ τοὔνδυμα. τοὔγκλημα. τοὖπος. ἀντὶ τοῦ τὸ ἔνδυμα. τὸ ἔγκλημα. τὸ ἔπος.

Εὐθείαις, ἀντὶ κλητικῶν χρῆται. ὦ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε.

Ὑπερθετικοῖς, ἀντὶ συγκριτικῶν πολλάκις χρῆται. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερος πάντων, θηριωδέστατος λέγει.

Τὸ η ἀντὶ τοῦ ε κέχρηται. τρέπει γὰρ τὸ ε εἰς η, ὡς ὅταν λέγῃ ἠδυνάμην. ἠβουλόμην.

Ἡ ἀτθὶς διάλεκτος μεταβολὰς εἴληφυῖα κατὰ καιρούς, ὁμοίως τὸν ἀρχαῖον τύπον ὑπογράφει. τοῖς γὰρ δυϊκοῖς ὁρῶμεν χρωμένους, τούς τε κωμικοὺς ποιητὰς, καὶ ἀττικοὺς συγγραφεῖς, λέγοντας τὼ πόδε, καὶ τὼ χεῖρε. καὶ νὴ τὼ θεώ, καὶ δὸς κούρω. λέγει δὲ καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ γοργίᾳ. τὼ γὰρ ξένω τώδε γοργίας τε καὶ πῶλος, σοφὼ μὲν ἀμφοτέρω ἐστὸν καὶ φίλω ἐμώ. καὶ δυοῖν ὀβολοῖν. καὶ δυοῖν χαλκοῖν. καὶ ταῖν θεαῖν.

Ὅσα τῶν εἰς ος ληγόντων ἔχει τὸ α παραλῆγον, ταῦτα διὰ τοῦ ω μεγάλου, καὶ τοῦ ε. ἵλαος, ἵλεως καὶ κατὰ τὰς πλαγίους, οὕτως. τῇ ὀρθῇ ἀκολούθως. Μενέλεω, ἀντὶ τοῦ μενελάου. κατὰ τὴν δοτικὴν ὁμοίως σὺν τῷ ι μενέλεῳ καὶ προσθέσει τοῦ ν, τοῖν μενέλεων. τὴν δὲ αἰτιατικὴν μενέλεων. τὴν δὲ πληθυντικὴν ὀρθὴν ὁμοίως τῇ ἑνικῇ, μενέλεῳ. τὴν δὲ γενικὴν, τῶν μενέλεων. τὴν δοτικὴν σὺν τοῦ ι τοῖς μενέλεῳς. τὴν αἰτιατικὴν, τοὺς μενέλεως. Ἔτι τῆς ἀτθίδος. ἀντὶ τοῦ εὐφυῆ, ὑγιῆ εὐφυᾶ λέγειν καὶ ὑγιᾶ.

& pro euboensem,& pireensem,euboensem & pirereesem.hoc aũt consueuere fecere, in qbus, ultima syllaba solum η desinens, uel ε, uel a penultimat.ut in propositis. non tamen in quibus, cum consonãte desinunt.beneuolum.felicem.non.n.decent beneuolum,& felicem.neq; rursum in quibus, consonãs incipit,e penultimante.regem.cursorem.

Item in huiusmodi uerbis poteram, uolebam futurus erã.ε in η mutant dicentes poteram, uolebam, futurus eram.

Et ανα hoc est super præpositionis,mutant α.in η. tolerabam dicentes,pro tolerabam.

Item uerborum in η desinentium in secunda persona passiui,per ει diphthongum.uis.n.pro uis.cum uero fuerit subiunctiuum, quemadmodum nos, dicunnt,si uelis.

Optatiua autem,accipiunt,pro subiunctiuis. si ueneris, pro cum ueneris, & cum uenerit, pro cum uenerit.

Auferunt autem sæpe & ι,flere, dicentes flere. & muscam,muscam.& nouercam, nouercã. & facere, facere.& poema,poema.

Et loco πρὸς.idest ad præpositionis, ὡς utuntur, pro ad regem, & ad amicũ, ad regẽ, & ad amicum.

Proprium autem ipsorum est, & in a desinenteis singulareis accusatiuos masculinos, per η proferre. Eurystheum,Euristheum.Peleum,Peleũ.Tydeum, Thydeum.Sitim.Sitim.

Vtuntur aũt & passiuis,pro actiuis.qui improbatur, pro improbãs.qui indicat̃,pro indicans.qui fucatur,

καὶ ἀντὶ τοῦ εὐβοιέα καὶ πειραιέα, εὐβοιᾶ καὶ πειραιᾶ. τοῦτο δὲ εἰώθασι ποιεῖν, ἐφ' ὧν ἡ τελευταία συλλαβὴ διὰ μόνου τοῦ η λήγουσα, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ α παραλήγει. ὡς ἐπὶ τῶν παρακειμένων. οὐ μὴν ἐφ' ὧν γε μετὰ συμφώνου λήγουσι. εὐμενῆ. εὐτυχῆ. οὐ γὰρ ἐροῦσιν εὐμενᾶ καὶ εὐτυχᾶ. οὐδὲ πάλιν ἐφ' ὧν σύμφωνον ἄρχει, τοῦ ε παραλήγοντος βασιλέα. δρομέα.

Ἐπὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων ἐδυνάμην, ἐβουλόμην, ἔμελλον. τὸ ε εἰς η ἀλλάττουσι λέγοντες, ἠδυνάμην, ἠβουλόμην, ἤμελλον.

Καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀλλάττουσι τὸ α εἰς η. ἠνειχόμην λέγοντες, ἀντὶ τοῦ ἀνειχόμην.

Ἔτι γε μὴν τῶν εἰς η ληγόντων ῥημάτων ἐπὶ δευτέρου προσώπου παθητικοῦ, διὰ τῆς ει διφθόγγου. βούλει γὰρ, ἀντὶ τοῦ βούλῃ. ὅταν δὲ ᾖ ὑποτακτικὸν, ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν, ἐὰν βούλῃ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ, λαμβάνουσιν ἀντὶ ὑποτακτικῶν. ἐὰν ἔλθοις, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃς, καὶ ἐὰν ἔλθοι, ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἔλθῃ.

Περιαιροῦσι δὲ πολλάκις καὶ τὸ ι, τὸ κλαίειν λέγοντες κλάειν. καὶ τὸ μυῖαν, μύαν. καὶ μητρυιᾶν, μητρυᾶν. καὶ ποιεῖν, ποεῖν, καὶ ποίημα, πόημα.

Καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς προθέσεως, τῷ ὡς χρῶνται. ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὸν φίλον, ὡς τὸν βασιλέα. ὡς τὸν φίλον.

Ἴδιον δὲ αὐτῶν ἐστι καὶ τὰς εἰς α ληγούσας ἑνικὰς αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς, διὰ τοῦ η προφέρεσθαι. εὐρυσθέα, εὐρυσθῆ. πηλέα, πηλῆ. τυδέα, τυδῆ. δίψαν, δίψην.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς παθητικοῖς, ἀντὶ ἐνεργητικῶν. λοιδορούμενος, ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖν. φαινόμενος, ἀντὶ τοῦ φαίνων. φαινακιζόμενος,

pro fucans. qui miniſtratur, pro miniſtrans. qui calumnia circunuenitur, pro calumnians. qui odio habetur, pro odio habens.

Interdum autem & actiua ponunt, pro paſſiuis. in republica. uerſare, pro eo, quod eſt in republica. uerſari. ſcriptis reum agere, pro ſcriptis reum agi. & ſimilia.

Indeterminata tempora & futura integra paſſiua, ipſi in communia ſæpe mutantes. dicunt, odio habebitur, pro oderit. & quæretur, quæret. & incidetur, incidet. & ſimilia.

Ab ιζω autem futura, abijcientes ε circunflectunt. exprobrabo, dicunt pro exprobrabo & aſpergam, pro aſpergam. & ſubſannabo, pro ſubſannabo.

Amant autem, plerunq; conciſionem nam nereidas, neredas dicunt. & apollinem, apollinem. & meliorem, meliorem. & potiorem, potiorem.

Mutant autem & tonos, & ſonos, & tempora. tonos quidem, pro urbium, ordinum. urbium dicunt, & ordinum. ſonos autem, uuam paſſam, & ſpicas, uuam paſſam dicunt, & ſpicas. Tempora autem, regem a producunt, & Atreum. & lorum. & ſtatuam.

Dicunt autem & pro ad Athenas, athenas eo. & in Athenis, athenis profiteor, & ex Athenis, ex agro, athenis, ex agro uenio. & in domum. domum. ex domo, domo. In domo, domi. & ex quo tempore. ex quanto tempore.

Et ρ pro λ utuntur, nam furnum, furnum dicunt.

ἀντὶ τοῦ φαινακίζων. διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν. διαβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ διαβάλλων. μισούμενος, ἀντὶ τοῦ μισῶν. Ἔσθ᾽ ὅτε δὲ τὰ ἐνεργητικὰ τιθέασιν ἀντὶ παθητικῶν· τὸ πολιτεύειν ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι. καὶ γράφειν ἀντὶ τοῦ γράφεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ ἀορίστους καὶ μέλλοντας ὁλοκλήρους παθητικοὺς, αὐτοὶ μέσους πολλάκις ἐναλλάσσοντες. τὸ μισηθήσεται, μισήσεται λέγουσι. καὶ τὸ ζητηθήσεται, ζητήσεται, καὶ τμηθήσεται, τμήσεται καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ ιζω μέλλοντας, ἀποβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν, ὀνειδιῶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω. καὶ ῥαντιῶ, ἀντὶ τοῦ ῥαντίσω. καὶ μυκτηριῶ, ἀντὶ τοῦ μυκτηρίσω.

Φιλοῦσι δὲ, καὶ τὰ πολλὰ, συγκοπήν. τὰς γὰρ νηρηΐδας, νηρῆδάς φασιν. καὶ τὸν ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. καὶ ἀμείνονα, ἀμείνω. καὶ κρείττονα, κρείττω.

Ἀλλάττουσι δὲ καὶ τοὺς τόνους καὶ τοὺς ἤχους καὶ τοὺς χρόνους. τόνους μὲν ἀντὶ τοῦ πολέων, ταξέων. πόλεων λέγουσι καὶ τάξεων. ἤχους δὲ, τὸ σταφίδα, καὶ στάχυς, ἀσταφίδα λέγουσι καὶ ἄσταχυς. χρόνους δὲ, τὸν βασιλέα τὸ α ἐκτείνουσι καὶ Ἀτρέα. καὶ ἱμᾶντα. καὶ ἀνδριάντα.

Λέγουσι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀθήνας, ἀθήναζε πορεύομαι, καὶ τὸ ἐν ἀθήναις, ἀθήνησι σοφιστεύω, καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν, ἐξ ἀγροῦ, ἀθήνηθεν, ἄγροθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ εἰς οἶκον, οἴκαδε. ἐξ οἴκου, οἴκοθεν. ἐν οἴκῳ, οἴκοι. καὶ τὸ ἐξ οὗ χρόνου. ἐξ ὅσου χρόνου.

Καὶ τὸ ρ ἀντὶ τοῦ λ χρῶνται, τὸ γὰρ κλίβανον, κρίβανον λέγουσιν.

De Ionica.

Ionica in ας desinentia nomina, in η mutat. si non sint doricēsia. mercurius, mercurius. fosias, fosias. Tūc enim Iones uertunt, cum non sint uersa ex doriensibus, ut dictum est, mercurius. mercurius. nam dorienses, non uertunt ea.

Omne in ης desinens, cuius gtūs in ου terminatur. apud eos in εω desinit. perses, persæ, persæ. xerxes, xerxis, xerxis. peleiades, peleiadæ. peleiadæ.

In ης masculina, quorū genitiuus in ους, p εος proferunt. ut demosthenes, demosthenis. indoctus, indocti. accusatiuū in εα faciunt. demosthenem. indoctū.

In ους desinentes genitiuos, qui ab in ες neutris rectis fiunt, diuidit. pium, pij, nobilis, ignobilis. impij.

Omnis nominatiuus in ευς, per ηος profertur in genitiuo apud ionas, ut rex, regis.

In ους neutra, in genitiuo in εος faciunt iones. multitudo, multitudinis, multitudinis.

In εις rectos pluraleis ab in ευς singularib. factos, in ηες diuidunt iones. ut reges, pro reges.

In αι pluralia, diuid t in genitiuo per ε, ut persæ, persarum. persarum. nymphæ, nympharum, nympharum. sed nympharum, æolice.

Omnis datiuus pluralis in οι desinens, adsumit ι apud eos, ut pulchris, pulchris. sapientibus, sapientibus, & similia.

Omnis datiuus pluralis in αις desinens, transmutat α in η in ionica, adscripto quidem ι, sed non pronuntiato, ut pulchris, pulchris, nymphis, nymphis.

Περὶ ἰάδος.

Ἡ ἰὰς τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, εἰς η τρέπει. ἐὰν μὴ ὦσι δώρια. ἑρμείας, ἑρμείης. σωσίας, σωσίης. τότε γὰρ ἴωνες τρέπουσιν, ὅταν μὴ ᾖ τετραμμένα ἐκ δωρικῶν ὡς εἴρηται, ἑρμείας. ἑρμείης. οἱ γὰρ δωριεῖς, οὐ τρέπουσιν αὐτά.

Πᾶν εἰς ης λῆγον, οὗ ἡ γενικὴ εἰς ου περατοῦται, παρ' αὐτοῖς εἰς εω λήγει. πέρσης, πέρσου, πέρσεω. ξέρξης, ξέρξου, ξέρξεω. πηληϊάδης, πηληϊάδου, πηληϊάδεω.

Τὰ εἰς ης ἀρσενικὰ ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους, διὰ τοῦ εος προφέρεται. οἷον δημοσθένης, δημοσθένεος. ἀμαθὴς, ἀμαθέος. τὴν αἰτιατικὴν, εἰς εα ποιεῖται. δημοσθένεα. ἀμαθέα.

Τὰς εἰς ους λῃγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ες οὐδετέρων εὐθειῶν γινομένας, διαιρεῖ. εὐσεβές. εὐσεβέος. εὐγενέος. δυσγενέος. δυσσεβέος.

Πᾶσα εὐθεῖα εἰς ευς, διὰ τοῦ ηος ἐκφέρεται ἐπὶ γενικῆς παρὰ ἴωσιν. οἷον βασιλεὺς, βασιλῆος.

Τὰ εἰς ους οὐδέτερα, κατὰ τὴν γενικὴν εἰς εος ποιοῦσιν ἴωνες. πλῆθος, πλήθους, πλήθεος.

Τὰς εἰς εις εὐθείας πληθυντικὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἑνικῶν γινομένας, εἰς ηες διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον βασιλῆες ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς.

Τὰ εἰς αι πληθυντικὰ, διαιρεῖ ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε. οἷον πέρσαι, περσῶν, περσέων. νύμφαι νυμφῶν νυμφέων. τὸ δὲ νυμφάων, αἰολικῶς.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οι λήγουσα, προσλαμβάνει τὸ ι παρ' αὐτοῖς οἷον. καλοῖς καλοῖσι. σοφοῖς σοφοῖσι, καὶ τὰ ὅμοια.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς αις λήγουσα μεταβάλλει τὸ α εἰς η ἐπὶ τῆς ἰάδος προσγραφομένου μὲν τοῦ ι, μὴ συνεκφωνουμένου δὲ, οἷον καλαῖς, καλῇσι, νύμφαις, νύμφῃσι.

In α rectos, in η uertunt iones, ut iuno, iuno. regio, regio.

Igitur coniunctionem, igitur dicunt iones.

Verborum compositiones per tenues cõsonantes faciunt iones. despicio. despicis. despicit.

Præpositiuis articulis, iones pro subiunctiuis utuntur. quem uolo, quem uolo. q̃ uolo, q̃ uolo.

κ. pro π in interrogatiuis. & relatiuis, ut quot, quot. quotquot, quotquot. quemadmodum, quemadmodum.

ω pro α aliquando utuntur iones. hominem dicentes. optimum.

ωυ pro αυ diphthõgo utuntur, miraculũ, miraculũ dicentes.

Sectiones ionum proprie pelopis insula, pro peloponnesus. agreste oleum, pro agroleum. & agrestis capra, pro caprea, & suis agrestis, pro apri.

Acceptiones infinitiuorum pro imperatiuis, ionũ sunt, omnia admodum uere differere, pro edissere. conari autem ut t roes, pro conare. & infinita talia.

Acceptiones masculinorum, pro fœmininis, ionũ sunt. his autem sese oblectantibus niger uesper aduenit, pro uespera.

Acceptiones nominatiuorum casuum pro genitiuis, ionum sunt. duo scopuli, hic quidem cœlum, pro duorum aũt scopulorũ. hic quidem, hoc. hic aũt, hoc.

In ω desinẽtia fœminina in actõ, in ουν terminant. ut io, ionem. latona, latonam. sappho, sapphonem.

ι ex quibusdam dictionib. aufert ionica. nam laborare, laborare dicit, unde laborabant.

Τὰς εἰς α εὐθείας, εἰς η τρέπουσιν ἴωνες. οἷον, ἥρα, ἥρη. χώρα, χώρη.

Τὸν ουν σύνδεσμον, ων λέγουσιν ἴωνες.

Τῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ ψιλῶν συμφώνων ποιοῦσιν ἴωνες. κατορῶ κατορᾶς κατορᾷ.

Τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις, ἴωνες ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν χρῶνται, τὸν θέλω. ὃν θέλω. τὴν θέλω. ἣν θέλω.

Τὸ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς, οἷον πόσα, κόσα. ὁπόσα, ὁκόσα. ὅπως. ὅκως.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ᾽ ὅτε χρῶνται ἴωνες. ὤνθρωπον λέγοντες. ὤριστον.

Τῷ ων ἀντὶ τοῦ αυ διφθόγγου χρῶνται, θῶυμα τὸ θαῦμα λέγοντες.

Αἱ τμήσεις, ἰώνων ἴδιαι. πέλοπος νῆσος, ἡ πελοπόννησος. ἄγριον ἔλαιον. ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον καὶ ἄγριον αἶγα, ἀντὶ τοῦ αἴγαγρον, καὶ συὸς ἀγρίου, ἀντὶ τοῦ συάγρου.

Αἱ παραλήψεις ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν, ἰώνων εἰσὶ, πάντα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε. πειρᾶν δὲ ὥσκεν τρῶες, ἀντὶ τοῦ πειρῶ. καὶ μυρία τοιαῦτα.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν, ἰώνων εἰσί. τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ παραλήψεις τῶν ὀνομαστικῶν πτώσεων ἀντὶ τῶν γενικῶν, ἰώνων εἰσίν. οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανόν. ἀντὶ τοῦ, τῶν δὲ δύω σκοπέλων, ὁ μὲν, τόδε. ὁ δὲ, τόδε.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς, εἰς ουν περατοῖ. οἷον ἰὼ, ἰοῦν. λητὼ, λητοῦν. σαπφὼ, σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐνίων λέξεων ἐξαιρεῖται ἡ ἰάς. τὸ γὰρ πονεῖσθαι ποιεῖσθαι λέγει, ὅθεν πονέοντο.

In ις desinentia fœminina . nunq̃ per ω, declinant iones, sed per ο, urbs, urbis. & anguis, anguis.

Diuisiones in ει desinentium singularium datiuorum, ionum sunt propriæ sagittæ, pro sagittæ. hastæ, pro hastæ.

Geminationes, peculiares sunt ionum. sortiti fuerint, pro sortiti fuerint. audi, pro audi.

Traspositione elementorum Ionica utitur. ut cor, pro cor.

Ex ει diphthongo iones auferunt ι. hectoreus. aureus. pro hectoreus. aureus.

In σ desinentes plurales, iones semper diuidunt, si a nominatiuo in ευς sint, per η, & ε pronunciantes. Rex, reges, reges. si autem in ης, uel υς, & per ες, ut uerus, ueri, ueri. acutus, acuti, acuti.

Appositione ιε, subsequente uocali, uel una immutabilium, ionum sunt. ut usquequo. uacua, pro usquequo. uacua.

Immutatio οι diphthongi in ες syllabã ionum est, congrui, pro congrui. filij, pro filij, tractores curruũ, pro tractores curruum.

In η pluralia neutra, in εα diuidunt iones. ut muri, muri. montes, montes. similiter & genitiuos, per εων.

Semper ν apponunt dictionibus iones, ut mons, mons. morbus, morbus. nomen, nomen.

Geminum σσ, in ξ uertunt iones. nam duplicia, duplicia dicunt.

I ex dictionibus, iones auferunt sæpe. nam ostendam. ostendam dicunt, & demonstrationem, demonstrationem.

Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ οὐδέποτε διὰ τοῦ ω κλίνουσιν ἴωνες. ἀλλὰ διὰ τοῦ ο. πόλις, πόλιος. καὶ ὄφις, ὄφιος.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἑνικῶν δοτικῶν, ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βέλεϊ. ἀντὶ τοῦ βέλει. ἔγχεϊ, ἀντὶ τοῦ ἔγχει.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις, ἴδιαί εἰσιν ἰώνων. λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ λάχωσι. κέκλυθι, ἀντὶ τοῦ κλῦθι.

Μεταθέσει στοιχείων ἴας χρῆται. οἷον κραδίη, ἀντὶ τοῦ καρδία.

Ἀπὸ γὰρ ει διφθόγγου ἴωνες ἐξαιροῦσι τὸ ι. ἐκτόρεος. χρύσεος. ἀντὶ τοῦ ἐκτόρειος. χρύσειος.

Τὰς εἰς σ ληγούσας πληθυντικὰς, ἴωνες πάντοτε διαιροῦσιν ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ευς οὔσας διὰ τοῦ η προφέρονται. βασιλεὺς, βασιλεῖς, βασιλῆες. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης ἢ εἰς υς, διὰ τοῦ ε. οἷον, ἀληθὴς, ἀληθεῖς, ἀληθέες. ὀξὺς, ὀξεῖς, ὀξέες.

Αἱ προσθήσεις τοῦ ι τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων, ἰώνων εἰσίν. οἷον εἵως. κεινή. ἀντὶ τοῦ ἕως. κενή.

Ἡ ἐναλλαγὴ τῆς οι διφθόγγου εἰς τὴν ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ἐρίηρες, ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι. υἷες, ἀντὶ τοῦ υἱοί. ἐρυσάρματες, ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα, εἰς εα διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον τείχη, τείχεα. ὄρη. ὄρεα. ὁμοίως καὶ τὰς γενικὰς, διὰ τῆς εων.

Ἀεὶ τὸ υ προστιθέασι ταῖς λέξεσιν ἴωνες, οἷον ὄρος, οὖρος, νόσος, νοῦσος. ὄνομα, οὔνομα.

Τὸ διπλοῦν σσ, εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ γὰρ δισσὰ, διξὰ λέγουσι.

Τὸ ι ἀπὸ τῶν λέξεων, ἴωνες ἐξαιροῦνται πολλάκις. τὸ γὰρ δείξω, δέξω λέγουσι, καὶ τὴν ἀπόδειξιν, ἀπόδεξιν.

Participia passiua in ου penultimantia, iones diuidunt. ut mœrens, mœrens.

In ων desinentia participia a prima coniugatione circunflexorum facta. quorum imperatiuum in secunda & tertia persona in ει diphthongum desinit diuidunt iones. ut sapiens, sapiens. est enim sæpe imperatiuum. Intelligens, intelligens, intellige. n. & quæ ab ipsis uerba diuidunt. clamans autem, nõ uult diuidi, nam quæ sunt secundæ, fugiunt diuisionem attamen quæ diuidunt, pauca sunt.

Mutationes η in α breue ionicorum sunt obmutescens, & obmutescens. & oblitus, pro oblitus. & inobliuiscibilis, pro inobliuiscibilis.

Immutationes α lõgi in η ionum sunt. iuno, iuno, sterilis, sterilis. uel carina.

Immutationes α breuis in η, iuniorum sunt. ueritatem, ueritatem.

Ablationes earũ, quæ in principio cõsonantium, ionum sunt, libare, pro libare. grauis, pro grauis.

Semper ων syllabam superuacaneam ponũt inter præpositiones. abstulerunt, & reddiderunt. pro abstulerunt, & reddiderunt.

Primas literas dictionum, iones auferunt. ille, ille. festum festum. similiter & ε præteritorum. intelligebat, bat. fabricabat, fabricabat. pariebat, pariebat.

π pro φ utuntur. perueni enim, perueni inquiunt.

Composita uerba dissoluunt, & interponunt. ut léo de Taurum uorans, pro deuorans. Inter autem fecit Eetionem, pro interfecit.

Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς εἰς ον προπαραληγούσας, ἴωνες διαιροῦσιν. οἷον λυπούμενος, λυπεόμενος.

Τὰς εἰς ων ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς α. συζυγίας τῶν περισπωμένων γενομένας. ὧν τὸ προστακτικὸν ἐπὶ β καὶ γ´ προσώπου εἰς ει δίφθογγον λήγει, διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον φρονῶν, φρονέων. ἔστι γὰρ φρόνει τὸ προστακτικόν. νοῶν, νοέων, νόει γὰρ. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιρεῖ. βοῶν δὲ, οὐ θέλει διαιρεῖσθαι, τὰ γὰρ τῆς δευτέρας φεύγουσι τὴν διαίρεσιν, πλὴν ὅμως ἃ διαιρεῖ σπάνιά ἐστιν.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσί. μεμακῦα, ἀντὶ τοῦ μεμηκῦα. καὶ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλαστος, ἀντὶ τοῦ ἄληστος.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η ἰώνων εἰσὶν, ἥρα. ἥρη. στεῖρα, στείρη.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α βραχέος εἰς η, τῶν μεταγενεστέρων εἰσίν. ἀλήθειαν, ἀληθείην.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων, ἰώνων εἰσίν. εἶβεν, ἀντὶ τοῦ λείβειν. καὶ αἰνὸς, ἀντὶ τοῦ δεινός.

Αἰεὶ τὴν ων συλλαβὴν περισσὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων. ἐξ ὧν εἷλον. καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο. ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον, καὶ ἀπέδοντο.

Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων, ἴωνες ἀφαιροῦνται. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἑορτὴ, ὀρτή. ὁμοίως καὶ τὸ ε τῶν παρεληλυθότων. ἐνόει, νόει, ἔτευχε, τεῦχε. ἔπικτε, πίκτε.

Τῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται. ἀφικόμην γὰρ, ἀπικόμην λέγουσι.

Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσι καὶ μεταξὺ τιθέασι. οἷον λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς, ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς. κατὰ δὲ κτάνεν ἠπίωνα, ἀντὶ τοῦ κατέκτανεν.

Auersiones, & excessus, ionum sunt. ut dona ab auferre. pro auferre. excessus autem sunt hi stulti. qui de boues supereuntis solis uorabant, pro deuorabant.

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum, ab in ως desinentibus masculinis. & in ες neutris, ionũ sunt. uere, prouere.

Ionica dialectus, est eadem, quæ antiqua attica. ac plerunq; homerusq;, & hesiodus, & archilochus usi sunt. & anacreon, & Herodotus. Sunt autem eius proprietates, α pro η ponere. ianuam, ianuam. iunonem, iunonem. uestam, uestam, pro pulchris, autẽ pulchris. sapientibus, sapientibus. portis, portis. ι sinunt suo loco manere. sic η, ut dictum est, pro α ponunt iones.

Vtuntur & correcto α pro η iones. dores autem, producto.

Fit autẽ in ionica dialecto, Additio. Ablatio. Concisio. Interpositio. Superabundantia. Diuisio.

Additio igitur fit apud eos, si in principio orationis alia assumitur litera. ut causa horridæ. pro causa. Ilium intra, pro intra. & solus existens, pro solus. & hospes, hic non uult, pro hospes. & panem totum capiens, pro totum, & alia infinita.

Ablatio contrarium patitur, quam additio. nam additio, in principio assumit deforis aliam literam. ablatio autem & positum abijcit. cum Iones festum festum dicunt. & sacrum, sacrum.

Concisio, cũ mediæ literæ in nominibus cõciduntur, ut solungues equos, pro soliungues, et deciderũt.

Αἱ ἀναστροφαὶ καὶ τὰ ὑπερβατὰ, ἰώνων εἰσίν. οἷον, δῶρ᾽ ἀποχιρεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι. ὑπερβατὰ δέ εἰσι τοιαῦτα. νήπιοι οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο ἤσθιον, ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιῤῥημάτων, τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. καὶ τῶν εἰς ες οὐδετέρων, ἰώνων εἰσίν. ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς.

Ἡ ἰὰς διάλεκτος, ἔστι τῇ παλαιᾷ ἀτθίδι ἡ αὐτή. ταύτῃ δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ ὅμηρός τε καὶ ἡσίοδος, καὶ ἀρχίλοχος κέχρηνται. καὶ ἀνακρέων, καὶ ἡρόδοτος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἰδιώματα, τὸ α ἀντὶ τοῦ η τιθέναι. θύραν, θύρην. ἥραν, ἥρην. ἑσπέραν, ἑσπέρην. ἀντὶ δὲ τοῦ καλαῖς, καλῇσι. σοφαῖς, σοφῇσι. πύλαις, πύλῃσι. τὸ ι ἐῶσι κατὰ χώραν μένειν. οὕτως τὸ η ὡς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ α τιθέντες οἱ ἴωνες.

Χρῶνται δὲ καὶ συστελλομένῳ τῷ α ἀντὶ τοῦ η ἴωνες. δωριεῖς δὲ, ἐκτεινομένῳ.

Γίνεται δὲ ἐν τῇ ἰάδι διαλέκτῳ, πρόσθεσις. ἀφαίρεσις. συγκοπή. παρένθεσις. πλεονασμός. διαίρεσις.

Πρόσθεσις μὲν οὖν γίνεται παρ᾽ αὐτοῖς, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον εἵνεκα ῥιγεδανῆς. ἀντὶ τοῦ ἕνεκα, ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ ἔσω, καὶ μοῦνος ἐὼν, ἀντὶ μόνος. καὶ ξεῖνος ὅδ᾽ οὐκ ἐθέλει, ἀντὶ ξένος. καὶ ἄρτον οὖλον ἑλών. ἀντὶ τοῦ ὅλον, καὶ ἄλλα μυρία.

Ἀφαίρεσις δὲ τοὐναντίον πάσχει τῇ προσθέσει. ἡ μὲν γὰρ πρόσθεσις, ἐν ἀρχῇ λαμβάνει ἔξωθεν ἕτερον στοιχεῖον. ἡ δὲ ἀφαίρεσις καὶ τὸ κείμενον ἀποβάλλει. ὅταν ἴωνες τὴν μὲν ἑορτήν. ὀρτὴν λέγωσι. καὶ τὸ ἱερὸν, ἱρόν.

Συγκοπὴ δὲ, ὅταν μέσα στοιχεῖα ἐν ὀνόμασιν ἐγκοπῇ. οἷον μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ μονόνυχας. καὶ κάππεσον,

pro deciderunt. & ferte, pro ferte. & cubituri, pro cubituri.

Interpositio contrarium patitur, quam concisio. illa enim, demit. hæc assumit literam deforis. ut obstreperus, pro obstreperus, superfluum igitur γ. & uestrum, uestrum. sapientium, sapientium.

Immutatio fit, cum aliud elementum assumitur. loco proprij. ad, pro ad. & aridum, pro aridum, & uel huc quidem secuti sunt, pro huc. & ponentem arma pulchra, pro ponentem. & κ pro π iuniores utuntur. ut pro ut.

Transpositio fit, cum quæ sunt, transponuntur in eodem nomine. & uel prima litera propriæ syllabæ, quæ non debet, uel & secunda. cor, pro cor. & qnartus dies, pro quartus, & fortis diomedes, pro fortis, & similia.

Superabundantia est, quando in pluralibus. datiuis masculinis casibus, in οις desinentibus, uel fœmininis in ης, assumunt ι, fluminibus, fluminibus. pulchris, pulchris. sapientibus, sapientibus.

Diuisio aũt fit, nõ solũ apud ipsos in bisyllabis nominibus, sed iam & in monosyllabis, & appellatiuis fluxus, fluxus. arista, arista.

Sed in supra unam syllabam desinentibus nominibus, & appellatiuis masculinis singularibus in ης desinentibus, quorũ genitiuus in ου desinit, ipsi pronuntiationem per εω diuidunt. sagittarij, sagittarij dicẽtes, & atridæ, atridæ. laertæ, laertæ. & per additionẽ, peliadæ. Laertiadæ, & similia.

ἀντὶ τοῦ κατέπισον. καὶ φέρτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε. καὶ κακκείοντες, ἀντὶ τοῦ κατακείοντες.

Παρένθεσις δέ ἐστι τοὐναντίον πεπονθυῖα τῇ συγκοπῇ. ἐκείνη μὲν γὰρ, ἀπολύει. αὕτη δὲ προσλαμβάνει στοιχεῖον ἔξωθεν. οἷον ἐρίγδουπος, ἀντὶ τοῦ ἐρίδουπος. περισσὸν ἄρα τὸ γ. καὶ ὑμέων, ὑμείων. σοφέων, σοφείων.

Ἐναλλαγὴ δὲ γίνεται, ὅταν ἕτερον στοιχεῖον παραληφθῇ ἀντὶ κυρίου. ποτὶ, ἀντὶ πρός. καὶ ξερὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. καὶ ἢ δεύρω μὲν ἕπονται, ἀντὶ τοῦ δεῦρο. καὶ πηδήματ' εἴη ἔντεα καλὰ, ἀντὶ τοῦ πῆμα ... καὶ τῷ κ, ἀντὶ τοῦ π οἱ νεώτεροι χρῶνται. ὅκως ἀντὶ τοῦ ὅπως.

Μετάθεσις δὲ γίνεται, ὅταν τὰ ὄντα μετατεθῇ ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι. καὶ ἢ πρότερον στοιχεῖον τῆς ἰδίας γενικῆς συλλαβῆς μὴ ὀφειλόμενον, ἢ καὶ δεύτερον. κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν. καὶ τέτρατον ἦμαρ, ἀντὶ τοῦ τέταρτον. καὶ κρατερὸς διομήδης, ἀντὶ τοῦ καρτερός. καὶ τὰ ὅμοια.

Πλεονασμὸς δέ ἐστιν, ὅταν ἐπὶ ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς ἀρσενικαῖς πτώσεσιν, εἰς οις ληγούσαις, ἢ θηλυκαῖς εἰς ης, προσλαμβάνουσι τὸ ι. ποταμοῖς, ποταμοῖσι, καλοῖς, καλοῖσι. σοφῆς, σοφῆσι.

Διαίρεσις δὲ γίνεται, οὐ μόνον παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων καὶ προσηγορικῶν ῥοῦς, ῥόος. χνοῦς, χνόος.

Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λεγομένων ὀνομάτων καὶ προσηγορικῶν ἀρσενικῶν ἑνικῶν εἰς ης ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου λήγει, αὐτοὶ τὴν προφορὰν διὰ τοῦ εω διαιροῦνται. τοξότου, τοξότεω λέγοντες. καὶ ἀτρείδου, ἀτρείδεω. λαέρτου, λαέρτεω. καὶ κατὰ παράθεσιν, πηληϊάδεω. λαερτιάδεω, καὶ τὰ ὅμοια.

In ους desinentes genitiuos in ι, & ο diuidunt. socratis, socratis. diomedis, Demosthenis.

Et datiuos solos diuidunt, socrati dicentes, & diomedi, & Peleo. pro socrati. & diomedi. & peleo. Idem & in neutris, hastæ. muro. ensi.

Et in αι pluralia nomina. quorum genitiuus apud nos desinit in ων circunflexe, illi per αων proferunt peracute. fontes. fontium, fontium. portarum, portarum. musarum, musarum.

Et in uerbis in præsenti, & præterito tempore. & per easdem literas proferunt declinationem. ago, agebam. fero, ferebam. impello, impellebam. salto, saltabam. curro, currebam. dico, dicebam. habeo, habebam.

Vtuntur & infinitis pro imperatiuis. extendere. extende, iacere, iace.

Et formationes elocutionis tales, mutati sunt, mutati sunt. ordinati sunt, ordinati sunt. inclinati sunt, inclinati sunt.

Et uerba in ultima circunflexa diuidunt, sapio, sapio. loquor, loquor. intelligo, intelligo. aureo in sceptro. argenteo, argenteo.

Et participia ipsorũ similiter diuidunt. sapiens. loquens. faciens.

Dualium autem diligentia apud eos, seruatur. uetus igitur Ionica degenerauit ob habitantium diuersitatem. permansit autem usque ad ea tempora. in quibus fecerũt iones colonia, & sparsi sunt in plura loca.

Dicitur autem apud eos, fur, fur.

Τὰς δὲ ὡς ους κλινομένας γενικὰς εἰς τὸ ε καὶ ο διαιροῦσι. σωκράτους, σωκράτεος. διομήδεος. δημοσθένεος.

Καὶ τὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, σωκράτεϊ λέγοντες, καὶ διομήδεϊ, καὶ πηλεϊ. ἀντὶ τοῦ σωκράτει, καὶ διομήδει, καὶ πηλεῖ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ οὐδετέρων, ἔγχεϊ. τεί χεϊ. ξίφεϊ.

Καὶ τὰ εἰς αι πληθυντικὰ ὀνόματα, ὧν ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν καταλήγει εἰς ων περισπωμένως, ἐκεῖνοι διὰ τοῦ αων προφέρονται παροξυτόνως. κρῆναι, κρηνῶν, κρηνάων. πυλῶν. πυλάων. μουσῶν, μουσάων.

Καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων δὲ κατὰ τῶν ἐνεστῶτα καὶ παρεληλυθότα χρόνον. καὶ διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἐκφέρουσι τὴν κλίσιν. ἄγω, ἆγον. φέρω, φέρον, ἐλαύνω, ἔλαυνον. ὀρχοῦμαι, ὠρχούμην. τρέχω, τρέχον. λέγω, λέγον. ἔχω, ἔχον.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν. πανύσαι, πάνυσον, κεῖσαι, κεῖσον.

Καὶ τοὺς σχηματισμοὺς δὲ τῆς ἑρμηνείας τοιούτους, τετραμμένοι εἰσὶ, τετράφαται. τεταγμένοι εἰσὶ, τετάχαται. κέκλινται, κεκλίαται.

Καὶ τὰ ῥήματα δὲ τὰ ἐν ληγούσῃ περισπώμενα διαιροῦσι φρονῶ, φρονέω. λαλῶ, λαλέω. νοῶ, νοέω. χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, ἀργυρῷ, ἀργυρέῳ.

Καὶ τὰς μετοχὰς αὐτῶν ὁμοίως διαιροῦσι. φρονέων. λαλέων. ποιέων.

Ἡ δὲ τῶν ὀνομάτων ἀκρίβεια παρ' αὐτοῖς, φυλάσσεται. ἡ μὲν οὖν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε παρὰ τὴν τῶν κατοικούντων παρατροπήν. διέμεινε δὲ ἕως ἐκείνων τῶν χρόνων, ὅτε ἐποιήσαντο ἴωνες τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς πλείονας τόπους.

Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ μὲν κλέπτης, κιτίάλης.

uis, uis. oratio, fabula. ualere. solidescere. unde & sana uulnera, cicatrices dicimus etiam nūc. ipsorum autem & ipsis, suorum, & suorum, tuorum autem. suorum, ipse uero, ipse. pronomina diuidunt, sic. ipsorum, ipsorum, & per interpositionem i, ipsorum, nostrum nostrum. uestrum, uestrum, & similia.

De Dorica lingua.

Dorica lingua α pro η utitur. nam solem, solem, dicit. & diem, diem. & matrem matrem. & huiusmodi.

α pro ω utitur in genitiuis pluralium casibus. musarum enim dicit, & ianuarum. & dearum, pro musarum. ianuarum. dearum.

In ους desinentes genitiuos ab in ης rectis factos in ευς uertit. ut diogenes, diogenis, pro diogenis.

ω litera pro ου diphthongo utitur. musas enim mosas dicit.

η pro ει diphthongo utitur. cum dicit uidere, pro uidere.

σ pro θ utitur, nam deos, seos dicit. & seum, deum.

Ex dictionibus semper ι aufert. accepisse enim & uenisse dicit, pro accepisse, & ueuisse.

Item geminationibus earundem consonantium utitur. ut quod, quando, & quantū, pro quod, & quādo, & quantum, & æolica utitur his.

Productiones ambiguarū literarum propriæ doricę linguæ, ut æquales mauorti.

ἡ δὲ δύναμις, κράτος. ὁ δὲ λόγος, μῦθος. τὸ ὑγιαίνειν, οὐλεῖν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων, οὐλὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν. τὸ δὲ αὐτῶν καὶ αὐτοῖς, σφῶν καὶ σφίων. τὸ δὲ σῶν, ἑῶν. τὸ δὲ αὐτὸς ὠυτός. τὰς δὲ ἀντωνυμίας διαιροῦσιν, οὕτως. σφῶν, σφέων. καὶ κατὰ παρένθεσιν τοῦ ι σφείων. ἡμέων. ἡμείων. ὑμέων, ὑμείων, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ δωρίδος.

Ἡ δωρὶς τῷ α ἀντὶ τοῦ η χρῆται. τὸν γὰρ ἥλιον, ἅλιον, λέγει. καὶ τὴν ἡμέραν, ἁμέραν. καὶ τὴν μητέρα ματέρα, καὶ τὰ ὅμοια.

Τῷ α, ἀντὶ τοῦ ω χρῆται ἐπὶ τῶν γενικῶν πληθυντικῶν πτώσεων. μουσᾶν γὰρ λέγει. καὶ θυρᾶν. καὶ θεᾶν. ἀντὶ τοῦ μουσῶν. θυρῶν. θεῶν.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας εἰς ευς τρέπει. οἷον διογένης διογενεῦς. ἀντὶ τοῦ διογένους.

Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου χρῆται. τὰς γὰρ μούσας, μώσας λέγει.

Τῷ η, ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῆται. ὡς ὅταν λέγῃ ἰδῆν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν.

Τῷ σ, ἀντὶ τοῦ θ χρῆται. τοὺς γὰρ θεοὺς, σεοὺς λέγει. καὶ σεὸν, τὸν θεόν.

Τῶν λέξεων αἰεὶ τὸ ι ὑπεξαιρεῖται. λαβὲν γὰρ, καὶ ἐλθὲν, λέγει, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, καὶ ἐλθεῖν.

Ἔτι διπλασιασμοῖς τῶν αὐτῶν συμφώνων χρῆται. οἷον ὅττι, ὁππόθι, καὶ ὅσσον. ἀντὶ τοῦ ὅ,τι, καὶ ὁπόθι, καὶ ὅσον. καὶ οἱ αἰολεῖς δὲ χρῆται τούτοις.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων στοιχείων ἴδιαι τῆς δωρίδος. οἷον ἶσος ἐνυαλίῳ.

A, pro ε sæpe utuntur, alter, alter dicentes. & diana, diana.

Abscisiones doriensium sunt propriæ. fiũt autem in fine. nostra domus, pro domus.

Additiones μι syllabæ in ijs, quæ apud nos in ναι desinunt infinitis, doriensium sunt. ut ire, pro ire.

Ablationes δ. & τ ex obliquis singulariũ casibus, doriensium sunt, paridis. pro paridis. similiter cornu, pro cornu.

Doricæ linguæ multę sunt subdiuisiones locales. aliter. n. cretenses loquuntur. aliter. Rhodij. & aliter argiui, & lacedæmonij. generales ipsorum sunt proprietates. pro η, α ponunt portam; portam. Pro in ων desinentibus apud nos genitiuis casibus circũflexis. per αν proferunt seruantes eundem accentum. portarum, portarum, pulchrarum pulchrarum. grauium, grauium. & in participijs similiter. ridens, ridens: agitans, agitans. & nauem, nauẽ uocant. sedes, sedes. & uictoriam, uictoriam.

Et monosyllaba nomina, acuunt in penultima dorienses. similiter autem & qualitatis significatiua aduerbia, pulchre; sapienter compte simpliciter. Quæ apud nos grauitona sunt illi circunflectunt. sic omnino. sponte.

In οι desinentia pluralia nomina in penultima faciunt tonum. philosophi. Idem & in participijs. uendentes, uocantes.

Similiter autem & in ες desinentia fœminina nomina pluralia recti casus, in penultima acuunt, fœminæ manus, naues, aues.

τῷ α, ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται. ἕτερος, ἄτερος λέγοντες. καὶ ἄρτεμις, ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ δωριέων εἰσὶν ἴδιαι. γίγνονται δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἡμέτερον δῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα.

Αἱ προσθέσεις τῆς με συλλαβῆς ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων, δωριέων εἰσίν. οἷον εἴμεναι, ἀντὶ τοῦ εἶναι.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ δ καὶ τ τῶν πλαγίων ἑνικῶν πτώσεων, δωριέων εἰσί. πάριος, ἀντὶ τοῦ πάριδος. ὁμοίως, κέραος, ἀντὶ τοῦ κέρατος.

Τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται. ἄλλως ῥόδιοι. καὶ ἄλλως ἀργεῖοι καὶ λακεδαιμόνιοι. καθολικὰ δέ ἐστιν αὐτῶν ἰδιώματα. ἀντὶ μὲν τοῦ η, τὸ α τιθέασι. πύλην πύλαν. ἀντὶ δὲ τῶν εἰς ων ληγουσῶν παρ' ἡμῖν γενικῶν πτώσεων περισπωμένων. διὰ τοῦ αν ἐκφέρουσι τηροῦντες τὸν τόνον. πυλῶν πυλᾶν, καλῶν καλᾶν. σεμνῶν, σεμνᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν ὁμοίως. γελῶν, γελᾶν. ἐλῶν, ἐλᾶν. καὶ τὴν ναῦν, νᾶν καλοῦσι. κλῆδας, κλάδας. καὶ νίκην, νίκαν.

Καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα, βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπιρρήματα, κάλως, σόφως. κόμψως, ἅπλως.

Τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρύτονα περισπῶσιν. οὑτῶς. παντῶς. αὐτοματῶς.

Καὶ τὰ εἰς οι λήγοντα πληθυντικὰ ὀνόματα κατὰ τὴν παραλήγουσαν ποιοῦσι τὸν τόνον. φιλοσόφοι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν. πωλουμένοι. καλουμένοι.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ες λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα πληθυντικὰ ὀρθῆς πτώσεως, παροξυτονοῦσι. γυναίκες, χείρες. νάες. ὀρνίθες.

Item in αν desinētia indefinita tempora, in penultima acuunt. steterunt. dixerunt. soluerunt. excoriarunt. clamauerunt.

Et in ον desinentia in penultima acuunt. acceperunt. comederunt. dicebant. curreruut. Circunflectunt uero huiusmodi. puerorum. troianorum. omnium.

Et in ω desinentia uerba grauitona in futuro tempore, circunflectunt. dabo, curabo. intelligā. loquar. expectabo.

Et in tertia persona grauitona uerba in ει desinētia futuri temporis, circunflectunt. dabit. cadet. curābit. loquetur.

Dicunt & dabunt, dabunt. & dicent, dicent. & facient, facient. Corripiunt autem & in as pluraleis accusatiuos. & appellatiua, & participia similiter. nymphas. fontes intelligens. faciens.

Et quæ per ειν efferuntur infinitiua, per ablationem ι dicunt. sapere, sapere. uidisse, uidisse. comesse, comesse.

Dicunt & in ου genitiuos, per ω. domus, domus. sapientis, sapientis. pulchri, pulchri.

Et accusatiuos plurales masculinos. in ους qui efferuntur, per ως proferunt. pulchros. sapientes. homines. equos. pro pulchros sapientes. homines. equos.

Et imperatiua uerba, quæ pronuntiantur per ε, per οι pronuntiant. accipe, accipe. tange. tange. curre, curre.

Siculi ollam, ollam. dicunt. & uestem, uestem.

Ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰς αν λήγοντα ἀπαρέμφατα, παροξυτονοῦσιν. ἱστάσαν. ἐφάσαν. ἐλύσαν. ἐδείραν. ἐκράξαν.

Καὶ τὰ εἰς ον λήγοντα παροξυτονοῦσι. ἐλάβον. ἐφάγον. ἐλέγον. ἐτρέχον. περισπῶσι δὲ τὰ τοιαῦτα παιδῶν. τρωῶν. παντῶν.

Καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου, περισπῶσι. δωσῶ. θεραπευσῶ. νοησῶ. λαλησῶ. μενησῶ.

Καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου βαρύτονα ῥήματα εἰς ει λήγοντα μέλλοντος χρόνου, περισπῶσι. δωσεῖ. πεσεῖ. θεραπευσεῖ. λαλησεῖ.

Λέγουσι καὶ τὸ δώσουσι, δωσοῦντι. καὶ τὸ λέξουσι, λεξοῦντι. καὶ τὸ ποιήσουσι, ποιησοῦντι. Συστέλλουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ας πληθυντικὰς αἰτιατικάς. καὶ τὰς προσηγορίας δὲ καὶ μετοχὰς ὁμοίως. νύμφας. κρῆνας. νοῆσας. πρᾶξας.

Καὶ τὰ διὰ τοῦ ειν ἐκφερόμενα ἀπαρέμφατα, καθ' ὑπεξαίρεσιν τοῦ ι λέγουσι. φρονεῖν, φρονέν. ἰδεῖν, ἰδέν. φαγεῖν, φαγέν.

Λέγουσι δὲ καὶ τὰς εἰς ου γενικάς, διὰ τοῦ ω. οἴκου, οἴκω. σοφοῦ, σοφῶ. καλοῦ, καλῶ.

Καὶ τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικάς, εἰς ους ἐκφερομένας, διὰ τοῦ ως. τὼς καλὼς, σοφὼς. ἀνθρώπως, ἵππως. ἀντὶ τοὺς καλοὺς, σοφοὺς. ἀνθρώπους. ἵππους.

Καὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε, διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. λάβε, λάβον. θίγε, θίγον. δράμε, δράμον.

Σικελοὶ δὲ τὴν χύτραν, κύτραν λέγουσι. καὶ τὸν χιτῶνα, κιτῶνα.

matricem,matricem.& mulierem,mulierem.

Cretenses autem semper, semper. ibi,ibi. melius, melius.uenit, uenit. ad chorum, ad chorum. in forum,in forum. sine,sine, sinito,sinito. erat,erat. consueui,consueui.conuiuari,conuiuari. Theucydides, theucrates. Theuphrastus. pro thucydides theocra. theophrastus sed carnes,carnes.merū,merū.circum, circum.iubet,iubet.deijcere,deijcere,aceruos palearum,mychonas. domū,domum. aues, aues.manus, ma nus.stadium,stadium.ille,ille,tu,tu.

Et pro dicunt,& ferunt,dicunt,& ferunt.has has. & ad,ad.& tunc,tunc.quando,quando.populus,populus.deum,deum. consilium,consilium.

Differt autem cretensium dialectus. qua usus est Cypselas. & Laconum, qua usus est Alcmaon, Sophron. Pindari tamen, & Ibyci, & Simonidæ, & Bacchylidæ, omnino laudat̃,quod non sint doriẽses natura poetæ.sed utantur tantum Idiomate.

De Aeolica lingua.

B Literam, ipsi ρ attribuit uidelicet adfert cū ipsi ρ subiungit̃ κ uel τ,uel δ. habena,pro habena,uestis lacera.pro uestis lacera.brosa,pro rosa.

Aeolica genitiuos a nominatiuis in αι diuidit. & per α profert.ut,nymphæ,nympharū,ianuæ,ianuarum.apum uenientium.portarum.& similia.

Concisiones, æolensium sunt propriæ, fiunt autẽ in medio.ut impetum fecit,pro impetum fecit.

Additiones θα syllabe in subiunctiuis uerbis. secundarū personarū in σ desinẽtium, æolensiū sunt. dixeris,pro dixeris.ueneris,pro ueneris.

τὴν μητέρα, δελφύαν, καὶ τὴν γυναῖκα, γανήν.

Κρῆτες δὲ τὸ δαπαντὸς, αἰές. τὸ αὐτοῦ, αὐτεῖ. βέλτιον, βέντιον. ἦλθεν, ἦνθεν. ἐς χερὸν ἐν χερέν. εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὰν ἀγορὰν. τὸ ἔα, ἔβα. τὸ ἔαστιν, ἔβαστιν. τὸ ἦν, ἦς. τὸ εἴωθα, ἠθῶ. τὸ εὐάχεῖσθαι, εὐῶ. Θυκυδίδης. Θευκράτης. Θύφραστος. ἀντὶ τοῦ Θουκυδίδης, Θεοκράτης. Θεόφραστος. τὰ δὲ κρέη, κρῆ. τὸ ἄκρατον, ἄκρητον. κρῖνον, κίρνον. τὸ κελεύει, κέλεται. τὸ καταβαλεῖν, καββαλεῖν. σωροὺς ἀχύρων, μύχωνας. οἴκαδε, οἴκαδις. ὄρνιθες, ὄρνιχες. χεῖρες, χῆρες. στάδιον, σπάδιον. κῦνες. κῆνος. σύ, τύ.

Καὶ ἀντὶ τοῦ λέγουσι καὶ φέρουσι, λέγντι, καὶ φέροντι. τὸ μὲν, ταύτας, τούτας. καὶ τὸ πρὸς, ποτί. καὶ τότε, τόκα. τῆμος, τᾶμος. δῆμος, δᾶμος. θεὸν, σιόν. βουλὴν, βωλάν.

Διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος ᾗ νῦν κέχρηται Κυψέλας. καὶ ἡ τῶν λακώνων, ᾗ κέχρηται Ἀλκμάων. Σάφρων. ἡ μέντοι πινδάρου καὶ Ἰβύκου καὶ Σιμωνίδου καὶ Βακχυλίδου, παντελῶς αἰνεῖται. διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι τῇ φύσει τοὺς ποιητάς. χρῆσθαι δὲ μόνον τῇ διαλέξει.

Περὶ τῆς αἰολίδος.

Τὸ β, τῷ ρ προσνέμει εἴγουν προσφέρει ὅταν τὸ ρ ἐπιφέρηται κ ἢ τ, ἢ δ. βρυτὴρ, ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ. βράκος ἀντὶ τοῦ ῥάκος. βρόδον ἀντὶ τοῦ ῥόδον.

Ἡ αἰολὶς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γενικὰς διαιρεῖ. καὶ διὰ τοῦ α προφέρεται. οἷον νύμφαι, νυμφάων. θύραι, θυράων. μελισσάων. ἐρχομενάων. πυλάων. καὶ τὰ ὅμοια.

Αἱ συγκοπαὶ, αἰολέων εἰσὶν ἴδιαι. γίνονται δὲ κατὰ μέσον. οἷον ὦρσεν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν.

Αἱ προσθέσεις τῆς θα συλλαβῆς ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν ῥημάτων δευτέρων προσώπων εἰς σ ληγόντων, αἰολέων εἰσίν. εἴπησθα, ἀντὶ τοῦ εἴπῃς. καὶ ἔλθησθα, ἀντὶ τοῦ ἔλθῃς.

Additiones τοῦ ν τῷ ε sequente uocali, æolensium sunt. ut fundentes, pro fundentes.

In αις monosyllaba nomina, diuidit. puer. conuiuium, pro puer, conuiuium.

ω litera, pro ου diphthongo utitur. mosæ, pro musæ. relinquentes, pro relinquentes.

Υ pro ο litera utitur, nam simile, simile dicit.

Η pro ει diphthongo utitur, uenisse enim dicit, pro uenisse.

Immutabiles geminat. & σ solum. ut excito, excito, genuit, genuit, fleueris, fleueris. tantum, tantum, tantum tantum.

Vbi, & ut, commune est. cõmunis enim, relatiua duplicat. ut, qualis, qualis. quantus, quantus.

Semper ex αι diphthõgo ι abijcit. si eam sequatur uocalis. ut alcæus, alcæus.

Π pro μ utitur, nam oculos, oculos dicit.

Secũdæ coniugationis circunflexorũ ι in secũda, & tertia psona. quod nõ pronũtiatur apud alias dialectos, pronuntiatur, ut clamas, clamat.

Vocatiuos in ων desinẽtiũ singulariũ, corripit, hirundo, hirũdo. macedo, macedo. apollo, apollo.

Aeolenses consuetudinẽ habent. pro α, ο ponere temeritatis, tis. exercitus, tus. superius, ius. auferatur, auferatur. secessit, secessit. missus, missus. aliquando autẽ ε uel η potentia, potentia, priamum, priamum, tranquillitas, tranquillitas, aer, aer.

Aliquando addũt τῷ ἀπὸ ν, templum, templum. aer, aer. aurora, aurora.

Pro δ, aũt ζ. criminari, ari. per noctẽ. per noctem.

λὶ προσθέσεις τοῦ ν τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, αἰολέων εἰσίν. οἷον χέυαντες, ἀντὶ τοῦ χέαντες.

Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα, διαιρεῖ. παῖς. δάϊς, ἀντὶ τοῦ παῖς, δαΐς.

Τῷ ω στοιχείῳ, ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου χρῆται. μῶσαι, ἀντὶ μοῦσαι. λειπῶσαι, ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι.

Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο στοιχείῳ χρῆται. τὸ γὰρ ὅμιον, ὕμοιον λέγει.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῆται. ἐλθῆν γὰρ λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν.

Τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει. καὶ τὸ σ μόνον. οἷον ἐγείρω, ἐγέῤῥω. ἐγείνατο, ἐγέννατο. πενθήσῃς, πενθήσσῃς. τόσον, τόσσον. τοσοῦτον, τοσσοῦτον.

Τὸ ὅπη καὶ ὅπως, κοινόν ἐστιν. ἡ γὰρ κοινὴ, τὰ ἀναφορικὰ διπλασιάζει. οἷον, ὁποῖος ὁππο͂ιος. ὅσος, ὅσσος.

Αἰεὶ τῆς αι διφθόγγου τὸ ι ἐκβάλλει. ὅταν αὐτῇ ἐπιφέρηται σύμφωνον. οἷον ἀλκαῖος, ἄλκαος.

Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῆται. τὰ γὰρ ὄμματα, ὄππατα λέγει.

Τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τὸ ι ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἀνεκφώνητον ὂν παρὰ ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις, ἐκφωνεῖται. οἷον, βοάϊς, βοάϊ.

Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ἑνικῶν, συστέλλει. χελιδὼν, χελιδὸν. μακεδὼν, μακεδὸν. ἀπόλλων. ἄπολλον.

Οἱ αἰολεῖς ἔθος ἔχουσιν ἀντὶ μὲν α, τὸ ο τιθέναι. θράσιος, θρόσιος. στρατὸς, στροτὸς. ἄνω. ὄνω. ἀνέλκεται, ὀνέλκεται. ἀνεχώρησεν, ὀνεχώρησεν. σταλεὺς, στολεύς. Ποτὲ δὲ τὸ ε ἢ η. κράτος, κρέτος. πρίαμον, πρίεμον, γαλήνη, γελήνη. ἀνὴρ, ἠνήρ.

Ποτὲ δὲ προστιθέασι τῷ α τὸ υ. ναὸν, ναυὸν. ἀὴρ. αὐήρ. ἄως, αὔως.

Αντὶ δὲ τοῦ δ, τὸ ζ. διαβάλλειν, ζαβάλλειν. διανυκτὸς, ζανυκτός.

Pro ι, & α κ caro, caro.

Oportet autem cognoscere, quod in quibusdam hoc faciunt. & non in omnibus impossibile enim.

Pro ζ autem, ponunt σ & δ. iupiter, iupiter. iugũ, iugum. canere, canere.

Pro κ τὸ ι uel τὸ α, commune est his atq; doriensibus, & mars quidem, mars. martium, martium. κ autem hecubam, hecubam. portam, portã. iunonẽ, iunonem. intellectum, ctum.

Aurora, aurora. deceptionem, nem. iniuriã facere iniuriam facere.

Pro θ, φ. contunditur, contunditur.

Pro μ, π. mecum, mecum. oculi, oculi.

Pro ξ, ponunt κ, & σ. hospes, hospes. accipiter, accipiter.

Pro ο, υ. umbilicus, umbilicus. uix, uix. simile, simile.

Interdum & ι. ad te,. ad te. uel α, quot, quot.

Pro π, μ. calcas, calcas. calcans, calcans.

Pro ππ, duo σσ. incidere, incidere.

Pro σ, τ. tu, tu. in te, in te.

Pro τ, π, stolam, stolam. missus, missus. nutritus est, nutritus est,

Pro υ autem ι, altum, altum. desuper, desuper, uere, uere.

Pro χ, φ. ceruicem, ceruicem.

Pro ψ, π σ. pelops, pelops, araps, araps.

Pro ω autem, ο hora, hora. uulnus, uulnus.

Quæcunq; autem per ει diphthongum apud nos dicũtur. ipsi per solũ ι geminantes consonantẽ pro-

Α'ντὶ δὲ τοῦ ε, τὸ α ἢ τὸ υ. κρέας, κρῆς.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐνίοτε τοῦτο ποιοῦσι, καὶ οὐκ ἐπὶ πάντων. ἀδύνατον γάρ.

Α'ντὶ δὲ τοῦ ζ, τιθέασι σ καὶ δ. ζεὺς, σδεύς. ζυγὸν, σδυγόν. μελίζειν, μελίσδειν.

Αντὶ δὲ τοῦ η τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς δωριεῦσι. καὶ τὸ μὲν ἄρης, ἄρες. ἀρήιον, ἀρέιον. τὸ δὲ α, ἑκάβην, ἑκάβαν. πύλην, πύλαν. ἥρην, ἥραν. νόημα, νόαμα. ἠώς, ἀώς. ἀπάτην, ἀπάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι.

Α'ντὶ δὲ τοῦ θ, τὸ φ, θλᾶται, φλᾶται.

Α'ντὶ δὲ τοῦ μ τὸ π. μετ' ἐμοῦ. πετ' ἐμοῦ. ὄμματα, ὄππατα.

Α'ντὶ δὲ τοῦ ξ, τιθέασι κ καὶ σ. ξένος, κσένος. ἱέραξ, ἱέρακς.

Α'ντὶ δὲ τοῦ ο, τὸ υ. ὀμφαλὸς, ὑμφαλός. μόγις, μύγις. ὅμοιον, ὕμοιον.

Ποτὲ δὲ καὶ τὸ ε. πρὸς σὲ, πρὲς σέ. ἢ α ὄσσα, ἄσσα.

Α'ντὶ δὲ τοῦ π τὸ μ. πατεῖς, ματεῖς, πατοῦσα, ματοῦσα.

Α'ντὶ δὲ τοῦ ττ, δύο σσ. ἐμπίπτειν, ἐμπίσσειν.

Α'ντὶ δὲ τοῦ σ, τὸ τ. σὺ, τύ. εἰς σὲ, εἰς τέ.

Α'ντὶ τοῦ τ, τὸ π. στολὴν, σπολήν. σταλεὶς, σπαλείς. τέτραπται, πέπραπται.

Α'ντὶ δὲ τοῦ υ, τὸ ι. ὑψηλὸν, ἰψηλόν. ὑψόθεν, ἰψόθεν. ὕπαρ, ἴπαρ.

Α'ντὶ δὲ τοῦ χ, τὸ φ. αὐχένα, αὐφένα.

Α'ντὶ δὲ τοῦ ψ τὸ π καὶ σ. πέλοψ, πέλοπς. ἄραψ, ἄραπς.

Α'ντὶ δὲ τοῦ ω, τὸ ο. ὥρα, ὄρα. ὠτειλὴ, ὀτειλή.

Ο'σα δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται. αὐτοὶ διὰ μόνου τοῦ ε πολυπλασιαζόμενοι προ-

ferunt, faciunt autem ex sola duas consonantes. manus, manus. desiderans, desiderans, uulnera, nera. uestes, uestes nobis, nobis. uos, uos. occidere, occidere. epeirum, epeirum.

Etiam ει diphthõgum, sæpe in οι mutãt. somnium, somnium. uinum, uinum.

Consuetudo autẽ est ipsius. uocalibus præponere digamma. dicunt autem plura geminantes. qui, qui. luna, luna. personæ, personæ. decidit, decidit. unde, unde. secundum autem. secundum autem. quoniam quoniam.

Incipientibus apud nos ab ρ, ipsi præponunt β, ut tenue fiat. rosæ, brosæ. Rhadamanthus, Bradamanthus. habenæ, habenæ.

Peculiariter autem hi quæcũq; apud nos aspirantur aut acuuntur, tenuiter, dicunt, & grauisone. sanctus. hic. uideo. monile.

Seruant aũt & tenuitatẽ in contractionibus. decet decet. dimisit, dimisit. abstraxit, abstraxit.

Graui tono dicunt, non solum nomina sed & articulos, quando nominum ordinem habent. tuus, tuus. tuum, tuum. tua, tua. tuæ, tuæ.

Cũ aũt pronomina proferunt. circũflectunt, ego.

Circunflectunt in uniuersum monosyllaba. uel in ας desinẽtia. acinus. lepus. uirgultum. uel in ους cutis. fluxus. rumor. bos, mens. anser. iupiter.

Bisyllaba autem acuto tono apud nos desinentia, ipsi graui tono proferũt. sapiens. pulcher. albus. acutus. mucro. fenestella. cuspis. scutum. strepitus. asper, animus. durus. claudus.

φέρονται. ποιοῦσι δὲ ἐκ τοῦ μόνου δύω σύμφωνα χέρες. χέῤῥες. ἱμείρων, ἱμέῤῥων. ὠτειλὰς, ὀτιλλάς. εἵματα, ἔμματα. ἡμῖν, ἄμμιν. ὑμεῖς, ὔμμες. κτεῖναι, κτέννω. ἤπειρον, ἄπεῤῥον.

Καὶ ἔτι τὴν ει δίφθογγον πολλάκις εἰς τὴν οι ποιοῦσιν. ὄνειρον, ὄνοιρον. τὸν δὲ οἶνον, Fοῖνον.

Ἔθος δὲ ἐστιν αὐτοῖς τῶν φωνηέντων προστιθέναι τὸ δίγαμμα. λέγουσι δὲ τὰ πλείονα διπλασιάζοντες. οἵτινες, ὅττινες. σελήνη, σελλάνα. πρόσωπα, προσώπατα. κατέπισον, κάππεσον. ὀπίσθεν, ὀππόθεν. κατὰ δὲ, καδδὲ. ὅτι, ὅττι.

Τὰ δὲ ἀρχόμενα παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ρ, αὐτοὶ προστιθέασι τὸ β, ἵνα ψιλὸν γένηται. ῥόδα, βρόδα. ῥαδάμανθυς, βραδάμανθυς. ῥυτῆρες, βρυτῆρες.

Ἰδίως δὲ οὗτοι ὅσα παρ' ἡμῖν δασύνεται ἢ ὀξυτονεῖται, ψιλῶς λέγουσι καὶ βαρυτόνως. ὅσιος. οὗτος. ὁρῶ. ὅρμος.

Τηροῦσι δὲ καὶ τὴν ψιλότητα ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. καθήκει, κατήκει. ἀφῆκεν, ἀπῆκεν. ἀφείλκυσεν, ἀπείλκυσεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ, οὐ μόνον τὰ ὀνόματα. ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχῃ. ὁσὸς, ὄσος, ποσὸν, πόσον. ἡσὴ, ἥση. τῆς σῆς. τῆς σῆς.

Ὅταν δὲ ἀντωνυμιῶν ἐκφέρωσι, περισπῶσιν, ἐγῶν.

Περισπῶσι δὲ ὡς ἐπίπαν τὰ μονοσύλλαβα. ἢ εἰς ωξ λήγοντα. ῥῶξ. πτῶξ. δρῶψ. ἢ εἰς ους χροῦς. ῥοῦς. θροῦς. βοῦς. νοῦς. χῆν. ζεῦς.

Τὰ δὲ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα, αὐτοὶ βαρυτονοῦσι. σόφος. κάλος. λεῦκος. ὄξυς. κόπις. θύρις. ἄκις. ἄσπις. βρῶμος. τράχυς. θῦμος. σκλῆρος. χῶλος.

Assolent & appellatiua grauitono proferre.pax. hora,dies.& propria.Venus.Iuno.Helena.

Quæcunq; nos in υς fœminina per δ declinamus. dianæ.thetidis.Iræ.ipsi absq; δ dicunt. Dianæ.Thetidis iræ.

In ης nomina,quorũ uocatiuus in ες. sine σ dicunt o Socrates. Aristophanes.Demosthenes.

Et a genitiuis casibus, σ auferunt Socratis. Diomedis Sophoclis.

Pro accusatiuo datiuũ assumunt in passiuis. deis, pro deos.hominibus,pro homines.hoc autẽ faciunt, quia utuntur ι pro υ.

Accusatiuum per ως,equos,pro equos,id quod & doriensium est.

Datiuum pluralem,cũ ι faciunt.deis sapientibus. quemadmodum dorienses.

Infinita uerba ab in ων desinentibus participijs finiẽtia in ειν,ipsi in εις transferũt.intelligens,intelligere,intelligere.sapiens,sapiens, sapere, sapere.uocans,uocare,uocare.

Quando infinita apud nos desinũt in αν.ipsi in αις transmutant.ridere,ridere.esurire,esurire.

In ουν terminantia infinita, ipsi per οις proferunt. corrigere, corrigere. gypsare, gypsare. inaurare, inaurare. hæc autem omnia, grauitono pronũtiant.

Ordinant & η,pro ει in infinitis.amare,amare.uocare,uocare.sapere,sapere.

In ω desinentia apud nos uerba, pro indicatiuis; optatiua faciunt. ut intelligo, intelligo. amo, amo.

Ἔθος δὲ ἔχουσι καὶ τὰ προσηγορικὰ βαρύνειν. εἰρήνη. ὥρα. ἡμέρα. καὶ τὰ κύρια. ἀφροδίτα. ἥρα. ἑλένα.

Ὅσα δὲ ἡμεῖς εἰς ις θηλυκὰ διὰ τοῦ δ κλίνομεν. ἀρτέμιδος. θέτιδος. μήνιδος, αὐτοὶ χωρὶς τοῦ δ λέγουσιν ἀρτέμιος, θέτιος. μήνιος.

Τῶν δὲ εἰς ης ὀνομάτων, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ες, δίχα τοῦ σ λέγουσι. Σώκρατε. Ἀριστόφανε. Δημόσθενε.

Καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων, τὸ σ ἀφαιροῦσι. Σωκράτην. Διομήδην. Σοφοκλέων.

Ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς παθητικοῖς. τοῖς θεοῖς, ἀντὶ τοῦ τοὺς θεούς. τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ποιοῦσι, διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ ν.

Τὴν δὲ αἰτιατικὴν διὰ τοῦ ως τὼς ἵππως, ἀντὶ τοὺς ἵππους. ὅ, τι καὶ δωριέων.

Τὴν δὲ δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, σὺν τῷ ι ποιοῦσι. τοῖσι θεοῖσι. σοφοῖσιν. ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ῥήματα ποιοῦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόντων μετοχῶν τὰ καταλήγοντα εἰς ειν, αὐτοὶ εἰς εις μεταβάλλουσι. νοῶν, νοεῖν, νόεις. φρονῶν, φρονεῖν, φρόνεις. καλῶν, καλεῖν, κάλεις.

Ὅταν τὰ ἀπαρέμφατα παρ᾽ ἡμῖν λήγει εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γέλαις. πεινᾶν, πείναις.

Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα, αὐτοὶ διὰ τῆς οις ἐκφέρονται. ὀρθοῦν, ὄρθοις. ψυφοῦν, ψύφοις. χρυσοῦν, χρύσοις. ταῦτα δὲ πάντα, βαρυτόνως προφέρονται.

Τάσσουσι δὲ καὶ τὸ η, ἀντὶ τῆς ει ἐπὶ τῶν ἀπαρεμφάτων. φιλεῖν. φίλην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα παρ᾽ ἡμῖν ῥήματα, ἀντὶ ὁριστικῶν, εὐκτικὰ ποιοῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι.

Quæcunq; autẽ participia acutiſona in ω finiunt, per υ apud illos dicuntur, fatus. qui intellexit, qui intellexit.

Seruant autem eorum ẽt flexiones nominatiuo iuxta analogiam reſpondentes. dicitur autem apud eos aurum, aurum. tauro, tauro. pes, pes. puer, puer. amorem, amorem. riſum, riſum. ſternutatio, ſternutatio. laudo, laudo. peiorem, peiorem. pauimentum, pauimentum, ſtratum eſt, ſtratum eſt. uir Draco, fera, draco.

Veſtes, ueſtes. una, una. ſuffragium, ſuffragium. gracilis, & debilis, acyra. ego, ego. tu, tu. nobis, nobis. nos, nos. hic, hic. alio, alio. utitur autem ea Alcæus, ac Sappho.

Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ω καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παρ᾽ ἐκείνοις λέγονται. εἰρηκὼς, εἰρήκων. νενοηκὼς, νενοήκων.

Φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ προθέσει. λέγεται δὲ παρ᾽ αὐτοῖς τὸ χρυσίον, χρύσιον. τὸ δὲ ταύρῳ, ταύρει. ὁ δὲ πούς, πέζα. ὁ παῖς παῖς. τὸν ἔρωτα, ἔρων. τὸν γέλωτα, γέλων. ὁ παρμὸς, πόρμος. τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι. τὸ χείρονα. χέρρονα. τὸ δάπεδον, ἐδάπεδον. τὸ ἐστρωται, ἐστόροται. τὸ ἀνὴρ, δρέκων, ὁ δὲ θὴρ, δράκων.

Τὰ ἱμάτια, ἔμματα. ἡ μία, ἴα. ἡ ψῆφος, ψάφαξ. ἡ ἐσχιὰ καὶ ἀσθενὴς, ἀκύρα. τὸ ἐγὼ, ἐγών. τὸ σὺ, τύ. τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. τὸ ἡμεῖς, ἄμμες. τὸ ἔνθαδε, τῇδε. τὸ ἄλλοτε, ἑτέροσε. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ.

Plutarchi de Dialectis, quæ apud Homerum. Dorica lingua.

d Ictione uaria usus Homerus, cuiuslibet linguæ græcorum insignia immiscuit. ex qbus manifestus est peragrasse uniuersam græciã, & omnẽ nationẽ. & doriensiũ quidẽ cõsueto breuitatis defectu usus est, domũ dicens, do. Statim aũt ei domus diues est. & qm̃, qm̃. Qm̃ mihi aquila occidit anseres. et retro, retro. mutans o quidẽ in α. π autem, & σ, in cognatũ ipsis uidelicet ψ, & alias, alias. iam enim & me alias tuus increpauit monitus, & huiusmodi.

Similiter autem & media cõcidens, ait. similes capillis, & æquales, similes capillis, & æquales, & eodẽ patre natum. eo. p. n. & tremere, tremere. & colo, colo. eorundem est & transponere elementa. ut in hoc fortissimi, pro fortissimi.

Aeolica.

Aeolensiũ aũt utitur in cõpositis concisione, una dormierunt inquiẽs, pro addormierunt. & interpellare, pro interpellare, & in præterito imperfecto tẽpore tertiæ personę desinentes apud alios in ει diphthõgum, per η, apud æolenses efferuntur, ut in amabat. intelligebat, sic & Homerus fecit. ligabat teneris uiminibus dicũt pro ligabat, hoc est ligabat, et hos quidem, neq; uentorũ perflat uis humectũ spirantium.

Et immutare interdum σ in δ, ut si dixeris odorem. & scimus.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΟΜΗΡΩι ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ

ΔΩΡΙΣ.

Ἔξει ποικίλῃ κεχρημένος ὅμηρος, τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν ἑλληνίδων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν. ἐξ ὧν δῆλός ἐστιν ἀπελθὼν πᾶσαν μὲν ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος. καὶ δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας ἐλλείψει κέχρηται. τὸ δῶμα λέγων δῶ. αὐτάρ τέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται. καὶ τὸ ὅτε, ὅ. ὅ μοι αἴτιος. ἔκτανε χῆνας. καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ. μεταβάλλων τὸ μὲν ο, εἰς α. τὸ δὲ π. καὶ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς φημὶ τὸ ψ, καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἢ ἐπίνυσσεν ἐφετμή. καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει τοὺς ὁμότριχας καὶ ὁμοέτεις, ὄτριχας οἰέτεας. καὶ τὸν ὁμοπάτριον ὄπατρον. καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν. καὶ τὸ τιμῶ, τίω, τῶν αὐτῶν δὲ ἔστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα. ὡς ἐν τῷ κάρτιστοι, ἀντὶ τοῦ κράτιστοι.

Αἰολίς.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ. καδδραθέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ κατέδραθεν, καὶ ὑββάλλειν, ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου τὰ τρίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὸ ει, διὰ τοῦ η, παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἐκφέρεται ὡς ἐφίλη. ἐνόη, οὕτω καὶ ὅμηρος ἐποίησε. δίδη μόσχοις, λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἔδει. ὅ ἐστιν ἔδεσμει. καὶ τοὺς μὲν ἄρ οὔτ᾽ ἀνέμων δίδει μένος ὑγρὸν ἀέντων.

Καὶ τὸ ἐναλλάσσειν ἐνίοτε τὸ σ. εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέγειν ὀδμὴν, καὶ ἴδμεν.

Et abundare in quibusdam, ut quietus, pro quietus. & sed, pro sed. & qui clamantes, pro clamantes.

Et addere secundæ personæ uerborum tha, ut dixisti, dixisti. dixeris, dixeris.

Geminationem autem consonantium alij doriensibus, alij æolensibus attribuunt, ut cepit purpurea mors. & uter hæc opera,

Ionica

Ionum autem proprium habet, ablatione uti in præteritis temporibus uerborum, ut iuit, & dedit. consuetudinem autem habent, & in præteritis temporibus ab iisdem elementis incipere, a quibus est & præsens.

Et auferre ε, in sacerdos, sacerdos.

Et addere tertijs personis subiunctiuorum σι. quale est ueniat. accipiat. dicat. & datiuis. uenationibus, & materijs.

Et dicere nomen, & morbum. ante.

Et uacuum, & nigrum, pro uacuum, & nigrum.

Et mutare α, si producatur in η, ut Iunoq; argiua, & Minerua prædatrix.

Interdum & ex contrario, η in α, ut oblitus, pro oblitus.

Et diuidere circunflexa uerba, sapio. intelligo. & genitiuos in ους desinentes, ut Diomedis.

Et fœmininorū genitiuos pluraleis quæ in ων desinunt, ut portarum, nympharū. portarum. nympharum. Persarum, persarum.

Καὶ τὸ πλεονάζειν ἔνπισιν, ὡς τὸ εὔκηλος, ἀντὶ τοῦ ἕκηλος. καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκληγόντες, ἀντὶ τοῦ κεκληγότες.

Καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ φῄς. φῆσθα. καὶ εἴπῃς, εἴπῃσθα.

Τὸν δὲ διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν, οἷον ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. καὶ, ὁππότερος τὰ δ᾽ ἔργα.

Ἰάς.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρῳχηκόσι χρόνοις τῶν ῥημάτων, ὡς τὸ βῆ, καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν ἐπὶ τῶν παρῳχημένων χρόνων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ᾽ ὧν ἐστι καὶ ὁ ἐνεστώς.

Καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ε, ἐν τῷ ἱερεύς, ἱρεύς.

Καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθῃσι. καὶ λάβῃσι. καὶ λέγῃσι, καὶ ταῖς δοτικαῖς. θήρῃσι, καὶ ὕλῃσι.

Καὶ τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον. τοὔμπροσθεν.

Καὶ κεινὸν, καὶ μεῖλαν, ἀντὶ τοῦ κενὸν, καὶ μέλαν.

Καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνηται εἰς τὸ η. ὡς τὸ, ἥρη τ᾽ ἀργείη, καὶ ἀθηναίη ἀγελείη.

Ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος.

Καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα. φρονέων. ἐννοέων. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας ὡς τὸ Λεομήδεος.

Καὶ τῶν θηλυκῶν τὰς γενικὰς τὰς εἰς ων ληγούσας. ὡς τὸ πυλῶν. νυμφῶν. πυλέων, νυμφέων. περσῶν. περσέων.

Et neutrorum pluraleis rectos in α desinentes, ut pectora, pectora. sagittæ, sagittæ.

Et genitiuos ipsorum similiter. proprie autem dicunt. & nutriti sunt. & similia.

Attica.

Maxime autem attica dialecto usus est. & enim immista fuit, ac ubi dicitur apud ipsos atticos populus, populus. secundum hanc consuetudinē est apud ipsum, peneleus. & debitum est autem ipsis cōsuetudo cōtrahere interdum, & pro duabus facere unam syllabam. carmen, carmen. & indumentum, indumētum, quibus est simile. Troes autē processerunt dēsi, & campi lotis consiti, pro lotis consiti. pro & auferre α ab huiusmodi optatiuis putares, putares. honorares, honorares, est atticum, cui similiter dictum est alij autem dirimamini celerrime.

Itidem & hoc atticum, plures peiores. pauci patres sunt meliores. quod dicimus peiores, & meliores.

Et accusatiuos huiuscemodi non diuidere boues. pisces. boues circuncidentes, & pisces, auesq;.

Et illud dicitur attice. neq; ipsum robore rumpūt fluentes: ut iungunt. & iurant.

Et extrahere breues ex huiusmodi atticum. lauatur, lauatur. puto, puto. sic igitur etiam soluebatur, pro soluebatur.

Eorundem est etiam uidebam, & emi ex superfluo addentium ε. Vnde est, & uinum fundebat, & cōtrahere ι in huiusmodi, litora. nereides. sic uos autem ambo ualde uolebatis.

Καὶ τῶν οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας τὰς εἰς τὸ α λιγούσας, ὡς τὰ στήθη, στήθεα, βέλη, βέλεα.

Καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν, ὁμοίως. ἰδίως δὲ λέγουσι καὶ τὸ τετράφαται καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀτθίς.

Μάλιστα δὲ ἀτθίδι διαλέκτῳ κέχρηται. καὶ γὰρ ἐπίμικτος ἦν. καὶ ἐπεὶ λέγεται παρ᾽ αὐτοῖς ἀττικοῖς λεὼς, ὁ λαός, κατὰ ταύτην τὴν συνήθειάν ἐστι παρ᾽ αὐτῷ, ὁ πηνέλεως καὶ τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς σύνηθες καὶ τὸ συναλείφειν ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβήν. τὸ ἔπος, τοὖπος. καὶ τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον, οἷς ἐστιν ὅμοιον, τρῶες δὲ προὔκυψαν ἀολλέες, καὶ πεδία λωτεῦντα. ἀντὶ τοῦ λωτεύοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ η τῶν τοιούτων εὐκτικῶν δοκοίης, δοκοῖς. τιμῴης, τιμῷς, ἔστιν ἀττικὸν, ᾧ ἀκολούθως εἴρηται. ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο ἀττικὸν· οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέτε πατρὸς ἀρείους. ὃ λέγομεν κακίονες, καὶ ἀρείονες.

Καὶ τὸ, τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν. τοὺς βοῦς. τοὺς ἰχθῦς. βοῦς περιταμνομένους, καὶ ἰχθῦς ὄρνιθάς τε.

Κἀκεῖνο δὲ εἴρηται ἀττικῶς. οὐδέτι μιν σθένεϊ ῥήγνυσι ῥέοντες, ὡς ζεύγνυσι. καὶ ὄμνυσι.

Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν τοιούτων, ἀττικὸν, λούεται, λοῦται. οἴομαι, οἶμαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ λῦτο, ἀντὶ τοῦ ἐλύετο.

Τῶν αὐτῶν ἐστι καὶ τὸ ἑώρων, καὶ ἑωνησάμην ἐκ περισσοῦ προστιθέντων τὸ ε. Ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ ἐῳνοχόει. καὶ τὸ συναναιρεῖν τὸ ι ἐπὶ τῶν τοιούτων. ἥονες. νηρῆδες, οὕτω καὶ τὸ σφῷ δὲ μάλιστ᾽ ἤθελετον.

Et in ι purum desinente datiuo penultimante α. cornu, cornu. senectuti, ctuti, splendori, splendori.

Item & hoc atticum, dicere. sint, pro sint. sequantur, pro sequantur.

Est & optatiuorum usus pro præteritis indicatiuorum eiusdem consuetudinis, q̃ et Homerus utitur frequenter. & fœmininis articulos masculinos, uel participia, uel adiectiua construere. ut hi duo manus. hi duo fœminæ. & apud Pla. agentes, & ferentes, & doctus mulier, & iustus. sic igitur & Homerus de Iunone, & Pallade ait. nõ in nostris carris pculsi fulmine. & certe pallas tacitus erat, & inclytus hippodameia.

Et in constructione multa idiomata habentibus dialectis, cum dicit poeta, Sed age sagittato Menelai gloriosi, atticam ostendit consuetudinem. cum autẽ dicit, accepit ei sceptrum & themidi pulchrigenæ suscepit poculum, in his dorizat. ut igitur omniũ græcorum uoces aggregans uariam efficiat orationem, & utitur aliquando hesternis. ut sunt prædictæ. aliquando priscis, cum dicit ensis, & clypeus. aliquando communibus, & consuetis, ut cum dicit gladium, & scutum.

Communis.

Et admirabitur quispiam quod & cões dictiones apud ipsum seruant decorũ orationis. tale. n. equasq; flauas centum, & quinquaginta.

Καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ι καθαρὸν ληγούσης δοτικῆς παρατελευτῶντος τοῦ α. κέραϊ, κέρᾳ. γήραϊ, γήρᾳ. σέλαϊ, σέλᾳ.

Ἔτι καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ λέγειν. ἔστων, ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν. καὶ ἐπέσθων, ἀντὶ τοῦ ἐπέσθωσαν.

Ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν δυϊκῶν χρῆσις, ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν ὁριστικῶν τῆς αὐτῆς συνηθείας. καὶ ὅμηρος χρῆται συνεχῶς. καὶ τὸ, τοῖς θηλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικὰ ἢ μετοχὰς, ἢ ἐπίθετα συντάσσειν: ὡς τὸ, τὼ χεῖρε. τὼ γυναῖκε καὶ παρὰ πλάτωνι δὲ ἄγοντε καὶ φέροντε καὶ ἡ σοφὸς γυνὴ καὶ ἡ δίκαιος. οὕτως οὖν καὶ ὅμηρος ἐπὶ ἥρας καὶ ἀθηνᾶς ἔφη. οὐκ ἂν ὑφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ, καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν, καὶ, κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Καὶ περὶ τὴν σύνταξιν πολλὰ ἰδιώματα ἔχουσι τῶν διαλέκτων ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον μενελάου κυδαλίμοιο, ἀττικὴν δείκνυσι συνήθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ, δέξατο ἡ σκῆπτρον, καὶ, θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας, ἐν τούτοις δωρίζει, ὅπως τὰς ἁπάντων φωνὰς ἀθροίζων ποικίλον ἀπεργάζηται τὸν λόγον. καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις. ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι. ποτὲ δὲ, ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ, ἄορ, καὶ σάκος. ποτὲ ταῖς κοιναῖς καὶ συνήθεσιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ξίφος καὶ ἀσπίδα.

Κοινή.

Καὶ θαυμαστέ τις ὅτι καὶ κοιναὶ λέξεις παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνὸν τοῦ λόγου. τοιοῦτον γὰρ τὸ, ἵππους τε ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα.

DE DIALECTIS, QVAE AB CORINTHO DECERPTAE.

N tibi et dialectos in manus trado iuuenum e mihi omniũ amãtissime studij. in quibus & Philoponus Iohãnes laborauit & Tryphon grãmaticus, & alij multi, quibus multum in libris studium, & exercitatio fuit, non dum autẽ quispiam in hunc usq; diem totum negociũ uniuscuiusq; idiomatis notũ fecit. nec putes nos dicẽdis his existimare aliquid magni de nobis loqui. lingua. n. secundum lysiã oratorẽ, intellectus neq; multum, neq; parum habet. intellectus aũt, cui multum, multus. cui parum, paruus. nõ igitur nostra laudãtes eos uiros in hac parte accusabimus. sed amici cũ sint, pluris faciẽtes, q̃ ipsos ueritatem quemadmodũ & Plato philosophus summus ait. ipsi igitur atticæ elocutionis regulam comicum aristophanem proponẽtes, & Thucydidem historicũ, & oratorem. ionicę autem hippocratem ionem. & alicarnaseum Herodotum. Doricæ Tarãtinum archytam. & Theocritum, qui bucolica cõscripsit. & æolicæ Alcæum, forsan de dialectis abunde tractauerimus. Siquid uero & nobis per obliuionẽ omissum fuerit, non simili id crimine dignum apud benignos, ab illis. n. plura omissa sunt, nobis autem pauca forte non dicentur.

De Dialectis.

Dialectus est Idioma linguę. uel Dialectus est dictio proprium characterem formulæ ostendens.

Ionica appellata ẽ ab Ione filio Apollinis, et creusę

ΓΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΓΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΓΑΡΕΚΒΛΗΘΕΙΣΩΝ.

Δούσοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω νέων μοι πάντων φιλολογώτατε. περὶ ὧν ὅτε φιλόπονος ἰωάννης ἐπόνησε. καὶ τρύφων ὁ γραμματικός. καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἷς ἱκανὴ περὶ τὰ βιβλία διατριβὴ καὶ ἄσκησις γέγονεν, οὔπω δέ τις μέχρι καὶ τήμερον τὸ πᾶν ἑκάστης τῶν διαλέκτων ἐγνώρισε. καὶ μὴ νομίσης ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέγειν ταῦτα οἴεσθαί τι μέγα περὶ αὐτῶν. ἡ γὰρ γλῶσσα, κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νοῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει. ὁ δὲ νοῦς, ᾧ μὲν πολὺ, πολύς. ᾧ δὲ μικρὸν, μικρός. οὔκουν περιαυτολογοῦντες τῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦτο τὸ μέρος κατηγορήσομεν. ἀλλὰ φίλων ὄντων προτιμῶντες αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν, ὥσπου καὶ πλάτων ὁ φιλοσοφώτατος ἔφησε. αὐτοὶ τοίνυν ἀττικῆς μὲν φράσεως κανόνα τὸν κωμικὸν ἀριστοφάνην προθέμενοι, καὶ θουκυδίδην τὸν συγγραφέα καὶ ῥήτορα. ἰάδος δὲ τὸν ἱπποκράτην τὸν ἴωνα. καὶ ἁλικαρνασέα Ηρόδοτον. δωρίδος δὲ τὸν ταραντῖνον ἀρχύταν, καὶ Θεόκριτον τὸν τὰ βουκολικὰ συγγραψάμενον. καὶ τῆς αἰολίδος ἀλκαῖον, ἴσως ἂν περὶ τῶν διαλέκτων ἱκανῶς διαλάβοιμεν. εἰ δέ τι καὶ ἡμῖν κατὰ λήθην παραλειφθήσεται, οὐ τῆς ἴσης τοῦτο κατηγορίας ἄξιον παρὰ τοῖς εὐγνώμοσι. τοῖς μὲν γὰρ τὰ πλείω παρείθησαν, ἡμῖν δὲ ὀλίγα τυχὸν οὐκ εἰρήσεται.

Γερὶ διαλέκτων.

Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώσσης. ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐμφαίνουσα.

Ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ ἴωνος υἱοῦ τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης

erechthei filiæ, qua ſcripſit Homerus.

Attica ab Atthide Cranai filia, qua ſcripſit Ariſtophanes.

Dorica a doro Hellenis, qua ſcripſit Theocritus.

Aeolica ab æolo Hellenis, qua ſcripſit Alcæus.

Communis, qua omnes utimur, ſed & Pindarus hac uſus eſt.

De attica lingua.

Nugas nugaris, attica locutio, & figura, ut inſaniam inſanis. eſt enim atticæ idioma locutionis cum dixeris rem, inferre uerbum, quod a re deducatur, ut contumeliam contumeliaris. & fugam fugis.

Vtuntur imperatiuis attici, pro ſubiunctiuis abnegatiuis, & rurſus ipſis imperatiuis, pro indicatiuis. & illius quidem illud Ariſtophan. in legiferæ cereris ſacra geſtantibus matronis exẽplum, ne fruſtare o Iupiter ſubeunte ſpe, pro ne fruſteris, huius autem menander, ſcio id quod fac, pro facies. ſed & Euripides in Polydori tragœdia, noſtin igitur, quod fac? pro facies infer.

Trophęum apud Thucydidem circunflexa penultima acceptum eſt, & apud Ariſtophan. in Theſmophoriazuſis. o mulieres non ſuccurretis non multum clamorem ſtatuetis & trophæum? & puto per analogiam hoc magis apud ipſos ſic proferri, ſicut a tertia tertianum. & a cauda, caudale. ſic & uerſione, trophæum.

Et ſimilis circunflexa penultima proferunt, ut apud homerum, ſicut ſemper ſimilẽ agit deus ad ſimilem. & eſt analogum. nã quæ per οιος ſupra duas

τῆς ἐρεχθέως θυγατρὸς, ἣ ἔγραψεν ὅμηρος.

Ἀτθὶς δὲ ἀπὸ ἀτθίδος τῆς Κραναοῦ θυγατρὸς, ἣ ἔγραψεν Ἀριστοφάνης.

Δωρὶς ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος, ἣ ἔγραψε Θεόκριτος.

Αἰολὶς ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος, ἣ ἔγραψεν Ἀλκαῖος.

Κοινὴ δὲ, ἣ πάντες χρώμεθα: ἀλλὰ καὶ πίνδαρος ταύτῃ ἐχρήσατο.

Περὶ ἀτθίδος.

Λῆρον ληρεῖς, ἀττικὴ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα. ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι γὰρ τῆς ἀττικῆς ἰδίωμα φράσεως τὸ εἰπόντα πρᾶγμα, ἐπαγαγεῖν ῥῆμα τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος παραγόμενον, ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις.

Χρῶνται τοῖς προστακτικοῖς οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν, καὶ αὖ τοῖς προστακτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν. κἀκείνου μὲν τὸ ἀριστοφάνους ἐν θεσμοφοριαζούσαις παράδειγμα μὴ ψεῦσον ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος, ἀντὶ τοῦ μὴ ψεύσῃς. τοῦ δευτέρου δὲ μένανδρος. οἶδ' ὅτι ποίησον, ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. ἀλλὰ καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ πολυδώρου δράματι. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον. ἀντὶ τοῦ δράσει, ἐξήνεγκε.

Τρόπαιον παρὰ θουκυδίδῃ προπερισπωμένως παρείληπται, καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις ὦ γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ' οὐ πολλὴν βοὴν στήσετε καὶ τροπαῖον. καὶ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρά σφισιν οὕτω προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτη τὸ τριταῖον. καὶ ἀπὸ τοῦ οὔρα, τὸ οὐραῖον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τροπή, τροπαῖον.

Καὶ τὸ ὅμοιος προπερισπωμένως ἐκφέρουσιν ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. καὶ ἔστιν ἀνάλογον, τὰ γὰρ διὰ τοῦ οιος ὑπὲρ δύο

ſyllabas non appellatiua, omnia in penultima circũflectũtur. ridiculus. alterius. qualitatis diuerſus omnimodus, ſic & ſimilis. ſupra duas ſyllabas tamen dictũ eſt propter ſordes. cortex. additum eſt non appellatiua, ꝑꝑ graculus nomen auis. ſed ſimilis in antepenultima acuitur ſecundum cõmunem conſuetudinẽ.

Vertit attica σ modo in τ. modo in ξ. nam mare, mare dicit. & beta, beta. & calamitatem, calamitatẽ. uertit aũt σ in ξ, in ijs, quæ a cum præpoſitione incipiunt, & compoſitis dictionibus tantum. & ipſa cum per ſe in ξ uertitur. ut diana cum. hæc igitur, eſt attica locutio, pro propter hæc. deficiunt. n. præpoſitiones apud atticos, ſicut & apud Homerum. Sic hi pugnabant, corpus ignis ardentis, pro ſecundum ignẽ pugnabant, uidelicet, ut ignis depaſcebãtur omnia. & apud Ariſtophanem meam ſẽtẽtiam pro ſecundum ſententiam meam. & Thucydides in. iii. hiſtoriæ. & plurimam turbam leuis armaturæ arcebant, quo minus prodeuntes armis propinqua urbis male haberent. pro propter, ne male haberẽt. generaliter autem defectus atticorum ſunt, ut per ſingulos, deeſt dies. & in breui, deficit. n. tempore, uel ſermone. & in momento tale eſt. & ſi age fac periculum, ut cognoſcant & hi. deeſt, ſi uis, ſi uis. enim ait, fac periculum. Et uerberãs ambabus, deeſt manibus, & apud Ariſtophanem. Vnde mortalis me percuſſit o rex, hercules? deeſt. n. uox, uel odor.

Atticorum autem & nominatiuum pro genitiuo accipere. ut apud Ariſtophanem in Lyſiſtrate. Dictumq; ipſis currere huc conſulturis; non de re

συλλαβὰς μὴ ὄντα προσηγορικὰ, ἅπαντα προπερισπᾶται. γελοῖος. ἀλλοῖος. ἑταιροῖος. παντοῖος. οὕτω καὶ τὸ ὁμοῖος. τὸ μέντοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἴρηται διὰ τὸ γλοιός. φλοιός. προστίθεται δὲ μὴ προσηγορικὰ, διὰ τὸ κολοιὸς ὄνομα ὀρνέου. τὸ δὲ ὅμοιος προπαροξύνεται κατὰ κοινὴν συνήθειαν.

Τρέπει ἡ ἀτθὶς τὸ σ πῆ μὲν εἰς τ. πῆ δὲ εἰς ξ.. τὴν γὰρ θάλασσαν, θάλατταν λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον, τεῦτλον. καὶ τὴν συμφορὰν, ξυμφορὰν. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς ξ, ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς συν προθέσεως ἀρχομένων, καὶ συντιθεμένων λέξεων μόνον. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ συν καθ᾽ ἑαυτὴν εἰς ξ τρέπεται. ὡς τὸ ἀρτέμιδι ξύν. ταῦτ᾽ ἄρα, ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. λείπουσι γὰρ αἱ προθέσεις παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ὡς καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ. ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, ἀντὶ τοῦ κατὰ πῦρ ἐμάχοντο. ἤγουν ὡς πῦρ ἐπινέμοντο ἅπαντα, καὶ παρ᾽ Ἀριστοφάνει, γνώμην ἐμὴν, ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμήν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς. καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. ἁπλῶς δὲ αἱ ἐλλείψεις τῶν ἀττικῶν εἰσιν. οἷον καθ᾽ ἑκάστην, λείπει τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν βραχεῖ, λείπει γὰρ καιρῷ, ἢ λόγῳ. καὶ τὸ ἐν ἀκαρεῖ δὲ τοιοῦτόν ἐστι. καὶ εἶδ᾽ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε. λείπει γὰρ τὸ βούλει. εἰ βούλει γάρ φησι, πειρήθητι. Καὶ κόπων ἀμφοτέρῃσι, λείπει ταῖς χερσί. καὶ παρ᾽ Ἀριστοφάνει. πόθεν βροτοῦμε προσέβαλεν ὦναξ Ἡράκλεις; λείπει γὰρ τὸ φωνὴ ἢ ὀσμή.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ εὐθεῖαν ἀντὶ γενικῆς λαμβάνεσθαι. ὡς παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν λυσιστράτῃ. εἰρημένον δ᾽ αὐταῖς ἁπάσαις ἐνθάδε βουλευσομέναισιν, οὐ περὶ πράγματος

nequam dormiunt, & non ueniunt, pro dicto. Et Thucydides in quarto. sancitum autem nihil ex differentia, quando oportet ingruere, nocteq; adueniẽte, regressi sunt domum, pro sancito.

Pulegium per β, non per γ, proferunt attici. habet autem uim ea herba huiusmodi. medetur eis, qui ex fructu aliquo grauiter se habẽt. si.n. aqua madefactum pulegium biberint, dolores cardiacos curant. ut igitur acredo fructus exacerbare desineret, succum assumebant pulegij.

Populus, & templum, & quæ ex ipsis, Menelaus, Protesilaus, & generaliter omnia, quæ p αος, per εως proferunt. menelaos, protesilaos. templus. populus. declinant autẽ omnia per abiectionem σ, huius Meneleo. Nicoleo.

Obtutus dicunt obtutus, ut apud Aristophanem ut est hic atticus obtutus.

Et hoc atticum, assumere sæpe in eodem membro αν coniunctionem, ut est inuenire apud Platonem, & apud Aristophanem, ut in auibus, Græcia desolata nos fefellisset.

Atticorum autem & hoc εν præpositionem, & εις construere cum genitiuo, ut in orci. & ad orcum. & puto hic deesse præpositiones nominum. quale est, & hoc in magistri. Atticorum est, & non respondere antecedentibus. ut Thucydides in tertia historia statim in principio. & si succedat conatus, sin minus, Mitylenæis dicere, nauesq; traderent, & mœnia deiicerent, non parentibus autem bellum inferrent, deest enim bene erit. & Home. sed si dabunt

φαύλου εὕδουσι, καὶ οὐχ ἥκουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐλθόντες. καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ τετάρτῳ. κυρωθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς, ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτός τ' ἐπιγενομένης, ἐχώρησαν ἐπ' οἴκου, ἀντὶ τοῦ κυρωθέντος.

βλήχωνα διὰ τοῦ β, οὐ διὰ τοῦ γ, προφέρουσιν οἱ ἀττικοί. ἔχει δὲ δύναμιν αὐτὴ τοιαύτην, ἰᾶται τοὺς ἀπὸ ὀπώρας τινὸς βαρυνομένους. εἰ γὰρ εἰς ὕδωρ βρέξαντες βλήχωνα πίνοιεν, τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν θεραπεύουσιν. ἵν' οὖν ἡ δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀποστυφθῇ ὀπὸν ἐλάμβανον βλήχωνος.

Τὸ λαὸς καὶ ναὸς, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, Μενέλαος, πρωτεσίλαος, καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ διὰ τοῦ αος, διὰ τοῦ εως προφέρουσιν. Μενέλεως. πρωτεσίλεως. νεώς. λεώς. κλίνουσιν δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, τοῦ Μενέλεω. τοῦ Νικόλεω.

Βλέπος λέγουσι τὸ βλέμμα, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, ὡς ἔστι τοῦτο ἀττικὸν βλέπος.

Καὶ τοῦτο ἀττικὸν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ τὸν ἂν σύνδεσμον, ὡς ἔστιν εὑρεῖν παρὰ πλάτωνι. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ὡς ἐν ὄρνισιν. ἡ δὲ ἑλλὰς ἂν ἐξερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ τὴν εν πρόθεσιν καὶ εἰς συντάττειν μετὰ γενικῆς, οἷον ἐν ᾅδου καὶ εἰς ᾅδου. καὶ οἶμαι ἐνταῦθα ἐλλειπεῖς εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων, ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ ἐν διδασκάλου. ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ἀνανταπόδοτον ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς κατ' ἀρχάς. καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα, εἰ δὲ μὴ μιτυληναίοις εἰπεῖν, ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν. μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. λείπει γὰρ καλῶς ἂν εἴη, καὶ Ὅμηρος, ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι

honestamentũ magnanimi achiui, decem desinam, uel quiescam. legationẽ, nem. & inclinationẽ, nem. uel infamiam, & dilectionem, nem dñt, & magis cæteris Thucydidem. & hoc nouum generaliter, ac atticum, ut apud Demosthenẽ. Vos aũt populus sedetis eneruati. & Homerus sic dixerunt multitudo.

Et diuidere nihil atticorum est. ut Thucydides in secundo, moriebantur autem, alij negligentia, alij ẽt si ualde curarẽtur. unumq; nõ quicq; constitutũ est remedium, ut sic dixerim, quod remediũ oporteret adhibenteis iuuare. pro nihil.

Nouum & hoc dicatur tibi. dicere optatiua, pro indicatiuis, quod est atticũ. ut Thucydides. scyphos aũt non trahebant alligãtes nauibus, quas submersissent, pro submerserunt.

Et uti nihil magis, pro non, atticæ linguæ nota. Statim enim historicus in secũda sed irruptiones in atticam peloponnesiorum nihil magis athenienses reuocabant pro non reuocabant. Item arbor dicitur apud ipsos, ut Thucyddes & primum cratibus arborum ipsos uallauerunt, quas inciderũt. ne quisquam amplius exire. & Homerus arbore insidentes. huius aũt rectus arbor, & flectitur arboris. datiuus, arbori. & per transmutationem, arbori.

Et pro fœmininis, masculinorum nominũ utunt dictionibus. & Homerus inclytus hippodameia, & apud Euripidẽ in hecuba, nimietatẽ abstulisti nũtiata mihi generosus, pro generosa.

Quotidie, quotidie dicunt, & uix, uix.

Pro datiuo amant accusatiuum. ut Thucidides,

γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοὶ, λείπει τὸ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω. τὴν πρεσβείαν πρέσβευσιν. καὶ τὴν καταβοὴν καταβόησιν. καὶ τὴν ἀγάπην, ἀγάπησιν. καὶ μᾶλλον ὁ θουκυδίδης. καὶ τοῦτο καινοπρεπὲς καθόλου καὶ ἀττικὸν ὡς παρὰ δημοσθένει. ὑμεῖς δ᾽ ὁ δῆμος κάθησθε ἐκνενευρισμένοι. καὶ Ὅμηρος ὡς φάσαν ἡ πληθύς.

Καὶ τὸ διαιρεῖν τὸ οὐδὲν ἀττικῶν ἐστιν. ὡς ὁ θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ, ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἕν τε οὐδὲ ἓν κατέστη ἴαμα ὡς εἰπεῖν, ὅ, τι χρὴ προσφέροντας ὠφελεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν.

Καινοπρεπὲς δὲ καὶ τοῦτο λεγέσθω σοι, τὸ λέγειν εὐκτικὰ ἀντὶ ὁριστικῶν. ὅπερ ἐστὶν ἀττικόν. ὡς ὁ θουκυδίδης τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδυόμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν, ἀντὶ τοῦ κατέδυον.

Καὶ τὸ χρῆσθαι τὸ οὐδὲν μᾶλλον ἀντὶ ου, τῆς ἀττικῆς διαλέκτου χαρακτὴρ. αὐτίκα γὰρ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ, ἀλλ᾽ αἵ τε ἐσβολαὶ ἐς τὴν ἀττικὴν πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον τοὺς ἀθηναίους ἀπανίστασαν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπανίστασαν. ἔτι τὸ δένδρος λέγεται παρ᾽ αὐτοῖς, ὡς ὁ Θουκυδίδης καὶ πρῶτα μὲν περισταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἔκοψαν τοῦ μηδένα ἔτι ἐξιέναι. καὶ Ὅμηρος δενδρέῳ ἐφεζόμενοι. τούτου γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ δένδρος, καὶ κλίνεται τοῦ δένδρεος. ἡ δοτικὴ τῷ δένδρεϊ. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, δενδρέῳ.

Καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηνται λέξεσι. καὶ Ὅμηρος κλυτὸς ἱπποδάμεια, καὶ παρὰ εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ, τὸ δ᾽ αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος, ἀντὶ τοῦ γενναία.

Τὸ ὅσαι ἡμέραι, ὁσημέραι λέγουσι, καὶ μόλις, μόγις.

Ἀντὶ δοτικῆς ἠγαπήκασι τὴν αἰτιατικὴν, ὡς ὁ θουκυδίδης.

Si igitur quid te horum placet, mitte uirum fidum ad mare.pro tibi.& Soph. non tamen me placet lingua tua acuminata, pro non enim mihi & alia inuenias infinita eorum, quæ dicimus exempla, & apud Homerum, & omnes atticæ linguæ authores. nauis, cuius rectus nauis, α in ε uertentes, & o paruum in ω magnum producentes, nauis ſcribuntq; & proferunt.

Genitiuorum, qui a rectis in ως fiunt. ως producunt attici pelei, & œnei dicentes. Illud autem o Achille pelei filij lõge fortisſime achiuorũ apud poetas prolatum.communis eſt linguæ.

Peragere, peragere dicunt. ut Ariſtophanes in auibus fruſtra ergo uiã peragimus. & Thucydides. & ſiquid aliud peracturus ſit capeſſens, ut in tertia hiſtoria.I in quibuſdam dictionibus.addunt. ut hoc. hunc.hic.nunc.

Eſſe etiam uerbum abundare apud eos cognouimus.ut apud Thucydidem in octaua,et quantum in illis erat,& indemnati, & coactiores morerentur,

Ablationes τοῦ ι attcorum ſunt propriæ. ſociorum enim dicunt pro ſociorum. Inueni autem ego, quod & dorienſium, & æolenſium ſunt, & pro plorare,plorare dicunt, & facere, facere. & poema,poema.

Vt etiam apud eos ſuperabundare ſolitum eſt, in octaua feciſſe Thucydides inuenit, & enim ut ipſis nihil erat uſurus pro ipſis.

Ad præpoſitionẽ ad,dicũt ad Chryſan, ad patriã proferẽtes,& pro ad, ad utuntur, ad deum dicentes,

τί οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλατταν, ἀντὶ τοῦ σοί. καὶ σοφοκλῆς. οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη, ἀντὶ τοῦ οὐ γάρ μοι. καὶ ἄλλα εὕροις ἂν μυρία τῶν λεγομένων παραδείγματα, καὶ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀττικισταῖς. Τῆς νηός, ἧς εὐθεῖα ἡ ναῦς, τὸ η εἰς ε τρέποντες, καὶ τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα ἐκτείνοντες, νεὼς γράφουσί τε καὶ φθέγγονται.

Τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένων διὰ τοῦ εος γενικῶν, τὸ ος ἐκτείνουσιν ἀττικοὶ πηλέως, καὶ οἰνέως λέγοντες. τὸ δέ, ὦ ἀχιλεῦ πηλέος υἱὲ μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐκφερόμενον, τῆς κοινῆς ἐστι διαλέκτου.

Τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασίν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι. μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν. καὶ θουκυδίδης καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλει ἐπιβαλλόμενον ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. Τὸ ι ἔνιοι τῶν λέξεων προστιθέασιν. οἷον τουτί. τουτονί. οὑτοσί. νυνί.

Καὶ τὸ εἶναι παρέλκειν παρ' αὐτοῖς ἐγνωρίσαμεν. ὡς καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἐν τῇ ὀγδόῃ. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι καὶ βιαιότεροι ἀποθνήσκοιεν.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι τῶν ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. ἑτάρων γάρ φασιν ἀντὶ ἑταίρων. εὗρον δ' ἐγὼ ὅτι καὶ δωριέων, καὶ αἰολέων εἰσίν. καὶ ἀντὶ τοῦ κλαίειν κλάειν λέγουσι. καὶ τὸ ποιεῖν, ποεῖν. καὶ τὸ ποίημα, πόημα.

Καὶ τὸ ὡς παρ' αὐτοῖς παρέλκειν νενόμισται, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ πεποιηκὼς θουκυδίδης εὑρίσκεται, καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι. ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

Τὴν εἰς πρόθεσιν ες λέγουσιν. ἐς χρύσαν ἐς πατρίδα προφέροντες. καὶ ἀντὶ τῆς πρός, τῷ ὡς χρῶνται, ὡς τὸν θεὸν λέγοντες,

& ad præceptorẽ, pro ad deum & ad præceptorem.

Autem pro tũ sæpe utuntur, ut in octaua colligentes. tum uel maxime, quod liceret ipsis Alcibiadem deducentibus & non eodem reip. statu degentibus, cum rege socium habere, tum peloponnesios autem uincere. hic enim maxime aũt, & peloponnesios aũt pro tum uero accepta sunt in Thucydide.

Hi & accusatiuo, & recto utũtur, pro obliqua constructione, ut in octaua Thucydides. Inter se enim omnes plebei suspecte accedebant tanquam participem aliquem gestorum, pro tanꝗ participe aliquo rerum gestarum. in tertia uero recto, pro genitiuo sic usus est. Athenienses aũt nõ multo post deuecti, sicut uidebãt, annũtiauerũt prætores, pro atheniẽsib. deuectis. Hom. duo scopuli alius ad cœlum latũ peruenit. & philostratus in uitis dicendi magistrorum. Proteus ille Pharius, miraculum græcũ. multæ quidem ipsius, & multiformes species. item deæ autem sublimes, aurora quidem ob letum filij lugens, pro sublimium dearum.

Et pro participijs attici uerbis utuntur, & pro uerbis uicissim participijs, ut Thucydides. ille colligeret pecuniam dimittẽs pro ille dimisit collecta pecunia. & quam abundãt in atticis, ut in octaua Thucydides inuenitur. tanꝗ priuato bello maiore. quã ab hostib. non longe, sed ad ipsum portum existente. Sed coniunctionem pro hortatiuo sæpe ponunt. ut apud Homerum. Sed non amplius hæc dictitemus.

Et accipere actõs casus, pro genitiuis, atticorum est propriũ. ut neꝗ tu hunc bonus quamuis sis aufer

καὶ ὡς τὸν διδάσκαλον. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ πολλάκις κέχρηνται, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ κεφαλαιοῦντες. μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς, τὸν ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι. καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν. καὶ πελοποννησίων δὲ περιγίνεσθαι. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δὲ, καὶ πελοποννησίων δὲ, ἀντὶ τοῦ δὴ παρειλήφθησαν ἐν τῷ θουκυδίδῃ.

Οὗτοι καὶ τῇ αἰτιατικῇ, καὶ τῇ εὐθείᾳ χρῶνται, ἀντὶ πλαγίας συντάξεως. ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν ὡς μετέχοντά τινα τῶν γεγενημένων ἀντὶ τοῦ ὡς μετέχοντός τινος τῶν γεγενημένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τῇ εὐθείᾳ ἀντὶ γενικῆς οὕτως ἐχρήσατο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑώρων ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοί. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀθηναίων καταπλευσάντων. Ὅμηρος οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἱκάνει. καὶ ὁ φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, ἐπηρωτεὺς ὁ φάριος τὸ θαῦμα τὸ ἑλληνικόν, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί. δαίμονες δὲ μετέωροι ἡμέρας ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ υἱοῦ πενθοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ μετεώρων δαιμόνων.

Καὶ ἀντὶ τῶν μετοχῶν ἀττικοὶ τοῖς ῥήμασι κέχρηνται καὶ ἀντὶ ῥημάτων ἐναλλὰξ μετοχαῖς. ὡς θουκυδίδης. ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφείς. ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος. καὶ τὸ ἢ παρέλκει ἐν τοῖς ἀττικοῖς, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης εὑρίσκεται. ὡς τοῦ ἰδίου πλέον μου μείζονος. ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκὰς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. τὸ ἀλλὰ ἀντὶ παρακελευσματικοῦ πολλάκις τιθέασιν. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Τὸ παραλαμβάνειν τὰς αἰτιατικὰς πτώσεις ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν ἐστιν ἴδιον. οἷον μή τε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο.

puellã.pro ab hoc.Et proferre uocatiuos, pro rectis, nubigrega iupiter,pro nubigrega.

Accipere duas negationes, pro una affirmatione atticorum est.Thucydides in tertia historia. Socij tũ fuimus non ad seruitutem græcorum, pro ad libertatem . tam & si enim una est negatio,non, at seruitus quodammodo negatio est,priuatio libertatis cum si & contraria libertatis dignitati. ut Homerus quoniam non ipsum uilissimus uulnerauit achiuorum pro fortis.

Et fœminine quid dicere consueuerunt inde inferre neutrum non ad uocem reddentes . sed ad significatum . ut Homerus,Nebula autem ipsum circundedit nigra hoc quidem nunquam desinit, tanq̃ ad nebulam . enim occurrit & Thucydides morbus primũ cepit esses atheniensibus dictum antea in multa loca incubuisse, & in lemno, & in alijs locis,dictũ enim inquit respondens ad morbum.

Ab in ευς rectis in εις plurales per η scribunt . ueges. equites . & uertunt ει diphthongi ε in η interdum & ι abscribunt . clauem , ctauem . Neptũne Neptũne.

Et non negationem superuacuam sæpe accipiunt , ut Thucydides in tertia historia crudum consilium , & magnum ciuitatem totam perdere uel non authores , pro potius q̃ authores & Homerus , non per Apollinem ioui charũ , & ne tibi non prosit sceptrum. & in consuetudine sæpe negationibus utimur,ut illud interdico tibi non facere,pro interdico tibi facere.& theologus.& quẽ nõ prodemus

κούρην. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου.

Καὶ ἐκφέρειν τὰς κλητικὰς ἀντὶ εὐθειῶν, νεφεληγερέτα ζεύς, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης.

Τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως ἀττικῶν ἐστι. θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. ξύμμαχοι μέν τοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἑλλήνων, ἀντὶ τοῦ ἐλευθερίᾳ. εἰ γὰρ καὶ μία ἐστὶν ἡ ἀπόφασις ἡ ου, ἀλλὰ ἡ καταδούλωσις τρόπον τινὰ ἀπόφασίς ἐστι στέρησις τῆς ἐλευθερίας τυγχάνουσα, καὶ ἐναντιουμένον τῷ τῆς ἐλευθερίας ἀξιώματι. ὡς ὅμηρος ἐπεὶ, οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' ἀχαιῶν. ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος.

Καὶ θηλυκῶς πλέγειν εἰώθασιν. εἶτα ἐπάγειν οὐδέτερον οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες. ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον. ὡς ὅμηρος νεφέλη δέ μοι ἀμφιβέβηκε κυανέη. τὸ μὲν οὔ ποτε λήγει. ὡς πρὸς νέφος γὰρ ἀπήντησε. καὶ ὁ θουκυδίδης ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις. λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ λῆμνον, καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις, λεγόμενον γὰρ εἶπεν ἀπηντηκῶς πρὸς τὸ νόσημα.

Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν εἰς εις πληθυντικὰς διὰ τοῦ η γράφουσι. βασιλῆς. ἱππῆς. καὶ τρέπουσι τῆς ει διφθόγγου τὸ ε εἰς η ἐνίοτε καὶ τὸ ι προσγράφουσι κλεῖδα κληῖδα. ποσείδαον ποσηίδαον.

Καὶ τὴν ου ἀπόφασιν περὶ τὴν πολλάκις λαμβάνουσιν, ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς, ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα πόλιν ὅλην διαφθεῖραι. ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ἀντὶ τοῦ παρὸ τοὺς αἰτίους. καὶ Ὅμηρος, οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διΐ φίλον. καὶ μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον. κἂν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα. ὡς τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν. καὶ ὁ θεολόγος, καὶ ὃν οὐ προσδώσομεν

ne contumelia quidem afficiemus. non per uiri de uirtute certamina, & luctas.

Et præpositio abundare his consueuit, ut Thucydides, & de ipsis Atheniensibus fuit, pro ipsorum Atheniensium. & Aphthonius, huiusmodi enim uirtutes ad uim habent, dum comparantur, pro uim.

Superuacua, & & coniunctio apud eos. & huius infinita exempla est inuenire. statim in tertio histori cum est uidere hoc utentem. ait enim. Illi aũt timore multo perterriti, & quæ in urbe. & profectionem, apparabantq; simul sexaginta naues.

Atticorum autem & possessiua accipere, pro primitiuis. ut illud, uirginea uirgo. & ipsa primitiua. pro possessiuis. ut mulierem suxit mãmam, pro muliebrem lactuit mamillam.

Et accusatiuos accipere, pro genitiuis. ut Hesiodus quem propter, pro per quem. & Theologus. ira sit tibi contra solum serpentem, propter quem cecidisti. pro per quem cecidisti.

Consueuerunt ẽt in augumẽtis, & alia augumẽta inducere. ut uolebam, uolebam. poteram, poteram. debacchatus sum, debacchatus sum.

Et cõparatiua. pro simplicibus accipiũt. ut Thucydides in tertia historia deficiẽtes. n. in bellis & societatẽ pristinã dereliquẽtes, q admiserũt quatenus iuuãt id in uoluptate hñt. existimãtes ãt eẽ proditores priorũ amicorũ peiores arbitrant̃. hic. n. peiores, pro malos. & Hom. Iupiter pater non te deorum perniciosior alius, & Theologus in sermõe in Christi natalẽ. & sicut ex meliorib. uenerunt tristia, sic & ex tristib.

οὐδὲ καθυβρίσομεν, οὐ μὰ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀγῶνας, καὶ τὰ παλαίσματα.

Καὶ ἡ πρὸς παρέλκειν τούτοις νενόμισται, ὡς ὁ θουκυδίδης καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν ἀθηναίων ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν ἀθηναίων ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν ἀθηναίων. καὶ ὁ ἀφθόνιος, τοιαῦτά γὰρ ἀρεταὶ πρὸς βίαν ἔχουσι κτώμεναι ἀντὶ τοῦ βίαν.

Περιττὸς δὲ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος παράσφισιν. καὶ τούτων μυρία παραδείγματά ἐστιν εὑρεῖν. αὐτίκα ἐν τῷ τρίτῳ τὸν συγγραφέα ἔστιν ἰδεῖν τούτῳ χρώμενον. φησὶ γάρ, οἱ δὲ φόβῳ πολλῷ καὶ πεφοβημένοι, τά τε ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν ἀπόπλουν παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα νῆες.

Α᾿ττικῶν καὶ τὰ κτητικὰ λαμβάνειν ἀντὶ πρωτοτύπων. ὡς τὸ, παρθενικὴ ἡ παρθένος. καὶ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα ἀντὶ κτητικῶν. ὡς τὸ γυναῖκα τεθήσατο μαζὸν ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν.

Καὶ τὸ τὰς αἰτιατικὰς παραλαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν. ὡς Ἡσίοδος, ὅντε διὰ ἀντὶ τοῦ διοῦ. καὶ ὁ θεολόγος. ὁ θυμὸς ἔστωσοι κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, δι᾽ ὃν ἐξέπεσες. ἀντὶ τοῦ δι᾽ οὗ τινος ἐξέπεσες.

Εἰώθασι καὶ ἐν ταῖς αὐξήσεσι καὶ ἑτέρας αὐξήσεις ἐπεισάγειν. οἷον ἐβουλόμην, ἠβουλόμην. ἐδυνάμην, ἠδυνάμην. παρῴνηκα, πεπαρῴνηκα.

Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν παραλαμβάνουσιν. ὡς, ὁ θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς, τοὺς γὰρ ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολιπόντας, οἱ δεξάμενοι καθ᾽ ὅσον μὲν ὠφελοῦνται, ἐν ἡδονῇ ἔχουσι, νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρότου φίλων, χείρους ἡγοῦνται. ἐνταῦθα γὰρ τὸ χείρους ἀντὶ τοῦ κακούς. καὶ Ὅμηρος ζεῦ πᾶτερ οὔτοι σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὴν τοῦ χριστοῦ γέννησιν λόγῳ, καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν χρηστοτέρων ἦλθε τὰ λυπηρά, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λυ

(πηρῶν

uenire meliora. a bonis enim uenerunt tristia, utuntur autem & superlatiuo, pro comparatiuo saepe, ubi enim dicendum bestialius. omnibus, bestialissimum dicunt.

Ου pro οι utuntur, uelut cum dicunt indumentum criminatio, e contrario.

Rectos, & accusatiuos aequaliter proferũt. ut o tu aiax secundò te appello.

Atticorum etiam dicere quorum passus est iram habet .i. pro ijs quae passus est de foris accepta pro praepositione.

Attice proferuntur p ει diphthongum passiuorũ secundae personae, ut beabilis eris, pro eris. & accipe, pro accipe.

Atticorum est & noueram, pro nouerat. & uerberaueram, pro uerberauerat. utuntur enim in plusquã perfectis primis personis pro tertijs.

Pro accusatiuo genitiuũ accipiunt. ut Aristophanes donec contritus capitis, pro caput.

Et in caput cadere, per caput dicunt. attici. nõ diuisim, sed sub uno accẽtu. ut Pindarus, hi per caput uinculis ligati sunt, pro in caput.

Atticorum autem & pluralia singulariter pronũtiare ut ubi dicendum lacedaemonios dicere lacedaemonem. ut orator in philippicis. sed tamẽ paeonem, pro paeonas.

Atticorum etiam dicere eunda. festinanda, pro eundum, festinandum.

Et imperatiua apud eos deficiunt, ut apud aristophanẽ o iupiter. perspector, & inspector omnĩ

ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα ἀπὸ γὰρ τῶν χρηστῶν ἦλθε τὰ λυπηρά. χρῶνται δὲ καὶ ὑπερθετικῷ, ἀντὶ συγκριτικοῦ πολλάκις. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερον πάντων, θηριωδέστατον λέγουσι.

Τῷ ου ἀντὶ τοῦ οε χρῶνται, ὡς ὅταν λέγωσι τοὔνδυμα, τοὔγκλημα, τοὔμπαλιν.

Τὰς εὐθείας καὶ τὰς κλητικὰς ἐπίσης ἐκφέρουσιν, οἷον ὦ οὗτος αἴας δεύτερόν σε προσφωνῶ.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν ἔξωθεν λαμβανομένης τῆς, ὑπὲρ, προθέσεως.

Ἀττικῶς ἐκφέρεται διὰ τῆς ει διφθόγγου τῶν παθητικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα. ὡς τὸ ζηλωτὸς ἔσει. ἀντὶ τοῦ ἔσῃ. καὶ τὸ λαβεὶ ἀντὶ τοῦ λάβῃ.

Ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ᾔδειν ἀντὶ τοῦ ᾔδει. καὶ ἐτετύφειν ἀντὶ τοῦ ἐτετύφει. χρῶνται γὰρ ἐπὶ ὑπερσυντελίκων τοῖς πρώτοις προσώποις ἀντὶ τρίτων.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικὴν παραλαμβάνουσιν. ὡς Ἀριστοφάνης ἕως συνετρίβη τῆς κεφαλῆς ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλήν.

Καὶ τὸ ἐπὶ κεφαλὴν πεσεῖν κατακάρα λέγουσιν ἀττικοί. οὐ διῃρημένως ἀλλ' ἐφ' ἓν ὡς πίνδαρος, οἱ μὲν κατακάρα δεσμοῖσι δέδενται, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλήν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἑνικῶς ἐκφέρειν, οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοὺς λακεδαιμονίους λέγειν τὸν λακεδαίμονα. ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀλλὰ μὴν τόνγε παίονα ἀντὶ τοῦ τοὺς παίονας.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν βαδιστέα. ἀνυστέα. ἀντὶ τοῦ βαδιστέον, καὶ ἀνυστέον.

Καὶ τὰ προστακτικὰ παρ' αὐτοῖς λείπει. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ὦ ζεῦ δίοπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ

ex parte apparari meq; miserrimum, deest .n. fac.

Bolitum attici dicunt sine β, quod nos bolbitum dicimus, uidelicet stercus.

Atticũ etiã uult pro potest, ut Plato, prædia nihil me uolunt docere.

Et pro recto actũm assumere. ut aristophanes in auibus. Quã graue præconẽ ad mortaleis profectũ, si nunquam redibit rursus, pro graue nisi redibit rursus præco ad mortales profectus.

Brassicam, brassicam dicunt. hoc uero iure. aiunt enim ex hac pupillas hebetari.

Atticorum ẽt dicere temeritatis, impudentiæ, pro o temeritatẽ. heu quę impudentia, & apud aristoph. o iupiter subtilitatem ingenij.

Et uti participijs, nominibus, ut in ranis aristophanes dicit, quid ex consuetis o here, pro ex consuetis. & Homerus, hunc autem rursus Telemachus cordatus uicissim affatus est pro prudens.

Atticorũ ẽt, & si uelis dicere de hoc dic, formari sic dic hũc pro de hoc. & Aristophães in acarnẽsib. sed nũc dic, si tibi uideť, lacedæmonium ipsum quomodo tibi amicum. uidelicet de lacedæmonijs ipsis.

Atticorum etiam plus, pro plus. & postea, & neutiquam, & inquit ille.

Et ponere uel supuacuũ, ut aristophanes in ranis, uel pecunias aduersariorum nauibus præbendas alicui suadet, uel oppedit lunaribus cum circularibus choris subcinat, uel mercedes poetarum, rhetor licet sit, tamen deuorat.

Et nugaris habens, & iocaris habens, atticum.

σκευάσασθαι μοῖον ἀθλιώτατον. λείπει γὰρ τὸ ποίησον.

Βόλιτον ἀττικοὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ β. ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν, ἤγουν τὴν κόπρον.

Α'ττικὸν καὶ τὸ θέλει ἀντὶ τοῦ δύναται, ὡς ὁ πλάτων τὰ χωρία οὐδὲν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

Καὶ τὸ ἀντὶ εὐθείας αἰτιατικὴν παραλαμβάνειν. ὡς Α'ριστοφάνης ἐν ὄρνισιν. ὡς τὸ, δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτοὺς οἰχόμενον, εἰ μηδέ ποτε νοστήσει πάλιν, ἀντὶ τοῦ δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κήρυξ ὁ παρὰ βροτοὺς οἰχόμενος.

Τὴν κράμβην κοράμβην λέγουσιν. τοῦτο δὲ εἰκότως. φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι.

Α'ττικῶν καὶ τὸ λέγειν, τοῦ θράσους, τῆς ἀναιδείας, ἀντὶ τοῦ ὦ τοῦ θράσους. φεῦ τῆς ἀναιδείας καὶ παρ' Α'ριστοφάνει ὦ ζεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Καὶ τὸ χρῆσθαι ταῖς μετοχαῖς ἀντὶ ὀνομάτων. ὡς ἐν βατράχοις ἀριστοφάνης, εἴπωτι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐθίμων. καὶ Ο'μηρος, τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα. ἀντὶ τοῦ πινυτός.

Α'ττικῶν καὶ τὸ εἰπεῖν περὶ τοῦ εἶπε σχηματίζειν οὕτως. εἶπε τόνδε ἀντὶ τοῦδε. καὶ Α'ριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσιν, ἀλλὰ νῦν λέγε εἴσοι δοκεῖ τὸ λακεδαίμονα αὐτὸν ὅτῳ τρόπῳ σοῦ φίλον. ἤγουν περὶ τῶν λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Α'ττικῶν καὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον. καὶ τὸ κάταντες, καὶ πώμαλα, καὶ τὸ ἦ δ' ὅς.

Καὶ τὸ πθένει τὸ ἢ περισσόν. ὡς Α'ριστοφάνης ἐν βατράχοις. ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει ἢ καταπιλᾷ τῶν ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει.

Καὶ τὸ ληρεῖς ἔχων, καὶ τὸ παίζεις ἔχων ἀττικόν.

Pulmonem, pulmonem dicũt. & nitrum, nitrum. & spongiam, spongiam.

Atticum etiam elidere simul, & contrahere. ut non enim mihi est, pro nõ enim mihi est. elidit n.ι, & contrahit ο & ε in ου diphthongum ut inaurabas, inaurabas. itidem ubi est, ubi est dicunt.

Et tuli bifariam dicunt, & tuli, & defectiue iurare ut non per, non addentes Deum.

Et accipere deforis est uerbũ, & Homerus, si aũt iam mortui sunt, & in Ditis domibus. deest .n. sunt.

Myrtus myrtus dicunt, & fistula canere, fistula canere. & continuam motionem perfecti habiam. & cucurbitam, cucurbitam.

Officinã fullonis, fulloniã dñt. et capitis dolorem, capitis dolorem.

Atticum etiam pro obliquo uti recto, ut aristophanes in ranis. siquis alis coniungat cleocritum cinesię, pro siquo alis coniungente.

In ως aduerbia qualitatis in ον finiunt, decens decentes, & decens, pro decent, & decenter.

In ες desinẽtes rectos pluraleis comparatiuorum nominũ in ους finiũt. ut maiores. peiores. pulchriores pro maiores. peiores, pulchriores. propriũ ipsorũ & in a purum desinentes accusatiuos masculinos ab in ευς rectis factos, per η proferri. Eurysteũ, euristeum, Tydeum, deum. Atticorũ & pro ingeniosum, sanũ, ingeniosum, & sanum dicere. & pro euboeum, pireeum, euboeum, pireeum dicere. amant plerunq; & concisiones. apollinẽ, appollinẽ dicentes: & meliorẽ meliorem. & meliorem meliorem & similia.

Τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσιν. καὶ τὸ νίτρον, λίτρον, καὶ τὴν σπογγίαν, σπογγιάν.

Ἀττικῶν καὶ τὸ ἐκθλίβειν ἅμα καὶ κιρνᾶν. ὡς τὸ, οὖ γὰρ μοὔστιν. ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ μοί ἐστιν. ἐκθλίβει γὰρ τὸ ι. καὶ κιρνᾷ τὸ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον. ὡς τὸ ἐχρύσοες, ἐχρύσους. ὡσαύτως τὸ ποῦ ἐστι, ποῦ 'στι λέγουσι.

Καὶ τὸ ἤνεγκα διχῶς λέγουσι, καὶ ἤνεγκον, καὶ τὸ ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν, οἷον μὰ τὸν, μὴ προστιθέντες τὸν θεόν.

Καὶ τὸ προσλαμβάνειν δὲ ἔξωθεν τὸ ἐστι. καὶ ὅμηρος, εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι, λείπει γὰρ τὸ εἰσί.

Τὰς μυῤῥίνας μυρσίνας λέγουσι. καὶ τὸ συρίζειν, συρίττειν. καὶ τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν. καὶ κολόκυνταν, κολόκυνθαν.

Τὸ κναφεῖον, γναφεῖον λέγουσι. καὶ τὴν κεφαλαργίαν, κεφαλαλγίαν.

Ἀττικὸν καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίας χρῆσθαι τῇ εὐθείᾳ. ὡς ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. εἴ τις πτερώσας λεώκριτον κινησίᾳ. ἀντὶ τοῦ τινὸς πτερώσαντες.

Τὰ εἰς ως ἐπιῤῥήματα τῆς μεσότητος εἰς ον περατοῦσι. δέον λέγοντες, καὶ πρέπον, ἀντὶ τοῦ δεόντως, καὶ πρεπόντως.

Τὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων εἰς ους περατοῦσιν. οἷον μείζους. χείρους. καλλίους. ἀντὶ τοῦ μείζονες. χείρονες. καλλίονες. ἴδιον δὲ αὐτῶν καὶ τὰς εἰς α καθαρὸν ληγούσας αἰτιατικὰς ἀρσενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ η προφέρεσθαι. εὐρυθέα, εὐρυθῆ. τυδέα, τυδῆ. Ἀττικῶν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφυῆ, ὑγιῆ, εὐφυᾶ, καὶ ὑγιᾶ λέγειν. καὶ ἀντὶ τοῦ εὐβοέα πειρεέα, εὐβοᾶ, καὶ πειρεᾶ λέγειν. φιλοῦσι δ' ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὰς συγκοπὰς ἀπόλλω. τὸν ἀπόλλωνα λέγοντες καὶ ἀμείνω, τὸν ἀμείνονα, καὶ κρείττω, τὸν κρείττονα. καὶ τὰ ὅμοια.

Eorundem etiam, ad athenas proficiſcor dicere. & in athenis athenis doceo & ex athenis, athenis uenio & in domum, domum, ex domo, domo. in domo, domi.

Contractionibus ad ſatietatem utuntur. ueſtem enim, ueſtem dicunt & o Rex o rex & o homo, pro o homo.

Σ pro ρ utuntur. fidibundum, fidibundum. & maſculum, maſculum.

Paſsiuis pro actiuis utuntur. pro ſcribo, ſcribor. dicentes, & fio, pro facio, & fiat, pro faciat.

Et faciant, & ſciant duo, pro faciant, & ſciant, plures.

Ab ιζω futura abijcientes σ circunflectunt. exprobrabo dicunt, pro conuitiabor. & ibo, pro ibo & ſimilia.

Genitiuis pluralibus participiorum, pro pluralib. tertijs perſonis imperatiuorum. uerborum utuntur, ut facientium & dicentium, pro faciant, & dicant.

In ις appellatiua, quæ per ιος flectuntur, per εως proferunt. uertentes ο in ω & quę in penultima uocales in ε tranſmutantes ut ſerpens, ſerpentis communiter, & ſerpentis attice.

De Dorica lingua.

Dores autem ε, & ο, in ευ diphthongum contrahunt. apud Theocritū. pelei, pelei. idomenei, idiomenei. & Homerus, idomenei oſculatus eſt manum in iunctura hoc & ionicum.

Primas plurales. ut uerberamus, & facimus, uerberamus, & facimus dicunt.

Τῶν αὐτῶν δὲ καὶ τὸ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι λέγειν. καὶ ἐν ἀθήναις ἀθήνησι σοφιστεύω. καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν ἀθήνηθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ εἰς οἶκον οἴκαδε. ἐξ οἴκου, οἴκοθεν· ἐν οἴκῳ, οἴκοι.

Ταῖς συναλοιφαῖς κατακόρως χρῶνται. τὸ γὰρ ἱμάτιον, θοιμάτιον λέγουσι. καὶ ὦ 'ναξ, ὦ ἄναξ. καὶ ὤ 'νθρωπε, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπος.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῶνται. τὸ θαῤῥαλέον, θαρσαλέον. καὶ ἄῤῥεν, ἄρσεν.

Τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικοῖς χρῶνται, ἀντὶ τοῦ γράφω, γράφομαι λέγοντες, καὶ ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ποιῶ, καὶ ποιείσθω, ἀντὶ τοῦ ποιείτω.

Καὶ ποιείσθων, καὶ νοείσθων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, καὶ νοείτωσαν.

Τοὺς παρὰ τὸ ιζω μέλλοντας ἐκβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν. ὀνειδιῶ γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω. καὶ βαδιῶ, ἀντὶ τοῦ βαδίσω. καὶ τὰ παραπλήσια.

Ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν ἀντὶ πληθυντικῶν τρίτων προσώπων προστακτικῶν ῥημάτων χρῶνται, οἷον ποιούντων καὶ λεγόντων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, καὶ λεγέτωσαν.

Τὰ εἰς ις προσηγορικὰ διὰ τοῦ ιος κλινόμενα διὰ τοῦ εως προφέρουσιν τρέποντες τὸ ο εἰς ω, καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλοντες. οἷον, ὄφις, ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς.

Περὶ δωρίδος.

Οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνῶσιν. ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. πηλέος, πηλεῦς. ἰδομενέος, ἰδομενεῦς. καὶ ὅμηρος, ἰδομενεῦς κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. τοῦτο καὶ ἰωνικόν.

Τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν. οἷον τύπτομεν καὶ ποιοῦμεν, τύπτομες, καὶ ποιοῦμες λέγουσι.

Τῶν παρατατικῶν παθητικῶν ὁριστικῶν καὶ τῶν ἐνεστώτων τὰ πρῶτα πρόσωπα. οἷον τὸ ἐποιούμεθα, καὶ ποιούμεθα. ἐποιούμεσθα, καὶ ποιούμεσθα λέγουσι. καὶ θεόκριτος, οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. τοῦτό ἐστι καὶ ἰωνικόν.

Τὸ η εἰς α μακρὸν τρέπουσι καὶ τὴν σελήνην, σελάναν λέγουσι, καὶ τὸν ἥλιον, ἅλιον.

Τὸ ποτὲ, πόκα λέγουσι. ὡς θεόκριτος πῆ πόκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο;

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων τῶν δωριέων εἰσὶν ὡς θεόκριτος, τὰν γὰρ ἀοιδὰν οὔπω εἰς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς, ἀντὶ τοῦ λήθην ποιοῦντα.

Ἀντὶ γενικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς εἰς ου ληγούσης ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας τῇ δοτικῇ αὐτῶν χρῶνται οἱ δωριεῖς. ὡς θεόκριτος ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω;

Τὸ κιρνᾶν τὸ ὁ ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος ἤγουν τοῦ α ἢ τοῦ ε εἰς ω μέγα, καὶ τῶν ἰώνων καὶ τῶν δωριέων ἐστίν. ὡς θεόκριτος θύρσις ὅδ' ὡ'ξ αἴτνας, καὶ θύρσιδος ἁδέα φωνά.

Τὸ πρόσαγε. καὶ πρόσεχε. πόταγε. καὶ πότεχε λέγουσι. θεόκριτος πραξινόα πόταγ' ὧδε.

Τὸ πρῶτος, πρᾶτος. καὶ τὸ πρώπιστον, πράπιστον. καὶ τὸ ἦλθον, ἦνθον. καὶ θεόκριτος ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὡ' πόλοι ἦνθον.

Τὸ οι ἄρθρον τῶν πληθυντικῶν ἔχον τὴν ἑξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην διὰ τοῦ ω μεγάλου προφέρουσιν, ἐκθλίβοντες πρῶτον τὸ ι τοῦ οι ἄρθρου. οἷον ὡ' πόλοι. ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι. ἐκθλίβουσι γὰρ τὸ ι καὶ κιρνῶσι τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα. προσγράφουσι δὲ καὶ τὸ ι τῆς αι διφθόγγου.

Ἦν δὲ ὁ διπλασιασμὸς οὐ μόνον τῶν ἰώνων ὡς εἴρηται,

ſed & dorienſium.eſt autẽ geminatio eiuſdem conſonantis additio in medio non perficientis ſyllabam ut medium,medium.tantum,tantum.

Et dixit, dixit dicunt ab αι diphthõgo elidentes ι, & contrahentes α & ε in η. Tenuem aũt in aſpiratam uertentes,& Theocritus,& inquit Daphni miſer,qd tu contabeſcis? ſed puella omnem per fontẽ, omnia nemora pedibus fertur.

Fuit,fuit dicunt,concidentes νε ſyllaba ε.ut Theocritus.caprarius,cũ uidet capras,ut ineũtur,liqueſcit oculis,quod non natus eſt hircus ipſe. pro natus eſt.

In ſecunda coniugatione circunflexorum tertias perſonas pluraleis actiuorum clamant,& rident.clamant,& rident dicunt.ſimiliter datiuo ſingulari pro priorum participiorum. Pindarus trans uerum ſermonem exornata mendacijs decipiunt uerba.

Eſſe,eſſe dicunt. ante ναι ponentes με, & pro ι interponentes μ.

Super,pro cum accipiunt. & Homerus aureo cũ ſceptro.& Pindarus,aureis cum equis.

Tui genitiuum tui dicunt. Pindarus, menſaſq; circa minutisſimas carnes tuas diuiſerunt, & comederunt.

Apud præpoſitionem concidunt conſonante ſequẽte.& Homerus, dei autem apud Iouem ſedentes concionabantur.

Vocatiuum Neptũni.æolenſes Neptũne dicunt. ſed dorienſes Neptũne.

Da da, & alia ſimiliter tertijs perſonis optatiuorum pronuntiant. & Pindarus. tu autem actionem

ἀλλὰ καὶ τῶν δωριέων. ἔστι δὲ διπλασιασμὸς τοῦ αὐτοῦ σύμφωνον προσθήκη κατὰ τὸ μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον μέσον. μέσσον. τόσον, τόσσον.

Τὸ καὶ εἶπα κῆφα λέγουσι τὴς αι δίφθογγον τὸ ι ἐκθλίβοντες, καὶ κιρνῶντες τὸ α καὶ ε εἰς η. τὸ δὲ ψιλὸν εἰς δασὺ τρέποντες. καὶ θεόκριτος κῆφα δάφνι τάλαν, τί τυ τάκεαι. ἁ δέ τε κώρα πάσαν ἀνὰ κράναν, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται, βέλτιον δὲ, οἶμαι; ἀπὸ τοῦ, καὶ ἔφη, καὶ ἔφαον.

Τὸ ἐγένετο ἔγεντο λέγουσι, συγκόπτοντες τὴς νε συλλαβῆς τὸ ε. ὡς θεόκριτος ὤπολος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται, τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο. ἀντὶ τοῦ ἐγένετο.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐνεργητικῶν τὸ βοῶσι, καὶ γελῶσι, βοῶντι, καὶ γελῶντι λέγουσι. ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν. πίνδαρος, ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψεύδεσιν ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Τὸ εἶναι, ἔμμεναι λέγουσι. πρὸ τῆς ναι τιθέντες τὸ με, καὶ ἀντὶ τοῦ ι ἐντιθέντες τὸ μ.

Τὴν ἀνὰ ἀντὶ τοῦ σὺν λαμβάνουσι. καὶ ὅμηρος χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. καὶ πίνδαρος χρυσέαις ἂν ἵπποις.

Καὶ τὴν σοῦ γενικὴν σέθεν λέγουσι. πίνδαρος, τραπέζαισι τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Τὴν παρὰ πρόθεσιν συγκόπτουσι συμφώνου ἐπιφερομένου. καὶ ὅμηρος οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Τὴν κλητικὴν τοῦ ποσειδῶνος. οἱ μὲν αἰολεῖς πόσειδον λέγουσιν. οἱ δὲ δωριεῖς ποτείδαον.

Τὸ δίδου δίδοι καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν ἐκφέρουσι. καὶ πίνδαρος, τὺ δὲ πρᾶξιν

φίλαν δ᾽ ἴδοι.

Τὸ ἐσθλὸν ἐσλὸν λέγουσι. πίνδαρος, ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων. πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

Τὸ πάντῃ περισπῶσι παντᾶ λέγοντες. καὶ πίνδαρος πρόφαντον σοφίᾳ καθ᾽ ἕλλανας ἐόντα παντᾶ.

Αἱμακουρίας εἰώθασι λέγειν τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα. ἐκφέρουσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως ταῖς δοτικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. πίνδαρος, ὅρμοισι τῶν χεῖρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις, ἀντὶ τοῦ ἀναπλέκουσι.

Τὸν ὄρνιθα ὄρνιχα λέγουσι. καὶ πίνδαρος, διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.

Τὰ πληθυντικὰ πολλάκις ὁμοφώνως τοῖς δυϊκοῖς ἐκφέρουσι. πίνδαρος, μαθόντες δὲ λαῦροι παγγλωσίᾳ κόρακες ὡς ἄκραντα γαρύετον διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.

Ταῖς μετοχαῖς τῶν ἀορίστων προστιθέασι τὸ ι. πίνδαρος, ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκα ἄνδρας ὀλέσαις μνηστῆρας.

Τὸ τὶ τὰ λέγουσι. πίνδαρος τάκε τὶς ἀνώνυμον γῆρας.

Αἶτος εἰώθασι λέγειν τὸ τέμενος. πίνδαρος διὸς αἴτει παν δόκῳ ἤτοι τῷ ἐνδιαιτήματι.

Τὸ ἐπενθεῖναι τὸ ι τῷ ο τῶν δωριέων ἐστὶν τὴν πνοὴν γὰρ τὴν πνοιὰν φασί. καὶ τὴν χροὰν χροιάν. καὶ τὴν πόαν, ποίαν. πίνδαρος πνοιῆς ὄπισθεν βορέαο.

Ἦν ἄρα καὶ τῶν δωριέων ἡ ἄρσις ἡ ἐναντία τῇ ἀναδιπλώσει. πίνδαρος, ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο, ἀντὶ τοῦ ἐδέδεκτο.

Αἱ ἐπεκτάσεις καὶ τῶν δωριέων εἰσί. κενός. κενεός.

Τὸ ὄπισθεν ὄπιθεν λέγουσιν ἐκθλίβοντες τὸ σ.

Τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ων ληγούσας καὶ

circunflexos per αν proferunt. & ubi dicendum est musarum, musarum dicunt.

Non est, non est dicunt contrahentes η & ε, in η, sicut & Aristopanes. nunquid est hic porcus?

Dores. ubi dicendum est ipsum, ipsum dicunt.

Esse, esse. Oportet, oportet.

Tacere, tacere, ut Aristophanes. non oportet tacere. sic sitire, sitire. & esurire, esurire.

Domum, domum. dicunt. & te, te. ut te autẽ asportabo, pro te asportabo.

Ad, ad dicunt. deinde. & ι abscindunt. ad matrem inquit Aristophanes.

Ex eodem, ex eodem dicũt elidentes iota inde α & ε, in η contrahentes. ut uiuebat, bat. temperabat, temperabat. & similia. hoc autem atticum. & ionicum est.

Eiusdem, eiusdem dicunt. carnem, carnem, nominant.

Circunflectunt futura auferam auferã dicentes.

Honorem, honorem dicunt. ad nos, ad nos.

Pro uos, uos proferunt.

Οι articulo nominatiui pluralis τ addunt, hi Dei dicentes, & hæ musæ,

Pauxillum, pauxillum dicunt.

Quando, pro quando. & ubi, & ubi. utuntur.

Capita alliorum dicunt, capita alliorum.

Sicut, sicut dicunt, & apud Aristoph. in acharnẽsibus. Vos igitur cũ eieceritis, ut aruales mures paxillo capita alliorum effoditis.

Ου diphthongum in ω mutant, musas, mosas.

περισπωμένας διὰ τοῦ αν προφέρουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ λέγειν μουσῶν, μουσᾶν λέγουσι.

Τὸ μὴ ἔστι, μῆστι λέγουσι κιρνῶντες τὸ η καὶ ε, εἰς η ὥσπερ καὶ ἀριστοφάνης, μῆστιν οὗτος χοῖρος;

Οἱ δωριεῖς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αὐτὸν, νὶν λέγουσι.

Τὸ εἶναι. εἴμεναι. Τὸ χρὴ χρῆσθα.

Τὸ σιγᾶν, σιγῆν. ὡς ἀριστοφάνης οὐ χρῆσθα σιγῆν. οὕτω καὶ τὸ διψᾶν, διψῆν. καὶ τὸ πεινᾶν, πεινῆν.

Τὸ οἴκαδε, οἴκαδές φασι. καὶ τὸ σὲ, τὺ, ὡς τὸ, τύδ' ἀποισῶ ἀντὶ τοῦ σὲ ἀποκομίσω.

Τὴν πρὸς ποτὶ λέγουσι. εἶτα καὶ τὸ ι ἀποκόπτουσι. ποτ τὰν ματέρα φησὶν ἀριστοφάνης.

Τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κὴκ τοῦ αὐτοῦ φασιν. ἐκθλίβοντες τὸ ι. εἶτα τὸ α καὶ ε, εἰς η κιρνῶντες, ὡς ἔζαε, ἔζη. ἐκίρναε, ἐκίρνη. καὶ τὰ παραπλήσια. τοῦτο δὲ ἀττικὸν καὶ ἰωνικόν ἐστι.

Τοῦ αὐτοῦ, τὠυτοῦ λέγουσι. τὸ κρέας, κρῆς ὀνομάζουσι.

Περισπῶσι τοὺς μέλλοντας ἀποίσω, ἀποισῶ λέγοντες.

Τὸ ἡμῖν, ἡμὶν λέγουσι. Τὸ παρ' ἡμᾶς, παρ' ἁμᾶς.

Ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς, ὕμες ἐκφέρουσι.

Τῷ οι ἄρθρῳ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τὸ τ προστιθέασι, τοὶ θεοὶ λέγοντες, καὶ ταὶ μῶσαι.

Γάσσακα τὸν πάσσαλον λέγουσι.

Τὸ ὅκκα ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα. καὶ ὁπότε καὶ ὅπου χρῶνται.

Ἀγλίθας λέγουσι τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων.

Τὸ ὡς τῶς λέγουσι. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν ἀχαρνεῦσιν. ὕμες ὦν ὅκκ' ἐκβάλητε, τῶς ἀρουραῖοι μύες γάσσακι τὰς ἀγλίθας ἐξορύσσετε.

Τὴν ου δίφθογγον εἰς ω τρέπουσι, τὰς μούσας μώσας

λέγοντες. καὶ τὸν οὐρανὸν ὠρανὸν καὶ τὸν κοῦρον, κῶρον.

Τὸ φασὶ, φατὶ λέγουσι. καὶ τὸ ἐγὼ ἐγών. καὶ τὸ γῆ, γᾶ. ὡς παρ' ἀριστοφάνει, καὶ γίνεται γᾶ.

Τὸ λῇς ἀντὶ τοῦ θέλεις διὰ τοῦ η. ὡς τὸ αἰ λῇς αὐγάσδεο. καὶ ἀριστοφάνης ἄντεινον αἰ λῇς, ὡς παχεῖα, καὶ καλά. τὴν ἀνὰ συγκόπτουσι. καὶ ἐπὶ τῶν συνθέτων. ὡς τὸ ἀνάτεινον, ἄντεινον. καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ παράθεσιν λεγομένων. ἂν τὴν ἀγορὰν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Τὸ σφὰς, ψὲ λέγουσι. θεόκριτος, ἧπα ψὲ κρύβδαν ποτὶ θέσπερα πάσας ἀμέλγες. τουτέστιν ἤπου αὐτὰς τὰς βόας ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις.

Τὸ τιθῆσι, καὶ ὑφίησι. τίθητι, καὶ ὑφίητι λέγουσι. θεόκριτος. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία, κἠμὲ φυλάσσει.

Τοῦ ὑπερσυντελίκου τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τοῦ ι γράφουσιν. ὡς θεόκριτος. καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπῃ.

Ἡ δάμαλις οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ δαμάλη. θεόκριτος ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦνται.

Τὸ ἄλλοτε ἄλλοκα λέγουσι.

Τὸ μα, ἔξωθεν λαμβάνουσιν. οὐ γᾶν, φησὶ θεόκριτος. ἀντὶ τοῦ οὐ μὰ τὴν γῆν.

Τὸ ἦν, ἧς φασί. θεόκριτος οὐδὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότῃ ἧς τοι ἔνευδεν. οὐκ ἦν φησὶν οὐδὲ τῷ δεσπότῃ σου ἐγκοιμᾶσθαι. ἧς εὐμάρα ἀντὶ τοῦ ἦν εὐμάρα.

Τὸ κείσομαι, κεισοῦμαι λέγουσιν. εἶτα τρέπουσιν τὴν ου δίφθογγον εἰς τὴν ευ, κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἔδοντι. τοὺς μέλλοντας τῶν εἰς ζω ῥημάτων διὰ τοῦ ξ προφέρουσι. καθίξας, ἀντὶ τοῦ καθίσας. καὶ λυγίξειν, ἀντὶ τοῦ λυγίσειν. καὶ τὰ ὅμοια.

Vide,uide dicunt. Theocritus,uide amice, quam bene olet. & rursus,uide tamē triſtem meū dolorem.

Mala montana dicuntur apud eos mala mōtana.

Simul,ſimul dicunt.

Pro ante,ante dicunt. Theocritus,nobis autem tu bucolice canta ante. nonnulli uero, pro aliunde acceperunt dictionem hanc,uel unam ad unam cantilenam,hoc eſt uiciſſim.

Cum fuerint duo νν unum ſuper aliud, & hæc in α uertunt, ut Theocritus, uincebat quidem neuter. inuicti autem fuerunt,pro inuicti.

Et clamabat, & ridebat, & frangebat in ν uertunt. Tibi,& mihi.tibi,& mihi dicunt.

Et ubi dicendum eſt prope, prope dicunt.

Dudum,dudum. Theocritus,noui dudum.

O articulus cum uocali alia inducta contractum in ω magnum apud Dorienſeis, ſic pronuntiatur,ut apud Ionas.ut & Theocritus, nonne ſic Adonis admaiorem duxit rabiem?

Alter,alter dicunt.

Quadrimum, quadrimum dicunt. Theocritus,quadrimum autem uegetis abſoluebatur capite unguentum.

Tu,tu.præter,preter dicunt.

Diem,diem.fontem,fontem.

Viginti,uiginti. Theocritus.eheu lacon tibi fiſcellas fere uiginti implet caſeo.

Pariter cum atticis,& ipſi a uarytonis circūflexa, producunt. ut uerto, uerto.paſco, paſco. uolo, uolo. Theocritus circūuolant flauæ ad fontes apes.

Τὸ θᾶσαι θᾶσαι λέγουσι. θεόκριτος, θᾶσαι φίλος ὥς καλὸν ὄσδει. καὶ πάλιν θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχος.

Ὀρειμαλίδες λέγονται παρ᾽ αὐτοῖς τὰ ὄρεια μῆλα.

Τὸ ὁμοῦ, ἁμᾶ λέγουσιν.

Ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἔμποθεν λέγουσιν. θεόκριτος, ἁμῖν δὲ τὺ βωκωλιάσδευ ἔμποθεν. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ποθὲν ἐλάβοντο τὴν λέξιν ταύτην, ἢ ἓν πρὸς ἓν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμιβαδόν.

Ὅταν ὦσι δύο ηη ἀλλεπάλληλα, καὶ ταῦτα εἰς α τρέπουσιν. ὡς θεόκριτος νίκη μὰν οὐδ᾽ ἄλλος, ἀνάσσατοι δ᾽ ἐγένοντο. ἀντὶ τοῦ ἀνήσσητοι.

Καὶ τὸ ἐβοᾶτο, καὶ ἐγελᾶτο, καὶ ἐκλᾶτο εἰς η τρέπουσι. τὸ σοὶ, καὶ ἐμοὶ. τὶν, καὶ ἐμίν λέγουσιν.

Καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν πλησίον τὸν πλατίον λέγουσι.

Τὸ πρώην, πράν. θεόκριτος, ἔγνων πράν.

Τὸ ο ἄρθρον μετὰ φωνήεντος ἑτέρου ἐπαγομένου κιρνώμενον εἰς ω μέγα παρὰ δωριεῦσιν, οὕτως ἐκφέρεται ὡς παρ᾽ ἴωσιν. ὡς καὶ θεόκριτος. οὐχ οὕτως ὥδωνις ἐπιπλέον ἄγαγε λύσσας.

Τὸ ὁ ἕτερος, ὥτερος λέγουσι.

Τὸ τετραετὲς τετράενες λέγουσι. θεόκριτος τετράενες δὲ πίθω ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ.

Τὸ σὺ, τὺ, τὸ πλὴν, πλὰν λέγουσι.

Τὸ ἡμέραν, ἀμέραν. τὴν πηγὴν, παγάν.

Τὸ εἴκοσι, εἴκατι. θεόκριτος. φεῦ φεῦ λάκων τοὶ ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ τυρῶ.

Ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς, καὶ αὐτοὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων περισπώμενα, ἐκτείνουσιν. οἷον στρέφω, στρωφῶ. νέμω, νωμῶ. πέτω, πωτῶ. θεόκριτος, πωτῶντο ξουθαὶ παρὰ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

Vtuntur & igitur, pro igitur. ut Iones uis igitur uidere? uis deponere pignus?

Primæ coniugationis circunflexorũ pasſiua inde finita corripiũt in penultima. Theocritus, ſic & nympha nupta triſtaretur.

Guttam roris, guttam roris dicunt Dores.

Superbit, fremit inquiunt.

Purgauit, pro flagellauit accipiunt.

Mouere lumbum, pro mouere lumbum. ut a noſco, noſco. ſic a frango, frango. & moto.

Media futura prima circunflectunt, & in ſubiunctiuis, per diphthongũ ſcribunt. Theocritus, ne meis nocete uitibus.

Paruum, paruũ dicunt. Theocritus, ueni o hoſpes parum audi huc ueniens.

Clamabimus, pro clamabimus accipiunt. gibboſum, gibboſum uocant.

Ecce, ecce aiunt, & Syneſius, ecce in eodem conſtituit, Theocritus, en tibi poculum.

Sunt enim ſiccæ. Pelliceam ueſtem, betã dicunt.

Piſcator dicitur apud ipſos, piſcator, qui ſquãmoſos piſces uenatur, ab exquãmo, ſquãma. & tranſpoſitione ε piſcator, & mutatione breuis ε in ο breue piſcator.

Pullam purpuream ouem dicunt, nigram enim corporis ſuperficiem, quando per curſum aquæ nigreſcit, liuidam uocant.

Flauus dicitur, apud ipſos fuluus. & intractabilis, intractabilis.

Quãtulum, pro quãtulũ. Theocritus. Quantulum

Χρῶνται καὶ τῷ ἂν ἀντὶ τοῦ οὖν. ὥσπερ οἱ ἴωνες, χρήσαις ὢν ἐσιδεῖν; χρήσαις καταθεῖναι ἄεθλον;

Τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τοὺς παθητικοὺς ἀορίστους συστέλλουσιν ἐπὶ τοῖς παραληγούσης. θεόκριτος, οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ᾽ ἀνάχοιτο.

Τὴν σταγόνα τῆς δρόσου, πρῶκα λέγουσιν οἱ δωριεῖς.

Τὸ βρενθύεται, φριμάσσεται φασι.

Τὸ ἐκάθηρεν, ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνουσι.

Τὸ κιγκλίζειν ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν. ὥσπερ παρὰ τῷ γνῶ, γίγνω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ, κίκλω, καὶ κικλίζω.

Τοὺς μέσους μέλλοντας πρώτους περισπῶσι. καὶ ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν διὰ διφθόγγου γράφουσι. θεόκριτος, μήμευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλως.

Τὸ μικρὸν, μικκὸν λέγουσι. θεόκριτος ἴθ᾽ ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον τῆδ᾽ ἐνθών.

Τὸ βωστρήσομες ἐπὶ τοῦ καλεσόμεθα λαμβάνουσι. τὸν κυρτὸν, ὑβὸν καλοῦσι.

Τὸ ἰδοὺ ἤνιδε φασὶ καὶ Συνέσιος, ἤνιδε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τάττει. θεόκριτος, ἤνιδέ τοι τὸ δέπας.

Τὸ ἐντὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσὶ λαμβάνουσι. θεόκριτος, ἐντὶ γὰρ ἐνῦαι. τὴν διφθέραν, βαίταν λέγουσι.

Ὄλπις λέγεται παρ᾽ αὐτοῖς, ὁ ἁλιεὺς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθῦς ἀγρεύων, ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἔλπις, καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος ε εἰς ο βραχὺ ὄλπις.

Γέλλαν τὴν πορφυρὰν οἶν φασιν, τὴν μέλαιναν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκα ἂν διέκδρομὴν ὕδατος μελαίνηται, πελίαν καλοῦσι. (ὁ δύστροπος.

Γύρριχος λέγεται, παρ᾽ αὐτοῖς ὁ πυρρὸς, καὶ κακοχράσμων,

Τὸ ὀσσίχον, ἀντὶ τοῦ ὅσον. θεόκριτος ὀσσίχον

est uulnus,& quam grandem uirum domat.
Ignorauit dicunt,ignorauit. dono,dono.
Scire oportet,quod doricæ linguę multę sunt subdiuisiones locales.aliter.n.Cretenses loquuntur et aliter Rhodij,& aliter argiui,& aliter lacedæmonij. aliter syracusii,& siculi. Vniuersales tamen ipsorũ proprietates præd ctæ sunt,& si non omnes.
Item hæ,uertere in ους desinentes genitiuos ab in ης rectis factos,in ευς proprium habent.ut Diogenes, Diogenis,pro Diogenis.
η pro ει diphthõgo utuntur.uenisse,uenisse dicentes, subtrahunt autẽ & ab infinitis ι. accepisse enim, pro accepisse. & uenisse,pro uenisse. & indormire, pro indormire.utuntur & geminatione trium consonantium,ut æoles.quoniam.unde.quantum.
Deos,seos dicunt.ut lacedæmonij geminos iurantes,per seos aiunt,hoc est per deos.
Productiones ambiguarum propriæ linguæ Doricæ,ut æqualis marti.
α pro ε sæpe utuntur, alter, alter dicentes. & Diana,Diana.
Abscisiones propriæ ipsorũ sunt, ut Neptunũ,neptunũ,domũ, do. crimnum hoc est genus frumenti.
Additiones μι syllabæ in ijs, quæ apud nos in ναι desinunt,infinitis,Doriẽsium sunt. ut ascendere,pro ascendere.
Subtractiones δ ex genitiuis, qui per δ declinantur paridis,paridis.& cornu, pro cornu Ionum sunt proprietates linguæ. & Doriensium.
Acuta penultima scribunt Dores, & qualitatis

ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσδη.

Τὸ ἠγόνισε λέγουσιν ἠγοίνισε. τὸ δωροῦμαι, δωρύττομαι.

Εἰδέναι δεῖ ὅτι τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται. καὶ ἄλλως ῥόδιοι. καὶ ἄλλως ἀργεῖοι. καὶ ἄλλως λακεδαιμόνιοι. ἑτέρως δὲ συρακούσιοι καὶ σικελοί. καθολικαὶ δὲ ὅμως αὐτῶν ἰδιότητες αἵγε προειρημέναι εἰ καὶ μὴ πᾶσαι.

Ὅτι αὗται τὸ τρέπειν τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τὸν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, εἰς ευς ἴδιον ἔχουσιν. οἷον διογενής, διογενεῦς ἀντὶ τοῦ διογενοῦς.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. ἐλθῆν τὸ ἐλθεῖν, λέγοντες. ὑπεξαιροῦσι δὲ καὶ τῶν ἀπαρεμφάτων τὸ ι. λαβὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ ἐλθὲν ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. καὶ ἐνεῦδεν ἀντὶ τοῦ ἐνεύδειν. χρῶνται δὲ καὶ διπλασιασμῷ τῶν τριῶν συμφώνων, ὡς οἱ αἰολεῖς. ὅττι. ὁππόθεν. ὅσσον.

Τοὺς θεοὺς, σιοὺς λέγουσιν, ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς διοσκόρους ὀμνύοντες, νὴ τὼ σιὼ φασὶν, τουτέστι μὰ τοὺς θεούς.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων ἴδιαι τῆς δωρίδος. οἷον ἶσος ἐνναλίῳ.

Τὸ α ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται, τὸ ἕτερος, ἅτερος λέγοντες. καὶ τὸ ἄρτεμις, ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ ἴδιαι αὐτῶν εἰσιν, οἷον ποσειδῶνα ποσειδῶ. δῶμα, δῶ. κρίμνον, κρῖ.

Αἱ προσθέσεις τῆς με συλλαβῆς ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων τῶν δωριέων εἰσίν. οἷον ἔμμεναι, ἀντὶ τοῦ εἶναι.

Αἱ ὑπεξαιρέσεις τοῦ δ ἐκ τῶν γενικῶν διὰ τοῦ δ κλινομένων πάριδος πάριος. καὶ τὸ κέραος ἀντὶ τοῦ κέρατος τῶν ἰώνων εἰσὶν ἰδιώματα, καὶ τῶν δωριέων.

Βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ

ſignificatiua aduerbia pulchre,ſapienter,cōpte,ſimplicιter dicentes.Quę a nobis acuta penultima ſunt, circunflectunt ſic,omnino, & in οι nomina ſimiliter. & participia,cū āpenultimā acuunt,ipſi penultima acuta dīit, ut philoſophi,menelai,cupiti,ſignificati.

Et participia in ων deſinentia circunflexorum in ων faciunt finire,ridens,agitans.ridens,agitans.

Naucm,nauem uocant,& claues,claues.

Acuta penult.proferunt, & tertias perſonas in αν deſinentes Indefinitorum. ſteterunt, dixerunt. & in ον deſinentes acuta pen.acceperunt,cucurrerunt. dixerunt.comederunt.

Circūflectunt & huiuſmodi puerorum.troianorū omnium.

Et futura dabunt,dabunt.& dicent,dicent circunflexe.

Circunflectunt ipſi,& ſimilis,ut attici. Accuſatiuos plurales maſculinos in ους deſinentes per ος. proferunt,hos pulchros,hos ſapientes,hos homines. hos equos. qui per ε proferuntur imperatiua uerba per ον proferunt.accipe,accipe.tange,tange.

Patrem, patrem nominant. tonſuras, tonſuras. Vidiſti ionice.& ipſi corripiunt.Theocritus in Adoniazuſis, quæ ſciſti, & quæ dixiſti, tu quæ uidiſti ei, qui non uidit.

Ocioſum,per interpoſitionem ocioſum dicūt. Et abundans,abundans dicunt.puellā,puellam dicunt.

Subiunctiuis utuntur, pro indicatiuis. Theocritus,equum,et frigidum anguem maxime timeo,pro timeo.

ἐπιρρήματα κάλως, σόφως, κόμψως, ἄπλως λέγοντες. τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρυνόμενα περισπῶσιν οὑτῶς, παντῶς, καὶ τὰ εἰς οι ὀνόματα. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς ὅταν προπαροξύνονται, αὐτοὶ παροξύνουσιν. οἷον φιλοσόφοι, Μενελάοι, ποθουμένοι, δηλουμένοι.

Καὶ τὰς μετοχὰς εἰς ων ληγούσας τῶν περισπωμένων εἰς αν ποιοῦσιν λήγειν, γελῶν, ἐλῶν. γελᾶν, ἐλᾶν.

Τὴν ναῦν, νηῦν καλοῦσι, καὶ τὰς κλεῖδας κλᾷδας.

Παροξυτονοῦσι δὲ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ εἰς αν λήγοντα τῶν ἀορίστων, ἑστάσαν, ἐφάσαν. καὶ τὰ εἰς ον λήγοντα παροξύνουσιν ἐλάβον, ἐτρέχον, ἐλέγον, ἐφάγον.

Περισπῶσι καὶ τὰ τοιαῦτα παιδῶν, τρωῶν, παντῶν.

Καὶ τοὺς μέλλοντας τὸ δώσουσι, δωσοῦντι. καὶ τὸ λέξουσι, λεξοῦντι προπερισπωμένως.

Προπερισπῶσι καὶ αὐτοὶ, τὸ ὁμοῖος, ὡς οἱ ἀττικοί. Τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικὰς τὰς εἰς ους ληγούσας διὰ τοῦ ος ἐκφέρουσι τὼς καλός, τὼς σοφός, τὼς ἀνθρώπος, τὼς ἵππος. Τὰ διὰ τοῦ ε ἐκφερόμενα προστακτικὰ ῥήματα διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. λάβε, λάβον. θίγε, θίγον.

Τὸν πατέρα ἀπφῦν ὀνομάζουσι. τὰς κουρὰς, κυνάδας. τὸ ἴδες ἰωνικῶς καὶ αὐτοὶ συστέλλουσι. Θεόκριτος ἐν ἀδωνιαζούσαις, ὧν ἴδες χ' ὧν εἶπας, καὶ ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.

Τὸν ἀργὸν, καθ' ἐπένθεσιν ἀεργὸν λέγουσι. Καὶ τὸ δεφιλὲς ἀδέσφασι. τὴν παῖδα, παιδέφασι.

Τοῖς ὑποτακτικοῖς χρῶνται ἀντὶ ὁριστικῶν Θεόκριτος ἵππον, καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω, ἀντὶ τοῦ δέδοικα.

Sciunt,sciunt dicunt,& steterunt,steterunt. Theocritus. ut uera stant,ut uera se inuoluunt, Animata, non intexta.sapiens res homo est.

Ex materialium & ipsi ι abijciunt. argenteus,& aureus, dicentes. ex qui subiunctiuo articulo σ abijciunt Theocritus,ter amabilis Adonis,qui et in acheronte amatur.

Claudam, claudam dicunt. Theocritus ianuam claudito.

Defectiua etiam apud eos sunt. Quiescite o infelices inefficacia garientes, turtures fastidio afficiunt lato ore pronuntiantes omnia.

Peloponnesiace,peloponnesiace dicunt.

Datiuos pluraleis ab in ευς rectis factos non sic proferunt, ut nos peleis, & regibus, sed primæ contractionum flexionis nomina, ut ibi enim demosthenibus datiuus pluralis, sic & hic. Theocritus,dorice loqui licet,puto,doriensibus.

Naturam,naturam dicunt.

Tardissimæ, tardissimæ inquiunt Theocritus, tardissimæ superum horæ charæ,sed desiderabiles ueniunt omnibus mortalibus semper aliquid ferentes.

Plathanum dicūt speciem uasis cuiusdam, in quo præparant placentulas.

Corripiunt & in as accusatiuos,ut nymphas, fontes.& participia, intelligens,faciens.

Et imperatiua uerba pronuntiata per ε tenuē per ον pronuntiant.tange,tange.

Peculiariter dicunt. siculi ollam,ollam. & tunicā,

Τὸ ἴσασιν, ἴσαντι λέγουσι. καὶ τὸ ἑστήκασιν, ἑστήκαντι. θεόκριτος ὡς ἔτυμ᾽ ἑστήκαντι. καὶ ὡς ἔτυμ᾽ ἐνδινεῦντι ἐμψυχ᾽ οὐκ ἐνυφαντά. σοφόντι χρῆμ᾽ ὤνθρωπος.

Τῶν μετουσιαστικῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσιν ἀργύρεος, καὶ χρύσεος λέγοντες. τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τὸ σ ἀποβάλλουσι. θεόκριτος, ὁ τριφίλητος ἄδωνις ὅκὴν ἀχέρον- τι φιλεῖται.

Τὸ κλείσω, κλαξῶ λέγουσι. θεόκριτος τὰν αὐλεῖαν ἀπέκλαξον.

Τὰ ἐλλειπτικὰ καὶ παρ᾽ αὐτοῖς εἰσι. παύσασθ᾽ ὧδύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι, τρυγόνες ἐκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

Τὸ πελοποννησιστὶ, πελοποννασιστὶ λέγουσι.

Τὰς δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας οὐχ᾽ οὕτως ἐκφέρουσιν, ὥσπερ ἡμεῖς πηλεῦσι, καὶ βασιλεῦσιν. ἀλλ᾽ ἐπίσης τῷ δημοσθένει καὶ τοῖς ὁμοίοις. ὡς ἐκεῖ γὰρ ἡ δημοσθένεσι δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. οὕτω κἀνταῦθα. θεόκριτος. δωρίσδεν δ᾽ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσσι.

Τὴν φύσιν, φυὴν λέγουσι.

Τὸ βεβάδισται βάρδισταί φασι. θεόκριτος, βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φεροῖσαι.

Γλάθανον λέγουσιν εἶδος ἀγγείου τινὸς, ἐν ᾧ σκευάζουσι πόπανα.

Συστέλλουσι καὶ τὰς εἰς ας αἰτιατικὰς, οἷον νύμφας, κρήνας. καὶ τὰς μετοχὰς, νοήσας, πρᾶξας.

Καὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ διὰ τοῦ ον ἐκφέρουσι. θίγε, θίγον.

Ἰδίως δὲ λέγουσιν οἱ σικελοὶ τὴν χύτραν κύτραν. καὶ τὸν χιτῶνα

tunicam. & matricem, matricem. mulierem, mulierem. cretenses semper, semper. Ibi, ibi. melius, melius dicunt. sine, sine. ipsum, ipsum. uertunt iidem & ες præpositionis σ in ρ, ut in chorum, in chorum. in forum, in forum dicunt.

Et consueui, consueui. & conuiuari, conuiuari.

Thucydides, theucydides. Theocrates, theucrates. Theophrastus, theuphrastus. Et carnes, carnes. merum, merum.

Annulus, annulus. iubetur, iubetur. deiicere, deiicere.

Cumulos palearum, mychonas dicunt.

Et pro tunc, tunc. & pro quando, quando dicunt.

Domum, domum. stadium, stadium.

Quidem, quidem. & ubi dicendum has, has inquiunt. & intus, intus. caluaria, caluaria.

Incorpoream animam mortuam, hoc est extra corpus degentem. & hæc de lingua dorica. Differt autem cretensium dialectus, qua Cypselas usus est, & laconũ, qua Alcman, & Sophron. Pindari tamen, & Simonidæ, & Bacchylidis, omnino ignoratur eo, quod natura non sint Dorienses hi poetæ. habeāt autem solam ipsorum locutionem.

De Ionum lingua.

In ας desinētes rectos supra duas syllabas in ης proferūt Iones. Herodotus, Archias autem, & Lycopes soli cum conuenissent.

Datiuis pluralibus, desinentibus in οις addunt ι. Herodotus, Samijs.

κιτῶνα καὶ τὴν μητέρα, δελφύαν. τὴν γυναῖκα, γύνην. κρῆτες δὲ τὸ δαπαντὸς, αἰὲς. τὸ αὐτοῦ, αὐτοί. τὸ βέλτιον, βέντιον λέγουσι. τὸ ἕα, ἔνα. τὸ ἑαυτὸν, ἐνασὸν. τρέπουσιν οἱ αὐτοὶ καὶ τῆς ες προθέσεως τὸ σ εἰς ν. οἷον ἐς χορόν, ἐν χορόν. ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὴν ἀγορὰν λέγουσι.

Καὶ τὸ εἴωθα, ἦθω. καὶ τὸ εὐωχεῖσθαι, εὐῶ.

Τὸ θουκυδίδης, θευκυδίδης. τὸ θεοκράτης, θευκράτης. τὸ θεόφραστος, θεύφραστος. Καὶ τὸ κρέα, κρῆ. τὸ ἄκρατον, ἄκρητον.

Τὸ κρίκον, κίρκον. τὸ κελεύεται, κέλεται. Τὸ καταβαλεῖν, καββαλεῖν.

Τοὺς σωροὺς τῶν ἀχύρων, μύχωνας λέγουσι.

Καὶ ἀντὶ τοῦ τότε, τοκα. καὶ ἀντὶ τοῦ τῆμος, ἧμος λέγουσι.

Τὸ οἴκαδε, οἴκαδες. τὸ στάδιον, σπάδιον.

Τὸ μεν, μές. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ταύταις τούτας λέγουσι. καὶ τὸ ἔνδον, ἐνδοῖ. τὸ κρανίον, κράνον.

Α'δέματον ψυχὴν τὴν νεκρὰν ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος. καὶ ταῦτα περὶ τῆς δωρίδος. διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος, ἧπερ Κυψέλας ἐχρήσατο, καὶ ἡ λακώνων, ἧπερ ἀλκμὰν καὶ σώφρων. ἡ μέντοι πινδάρου, καὶ σιμωνίδου, καὶ βακχυλίδου, παντελῶς ἀγνοεῖται διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι φύσει τοὺς ποιητάς. ἔχειν δὲ μόνην αὐτῶν τὴν διάλεξιν.

Περὶ τῆς ἰώνων διαλέκτου.

Τὰς εἰς ας ληγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ ἴωνες. Ηρόδοτος, ὁ δὲ Α'ρχίης, καὶ λυκώπης μοῦνοι συμπεσόντες.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ληγούσαις εἰς οις προσεπθέασι τὸ ι. Ηρόδοτος, τοῖσι σαμίοισι.

Clausi, clausi dicunt. & pelidæ, peleiadæ. dissol-uunt enim diphthongum in ε, & ι, deinde producunt ε in η syllabam, sicut uictima, uictima dicunt.

In ων desinentes genitiuos plurales fœmininos, ut horarum, thebarum, portarum, horarum, & thebarum, & portarum, dicũt. Hom. sic fatus ex portis impetum fecit. & Hippocrates, uariationes anni temporum pariunt morbos.

Sed & masculinorum genitiuos ab in ης rectis factos per εων proferunt, persarum dicentes, & insulanorum. Herodotus in tertia, per initia Insulanorum maxime locupletabantur.

Datiuis pluralibus fœmininorum nominum non solum ι addere consueuerunt, ut in datiuis pluralibus, masculinorum nominum. sed αι diphthõgi uertere α in η consueuerunt, ut Hippoc. in diuturnis intestinorum leuitatibus acida eructatio si subsequatᵋ, antea quæ non fuerit signum bonum.

In ου desinentes genitiuos ab in ας, aut ης rectis factos per εω proferunt. Ab ijs, qui in ας. Herodotus, Tertio autem ab Archia, qui fuit, pro ab Archia. ab ijs autem, qui in ης Atridæ prudentis. Subiunctiuis articulis, qui a uocali incipiunt. addunt τ. Iones, ut apud Herodotum. Ipse quidem ad Tonos congressus sum populo, de quo erat pro eo, quod est de quo erat. & alibi quibus mandauit habentibus. pro quibus.

ε addunt ι. ut oportet hospitem præsentẽ amare, uolentẽ aũt mitteᵋ, & si mihi hospitalia daret marina

τὸ κλεισθέντες κληϊσθέντες λέγουσι. καὶ τὸ πηλείδου, πηληϊάδεω. διαλύουσι γὰρ τὴν δίφθογγον εἰς ε καὶ ι. εἶτα ἐκτείνουσι τὸ ε εἰς τὴν η συλλαβὴν, ὥσπερ τὸ ἱερεῖον ἱερήϊον λέγουσι.

Τὰς εἰς ων ληγούσας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν, οἷον ὡρῶν, θηβῶν, πυλῶν, ὡρέων, καὶ θηβέων, καὶ πυλέων, λέγουσιν. ὅμηρος, ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο. καὶ Ἱπποκράτης, αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων τίκτουσι νουσήματα.

Ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν ὁμοίως γενικὰς τὰς ἐκ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εων προφέρουσι, περσέων λέγοντες, καὶ νησιωτέων. ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ, κατ᾽ ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ι προστιθέναι εἰώθασιν, ὡς ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ἀλλὰ καὶ τῆς αι διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς η εἰώθασιν. ὡς Ἱπποκράτης, ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγενομένη, πρόσθεν μὴ γενομένη, σημεῖον ἀγαθόν.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἢ εἰς ης εὐθειῶν γινομένας διὰ τοῦ εω προφέρουσιν. ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ας ἡρόδοτος. τρίτῳ δ᾽ ἀπ᾽ ἀρχίεω γεγονότι. ἀντὶ τοῦ ἀπ᾽ ἀρχίου. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης ἀτρείδεω δαΐφρονος. Τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστιθέασι τὸ τ. οἱ ἴωνες ὡς παρ᾽ ἡροδότῳ. αὐτὸς μὲν ἐπὶ τόνους συνεγενόμην δήμου τοῦ ἦν. ἀντὶ τοῦ οὗ ἦν. καὶ ἀλλαχοῦ τοῖς ἐντέλλετο ἔχουσιν. ἀντὶ τοῦ οἷς.

Τῷ ε προστιθέασι τὸ ι. ὡς τὸ χρὴ ξεῖνον παρέοντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. καὶ, εἴμοι ξείνια δοίη εἰνάλιος

ſcera. pro marina.

ο adiiciunt ipſi υ, puella, puella. morbus, morbus. mons, mons. ſolus, ſolus. dixerit quiſpiam igitur, quomodo labor, & cædes non aſſumit υ. non enim dicunt labor, cædes. dicimus igitur, quod a uerbis laboro, & cædo deducta ſunt. ſolus autem, & ſi a uerbo deductum, quoniam trium generum eſt, aſſumit υ. α in η uertunt. Iuno, iuno. ſphæra, ſphæra. publica, publica. res, res.

In ους deſinentes genitiuos per εος, proferunt. eodẽ modo, & alios caſus non contractos, ſed integros faciunt polycratem, & Demoſthenem dicentes.

Multum dicunt. non multum. & multus, non multus. In præpoſitionem in dicunt, ut attici.

Præſentibus ſimiliter & imperfectis præteritis, & participijs circunflexorum. & ut uniuerſaliter dicam omnibus modis integre utuntur, ut in Anacreonteis. ut uidet audire enim hæc. loqui quis uolet. & in oraculo, & non loquentem audio.

Video, uideo dicunt, α in ε uertentes. & utebantur, utebantur.

Igitur, pro igitur. dicunt Herodotus, & igitur inquiunt multi.

Sum, quod ſignificat ſum, ſum dicunt. & Home. qui nouit, præſentia & futura, & præterita.

Tenues pro aſpiratis amant, qui peruenerunt dicentes, & abierunt non in compoſitionibus ſolum. ſed & in colliſionibus. Herodotus, nõ potentes erãt. Naues, naues dicunt.

In ος genitiuos. ab in ευς rectis factos

θήρ. ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος.

Τῷ ο ἐπιβάλλουσι τὸ υ, κόρη, κούρη. νόσος, νοῦσος. ὄρος. οὖρος. μόνος, μοῦνος εἴποι τις οὖν. πῶς τὸ πόνος καὶ φόνος οὐ προσλαμβάνει τὸ υ. οὐ γὰρ λέγουσι πούνος. φοῦνος. λέγομεν οὖν ὅτι ἀπὸ ῥημάτων τοῦ πένω καὶ φένω παρήχθησαν. τὸ δὲ μόνος καίτοι ἀπὸ ῥήματος παραχθὲν, ἐπεὶ τριγενές ἐστι προσλαμβάνει τὸ υ. Τὸ α εἰς η τρέπουσιν ἥρα, ἥρη. σφαῖρα, σφαίρη, δημοσία, δημοσίη. πρᾶγμα, πρῆγμα.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ εος προφέρουσιν. ὡσαύτως καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνῃρημένας ἀλλ᾽ ἐντελεῖς ποιοῦσι πολυκράτεα καὶ δημοσθένεα λέγοντες.

Τὸ πολλὸν λέγουσιν. οὐχὶ τὸ πολύ. καὶ ὁ πολλὸς οὐχὶ πολύς. τὴν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν, ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς.

Τοῖς ἐνεστῶσιν ὁμοίως καὶ παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κέχρηνται, ὡς ἐν τοῖς ἀνακρεοντείοις. οἷον δοκέει κλύειν γὰρ ἤδη, λαλέειν τις ἐθελήσει; καὶ ἐν τῷ χρησμῷ. καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

Τὸ ὁράω, ὁρέω λέγουσι, τὸ α εἰς ε τρέποντες. καὶ τὸ ἐχράοντο, ἐχρέοντο.

Τὸ ὤν, ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσι. ἡρόδοτος. καὶ ὧν φασι πολέες.

Τὸ ὦ ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ἔω λέγουσι. καὶ ὅμηρος, ὃς ἤδη τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα.

Τὰ ψιλὰ ἀντὶ δασέων ἀσπάζονται, ἀπιμένοι λέγοντες, καὶ ἀπίκοντο, οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. ἡρόδοτος, οὐκ οἷοί τε ἦσαν.

Τὰς νῆας, νέας λέγουσι.

Τὰς εἰς ος γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας

per ιος, proferunt, regis dicentes, & Pelei.

In ου desinẽtes genitiuos, ab in ος rectis factos, per οιο proferunt. Menelai, Menelai. diuini. diuini.

In ος desinẽtes genitiuos, ab in ις rectis factos, p̄ εος proferũt anguis, anguis dicentes, per ο paruũ. senex, senis. uates, uatis. & ciuitas, ciuitatis. ut in Oreste Euripides, Qui possit, ciuitatis inq; magistratibus sit. & est tertius pes dactylus, & rursus in alia fabula, seuit anguis in terra sementem.

Solent eodẽ modo incipientia facere p̄terita, quo præsentia. ex quibus ea facta sunt. ut uerberabat cõuersim, ense percellebat. iuit aũt senex. posuit autẽ in mente dea candidis ulnis Iuno. flauos ex capite cepit capillos, & pulchrum sic ego nondũ uidi oculis, neq; sic uenerabilem, & tales si mihi uiginti occurrissent, oẽs utiq; ibi perijssent. præterea aũt & me accipiens susceptum peleus nutriebat accurate, & tuum clientem nominauit. & tunc Vlyssem ego uidi, & munera dedi, & ut uniuersaliter dicam, correptiones Ionũ sunt. ut naues omni ex parte uolutabiles, pro naues. & anguis, & ciuitatis. sicut productiones atticorũ. ut uersatur quidã hic senex marinus uerax. & nunq̃ in foro uersabat̃ gloriosos uiros faciente. puto quod & cõuiuium attice producitur, & scribitur per ω magnum, cibus. n. dicitur nutrimentum, & conuiuium, quod bene habet corpus, & continens.

Secundas personas singulares. passiuorum faciũt ex tertia persona singulari per subtractionem τ. Home. cognosces atridem Agamemnonẽ, quem supra omnes Iupiter immisit in laborib. omnino, & rursus

διὰ τοῦ ηος προφέρουσι, βασιλῆος λέγοντες, καὶ πηλῆος.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ οιο προφέρουσι. μενελάου, μενελάοιο. θείου, θείοιο.

Τὰς εἰς ος ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσιν. ἔφις, ὄφεος λέγοντες· διὰ τοῦ ο μικροῦ. πρέσβις, πρέσβεος. μάντις, μάντιος. καὶ πόλις, πόλεος. ὡς ἐν ὀρέστῃ εὐριπίδης, ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τἀρχαῖσιν ᾖ. καὶ ἔστιν ὁ τρίτος ποὺς δάκτυλος. καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ δράματι, ἔσπειρ᾽ ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος.

Εἰώθασι συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, ἐξ ὧν καὶ ἐγένοντο. οἷον τύπτε δὶ ἐπιστρόφάδην. ἄορι θεῖνε. ἔτι δ᾽ ὀγέρων. θῆκε δ᾽ ἐπὶ φρεσὶ θεὰ λευκώλενος ἥρη. ξανθῆς δ᾽ ἐκ κεφαλῆς ἕλε τρίχας. καὶ τὸ καλὸν δ᾽ οὔπω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν, οὐδ᾽ οὕτω γεραρὸν, καὶ τὸ τοιοῦτοι εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντιβόλησαν, πάντες κ᾽ αὐτόθ᾽ ὄλοντο. πρὸς δὲ, καὶ νύ με δεξάμενος πηλεὺς τρέφεν ἐνδυκέως. καὶ σὸν θεράποντ᾽ ὀνόμηνε. καὶ τὸ ἔνθ᾽ ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδόμην, καὶ ξείνια δῶκα. καὶ καθόλου εἰπεῖν αἱ συστολαὶ τῶν ἰώνων εἰσίν. ὡς τὸ νέας ἀμφιελίσσας, ἀντὶ τοῦ νῆας, καὶ ὄφεος, καὶ πόλεος. ὥσπερ αἱ ἐπεκτάσεις τῶν ἀττικῶν. ὡς τὸ πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής. καὶ οὐδέ ποτ᾽ εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν. οἶμαι δ᾽ ὅτι καὶ τὸ εὐωχία ἀττικῶς ἐκτείνεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου ὀχὴ γὰρ λέγεται ἡ τροφή. καὶ εὐωχία ἡ εὖ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγκρατοῦσα.

Καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν παθητικῶν ποιοῦσιν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἐνικῶν, κατ᾽ ὑποστολὴν τοῦ τ. Ὅμηρος, γνώσεαι ἀτρείδην ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων Ζεὺς ἐνίηκε πόνοισι διαμπερὲς, καὶ αὖτις

quouſq; plorans,& dolens tuum deuorabis cor.

Similiter & genitiuos a rectis in ας neutrorum nominum per τος declinatorum per ſubtractionem τ, cornu præmij dicentes.

τι abundat apud eos,& ſuperfluum eſt, ut Herodotus,poſtquamq; facta ſunt hæc,pro poſtquam.

In ευς deſinentes genitiuos neutrorum per εος proferũt. & omnem caſum huiuſmodi integre pæragunt ut parietis,ſagittæ. & Hectorē ex ſagittis ſubduxit Iupiter.

κ,pro π in interrogatiuis,& relatiuis uti ſolent. ut quot,quot.quomodo,quomodo. quot,quot,non tamen in alijs.uertunt autem & aſpiratas in tenues, & tenues in aſpiratas.ut tunica,tunica.ſpinula,ſpinula. & rana,rana,& ſimilia.

ω pro α,aliquãdo uti eos dicunt.hominem,hominem.& prandiũ, prandium. ego aũt puto ex colliſione in ſolis rectis hoc facere eos,& in uocatiuis,quem admodum & attici faciunt. principio Herodotus in uocatiuo ſic inqt o homo,ne occide Crœſum.& rurſus alibi,o rex Hercules, pro o Rex. & Sophocles, Sed enim o rex neq; quæ germinauerit quidem manet mens male rem gerentibus. ſed loco mouetur,& Home. extremus uir optimus impellit ſolipedes equos,pro optimus.nã ω & α in ω magnum contrahitur,& colliditur.&ο,& α in ω magnũ contrahunt. ut boax box,piſcis genus.& αο in ω magnum cõmiſcetur.ut arma,arma. & quoniam arma aſpiratur,uertitur τ in θ,hoc uero atticum eſt. ſi.n.eſſet Ionicum nõ uerſum eſſet. quia tenuibus gaudent Iones.

πέω μέχρις ὀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων ἣν ἔδεαι κραδίην.

Ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ τος κλινομένων καθ᾽ ὑποστολὴν τοῦ τ, κρέαος, γέραος λέγοντες.

Τὸ τε πλεονάζει παρ᾽ αὐτοῖς καὶ παρέλκει. ὡς ἡρόδοτος, ἐπεί τε ἐγένετο ταῦτα, ἀντὶ τοῦ ἐπεί.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ εος προφέρουσι. καὶ πᾶσαν δὲ πτῶσιν τῶν τοιούτων ἐντελῶς προάγουσιν. οἷον τείχεος. βέλεος. καὶ ἕκτορα δ᾽ ἐκ βελέων ὕπαγε ζεύς.

Τῷ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρῆσθαι εἰώθασιν. οἷον πόσα, κόσα. ὅπως, ὅκως. ὁπόσα, ὁκόσα. οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα. οἷον χιτὼν, κιθών. ἀκάνθιον, ἀχάντιον. καὶ βάτραχος, βάθρακος. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἔσθ᾽ ὅτε χρῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν. ὤνθρωπον, τὸν ἄνθρωπον. καὶ τὸ ἄριστον, ὤριστον. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνον τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν. ὥσπερ καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν. αὐτίκα ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησίν. ὦνθρωπε μὴ κτῆνε Κροῖσον. καὶ αὖ ἀλλαχοῦ, ὦναξ ἡράκλεις, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. καὶ Σοφοκλῆς, ἀλλὰ γὰρ ὦναξ οὐδ᾽ ὃς ἂν βλαστῇ μένει Νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ᾽ ἐξίσταται, καὶ ὅμηρος λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. τὸ γὰρ ω καὶ α εἰς ω μέγα κιρνᾶται, ἢ συναλείφεται. καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνῶσιν. ὡς τὸ βόαξ, βῶξ. καὶ τὸ αο εἰς ω μέγα κιρνᾶται, οἷον τὰ ὅπλα θὤπλα καὶ ἐπειδὴ τὸ ὅπλον δασύνεται, τρέπεται τὸ τ εἰς θ. τοῦτο δὲ ἀττικόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἦν ἰωνικῶν οὐκ ἂν ἐτράπη. ἐπεὶ τοῖς ψιλοῖς χαίρουσιν ἴωνες.

ω pro α in diphthongo utuntur, ipse dicentes pro ipse. & admiratus, pro admiratus. hinc puto & scrinium Ionice sic dictum scrinium, quod sit ab origine uocabuli quod uesteis continet arca.

Incidere, & diuidere dictiones ionum proprium ubi enim dicendum peloponnesus, pelopis insula dicunt. & ubi dicendum capreã, capram syluestrem,

Acceptiones infinitorũ, pro imperatiuis Ionum sunt Homerus, omnia ualde uere narra, pro narra, & experiri autem ut Troiani gloriosos Achiuos, pro experire, & innumera alia huiusmodi apud Homerum, & Hesiodum inueniemus.

Acceptiones masculinorũ pro fœmininis Ionum sunt, ut illud, cũ illis autem sese oblectantibus niger ad uesper uenit, pro uespera.

Diuisiones in ει desinentium singularĩũ datiuorũ ionum sunt propriæ, sagittæ, sagittæ. & hastæ, hastæ.

In ω desinẽtia fœminina in accusatiuo in ουν fiunt, ut latonam, latonam. Sapphonẽ, Sapphonem.

I extrahunt iones interdum ex dictionibus, nam laborare, laborare dicunt.

Præuenimus dicendo, quod ionum est scribere, & dicere. anguis, & ciuitatis, nunc autem dicimus, quod communibus ipsorum genitiuis utũtur iones, & præcipue Homerus, ex agro procul ab urbe. & hippocrates. tabe laboranti si profluuium uentris super ueneri, mortale est.

Geminationes in secũdis indefinitis ionum sunt. ut hoc, parauerunt epulum.

Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ διφθόγγῳ χρῶνται. ωὐτὸς λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτός. καὶ θωυμάσας ἀντὶ τοῦ θαυμάσας, ἐντεῦθεν οἶμαι καὶ τὸ φωριαμὸς ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι, φαριαμὸς, ὢν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας ἡ τὰ φάρεα περιέχουσα κιβωτός.

Τὸ τέμνειν, καὶ διαιρεῖν τὰς λέξεις ἰώνων ἴδιον. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν πελοπόννησος, πέλοπος νῆσος λέγουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αἴγαγρον αἶγα ἄγριον.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν ἰώνων εἰσίν. ὅμηρος, πάντα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε καὶ, πειρᾶν δ᾽ ὥσκεν τρῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς, ἀντὶ τοῦ πειρῶ, καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ ἡσιόδῳ εὑρήσομεν.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν ἰώνων εἰσὶν, ὡς τὸ τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἑνικῶν δοτικῶν ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι, βέλεϊ, βέλει, καὶ ἔγχεϊ, ἔγχει.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς ουν περατοῦσιν, οἷον λητὼ, λητοῦν. σαπφὼ, σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐξαιροῦσιν οἱ ἴωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων, τὸ γὰρ πονεῖσθαι, πονέεσθαι φασίν.

Ἐφθάσαμεν εἰπόντες ὅτι τῶν ἰώνων ἐστὶ τό γράφειν καὶ τὸ λέγειν. ὄφεος, καὶ πόλεος. νῦν δὲ φαμὲν ὅτι καὶ ταῖς κοιναῖς αὐτῶν γενικαῖς χρῶνται οἱ ἴωνες καὶ μάλιστα ὅμηρος, ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιος. καὶ ἱπποκράτης, ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάῤῥοια ἐπιγενομένη, θανάσιμος.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων ἰώνων εἰσίν. ὡς τὸ, πεπύκοντό τε δαῖτα.

Transpositione literarum ionica lingua utitur. ut cor, pro cor. uia, pro uia.

Duplex σσ in ξ uertunt iones duplicia enim publicia & triplicia, triplicia dicunt.

I subtrahunt sæpe ex dictionibus principio. Herodoti halicarnasei, historiæ demōstratio, pro demonstratio. sed & subtrahere ex possesiuis ιonum est. ut argenteus, aureus. Homerus, hectoreaq; loricam in pectoribus scindere.

In ες desinentes rectos plurales, si ab in ευς rectis fiunt, per ηες proferunt. reges, equites. quoniam & genitiuum sic proferunt. si uero ab ης, uel in υς per ι ut uerus, rectus singularium, & rectus pluralium. apud nos ueri per ει diphthongum. ionice autē ueri. & rursus multus, multi. ut illud, Plures autem ipsum optauerunt gestare. & acuti claui.

Dubitauerit autem quispiam, quomodo genitiuos ab in υς rectis non proferunt per ηος. ut iucundi, acuti. sicut regis, & domestici. est igitur dicēdum, quod nunquam penultima genitiui maior vult esse ultima nominatiui in ijs, quæ inæqualiter declinantur, ut aiax. rectus ας habet natura longum aiacis autem genitiuus positione longā habet penultimā. sed & lachetis. natura longā penultimā. aut igitur æqualis debet esse penultima genitiui ultimæ recti, aut minor, ut in aiacis, & gratiosi, & leo, leonis. nunq; autem maior. quoniam igitur Peleus, & similia habebant ultimam longam fecerunt, & Iones penultimam longam genitiui, ut sit æqualis ultimæ nominatiui, cum non fieret ex hoc regulæ

τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων ἰὰς χρῶνται. οἷον κραδίην ἀντὶ τοῦ καρδίαν. ἀτραπιτὸς, ἀντὶ τοῦ ἀταρπιτός.

Τὸ δὲ διπλὸν σσ εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ δισσὰ γὰρ διξὰ, καὶ τὰ τρισσὰ, τριξὰ λέγουσι.

Τὸ ι ὑπεξαιροῦσι πολλάκις τῶν λέξεων. αὐτίκα, ἡροδότου ἁλικαρνασῆος ἱστορίης ἀπόδεξις. ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεξαιρεῖν τῶν κτητικῶν τὸ ι τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον ἀργύρεος, χρύσεος. ὅμηρος, ἑκτόρεόν τε χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

Τὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γίνονται, διὰ τοῦ ηες ἐκφέρουσι. βασιλῆες, ἱππῆες. διόπερ καὶ τὴν γενικὴν οὕτω προφέρουσιν. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἢ εἰς υς διὰ τοῦ ε. οἷον ἀληθὴς, ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ᾽ ἡμῖν μὲν ἀληθεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἰωνικῶς δὲ ἀληθέες. καὶ πάλιν πολὺς, πολέες. ὡς τὸ πολέες δέ μιν ἠρήσαντο φέρειν. καὶ ὀξέες ἧλοι.

Διαπορήσειε δ᾽ ἄν τις, πῶς τὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς εὐθειῶν οὐ προφέρουσι διὰ τοῦ ηος. οἷον ἡδῆος, ὀξῆος. ὥσπερ βασιλῆος, καὶ οἰκῆος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων οἷον αἴας. ἡ εὐθεία τὸ ας ἔχει φύσει μακρόν, ἡ δὲ αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. ἀλλὰ καὶ ἡ λάχητος φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν. ἡ οὖν ἴση ὀφείλει εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, ἢ ἐλάττων, ὡς ἐπὶ τοῦ αἴαντος, καὶ χαρίεντος, καὶ λέων, λέοντος. οὐδέποτε δὲ μείζων. ἐπεὶ οὖν τὸ πηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακρὰν ἐποίησαν, καὶ οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γενικῆς, ἵνα ᾖ ἴση τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, μὴ οὔσης ἐντεῦθεν τοῦ κανόνος

transgressio. in iucundus autem non potuit uertere genitiuum iucundi in ι. sic enim inueniretur maior penultima genitiui ultima recti. quoniam iucundus breuem habet ultimã, & acutus, & huiusmodi. In ο enim desinentia cum ambigua per abiectionem ο neutrum facientia, correptam habent ambiguam. magnus, magnum. suauis, suaue,

Ex foemina ι extrahunt, & in omni casu hoc faciunt. herodotus, foemininarũ equarũ unam, quam Darius præcipue amabat, & rursus, appropinquans foeminæ.

Non pronuntiatum ι pronuntiare solent. Hom. coenaculum cum ascẽdisset, & paternus est amicus. & Hesiodus, indigere absentis.

Additiones ι τῷ ε sequente uocali, uel una immutabilium ionũ sunt, ut quousq;, quousq;. uacua, pro uacua. & hospes, pro hospes.

Mutare οι diphthongum in ες syllabam ionũ est. Homerus, concordes socij, pro concordes, tractores currruum equi, pro tractores curruum.

Immutationes η in α breue ionum sunt, mugiens, pro mugiens. & oblitus, pro oblitus. & inobliuiscibilis, pro inobliuiscibilis. Siquis aũt dicit, quomodo alias α in η uertũt. ut iuno, iuno. titã, titan. alias η in α: scito, quod α in η uertunt, cum est α lõgum. η autem in α nõ generaliter. sed cũ est α breue. Immutationes autem breuis α in η posteriorum ionum sunt. ut hæc igitur ad ueritatem tendunt.

Exẽptiões earũ, q̃ in principio sunt cõsonãtiũ, ionũ sunt. liberare, are. terra, ra. grauis, uis. Sp αι syllabam

παραβάσεως. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδὺς οὐκ ἠδύναντο τρέψαι τὴν γενικὴν τοῦ ἡδέος εἰς η. οὕτω γὰρ ἂν εὑρίσκετο μείζων ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας. ἐπεὶ ὁ ἡδὺς βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν, καὶ ὀξὺς, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου ἀποβολῇ τοῦ σ τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. ὁ μέγας, τὸ μέγα. ὁ ἡδὺς, τὸ ἡδύ.

Τῆς θηλείας τὸ ι ἐξαιροῦσι καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦσιν. ἡρόδοτος, τῶν θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ δαρεῖος ἐς τὰ μάλιστα ἔστεργε. καὶ πάλιν ἐγχρίμπτων τῇ θηλέῃ.

Τὸ μὴ ἐκφανούμενον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν. ὅμηρος, ὑπερώϊον εἰσανάβᾶσα, καὶ πατρώϊος ἐστὶν ἑταῖρος. καὶ ἡσίοδος, χρηΐζειν ἀπεόντες.

Αἱ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων ἰώνων εἰσίν. οἷον ἕως, εἵως, κεινὴ, ἀντὶ τοῦ κενή. καὶ ξεῖνος, ἀντὶ τοῦ ξένος.

Τὸ μεταλλάττειν τὴν οι δίφθογγον εἰς τὴν ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ὅμηρος, ἐρίηρες ἑταῖροι, ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι. ἐρυσάρματες ἵπποι, ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσὶν, μεμανῦχ, ἀντὶ τοῦ μεμηκῦχ. καὶ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος. καὶ ἄλαστος, ἀντὶ τοῦ ἄληστος. εἰ δέ τις λέγει, πῶς τῇ μὲν τὸ α εἰς η τρέπουσιν. ὡς ἥρα, ἥρη. πτὰν, πτήν. τῇ δὲ τὸ η εἰς α; ἴστω ὡς τὸ μὲν α εἰς η τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ α μακρόν. τὸ δὲ η εἰς α, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ᾽ ὅτε ἐστὶ τὸ α βραχύ. αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος α εἰς η μεταγενεστέρων ἰώνων εἰσίν. ὡς τάδε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἥκουσιν.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ᾽ ἀρχὴν συμφώνων ἰώνων εἰσίν. οἷον λείβειν, εἴβειν. γαῖα, αἶα. δεινὸς, αἰνός. Αεὶ τὴν αν συλλαβὴν

abundantem ponunt inter præpositiones. extraxerunt, deuorarunt.

Primas uocales literas ex dictionibus extrahunt iones. ille, ille. festus dies, festus dies.

Composita uerba dissoluunt, & interponunt nomina. ut Leo, qui de taurum uorauit, pro qui deuorauit, inter autem fecit Eetionem, pro interfecit.

Præuertere dictiones ionum est propriũ, ut aues ceu, & quo in multum laboraui.

Hyperbata ionum sunt. ut, sed postquam, transq; palos, & fossam ierunt, hoc est transierunt.

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum, quæ a genitiuo plurali fiunt. cuius rectus singlaris in ιος terminatur, & in ους habet genitiuum singularem. ut pius, pij. genitiuus pluralis piorum, & mutatione ν in σ pie. uerus, ueri. genitiuus pluralis, ueroum, & mutatione ν in σ, uere. & id genus alia. hæc igitur, & huiusmodi diuidunt Iones, ut nomina, uere dicentes, & ueraciter, & pie. In sanctis tamen, sancte. & iustorum, iuste. & mirorum, mire non etiam. horum enim genitiui non in ους desinunt. ut sint diuisi, & in nominibus, & in aduerbijs.

Dores, ut dictũ est, producto utunt̃ α uertẽtes η in ipm, ut sol, sol. insula, la. luna, na. Iones aũt correpto utunt̃ eo & ut uniuersaliter dicã, & additiõe, & ablatione, & interductione utunt̃, &, concisione. est aũt Additio oblationi contraria. Interductio uero concisioni & additio quidem est, cum in prima

περισσὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων. ἐξ ὧν εἷλον καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο.

Τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἑορτὴ, ὀρτή.

Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσι, καὶ μεταξὺ τιθέασι, τὰ ὀνόματα. οἷον λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς, ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς, κατὰ δ' ἔκτανεν ἠέπωνα, ἀντὶ τοῦ κατέκτεινε.

Τὸ ἀναστρέφειν τὰς λέξεις ἰώνων ἐστὶν ἴδιον, οἷον ὄρνιθες ὥς, καὶ ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα.

Καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν. οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν, ἤγουν διέβησαν.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιῤῥημάτων, τῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γινομένων. ἧς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν. εἰς ης περατοῦται, καὶ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, οἷον εὐσεβὴς, εὐσεβοῦς. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ εὐσεβῶς. ἀληθὴς, ἀληθοῦς. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀληθῶν καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ ἀληθῶς. καὶ τἄλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ ἴωνες, ὁμοίως τοῖς ὀνόμασιν ἀληθέως λέγοντες, καὶ ἀτρεκέως, καὶ εὐσεβέως. ἐπὶ μέν τοι τῶν ὁσίων, ὁσίως, καὶ δικαίων, δικαίως, καὶ θαυμαστῶν, θαυμαστῶς οὐκ ἔτι. τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ εἰς ους λήγουσιν, ἵνα ὦσι διῃρημέναι, καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα.

Οἱ μὲν δωριεῖς ὡς εἴρηται ἐκτεινομένῳ χρῶνται τῷ α τρέποντες τὸ η εἰς αὐτό. οἷον ἥλιος, ἅλιος. νῆσος, νᾶσος. σελήνη, σελάνα. οἱ δὲ ἴωνες συστελλομένῳ χρῶνται αὐτῷ. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ προσθέσει, καὶ ἀφαιρέσει, καὶ ἐπεκτάσει κέχρηνται, καὶ συγκοπῇ. ἔστι δὲ ἡ μὲν πρόσθεσις τῇ ἀφαιρέσει ἐναντία, ἡ δὲ ἐπέκτασις τῇ συγκοπῇ. καὶ πρόσθεσις μέν ἐστιν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ

ſyllaba nominis aſſumitur aliqua litera, ut cauſa, cau ſa. & Ilium intra, pro intra. ſolus, ſolus. totus, totus. hæc autem ego additamenta non dico, ſed interpoſitiones. ut & illa, nonus, nonus. ſpirantes, ſpirantes, ut Hom. illi ibant taciti robora ſpirātes achiui. & nobis nonus eſt uoluens annus, Additio aūt dicitur, cū in principio orationis alia aſſumit̃ litera, ut vua paſſa, vua paſſa. ois, uniuerſus. eſt hoc & atticū, ſiue igitur additio, ſiue ſit interpoſitio ionum eſt. ſed & contraria his eſt aūt contraria. ut dictum eſt, additio, ablationi. interpoſitio, defectui. Eſt uero ablatio in principio ſublatio. ille, ille. illuc, illuc. dies feſtus, dies feſtus. Defectus abiectio uocalis de medio non facientis ſyllabam, ut cruentare, ſeu laniare. eſt autem hoc & atticum, hæc quidem propria ionū ſunt. Additio inquam, & defectus, & interpoſitio, & ablatio. & item conciſio, quæ eſt contraria interductioni. Eſt autem conciſio, defectus unius ſyllabæ in medio dictionis. ut impetus, impetus. infortunatus, infortunatus. præcipuus, præcipuus.

Interductio abundātia unius ſyllabæ in medio, ut frater, frater. uerus, uerus. fit aliquādo cōciſio etiam duarū ſyllabarum. ut Deucalionides, deucalides. hac conciſione utuntur & æoles. utūtur & diuiſionibus. neuerat enim in animo fratrem, quia laborabat. Diuiſio autem contractioni contraria.

Eſt aūt contractio duarū uocaliū diuiſarū in unā ſyllabam uenio. ut nomen, nomen. & eſt proprium hoc atticorum. Reduplicatio. ut diximus, propria ionū, ut ſortiant̃, ſortiātur. Sed & ſublatio ipſorum

συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος παραληφθῇ τι στοιχεῖον, οἷον ἕνεκα, εἵνεκα. καὶ ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τοῦ ἔσω. μόνος, μοῦνος. ὅλος, οὖλος. ταῦτα δ' ἐγὼ προσθέσεις οὐ λέγω ἀλλὰ παρενθέσεις. ὡς καὶ ἐκεῖνα ἔνατος, εἴνατος. πνέοντες, πνείοντες. ὡς ὅμηρος, οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί. καὶ ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός. πρόθεσις δὲ λέγεται ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον σταφὶς, ἀσταφίς. πᾶς, ἅπας. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀττικὸν, κἄντε γοῦν πρόσθεσις. κἄντε παρένθεσις τῶν ἰώνων ἐστίν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτοις. ἔστι δὲ ἐναντία μὲν ὡς εἴρηται ἡ πρόσθεσις, τῇ ἀφαιρέσει. ἡ δὲ παρένθεσις, τῇ ἐλλείψει. ἔστι δὲ ἀφαίρεσις ἡ κατ' ἀρχὰς ἄρσις. ἐκεῖνος, κεῖνος. ἐκεῖσε, κεῖσε. ἑορτὴ, ὀρτή. Ἔλλειψις δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον αἰμύξαι, ἀμύξαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀττικὸν, ταῦτα μὲν ἴδια ἰώνων εἰσίν. ἥτε πρόσθεσις, λέγω καὶ ἡ ἔλλειψις, καὶ ἡ παρένθεσις, καὶ ἀφαίρεσις. καὶ ἔτι συγκοπὴ, ἥτις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἐπεκτάσει. Ἔστι δὲ συγκοπὴ μὲν ἔνδεια μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως. οἷον οἴμημα, οἶμα. κακόμορος, κάμμορος. ἐξαίρετος, ἔξαιτος.

Παρέκτασις δὲ πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον ἀδελφὸς, ἀδελφεός. ἔτυμος, ἐτύτημος. ἔστιν ὅτε γίνεται συγκοπὴ καὶ δύο συλλαβῶν. οἷον δευκαλιωνίδης, δευκαλίδης. ταύτῃ δὲ τῇ συγκοπῇ χρῶνται καὶ οἱ αἰολεῖς. χρῶνται δὲ καὶ ταῖς διαιρέσεσιν. ᾔδει γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο. ἡ διαίρεσις δὲ τῇ συναλοιφῇ ἐναντία.

Ἔστι δὲ συναλοιφὴ δύο φωνηέντων διῃρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις. οἷον τὸ ὄνομα, τοὔνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον τοῦτο τῶν ἀττικῶν. Ἡ δὲ ἀναδίπλωσις ὡς ἔφαμεν ἴδια τῶν ἰώνων οἷον λάχωσι, λελάχωσιν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρσις αὐτῶν

percussus, percussus. Est aũt reduplicatio contraria sublationi. Rursus correptio ionum est, ut Obstrepebat aũt magnus fluctus ad siccam continentem. productio autem, ut ponere ponere atticorum.

Rursus quæ dicĩt adfiguratio, abũdãtia syllabæ in fine. ut deis, deis. sapiẽtibus sapiẽtibus. musis, musis. hæc cõtraria est abscisioni est ãt hæc doricẽsiũ, ut sudorẽ. dorẽ. Hom. Sudorẽ abstergebãt. miscellã, potionis. Rursus intercidẽtia, quę erat cõtraria elisioni, ionũ est, ut dicimur, dicimur. Elisio. aũt Doriensium tantũ est. ut sceptrũ, sceptrũ. Rursus duplicare ionũ est. sine duplicatio, quæ est cõtraria p̃termissioni. est aũt duplicatio, cũ in aliqua cõsonantiũ eadem consonans addatur, ut quoniam, qm̃, quoniam dicam. quantum quantum. Hom. tantum iratus est phœb. apollo. Prætermissio est, cum aliqua ex geminatis consonantibus deficiat, ut mesius melius, & est Doriensiũ. est aũt ionũ proprium, et abijcere ex ει diphthongo ι, ut maior, maior. melius, melius. est aũt defectus, qui est ut prædictũ est, abiectio uocalis de medio, quale est cructare, dilaniare. hi postq̃, & postq̃ dicũt. Herodotus, cum descendit in terram ex aqua crocodilus. eodem modo hic, hic aiunt permutatim. Herodotus, hic trochilus ingrediens, quasi ab eo, quod inde.

Viuam dicunt & uiuentem mulierem, tanquam a uiuus. ualde, ualde dicunt.

Magnitudo, magnitudo dicunt. Herodotus in secunda historia, facies aũt maxime naso adunco magnitudo, quanta crex auis marina.

βεβλημένος, βλημένος. ἔστι δὲ ἡ ἀναδίπλωσις ἐναντία τῇ ἄρσει. πάλιν ἡ συστολὴ τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. ἡ ἔκτασις οἷον τιθέμεναι τιθήμεναι ἀττικῶν.

Πάλιν ὁ λεγόμενος προσχηματισμὸς, πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον θεοῖς, θεοῖσι. σοφοῖς, σοφοῖσι. μούσαις, μούσαισιν. οὗτος δὲ ἐναντίος ἐστὶ τῇ ἀποκοπῇ. ἔστι δὲ αὕτη τῶν δωριέων. οἷον ἱδρῶτα, ἱδρῶ. ὅμηρος ἱδρῶ ἀπεψύχοντο. κυκεῶνα, κυκεῶ. Πάλιν ἡ παρέμπτωσις ἥτις ἦν ἐναντία τῇ ἐκθλίψει τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον λεγόμεθα λεγόμεσθα. ἡ δὲ ἔκθλιψις μόνων τῶν δωριέων ἐστίν. οἷον σκῆπτρον σκᾶπτον. Πάλιν τὸ διπλασιάζειν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἤτοι ὁ διπλασιασμός. ὅς ἐστιν ἐναντίος τῇ παρελλείψει. ἔστι δὲ ὁ διπλασιασμὸς ὅταν ἕν τινι τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον προστεθῇ. οἷον ὅτι, ὅττι, ὅττικεν εἴπω. ὅσον. ὅσσον. ὅμηρος, τόσσον ἐχώσατο φοῖβος ἀπόλλων. Παρέλλειψις δέ ἐστιν ὅταν ἕν τι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλίπηται. οἷον κάλλιον, κάλιον. καὶ ἔστι τῶν δωριέων. ἔστι δὲ τῶν ἰώνων ἴδιον καὶ τὸ ἀποβάλλειν τῆς ει διφθόγγου τὸ ι, οἷον μείζων, μέζων. κρεῖσσον, κρέσσον. ἔστι δὲ τοῦτο ἔλλειψις δὲ ἐστιν ὡς προείρηται ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον. οἷόν ἐστι καὶ τὸ αἰμύξαι, ἀμύξαι. οὗτοι καὶ τὸ ἐπὰν, ἐπεὰν λέγουσιν. ἡρόδοτος, ἐπεὰν ἐκβῇ εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦθα, ἐνθαῦτά φασιν ἐνηλλαγμένως. ἡρόδοτος, ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος εἰσδύνων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνθα.

Ζώην λέγουσι καὶ τὴν ζῶσαν γυναῖκα, ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός. τὸ λίαν, κάρτα λέγουσι.

Τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν, πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον μέγαθος, ὅσον κρέξ.

E & o in ευ diphthongum miſcetur apud eos. Herodotus, ad hunc aſpicies, bibeq́;, & lætare. eris enim cū obieris, talis. & plures, plures. poſt Helenæ raptū græcorū exercitū multū auxiliantē Menelao.

Sibi, ſibi dicunt.

Ne negatiuam coniunctionem, pro μὴν completiua accipiunt, ut apud Herodotum, habere Helenam.

Quouſq;, quouſq; dīt. Herod. quouſq; abſtulerūt rurſus. iterum ſemper dicunt, & non iterum.

Idoneus ι eximunt. & idoneus dicunt. Herodotus ut rogaret iuuenilis aptitudo.

Contractio ι & ε in ι longum ionum eſt. ſacerdos, dos, accipiter, piter. & mutatiōe α in η, accipiter per eandē linguā. Heſiodus. Sic accipiter allocutus eſt luſciniam colliuariam. & angues, angues ionicum.

Incidere, incidere dicunt. Herod. in ſecunda ſacerdotes in ægypto, collectos omneis medios diſſecare, & Hippocrates, uenam incidere.

Ex fero auferunt γ, & pro eo interponentes ι, fero dicunt. Herodotus decies millies hoc utitur.

Nauigans, nauigans dicunt. Herodotus, ſecundū ſegetē nauigantes. Ipſos, ipſos, & ipſorū; diuidunt, & ſic proferunt ipſi, & ipſos, & ipſorū. Homerus, ſed ipſos fortis Diomedes ſpoliauit.

Mentem, & fluxum, & cutem diuidunt, mentē & fluxum, & cutem dicentes. Hom. corpus incidēs ferrum. Herodot. qui non in mentem uertunt adhuc. Fatus non utuntur participio, ſed fatus.

Interrogabat p̱ diphthōg. ſcribūt, & puto pp hoc

Τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνᾶται παρ' αὐτοῖς, ἡρόδοτος, ἐς τοῦτον ὁρέων πίνε τε καὶ τέρπευ, ἔσεαι γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος. καὶ πλεῦνας, τοὺς πλείονας. μετὰ τὴν ἑλένης ἁρπαγὴν ἑλλήνων στρατιὰν πολλὴν βοηθεῦσαν μενελάῳ.

Τὸ σφίσι, σφῖν λέγουσι.

Τὸν μὴ ἀπαγορευτικὸν σύνδεσμον, ἀντὶ τοῦ μὴν παραπληρωματικοῦ λαμβάνουσιν, ὡς παρ' ἡροδότῳ μὴ ἔχειν ἑλένην.

Τὸ ἕως οὗ, ἐς ὃ λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐς ὃ ἐξείλοντο πάλιν. αὖτις ἀεὶ λέγουσι, καὶ οὐκ αὖθις.

Τοῦ ἐπιτήδειος τὸ ι ὑπεξαιροῦσι, καὶ ἐπιτήδεος λέγουσιν. ἡρόδ. ἵνα πυνθάνοιτο ἐνηβητηρία ἐπιτηδεότης.

Ἡ κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἱερεὺς, ἱρεύς. ἱέραξ, ἵραξ. καὶ τροπὴ τοῦ α εἰς η. ἴρηξ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Ἡσίοδος, ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. καὶ ὄφιες, ὄφις ἰωνικόν.

Τὸ τέμνειν, τάμνειν λέγουσιν. ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ τοὺς ἱερέας τοὺς ἐν αἰγύπτῳ, συλλέξαντας πάντας μέσους διαταμνεῖν, καὶ Ἱπποκράτης φλέβα τάμνειν.

Τοῦ ἐνέγκω ἀφαιροῦνται τὸ γ, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπεντιθέμενοι τὸ ι, ἐνείκω λέγουσιν. ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται.

Τὸ ἐκπλεύσας ἐκπλώσας λέγουσιν. ἡρόδοτος, κατὰ λῆιον ἐκπλώσαντες. Τὸ σφεῖς, σφᾶς, καὶ σφῶν, διαιροῦσι, καὶ οὕτω προφέρουσι σφέες, καὶ σφέας, καὶ σφέων. Ὅμηρος, ἀλλά σφεας κρατερὸς διομήδης ἐξενάριξε.

Τὸν νοῦν, καὶ τὸν ῥοῦν, καὶ τὸν χροῦν διαλύουσι, νόον, καὶ ῥόον, καὶ χρόα λέγοντες. Ὅμηρος ταμεσίχροα χαλκόν. ἡρόδοτος οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσί πω. Τῇ εἰπὼν οὐ χρῶνται μετοχῇ, ἀλλὰ τῇ εἴπας.

Εἰρώτα διὰ διφθόγγου γράφουσι, καὶ οἶμαι διὰ τοῦτο,

quoniam eodem modo incipere faciunt præterita, ut propria præsentia. est enim apud ipsos præteritũ imperfectum interrogabat, deinde interpositione i, fit interrogabat, sic & iterrogauit apud eos p ει diphthongum scriptum, uel a positione assumit ει diphthongũ. est enim interrogo, & dico, & fit appositione ι rogo, rogo. interrogabam, interrogabas, interrogabat.

Etiam iones tertias personas pluraleis passiuorũ præteritorum perfectorum sic faciunt in tertijs personis singularibus habentibus τ. tenue. uertunt tenuem in suam aspiratam, & faciunt additamentum α, lotum est, lota sunt. dictum est, dicta sunt, si tamen fuerit commune per, στ, grauitonũ. tunc & ionicum habet ante αται formatiuã medij præteriti perfecti. dictum est, dicta sunt, quoniam dixi.

Si tamen a circũflexis natura longam penultimam habentibus, hanc corripiunt ante αται, in debitã correptionem, factum est, facta sunt.

Item, constituũt Iones in δου desinẽtibus patronymicis, intensiones, peliadæ dicentes & laertiadæ. debebat enim esse genitiuus laertidæ. Quonam in δης patronymica una syllaba superant genitiuum primitiui, ut Pelei, Peleidæ. priami, priamidæ. sic & laertæ, laertidæ debebat esse patronymicum. sed iones faciunt intensionem, & sic proferunt, Laertiades. dicentes, Peliades, deinde per productionem atticam Peleiades.

Vtuntur autem & transspositionibus est autem trãspositio, cum uel prima litera propriæ fit syllabæ,

ἐπὶ συναρχμένους ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. ἔστι γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ παρατατικὸς ἐρώτα, εἶτα ἐπενθέσει τοῦ ι γίνεται εἰρώτα. οὕτω καὶ τὸ ἐπανείρετο παρ' αὐτοῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενον, ἢ ἀπὸ τοῦ θέματος προσλαμβάνει τὴν ει δίφθογγον. ἔστι γὰρ τὸ ἐρωτῶ καὶ ἔρω καὶ γίνεται παρενθέσει τοῦ ι εἴρω, εἴρομαι, εἰρόμην. εἴρου, εἴρετο.

Ἔτι οἱ ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν οὕτω ποιοῦσιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλόν. τρέπουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν δασύ, καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α, νένιπται, νενίφαται. λέλεκται. λελέχαται. εἰ μέν τοι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ στ βαρύτονον, τότε καὶ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου, πέφρασται, πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. εἰ μέν τι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραληγομένων ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. πεποίηται, πεποιέαται.

Ἔτι στοιχοῦσιν ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς δου ληγόντων πατρωνυμικῶν, τὰς ἐπεκτάσεις. πηλειάδου λέγοντες, καὶ λαερτιάδου. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἡ γενικὴ λαερτίδου. ἐπεὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ μιᾷ συλλαβῇ περιττεύουσι τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου, οἷον πηλέως, πηλείδου. πριάμου, πριαμίδου. οὕτω καὶ λαέρτου, λαερτίδου ὤφειλεν εἶναι τὸ πατρωνυμικόν. ἀλλ' οἱ ἴωνες ποιοῦσιν ἐπέκτασιν καὶ οὕτω προφέρουσι, λαερτιάδης λέγοντες, πηλειάδης. εἶτα καὶ ἐπέκτασιν ἀττικὴν πηληϊάδης.

Χρῶνται δὲ καὶ ταῖς μεταθέσεσιν. ἔστι δὲ μετάθεσις ὅταν ἢ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς ἰδίας γένηται συλλαβῆς,

ſecũda. ut uía,uía.ex ueiti.n.facta eſt,& a priuatiua particula. & eſt rectus uia, ſcilicet uia.Inde facta eſt transſmutatio literæ,& dicitur uia.aut ſecũda prima. ut cor,cor.fortis,fortis.quartum, quartũ. Homerus, Quartus dies erat,& in eo perfecta ſunt omnia.

Sciẽdũ quod differt tranſpoſitio ſuperpoſitione. nam tranſpoſitio in eadem ſyllaba fit. Superpoſitio uero in poſteriore, ut exteinus, erat enim nothus, externus,& per ſuperpoſitionẽ externus, & rurſus, genu,genu.& haſta, haſtæ, & per ſuperpoſitionem genu,& haſtæ. utuntur & hac paſſione iones.

Scire autem oportet, quod antiqua ias decidit iuxta inhabitãtium mutationem. & permanſit uſq; ad illud tempus, quo fecerũt iones colonias,& diſſeminati ſunt in loca plura. Dicitur autem apud eos ualere,ualere. vñ & ſana uulnera cicatrices dicimus & ſermo, fabula, & diuinare ſortes edere. & loca quibus uerſabantur,mores.& diligenter,diligenter. pro amicitiam donauit,amicitiam paſſus eſt.& fraudulenter,uel diligenter peruerſim.& reſonantis,habentis.& iratus,& cõturbatus,acceleratus,& familiaris,laralis.& moleſte ferens,moleſte ferens,& pro alii autem alii dicunt.&pro quieſcens,morã trahẽs. Dicunt & qui ſecũdum tribus,& numarum triginta uirorum,cœnas.

Eum, qui cogitauit,qui in animo habuit,Et perſuaſit, uel docuit, notificauit. Et tincturas medicamenta. Et impenſas, tributa. Angiportus dicunt, uicos biuios. Secures autem bipennes, uel ex manu arma,Pharetras,pharetras.

δεύτερον. οἷον ἀτραπιτὸς, ἀταρπιτός. ἐκ γὰρ τοῦ τρέπεσθαι γέγονε καὶ τοῦ α στερητικοῦ μορίου. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ ἀτραπιτὸς, ἤγουν ἡ ὁδός. εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ στοιχείου, καὶ λέγεται ἀταρπιτός. ἢ τὸ δεύτερον πρότερον. οἷον καρδία, κραδία. καρτερὸς, κρατερός. τέτορτον, τέτρατον. ὅμηρος, τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.

Ἰστέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑπερθέσεως. ἡ μὲν γὰρ μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται. ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν ὑστέρᾳ, ὡς τὸ ἐθνεῖος, ἦν γὰρ νόθος, νοθεῖος, καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν ἐθνεῖος, καὶ πάλιν γόνυ γόνυος. καὶ δόρυ, δόρυος. καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν γουνός, καὶ δουρός. χρῶνται δὲ καὶ τούτῳ τῷ πάθει οἱ ἴωνες.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἡ μὲν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε περὶ τὴν τῶν κατοικούντων περιτροπήν. καὶ διέμεινεν ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ἐφ᾽ ᾧ ἐποίησαν οἱ ἴωνες τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πλείονας. λέγεται δὲ παρ᾽ αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν, οὐλεῖν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν. ὁ δὲ λόγος, μῦθος, καὶ τὸ μαντεύεσθαι, ἀνελεῖν. καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἀνεστρέφοντο, ἤθη. καὶ τὸ ἐπιμελῶς, ἀνακῶς. ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο, ξενίων συνεθήκατο. καὶ τὸ ἀπατητικῶς, ἢ ἐπιμελῶς, ἐπιστρεφέως. καὶ τὸ ἠχούσης, ἰχούσης. καὶ τὸ θυμωθεὶς, καὶ ταραχθεὶς, σπερχθείς. καὶ ὁ ἔποικος, ἔπεσπος. καὶ ὁ δυσφορῶν, ἡμεκτέων. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕτεροι δὲ, μετεξέτεροι λέγουσιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζων, εἰλινύων. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν, δεῖπνα. Καὶ τὸν διανοηθέντα, ἐννώσαντα. Καὶ τὸ ἀνέπεισεν, ἢ ἐδίδαξεν ἀνέγνωσε. Καὶ τὰς βαφὰς, φάρμακα. Καὶ τὰ ἀναλώματα, τέλη. Καὶ λαύρας λέγουσι, τὰς ῥύμας τὰς ἀμφόδους. Σαγάρεις δὲ τοὺς πελέκεις, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. Ἄρδις τὰς φαρέτρας.

φάλαρα τὰ περὶ τοὺς γνάθους σκεπάσματα. ὑήνας δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωΰφια. Σχοινοτενὲς, τὸ μακρὸν, καὶ ὀρθόν.

Συμψήσας δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ συντρίψας. Αἱμασιαὶ δὲ, τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένων, καὶ ἄνευ πηλοῦ τοιχίον.

Φάρσος, τὸ Κλάσμα, τὸ τρύφος, τὸ ἀκρωτήριον. Καὶ ταρσοὺς δὲ καλάμων τὴν πρασιὰν ᾧ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Ἔμβολον δὲ, τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον κατὰ πρῶραν ταῖς ναυσίν. Ἐναγίζειν δὲ, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις. Γρόχνειν δὲ, τὸ ἀποσπεῖσαν. Ἔπιπλα τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν ἀλλ' ἐξεπιπολῆς. Λεύκην δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. κνιζήματα δὲ, τὰ γαρὰ ἀποφθέγματα. Γεωπείνας δὲ, τοὺς ἐπὶ γῆς πεινῶντας καὶ ἀπορουμένους. Τὸ δὲ ἱκανώσας, ἀπώσας, ὡς καὶ ἠρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατον. τὸ δὲ ἀποδεχόμενοι κάμπτοντες φασί. κορύνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον, εὐμαρείην δὲ τὴν ἀπόπατον. Τὰ δὲ, ὀπτώμενα, πεσσόμενα. Βάρεις, δὲ τὰς ναῦς. Ὄσιριν δὲ καλοῦσι τὸν διόνυσον.

Τὰς δὲ ἀλύσεις, ἀφιδέας. Οἱ δὲ τὰ ψέλλια. τὸ δὲ καθαίρειν πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος συρμαΐζειν. Λῖνον δὲ ᾠδῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδήν. φυσσάνους δὲ, τοὺς κροσσοὺς. ἀποφορὰν δὲ τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις. Λύσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον. Συρνίη δὲ αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελινώδες καὶ ὀσ, ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Ἐνηβητήρια δὲ, τὰ εὐωχητήρια. Τριφάσιοι δὲ, παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι τρίφωνοι.

Ἀπεματάϊσε δὲ τὸ ἐμώρανε σημαίνει παρ' αὐτοῖς.

Dehonestatos autem inhonoratos dicunt. Aetate prouectiorem uero seniorem. Manifestum autem, laudibilem . mentis compotem, prudentē. accipiunt autem hoc & in contrario.

Dedotari dicunt impune, seu gratis facere, & manifestum illustrem. Sortitionem . Partitionem , uel sortem, labore confectum uindemiatum dicunt. Bellare ire obuiam dicunt. pudibunda uerenda. Hesiodus, caudas autem sub pudibunda ponebant. Lusus, uel derisus , calumniatus dicunt . Herodotus o rex derisus ab Amasi non animaduertis ? Exornans excolens inquiūt , qui me tibi ornamento excultam dimisit, tanquam suam filiam.

Spoliatitij milites armati nominantur. Interiugulationes , discissa saxa . mentipugnare , cognoscere suam imbecillitatem, & inimicorum robur . Sisyra, barbarica uestis. Cōtumelia afficere, insultare. Sinype sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis. Innouare recens mouere aliquid. Sponsor, confirmator . Subsellor , secundus hæres . Intestinare, est persequi . Quadripennulæ dicuntur apud ionas, locustæ eo, quod quatuor hēant pēnas, duas extra maiores, minores autem intus alteras duas.

Non sufficienter, pro conuenienter, non officiose apud eos accipitur. exiliuit , pro aufugit. gradus .n. gradus, ex quo saltus, saltus. unde ex utrinq; inuadere, apud Sophoclem in Triptolomo. & Hom . quæ bene cucurrerunt, bene euaserunt pedibus & fricantem, fouentem. est autem apud eos, & pro rustica allocutio. collix autem est species panidis rotundi. ex

Ἀποπμοτέρους δὲ τοὺς ἀπμοτέρους λέγουσιν. Ἀφηλικέστερον δὲ τὸ πρεσβύτερον. Τὸν δὲ φανερὸν, ἐπάϊστον. Φρενήρη δὲ, τὸν σώφρονα. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.

Καταπροΐζεσθαι δὲ λέγουσι, τὸ προῖκα ποιῆσαι, τὴν καταφανῆ ἐπίλαμπον. Λάξιν δὲ, τὸν μερισμὸν, ἢ τὸν κλῆρον. τὸν καταπεπονημένον τετρυχωμένον λέγουσι. Τὸ πολεμεῖν ἀντιάζειν λέγουσι. τὰ αἰδοῖα μέζεα. Ἡσίοδος οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο. Τὸ καταπαιχθεὶς, καὶ γελασθεὶς, διαβεβλημένος λέγουσιν. Ἡρόδοτος ὦ βασιλεῦ διαβεβλημένος ὑπὸ ἀμάσιος οὐ μανθάνεις; Τὸ καλλωπίσας, ἀσκήσας λέγουσιν, ὅς ἐμέσοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν, ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα.

Ἐνάρεις οἱ ὁπλῖται ὀνομάζονται παρ' αὐτοῖς. Διασφάγες δὲ, αἱ διεστῶσαι πέτραι. γνωσιμαχεῖν δὲ, τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. Σισύρα δὲ βαρβαρικὸς χιτών. Ὑβρίζειν, τὸ σκιρτᾶν. Σινύπη δὲ τὸ τῶν ῥυπαρῶν προβάτων ἔριον, καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου. Νεοχμῶσαι δὲ τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι. Φερέγγυος, ὁ βεβαιωτής. Ἔφεδρος, ὁ ἐπίκληρος. Ἐγματεύειν, τὸ διώκειν. Τετραπτερυλλίδες λέγονται παρὰ ἴωσιν, αἱ ἀκρίδες παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερὰ, δύο μὲν ἔξω, μείζω, ἐλάσσω δὲ ἔντοσθεν ἕτερα δύο.

Τὸ οὐκ ἱκνεομένως, ἀντὶ τοῦ προσηκόντος, οὐ καθηκόντως παρ' αὐτοῖς λαμβάνεται. τὸ ἀπουπλήξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε. πλὴξ γὰρ τὸ βῆμα, ἐξ οὗ πλήγματα, τὰ πηδήματα, ἔνθα καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὴξ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τριπτολέμῳ. καὶ ὅμηρος αἱ δ' εὖ μὲν τρέχον, εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν. καὶ τὸ ψῶσαν ἀντὶ τοῦ θάλπουσαν. ἔστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα. κόλλιξ δέ ἐστιν εἶδος ἄρτου περιφεροῦς, ἐξ

σὺ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν κολλίκια, σχοίναν δὲ συμβολεῖς οἱ ψιαθοπλόκοι, καὶ ἰθαγενεῖς οἱ γνήσιοι παῖδες. Πρόξενοι δὲ οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ οἱ φροντισταὶ, καὶ ξενίας ὑποδεχόμενοι. Σπαργᾷ δὲ τὸ ὀρέγεται, καὶ ἐπιθυμεῖ. Κορδύνημαι δὲ τὸ καρηβαρεῖν παρ' αὐτοῖς. γράφεται δὲ καὶ σκορδίνημα. ἴξις δὲ ἡ εὐθυωρία. Ῥοικὸν δὲ τὸ εἴσω νεῦον, καὶ στραβὸν. ὃ καὶ ῥοιβὸν λέγεται. Σκιρὸν δὲ τὸ σκληρός. Τὸ δὲ ἐμπάσσω, παλλύνω φασί. Τὰ δὲ πρόσφατα, ποταίνια. Βλακὸν δὲ, τὸ τρυφερόν. τοὺς δὲ φρυγανώδεις ἄνθρακας μαριλινούς. μάλη δὲ ἡ θέρμη. Ἡ σποδιὰ δὲ μαρίλη λέγεται. μελεδωνῶν δὲ ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν. θεραπειῶν. Μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν. Μιστύλλην, τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι. καὶ τὸ μυδῶσα, ἰκρέουσα. Καὶ τὸν δημόσιον, ἐπιδήμιον. Καὶ τὸ ἐκθλίβειν, θλιμάζειν. Καὶ τὸ ἐστέναξεν, ἔμυξε. Καὶ τὰ τὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα, ἐλατήρια. Τὸ ἐνέδησεν, ἐνεκρίκωσε, Τὸ εἰς δύο διαιρεθῆναι, ἐδιχιώθη φασί. Καὶ ἡ εὐθύτης, εὐθυωρία. καὶ τὸ ἐπλώθη ἐμπλώθη. τὸ ἐγχρίπτει, ἐμπηδᾷ. Τὸ ἐκτόπως, καὶ παραδόξως ἐκτοπίως. τὸ εὐφορώτερον, ἐπιστοχώτερον. τὸν μύλωνα, ζώπυον. τὸ ὁμοιωμένον, δελφυωμένον φασί. ὡς καὶ τὸν πυρετὸν, θερμωλὴν καὶ θαλάμους τὰς καταδύσεις, καὶ θρίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι.

Περὶ αἰολίδος.

Οἱ δὲ αἰολεῖς τὸ β τῷ ρ προσγίνονται ὅταν τῷ ρ ἐπιφέρηται κ, ἢ τ, ἢ δ. βρυτὴρ, ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ. βράκος, ἀντὶ τοῦ ῥάκος. βρόδον, ἀντὶ τοῦ ῥόδον. τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γενικὰς διαιροῦσιν οἱ αἰολεῖς καὶ διὰ τοῦ αων προφέρουσιν. νύμφαι, νυμφάων. παρθενικαὶ, παρθενικάων. αἱ κατὰ τὸ μέσον συγκοπαὶ τῶν αἰολέων εἰσίν. οἷον, ὦρσαι, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν. ὦλλος, ὁ ἄλλος. τὦλλο, τὸ ἄλλο.

Quale, quale dicunt. mortuus est, & mortua, pro mortuus.

Additiones θα syllabæ æolensium sunt. ut dicas. In αις unius syllabæ nomina diuidunt. puer, puer. conuiuium, conuiuiū. ω litera pro ου utuntur, musæ, musæ. relinquens, relinquens. υ pro ο utūtur. nomē, nomen. & simile, simile dicentes. interdum autem & pro ε. ad te, ad te. & pro ω magno. ossa, ossa.

H pro ει diphthōgo utuntur. uenisse enim aiūt, & accepisse. per η pro uenire, & accipere. Quæcūq; per ει diphthongum apud nos dicuntur, per solū ε proferunt multiplicantes immutabiles. desiderans, desiderans. uulnera, uulnera. uestes, uestes. uos, uos. geminant & σ, & π, & τ. tantum. ubi, ut. odorem, odorem dicunt. sacrum, sacrum genitiuos in nominatiuos transferentes, testis dicunt, testis. & custos, custodis. Γ pro μ utuntur oculi, pro oculi dicentes. & mecum, pro mecum. uocatiuos in ων desinētium singularium corripiunt. hirundo, do. luscinia, luscinia. Sarpedon, Sarpedon.

Ex αι diphthongis ι abijciunt, cum eas non consonans sequitur. ut Alcæus, Alcæus. & antiquus, antiquus.

Indumentum scriptum per ει diphthōgum indumentum dicunt. & dolorem, dolorē. & dētes, dentes. Miletus per η scriptum per α proferunt, milatus dicentes. errantes autem per quandā pronūtiationem dicūt. iugum, iugum. & ensem, ensem. & armillam, armillam. & forficem, forficem.

Thoas, thoas dicūt. & niger, niger. & miser, miser.

Τὸ ποῖον, κοῖον λέγουσι. Τεθνηὼς, καὶ τεθνηὺς, ἀντὶ τοῦ τεθνηκώς.

Αἱ προθέσεις τῆς θα συλλαβῆς τῶν αἰολέων εἰσίν. οἷον εἴπηθα. Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιροῦσι. παῖς, πάϊς. δαῖς, δάϊς. Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τοῦ ου χρῶνται μῶσαι, μοῦσαι. λείπωσα, λείπουσα. Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο χρῶνται. τὸ ὄνομα, ὄνυμα. καὶ τὸ ὅμοιον, ὕμοιον λέγοντες. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ε πρὸς σὲ πρὶς σέ. καὶ ἀντὶ τοῦ ω μεγάλου. ὅσσα, ὤσσα.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. ἔλθην γὰρ λέγουσι, καὶ λάβην διὰ τοῦ η ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν. Ὅσα δὲ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται, διὰ μόνου τοῦ ε προφέρουσι. πολυπλασιάζοντες τὰ ἀμετάβολα. ἱμείρων, ἱμέῤῥων. ὠπειλὰς, ὠπελλάς. εἵματα, ἔμματα. ἡμεῖς, ὕμμες διπλασιάζουσι καὶ τὸ σ, καὶ τὸ π, καὶ τὸ τ. τοσσοῦτον, ὅππη, ὅππως. ὅτι, τὴν ὀσμὴν ὀδμὴν λέγουσι. Τὸ ἱερὸν ἶρον. τὰς γενικὰς εἰς εὐθείας μεταγοντες ὁ μάρτυρος κλίνουσι τοῦ μαρτύρου. καὶ ὁ φύλακος τοῦ φυλάκου. Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῶνται ὄππατα, ἀντὶ τοῦ ὄμματα λέγοντες. καὶ πετ' ἐποῦ. ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ. Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ἑνικῶν συστέλλουσι. χελιδὼν, χελιδόν. ἀηδὼν, ἀηδόν. σαρπηδὼν, σαρπηδόν.

Τῶν αι διφθόγγων τὸ ι ἐκβάλλουσιν, ὅταν αὐταῖς μὴ σύμφωνον ἐπιφέρηται. οἷον ἀλκαῖος, ἀλκάος. καὶ ἀρχαῖος, ἀρχάος.

Τὸ εἷμα γραφόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου ἔμμα λέγουσι. καὶ τὴν ὀδύνην, ἐδύνην. καὶ τοὺς ὀδόντας ἔδοντα. Τὸ μίλητος διὰ τοῦ η γραφόμενον διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι, μίλατος λέγοντες. πλανηθέντες δὲ κατά τινα προφορὰν λέγουσι ζυγὸν, σδυγόν. καὶ τὸ ξίφος, σκίφος. καὶ τὸ ψέλλιον, σπέλλιον. καὶ τὴν ψαλίδα, σπαλίδα. Τὸ θῶκας, θόκας λέγουσι. καὶ τὸ μέλας, μέλαις. καὶ τὸ τάλας, τάλαις.

τὸ δὲ αἴας, αἴαις. οὐ λέγουσι διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων καὶ τῆς αι διφθόγγου. διότι ἔμελλε κακόφωνος εἶναι. καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς εἰς ας τοῖς ἔχουσι τὸ α μακρὸν προστιθέασι τὸ ι. ὡς ἐν τῷ θόας καὶ τοῖς λοιποῖς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τῇ θέσει χαίρουσιν. ἅμα δὲ καὶ ταῖς τῶν βραχυτέρων συλλαβαῖς. τὸ πηλεὺς, παλεὺς, λέγουσι. καὶ τὸ φθείρω, φθέρρω. ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ἐστὶ τῆς φύσει μακρᾶς. ἐπεὶ καὶ τὸ α τὸ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ὁ γὰρ ποιῶν ἔργον δύο στρατιωτῶν ἰσχυρότερός ἐστιν ἐκείνων. Οἱ αὐτοὶ πολλάκις εἰς α ποιοῦσι τὰς εὐθείας. ἀρχύτα γὰρ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἀρχύτης. ὁ ὑβραγόρα, ἀντὶ τοῦ ὁ ὑβραγόρας. γερὼν ἱππηλάτα πηλεὺς ἀντὶ τοῦ ὁ ἱππηλάτης παρ' ὁμήρῳ μὲν, ἱππότα νέστωρ.

Τὰ εὐκτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ εια προφέρουσιν. οἷον τύψαιμι, τύψεια. ποιήσαιμι, ποιήσεια. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ οὗτοι μόνοι κέχρηνται· τῷ δὲ δευτέρῳ, καὶ τρίτῳ οἱ ἀθηναῖοι. οἷον τύψειας, τύψειε. τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Τούτων εἰσὶ καὶ αἱ διαιρέσεις· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀργεῖοι ἀργέϊοι λέγουσι. καὶ αἱ συναιρέσεις τῶν αὐτῶν, βασιλέϊ, βασιλεῖ. Οὗτοι τρέπουσι τὴν ει δίφθογγον εἰς οι δίφθογγον. ὡς ὄνειρος, ὄνοιρος. Τοῖς δυϊκοῖς ἀριθμοῖς οὗτοι κέχρηνται οὐδαμῶς, καθὰ δὴ καὶ οἱ ῥωμαῖοι τούτων ὄντες ἄποικοι.

Οὗτοι ταῖς εἰς ω ληγούσαις δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι. ὡς τῷ ὁμήρω καὶ τῷ σοφῶ. Ἄρεος τὸ ος διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν.

Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι οὐ μόνον αἰολέων εἰσὶν ἀλλὰ καὶ ἀττικῶν καὶ δωριέων. ἀντὶ γὰρ ἑταίρων, ἑτάρων λέγουσιν. Οὗτοι πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ἐπὶ τῶν βραχέων ὡς τὸ ἔννεπε, καὶ τὸ ἔννη, καὶ τὰ ὅμοια.

Troianis,& mulieribus cōmune, hi troianis,& mulieribus scribunt,& his similia.

In ου desinentes genitiuos per ευ proferunt.æacidæ enim.Ionice,& æacidæ attice.æacidæ autem æolenses scribunt.quod non pronūtiatur ι pronuntiare consueuerunt in secūda,& tertia persona.ut clamas, clamas.ridet,ridet.pro ξ, κσ proferūt hospes, hospes. & pro ψ, πσ.pelops,pelops.pro η,ε, uel α quod commune est etiam doriensibus.

Et η tum in ε uertunt,ut Mars, Mars. tum in α,ut hecubam,hecubam.portam,portam.cogitationem, cogitationem.auroram,auroram.deceptionē, nem. iniuria afficere,iniuria afficere.pro θ,φ. cōtunditur, contunditur.

Pro duobus ττ duo σσ.Incidere,incidere.Pro σ, τ.tu, tu. in te,in te . Pro τ,ττ, stolam, stolam. missus, missus.

Pro ω magno ο paruum.hora,hora.cicatrix,cicatrix. Concidunt & composita nomina . geminantes mutas, ut decidit, pro decidit & secundum autem, pro secundum autem.& deiecit,pro deiecit.

Penultima acuta dicunt non solum nomina, sed & articulos.si nominum ordinē habeant. tuus, tuus. tua,tua.tuum,tuum.

Eodem autem modo & disyllaba, quæ apud nos acuunt ultimam,ipsi grauitonant, sapiens. pulcher. acutus.tardus.grauis.albus.ara.animus.asper.durus. claudus.& similia.

In ες uocatiuum nominum in ης absq; σ proferūt. Socrates.Aristop.Dem.& a gtūis casibus σ auferūt.

Τὸ τρωσὶ καὶ γυναιξὶ κοινὸν, οὗτοι τρώεσσι, καί γυναίκεσσι γράφουσι. καὶ τά παραπλήσια τούτοις.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ ευ ἐκφέρουσιν. αἰακίδαο γὰρ ἰωνικῶς καὶ αἰακίδεω ἀττικῶς, αἰακίδευ δὲ οἱ αἰολεῖς γράφουσι. τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν ἐπὶ δευτέρου, καὶ τρίτου προσώπου. οἷον βοᾷς, βοάϊς. γελᾷ, γελάϊ. ἀντὶ δὲ τοῦ ξ. κσ προφέρουσι ξένος, κσένος. καὶ ἀντὶ τοῦ ψ, πσ. πέλοψ, πέλοπς. ἀντὶ δὲ τοῦ η, τὸ ε, ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς δωριεῦσι.

Καὶ τὸ μὲν η εἰς ε τρέπουσιν ὡς τὸ ἄρης, ἄρες. Τὸ δὲ η εἰς α ὡς τὸ ἑκάβην, ἑκάβαν. πύλην, πύλαν. νοήμα, νόαμα. ἠὼς, ἀώς. ἀπάτην, ἀπάταν. Ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι. Ἀντὶ δὲ τοῦ θ τὸ φ θλᾶται, φλᾶται.

Ἀντὶ δὲ τῶν δύο ππ δύο σσ. ἐμπίπτειν, ἐμπίσσειν. Ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ τ. σύ, τύ. εἰς σὲ, εἰς τέ. Ἀντὶ δὲ τοῦ τ τὸ π. στολὴν, σπολήν. σταλεὶς, σπαλείς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ω μεγάλου τὸ ο μικρόν. ὥρα, ὄρα. ὠτειλὴ, ὀτειλή. συγκόπτουσι δὲ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα ὡς τὸ, κάππεσεν ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. καὶ καδδὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ δὲ, καὶ κάββαλλεν ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα. ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχωσιν, ὅ σὸς, ὅσος. ἡ σὴ, ἥση. τὸ σον, τόσον.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα αὐτοὶ βαρυτονοῦσι, σόφος. κάλος. ὄξυς. βράδυς. βάρυς. λεῦκος. βῶμος, θῦμος. τράχυς. σκλῆρος. χῶλος. καὶ τὰ ὅμοια.

Τὴν δὲ εἰς ες κλητικὴν τῶν εἰς ης ὀνομάτων δίχα τοῦ σ προφέρουσι. Σώκρατες, Σώκρατε. Ἀριστόφανες, Ἀριστόφανε. Δημόσθενες, δημόσθενε. καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων τὸ σ ἀφαιροῦσι.

Σωκράτου. Διομήδου. Σοφοκλέου λέγοντες. Ἀντὶ αἰτιατικῆς τὴν δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς. τοῖς ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους τοῦτο δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ. Τὴν δὲ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν προφέρουσι τὸ ας ἀντὶ τοῦ ους λαμβάνοντες, τὼς ἀνθρώπως. τὼς ἵππως. Τὰ ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, αὐτοὶ διὰ τοῦ ην ἐκφέρουσι βαρυτονοῦντες, φιλεῖν, φίλην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τὰ δὲ παρ᾽ ἡμῖν λήγοντα εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γελαῖς. πεινᾶν, πειναῖς. Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα αὐτοὶ διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν. ὑψοῦν, ὑψοῖς. ὀρθοῦν, ὀρθοῖς. χρυσοῦν, χρυσοῖς. Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα ῥήματα παρ᾽ ἡμῖν, εἰς μι ποιοῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι. Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ως καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παρ᾽ ἐκείνοις ἐκφέρονται, καὶ βαρυτονοῦνται, εἰρηκὼς, εἰρήκων. νενοηκὼς, νενοήκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ καταλήξει. λέγεται δὲ παρ᾽ αὐτοῖς ὁ ἔρως, ἔρος. καὶ ὁ γέλως, γέλος. καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασι. τὸ ἐγὼ περισπῶσιν, ἐγῶν λέγοντες. καὶ ἐμὼ, ἐμῶν. Τὸ σὺ τὺ, ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι λέγουσι. καὶ τὸ ἡμῖν. ἄμμιν. ἡμεῖς, ἄμμες. Τὸ ἐνθάδε, τῇδε. τὸ ἄλλοσε, ἑτέροσε. Τὰ χείρονα, χέρρονα. Τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι.

Τὰ ἱμάτια, ἕμματα. Ἡ μία ἴα. Ἡ ψῆφος, ψάφαξ.

Τὸ ἔστρωται, ἐστόρηται. Οὗτοι μέσον δύο φωνηέντων τιθέασι τὸ υ. ἀὴρ γὰρ, αὐὴρ λέγουσι. καὶ ἕως, εὔως. Ὅτε δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ οὐκ ἔτι. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν διαλέκτων λέλεκταί μοι κατὰ τὸ δυνατόν. ἴσως δὲ καὶ ἕτερά τις σκοπῶν ἀκριβῶς εὑρήσει διαφέροντα ταύταις.

ΤΕΛΟΣ.

CEBETIS THEBANI TABVLA.

LAVDATIO IN SANCTISSIMAM DEI GENITRICEM.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.

ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν, ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθε τοῦ νεὼ, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ξένη, καὶ μύθους ἔχουσα ἰδίους, οὓς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν τίνες καὶ πότε ἦσαν. οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, οὔτε στρατόπεδον, ἀλλὰ περίβολος ἦν ἐν αὑτῷ, ἔχων ἑτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν, μείζω, τὸν δὲ, ἐλάττω. ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου. πρὸς δὲ τῇ πύλῃ, ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι. ἔνδον δὲ τοῦ περιβόλου, πλῆθός τι γυναικῶν ἑωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου πυλῶνος, καὶ περιβόλου, γέρων τις ἑστὼς, ἔμφασιν ἐποίει, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ. ἀπορούντων δὲ ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον, πρεσβύτης τις παρεστὼς, οὐδὲν δεινὸν πάσχετε ὦ ξένοι ἔφη, ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης. οὐ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ ἴσασι τίποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναιτο. οὐ δὲ γάρ ἐστι πολιτικὸν ἀνάθημα, ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ πυθαγόρειόν τινα, καὶ παρμενίδειον ἐζηλωκὼς βίον. ὅς τό, τε ἱερὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ Κρόνῳ. πότερον οὖν ἔφην ἐγὼ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γιγνώσκεις ἑωρακώς; καὶ ἐθαύμασά γε ἔφη αὐτὸν πολὺν χρόνον. νεώτερος γὰρ ὢν πολλὰ, καὶ σπουδαῖα διελέγετο. καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθολογίας, πολλάκις αὐτοῦ ἠκηκόειν διεξιόντος. πρὸς Διὸς τοίνυν ἔφην

ego, nisi aliquod tibi magnum negotium fuerit, expone nobis. ualde enim concupiscimus audire, quænam est fabula. Non inuitus o hospites inquit. Sed hoc oportet uos audire, quoniam periculi quippiam habet enarratio. quod nam inquã ego? quoniam si attenti fueritis inquit, & intelligetis dicta, prudentes, & felices eritis. sin minus, imprudentes, & infelices, & tristes, & rudes facti. male uitam degetis. Est enim narratio similis sphingis ænigmati, quod illa proponebat hominibus. si enim ipsum intellexisset quispiam, salus erat, si uero nesciuisset, interficiebatur a Sphinge, Eodẽ modo & in narratione hac. Nam insipientia hominibus, sphinx est. Innuit antem & hæc. quid bonum, quid malum, quid neque bonum, neque malum est in uita. hæc igitur nisi quis intelligat, interimitur ab ipsa non semel, sicut a Sphinge deuoratus interijt, sed paulatim in tota uita absumitur, quemadmodum ij, qui ad supplicium traditi sunt. si uero quis intelligat, coutra insipientia perditur. ipse uero saluus est, & beatus, & felix fit in tota uita. Vos igitur attendite, & ne obaudite. O hercules, ut in magnam quandam cupiditatem iniecisti nos, si hæc ita habent. sed habent inquit ita. Non præuenies igitur narrando, quando nos attendemus diligenter, postquam & multa talis est. accepta igitur uirga quadam, & ducta ad picturam, uidetis ne inquit septum hoc? uidemus. hoc primũ oportet scire uos, uocari locum hũc uitam. & turbã multam ante hostium astantẽ ingressuros in uitam esse.

ἐγώ, εἰ μή τίς σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν. πάνυ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν ἀκοῦσαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ μῦθος. Οὐδεὶς φθόνος ὦ ξένοι ἔφη, ἀλλὰ τουτὶ δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις. οἷόν τι ἔφην ἐγώ. ὅτι, εἰ μὲν προσέξετε ἔφη, καὶ συνήσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι, καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθε. εἰ δὲ μή, ἄφρονες, καὶ κακοδαίμονες, καὶ πικροί, καὶ ἀμαθεῖς γενόμενοι, κακῶς βιώσεσθε. ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις, ἐοικυῖα τῷ τῆς σφιγγὸς αἰνίγματι, ὃ ἐκείνη προυβάλλετο τοῖς ἀνθρώποις. εἰ μὲν οὖν αὐτὸ συνίῃ τις, ἐσώζετο, εἰ δὲ μὴ συνίῃ, ἀπώλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγγός. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης. ἡ γὰρ ἀφροσύνη τοῖς ἀνθρώποις, σφίγξ ἐστιν. αἰνίττεται δὲ καὶ τάδε. τί ἀγαθόν, τί κακόν, τί οὔτε ἀγαθὸν, οὔτε κακόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ. ταῦτ᾽ οὖν ἐὰν μή τις συνίῃ ἀπόλλυται ὑπ᾽ αὐτῆς οὐκ εἰσάπαξ, ὥσπερ ὁ ὑπὸ τῆς σφιγγὸς καταβρωθεὶς ἀπέθνησκεν. ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθείρεται, καθάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι. ἂν δέ τις γνῷ, ἀνάπαλιν, ἡ μὲν ἀφροσύνη ἀπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ. ὑμεῖς οὖν προσέχετε, καὶ μὴ παρακούετε. ὦ ἡράκλεις, ὡς εἰς μεγάλην τινὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς, εἰ ταῦθ᾽ οὕτως ἔχει. ἀλλ᾽ ἔστιν ἔφη οὕτως ἔχοντα. οὐκ ἂν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος, ὡς ἡμῶν προσεξόντων οὐ παρέργως, ἐπείπερ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἀναλαβὼν οὖν ῥάβδον τινὰ, καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, ὁρᾶτε ἔφη τὸν περίβολον τοῦτον; ὁρῶμεν. τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ τόπος οὗτος βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὼς, οἱ μέλλοντες εἰσπορεύεσθαι εἰς τὸν βίον, οὗτοί εἰσιν.

Senex uero supra astans habens chartam quandam in manu. & altera tanquam ostendens quippiam, hic genius uocatur. Iubet enim ingredietibus, quid oportet eos facere, ut ingrediantur in uitã, & ostendit qualem uiam eos oportet incedere, si seruandi sunt in uita. qualem igitur uiam iubet ire. aut quomodo inquam ego? Vides ne inquit iuxta portam solium quoddam positum in loco eo, in quem ingreditur turba, in quo sedet mulier ornata moribus, & persuasibilis apparens, & in manu habens poculum quoddam? uideo, sed quæ nam est ea inquam. deceptio uocatur inquit, omnes homines seducens. Tum quid facit hæc? Ingredientes in uitam bibere compellit quoad eius fieri potest. hæc autem quæ nam est potio? error inquit, atque ignorantia. Tum quid? epota hac ingrediuntur in uitam. nũ igitur omnes bibunt errorem, an minime? omnes bibunt inquit, sed aliqui plus, aliqui minus. præterea non ne uides intra portã multitudinem quãdam mulierum meretricum diuersas formas habentium? uideo hæ igitur opiniones, & cõcupiscentiæ, & uoluptates appellantur. cũ igitur ingreditur turba, prosiliunt hæ, & cõplectũtur singulos, deinde abducũt. Quonam abducũt eos? aliæ ad salutẽ inquit, aliæ ad interitũ per deceptionẽ. o admirande ꝙ difficilem potionem narras? Atque omnes inquit pollicentur ueluti ad optima ducturę, & ad uitam felicem, ac conducibile. ipsi uero ob ignorantiã, & errorẽ, quẽ ebiberunt a deceptione, non inueniunt quænã sit uera uia, in uita, sed errant temere, quemadmodũ uides, & prius

ὁ δὲ γέρων ὁ ἄνω ἑστηκὼς ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρὶ. καὶ τῇ ἑτέρᾳ ὥσπερ δεικνύων τι, οὗτος δαίμων καλεῖται. προστάττει δὲ τοῖς εἰσπορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον, καὶ δεικνύει ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ. ποίαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν, ἢ πῶς ἔφην ἐγώ. ὁρᾷς εἶπε παρὰ τὴν πύλην θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον τοῦτον, καθ' ὃν εἰσπορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ ἤθει, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα ποτήριόν τι; ὁρῶ, ἀλλὰ τίς ἐστιν αὕτη ἔφην. ἀπάτη καλεῖταί φησιν, ἡ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα. εἶτα τί πράττει αὕτη; τοὺς εἰσπορευομένους εἰς τὸν βίον ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει. τοῦτο δὲ τί ἐστι τὸ ποτόν; πλάνη ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἶτα τί; πιόντες τοῦτο πορεύονται εἰς τὸν βίον. πότερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον, ἢ οὔ; πάντες πίνουσιν ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν, πλεῖον, οἱ δὲ, ἧττον. ἔτι δὲ οὐχ ὁρᾷς ἔνδον τῆς πύλης πλῆθός τι γυναικῶν ἑταιρῶν παντοδαπὰς μορφὰς ἐχουσῶν; ὁρῶ. αὗται τοίνυν δόξαι, καὶ ἐπιθυμίαι, καὶ ἡδοναὶ καλοῦνται. ὅταν οὖν εἰσπορεύηται ὁ ὄχλος, ἀναπηδῶσιν αὗται, καὶ συμπλέκονται πρὸς ἕκαστον, εἶτα ἀπάγουσι. ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐτούς; αἱ μὲν εἰς τὸ σώζεσθαι ἔφη, αἱ δὲ, εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν ἀπάτην. ὦ δαιμόνιε ὡς χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις; καὶ πᾶσαί γε ἔφη ἐπαγγέλλονται ὡς ἐπὶ τὰ βέλτιστα ἄξουσαι, καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα, καὶ λυσιτελῆ. οἱ δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν πεπώκασι παρὰ τῆς ἀπάτης, οὐχ εὑρίσκουσι ποία ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς, ἡ ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ, ὥσπερ ὁρᾷς, καὶ τοὺς πρότερον

ingredientes, ueluti circunuagantes, quo ipsæ monstrauerit. uideo hoc inquã. sed mulier illa quę nã est, quæ ut cæca, & insana quædã uidet, & insistit super lapide quodã rotũdo? Vocat inquit fortuna. est aũt non solũ cæca, sed & insana, & surda. hęc itaq; quid operis hẽt? obambulat quocũq; inquit, & alijs eripit facultates, alijs tradit, ab ijsdemq; rursus aufert ilico, quæ tradiderat. & alijs tradit temere, & inconstanter. ideo & signum bene indicat naturam ipsius quod nam hoc inquã ego? qm̃ super lapide rotũdo insistit. tum quid hoc significat? quoniam incertum, & instabile est eius donum. Calamitates enim magnæ, ac asperæ fiunt, cum quispiam ei crediderit. Turba uero multa hæc eã circũstãs, quid uult, & qui nã uocantur? uocantur hi quidem inconsulti. petit autem unusquisq; ipsorum, quæ profundit. quomodo igitur non simili sunt aspectu, sed hi quidem, uidentur gaudere, hi uero tristantur extensis manibus? Qui uidentur inquit gaudere, & ridere, ex ipsis, qui acceperunt aliquid a fortuna sunt. hi uero & bonam fortunam ipsam uocant. qui aũt uidentur flere, & manus extendere, hi sunt, a quibus abstulit, quæ dedit prius ipsis. hi autem rursus malam fortunam ipsam appellant. Quæ igitur sunt quæ dat eis, quandoquidẽ sic hi quidẽ acceptis, lætantur, hi uero amissis, deflent? ea inquit quæ a multis hominibus uidentur esse bona. Ea ergo quæ sunt? Diuitiæ scilicet, & gloria, & nobilitas, & filij, & tyrannides, & regna, & alia quæcunque his similia. Hec igitur quomodo non sunt bona? De his inquit, alias

εἰσπορευομένους, ὡς περιάγοντας, ὅπη ἂν αὐταὶ δεικνύωσιν. ὁρῶ τοῦτον ἔφην. ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστιν, ἡ ὥσπερ τυφλὴ, καὶ μαινομένη τὶς εἶναι δοκοῦσα, καὶ ἑστηκυῖα ἐπὶ λίθου τινὸς στρογγύλου; καλεῖται μὲν ἔφη τύχη. ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλὴ, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ κωφή. αὕτη οὖν τί ἔργον ἔχει; περιπορεύεται πανταχοῦ ἔφη, καὶ παρ' ὧν μὲν ἁρπάζει τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι, παρὰ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα, ἃ δέδωκε. καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκῇ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς. ποῖον τοῦτο ἔφην ἐγώ; ὅτι ἐπὶ στρογγύλου λίθου ἕστηκεν. εἶτα τί τοῦτο σημαίνει; ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς, οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ' αὐτῆς δόσις. ἐκπτώσεις γὰρ μεγάλαι, καὶ σκληραὶ γίγνονται, ὅταν τὶς αὐτῇ πιστεύσῃ. ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς οὗτος ὁ περὶ αὐτὴν ἑστηκὼς, τί βούλεται, καὶ τίνες καλοῦνται; καλοῦνται καὶ οὗτοι ἀπροβούλευτοι. αἰτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐτῶν, ἃ ῥίπτει. πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν, δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκτετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκοῦντες ἔφη χαίρειν, καὶ γελᾶν αὐτῶν, οἱ εἰληφότες τὶ παρὰ τῆς τύχης εἰσίν. οὗτοι δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο, ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς, οὗτοι πάλιν κακὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσι. τίνα οὖν ἐστιν ἃ δίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως οἱ μὲν λαμβάνοντες χαίρουσιν, οἱ δὲ ἀποβαλλόντες, κλαίουσι; ταῦτα ἔφη ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθά. ταῦτα οὖν τίνα ἐστί; πλοῦτος δηλαδὴ, καὶ δόξα, καὶ εὐγένεια, καὶ τέκνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλεῖαι, καὶ τἄλλα ὅσα τούτοις παραπλήσια. ταῦτα οὖν πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά; περὶ μὲν τούτων ἔφη, καὶ αὖθις

diſputabimus, nunc in fabulæ narratione ſimus. ſit ita. Vides igitur ubi præterieris portam hanc, ſuperiorem alium ambitum, & mulieres extra ambitum conſtitutas ut meretrices ſolent? ac ualde. Harum itaque, hæc incontinentia appellatur, hæc luxuria, hæc auaritia, hæc aſſentatio. Cur igitur hic aſtant hæ? Obſeruant inquit eos, qui acceperunt aliquid a fortuna. Tum quid? Exiliunt, atque amplexantur eos, & adulantur, & rogant ut apud eas maneant, dicentes uitam habituros iucundam, & ſine labore, & moleſtiam habentem nullam. Si igitur quiſpiam perſuaſus fuerit ab ipſis ingredi in uoluptatem, tantiſper ſuauis uidetur eſſe ea conuerſatio, quoad titillauerit hominem, poſtea nō eſt. ubi.n.reſipuerit, intelligit quod non comediſſet, ſed ab ipſa comeſus, & iniuria affectus fuiſſet. Quāob ĩ ē & cū conſumpſerit oīa, q̄ accepit a fortuna, cogit ipſis mulieribus ſeruire, & oīa ſuſtinere, & turpis eē & facere gratia ipſarū q̄cunq; ſunt pnitioſa. ut, ſurripere, ſacra legere, peierare, prodere, depdari, & oīa, quæ his ſimilia. Vbi igitur omnia ipſis defecerint, traduntur ſupplicio. quod nā id eſt? uides retro quādā ex ipſis inqt tanq; feneſtrā paruam, & locum anguſtum quendam, & obſcurum? igitur & mulieres turpes, & ſordidæ, & panno obſitæ eſſe uidentur. maxime. Ex his igitur inquit, quæ flagellum tenet, uocatur punitio, quæ uero caput in genibus habet, mœſtitia. quæ autem capillos uellit ſuos, dolor. Sed alius hic præasſiſtens ipſis deformis quidam, & macilentus, & nudus, ac deinde quædam

διαλεξόμεθα, νῦν δὲ περὶ τὴν μυθολογίαν γενώμεθα. ἔστω οὕτως. ὁρᾷς οὖν ὡς ἂν παρέλθοις τὴν πύλην ταύτην ἀνώτερον ἄλλον περίβολον, καὶ γυναῖκας ἔξω τοῦ περιβόλου ἑστηκυίας κεκοσμημένας ὥσπερ ἑταῖραι εἰώθασι; καὶ μάλα. αὗται τοίνυν, ἡ μὲν ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ ἀσωτία, ἡ δὲ ἀπληστία, ἡ δὲ κολακεία. τί οὖν ὧδε ἑστήκασιν αὗται; παρατηροῦσιν ἔφη τοὺς εἰληφότας τι παρὰ τῆς τύχης. εἶτα τί; ἀναπηδῶσι, καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς, καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐταῖς μένειν, λέγουσαι ὅτι βίον ἕξουσιν ἡδὺν, καὶ ἄπονον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν. ἐὰν οὖν τις πεισθῇ ὑπ' αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἡδυπάθειαν, μέχρι μέν τινος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβὴ, ἕως ἂν γαργαλίζῃ τὸν ἄνθρωπον, εἶτ' οὐκ ἔστιν. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ, αἰσθάνεται ὅτι οὐκ ἤσθιεν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς κατησθίετο, καὶ ὑβρίζετο. διὸ καὶ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα, ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναιξὶ δουλεύειν, καὶ πάνθ' ὑπομένειν, καὶ ἀσχημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἕνεκα τούτων ὅσα ἐστὶ βλαβερά. οἷον, ἀποστερεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπιορκεῖν, προδιδόναι, λῃζεσθαι, καὶ πάνθ' ὅσα τούτοις παραπλήσια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ἀπολείπῃ, παραδίδονται τῇ τιμωρίᾳ. ποία δὲ ἐστὶν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσω τι αὐτῶν ἔφη ὥσπερ θυρίον μικρὸν, καὶ τόπον στενόν τινα, καὶ σκοτεινόν; οὐκοῦν καὶ γυναῖκες αἰσχραὶ, καὶ ῥυπαραὶ, καὶ ῥάκη ἠμφιεσμέναι δοκοῦσι συνεῖναι. καὶ μάλα. αὗται τοίνυν ἔφη, ἡ μὲν τὴν μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται τιμωρία, ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, λύπη. ἡ δὲ τὰς τρίχας τίλλουσα ἑαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλλος οὗτος ὁ παρεστηκὼς αὐταῖς δυσειδής τις, καὶ λεπτὸς, καὶ γυμνὸς, καὶ μετὰ ταῦτά τις

similis ei turpis, & macilenta, quæ nam est? hic quidem luctus uocatur inquit, illa uero soror eius, mœstitia. his itaque traditur, & cum his, uiuens cruciatur, Tum rursus hinc in aliam domum abijcitur ad infortunium, & ibi reliquam uitam traducit in omni infelicitate, nisi pœnitentia ei a fortuna occurat. Tum quid fit? Si pœnitentia ei occurrat, eripit ipsum a malis, & imprimit ipsi aliam opinionem, & desiderium, quod ad ueram disciplinam ducat. simul uero & ad eam, quæ falsa disciplina uocatur. Tum quid fit? Si inquit opinionem hanc susceperit, quæ ducit ipsum ad ueram doctrinam, purgatus ab ea, saluus fit, & beatus, & felix fit in omni uita, nisi rursus decipitur a falsa opinione. O Hercules, quam magnum periculum aliud hoc? Sed falsa disciplina, quæ nam est inquam ego? non uides aliud septum illud? ac ualde inquam ego. Igitur extra septum apud ingressum, mulier quædam assistit, quæ uidetur multum mũda, & bene morata esse? atque apprime. hanc igitur plerique, & stulti homines, disciplinam uocant. non est autem, sed falsa disciplina inquit. Qui sane salui fiunt cum uolunt ad ueram disciplinam proficisci, huc primum ueniunt. Num itaque alia uia nõ est ad ueram doctrinam adducens? est inquit. Hi uero homines ĩtra septũ declinãtes, qui sunt? falsę disciplinæ inquit amatores, decepti, & opinati cum uera disciplina familiaritatem habere. Qui igitur uocantur hi? alij poetæ inquit. alij oratores. alij dialectici.

ὁμοία αὐτῷ αἰσχρὰ, καὶ λεπτὴ, τίς ἐστιν; ὁ μὲν, ὀδυρμὸς καλεῖται ἔφη, ἡ δὲ, ἀδελφὴ αὐτοῦ, ἀθυμία. τούτοις οὖν παραδίδοται, καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος, εἶτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς ἕτερον οἶκον ῥίπτεται εἰς τὴν κακοδαιμονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, ἂν μὴ μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τῆς τύχης συναντήσῃ. εἶτα τί γίγνεται; ἐὰν ἡ μετάνοια αὐτῷ συναντήσῃ, ἐξαίρει αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ συνίστησιν αὐτῷ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπιθυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσαν. ἅμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν ψευδοπαιδείαν καλουμένην. εἶτα τί γίγνεται; ἐὰν μὲν φησι τὴν δόξαν ταύτην προσδέξηται, τὴν ἄγουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρεὶς ὑπ' αὐτῆς, σώζεται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ, εἰ δὲ μή, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς ψευδοδοξίας. ὦ ἡράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλλος οὗτος; ἡ δὲ ψευδοπαιδεία, ποία ἐστιν ἔφην ἐγώ; οὐχ ὁρᾷς τὸν ἕτερον περίβολον ἐκεῖνον; καὶ μάλα ἔφην ἐγώ. οὐκοῦν ἔξω τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον γυνή τις ἕστηκεν, ἣ δοκεῖ πάνυ καθαρὰ, καὶ εὔτακτος εἶναι; καὶ μάλα. ταύτην τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ εἰκαῖοι τῶν ἀνθρώπων, παιδείαν καλοῦσιν, οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ ψευδοπαιδεία ἔφη. οἱ μέντοι σωζόμενοι ὁπόταν βούλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἐλθεῖν, ὧδε πρῶτον παραγίγνονται. πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσα; ἔστιν ἔφη. οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔσω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες, τίνες εἰσίν; οἱ τῆς ψευδοπαιδείας ἔφη ἐρασταὶ, ἠπατημένοι, οἰόμενοι μετὰ τῆς ἀληθινῆς παιδείας συνομιλεῖν. τίνες οὖν καλοῦνται οὗτοι; οἱ μὲν, ποιηταὶ ἔφη. οἱ δὲ, ῥήτορες. οἱ δὲ, διαλεκτικοί.

alíj musici.alij arithmetici.alij geometræ.alij astrologi.alij uoluptuarij.alij peripatetici.alij critici.& quicunq; alij his sunt similes, mulieres autem illæ quæ uidentur circuncurrere similes primis,in quibus ais esse incontinentiam, & aliæ cum ipsis, quæ sunt? ipsæ illæ sunt inquit. Nũ igitur & huc ingrediũtur? Per Iouem & huc. raro autem, & nõ uelut in primo ambitu. Nunquid igitur & hæ opiniones? næ inqt, Immo enim & in his poculum,quod ebiberunt a deceptione, ac ignorantia manet per Iouem, & cum ea insipiẽtia,ac nõ discedet ab ipsis, neq; opinio,neq; reliqua malitia,donec obliti falsæ disciplinæ, ingrediantur in uerã uiam, & bibant huius purgatoriam uirtutem, & abiecerint mala omnia quæ habent,& opiniones,& ignorantiam,& reliquam omnem prauitatem. Tunc sic salui fient. hic autem manentes apud falsam eruditionem,non unquam absoluentur neq; deerit ipsis malum ullum gratia horum studiorum. Quæ igitur hæc uia est ducens ad ueram disciplinam? Vides inquit supra locum illum,ubi nemo inhabitat, sed desertus uidetur esse? Video. igitur & ianuam quandam paruam,& uiam quandã ante ianuam,quæ non multũ frequentatur, sed perpauci eunt. quod tanquam difficilis ascensu, & aspera,& saxosa esse uideatur? & ualde inquam ego. Igitur & collis quidã excelsus uideť esse,& ascensus angustus ualde,& ꝑcipitia habẽs hincinde profunda? uideo.hæc igitur est uia inquit,ducens ad ueram disciplinam, & sanequam difficilis uisu. Itaque & supra circum collem uides petram magnam, circum-

οἱ δὲ, μουσικοί. οἱ δὲ, ἀριθμητικοί. οἱ δὲ, γεωμέτραι. αἱ δὲ, ἀστρολόγοι. οἱ δὲ, ἡδονικοί. οἱ δὲ, περιπατητικοὶ. οἱ δὲ, κριτικοί. καὶ ὅσοι ἄλλοι τούτοις εἰσὶ παραπλήσιοι. αἱ δὲ γυναῖκες ἐκεῖναι αἱ δοκοῦσαι περιτρέχειν ὅμοιαι ταῖς πρώταις, ἐν αἷς ἔφης εἶναι τὴν ἀκρασίαν, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ᾽ αὐτῶν, τίνες εἰσίν; αὗται ἐκεῖναί εἰσιν ἔφη. πότερον οὖν καὶ ὧδε εἰς πορεύονται; νὴ δία καὶ ὧδε, σπανίως δὲ, καὶ οὐχὶ ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. πότερον οὖν καὶ αἱ δόξαι; ναὶ ἔφη. ἔτι μὲν γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπιον παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ ἡ ἄγνοια μένει νὴ δία, καὶ μετ᾽ αὐτῆς γε ἡ ἀφροσύνη, καὶ οὐ μὴ ἀπέλθῃ ἀπ᾽ αὐτῶν, οὔθ᾽ ἡ δόξα, οὔθ᾽ ἡ λοιπὴ κακία, μέχρις ἂν ἀπογνόντες τῆς ψευδοπαιδείας, εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, καὶ πίωσι τὴν τούτου καθαρκτικὴν δύναμιν. καὶ ἐκβάλωσι τὰ κακὰ πάνθ᾽ ὅσα ἔχουσι, καὶ τὰς δόξας, καὶ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν κακίαν. τότε ἂν οὕτω σωθήσονται. ὧδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ ψευδοπαιδείᾳ, οὐδέποτε ἀπολυθήσονται, οὐδὲ ἐλλείψει αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων. ποία οὖν αὕτη ὁδός ἐστιν, ἡ φέρουσα ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν; ὁρᾷς ἔφη ἄνω τόπον τινὰ ἐκεῖνον, ὅπου οὐδεὶς ἐπικατοικεῖ, ἀλλ᾽ ἔρημος δοκεῖ εἶναι; ὁρῶ. οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν, καὶ ὁδόν τινα πρὸς τῆς θύρας, ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλὰ πάνυ ὀλίγοι πορεύονται, ὥσπερ δυσανόδου τινὸς, καὶ τραχείας καὶ πετρώδους εἶναι δοκούσης; καὶ μάλα ἔφην. οὐκοῦν καὶ βουνός τις ὑψηλὸς δοκεῖ εἶναι, καὶ ἀνάβασις στενὴ πάνυ, καὶ κρημνοὺς ἔχουσα ἔνθεν, κἀκεῖθεν βαθεῖς; ὁρῶ. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἔφη, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. οὐκοῦν καὶ ἄνω γε περὶ τὸν βουνὸν ὁρᾷς πέτραν μεγάλην, καὶ ὑψηλὴν

circa præruptam? uideo inquam. uides igitur & mulieres duas insistentes supra petram splendidas, & bona habitudine corporis, & quomodo extenderũt manus alacriter? uideo. sed quæ uocantur inquam hæ? altera quidem, continentia appellatur inquit. altera, constantia. sunt autem germanæ. Cur igitur manus extenderunt sic alacriter? hortantur inquit aduenientes in locum confidere, & non timere, dicentes, breui adhuc oportere tolerare ipsos dein uenturos in uiam bonam. Cur igitur peruenerint ad petram quomodo ascendunt? uideo enim uiam ferentem nullam ad ipsam? ipsæ a præcipitio descendunt, & trahunt ipsos supra ad seipsas. hinc iubent eos quiescere, & paulopost contribuunt fortitudinem, & audaciam, & promittunt eos constituere in ueram eruditionem, & ostendunt eis uiam esse pulchramq;, & planam, & permeabilem, & puram omni malo, ut uides. Ostendit per Iouem. uides igitur inquit etiam ante lucum illum locum quendam, qui uidetur pulcherq; esse, & prati specie, & lumine multo splendentem? & ualde. animaduertis itaque etiam in medio prati ambitũ alium, & portam aliã? est ita. sed quis uocatur locus hic? fortunatorum domicilium inquit. hic enim uersantur uirtutes omnes, & felicitas. Esto inquam ego, perpulchrum locum esse. Igitur apud portam uides inquit, mulierẽ quãdam esse pulchram, & cõstanti facie, mediaq;, & manifesta iam ætate, habitumq; habentẽ simplicem, & ornamentum, consistit aũt nõ super rotundo lapide, sed quadrato tute posito, & cum ea, alias duas esse,

κύκλῳ ἀπόκρημνον; ὁρῶ ἔφην. ὁρᾷς οὖν καὶ γυναῖκας δύο ἑστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας λιπαρὰς, καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, καὶ ὡς ἐκπεπτάκασι τὰς χεῖρας προθύμως; ὁρῶ. ἀλλὰ τίνες καλοῦνται ἔφην αὗται; ἡ μὲν, ἐγκράτεια καλεῖται, ἔφη. ἡ δὲ, καρτερία. εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκπεπτάκασιν οὕτω προθύμως; παρακαλοῦσιν ἔφη τοὺς παραγινομένους ἐπὶ τὸν τόπον θαῤῥεῖν, καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν, λέγουσαι, ὅτι βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτούς. εἶτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν. ὅταν οὖν παραγίνονται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ᾽ αὐτήν. αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, καὶ ἕλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς ἑαυτάς. εἶτα κελεύουσιν αὐτοὺς διαναπαύσασθαι, καὶ μετὰ μικρὸν διδόασιν ἰσχὺν, καὶ θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς καταστῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδίαν, καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, ὡς ἔστι καλήτε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ εὐπόρευτος, καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς. ἐμφαίνει νὴ δία. ὁρᾷς οὖν ἔφη καὶ ἔμπροσθε τοῦ ἄλσους ἐκείνου τόπον τινὰ, ὃς δοκεῖ καλός τε εἶναι, καὶ λειμωνοειδὴς, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος; καὶ μάλα. κατανοεῖς οὖν καὶ ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος περίβολον ἕτερον, καὶ πύλην ἑτέραν; ἔστιν οὕτως. ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὗτος; εὐδαιμόνων οἰκητήριον ἔφη. ὧδε γὰρ διατρίβουσιν αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι, καὶ ἡ εὐδαιμονία. εἶεν ἔφην ἐγὼ, ὡς καλὸν τὸν τόπον εἶναι. οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην ὁρᾷς ἔφη, ὅτι γυνή τίς ἐστι καλὴ, καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, μέση δὲ καὶ κεκριμένη ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, στολὴν δ᾽ ἔχουσα ἁπλῆν, καὶ καλλωπισμὸν, ἕστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ στρογγύλου λίθου, ἀλλ᾽ ἐπὶ τετραγώνου ἀσφαλῶς κειμένου. καὶ μετὰ ταύτης, ἄλλαι δύο εἰσί

θυγατέρες τινὲς δοκοῦσιν εἶναι; ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ, παιδεία ἐστίν. ἡ δὲ, ἀλήθεια. ἡ δὲ, πειθώ. τί δὲ ἕστηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὕτη; σημεῖον ἔφη, ὅτι ἀσφαλής τε, καὶ βεβαία ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδός ἐστι τοῖς ἀφικνουμένοις, καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλὴς ἡ δόσις τοῖς λαμβάνουσι. καὶ τίνα ἐστὶν, ἃ δίδωσιν αὕτη; θάρσος, καὶ ἀφοβία ἔφη ἐκεῖνος. ταῦτα δὲ τίνα ἐστίν; ἐπιστήμη ἔφη τοῦ μηδὲν ἄν ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. ἡράκλεις ὡς καλὰ ἔφην τὰ δῶρα. ἀλλὰ τίνος ἕνεκεν, ἔξω τοῦ περιβόλου ἕστηκεν οὕτως; ὅπως τοὺς παραγενομένους ἔφη θεραπεύῃ, καὶ ποτίζῃ τὴν καθαρτικὴν δύναμιν, εἶθ᾽ ὅταν καθαρθῶσιν, οὕτως αὐτοὺς εἰσάγῃ πρὸς τὰς ἀρετάς. πῶς τοῦτο ἔφην ἐγώ. οὐ γὰρ συνίημι. ἀλλὰ συνήσεις ἔφη. ὡς ἄν, εἴ τις φιλοπίμως κάμνων ἐτύγχανε, πρὸς ἰατρὸν ἂν δήπου γινόμενος, πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, εἶτα οὕτως ἂν αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν, καὶ ὑγίειαν κατέστησεν, εἰ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέταττεν, εὐλόγως ἂν δήπου ἀπωσθεὶς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου. ταῦτα συνίημι ἔφην ἐγώ. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον ἔφη καὶ πρὸς τὴν παιδείαν, ὅταν τις παραγίγνηται, θεραπεύει αὐτὸν, καὶ ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον, καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακὰ πάντα, ὅσα ἔχων ἦλθε. ποῖα ταῦτα; τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν ἐπεπώκει παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ τὴν ἀλαζονείαν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὸν θυμὸν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. ὅταν οὖν καθαρθῇ, ποῦ αὐτὸν ἀποστέλλει; ἔνδον ἔφη πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς. ποίας ταύτας; οὐχ ὁρᾷς ἔφη ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν, ὡς εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι, καὶ εὔτακτοι,

& quod habitum incultum, & simplicem habent, Etiamq; q incomptæ sunt, & non accurate ornatæ, ut aliæ? uideo inquam. Sed quæ hæ appellantur? prima scientia inquit appellatur. Aliæ autem huius sorores, fortitudo, & iustitia. probitas. temperantia. modestia. liberalitas. continentia. mansuetudo. O optimæ inquam ego. q̃ in magna spe sumus. Si intellexeritis inquit, & habitum acquiretis eorum, quæ auditis. Sed attendemus quam maxime inquam ego. Igitur inquit salui eritis. Cũ igitur acceperint ipsum hæc, quo abducunt? ad matrem inquit. hæc autem quæ nam est? felicitas inquit. Quæ uero est hæc? uides uiam illam ducentem in altum illiud, quæ arx ambituum omnium? uideo. Igitur in uestibulo mulier astans bonę cuiusdam indolis sedet in throno alto, ornata libere, & inaccurate, & coronata corona florida perpulchre? uidetur sic habere. hæc igitur est felicitas inquit. cum igitur huc quis peruenerit, qd facit? coronat ipsum inquit sua potentia felicitas, & aliæ omnes uirtutes, sicut eos qui uicerunt maxima certamina. & quæ certamina uicit, inquam ego? maxima inquit, & maximas feras, quæ prius ipsum absumebant, & affligebãt, & faciebant seruum, has omnes uicit. & expulit a se, & dominatus est sibi, quapropter illæ nũc huic seruiunt, quemadmodum ipse illis prius. Quas dicis has feras? ualde enim cupio audire. primum inquit, ignorantiam, & deceptionem. an non uidentur tibi feræ hæ esse? & malæ quidem inquam ego. hinc dolorem, & luctum, & auaritiam, & intemperantiã,

καὶ στολὴν ἀτρύφερον, καὶ ἁπλῆν ἔχουσιν, ἔτι τε ὡς ἀπλά-
στοί εἰσι, καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι ὥσπερ αἱ ἄλλαι;
ὁρῶ ἔφην. ἀλλὰ τίνες αὗται καλοῦνται; ἡ μὲν πρώτη ἐπι-
στήμη ἔφη καλεῖται. αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀδελφαὶ, ἀν-
δρεία, καὶ δικαιοσύνη. καλοκαγαθία. σωφροσύνη. εὐτα-
ξία. ἐλευθερία. ἐγκράτεια. πρᾳότης. ὦ κάλλισται ἔφην
ἔγωγε. ὡς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν. ἐὰν συνῆτε ἔφη, καὶ
ἕξιν περιποιήσησθε ὧν ἀκούετε. ἀλλὰ προσέξομεν ὡς μάλι-
στα ἔφην ἔγωγε. τοιγαροῦν ἔφη σωθήσεσθε. ὅταν οὖν πα-
ραλάβωσιν αὐτὸν αὗται, ποῦ ἀπάγουσιν; πρὸς τὴν μητέ-
ρα ἔφη. αὕτη δὲ τίς ἐστιν; εὐδαιμονία ἔφη. ποία δέ ἐστιν
αὕτη; ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὴν φέρουσαν ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν
ἐκεῖνο, ὅ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων; ὁρῶ.
οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδής τις κά-
θηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, κεκοσμημένη ἐλευθέρως, καὶ ἀ-
περιέργως καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνῳ εὐανθεῖ πάνυ καλῶς;
ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν, αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία ἔφη.
ὅταν οὖν ὧδε τὶς παραγένηται, τί ποιεῖ; στεφανοῖ αὐτὸν
ἔφη τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ἡ εὐδαιμονία, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι
ἀρεταὶ, ὥσπερ τοὺς νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. καὶ
ποίους ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτὸς ἔφην ἐγώ; τοὺς μεγίστους ἔ-
φη, καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθιε, καὶ
ἐκόλαζε, καὶ ἐποίει δοῦλον. ταῦτα πάντα νενίκηκε. καὶ ἀπέρ-
ριψεν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτοῦ, ὥστε ἐκεῖνα νῦν
τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον. ποῖα
λέγεις ταῦτα τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι.
πρῶτον μὲν ἔφη, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ἢ οὐ δοκεῖ σοι
θηρία ταῦτα εἶναι; καὶ πονηρά γε ἔφην ἐγώ. εἶτα τὴν λύπην,
καὶ τὸν ὀδυρμὸν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν,

& reliquam omnem malitiam, omnibus his dominatur, & non imperatur ut prius. o pulchra opera inquam ego, & pulcherrimam uictoriam. sed illud etiã mihi dic, quæ potentia coronæ, qua inquis coronare ipsum? beatifica o Iuuenis. nam coronatus hac potentia fœlix fit, & beatus. & non habet in alijs spes felicitatis, sed in se. quàm pulchram uictoriam dicis? Cum uero coronatus fuerit, quid facit, uel quo uadit? ducũt ipsum accipiẽtes uirtutes ad locum illum, unde uenit prius, & ostendunt illi, qui illic uersantur, q̃ male, & misere uiuant, & quonam modo periclitantur in uita, & errant, & ducuntur uicti, sicut ab inimicis. aliqui quidem, ab intemperantia, aliqui, a superbia, aliqui, ab auaritia, aliqui quidem, ab inani gloria, aliqui ab alijs malis, ex quibus non possunt soluere se a calamitatibus, quibus deuincti fuerant, ut salui sint & perueniant huc. sed perturbantur per omnem uitam hoc uero patiuntur, quia nõ possunt, quæ huc, uiam inuenire. obliti enim sunt quod a genio, mandatum. Recte mihi uideris dicere, sed & hoc rursus dubito, quare ostendunt ei locum uirtutes, unde uenit prius? non exacte nouerat neque sciebat inquit aliquid eorum, quæ ibi, sed dubitabat, & propter ignorantiã, & errorem, quem ebiberat, quæ non sunt bona, putabat bona esse, & quæ nõ sunt mala, mala. ideo & uiuebat male, ut alij illic commorantes. nunc autem assumpta scientia conducibilium, ipseq; bene uiuit, & alios speculatur male uiuere. Cum igitur speculatus fuerit omnia, quid facit, uel quo uadit? Quo uoluerit inquit. ubiq; enim est ei se-

καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν κακίαν, πάντων τούτων κρατεῖ. καὶ οὐ κρατεῖται ὥσπερ τοπρότερον. ὦ καλῶν ἔργων ἔφην ἐγὼ, καὶ καλλίστης νίκης. ἀλλ᾽ἐκεῖνό μοι εἰπὲ, τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν; εὐδαιμονικὴ ὦ νεανίσκε. ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει εὐδαίμων γίνεται, καὶ μακάριος, καὶ οὐκ ἔχει ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ᾽ἐν ἑαυτῷ. ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις. ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἄγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι αἱ ἀρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρότερον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας, ὡς κακῶς καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων. οἱ μὲν, ὑπ᾽ἀκρασίας, οἱ δὲ, ὑπ᾽ἀλαζονείας, οἱ δὲ, ὑπὸ φιλαργυρίας, ἕτεροι δὲ, ὑπὸ κενοδοξίας, οἱ δὲ, ὑφ᾽ἑτέρων κακῶν, ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐκλῦσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφικέσθαι ὧδε, ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὑρεῖν. ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ δαιμονίου πρόσταγμα. ὀρθῶς μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ ἀρεταὶ, ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον; οὐκ ἀκριβῶς ᾔδει, οὐδὲ ἠπίστατο ἔφη οὐδὲν τῶν ἐκεῖ, ἀλλ᾽ἐνεδοίαζε, καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ, ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακά. διὸ καὶ ἔζη κακῶς. ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. νῦν δὲ ἀπειληφὼς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων, αὐτός τε καλῶς ζῇ, καὶ τούτους θεωρεῖ ὡς κακῶς πράσσουσιν. ἐπειδὰν οὖν θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπου ἂν βούληται ἔφη. πανταχοῦ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἀσφα-

curitas. sicut corycium antrum habitanti. & ubique quo accesserit, in omnibus bene uiuit cum omni securitate. suscipient enim ipsum libenter omnes, sicut medicum patientes. Nunquid igitur & illas foeminas, quas dicis bestiolas esse, non etiam timet, nequid patiatur ab ipsis? nihil, non perturbabitur, neq; a dolore, neque a moestitia, neque ab intemperantia, neque ab auaritia, neque a paupertate, neque ab alio malo ullo. omnibus enim dominatur, & supra omnia est prius ipsum moestificantia, sicut a uipera morsi. nam bestiolæ certe omnibus alijs malefacientes usque ad mortem, illos non moestificant, quod habent remedium ipsi hoc. & hunc nihil moestificat, quia habet remedium. bene mihi uideris dicere. sed adhuc hoc mihi dic, qui sunt hi qui uidentur illud a colle proficisci, & qui corũ coronati sunt, præ se ferunt lætitiam quandam, sed qui incoronati sunt, hi quidem desperata re & tibias, & capita uidentur attriti, tenentur enim a mulieribus quibusdam? Qui coronati sunt, salui facti sunt a disciplina, & exultant assecuti ipsam, sed q incoronati sunt, hi quidem quia desperarunt a disciplina redeunt, male, & misere affecti. hi uero, interriti, & profecti ad constantiam rursus reflectunt, & errant uia. sed mulieres post eos sequentes, quæ sunt hæ? tristitiæ inquit, & dolores, & anxietates, & ignominiæ, & ignorantiæ. Omnia mala dicis eos sequi. ita per Iouem inquit sequuntur. cum igitur hi peruenerint ad primum ambitum ad uoluptatem, & incontinentiam, non se ipsos accusant, sed statim male dicunt,

λεια. ὥσπερ τὸ κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ ου ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ὑποδέξονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες, καθάπερ τὸν ἰατρὸν οἱ πάσχοντες. πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκέτι φοβεῖται, μήτι πάθῃ ὑπ᾽ αὐτῶν; οὐδὲν, οὐ μὴ δοχληθήσεται, οὔτε ὑπὸ ὀδύνης, οὔτε ὑπὸ λύπης, οὔτε ὑπ᾽ ἀκρασίας, οὔτε ὑπὸ φιλαργυρίας, οὔτε ὑπὸ πενίας, οὔτε ὑπ᾽ ἄλλου κακοῦ οὐδενός. ἁπάντων γὰρ κυριεύει, καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν πρότερον αὐτὸν λυπούντων, καθάπερ οἱ ἐχιόδηκτοι. τὰ γὰρ θηρία δήπου πάντας τοὺς ἄλλους κακοποιοῦντα μέχρι θανάτου, ἐκείνους οὐ λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοὺς τοῦτο. καὶ τοῦτον οὐθὲν λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον. καλῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ἀλλ᾽ ἔτι τοῦτό μοι εἰπὲ, τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ δοκοῦντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίνεσθαι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐστεφανωμένοι, ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινὸς, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι οἱ μὲν, ἀπεγνωσμένοι καὶ τὰς κνήμας, καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρῖφθαι, κατέχονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν τινων; οἱ μὲν ἐστεφανωμένοι, σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ εὐφραίνονται τετυχηκότες αὐτῆς, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς παιδείας ἀνακάμπτουσι, κακῶς, καὶ ἀθλίως διακείμενοι. οἱ δὲ, ἀποδεδειλιακότες, καὶ ἀναβεβηκότες πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ πλανῶνται ἀνοδίᾳ. αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μετ᾽ αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, τίνες εἰσὶν αὗται; λῦπαι ἔφη καὶ ὀδύναι, καὶ ἀθυμίαι, καὶ ἀδοξίαι, καὶ ἄγνοιαι. πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀκολουθεῖν. νὴ δία πάντα ἔφη ἀκολουθοῦσιν. ὅταν δὲ οὗτοι παραγένωνται εἰς τὸν πρῶτον περίβολον πρὸς τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐχὶ αὐτοὺς αἰτιῶνται, ἀλλ᾽ εὐθὺς κακῶς λέγουσι,

& de disciplina, & de illuc accedentibus, q̃ calamitosi, & miseri sunt, & infelices, qui uita quæ apud ipsos est relicta, male uiuunt, & non fruuntur quæ apud ipsos sunt, bonis. Quæ autem dicunt bona esse? luxuriam, & intemperantiam, ut dixerit quispiã in summa. nam conuiuari pecudum more, fruitionẽ maximorum bonorum existimant esse. sed aliæ mulieres illuc accedentes lętæq;, & ridentes, quæ uocantur? opiniones inquit. & ductis ad disciplinam ingressis ad uirtutes, redeunt, ut alios adducant, & annuntient q̃ felices iam facti sunt, quos olim adduxerant. Nunquid igitur inquam ego hæ intro ad uirtutes ingrediuntur? inquit non. non licet enim opinionem ingredi ad scientiam, sed disciplinæ tradunt eos. hinc cum disciplina accepit, retrocedunt hæ rursus alios adducturæ. sicut naues oneribus exoneratæ rursus redeunt, & alijs quibusdam implentur. hæc quidem bene mihi uideris inquam exposuisse, sed illud nondum nobis declarasti, quid iubet numen ingredientibus in uitam facere. Confidere inquit. quare & uos confidite, omnia enim exponam, & nihil relinquam. benedicis inquam ego. extensa igitur manu iterum, uidete inquit mulierem illam, quæ uidetur cæca quædam esse, & in lapide rotundo insistere, quam & nuper uobis dixi, q̃ fortuna uocatur? uidemus. Huic iubet inquit non credere, & firmum nihil credere, neq; tutum habere quod ab ea acceperit quis, neq; ut propria existimare. nihil enim prohibet hæc rursus auferre, & alij tradere. Sæpe enim hoc solet facere. & ob hanc igitur causam, iubet eius

καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε βαδίζοντας, ὡς ταλαίπωροι, καὶ ἄθλιοί εἰσι, καὶ κακοδαίμονες οἳ τὸν βίον τὸν παρ' αὐτοῖς ἀπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ' αὐτοῖς ἀγαθῶν. ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; τὴν ἀσωτίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἴποι ἄν τις ἐπὶ κεφαλαίου. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημάτων τρόπον, ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι. αἱ δὲ ἕτεραι γυναῖκες αἱ ἐκεῖθεν παραγινόμεναι ἱλαραί τε, καὶ γελῶσαι, τίνες καλοῦνται; δόξαι ἔφη. καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν παιδείαν τοὺς εἰσελθόντας πρὸς τὰς ἀρετὰς, ἀνακάμπτουσιν, ὅπως ἑτέρους ἀγάγωσι, καὶ ἀναγγείλωσιν ὅτι εὐδαίμονες ἤδη γεγόνασιν, οὓς τότε ἀπήγαγον. πότερον οὖν ἔφην ἐγὼ αὐταὶ εἴσω πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύονται; ἔφη οὔ. οὐ γὰρ θέμις δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ παιδείᾳ παραδιδόασιν αὐτούς. εἶτα ὅταν ἡ παιδεία παραλάβῃ, ἀνακάμπτουσιν αὗται πάλιν ἄλλους ἄξουσαι. ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελόμεναι πάλιν ἀνακάμπτουσιν, καὶ ἄλλων τινῶν γεμίζονται. ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς ἔφην ἐξηγῆσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνο οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν. θαῤῥεῖν ἔφη, διὸ καὶ ὑμεῖς θαῤῥεῖτε, πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι, καὶ οὐδὲν παραλείψω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἑστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον, ὅτι τύχη καλεῖται; ὁρῶμεν. ταύτῃ κελεύει ἔφη μὴ πιστεύειν, καὶ βέβαιον μηδὲν πιστεύειν, μὴ δὲ ἀσφαλὲς ἔχειν ὅ, τι ἂν παρ' αὐτῆς λάβῃ τις, μὴ δὲ ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἑτέρῳ δοῦναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἴωθε ποιεῖν. καὶ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, κελεύει πρὸς τὰς ἑαυτῆς

munera, paruipendenda esse, & neq; gaudere, cum tradiderit neq; tristari, cum abstulerit, & neq; uitupe rare se, neq; laudare. nihil enim facit cum ratione, sed temere, & ut contigit omnia, ut prius uobis dixi. ob hoc igitur, numen iubet, non admirari quid nam faciat ipsa, neq; esse similes malis numularijs. nã illi, cum acceperint argentum ab hominibus, gaudent, & suum esse arbitrantur. cum uero repetuntur, ægre ferunt, & mala putant se passos, non memores, quod ob id susceperunt depositum, quo nihil prohiberet eum, qui deposuit rursus referre pari mo do igitur iubet affectos esse genius ad eius etiam munus, & meminisse, q; talem habet naturam fortuna, ut quæ tradidit, transferat, & statim rursum præbeat multiplicia, interdum autem solum auferat, quæ dedit, non solum etiam, sed & quæ prius erant. quæ igi tur dederit, iubet accipere ab ipsis. & breuiter abire habentem ad firmum, & tutum donum. Quodnam hoc inquam ego? quod acceperint ab eruditione, si salui fuerint illic. Ipsa ergo quæ nam est? uera scien tia inquit conducibilium, & securum donum, & firmum, & immutabile. fugere igitur iubet confestim ad ipsam, & cũ ierint ad mulieres illas, quas & prius dixi, q; incontinentia, & uoluptas uocantur, & hinc iubet statim discedere, & non credere ipsis aliquid, donec ad falsam disciplinã uenerint. iubet itaq; ipsis, tempus quoddam immorari, & accipere quicquid uoluerint ab ipsa, tanquam uiaticum. deinde hinc abire ad ueram eruditionem illico. hæc sunt, quæ iubet genius. quicunq; igitur pter hæc aliquid facit,

δόσεις, ἥττους γίγνεσθαι, καὶ μήτε χαίρειν, ὅταν διδῷ, μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφέληται, καὶ μήτε ψέγειν αὐτὴν μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ᾽ εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε πάντα ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. διὰ τοῦτο οὖν, τὸ δαιμόνιον κελεύει, μὴ θαυμάζειν, ὅ, τι ἂν πράττῃ αὕτη, μηδὲ γίγνεσθαι ὁμοίους τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων, χαίρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι. ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται, ἀγανακτοῦσι, καὶ δεινὰ οἴονται πεπονθέναι, οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θέματα, ἐφ᾽ ᾧ οὐδὲν κωλύειν τὸν θέμενον πάλιν κομίσασθαι. ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ δαιμόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ᾽ αὐτῆς δόσιν, καὶ μνημονεύειν, ὅτι τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ τύχη, ὥστε ἃ δέδωκεν, ἀφελέσθαι, καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλάσια, αὖθις δὲ μόνον ἀφελέσθαι, ἃ δέδωκεν, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα. ἃ γοῦν διδῷ κελεύει λαμβάνειν παρ᾽ αὐτῆς, καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν βεβαίαν, καὶ ἀσφαλῆ δόσιν. ποίαν ταύτην ἔφην ἐγώ; ἣν λήψονται παρὰ τῆς παιδείας, ἣν διασωθῶσιν ἐκεῖ. αὕτη οὖν τίς ἐστιν; ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη ἔφη τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς δόσις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλητος. φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην, καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ἃς καὶ πρότερον εἶπον, ὅτι ἀκρασία, καὶ ἡδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδὲν, ἕως ἂν πρὸς τὴν ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. κελεύει οὖν αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρίψαι, καὶ λαβεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται παρ᾽ αὐτῆς, ὥσπερ ἐφόδιον. εἶτα ἐντεῦθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν συντόμως. ταῦτ᾽ ἐστιν ἃ προστάσσει τὸ δαιμόνιον. ὅστις τοίνυν παρ᾽ αὐτά τι ποιεῖ,

uel obaudit, perit malus male. fabula tamen, o hospites, quam in tabula, talis nobis est. si autem oportet aliquid percunctari e singulis his, nulla inuidia. ego enim uobis dicam. bene dicis inquam ego. sed quid iubet ipsos genius accipere a falsa disciplina? haec q̃ uidentur usu digna esse. haec igitur quae sunt? literae inquit, & aliae disciplinae, quas et Plato dicit, sicut freni cuiuspiam potestatē habere iuuenibus, ne ad alia uertantur. utrum autem necesse haec accipere si debet quis ire ad ueram disciplinam, an non? necessitas quidem nulla inquit. utilia tamen sunt. sed ut meliores fiant, nihil conferunt haec. nihil ergo ais haec utilia esse, ut in meliores euadant uiros? licet enim & sine ipsis meliores euadere. tamen non inutilia & illa sunt. sicut enim per interpretem coniicimus dicta aliquando, tamen non inutile erat & nosipsos uocem diligentiorem habere siquidem perceperimus, sic & sine his mathematicis, nihil prohibebit fieri. nūquid nihil excellūt isti mathematici, ut meliores fiant aliis hominibus? Quonam modo possunt excellere, cum uideantur decepti, de bonis, & malis, sicut & alii. & etiam detēti ab omni prauitate. nihil enim prohibet scire quidem literas, & tenere disciplinas omnes, similiter autem ebrium, & intemperātem esse, & auarum, & iniustum, & proditorem, & tandem insipientem. profecto multos tales licet, uidere. quo modo igitur hi excellunt inquit, ut meliores uiri fiant, gratia harum disciplinarum? non uidetur ex hac ratione. sed quae est inquam ego causa? quia in secundo ambitu, uersantur, tanquam appropinquātes ad ueram

ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς. ὁ μὲν δὴ λίθος ὦ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιοῦτος ἡμῖν ἐστιν. εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι περὶ ἑκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος. ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς τὸ δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς ψευδοπαιδείας; ταῦθ᾽ ἃ δοκεῖ εὔχρηστα εἶναι. ταῦτ᾽ οὖν τίνα ἐστί; γράμματα ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἃ καὶ πλάτων φησὶν, ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται. πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν εἰ μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, ἢ οὔ; ἀνάγκη μὲν οὐδεμία ἔφη. χρήσιμα μέντοι ἐστί. πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα. οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας; ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι. ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα κἀκεῖνά ἐστιν. ὡς γὰρ δι᾽ ἑρμηνέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέντοι γε, οὐκ ἄχρηστον ἦν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκριβεστέραν ἔχειν. ἄν τι συνήκαμεν, οὕτω καὶ ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων, οὐδὲν κωλύσει γενέσθαι. πότερον οὐδὲν προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοὶ, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; πῶς μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὰν φαίνωνται ἠπατημένοι, περὶ ἀγαθῶν, καὶ κακῶν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας. οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυσον, καὶ ἀκρατῆ εἶναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρας ἄφρονα. ἀμέλει πολλοὺς τοιούτους ἐστὶν ἰδεῖν. πῶς οὖν οὗτοι προέχουσιν ἔφη, εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι, ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων; οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου. ἀλλὰ τί ἐστιν ἔφην ἐγὼ τὸ αἴτιον; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, διατρίβουσιν, ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν

disciplinam. & quid hoc iuuat ipsos inquam? cum sæpe licet uidere peruenientes ex primo ambitu ab incontinentia, & alia malitia ad tertium ambitũ ad disciplinam ue rã, qui hos mathematicos prætereũt. igitur quomodo ẽt excellũt, utiq; uel immobiliores, uel indociliores sunt? quõ inquam hoc ego? qm̃ in secundo ambitu si nihil aliud, quod simulant scire, nesciunt, donec habent hanc opinionẽ, imobiles eos necesse est eẽ, ut proruãt ad uerã disciplinã. deinde. aliud non uides? q̃ & opiniones ex primo ambitu ingrediũtur ad ipsos similiter. quare nihil hi illis meliores sunt, nisi & his insit pœnitẽtia, & persuadeant quod nõ disciplinã hñt, sed falsam doctrinam. ob q̃ decipiuntur, sic affecti, nunquam salui essent. & uos igitur o hospites inquit, nisi sic feceritis, et immorati fueritis dictis, donec habitum acceperitis, sed de ipsis sæpe oportet cõsiderare. et non intermittere. alia aũt præter rem existimare, sin minus, nulla utilitas erit eorum quæ nunc auditis. faciemus. hoc aũt expone, quomodo non sunt bona quæ accipiunt homines a fortuna, ut uiuere, sanũ esse. ditescere. gloriosum eẽ. filios hẽre. uincere, & reliqua quæcunq; his similia, uel rursus cõtraria quõ non sunt mala? ualde enim nobis p̃ter opinionẽ & incredibile uidetur dictum. age igitur enitere inquit r̃ndere quod uideť de q̃bus te interrogabo. sed faciã hoc inquã ego. nũquid igiť si male quis uiuat bonũ illi uiuere? mihi non uidetur; sed malũ inquã ego, quõ igitur bonũ est uiuere inquit, si ei est malũ? quoniã male quidẽ uiuentibus, malũ mihi uideť esse. bene aũt, bonũ, & malũ igitur,

παιδείαν. καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτοὺς ἔφην; ὅταν πολλάκις ἔστιν ἰδεῖν παραγινομένους ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου ἀπὸ τῆς ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης κακίας εἰς τὸν τρίτον περίβολον πρὸς τὴν παιδείαν τὴν ἀληθινήν, οἳ τούτους τοὺς μαθηματικοὺς παραλλάττουσιν. ὥστε πῶς ἔτι προέχουσιν, ἄρα ἢ ἀκινητότεροι, ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι. πῶς ἔφην τοῦτο ἐγώ; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ εἰ μηδὲν ἄλλο, ὃ προσποιοῦνταί γε ἐπίστασθαι, οὐκ οἴδασιν, ἕως δ' ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὐτοὺς ἀνάγκη εἶναι, πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. εἶτα τὸ ἕτερον οὐχ ὁρᾷς; ὅτι καὶ αἱ δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου εἰσπορεύονται πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως. ὥστε οὐθὲν οὗτοι ἐκείνων βελτίους εἰσίν, ἐὰν μὴ καὶ τούτοις συνῇ μεταμέλεια, καὶ πεισθῶσιν ὅτι οὐ παιδείαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευδοπαιδείαν. δι' ἣν ἀπατῶνται, οὕτω διακείμενοι, οὐκ ἄν ποτε σωθεῖεν. καὶ ὑμεῖς τοίνυν ὦ ξένοι ἔφη, ἐὰν μὴ οὕτω ποιῆτε, καὶ ἐνδιατρίβητε τοῖς λεγομένοις, μέχρις ἂν ἕξιν λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν, καὶ μὴ διαλείπειν. τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήσασθαι, εἰ δὲ μή, οὐδὲν ὄφελος ἔσται ὧν νῦν ἀκούετε. ποιήσομεν. τοῦτο δὲ ἐξήγησαι, πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῆς τύχης, οἷον τὸ ζῆν. τὸ ὑγιαίνειν. τὸ πλουτεῖν. τὸ εὐδοξεῖν. τὸ τέκνα ἔχειν. τὸ νικᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα τούτοις παραπλήσια, ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάνυ γὰρ ἡμῖν παράδοξον καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τοίνυν πειρῶ ἔφη ἀποκρίνεσθαι τὸ φαινόμενον περὶ ὧν ἄν σε ἐρωτῶ. ἀλλὰ ποιήσω τοῦτο ἔφην ἐγώ. πότερον οὖν κἂν κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν; οὔ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακὸν ἔφην ἐγώ. πῶς οὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν ἔφη, εἴπερ τούτῳ ἐστὶ κακόν, ὅτι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ εἶναι. τοῖς δὲ καλῶς, ἀγαθόν. καὶ κακὸν ἄρα

dicis,uiuere,& bonũ esse? ego equidẽ.ne igit̃ absus de loquere.Impossibile.n.eandẽ rẽ,& malã,& bonã esse.sic.n.et utilis,et noxia fuerit,et eligẽda,& fugiẽda simul semp absurdũ quidẽ. sed quo modo,si male uiuere, cui affuerit, malũ quoddã inest ipsi, malum ipsum uiuere est? sed nõ idẽ inquit est uiuere quod male uiuere.an non tibi uidetur? quippe neq; mihi uidetur idẽ esse.ipsum igitur uiuere,nõ malũ est,qm̃ si esset malum,uiuentibus bene,malum sane inesset quia uiuere ipsis inesset,quod est malum. uera mihi uideris dicere. quoniam igitur utrisque contingit ipsum uiuere, & uiuentibus male, & bene: non utiq; poterit neque bonum esse uiuere, neque malum, sicut neque secare, & urere in ægrotantibus est morbosum, & sanum. igitur sic & in ipso uiuere sunt hæc. tu igitur ita, contemplare, utrum uelis uiuere male, an mori bene & fortiter? mori ego quidem bene. Igitur neque mori malum est, cũ eligibilius sit sępenumero mori q̃ uiuere.sũt hęc. igitur eadẽ ratio & de ipso ualere,& ægrotare.sæpe enim non conducit ualere,sed contrarium, cum fuerit casus talis.uera dicis. age igitur consideremus & de diuitijs sic,siquidẽ cõtẽplare licet ut sępenumero est uidere inesse cuipiã diuitias,male aũt uiuere hũc & misere.p Iouẽ multos q̃dem. igit̃,nihil his diuitiæ auxilio sunt ad bene uiuendum. non uidetur, ipsi enim praui sunt. igitur studiosos esse, non diuitiæ faciunt,sed eruditio. uerisimile quidem. ex hac igitur ratione ubi diuitiæ bonum sunt, si non iuuant habentes ipsas, ut meliores sint? uidetur ita:

λέγεις τὸ ζῆν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι; ἔγωγε. μὴ οὖν ἀπιθάνως λέγῃ. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κακὸν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι. οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον, καὶ βλαβερὸν ἂν εἴη, καὶ αἱρετὸν, καὶ φευκτὸν ἅμα ἀεί. ἀπίθανον μέν. ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κακῶς ζῆν, ᾧ ἂν ὑπάρχοι, κακόν τι ὑπάρχει αὐτῷ, κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστιν; ἀλλ᾽ οὐ τὸ αὐτὸ ἔφη ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν. ἢ οὐ σοὶ φαίνεται; ἀμέλει οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι. τὸ τοίνυν ζῆν, οὐ κακόν ἐστιν, ἐπεὶ εἰ ἦν κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς, κακὸν δὴ ὑπῆρχεν. ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅπερ ἐστὶ κακόν. ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν. ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι, καὶ τοῖς καλῶς, οὐκ ἂν εἴη οὔτε ἀγαθὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὔτε κακὸν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν, καὶ καίειν ἐν τοῖς ἀρρωστοῦσίν ἐστι νοσερὸν, καὶ ὑγιεινόν. οὐκοῦν οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν ἐστὶ ταῦτα. σὺ τοίνυν οὕτω θεώρησον πότερον ἂν βούλοιο ζῆν κακῶς, ἢ ἀποθανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως; ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς. οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κακόν ἐστιν, εἴπερ αἱρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν. ἔστι ταῦτα. οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλάκις γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅταν ἡ περίστασις τοιαύτη. ἀληθῆ λέγεις. ἄγε δὴ σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν οὕτως, εἴγε θεωρεῖν ἐστιν ὡς πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν ὑπάρχοντά τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα τοῦτον καὶ ἀθλίως. νὴ Δία πολλούς γε. οὐκοῦν, οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς. οὐ φαίνεται, αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. οὐκοῦν τὸ σπουδαίους εἶναι, οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ ἡ παιδεία. εἰκός γε. ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου πού ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ βελτίους εἶναι; φαίνεται οὕτως,

neq; confert igitur nonnullis ditefcere, cũ nefciunt diuitijs uti. uidetur mihi. quo modo igitur id quifpiã iudicauit bonum effe, quod fæpenumero non cõducit melle? minime. igitur fi quis fciat diuitijs uti bene, & experte, bene uiuet, fin minus, male. uerisfime mihi uideris hoc dicere. & in uniuerfum uero colere hæc, ut bona exiftentia aut fpernere ut mala, hoc eft quod perturbat homines & lędit, cum colantq; ipfa, & exiftimẽt per hæc fola effe, felicem effe, & omnia confequenter agunt gratia horũ, & quæ impijsfima uidentur effe, hæc autem patiuntur propter boni ignorantiam.

Finis Cebetis Tabulæ.

οὐδὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστανται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι. δοκεῖ μοι. πῶς οὖν τοῦτο ἄν τις κρινεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν; οὐδαμῶς. οὐκοῦν εἰ μέν τις ἐπίσταται πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς, καὶ ἐμπείρως, εὖ βιώσεται. εἰ δὲ μὴ, κακῶς. ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν. καὶ τὸ σύνολον δὲ τὸ τιμᾷν ταῦτα, ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμάζειν ὡς κακὰ, τοῦτό ἐστι τὸ ταράττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτον, ὅταν τιμῶσί τε αὐτὰ, καὶ οἴονται διὰ τούτων μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν. καὶ πάνθ' ἑπομένως πράττουσιν ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα δοκοῦντα εἶναι, ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν.

Τέλος κέβητος πίνακος.

LAVDATIO IN SANCTISSIMAM DEI GENITRICEM.

QVam quondam prænũtiauerunt prophetarum chori, Apostoli docuerunt uirginem post partum. Martyres confessi sunt proprie dei genitricem. agite concorditer & nos laudemus incessanter, & magnificemus ipsam, ueluti dei matrem, & uocem Gabrielis dicamus uirgini. Aue lætitiæ mediatrix. Aue nocumenti solutio. Aue Adam reuocatio, & redemptio Eue. Aue undiq; ornatum gaudiũ. Aue angelorũ gloria, & profunditas difficulter contẽplabilis oculis horum. Aue cathedra mirabilis omniũ regis, & thorus, & palatiũ, & uellus roscidũ. Aue nebula lucida, ferens diuinũ imbrẽ, & animas rigãste beatificantiũ. Aue uirga Arõ, & rubus ignifer. Aue urna aurea, ferens mãna, & tabula a deo signata, & ianua clausa. Aue noua arca, seruatrix mũdi, & scala cœlestis, p q̃ deus descẽdit, et mortalium deificauit naturã sup naturã. Aue oium regina, uenerabilis, undiq; laudabilis, uirgo, pura, dei spõsa, Maria dei genitrix. sine sordibus, sine ulla rephẽsiõe, incorrupta, sanctissima. Aue sancta mẽsa ferẽs diuinũ panẽ, & nutriẽs pie te cõfitentes. & adorantes retentibiliter, ut dei matrem. Aue regina mortalium, domina angelorũ, Locellus latissima, plenitudo gratiarũ, desperantiũ spes, sanitas ægrotantiũ. Aue cadentium excitatio, firmitudo stantium, ecclesiarum cõcordia, patriarcharum gloria, regum fortitudo,

ἘΓΚΩΜΙΟΝ ΕἸΣ ΤῊΝ ὙΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΗΝ πάλαι προεκήρυξαν τῶν προφητῶν χορείαι, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν παρθένον μετὰ τόκον. μάρτυρες ὡμολόγησαν κυρίως θεοτόκον. δεῦτε συμφώνως καὶ ἡμεῖς ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, καὶ μεγαλύνομεν αὐτὴν, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα, καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ εἴπωμεν τῇ παρθένῳ. χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος. χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύσις. χαῖρε Ἀδὰμ ἀνάκλησις, καὶ λύτρωσις τῆς Εὔας. χαῖρε παγκόσμιος χαρά. χαῖρε ἀγγέλων δόξα, καὶ βάθος δυσθεώρητον τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς τούτων. χαῖρε καθέδρα θαυμαστὴ τοῦ πάντων βασιλέως, καὶ κλίνη, καὶ παλάτιον, καὶ πόκε δροσοφόρε. χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ φέρουσα θεῖον ὄμβρον, καὶ τὰς ψυχὰς ποτίζουσα τῶν σὲ μακαριζόντων. χαῖρε ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν, καὶ βάτος ἡ πυρφόρος. χαῖρε ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ, ἡ φέρουσα τὸ μάννα, καὶ πλὰξ ἡ θεοχάρακτος, καὶ πύλη κεκλεισμένη. χαῖρε ἡ νέα κιβωτὸς, ἡ σωστικὴ τοῦ κόσμου, καὶ κλίμαξ ἡ οὐράνιος, δι' ἧς θεὸς κατῆλθε, καὶ τῶν βροτῶν ἐθέωσε τὴν φύσιν ὑπὲρ φύσιν. χαῖρε παντάνασσα, σεμνὴ, πανύμνητε, παρθένε, ἀπείρανδρε, θεονύμφε, Μαρία, θεοτόκε, ἄσπιλε, παναμώμητε, ἄφθορε, παναγία. χαῖρε ἁγία τράπεζα φέρουσα θεῖον ἄρτον, καὶ τρέφουσα τοὺς εὐσεβῶς σε καθομολογοῦντας, καὶ προσκυνοῦντας σχετικῶς, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα. χαῖρε βασίλισσα βροτῶν, δέσποινα τῶν ἀγγέλων χωρίον τὸ εὐρύχωρον, πλήρωμα τῶν χαρίτων, ἀπελπισμένων ἡ ἐλπὶς, ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων. χαῖρε πιπτόντων ἔγερσις, ἀσφάλεια ἑστώτων, ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, πατριαρχῶν ἡ δόξα, ἀνάκτων τὸ κραταίωμα,

uis exercituũ, sacerdotũ pulchritudo, monachorum gloria. Aue lampas lucida luminis inextinguibilis, errantium dux, cæcorum baculus, tribulatorum lætitia, iniusta patientium liberatrix. Aue profunditas mysteriorum dei latentium. Aue uirgo. Aue ianua clausa, & fõs obsignatus. Aue protectio. Aue regio. Aue altitudo angelorum, & humiliatio dæmonum. Aue omnium gaudium, & susceptio. Aue quæ peperisti in carne conditorem omnium, & deum, aureũ turibulũ, & pons traducẽs terrestres ad cœlum. Aue fortitudo. Aue nutrimentum, stola, protectio, gloria, & spiritus, adiutrix, purpura a deo texta, urna, uirga, uellus, sectio, leuis nebula, te beatificamus, te glorificamus, te laudamus, te uenerabiliorẽ Cherubim, & gloriosiorẽ incomparabiliter. Seraphim, incorrupte deum uerbum quæ peperisti. Vere dei genitricem te magnificamus.

ἰσχὺς τῶν στρατοπέδων, τῶν ἱερέων καλλονὴ, τῶν μονα-
στῶν τὸ κλέος. χαῖρε λαμπὰς ἡ φωτεινὴ φωτὸς ἀκατασβέ-
στου, πεπλανημένων ὁδηγὲ, τυφλῶν ἡ βακτηρία, τῶν θλιβο-
μένων ἡ χαρὰ, ἀδικουμένων ῥύστις. χαῖρε βάθος μυστηρίων
τοῦ θεοῦ τῶν ἀποκρύφων. χαῖρε κόρη. χαῖρε πύλη κεκλεισ-
μένη, καὶ πηγὴ ἐσφαγισμένη. χαῖρε σκέπη. χαῖρε χώρα. χαῖ-
ρε ὕψος τῶν ἀγγέλων, καὶ κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. χαῖ-
ρε πάντων ἡ χαρὰ, καὶ ἡ ἀντίληψις. χαῖρε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρ-
κὶ τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ θεὸν, χρυσοῦν θυμιατή-
ριον, καὶ γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.
χαῖρε ἰσχύς. χαῖρε τροφή. στολή. ἀντίληψις. δόξα. πνοή.
προστάτις. πορφύρα θεοΰφαντε. στάμνε, ῥάβδε. πόκε. τό-
με. κούφη νεφέλη. σὲ μακαριοῦμεν. σὲ δοξολογοῦμεν. σὲ ὑμ-
νολογοῦμεν, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τε-
κοῦσαν, τὴν ὄντως θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ALDVS MANVTIVS ROMANVS
Studiosis adolescentulis. S. P. D.

Nihil prętermittere est animus, quod utile credamus futurum ijs, qui graece discere concupiscunt, optimeq; scire latine. Quamobrē graecas literas, ac diphthongos, earumq; nomina, & potestatem, ac quemadmodum in latinū transferantur cum exemplis ad id accommodatis annotauimus. addidimus etiam abbreuiationes, ut facilius graeca legere perdiscatis. Et quia operaepretium existimauimus scire uos graece salutationē Angeli ad Beatissimam Virginem, exulumq; filiorū Euae ad eandē, nec non Diui Ioānis Euangelium. In principo erat uerbum. Item Symbolum Apostolorum, haec omnia cum latina interpretatione imprimenda curauimus. Addidimus carmina Pythagorae, cognomento, ob ipsorū excellentiam, & diuinas admonitiones, aurea. Phocylidis item praecepta sanctiss. quem antiquis Ethographis annumerat Isocrates. quae si placuisse cognouero, habeo lōge meliora, maioraq;, quae postea Deo fauente condonabuntur. Omnem enim uitam decreuimus ad hominum utilitatem consumere. Deus est mihi testis, nihil me magis desiderare, quā prodesse hominibus, quod & anteacta uita nostra ostendit ubicunq; uiximus, & ostēsuram speramus (quando id uolumus) in dies magis, quandiu in hac lachrymarū ualle, & plena miseriae uiuimus. Dabo

igitur operam, ut quantum in me est, semper prosim nam & si quietam, ac tranquillam agere uitam possumus, negociosam tamen eligimus, & plenam laboribus. Natus est enim homo nõ ad uoluptates, bono, & docto uiro indignas, sed ad laborem, & ad agendum semper aliquid uiro dignum. non torpeamus igitur, nõ uitam in ocio, uentri, somnoq́ʒ, & reliquis uoluptatibus indulgẽtes, transeamus ueluti pecora. Nam (ut inquit Cato) Vita hominis prope uti ferrum est, ferrũ si exerceas conteritur, si nõ exerceas, tamen rubigo interficit. ita si se homo exerceat, consumitur, si non exerceat, torpedo plus detrimenti affert, quam exercitatio. Valete.

Literæ apud græcos sunt quatuor & viginti.

Α α	ἄλφα.	Alpha	a.		Ξ ξ	ξῖ.	Xi	x.
Β ϐ	βῆτα.	Vita	b.		Ο ο	μικρόν.	micron	o.
Γ γ	γάμμα.	Gāma	g.		Π π	πῖ.	Pi	p.
Δ δ	δέλτα.	Delta	d.		Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r.
Ε ε	ψιλόν.	Epsilō	e.		Σ σ ς	σῖγμα.	Sigma	s.
Ζ ζ	ζῆτα.	Zita	z.		Τ τ	ταῦ.	Taf	t.
Η η	ἦτα.	Ita e lōgū.			Υ υ	ψιλόν.	Ypsilō	y.
Θ ϑ	θῆτα.	Thita	th.		Φ φ	φῖ.	Phi	ph.
Ι ι	ἰῶτα.	Iota	i.		Χ χ	χῖ.	Chi	ch.
Κ κ	κάππα.	Cappa	c.		Ψ ψ	ψῖ.	Psi	ps.
Λ λ	λάϐδα.	Lābda	l.		Ω ω	μέγα.	O mega o magnū.	
Μ μ	μῦ.	My	m.					
Ν ν	νῦ.	Ni	n.					

De diuisione literarum græcarum.

Diuiduntur hæ quatuor & viginti literæ in duas parteis in uocaleis & consonanteis.

Vocales sunt septem.

Α α. Ε ε. Η η. Ι ι. Υ υ. Ο ο. Ω ω.

Diuiduntur septē uocales in treis parteis, in semper longas, semper breueis, & communeis.

Vocales semper longæ duæ.

η ω.

Vocales semper breues duæ.

ε ο.

Vocales communes tres.

α υ ι.

De diphthongis proprie & improprie.

Diphthongi ex uocalibus fiunt. sunt autem diphthongi proprie & improprie.

Diphthongi proprie sunt sex.

ΑΙ αι ἄλφα ἰῶτα. Alpha iota. ΑΥ αυ ἄλφα υ ψιλόν. Alpha ypsilon. ΕΙ ει ε ἰῶτα. e iota. ΕΥ ευ ψιλόν. e ypsilon. ΟΙ οι ο ἰῶτα. o iota. ΟΥ ου ψιλόν. o ypsilon.

Diphthongi improprie item sex.

Ἄλφα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. alpha cum iota subscripto sic ᾳ. ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. ita cum iota subscripto sic ῃ. ω μέγα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. o mega cum iota subscripto sic ῳ. υ ψιλὸν μετὰ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου., idest ypsilon cum iota adscripto sic υι. ω μέγα υ ψιλόν, idest o mega ypsilon sic ωυ. ἦτα υ ψιλόν, ita ypsilon sic ηυ.

De consonantibus.

Consonantes sunt decem & septem, β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Quæ diuiduntur in duas parteis in semiuocaleis & mutas.

Semiuocales sunt octo. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Rursus semiuocales diuiduntur in duas parteis in duplices & in immutabileis.

Duplices sunt tres ζ ξ ψ.

Immutabiles quatuor λ μ ν ϱ. Sigma uero remanet semiuocalis.

Mutæ sunt nouem. β γ δ κ π τ ϑ φ χ. quæ secantur in treis parteis. In tenuis. aspiratas. & medias Tenues sunt tres κ π τ.

Mediæ item tres β γ δ.

Rursus aspiratæ tres. ϑ φ χ.

Et sciendum treis tenuis. κ π τ. Habere suas aspiratas. ϑ φ χ. Medias uero β γ δ. Habet enim κ suam aspiratam, χ. & mediam γ. π uero habet suam aspiratam, φ. & mediam, β. τ habet suam aspiratam, ϑ. mediam uero, δ. Constituãtur autem sic.

Te	κ	Me	γ	Aspi	χ
nu	π	di	β	ra	φ
es	τ.	æ	δ.	tæ	ϑ.

Quæ tantam habẽt inter se cognationem, ut tenuis sæpe transeat in suam aspiratam & mediam. Item aspirata in tenuẽ, mediamq;. rursus media in tenuẽ, atq; aspiratam. quod facile patet exemplis. κ transit in suam aspiratam χ in fine dictionis sequente uocali aspirata, ut οὐχ οὗτως ἐστὶν pro οὐκ ἔστιν οὗτως. primũ οὐχ habet χ, quia supra ο est aspiratio. secundũ uero κ. quia sequitur ε. cum tenui, & πεποίηχ' ὅπερ ἐκέλευσας pro πεποίηκα ὅπερ ἐκέλευσας.

τ transit, in ϑ. ut αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα. pro αἰδεῖσθαί τε ἱερῆα sic in καθέδρα κατὰ καὶ ἕδρα abijcitur alpha κατὰ θλίψιν, & τ. transit in ϑ. quia inuenit supra ε, aspirationem. Idem fit in καθέζομαι, καθὸ, ex κατὰ καὶ ἕζομαι, κατὰ καὶ ὅ.

π transit in φ, sic ὑφ᾽ ἑν. integrum est. ὑπὸ ἑν, sed κατὰ θλίψιν fit ὑφ᾽ ἑν. quia π inuenit supra ε aspirationem, transit in suam aspiratam φ, & fit ὑφέν. sic ἐφίππια, ἐξ ἐπὶ καὶ ἵππος. ἐφ᾽ ᾧ, ἐξ ἐπὶ καὶ ᾧ. ἐφοράω, ἐκ τοῦ ἐπὶ καὶ ὁράω. sic per quã multa alia. Hanc transmutationem pulchrum est deprehendere in coniugationibus. nam idcirco prima coniugatio barytonorum habet φ, aspiratam ante α, in præterito, qa in præsenti est uel π tenuis. uel β media uel πτ, uel ipsum φ, ut λείπω, λέλειφα. λείβω, λέλειφα. τύπτω, τέτυφα. γράφω, γέγραφα. in futuro uero ψ. quæ est π, σ, α, β, π, φ, πτ. in præsenti. ut τύψω pro τύπσω. Eodẽ modo secunda cõiugatio barytonorum ideo habet in præterito χ, quia in p̃senti est γ media κ tenuis uel κτ. uel ipsum χ. ut λέγω, λέλεχα, πλέκω, πέπλεχα. τίκτω, τέτεχα. λέχω, λέλεχα. In futuro uero transeunt in ξ. quia idẽ est quod κ, tenue, & σ, est enim ξ, κσ. ut λέξω pro λέκσω. mutant̃ etiam aspiratæ in suas tenues in præteritis geminantibus primã sic, φύω, πέφυκα. χαλέπτω, κεχάλεφα. θαυμάζω, πεθαύμακα, quod fit ad euitandã cacophoniam, idest dissonantiam. præterea in præteritis passiuis mediæ pro aspiratis ponuntur ante μαι. γ. enim ponitur pro χ, ut λέλεχα, λέλεγμαι. β pro φ ut τέτυφα deberet esse passiuum præteritum τέτυβμαι, sed quia ante μ non admittitur β, transmutatum est β in μ, ut τέτυμμαι pro τέτυβμαι. γέγραμμαι pro γέγραβμαι. Rursus mediæ trãseunt in aspiratas sic, λέλεγμαι, ἐλέχθην γ in χ. τέτυμμαι pro τέτυβμαι, ἐτύφθην β in φ. Item in tenues ut λέλεγμαι, λέλεκται γ in κ. τέτυμμαι pro τέτυβμαι τέτυπται β in π.

Quod & nos facimus græcas literas in nostras cō- mutantes, quod paulopost, ubi quo nam modo græcæ literæ in nostras transeant, ostendemus.

De potestate literarum omnium, & diphthongorum.

Α, α. facit a, ut ἈΛΛΆ ἀλλὰ alla. ἈΓΑΘΌΣ. ἀγαθὸς. Agathos. Β, ϐ. facit u, ut ΒΆΡΒΑΡΟΣ. ϐάρϐαρος. uaruaros. ΒΑΒΑΊ, ϐαϐαὶ uauæ. Γ, γ. facit g, ut ΓΈΓΡΑΦΑ γέγραφα, gegrapha. Δ, δ. facit d, ut ΔΑΊΔΑΛΟΣ δαίδαλος dædalos. Ε, ε. facit e, ut ἘΓΏ ἐγὼ ego. Ζ, ζ. facit z. ut ΖΆΘΕΟΣ ζάθεος zatheos. Η, η. facit i, longum, ut ΦΉΝΗ φήνη phini. Θ, ϑ. facit th, ut ΘΆΝΑΤΟΣ ϑάνατος thanatos. Ι, ι. facit i. ut ἼΑΚΧΟΣ ἴακχος iacchos. Κ, κ. facit c, ut ΚΟΡΎΔΩΝ κορύδων corydon. Λ, λ. facit l, ut ΛΆΛΟΣ λάλος lalos. Μ, μ. facit m, ut ΜΟΡΜῺ μορμὼ mormo. Ν, ν. facit n. ut ΝΑῚ ναὶ næ. Ξ, ξ. facit x, ut ΞΑΝΘΌΤΡΙΞ ξανθότριξ xanthotrix. Ο, ο. facit o, paruum, ut ὈΒΕΛΊΣΚΟΣ ὀϐελίσκος ouelifcos. Π, π. facit p, ut ΠΆΠΠΑ πάππα pappa. Ρ, ϱ. facit r, ut ῬΏΜΗ ῥώμη rhomi. Σ, σ. facit ſ, ut ΣΆΡΞ σὰρξ ſarx. Τ, τ. facit t, ut ΤΆΛΑΝΤΟΝ τάλαντον talanton. Υ, ύ. facit y, ut ὝΜΝΟΣ ὕμνος hymnos. Φ, φ. facit ph, ut ΦΊΛΟΣ φίλος philos. Χ, χ. facit ch, ut ΧΡΙΣΤῸΣ χριστὸς Christos. Ψ, ψ. facit pſ, ut ΨῚΞ ψὶξ pſix. ΨΕΛΛΊΖΟΜΑΙ ψελλίζομαι pſellizomæ. ΨῈ ψὲ pſe. Ω, ω. facit o, longū, ut ὮΚΑ ὦκα oca. ΧΙΤῺΝ χιτὼν chiton.

De potestate diphthongorum.

ΑΙ, αι. facit æ, ut ΑἸΓΊΣ αἰγὶς ægis. ΑΥ, αυ. facit af, ut medium inter b & f ut ΑΥ̓ΤΊΚΑ aftica ΑΥ̓ΛῊ, αὐλὴ auli. ΕΙ, ει, facit i, longum, ut

ΕΙΣ,ις. εἰς ΕΙ'ΚΩΝ εἰκὼν icon. ΧΕΙ'Ρ χὶρ chir. ΕΥ,ευ. facit ef medium inter b & f, ut ΕΥ'ΓΕ εὖγε eufge. ΘΗΣΕΥ'Σ Θησεὺς thiseus. ΟΙ, οι. facit i, longum, ut ΟΙ'ΜΟΙ οἴμοι imi. ΟΥ, ου, facit u uocalem longam ut ΟΥ'ΚΟΥ'Ν οὐκοῦν ucun.

De potestate diphthongorum improprie.

ᾳ cum ι subscripto facit a, ut ἐν τᾳ̃θιοπίᾳ en tathiopia. ᾄδω ado. ῃ cum ι subscripto facit i, longum ut τῇ μούσῃ. ti musi νηρῇδες nerides. ῳ cum iota subscripto facit o longum, ut ἡ παλινῳδία, hi palinodia, τῷ ἀνθρώπῳ to anthropo. ueteres uero non subscribebant iota, sed adscribebant sic τῶι ξἀνείαι, to ænia. τῆι μούσηι, ti musi τραγωιδίαι, tragodia quod in codicibus antiquis licet uidere, minore tamen iota α η ω literis, quibus adscribitur, & eiusdem fere quantitatis, cuius est apud nos, quod subscribitur quæ antiqua scribendi consuetudo adhuc quoque remanet in grandioribus literis, sic ΤΩ͂Ι ΛΟ'ΓΩΙ to logo. ΤΗ͂Ι ΜΟΥ'ΣΗΙ ti musi. ΜΑΙ'Α maæa. ΥΙ cum iota sic ΥΙ, υι facit i longum, ut Α'ΡΠΥΙΑ ἅρπυια harpyia. ΜΥΙ͂Α μυῖα myia ἡ πιτυφυῖα τῆς πιτυφυίας i tetyphyia tis tetiphyias. ΗΥ ηυ facit if mediũ inter b & u consonantẽ. ut ΗΥ͂ΔΑ ΠΡΟΣΗΥ'ΔΑ ibda prosibda. αὐλέω ηὔλεον ηὔλικα ηὐλήκειν ηὔλησα ableo ibleon iblica iblicin iblisa. ΩΥ ωυ facit of medium inter b & u consonantem, ΩΥΤΟ'Σ ὠυτὸς oftos pro αὐτὸς. & θωυμαστὸς thofmastos pro θαυμαστὸς qua diphthõgo iones utuntur pro αυ.

Quemadmodum literæ, ac diphthongi græcæ in latinum transferantur.

A, α mutatur in a, ut κάλαθος alathus. Interdum in e, ut τάλαντον talētū. Item in i, ut κάναστρον caniſtrū. Item in o, ut μάρμαρον marmor. κάρυλος corylus. & in u, ut Ηράκλῆς Hercules ὑπερθέσει τοῦ κ. Et in æ diphthongum, ut. ἀσκληπιὸς æſculapius. B, β mutatur frequentisſime in b, ut φοῖβος phœbus. βάρβαρος barbarus. aliquando in p, ut βαβαὶ papæ. quanquam παπαὶ etiam græci dicunt. Item in ph, ut θρίαμβος triūphus. Γ, γ mutatur in g, ut γαλάτεια galatea. γίγας gigas. γένος genus. uertitur etiam in n, in ijs dictionibus, q̄ apud græcos commutatur ν in γ ſequentibus γ κ χ ξ ut ἄγγελος angelus. δίφθογγος diphthongus. ἄγκυρα ancora. ἀγχίσης anchiſes. σφίγξ ſphinx. Quoniam igitur ante γ κ χ ξ non admittitur ν apud græcos, mutatum eſt ν in γ. quod Romani rurſus in n commutarunt. & ſi antiqui græcam orthographiam obſeruantes Aggelus. diphthongus ſcribebant per duplex gg. Δ, δ commutatur in d, ut διδὼ, dido. δαίμων demon. Interdum in b, ut δὶς bis, & in l ut, ὀδυσσεὺς ulyſſes. ſicut apud nos, ut ſedes, ſella. nam d & l inuicem ſibi cedunt

E pſilon mutatur in e breue ut ἐγὼ ego. γένεσις geneſis. Ζ remanet ut ζάκυνθος zacynthus. ζέφυρος zephyrus. Interdum mutatur in geminum ſſ, ut μᾶζα maſſa. πατρίζω patriſſo. Η eſt e longum ut πηνελόπη Penelope. πηνελόπης Penelopes. Ηράκλῆς Hercules, interdum mutatur in a lon-

gum ut μήτηρ mater. νηίς nais. φήμη fama. σίνηπι sinapi. θρήκη thrace. Item in æ diphthongum, ut κῆρος cera. σκηνὴ scæna. σκηνοπηγία scænophegia. ἠθικὴ æthica. θ, ϑ mutatur in th aspiratum, ut θρήκη thrace. θυρσὸς thyrsus. Interdum in suam tenuem, idest t. ut θρίαμβος triumphus. Item in suam mediam, idest d ut θεὸς deus. θεὰ dea. ι mutatur in i modo longum, modo breue ut ἀγχίσης anchises. νεστορίδης nestorides. κ mutatur in c, ut κάκος cacus. κωκυτὸς cocytus. interdum in suam mediam g, ut κώβιος gobius. κύκνος cygnus, quanquam & cycnus dicimus. Item in p, ut λύκος lupus. λ, mutatur in l, ut πάλλας Pallas. λὺγξ lynx. λύρα lyra. λὺξ lux. λωτὸς lotus. μ mutatur in m, ut γραμματικὸς grammaticus. στέμμα stemma. μέμνημι memini. μελπομένη melpomene. ν uertitur in n, ut ναῦς nauis. νηίς nais. νὺξ nox. νυκτέλιος nyctelius. ξ uertitur in x, ut ξενοφῶν xenophon. ξένιον xenium. ο micron uertitur in o breue, ut ὄλυμπος olympus. Item in u, ut ὀδυσσεὺς Vlysses. πόρφυρα purpura. συρακόσιος syracusius δωρικῶς. nam κοινῶς συρακούσιος dicitur. sed frequens mutatio est o in u in fine dictionis, ut κύπρος cyprus. ὅμηρος Homerus. πήλιον pelium. ἴλιον ilium. interdum in e. γόνυ genu. πὸς αἰωλικῶς pes. nam κοινῶς ποῦς dicitur. ἀλέξανδρος Alexander. κάπρος caper. π mutatur in p, ut πασιφάη Pasiphae. πάπποι pappi. πάππα Pappa. interdum in suam aspiratam, quæ est apud nos ph, ut τρόπαιον trophæum. λαπίθαι laphithæ. ὑψιπύλη hypsiphyle. Item in suam mediam, quæ est apud nos b, ut πύξος buxus. ἄψυρτος absyrtus.

nam ⁊ est pf, ut ἄρα⁊ arabs. ῥ uertitur in r, ut ῥήτωρ rhetor. ubi sciendum omnem dictionem, quae apud græcos scribitur per ρ. in principio dictionis, transferri a nostris in r cum aspiratione, ut ῥέα rhea. ῥητορική rhetorica. σ mutatur in s, ut σίσυφος Sisyphus. interdum in x, ut αἴας aiax. πίστρις pistrix. ubi imitamur dores, qui pro σύμμαχος ξύμμαχος pro συν ξὺν, dicunt. Item in τ ut σὺ, tu. σὲ, te. quod item doricum est. dores enim pro θάλασσα θάλαττα dicunt τήμερον pro σήμερον. τὺ pro σύ. unde Lucianus iocans composuit dialogum, ubi inducit a sigma accusari taf coram septem uocalibus, quod in dictionibus scribendis geminū σσ, excludatur a duplici ττ. ut pro γλῶσσα γλῶττα. θετταλία pro θεσσαλία. dicit enim sigma, ἀλλὰ τί λέγω ταῦτα; θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὅλης, θετταλίαν ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀπεκέκλεικέ μοι τὴν θάλασσαν. hoc est, Sed cur dic hæc? eiecit me ex thessalia tota, & ab omni me mari exclusit. τ uertitur in t, ut τροία troia τάνταλος tantalus. inuenitur etiam mutatum in s, sigma præcedente ut ὀστᾶ ossa. υ plerunque remanet, ut ἱερώνυμος Hieronymus. συνώνυμον synonymum. transit etiam in u, ut Ῥωμύλος Rhomulus. μῦς mus. σῦς sus. θύλη Thule. κῦμα cumę. πύξος buxus. πορφύρεος purpureus. δύω duo. κυβερνήτης gubernator. φυγή fuga. βότρυς botrus. γόνυ genu. φ uertitur in ph, ut φιλόσοφος philosophus. aliquando etiam in f, ut φυγὴ fuga. φήμη fama. Item in suam tenuem, ut σφαῖρα spæra, & in suam mediam, ut ἄμφω, ambo. χ mutatur in c cum aspiratione sic ch, ut χρύσης Chry-

ſes.χρυσόστομος Chryſoſtomus.χριστὸς Chriſtus, quę litera, quia figuram habet x noſtri, ſunt qui putant cum ſic ſcribitur Xp̃s, per x & per p ſcribi latinas literas, cum ea, quæ x uidetur, ſit χ, & quæ uidetur p, ſit ρ, & quamquam fere ſemper legimus in ſacris literis Chriſtus ſic ſcriptum Xp̃s, græce tamen ſcribatur, cum ſic ſcribitur. latine enim ſcribendum eſt per ch aſpiratum ſic Chriſtus. Eodem modo decipiũtur in Ieſus cum ſic ſcribitur IHS credentes hanc literam H aſpirationem eſſe, cum ἦτα græca uocalis, quæ eſt e productum tam apud nos, quam apud græcos, ut ἸΗΣΟΥ͂Σ IESVS. Item quia græci ἦτα ſic etiã ſcribunt H. quæ litera eſt ſimilis noſtrę longiuſculæ aſpirationi, latini ſic ſcribũt ih̃s quod uulgus per aſpirationem ſcribi exiſtimat. Quoniam aũt in ſermonem de aſpiratione incidimus, illud annotatione dignum exiſtimauimus acceptam eſſe aſpirationem noſtram ἀπὸ τῆς δασείας καὶ ψιλῆς. Accentibus græcis. Nam illi daſi an ſic notant ʽ & pſilen ʼ quos accentus in unum cõiungentes Romani, fecerunt eam aſpirationem, qua nos in grandiuſculis utimur literis, Qui tamen accentus nunc fere exoleuerunt apud græcos, quorum loco iuniore hiſce utuntur. ʽ ʼut δασεῖα habeat figuram c noſtri ſic ʽ ψιλὴ uero c inuerſi ſic ʼ Et hinc puto nos accepiſſe aſpirationẽ, qua curſim ſcribendo utimur. Nã ſi addideris pſilen denſo, aſpirationẽ facies, ſed inflexã. Quanquam ætate noſtra plures rectam, quam flexam ſcribentes notant. Hanc nos aſpirationem modo in s uertimus ut ἕξ ſex ἑπτὰ ſeptem ἕρπυλλον Serpyllum,

modo in u, ut ἑσπέρα Vespera ἐνετὸς Venetus. sed frequenter in nostram aspirationem, ut ὕμνος hymnus. Ἡσίοδος Hesiodus. ὅμηρος Homerus. υ mutatur in ps, ut αἰθίοψ æthiops. ψευδομάρτυρ pseudomartyr. ψίλωτρον psilotron. Aliquando transit in b, ut ἄραψ arabs ἄψυρτος absyrtus. Omega transit in o longum, ut ὠκεανὸς Oceanus. εἴδωλον idolum. ἥρωας heroas. κύκλωπς o. do ro. clo. productis. Illud etiam non præterierim silētio Christianos olim in libris sacris ineffabilis nomina Trinitatis Pater, Filius Spiritus Sanctus primis græcis characteribus scribere consueuisse, hoc est Π pro Pater. Υ pro Filius. Α pro Spiritus sanctus. nā Pater πατὴρ. græci dicunt & Filius Υἱὸς. & Spiritus sanctus πνεῦμα ἅγιον. Qua propter, qa ubi erat scripta litera Υ dicebant filius, nunc in alphabeto etiā ea litera in Gallia cisalpina filius dicitur uulgo sic. fio. zeta. pro y psilon, uel y græca. zeta id colligitur ex libris decretorum distinctione. lxxiii.

Quonam modo diphthongi græcæ ad nos ueniant.

αι mutatur in æ diphthongum, ut αἰνείας Aeneas. ἑβραῖος hebræus. παλαίστρα palæstra. παιάν. pæan. interdum diuiditur, ut αἴας aiax. μαῖα maia. αυ uertitur in au, ut αὐλὴ aula. θησαυρὸς thesaurus. Sed aduerte ne te decipiant Nicolaus. Menelaus & similia, in quibus non est diphthōgus au, sed sunt due syllabæ, quia sunt a græcis in αος ut νικόλαος, μενέλαος.

ει mutatur uel in e longum ut ἀχιλλεῖος Achilleus. καλλιοπεία Calliopea, uel in i longum, ut νεῖλος Nilus. θάλεια Thaleia. εἴδωλον idolum.

ευ mutatur in eu, ut θησεὺς Theseus. εὖγε Euge. εὖρος

Eurus

οι mutatur in œ diphthongum,ut φοῖβος Phœbus, οἰνοφόρον œnophorum,ἀλφεσίβοιος Alphesibœus.μελί-βοιος Melibœus.

ου mutatur in u longam , ut μοῦσα musa. οἰδίπους œdipus,

De diphthongis impropriε.

ᾳ cum iota subscripto transit in æ diphthõgum,ut τῇ λήδᾳ huic ledæ.

ῃ cum iota subscripto transit in æ diphthongum, ut τῷ ποιητῇ huic poetæ.

ῳ cum iota subscripto transit in œ diphthõgum, ut ἡ κωμῳδία hæc comœdia.ἡ τραγῳδία hęç tragœdia. Sed an diphthõgos,& ε,η,ο,ω,υ. uocaleis ut nũc nos, antiqui quoq; pronuntiauerint,in fragmẽtis nostris disputaturi sumus, nam & græci meo iudicio suas diphthongos,& nos nostras tum quas diximus,uo-caleis,perperam pronuntiamus. Idem etiã pronun-tiandis accentibus non seruata syllabarum quantita te fieri iudicamus,ut θρω ἄνθρωπος corripere,& μο in σιμόεις producere uideamur propter accentum.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Pater noster qui es in cœlis sanctificetur nomen
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
tuum adueniat regnum tuum, fiat uoluntas
σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
tua, sicut in cœlo, & in terra. panem nostrum
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν
quotidianum da nobis hodie. & dimitte nobis
τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν
debita nostra, sicut & nos dimittimus de-
τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει-
bitoribus nostris. & ne inducas nos in tentationem.
λέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.
Sed libera nos a malo. Amen.
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Salutatio Angeli ad Beatissimam uirginem.

Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον.

Aue gratia plena Maria, dominus tecum.
Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία. ὁ κύριος μετὰ σοῦ.
benedicta tu in mulieribus. & benedictus fru-
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. καὶ εὐλογημένος ὁ καρ-
ctus uentris tui, quoniã Saluatorem peperisti ani-
πὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυ-
marum nostrarum.
χῶν ἡμῶν.

AD EANDEM ALTERA.
ΕἸΣ ΤῊΝ ΑΥ̓ΤῊΝ ἝΤΕΡΟΣ.

Salue regina, mater misericordiæ. uita. dulce-
χαῖρε δέσποινα, μῆτερ ἐλέους. ζωή. γλυκύ-
do, & spes nostra salue, ad te clamamus
της, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς
Euæ exules filij. ad te suspiramus gemen-
Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζον-
tes & flentes in hac lachrymarum ualle.
τες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι.
Eia iam aduocata nostra. misericordes tuos
ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν. τοὺς εὐσπλάγχνους σου
oculos ad nos conuerte, & IESVM bene-
ὀφθαλμοὺς ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ ἸΗΣΟΥ͂Ν τὸν εὐλο-
dictum fructum uentris tui post exilium
γημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου μετὰ τὴν ὑπερορίαν
hoc nobis ostende. o clemens, o pia
ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε
o dulcis uirgo Maria.
ὦ γλυκασμὲ παρθένε Μαρία.

Symbolum Apostolorum.
Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.

Credo in unum deũ patrem omnipotentẽ facto-
Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, ποιη-
rem cœli & terræ. uisibiliũq; omniũ, & inuisibi-
τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀορά-
lium. & in unũ dñm Iesum Christum filium Dei
των. καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χριστὸν, τὸν ὑιὸν τοῦ θεοῦ

unigenitum ex patre natum ante
τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
omnia ſecula. lumen de lumine. Deum uerum
πάντων τῶν αἰώνων. φῶς ἐκ φωτός. θεὸν ἀληθινὸν
de Deo uero. genitum non factum conſub-
ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμο-
ſtantialem patri, per quem omnia facta ſunt. qui
ούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τὸν
propter nos homines, & propter noſtram ſalu-
δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-
tem deſcendit de cœlis. & incarnatus eſt
ρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα
de ſpiritu ſancto, & Maria Virgine, &
ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ
homo factus eſt. crucifixus que pro nobis ſub
ἐνανθρωπήσαντα. σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Pontio Pilato. & paſſus & ſepultus eſt, &
Ποντίου Πιλάτου. καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ
reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas, &
ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ
aſcendit in cœlos, & ſedet a dex-
ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δε-
tris patris. Et iterum uenturus eſt cum glo-
ξιῶν τοῦ πατρός. καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δό-
ria iudicare uiuos, & mortuos, cuius regni
ξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
non erit finis. & in ſpiritum ſanctum dominum
οὐκ ἔσται τέλος. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον
uiuificantē, qui ex patre & filio procedit,
τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον

Qui cum patre & filio simul adoratur, &
τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ
conglorificatur, qui locutus est per prophetas, in
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν, εἰς
unam sanctam catholicam & apostolicam ecclesiā.
μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν.
Confiteor unum baptisma in remissionē peccatorū.
ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
expecto resurrectionem mortuorum. & uitam
προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν
uenturi seculi.
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Euangelium sancti Ioannis.

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

In principio erat uerbum, & uerbum erat apud
Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
deum & deus erat uerbum. hoc erat in principio
τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
apud deum. omnia per ipsum facta sunt. & sine
πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς
ipso factum est nihil quod factū. In ipso uita erat,
αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν,
& uita erat lux hominum, & lux in tenebris
καὶ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ
lucet, & tenebræ eam non cōprehēderunt. fuit
φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο
homo missus a deo, nomen ei Ioan-
ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάν-

nes. hic uenit in testimonium, ut testificaretur de
νης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
lumine, non erat ille lux, sed ut testificaretur
τοῦ φωτός. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ᾽ ἵνα μαρτυρήσῃ
de lumine. Erat lux uera quæ illuminat om-
περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάν-
nem hominẽ uenientem in hunc mundum. in mun-
τα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσ-
do erat & mundus per ipsum factus est, & mundus
μῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος
eum non cognouit. In propria uenit, & sui
αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι
eum nõ receperunt. Quotquot aũt receperunt eum,
αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν,
dedit eis potestatem filios dei fieri, creden-
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν, τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πι-
tibus in nomine eius. qui non ex sanguinibus
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων,
neque ex uoluntate carnis, neq; ex uoluntate uiri.
οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς,
sed ex deo nati sunt. Et uerbum caro factum est, &
ἀλλ᾽ ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ
habitauit in nobis. & uidimus gloriam eius
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ,
gloriam quasi unigeniti a patre, plenum gra-
δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς, πλήρη χάρι-
tiæ & ueritatis.
τος καὶ ἀληθείας.

ΧΡΥΣᾶ ἜΠΗ ΤΟΥ͂ ΠΥΘΑΓΟ΄ΡΟΥ.

Immortaleis primum deos lege, ut dispositi sunt
Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ, ὡς διάκεινται,
Cole, & uenerare iusiurādū. deide Heroes illustreis.
Τίμα, καὶ σέβου ὅρκον, ἔπειθ᾽ ἥρωας ἀγανούς.
Et terrenos uenerare dæmones legitime sacrificans.
Τούς τε καταχθονίους σέβου δαίμονας ἔννομα ῥέζων.
Et parenteis honora, & proxime cognatos.
Τούς τε γονεῖς τίμα, τοὺς ἄγχιστ᾽ ἐκγεγαῶτας.
Sed ex alijs uirtute fac am cum, qui optimus sit.
Τῶν δ᾽ ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον, ὅς τις ἄριστος.
Benignis aūt pare sermonibus, operibusq; utilibus.
Πραέσι δ᾽ εἶκε λόγοις, ἔργοισί τ᾽ ἐπωφελίμοισι.
Neq; odio habe amicum tuum peccati causa parui.
Μηδ᾽ ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
Quoad possis. posse enim prope necessitatē habitat.
Ὄφρα δύνῃ. δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Hæc quidem sic scito, sed dominari assuesce hisce,
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ᾽ εἰθίζεο τῶνδε,
Ventri primum, & somno, luxuriæq;,
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
Et iræ, facies aūt rem turpem nunq; neq; cum alio,
Καὶ θυμοῦ. πρήξεις δ᾽ αἰσχρόν ποτε μήτε μετ᾽ ἄλλου,
neq; separatim. oium aūt maxīe, pudeat te tui ipsius.
Μήτ᾽ ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστ᾽ αἰσχύνεο σαυτόν.
Tum iustitiam exerce opereq; uerboq;.
Εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε, λόγῳ τε.
neq; stulte teipsum habere in re ulla assuesce.
Μηδ᾽ ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.

Sed scito, moriendum esse fato omnibus.
ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι.
pecunias āt aliquādo possidere ama, aliqñ perdere.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλει, ἄλλοτ' ὀλέσθαι
Quotq; diuinis fortunis mortales dolores habent,
ὅσσά τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
horū q̄cunq; p̄te hēas, ęquo aio fer. neq; ægre feras.
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράως φέρε, μὴδ' ἀγανάκτει,
curare autem decet quoad possis. sic autē considera
ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνῃ ὧδε δὲ φράζευ.
non ualde bonis istorum multum fortuna præbet.
οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς, τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
multi autem hominibus sermones, maliq; & boni
πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε, καὶ ἐσθλοὶ
accidunt, q̄bus neq; obstupesce, neq; sane p̄mittas.
προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
implicari te ipsum. mendacium aūt si quod dicatur,
εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἤν πέρ τι λέγηται,
æquo animo feras. q̄d āt tibi dicā, omni in re p̄ficiat.
πράως ἴσχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
nullus neque uerbo te decipiat, neq; re
μηδείς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ.
fac, neque dic, quot tibi non melius est.
πρῆξαι, μηδ' εἰπεῖν, ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
consule autem ante opus, ne stulta sint.
βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
timidi facereq;, dicereq; stulta proprium uiri,
δειλοῦ τοι πρήσσειν τε, λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
sed ea perfice, quæ te non postea dolore afficiant.
ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.

fac nihil eorum, quæ non scis, sed docere
πρῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκευ
quęcunque necesse est, & delectabilissimã uitã sic pages
ὅσσα χρεὼν. καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
neque sanitatis circa corpus negligentiã hẽre oportet
οὐδ᾽ ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ᾽ ἀμέλειαν ἔχειν χρὴ,
Sed potusque mensuram, & cibi, exercitiorumque
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε
fac. mensuram aũt dico eã, quę te dolore nõ afficiat.
ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ᾽ ὃ μὴ σ᾽ ἀνιήσῃ.
assuesce aũt uiuẽdi modum habere purum. firmum.
εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον. ἄθρυπτον.
Et caue ea facere, quæ inuidiam habeant.
καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Ne expẽde præter tempus, tanquam bonorum nescius.
Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων.
neque illiberalis sis. mẽsura omnibus i rebus optima.
μήδ᾽ ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
fac aũt ea, quæ te nõ lædant cõsidera aũt ante opus.
πρῆσσε δὲ ταῦθ᾽, ἅ σε μὴ βλάψῃ, λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.
neque somnum mollibus in oculis suscipe,
μήδ᾽ ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ᾽ ὄμμασι προσδέξασθαι.
ante, quã diurnorũ operũ ter unũquodque percurras.
πρὶν, τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
quo trãsgressus sum? qd feci? quod mihi decẽs ñ pfectũ ẽ
πῆ παρέβην; τί δ᾽ ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
incipiens a primo, percurre & que postea.
ἀρξάμενος δ᾽ ἀπὸ πρώτου, ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα
mala quidem operatus, dele, bona uero, lætare.
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο, χρηστὰ δὲ, τέρπου.

hæc labora. hæc meditare. hæc oportet cupere te,
ταῦτα πόνει. ταῦτ᾽ ἐκμελέτα. τούτων χρὴ ἐρᾶν σε,
hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent,
ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει,
næ per nostræ animæ dantem quaternionem:
ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρα ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
fontem perennis naturæ. sed uade ad opus,
παγὰν ἀενάου φύσεως. ἀλλ᾽ ἔρχευ ἐπ᾽ ἔργον,
deos precatus ut perficiant, his autem impetratis,
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι, τούτων δὲ κρατήσας,
cognosces immortaliũq; deorũ, mortaliũq; hoĩum
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων
consistentiam, ut singula prætereunt, utq; tenẽtur.
σύστασιν. ἧτε ἕκαστα διέρχεται, ἧτε κρατεῖται.
cognosces aũt quatenus fas est, naturã in oĩ similem,
γνώσῃ δ᾽ ἣ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην,
ut neq; insperanda speres, neque te quid lateat:
ὥστε σε μήτ᾽ ἄελπτ᾽ ἐλπίζειν, μήτε τι λήθειν.
cognosces aũt homines spontanea detrimẽta hñteis.
γνώσῃ δ᾽ ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ᾽ ἔχοντας.
miseri, qui bona prope cum sint, non uident,
τλήμονες, οἵτ᾽ ἀγαθῶν πέλας ὄντων, οὐκ ἐσορῶσιν,
neq; audiunt. solutionem aũt malorũ pauci norunt.
οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.
talis fortuna mortaliũ lædit mẽteis. hi sed cylindris,
τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις
ex aliis in alia feruntur, infinita nocumenta hñtes.
ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ᾽ ἔχοντες.
molesta enim comes lis nocens latet,
λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε

insita. quod nō oportet adducere, sed cedendo fugere.
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν.
Iupiter pater, uel a multis malis quiescas omneis,
Ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν παύσειας ἅπαντας,
Vel omnibus ostendas, qua nam sorte utantur.
ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
Sed tu confide quōm diuinum genus est mortalibus.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.
Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
Quorū si quid tibi curæ est, uinces quæ te iubeo
ὧν εἴ σοι τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω
medicando, animam autem laboribus istis liberabis.
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
sed abstine ciborū, quos diximus, inque purgatiōibus.
ἀλλ' εἴργου βρωτῶν, ὧν εἴπομεν, ἔν τε καθαρμοῖς,
inque liberatione animi diiudica, & cōsidera singula
ἔν τε λύσει, ψυχῆς κρῖνον, καὶ φράζευ ἕκαστα,
aurigam iudicium constituens desuper optimum.
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
cum autem relicto corpore, ad æthera liberū fueris.
ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα, ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
eris imortalis deus. icorruptibilis, nō āplius mortalis.
ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς, ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

Finis aureorum Carminum Pythagoræ.

Τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ Πυθαγόρου.

VERSVS IN PHOCILIDEM.

ΣΤΟΙ'ΧΟΙ ΕΙ'Σ ΤΟ'Ν ΦΩΚΥΛΙ'ΔΗΝ.

Phocylides decentem uiuens uitam.
ὁ φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον.
Vt Christi discipulus, ut apostolus magnus.
ὡς χριστομύστης, ὡς ἀπόστολος μέγας.
Vt auditor dei uaticiniorum.
ὡς ἀκροατὴς τῶν θεοῦ θεσπισμάτων.
Et Antistes optimorum operum.
καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων.
Euangelice hæc dicit & scribit,
εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει,
utilia existentia ijs, qui in uita.
εὔχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

IN EVNDEM ALTERI.

ΕΙ'Σ ΤΟ'Ν ΑΥ'ΤΟ'Ν Ε'ΤΕΡΟΙ.

Hæc iustitijs sanctis dei consilia declarat.
ταῦτα δίκης ὁσίησι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Phocylides uirorum sapientissimus. diuina dona.
φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος, ὄλβια δῶρα.

Phocylidis poema admonitorium.

φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

Neq; nuptias furare, neq; masculam uenerẽ excita.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν,
neque fraudes suę.neque sanguine manum pollue.
μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
ne ditare iniuste. sed ex iustis uiue.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.

Contentus sis præsentibus, & alienorum abstine.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
Mendacia ne dicas, sed uera omnia loquere.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Primum deum cole, deinde autem tuos parenteis.
πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Omnibus iusta tribue, neq; iudiciũ in gratiã trahe.
πᾶσι δίκαια νέμειν, μήδε κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
neq; repellas paupertatẽ. iniuste ne iudices personã.
μὴ ῥίψῃς πενίην, ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.
Si tu male iudicaueris, te deus postea iudicabit.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.
Testimonium falsum fuge. iusta loquere.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν. τὰ δίκαι' ἀγορεύειν.
Virginitatem custodi. fidem uero in omnibus serua.
παρθενίην τηρεῖν πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
mẽsuras tribue iustas. bona aũt mẽsura in omnibus.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια. καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι
Bilancem ne feri alterijugem, sed æquam trahe.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
Neque peieres, neque inscienter, neque, sponte.
μήτ' ἐπιορκήσῃς, μήτ' ἀγνῶς, μήτε ἑκοντί.
Peieratorẽ odit deus immortalis, quicunq; iurauerit.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὀμόσσῃ.
Semina ne furare, execrandus quicunq; sumit.
σπέρματα μὴ κλέπτειν, ἐπαράσιμος ὅς τις ἀρεῖται.
mercedem laboranti da; ne preme pauperem
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλῖβε πένητα.
linguæ mẽtẽ adhibe. celãdũ uerbũ in mẽtibus tene.
γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.

neq; iniustũ facerē uelis, neq; iniustitiā facere finas.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
mendico statim da, neq; cras ueni dicas.
πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μήδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
implens tuam manũ, misericordiā indigenti præbe.
πληρώσας σῷ χεῖρ' ἔλεον χρήζοντι παράσχειν.
peregrinum in domum suscipe, & cæcum duc.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
Naufragos miserare quoniā nauigatio est incerta.
ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
manum lapso da. salua uero per miserũ uirum.
χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
Cōes passiones oium, uita, trochus, instabiles diuitiæ.
κοινὰ πάθη πάντων, ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.
Diuitias habens, tuam manum egenis porrige.
πλοῦτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.
quæ tibi dedit deus, ex ijs indigentibus præbe.
ὧν σοι ἔδωκε θεὸς, τούτων χρήζουσι παράσχου.
sit cōmunis uniuersus uictus, & concordia omnia.
ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.
ensem accingitor nō ad cædem, sed ad defensionē.
τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.
utinam autem non egeas neq; iuste, neque iniuste.
εἴθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔννομα, μήτε ἀδίκως.
si enim occidas inimicum, tuam manum polluis.
ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν σῷ χεῖρα μιαίνεις.
agri uicinantis abstine, neque transgrediaris.
ἀγροῦ γειτονεύοντος ἀπόσχεο, μήδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
omniũ modus optimus, prætergressiōes uero malæ.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεειναί.

neque ullum crescentem fructum lædas arui.
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
sint æquihonori aduenæ inter ciues.
ἔστωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις.
omnes enim paupertatem experimur multiuagam.
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου.
regio uero nullum firmum habet solum hominibus.
χώρη δ' οὔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Auaritia mater malitiæ uniuersæ.
ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
Aurum semper dolus est, & argentum hominibus.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ, καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
o aurũ malorũ princeps uitiperda, omnia minuens
χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων
Vtinam non mortalibus esses nocumentũ amabile.
εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
tua enim causa pugnæq;, prædæq;, cædesq;.
σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε.
inimici uero filij parentibus, fratresq; germanis.
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμοις.
ne alterum cæles corde intellectum, alia dicens.
μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων.
neq; sicut saxatilis polypus secundum locũ muteris.
μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶραν ἀμείβου.
qui sponte iniurius est, malus uir. sed ex necessitate,
ὅς τις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
non dicam finem. cõsilium autem dirige cuiusque.
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλὴν δ' εὔθυνε ἑκάστου.
neq; superbi sapientia, neq; robore, neq; in diuitijs.
μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.

unus deus est sapiens, fortis simul & prædiues.
εἷς θεός ἐστι σοφός, δυνατὸς ἅμα καὶ πολύολβος.
neque præteritis malis consume tuum cor.
μήδε παρῳχομένοισι κακοῖς τρύχου τὸν ἦτορ.
non amplius enim potest factum esse infectū.
οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
ne sis præceps ad manum, frena uero feram iram.
μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν.
sæpe enim percutiens, inuitus necem perfecisti.
πολλάκι γὰρ πλήξας, ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας.
sint cōmunes passiones nihil magnū, neq; superbum.
ἔστω κοινὰ πάθη, μηδὲν μέγα, μήδ' ὑπέροπλον.
non bonum, abundans est mortalibus utilitas.
οὐκ ἀγαθὸν, πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
multæ enim delitiæ ad immoderatos trahūt amores.
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
superbificāt uero multę diuitiæ, & ad iniuriā augēt.
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
furor subigens, insaniam exitialem parat.
θυμὸς ὑπερχόμενος, μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
ira uero est appetitus, supergrediens aūt iracundia.
ὀργὴ δ' ἐστιν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
æmulatio bonorum, bona, malorum uero, mala.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν, ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπόεργος.
audacia malorū perniciosa, multū uero auget bona.
τόλμα κακῶν, ὀλοή. μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ
laboranteis.
πονεῦντας.
honestus amor uirtutis, sed ueneris dedecus auget.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς, ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.

iucundus, mitis uocatur inter ciueis.
ἡδὺς, ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
mensura comede, & bibe & fabulare.
μέτρῳ μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν.
omnium mensuta optima. excessus autem malus.
πάντων μέτρον ἄριστον. ὑπερβασίη δ' ἀλεεινή.
ne inuideas bona socijs, ne notam inusseris.
μὴ φθονέῃς ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
ininuidi cœlestes, & inter se sunt.
ἄφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
non inuidet luna multo meliorimus solis radijs.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς.
nõ terra cœlestibns sublimitatibus, inferius existẽs.
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι, νέρθεν ἰοῦσα.
nõ flumina æquoribus. semp aũt concordiam habẽt.
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν. αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
si enim discordia beatis esset non staret cœlum.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
temperantiam exerce. turpibus operibus abstine,
σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
ne imitare malitiam. iustitia uero deleto uindictam.
μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπάλειψον ἄμυναν.
Persuasio enim utilitatem, lis uero litem regenerat.
πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
ne crede citissime, ante quam uere finem uideas.
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
uincere bene operanteis in pluribus decet.
νικᾶν εὖ ἕρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
bonnm hospitare potius frugalibus mensis,
καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,

quam plurimis, dolosis, morantibus præter tempus.
ἢ πλείστοις, δολίοισι, βραδυνούσοις παρὰ καιρόν.
nunquam fœnerator amarus fias uiro pauperi.
μηδέ ποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
neque quisquam aueis nidi simul omneis accipiat.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω.
matrem uero relinquas, ut hêas rursus ipsius pullos.
μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοττούς.
nunquam iudicare imperitos uiros sinas.
μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
sapientiam sapiens dirigit, artes uero coartifex.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
non capit magnam doctrinam indoctus audiendi.
οὐ χωρεῖ μεγάλην ἀδίδακτος ἀκούειν.
non enim sane intelligunt nunquam bona edocti.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
neque mensipetas assentatores fac socios.
μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
multi enim potus & cibi sunt sodales.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
tempus captantes ut satiari possint.
καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
dolentes uero paucis, & multis, omnes inexpleti.
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
populo ne crede, multimoda est turba.
λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
populus, & aqua, & ignis, irretentilia omnia.
λαός, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.
neque frustra apud ignem sedēs diminuas charū cor.
μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.

mensuram uero fac deis: nam mensura est optima.
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
terram impertire insepultis mortuis.
γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.
ne tumulum mortuorũ refodias, neq; non uidenda
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθέατα
ostendas soli, & dæmonicam iram excites.
δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
non bonum, compagem resoluere hominis.
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.
& celeriter autẽ ex terra speramus in lucem uenire.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.
reliquiæ defunctorum, postea uero dei sunt.
λείψαν' ἀποιχομένων, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθοντι.
animi enim manent incorruptibiles in mortuis.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.
spiritus enim est dei usus mortalibus & imagno.
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
corpus enim ex terra habemus, & omnes ad ipsam
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες ἐς αὐτὴν
soluti puluis sumus. aer uero iterũ spiritũ recipit.
λυόμενοι, κόνις ἐσμέν. ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
diuitijs ne parcas. memento quod mortalis es.
πλούτου μὴ φείδου. μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
nõ l; apũd Plutonem diuitias hẽre, & pecunias ferre,
οὐκ ἔνι ἐς ᾅδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
omnes æquales mortui. animis uero deus dñatur.
πάντες ἶσοι νέκυες. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Cõmunia tecta domorũ; æterna, & patria infernus.
κοινὰ μέλαθρα δόμων, αἰώνια, καὶ πατρὶς ᾅδης.

cōmunis locus omnibus,pauperibusq́,& regibus.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε, καὶ βασιλεῦσιν.
nō multum homines uiuimus tempus, sed ad tēpus.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν.
animus uero immortalis & insenescibilis uiuit semp.
ψυχὴ δὲ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
neque malis doleas, neque exultes gaudio.
μήτε κακοῖς ἄχθειν, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
sæpe in uita & sperantibus infidum.
πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστιν.
tempori serui, ne contrafla uentis.
καιρῷ λατρεύειν, μὴδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.
nocumentum & dolentibus, mali solutio uenit cito.
πῆμα καὶ ἀχθομένοισι, κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
ne magniloquentia rabiens, mentem debaccheris.
μὴ μεγαληγορίῃ τρυφῶν, φρένα λυσσωθείης.
beneloquentiam exerce, quæ ualde omnes iuuabit.
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
telum sane sermo uiro incidentius est ferro.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
arma cuique tribuit deus, naturam aëripetam.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠεροφοιτον.
auibus quidem multā uelocitatē, roburq́ leonibus,
ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ', ἀλκήν τε λέουσι.
tauris uero per se fusis cornibus, aculeos apibus.
ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν, κέντρα μελίσσαις.
Inatū adiutoriū dedit. rō uero propugnaculō hoībus.
ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε. λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
sed diuinæ sapientiæ ratio est optima.
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.

melior forti est sapiens uir.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
agros & urbes sapientia, & nauem gubernat.
ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
non iustum cælare iniustum uirum impunitum,
οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον.
sed oportet maleficum auersari necessario
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
sæpe commoriuntur malis coassistentes.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
furum ne accipias furtiuum uirorum depositum.
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.
utrique fures, & receptor, & furator.
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ κλέψας.
portionem oibus tribue, æqualitas in oibus optima.
μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
incipiens parce omnibus, ne postremū indigeas.
ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃς.
ne iumenti mortalis cibum secundū mensurā sume.
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕληαι.
iumentū uero si inimici ceciderit in uia, coalleua.
κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδὸν, συνέγειρον.
errantemq; hominem, & mariuagū neque deuites.
πλαζόμενόν τε βροτὸν, καὶ ἀλίτροπον οὐχ ὑπαλύξῃς.
melius pro inimico adipisci amicum beneuolum
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχέειν φίλον εὐμενέοντος.
incipiens malum abscinde, uulnusq; sana.
ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
neque feriuoram edas carnem, uelocipedibus uero
μὴ δέ τι θηροβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν δὲ

reliquias linque canibus. a feris feræ edantur.
λείψανα λεῖπε κυσί. θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδωνται.
uenena ne struc, magicorum librorum abstine
φάρμακα μὴ τεύχυ, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
pueris tenellis ne corripias manum uiolenter.
νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως.
fuge discordiam & litem, bello adueniente.
φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.
ne malo benefeceris. seminare æque est in mari.
μὴ κακὸν εὖ ἕρξῃς, σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
operare laborans, ut ex proprijs uiuas.
ἐργάζευ μόχθων, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.
omnis enim iners uir, uiuit furtiuis a manibus.
πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ, ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
neq; alterius ex epulo edas reliquias mensæ.
μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης,
sed ex domesticis uictibus comedas incontumeliosus.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγοις ἀνύβριστος.
si uero quis non didicit artem, fodiat ligone.
εἰ δέ τις οὐ δέδαηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
est uitæ omne opus, cum laborare uelis.
ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλησθα.
nauta si nauigare uelis, latum mare.
ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα.
si uero terræ laborem gubernare, longa sane arua.
εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
nullum sine labore est mortalibus facile opus.
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
neq; ipsis beatis. labor autem uirtutē ualde auget.
οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.

formicæ terræ reconditas relinquentes domos,
μύρμηκες γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους.
ueniunt uictus egentes. quando rura,
ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι, ὁππότ᾽ ἄρουραι
frugibus tonsa, fructuum implent areas.
λήϊα κειράμεναι, καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
ipsæ autem tritici nuper tritum onus habent,
οἱ δ᾽ αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
aut ordeorum. semper uero ferens ferētem sectatur,
ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει.
ex æstate ad hyemem cibum suum afferentes
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην ἐπάγοντες
infatigabilem. genus aūt paruū est multū laborans.
ἄτρυτον. φῦλον δ᾽ ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
laborat autem aeriuada, optimilaborq́; apis.
κάμνει δ᾽ ἠεροφοῖτος, ἀριστοπόνος τε μέλισσα,
aut petræ curuæ per cauernam, uel calamis,
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν,
aut quercus antiquæ super concauo intra aluearia.
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων,
examinibus infinitatem per flores cæridomificans.
σμήνεσι μυριότητα κατ᾽ ἄνθεα κηροδομοῦσα.
ne maneas cælebs, ne ignominis pareas.
μὴ μείνης ἄγαμος, μή πως νώνυμος ὄληαι. (tus.
da aliqd naturæ & ipse. gigne uero rursus, sicut geni
δός τι φύσει καὐτὸς, τίκε δ᾽ ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
ne lenocineris Vxorem, tuos filios polluens.
μὴ προαγωγεύσης ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων.
non enim pariunt filios similes mœchica cubilia.
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.

nouercam ne tange ſecunda cubilia patris.
μητρυιῆς μὴ ψαῦε, δεύτερα λέκτρα γονῆος
matrem uero ſicut honora matris ueſtigia uadentē.
μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
ne ſororis in abhorrendum ueni cubile.
μὴ δὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
neque in pellicaribus patris cubilibus miſcearis
μήδ' ἐπὶ παλλακοῖσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
neq; mulier corrumpat infantē fœtū intra uētrem.
μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός.
neq; cū peperit cāibus iaciat, & uulturibus dilāiatio-
μὴ δὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ, καὶ γυψὶν ἕλωρα.(neis.
neque quis ſuæ uxori prægnanti manum iniiciat.
μὴ δέ τις ᾗ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληται.
neq; rurſus proligenā unquā ſeca maſculū puerum.
μήδ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον.
neque brutis animalibus initorium ad cubile ueni.
μὴ δ' ἀλόγοις ζώοις βατήριον εἰς λέχον ἐλθεῖν.
neq; iniuria afficias mulierē erubeſcendis cubilibus.
μήδ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσσι.
neq; tranſgrediare cubilia naturæ in uenerē exlegē.
μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως εἰς κύπριν ἄθεσμον
neque ipſis feris maſculus complacuit ad coitum.
οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσ' ἄρσην συνέαδεν ἐς εὐνήν.
neque fœminæ cubile uirorum imitentur.
μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
neq; in amorē mulierum omnis ruas incontinētem.
μήδ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν πᾶς ῥεύσῃς ἀκάθεκτον.
nō enim amor deus eſt paſſio uero obſcura omniū.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.

neque autem fratrum Vxorum ad strata accede.
μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
ama tuam Vxorem. quid enim iucundius & melius
στέργε τὴν ἄλοχον. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον
quam cum uiro mulier sapit chara senectam usque,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γῆρας ἄχρι,
& maritus suæ vxori? neque cadat in medio di-
καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ; μηδ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖ-
scordia.
κος.

neq; ãt quis indespõsatim p̱ uim puellis permisceat.
μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.
neque Vxorem malam tuis domibus inducas.
μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
seruis uero Vxori, malæ gratia causa dotis.
λατρεύεις δ' ἀλόχῳ, λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
equos generosos inquirere quidem in domum,
ἵππους δ' εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον.
Taurosq; alticeruices, sed catulos perferos,
ταύρους δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρίους,
ducere uxorẽ uero non bonã cõtẽnimus desipiẽtes;
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες;
neque mulier malum uirum renuit, si diues sit,
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνειὸν ὄντα,
neque nuptijs nuptias alias ducas in nocumento
μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς, ἐπὶ πήματι
nocumentum.
πῆμα.

filijs ne difficilis sis, sed mitis esto.
παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.

Si uero quid puer peccet, prohibeat filium mater,
ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κωλυέτω υἱέα μήτηρ,
uel ualde senes generis, aut populi seniores.
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
ne in masculo filio nutri cincinni gratia capillum.
μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμῖδας χαίτην.
ne uerticem plices, neq; uittas tortuosas corymborũ.
μὴ κορυφὴν πλέξῃ, μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων.
masculos non decet coma. delitiæ uero mulieribus.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη. χλιδαὶ δὲ γυναιξί.
pueri autem pulchri custodi iuuenilem horam:
παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην,
multi enim insaniunt ad masculã mistionẽ amoris:
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος:
uirginem autem custodi multiclauibus thalamis.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
neq; ipsam usq; ad nuptias ante ædeis cõspici sinas:
μὴ δέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
pulchritudo difficilis custoditu ẽ liberorũ parentibus.
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι.
cognatis amorem tribuas sanctamq; concordiam.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
uenerare canos temporibus. cede uero senibus.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν.
sede, & honoribus omnibus. ætati uero similem.
ἕδρης καὶ γεράων πάντων, γενεῇ δ' ἀτάλαντον.
senem æqualem patris æquis honoribus uenerare.
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμῇσι γέραιρε.
uentris debitam portionem præbe seruis.
γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν πάρεχου θεράπουσι.

ſeruo ordinata tribuas, ut tibi ſecũdum animum ſit.
δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι κατάθυμιος εἴη.
ſigna ne ſcribas improperans ſeruum.
στίγματα μὴ γράψῃς ἐπονειδίζων θεράποντα.
ſeruum ne lædas quid maledicens ad dominum,
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
accipe & conſilium a ſeruo bene ſapiente.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρ' οἰκέτου εὐφρονέοντος.
caſtitates animæ tuæ corporis ſunt purgationes.
ἁγνεῖαι ψυχῆς σου σώματός εἰσι καθαρμοί.
hæc iuſtitiæ myſteria magna degentes,
ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, οἷα βιοῦντες,
vitam perficietis bonam uſq; ad ſenectutis limen.
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῷ.

Finis Phocylidis Carminum. & deo gloria.
Τέλος τῶν τοῦ Φωκυλίδου ἐπῶν. καὶ θεῷ δόξα.

SERIES CHARTARVM.

a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t
u x y z.

A B C D E F G H I K L M O P Q R S
T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh.

Omnes quaterniones. a & Hh uero
Duerniones.